Ο

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΕ'. ΤΟΜΟΥ.

ὑπάρχει παντὸ Δημητζίου ἐξάρχου ἐπιβὰς Κωμοστούδιος χρονικὸς
τῆς θεάνυμης ἐπαρχίας Ἁγίας Παρασκευῆς.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
1884.

—o—

Τυποις Σ. Ι. Βουτυρα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΚΑΤ' ΕΝΤΟΛΗΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΥΠΟ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1884

Έδρα τοῦ Συλλόγου:
Πέραν, Ὁδὸς Τοπτσιλάρ, ἀριθ. 18.

Πράκτορες διὰ τὸ ἐξωτερικόν:
Lorentz et Keil, Librairie internationale.
Πέραν, Μεγάλη Ὁδός, ἀριθ. 457.

Τυποις Σ. Ι. Βουτυρα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ΨΚΗ' τακτικὴν συνεδρίασιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου γενομένου λόγου περὶ δημοσιεύσεως τῆς α' διὰ τὴν Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην *ἐκθέσεως εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, ἀπεφασίσθη νὰ συμπεριληφθῇ αὕτη ὧδε ἐν εἰσαγωγῆς μέρει. Τούτου νῦν ἐκτελουμένου ἀναγκαῖον ἐκρίθη νὰ προκαταχωρισθῶσιν ἐνταῦθα καὶ τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς* Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης *σχετικὰ ἄρθρα τῶν κατὰ τὴν ΨΓ' (ἀπριλ. 11, 1883) συνεδριάσιν γενομένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἀποφάσεων, ἅπερ ἔχουσιν ὧδε.*

Ἄρθρ. Β'.—*Ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἡ σύνταξις καὶ ἔκδοσις γενικοῦ περιγραφικοῦ καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις.*

Ἄρθρ. Δ'.—*Ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τοῦτο δαπάνη γενήσεται διὰ τοῦ ποσοῦ λιρῶν ὀθ. ἑξακοσίων (ἀριθ. 600), ἃς προσφέρει ὁ κ.* **Θεόδωρος Α. Μαυρογορδάτος** *ὑποσχεθεὶς ὅπως χορηγῇ τῷ Συλλόγῳ πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν ἐπὶ τετραετίαν λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (ἀριθ. 150), κατ' ἔτος.*

Ἄρθρ. Ε'.—*Ὁ κατάλογος οὗτος κληθήσεται* Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη.

Ἄρθρ. Θ'.—Ἡ Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη *ἐκδοθήσεται ἐτησίως κατὰ τεύχη ἐξ ὀκτὼ τοὐλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων ἕκαστον. Τὰ τεύχη ἔχοντα τὸ διὰ τὸ Περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου ὡρισμένον σχῆμα φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν:* Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.—Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη, *ἤτοι Γενικὸς περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις εὑρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων, καταρτισθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως.*

Ἄρθρ. ΙΑ'.—*Ἕκαστον τεῦχος περιέχει—α') τὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκτυπώσεως συλλεχθεῖσαν καὶ κοινοποιηθεῖσαν τῷ Συλλόγῳ ὕλην.—β') πίνακας πανομοιοτύπων γραφῶν ἢ ἀπεικονισμάτων.— γ') πίνακα τῶν ἐμπεριεχομένων ἀναλυτικὸν καὶ ἀλφαβητικόν.*

Ἄρθρ. ΙΒ'.—*Ἐν τοῖς ἐκδοθησομένοις τεύχεσι γενήσεται ἰδία εὔφημος μνεία τῶν μονῶν, σχολῶν καὶ βιβλιοθηκῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τὰ ἀναγραφόμενα χειρόγραφα, καὶ εἰς ἃς πέμπονται δωρεὰν ἀντίτυπα ἑκάστου τεύχους.*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΛΕΣΒΟΝ

κοινοποιηθεῖσα κατὰ τὴν ψκε΄ τακτικὴν συνεδρίασιν

ΤΩι ΕΞΟΧ. ΠΡΟΕΔΡΩι Κ. Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗι ΒΕΗι.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν τετραμήνῳ χρόνῳ ἐκτελέσας ἐλάχιστον μέρος τῆς ἀνατεθειμένης μοι ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐντολῆς, καθῆκόν μου ἤδη ἀπαραίτητον θεωρῶ νὰ καθυποβάλω τὴν πρώτην περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν, σκοπῶν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν τε καὶ τοῖς σοφοῖς καὶ σεβαστοῖς συναδέλφοις μου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐμῆς εἰς Λέσβον ἐκδρομῆς· ἀλλὰ παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε προοιμιαζομένῳ νὰ εἴπω τινὰ περὶ τῆς τύχης τῶν ἐν Ἀνατολῇ βιβλιοθηκῶν, περὶ τῶν γενομένων ἐν αὐταῖς ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου συστάσης παλαιογραφικῆς «Βιβλιοθήκης» εὐγενεῖ καὶ γενναίᾳ προστασίᾳ τοῦ κ. Θεοδώρου Α. Μαυρογορδάτου.

Α΄.

Ἡ Ἀνατολή, ὡς ὁμολογεῖται κοινῶς, ἦν ἔκπαλαι πηγὴ σημαντικωτάτης βιβλιακῆς παραγωγῆς, δι' ἧς αἱ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀναπτυχθεῖσαι ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι περιεσώθησαν κατὰ μέρος ἄχρις ἡμῶν. Πρὸ αἰώνων δὲ ἤδη, ἐπειδὴ κοινωνικοί τε καὶ πολιτικοὶ περισπασμοὶ συνδιέφθειραν μέγα μέρος τῆς βιβλιακῆς ἐκείνης παραγωγῆς, αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου φιλόμουσοι καὶ ἐρασταὶ τῆς παλαιᾶς γραμματολογίας, φοβηθέντες παντελῆ καὶ τῶν λειψάνων αὐτῆς ἐξαφάνισιν, ἐφιλοτιμήθησαν κατ' ἐποχὰς ἵνα περισυναγάγωσι πᾶν γραπτὸν μνημεῖον, τὸ μὲν πρὸς διάσωσιν καὶ φύλαξιν αἰώνιον, τὸ δὲ πρὸς μελέτην καὶ κάρπωσιν οἱασδήποτε χρησίμου γνώσεως. Οὕτω κατὰ μὲν τὴν ἐννάτην ἑκατονταετηρίδα παρήχθη ἡ Μυριόβιβλος τοῦ Φωτίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾗ ἀναγράφονται καὶ ἀπαριθμοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ αὐτῆς συντάκτου ἀναγνωσθέντα βιβλία· κατὰ δὲ τὴν δεκάτην, ἐφάνησαν αἱ συναγωγαὶ καὶ ἐπιτομαὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατὰ δὲ τὴν ἑνδεκάτην αἱ πολυποίκιλοι συγγραφαὶ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, κατὰ δὲ τὴν δωδεκάτην αἱ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν ἐκτενεῖς παρεκβολαὶ Εὐσταθίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης καὶ οἱ τοῦ Ἰωάννου Τζέτζου ὑπομνηματισμοί.

Ἀλλ' ἡ περὶ τὰ βιβλία μέριμνα τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, πατριαρχῶν, κληρικῶν καὶ λογίων, ἐξεμηδενίσθη ὑπὸ τῶν σταυροφοριῶν καὶ τῶν ἄλλων συνεχῶν ἐπιδρομῶν· τὸ δὲ 1453 ἔτος ἐπέφερε φθορὰν ἀνυπολόγιστον ἐν πάσῃ τῶν ἐπαρχιῶν βιβλιοθήκῃ καὶ μάλιστα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁ τότε ἀκμάζων ἱστορικὸς Ἰωάννης ὁ Δούκας[1] μαρτυρεῖ διὰ τῶν ἑπομένων λογίων: «Τὰς δὲ βίβλους ἁ-»πάσας..... ταῖς ἁμάξαις φορτηγήσαντες

---

* Ἡ παροῦσα ἔκθεσις περικοπεῖσα κατά τι ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον διὰ τῆς «Αὐγῆς», νῦν δὲ ἀναδημοσιευομένη ἐκτυποῦται μετά τινων ὑποσημειώσεων καὶ ἄλλων παρατηρήσεων.

1. Ἔκδ. Βόννης, σ. 42.

»ἁπανταχοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τῇ δύσει »διέσπειραν· δι' ἑνὸς νομίσματος δέκα βι»βλοι ἐπιπράσκοντο, ἀριστοτελικοί, πλατωνι»κοί, θεολογικοί, καὶ πᾶν εἶδος βίβλου· εὐαγ»γέλια μετὰ κόσμου παντοίου ὑπὲρ μέτρον ἀνα»σπῶντες τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, τὰ μὲν »ἐπώλουν, τὰ δ' ἔρριπτον». Τὰ αὐτὰ δὲ περί-που λόγια ἔγραψε καὶ ὁ Μωάμεθ τοῦ Βʹ ἱστο-ριογράφος Κριτόβουλος ὁ Ἰμβριώτης σημειώ-σας[1] ὅτι, «βίβλοι τε ἱεραὶ καὶ θεῖαι, ἀλλὰ δὴ »καὶ τῶν ἔξω μαθημάτων καὶ φιλοσόφων αἱ »πλεῖσται, αἱ μὲν πυρὶ παρεδίδοντο, αἱ δὲ ἀτί»μως κατεπατοῦντο, αἱ πλείους δὲ αὐτῶν οὐ »πρὸς ἀπόδοσιν μᾶλλον ἢ ὕβριν δύο ἢ τριῶν »νομισμάτων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὀβολοῦ ἀπεδί»δοντο». Ἐπιστολή τις δὲ γραφεῖσα τῇ 15 ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ Λαυρεντίου Κουϊ-ρίνου πρὸς τὸν πάπαν Νικόλαον Eʹ μαρτυρεῖ ὅτι ἀπώλοντο τότε 120,000 κωδίκων ἀντί-τυπα[2].

Ἀλλ' ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ γεγονότος τού-του ἤρξατο ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἐποχὴ τῆς Ἀνα-γεννήσεως, καθ' ἣν ἐξετελέσθησαν ἐκεῖ λαμ-πραὶ οἰκοδομαὶ πρὸς ἐναποταμίευσιν παντὸς γραπτοῦ μνημείου τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γραμματολογίας. Αἱ οἰκοδομαὶ δὲ αὗται διέ-σωσαν πολλὰ τῶν ἐν Ἀνατολῇ κυκλοφορούν-των βιβλίων. Οὕτω τῷ 1423 ἔτει μετηνέ-χθησαν εἰς Ἐνετίαν τὰ ὑπὸ Ἀουρισπέργα συλ-λεγέντα χειρόγραφα, δι' ὧν ἐγνώσθησαν τοῖς Φράγκοις αἱ πολυτίμητοι συγγραφαὶ τοῦ Πλά-τωνος, τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Λουκιανοῦ, τοῦ Πινδάρου, τοῦ Καλλιμάχου, καὶ ἄλλων· τῷ 1427, τὰ ὑπὸ Φιλέλφου· ἐν ἄλλοις δὲ ἔτεσι τὰ ὑπ' ἄλλων Ἰταλῶν καὶ μάλιστα Ἑλλήνων ἀσπασαμένων τὰ δόγματα τῆς λατινικῆς Ἐκ-κλησίας· τὰ πλεῖστα δὲ καὶ ἐκλεκτότερα μετε-κόμισαν οἱ μετὰ τὴν Ἅλωσιν καταφυγόντες εἰς Εὐρώπην ἡμέτεροι σοφοί, καὶ οἱ τούτους μετέ-πειτα μιμηθέντες, ἐν οἷς ἀναφέρομεν Ἰανὸν τὸν Λάσκαριν, Σίλβεστρον τὸν Μαυρόλυκον, Ἀντώ-νιον τὸν Ἔπαρχον καὶ Ἐμμανουὴλ τὸν Γλυ-ζώνιον, οἵτινες ἀνέλαβον ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐντο-λὰς ἐπισήμους πρὸς ἀναδίφησιν τῶν ἐν Ἀνατο-λῇ βιβλιοθηκῶν καὶ περισυναγωγὴν τῶν σπου δαιοτέρων κωδίκων.

Κατὰ ταῦτα ἡ τύχη τῶν ἡμετέρων βιβλιο-θηκῶν ἦν προβληματικὴ μέχρις αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Περὶ τὸ ἔτος 1570 ὑπῆρ-χον ἐν Κων/πόλει πλὴν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ ἓξ ὀνομασταὶ ἰδιωτικαὶ βιβλιοθῆκαι διασώζου-σαι οὐ μόνον γνωστὰ συγγράμματα ἀλλὰ καὶ ἔργα ἀπωλεσθέντα, ὡς τὰς κωμῳδίας τοῦ Μενάν-δρου μεθ' ἑρμηνείας τοῦ Ψελλοῦ, τὰς ἱστορίας τοῦ Ἐφόρου, κλπ. Ἡ τύχη δὲ αὐτῶν εἶναι τό γε νῦν παντελῶς ἄγνωστος διασωθέντος μό-νον πρὸς ψυχικὴν μᾶλλον θλῖψιν ἢ πρὸς πα-ρηγορίαν ἡμῶν καταλόγου τινὸς εὐσυνόπτου συνταγέντος κατ' αἴτησιν τοῦ τότε παρὰ τῇ Υ. Π. πρεσβευτοῦ Αὐγερίου Gislain de Bus-becke[1]. Καὶ ὅμως ὁ αὐτὸς πρεσβευτής, ἐκτὸς ἀπείρων ἄλλων βιβλίων λαβὼν ἐκ Κωνσταν-τινουπόλεως κατέθηκεν εἰς τὴν Βιενναίαν βι-βλιοθήκην καὶ κώδικας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-τριαρχείου περιέχοντας συνοδικὰς πράξεις ἀπὸ τοῦ 1315—1402 ἔτους, ἤτοι τὰ ἀπό τινων ἐτῶν (1860-62) γνωσθέντα ἡμῖν Acta Patri-archatus Constantinopolitani. Ἡ δ' ἐπίσης ὀ-νομαστὴ βιβλιοθήκη τοῦ ἐξ Ἀπορρήτων Ἀ-λεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἐνεχυρασθεῖσα τῷ 1757 ἔτει ὑπὸ Κωνσταντίνου, ἀνεψιοῦ αὐτοῦ καὶ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, τῷ ἄγγλῳ πραγ-ματευτῇ Barker[2], ἐγένετο μετὰ μικρὸν κτῆ-μα ἀλλότριον ἢ διεσπάρη πληστηριασθεῖσα[3].

Καὶ ὅμως καθῆκον ἡμῶν ἀπαραίτητόν ἐστι μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην περὶ τῶν παλαιῶν ἐν Ἀνατολῇ βιβλιοθηκῶν ἀφήγησιν νὰ εἴπωμεν ἐπαινοῦντες ὅτι τοσοῦτον περὶ τῶν περισω-θέντων πρό τε καὶ ἀπὸ τῆς Ἁλώσεως βιβλίων ἐμερίμνησαν οἱ κληρικοὶ καὶ μάλιστα οἱ μοναχοί, ὅσον ἀβελτέρως εἶχον οἱ λαϊκοὶ καὶ κυρίως οἱ δυνάμενοι τούτων κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας. Μαρτυρίας δὲ περὶ μὲν τῆς ὑπὸ ἀνω-τάτων κληρικῶν μερίμνης κεκτήμεθα τὰς ἀπ' αἰώνων τριῶν καὶ ἐπέκεινα ὑφισταμένας ἐν Ἱε-ροσολύμοις καὶ Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχικὰς βι-βλιοθήκας καὶ μεταγενεστέραν τούτων τὴν ἐν-ταῦθα τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου ὀνο-μαζομένην· περὶ δὲ τῆς ὑπὸ μοναχῶν αὐτὰ ταῦτα τὰ ἱερὰ καὶ σεβάσμια αὐτῶν μοναστή-

1. Ἐν βιβλ. Γʹ, § 62 ἐκδ. Müller, Fragm. hist. Græc. V, σ. 96.

2. Παρὰ Hodii, de Græcis illustr., σ. 192.

1. Ἴδε Fœrsteri, De antiquit. et libris Mss. Constantinopolitanis, σ. 16 κ. ἑ.

2. Ἴδε Ἀ. Κομν. Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν, σ. 375.

3. Τινὰ τῶν βιβλίων τῆς Μαυροκορδατείου βι-βλιοθήκης ἐγνώσθησαν ἤδη, ἐν οἷς σημειώσεως ἄ-ξιόν ἐστι τὸ ὑπὸ Μηνᾶ Μινωΐδου περιγραφὲν ἐν Miller et Aubenas, Revue de Bibliogr. analytique, τόμ. Eʹ, σ. 86.

ρια. Μείζονος δ' ἐπαίνου ἄξιοί εἰσι διὰ παντὸς μάλιστα οἱ μοναχοί, διότι οὗτοι, παραλαμβάνοντες διαδοχικῶς παρὰ τῶν προκατόχων ἀδελφῶν ἅπασαν τὴν περιουσίαν τῶν ἑαυτῶν μοναχείων, οὐ μόνον διεφύλαξαν ἄχρις ἡμῶν πάμπολλα βιβλία σημαντικὰ ἢ ἀσήμαντα ἀλλὰ καὶ μετέγραψαν καὶ συνέγραψαν ἱκανά· ἀκριβείας δὲ χάριν μέχρι πρὸ ὀλίγων χρόνων καὶ ἠγόραζον καὶ συνήθροιζον ἐκ προσφορῶν περιερχόμενοι τὰς πόλεις καὶ κώμας τῶν ἡμετέρων χωρῶν πρὸς κραταίωσιν τῆς περὶ τὰ θεῖα τῶν πιστῶν εὐσεβείας[1].

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθηκῶν ἤρξατο κυρίως ἀπὸ τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων διὰ ὑπεράσπισιν καὶ στερέωσιν τῆς Ὀρθοδοξίας, ὑπὸ δὲ τῶν Εὐρωπαίων διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς ἀρχαίας γραμματολογίας. Οὕτως ἐν μὲν τοῖς πρώτοις ἐξέχουσιν ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος, διασημότατος ἐρευνητὴς καὶ φιλόβιβλος, ἐκδοὺς συλλογὰς πολυτιμοτάτας, ὡς τὴν λεγομένην *Δωδεκάβιβλον*, τὸν *Τόμον Καταλλαγῆς*, τὸν *Τόμον Ἀγάπης*, τὸν *Τόμον Χαρᾶς*· οἱ λογιώτεροι τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀσκησάντων πατέρων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑκατονταετηρίδα δημοσιεύσαντες πλείστας ἀρχαίων θεολόγων συγγραφὰς ἐν πρωτοτύπῳ γλώσσῃ ἢ ἐν παραφράσει· ὁ πανδαήμων καὶ δεινὸς ἐκεῖνος θεολόγος καὶ φιλόσοφος Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις ἐκδοὺς Ἰωσὴφ Βρυεννίου τὰ εὑρεθέντα, Θεοδωρήτου Κύρου τὰ σωζόμενα καὶ ἄλλα· Νικόδημος Νάξιος ὁ Ἁγιορείτης, οὗ αἱ σοφαὶ συλλογαὶ καὶ παραφράσεις καὶ ὑπομνηματισμοὶ πηγάζοντες ἐκ χειρογράφων τῶν ἐν Ἄθωνι μοναστηρίων ἀποτελοῦσι πλήρη σχεδὸν σειρὰν θεολογικῆς μαθήσεως καὶ γραμματολογικὴν συμβολὴν ἀξιοθαύμαστον· Νικηφόρος ὁ Θεοτόκης ἐκδοὺς τὴν σειρὰν τῶν ἑνὸς καὶ πεντήκοντα ὑπομνηματιστῶν εἰς τὴν *Ὀκτάτευχον* καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου τὰ ἀσκητικά. Ἀνδρέας δὲ ὁ Μουστοξύδης, Σπυρίδων ὁ Ζαμπέλιος, Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Οἰκονόμων, Σοφοκλῆς ὁ ἐξ Οἰκονόμων, Ἰωάννης ὁ Σακκελίων, Κωνσταντῖνος ὁ Σάθας, Ἀνδρόνικος ὁ Δημητρακόπουλος, Παναγιώτης ὁ Χιώτης, Ἰωάννης ὁ Βελλούδης, Νικόλαος Κατραμῆς, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου, Μ. Γεδεών, Μ. Παρανίκας, Γ. Κρέμος, Σ. Λάμπρος καὶ ἄλλοι, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γραμματολογίαν τοῦ ἑλληνικοῦ μεσαίωνος. — Ἐκ δὲ τῶν Εὐρωπαίων πολυτίμους ἐρεύνας ἐποιήσαντο ἐν Ἀνατολῇ ὁ γάλλος d'Anse de Villoison, ὁ ἄγγλος Robert Corzon, ὁ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κανταβριγίας βιβλιοφύλαξ Cox, οἱ γερμανοὶ Zachariae von Lingenthal καὶ Tischendorf, οἱ ῥῶσσοι Πορφύριος καὶ Σεβαστιάνωφ, ὁ σχεδὸν ἐγκαλλισθεὶς Μηνᾶς Μινωΐδης, ὁ λαμπρὸς ἀββᾶς Duchesne, ὁ λόγιος E. Legrand, καὶ μάλιστα πάντων ὁ Ἀκαδημεικὸς Emm. Miller εὑρὼν σημαντικώτατα βυζαντειακὰ κείμενα.

Ἀλλ' αἱ προηγηθεῖσαι περὶ τὰ χειρόγραφα ἔρευναι παρουσιάζουσι χαρακτῆρα ὅλως διάφορον τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου συστάσης *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*. Ὁ ἐθνοφίλητος αὐτῆς ἱδρυτὴς κ. Θεόδωρος Μαυρογορδάτος ἀνακοινοὺς ὑμῖν, κύριε Πρόεδρε, κατ' ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν περὶ ταύτης εὐγενῆ καὶ συνάμα ἱερὰν καὶ σεβαστὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν, ἔγραφε τ' ἀκόλουθα: «Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑμετέρας προεδρείας »προθυμοποιοῦμαι ν' ἀπευθύνω ὑμῖν τὴν παρο»ῦσαν ἐπιστολήν μου, σκοπῶν ν' ἀποδείξω »ἐμπράκτως, ὅση μοι δύναμις, τὸ ὀρθὸν καὶ »λυσιτελὲς τῶν ὑμετέρων πρός με φιλικῶν νύ»ξεων περὶ τοῦ κατεπείγοντος σπουδαιοτάτου »ἐθνικοῦ ἔργου, ὅπερ διατελοῦν πάντη παρημε-

2.

1. Ὅτι οἱ μοναχοὶ ἀνέκαθεν ἦσαν φιλαναγνῶσται καὶ φιλόβιβλοι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ἀφ' οὗ δὰ εἰς αὐτοὺς κυρίως ὀφείλομεν τὴν διάσωσιν παντὸς γραπτοῦ μνημείου. Οὐχ ἧττον περιεργείας χάριν ἀναφέρομεν ὅτι Νεῖλος ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης Μαχαιράδος, συνιστᾷ θερμῶς τὴν διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν βιβλίων λέγων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ: «εἰ μὴ »καὶ μᾶλλον διὰ σπουδῆς γενέσθω προστιθέναι καὶ »πρὸς ἀφιερουῦν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ αὐτῶν ὠφέ»λειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν». (Ἴδε τὸ βιβλίον: «Τυ»πικὴ διάταξις ὡς εὕρηται τῆς κατὰ τὴν νῆσον »Κύπρον, Σεβασμίας καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τῆς Ὑ»περαγίας Θεοτόκου, Μαχαιράδος ἐπιλεγομένης, »καὶ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐν »τυγχανόντων. Δαπάνῃ μὲν καὶ ἐξόδῳ τοῦ τῆς ἱερᾶς »αὐτῆς Μονῆς Οἰκονόμου κὺρ Παρθενίου. Ἐπιμε»λείᾳ δὲ Κυρίου Ἐφραὶμ Πισσιδείου τοῦ Πρωτο»συγκέλλου τῆς Ἱερᾶς, καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ »Κύκκου. Ἐνετίησιν, ᾳψς'. Παρὰ Ἀντονίῳ τῷ »Βόρτολι, 1756», εἰς 4ον, ἐν σελ. 43, § ιδ', καὶ σ. 59, § ρνα'. Ἑτέρας πληροφορίας περὶ τῆς ὑπὸ τῶν μοναχῶν περὶ τὰ βιβλία σπουδῆς δύναται νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης καὶ εἰς Μ. Ἀταλειάτου, Διάταξιν ἐπὶ τῷ παρ' αὐτοῦ συστάντι πτωχοτροφείῳ καὶ τῷ Μοναστηρίῳ (παρὰ Κ. Σάθᾳ, Μεσ. Βιβλιοθ, Α', σ. 49, 66-68). J. Migne, Patrol. τόμ. XCIX, σ. 1714, καὶ Λέοντος Γραμματ., 350.

(Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκη).

»λημένον ἀντάξιον τυγχάνει τῆς προσοχῆς »καὶ ὑποστηρίξεως τῶν ὁμογενῶν πρὸς προλη- »ψιν τῶν ἐπιζημιωτάτων συνεπειῶν αἵτινες »νῦν μάλιστα παρουσιάζονται. — Οὕτως ἀπὸ »πολλῶν ἐτῶν οἱ Εὐρωπαῖοι φιλόλογοι ἐνθαρ- »ρυνόμενοι ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν, ὑπὸ »σοφῶν ἑταιριῶν καὶ ὑπὸ πλουσίων ἰδιωτῶν »ἐπιχειροῦσιν ἐν Ἀνατολῇ ἐρεύνας πρὸς ἀγοράν, »ἀναγραφὴν ἢ καὶ ἁρπαγὴν διαφόρων ἑλληνι- »κῶν χειρογράφων κατακειμένων ἐν ἡμετέροις »μοναστηρίοις καὶ βιβλιοθήκαις. — Ἡ ἔρευνα »αὕτη, προσέθετο εὐστόχως σκεπτόμενος ὁ κ. »Μαυρογορδάτος, μεταβιβάζει εἰς τὴν Εὐρώ- »πην πλείστην ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὠφέλειαν, »διότι διὰ μὲν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγραφῶν »κοινοποιοῦνται τοῖς ἐξ ἐπαγγέλματος κριτι- »κοῖς ὠφελιμώταται λεπτομέρειαι διὰ δὲ τῆς »δημοσιεύσεως χειρογράφων βελτιοῦνται καὶ »προάγονται ἅπασαι σχεδὸν αἱ ἱστορικαὶ ἐπι- »στῆμαι. Ἐξεταζομένης δὲ τῆς εὐρωπαϊκῆς »ταύτης ἐρεύνης ὑπὸ ἔποψιν ἐθνικήν, κατα- »φαίνεται ἀνυπολόγιστος ζημία τοῦ ἑλληνικοῦ »ἔθνους ἀπογυμνουμένου βαθμιαίως τῶν πο- »λυτιμοτέρων αὐτοῦ κειμηλίων καὶ ἀποστερου- »μένου πάσης ἐπιστημονικῆς προτεραιότητος, »ἥτις τοσοῦτον δοξάζει καὶ μεγαλύνει τὰ ἔθνη. »—Τούτων οὕτως ἐχόντων προβλέπεται ὅτι »ἐντὸς μικροῦ χρόνου θὰ στερηθῶμεν, ὡς ὀρ- »θῶς καὶ ὑμεῖς φρονεῖτε, τῶν ὑπολοίπων πο- »λυτίμων θησαυρῶν ἡμῶν καὶ τῆς ἐπὶ τούτων »ἐπιστημονικῆς προτεραιότητος, ἐὰν μὴ λη- »φθῇ φροντὶς παρὰ τῶν ἁρμοδίων καὶ μάλι- »στα παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλ- »λόγου πρὸς τακτικὴν ἀποστολὴν εἰδικοῦ ἀν- »δρὸς ἐντεταλμένου τὴν ἐξερεύνησιν τῶν ἐν »τοῖς μοναστηρίοις καὶ βιβλιοθήκαις ἑλληνι- »κῶν χειρογράφων, τὴν κατάταξιν καὶ ἀνα- »γραφὴν αὐτῶν, τὴν ἀντιγραφὴν τῶν σημαντι- »κωτέρων καὶ πρὸς ἐνιαύσιον ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύ- »χει δημοσίευσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ παρασκευαζο- »μένης ὕλης». Ὁ δὲ Σύλλογος κατ' ἀκολουθίαν τῶν σκέψεων τούτων καὶ τῆς ἐπὶ τετραετίαν γενναίας συνδρομῆς τοῦ κ. Μαυρογορδάτου ἀποφασίζει «τὴν σύνταξιν γενικοῦ περι- γραφικοῦ καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις»[1].

Ἡ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ληφθεῖσα περὶ τοιούτου καταλόγου ἀπόφασις τυγχάνει λαμπρὰ εὐκαιρία πρὸς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἡμετέρου σοφω- τάτου ἀνδρός, τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ὅστις, ἐκδιδοὺς τῷ 1807 ἔτει τὰ συγγράμματα τοῦ Ἰσοκράτους, ὑπέδειξε τὴν περὶ τούτου μέριμναν διατυπώσας ἐν ἄρθροις πολλοῖς καὶ τὸν τρό- πον καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν ἔκρινε καταλλήλως νὰ ἐκτελεσθῇ τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινου- πόλει[1]. Ἡ περὶ συντάξεως λοιπὸν γενικοῦ κα- ταλόγου ἐπιχείρησις ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπι- θυμητὴ παρ' ἡμῖν· τὴν αὐτὴν δ' ἐπιθυμίαν ἐξέ- φρασαν καὶ εὐρωπαῖοι λόγιοι τοὐλάχιστον ὑπὲρ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει βιβλιοθηκῶν· χρησιμωτάτη δὲ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη φαίνεται μάλιστα τὴν σήμερον, ὅτε αἱ μὲν φιλολογικαὶ καὶ κριτικαὶ ἀπαιτήσεις πολλαπλασιάζονται αἱ δὲ κλασι- καὶ καὶ μεσαιωνολογικαὶ σπουδαὶ προάγονται ταχέως πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἡ *Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη*, καίτοι χαρα- κτηρίζεται ὡς ἔχουσα προορισμὸν νὰ περιλάβῃ γενικὴν ἀπογραφὴν τῶν παρ' ἡμῖν βιβλιοθη- κῶν, δὲν δύναται βεβαίως ἢ νὰ ἐκπληρώσῃ, ὡς ἔχει τανῦν, μέρος μόνον τοῦ ὅλου· οὐχ ἧττον παρίστησιν ἀρχὴν καλλίστην, ἥτις ἐστὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον λόγιον τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. Ἐλ- πίζει δέ, νομίζω, καὶ ὁ Σύλλογος ὅτι ὁ γεν- ναιόφρων τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης ἱδρυτὴς θ' ἀ- ξιώσῃ ἐντὸς σμικροῦ ὅπως τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ μνημεῖον λάβῃ ἀνάπτυξιν εὐρυτέραν πρὸς τα- χυτέραν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ συντέλεσιν.

Ἡ δὲ μεθοδικὴ ἀναγραφὴ τῶν παρ' ἡμῖν βι- βλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων ἔτυχεν ἄχρι τοῦ νῦν μικρᾶς μερίμνης. Ἐξαιροῦνται ἡ τῆς Πάτμου βιβλιοθήκη, ἧς τὴν κατάταξιν καὶ ἀναγραφὴν ἐποιήσατο ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ δυστυχῶς ἀνεκδότῳ εἰσέτι ἀνὴρ σοφώτατος περὶ τὰ παλαιογραφικά, ὁ πολὺς Ἰωάννης ὁ Σακελλίων· αἱ Ἁγιορειτι- καὶ τυχοῦσαι τῆς μερίμνης τῆς γαλλικῆς κυ- βερνήσεως διὰ τοῦ Μηνᾶ Μινωΐδου καὶ μάλι- στα τοῦ σοφοῦ καὶ ἐντιμωτάτου Emm. Miller, ὅστις κατέγραψε τοὺς σημαντικωτέρους κώδι- κας. Αἱ αὐταὶ δὲ ἔτυχον μείζονος μερίμνης παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ ἐλλο- γίμου ὑφηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Λάμπρου μετὰ τεσσάρων ἀκολούθων αὐτοῦ καταγράψαντος τοὺς κώδικας πολλῶν μονῶν πλὴν δύο, τῶν σημαντικωτέρων. Ἄλλων δὲ βιβλιοθηκῶν μι- κροτέρων, ὡς τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τὰ χειρό- γραφα κατεγράφησαν πρὸ πολλοῦ ὑφ' ἡμῶν σπουδῆς χάριν καὶ γνώσεως τῶν ἐνδιαφερομέ-

1. Ἴδε «Νεολόγου», ἔτ. ΙΖ', ἀριθ. 4210.

1. Ἴδε Α. Κοραῆ, Προλεγόμ. Παρισ. 1833, σ. 251-262.

νων. Εἴδομεν δὲ οὐ πρὸ πολλοῦ χειρογράφους τε καὶ ἐκδεδομένους καταλόγους ἄλλων βιβλιοθηκῶν μικρῶν ἢ μεγάλων σημειωθέντας ἤδη ὅπου δεῖ πρὸς χρῆσιν ἡμετέραν. Τελευταῖον δὲ ἐγνώσθη ὅτι καὶ ὁ γερμανὸς καθηγητὴς τῆς παλαιογραφικῆς V. Gardthausen μεταβὰς εἰς Σινὰ κατέγραψεν ἐκεῖ πλεῖστα χειρόγραφα.

Ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἐργασία κατὰ μέρος μόνον ἐκπληροῖ τὸν γενικὸν σκοπὸν τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*, διότι ὑπάρχουσι πλεῖστα ὅσα μέρη οὐδέποτε ἐρευνηθέντα. Ἄλλως οἱ πλείους τῶν ἐρευνητῶν κύριον αὐτῶν μέλημα εἶχον τὴν ἀνακάλυψιν σημαντικοῦ τινος κειμένου τῆς κλασικῆς καὶ μεσοχρονίου περιόδου τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας, οὐχὶ δὲ τὴν γνῶσιν παντὸς κώδικος οἱασδήποτε ἐποχῆς. Ἡ ἐπιστήμη πρὶν ἢ πλουτισθῇ διὰ τῶν λεγομένων ἀνακαλύψεων, προαπαιτεῖ παντὸς τοῦ χρησίμου αὐτῇ ὑλικοῦ τὴν προπαρασκευήν· αἱ τυχαῖαι ἀνακαλύψεις εἰσὶν ἀναμφιβόλως μεγίστης ἀξίας· ἀλλ' οὕτω δὲν ἱκανοποιοῦνται καὶ πάντες οἱ κλάδοι τῆς ἐπιστήμης. Συνειθίσαμεν δὲ οἱ πλεῖστοι σχετικῶς πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα νὰ θεωρῶμεν ὡς σημαντικὰς ἀνακαλύψεις μόνον τὰς εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν ἀναφερομένας· ἀλλ' ἀνακκλύψεις σημαντικὰς θεωρεῖ καὶ ἡ κριτικὴ θεολογία τὴν ἀνεύρεσιν τεμαχίων μόνων ἀγνώστων ἢ ἀπωλεσθεισῶν συγγραφῶν τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος· κατ' ἀκολουθίαν δὲ τοιαύτας θεωροῦσι καὶ οἱ περὶ πάντα ἀσχολούμενοι κλάδον τῆς ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος ἑλληνικῆς γραμματολογίας. Χάριν λοιπὸν πασῶν τούτων τῶν ἀπαιτήσεων τὰ μέγιστα συμβάλλει οὐχ ἡ μονομερὴς ἔρευνα τῶν περὶ καταλόγους ἀσχολουμένων, ἀλλ' ἡ διὰ λεπτομεροῦς ἀναγραφῆς προπαρασκευαστικὴ καλουμένη, δι' ἧς ὑποδεικνυομένων τῶν πηγῶν καὶ τῶν τόπων, τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν κωδίκων, ὑποβοηθοῦνται οἱ σπουδασταὶ εἰς τὰς ἀσφαλεῖς μελέτας καὶ ἀνακαλύψεις. Τὴν τοιαύτην λοιπὸν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν σκοπεῖ κυρίως νὰ ἐκτελέσῃ ἡ *Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη*· διὸ ἀρξάμενος ἤδη τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπαγγελλομένου τούτου ἔργου ἀπέβλεψα καὶ θ' ἀποβλέψω μᾶλλον πρὸς τὸ κύριον αὐτῆς θέμα καταλείπων ἄλλοις τὰς θετικὰς λεγομένας ἀνακαλύψεις καὶ κυρίως τοῖς περὶ τὰ καθέκαστα εἰδήμοσιν οἱουδήτινος κλάδου τῆς ἡμετέρας φιλολογίας.

Καιρὸς δὲ τώρα νὰ καθυποβάλω ὑμῖν, κύριε Πρόεδρε, καὶ ἔκθεσιν περὶ τῆς πρώτης μου ἐκδρομῆς συνοψίζων τὴν ἀφήγησιν τοῦ ταξειδίου μου καὶ τὴν κατὰ τοῦτο γενομένην ἐργασίαν.

Β'.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἰουλίου μηνὸς ἔχων τ' ἀναγκαῖα συστατικὰ γράμματα, ἐν οἷς τιμιώτατά μοι ἦσαν τὰ τοῦ σεβαστοῦ Πατριάρχου τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' συνοδικῇ διαγνώσει ἀπολυθέντα καὶ τὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἀπέπλευσα εἰς τὴν νῆσον Λέσβον πρὸς ἐξέτασιν μικρῶν τινων βιβλιοθηκῶν, ὧν δὲν ἐγινώσκοντο κατάλογοι ἐκδεδομένοι. Ἀποβιβασθεὶς λοιπὸν τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς Μυτιλήνην μετέβην τῇ 12 εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν Λειμῶνος ἀπέχουσαν τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου περὶ τὰς 8 ὥρας κειμένην δὲ ΒΑ τῆς κωμοπόλεως Ἀχερώνας εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας περίπου ὥρας, ἧς πλησίον ἐν ἴσῃ περίπου ἀποστάσει κεῖται μονὴ γυναικεία ἐξαρτωμένη ἀρχῆθεν ἀπὸ τῆς τοῦ Λειμῶνος κατὰ τὰς διαθήκας τοῦ Κτίτορος καὶ τὰ σωζόμενα παλαιγενῆ πατριαρχικὰ σιγίλλια. Ἡ μονὴ Λειμῶνος ὡς ἵδρυμα μὲν κατέχει εὐρὺ χῶρον ἐν λεκανοπεδίῳ περιστεφομένῳ ὑπὸ βουνῶν ἀποληγόντων εἰς τρεῖς κορυφάς· διαιρεῖται δὲ εἰς τρία συνημμένα μέρη περιλαμβάνοντα πάμπολλα κελλία, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ κυρίως τετραγώνου αὐτῆς ὑψοῦται ὡραία Ἐκκλησία ἔχουσα ῥυθμὸν ἀγιορειτικόν, ἧς ἡ οἰκοδομὴ ἐπὶ παλαιῶν θεμελίων ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1795 ἔτους· τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ὁ νάρθηξ αὐτῆς περικοσμοῦνται ὑπὸ τοιχογραφιῶν, ὧν ἐνίων αἱ προσωπογραφίαι ἔχουσι πολλὴν καλλιτεχνικὴν χάριν, ἐν αἷς ἀξιοσημείωτοί εἰσιν ἡ τοῦ Φιλοσόφου ἐνώπιον τῆς α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μητροπολίτου Μιτυλήνης, ἡ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου μητροπολίτου Μεθύμνης[1] καὶ

1. Οὕτως ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ναοῦ εἰκὼν αὐτοῦ. Παρὰ Lequien (Or. Chr.) δὲν ἀναφέρεται οὗτος μεταξὺ τῶν μητροπολιτῶν, τῆς Μεθύμνης. Κατὰ δὲ τὴν ἀνέκδοτον αὐτοῦ ἀκολουθίαν, ἧς ἓν μόνον ἀντίτυπον εἶδον γραφὲν κατ' ἀπρίλιον τοῦ 1621 ἔτους, φαίνεται ὅτι ἦν μητροπολίτης Μυτιλήνης, διότι ἐν τῶν τροπαρίων αὐτῆς λέγει: «ὡς μύστης, ὡς θεῖος ἱερεύς, ὡς ἄριστος ποιμενάρχης, ὡς ἑδραίωμα τῆς Μιτυλήνης, καθωράθης». Παραδίδοται δὲ ὅτι ἐτάφη εἰς Λαφιῶνα, κώμην τῆς ἐπαρχίας Μεθύμνης ἐν Λέσβῳ, καὶ ὅτι τὸ μνῆμα αὐτοῦ ὑπάρχει ἔτι καὶ νῦν μεταβληθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ πλακὸς εἰς θυσιαστήριον ἰσλαμικόν· λέγεται δὲ ὅτι ἡ πλὰξ αὕτη ἀντιστρόφως ἔχει καὶ ἐπιγραφὴν μαρ-

ἡ παλαιοτέρα τούτων (ιζ' αἰῶνος) παριστῶσα τὸν εὐεργετικώτατον καὶ ἐν ὁσίοις ἁγιώτατον τῆς μονῆς κτίτορα Ἰγνάτιον τὸν Μεθύμνης[1].

Ἡ μονὴ Λειμῶνος ὀφείλει τὴν σύστασιν αὐτῆς τῷ ὁσιωτάτῳ τούτῳ πατρί, ὅστις κατὰ τὴν ἀνέκδοτον αὐτοῦ βιογραφίαν[2] ἐγεννήθη μετὰ 39 ἔτη ἀπὸ τῆς Ἁλώσεως, ἤτοι τῷ 1492 ἔτει, ἐκ πατρὸς Ἐμμανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ ἱερέως. Νυμφευθεὶς ἐνωρὶς χειροτονεῖται ἀμέσως ἱερεύς, καὶ σακελλίων τῆς μητροπόλεως Μεθύμνης διορισθεὶς γίνεται μετὰ χρόνον τινὰ πατὴρ μονογενοῦς τέκνου, τοῦ ὕστερον Μεθοδίου μοναχοῦ· θανούσης δὲ τῆς συζύγου αὐτοῦ γίνεται ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ Ἰγνάτιος μετονομασθείς (τὸ πρότερον ὄνομα αὐτοῦ *Ἰωάννης*). Τῷ 1526 λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς διαφόρους οἰκογενειακὰς γαίας, ἀγοράσας δὲ καὶ ἑτέρας παρὰ τῶν κρατούντων, παρ' αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ παρ' ἄλλων συμπατριωτῶν, ἀναλαμβάνει οἰκείᾳ βουλήσει τὴν ἀνασύστασιν δύο οἰκογενειακῶν μονυδρίων· ὧν τὸ μὲν ἦν ἀνατεθειμένον τοῖς παμμεγίστοις Ταξιάρχαις, τὸ δὲ τῆς Θεοτόκου ἀναφέρεται ἐν πατριαρχικῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1331 ἔτους ὡς μοναστήριον ἐνοριακὸν ἐπονομαζόμενον «τοῦ Μυρσίνης»[1], ἐν ἐξαρχικῷ δὲ τοῦ 1486 ἔτους ὡς σταυροπήγιον μὲν ἀλλὰ λόγῳ τίτλων κυριότητος κτῆμα τῆς συζύγου τοῦ ἱερέως Ξενητοῦ, συγγενοῦς, φαίνεται, τοῦ Ἰγνατίου· ἥτις ἀγοράσασα αὐτὸ παρὰ τῶν κρατούντων ἐπετράπη διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος τοῦ κυροῦ Συμεών (1472—1476) νὰ δεσπόζῃ τοῦ ναοῦ καὶ νὰ ᾖ καὶ λέγηται νομίμως κτιτόρισσα ὡς ἔχουσα δίκαιον ἀγορασίας.

Ἀμφότερα τὰ μονύδρια ταῦτα, ἀνοικοδομηθέντα ἤδη (τῷ 1526 ἔτει[2]), εὐτρεπισθέντα καὶ προικοδοτηθέντα ὑπὸ τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου, ἐχρησίμευον τοῦτο μὲν ὡς γυναικεῖον, τοῦτο δὲ ὡς ἀνδρῶον. Ἐνεργείᾳ τοῦ κτίτορος προσῆλθον ἱκανοὶ μοναχοὶ ἀναλαβόντες διάφορα διακονήματα, ἐν οἷς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅστις ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ υἱοῦ κείρεται μοναχὸς Ματθαῖος μετονομασθείς, ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ἀναπνοῇ αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ μέγα σχῆμα μετωνομάσθη τὸ τρίτον Μακάριος. Οἱ πρῶτοι προσελθόντες μοναχοὶ ἀφιέρωσαν ἅπαντα τὰ κτήματα αὐτῶν· τούτους ἐμιμήθησαν πολλοὶ τῶν περιχώρων κάτοικοι, ὧν οἱ ἀπόγονοι κατὰ παράδοσιν ἱερὰν δὲν ἔπαυον προσηλοῦντες τῷ πάτρωνι τοῦ τόπου αὐτῶν κτήματα κινητὰ καὶ ἀκίνητα μέχρις αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἡμετέρων χρόνων.

Ὁ κτίτωρ Ἰγνάτιος ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀνασυστάσεως τῶν μονῶν ἐμερίμνησεν ὑπὲρ αὐτῶν ὅσον οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων καταστήσας αὐτὰς κοινοβιακάς, ἐξασφαλίσας διὰ διαθήκης ἱερᾶς, πατριαρχικῶν σιγιλλίων, ἰσχυρῶν σουλτανικῶν φιρμανίων καὶ διατάξεων ἐσωτερικῶν. Ἡγουμενεύσας δὲ τετρακετίαν ὅλην ἀφῆσι διάδοχον καὶ ἄρχοντα ἀμφοτέρων τῶν μονῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μεθόδιον εἰς Κωνσταντινούπολιν δὲ μεταβὰς προάγεται μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Μεθύμνης (1530), ἣν διῴκησεν ἐπὶ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἀποθανὼν ἐν πλήρει ἁγιότητι τῇ 14 νοεμβρίου τοῦ 1568 ἔτους[3]. Μετὰ ἑπτακαίδεκα δὲ ἔτη ἀπὸ τοῦ

τυροῦσαν τὰ κατὰ τὸν ἅγιον τοῦτον Ἀλέξανδρον. Δυστυχῶς δὲν ηὐκαίρησα νὰ μεταβῶ εἰς τὴν κώμην ταύτην πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς εἰρημένης παραδόσεως.

1. Εἶδον ἐν τῇ μονῇ καὶ ἐν Ἀχερῶνι τέσσαρας εἰκόνας αὐτοῦ διαφερούσας ἀλλήλαις κατά τε τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὸ ὕφος. Ἀλλὰ παλαιοτέρα πασῶν, πιστοτέρα καὶ σημειώσεως ἀξία ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς μονῆς ὑπάρχουσα πρὸς ἀριστερὰν τῷ εἰσιόντι. Ὑπάρχει δὲ καὶ πλὰξ χαλκίνη δι' ἧς ἐξετυπώθη ἡ μορφὴ τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου προσφέροντος τὴν μονὴν αὐτοῦ τοῖς ἀρχαγγέλοις Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ· φέρει δὲ αὕτη τὸ παρὸν ἐπίγραμμα: «Ὁ ἱερὸς τῶν μοναστῶν χορὸς τῶν Λειμωναίων, |τοῦ Ἰγνατίου μάκαρος κλέους τῶν Μηθυμναίων,| προσφέρει τοῖς προσκυνηταῖς θαυματουργὸν εἰκόνα,| βρίθουσαν χάριν δαψιλῆ καὶ θείαν λαμπηδόνα.— Ἐχαλκογραφήθη διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου Παναγιώτου τοῦ ἐκ Κωμοπόλεως Πλουμαρίου τῆς Μιτυλήνης 1858».

2. Ἐγράφη αὕτη ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ διατρίβοντος παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Μεθύμνης Διονυσίῳ περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Ὁ Σάθας καὶ ὁ Ζαβίρα; οὐδὲν ἀναφέρουσι περὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ· συνέγραψε δὲ οὗτος καὶ ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἐκδοθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1805 (εἰς 4ον), καὶ ἄλλα περὶ ὧν ἄλλοτε. Ἴδε τὸν Κατάλογον, ἀριθμ. 92.

1. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εὑρηται παρὰ Miklosich καὶ Müller, Acta Patriarch. C/tanis. τομ. Α', σ. 164. Ἐν αὐτῷ δὲ ἀναφέρονται καὶ πολλὰ ἄλλα μοναστήρια ἐνοριακὰ τῆς Μεθύμνης μὴ σωζόμενα τὴν σήμερον. Ἴδε τὸν Πρόλογον.

2. Ὁ ἄγγλος ἀρχαιολόγος C.T.Newton (Travels and Discoveries in the Levant II, σ. 2) ἀμαρτύρως λέγει ὅτι ἱδρύθησαν περὶ τὸ 1500 ἔτος.

3. Ὁ Lequien (Oriens Christ.) δὲν μνημονεύει τοῦ Ἰγνατίου ἐν τῇ σειρᾷ τῶν μητροπολιτῶν Μεθύμνης.

θανάτου αὐτοῦ ἀνακηρύσσεται καὶ ἡ μονὴ Λειμῶνος ἐν Κωνσταντινουπόλει «Σταυροπήγιον καθολικὸν» διὰ σιγιλλίου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Θεολήπτου (1585) συνυπογραψάντων Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Ἀντιοχείας[1].

Ἡ ἱστορία τῆς μονῆς Λειμῶνος κατά τε τὰ ἀρχεῖα τὴν παράδοσιν καὶ τὰ μνημεῖα αὐτῆς τυγχάνει ἀξία ἰδίας μελέτης, ἥτις γενήσεται ἀντικείμενον μακροῦ λόγου ἐν ἄλλῃ περιστάσει. Σημειῶ δέ, τό γε νῦν, ὅτι ἡ μονὴ αὕτη πλὴν τῶν ἀπεράντων αὐτῆς γαιῶν κέκτηται καὶ μετόχια, ἐν οἷς ποτε κατελέγετο καὶ τὸ πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Προικοννήσου Ἀλώνης (μετόχιον) ὀνομαζόμενον, σεβαστὰ καὶ ἅγια κειμήλια λόγου ἄξια, οἷον ἄμφια, σκεύη ἱερά, σεβάσμια λείψανα ἁγίων, τεμάχιον τοῦ τιμίου ξύλου ἀνταλλαγὲν κατὰ τὴν παράδοσιν πρὸς λείψανα τοῦ κτίτορος ὑπὸ Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, βιβλία ἱκανὰ ἔντυπά τε καὶ χειρόγραφα, ἀρχεῖα πλουσιώτατα καὶ ἄλλα μελέτης ἀντικείμενα[2].

Κατὰ τὴν αὐτόθι ἄφιξίν μου οἱ σεβάσμιοι Πατέρες τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας καὶ εὐγενείας εὐηρεστήθησαν νὰ μοὶ ἐπιτρέψωσι τὴν μελέτην καὶ καταγραφὴν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῶν μοναστηρίῳ βιβλίων, τὸ μὲν ἐκτιμῶντες τὰς πολυετεῖς φιλολογικὰς ἐρεύνας τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τὸ δὲ κολακευόμενοι ὅτι τὸ σεβάσμιον αὐτῶν κοινόβιον ἔμελλε νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*.

Μετ' ἀδιάκοπον λοιπὸν δίμηνον ἐνταῦθα γραφικὴν ἐργασίαν προσβληθεὶς τρὶς ὑπὸ πυρετοῦ ἠναγκάσθην μετὰ τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἣν μοι παρέσχε τὸ εὐεργετικὸν φαρμακεῖον τῆς μονῆς καὶ ἡ εὐγενεστάτη περιποίησις τοῦ ἐλλογίμου σχολάρχου κυρίου Γρηγορίου τοῦ Λεσβίου, νὰ μεταβῶ τῇ 15 τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου εἰς Σμύρνην, ὁπόθεν μετὰ δεκατετραήμερον διατριβὴν ἀνακάμψας εἰς Μυτιλήνην πρὸς ἐξέτασιν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς νήσου μονῶν ἀπῆλθον ἀμέσως δι' ἀτμοπλοίου (1 ὀκτωμβρ.) διὰ Πέτρας εἰς τὸ Ὑψηλὸν μοναστήριον (3 ὀκτωμβρ.). Ἡ πρὸς αὐτὸ δὲ ὁδὸς τραχυτάτη οὖσα διέρχεται ΒΔ μέρη ὀρεινὰ καὶ στενὴν παραλίαν, σχηματίζει δὲ πολλαχοῦ καὶ ἀτραποὺς ἐπικινδύνους.

Ἡ μονὴ αὕτη κεῖται ἐπὶ ὑψηλοτάτης κορυφῆς ἀπεχούσης τρία τέταρτα περίπου ὥρας τῆς κωμοπόλεως Τελωνίων, τῆς δὲ πρωτευούσης τῆς νήσου ὥρας δέκα καὶ ἕξ. Ἡ πρὸς αὐτὴν ἀνάβασις ἐκτελεῖται διὰ καλοῦ λιθοστρώτου δρόμου ἐπὶ πεντεκαίδεκα λεπτά. Ἄλλοτε διήρκει ἡμίσειαν ὥραν· ἀλλὰ πρὸ ὀλίγου χρόνου οἱ τῆς μονῆς πατέρες οὐδεμιᾶς φεισθέντες δαπάνης κατεσκεύασαν τὴν ὁδὸν ταύτην, ἥτις αὐτοὺς μὲν τὰ μέγιστα ὠφελεῖ, τοὺς δὲ ξένους ἀναγκάζει νὰ ἐκφράζωσιν ἐπαίνους πραγματικούς. Ἡ κορυφὴ Ὑψηλοῦ ἔχουσα 1783 ἀγγλικῶν ποδῶν ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης παρίστησι τὸ ἀκρότατον σημεῖον ὀρεινοῦ συστήματος σχηματίζοντος πολλοὺς βουνούς, λόφους καὶ ὑψώματα τραχέα καὶ γυμνά, καταλήγοντος δὲ βορείως μὲν εἰς τὸν λιμενίσκον Γαβαθᾶ, ΝΔ δὲ εἰς τὸ ἀκρωτήριον Σιγρίου, ΝΑ δὲ μέχρι Τζύθρας. Ἀποδίδοται δ' αὐτῷ παρά τινων τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Ὄρδυμνος[1], οὗτινος ὅμως τὴν πρὸς τὴν κορυφὴν Ὑψηλοῦ ταὐτότητα διαμφισβητεῖ ὁ γερμανὸς περιηγητὴς A. Conze[2]. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς ταύτης δύοντος τοῦ ἡλίου ἐν ὥρᾳ γαληνιαίου οὐρανοῦ ὁρᾶται καθαρώτατα διὰ τῶν ἀνταναικλάσεων τῶν ἀκτίνων ἅπαν τὸ ὀρεινὸν σύστημα τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐν σχήματι ὑψηλοτάτης πυραμίδος, ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ὄγκος τῆς ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν εἰς τὴν μονὴν ἔλευσίν μου ἀφίκετο καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Κωνσταντῖνος Βαλλιάδης, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ Ὑψηλὸν κατὰ δίκαιον ἐνοριακόν.

1. Ἡ μονὴ Λειμῶνος ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς (1526) μέχρι τοῦ 1585 ἔτους οὐκ ἦν σταυροπηγιακή. Τὰ γράμματα τῶν πατριαρχῶν Ἱερεμίου Α', Διονυσίου Β', Ἱερεμίου Β', κτλ. δεικνύουσιν ὡς μονὴν σταυροπηγιακὴν μόνον τὴν γυναικείαν, δι' ἣν ἔκπαλαι τεταγμένον ἦν νὰ πληρώνωσιν οἱ τοῦ Λειμῶνος πατέρες εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἄσπρα 75.

2. Τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς Λειμῶνος μέμνηται ὁ γάλλος Boutan (Rapport sur la topogr. et l'hist. de l'île de Lesbos) ἐν Archives des missions scientifiques et littéraires, τόμ. Ε', σ. 42, ἔνθα λέγει τ' ἀκόλουθα: «Ce couvent pos»sède une bibliothèque considérable, que »j'ai parcourue, et je ne crois pas qu'elle ren»ferme de livres curieux, si ce n'est au point »de vue de l'exécution. On y voit des livres »d'église remarquablement calligraphiés». Μέμνηται δὲ ταύτης καὶ ὁ Newton (ἔνθ. ἀνωτ. σ. 4), ὅστις σημειοῖ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 48 τεύχη.

1. Plinii, H. N, ε', 140 Det.

1. Reise auf d. Insel Lesbos, σ. 25.

Τὸ Ὑψηλὸν μοναστήριον ἀνατεθειμένον τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, φαίνεται ὂν ἀρχαιότατον[1]· κατὰ σύγχρονόν τινα ἐπιγραφὴν ἀναγινωσκομένην ἄνωθεν μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς ἐκκλησίας ὁρίζεται ὡς «ἔτος παλαιὸν» τὸ 1101ον· ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ οὐδεμία γινώσκεται μαρτυρία· διηγοῦνται δὲ μόνον γέροντές τινες μοναχοί, ὅτι κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1836 ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας ἐσώζετο παλαιὰ ἐπὶ λίθου ἐπιγραφὴ φέρουσα τὴν σημειωθεῖσαν ταύτην χρονολογίαν. Ἐκ τινος δὲ πατριαρχικοῦ ἐγγράφου γινώσκεται ὅτι ἡ μονὴ ὑφισταμένη τῷ 1331 ἔτει ἐλέγετο «τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Κόρακος τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου» μοναστήριον· τὸ αὐτὸ δὲ ἔγγραφον ἀναφέρει κατόπιν καὶ «τὸ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ»[2], ὅπερ ἔτι καὶ νῦν σώζεται μετόχιον ὂν τοῦ Ὑψηλοῦ[3]. Ἡ παλαιὰ αὕτη ἐπωνυμία τῆς μονῆς ἔλαβεν ἀλλοίωσιν παντελῆ ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις τῆς ὀνομασίας *Κόρακος* ἀποδιδομένης τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν ναυτικῶν εἰς τὸ ὄρος τῶν Γελίων *(Λεπέτυμνον)*. Οὕτω δὲ κατὰ ἔγγραφα ἀνέκδοτα ἐλέγετο Ζήσιρα (1605), Ζισύρου (1609), Ζήσυρα (1661), Ζησυρίου (1662), Ζήρα (1682), Ζήσιρο (1689), καὶ Σήσηρος. (περὶ τὸ 1700 ἔτος κ. ἑ.)· ὡς «Ὑψηλὸν δὲ μοναστήρι τοῦ Ζήσιρα» ἀναφέρεται ἐν ἐγγράφοις ἀπὸ τοῦ 1605 ἔτους.

Ἡ μονὴ κέκτηται γαίας πετρώδεις κατάλληλους μάλιστα εἰς βαλανοφυτείαν καὶ ποιμνιοτροφίαν· ἔχει περιφέρειαν μικράν, κελλία ὀλίγα, βιβλιοθήκην πενιχράν, μετόχια δύο καὶ ἓν τῶν Ἁγ. Πάντων παρεκκλήσιον ἐν τῷ νεκροταφείῳ, ἀξιοθέατον μάλιστα διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὰς ἐν αὐτῷ τοιχογραφίας ὀφειλομένας κατά τινα ἐπιγραφὴν τοῦ 1684 ἔτους τῇ χειρὶ Ἀντωνίου τοῦ ἐκ νήσου Κρήτης, ζωγράφου[1].

Μετὰ ὀκταήμερον ἐνταῦθα διατριβὴν ἀπεφάσισα νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν θέσιν τῆς ἠρειπωμένης μονῆς Κρυοκόπου (καὶ Κριοκόπου) ἢ Κρεωκόπου, ἧς βιβλία καὶ ἔγγραφα εἶδον ἐν διαφόροις τῆς νήσου μέρεσι. Διὸ καταβὰς εἰς Τελώνια καὶ ἐπισκεψάμενος τὰς ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιῶν φυλαττομένας τοῦ ναοῦ Κρυοκόπου εἰκόνας (ιζ' αἰῶνος) μετέβην τὸ πρῶτον εἴς τι γυναικεῖον μονύδριον ὀνομαζόμενον Περιβολήν, τέταρτον ὥρας ἀπέχον τῶν Τελωνίων· ὅπερ, κατά τινα ἐκεῖ ἐπιγραφὴν ἦν ἐξάρτημα τοῦ Κρεωκόπου[2]. Ἐντεῦθεν δὲ μετὰ ἡμίωρον πορείαν ἀφικόμην (12 ὀκτωβρ.) εἰς τὴν κώμην Τζύθραν, ἥτις περικυκλοῦται ἐφ' ἱκανὴν ἔκτασιν ὑπὸ ἠρειπωμένων οἰκιῶν δεικνυουσῶν ὅτι ἠγείρετό ποτε ἐνταῦθα μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος πόλις· περὶ τῆς καταστροφῆς δὲ αὐτῆς παραδίδονται τὴν σήμερον παράδοξά τινα, ἐν οἷς λέγεται καὶ ὅτι τὴν καταστροφὴν αὐτῆς προὐξένησε θεομηνία δεινοτάτη. Τὴν παράδοσιν ταύτην βεβαιοῖ νῦν σημείωμά τι, ὅπερ ἀνέγνωσα ἐν τῷ τέλει χειρογράφου· λέγει

1. Οἱ ἐν αὐτῷ ἀσκούμενοι πατέρες παραδίδουσιν ὅτε ὁ ὅσιος καὶ ὁμολ. Θεοφάνης ὁ τῆς Σιγριανῆς (χρονογράφος, περὶ οὗ ἴδε A. de Muralt, Chronogr. Byzant. St-Petersbourg, 1855, σ. XII) ἤσκησεν ἐνταῦθα, πειθόμενοι ἔκ τε τοῦ ἐπιθέτου καὶ ἐκ τῆς προλήψεως ὅτι κελλίον τι τῆς ἑαυτῶν μονῆς ἀπο καθιστᾷ τοὺς ἐν αὐτῷ διαμένοντας ποδαλγούς, τοῦτο μὲν ὅτι πλησιέστατα τοῦ ὄρους τῆς ἑαυτῶν μονῆς κεῖται τὸ ἀκρωτήριον καὶ ἡ κωμόπολις Σίγρι, τοῦτο δὲ ὅτι ὁ ὅσιος Θεοφάνης ἔπασχε τοὺς πόδας. Καὶ τὴν παράδοσιν ταύτην ἀσπάζεται ὁ ἡμέτερος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης (Συναξαρ. τ. Β', σ. 30 ἐν ὑποσημ.). Κατ' ἀκολουθίαν, καὶ τὸ Ὑψηλὸν μοναστήριον ὑφίστατο πρὸ τοῦ 800 ἔτους (ὁ γὰρ Θεοφάνης κατὰ φευρουάριον τοῦ 818 ἔτους εἶχεν ἐξορισθῆ εἰς Σαμοθράκην· ἴδε Muralt ἔνθ. ἀνωτ. σ. 405) καλούμενον Πολίχνιον ἢ Πολυχρόνιον (ἴδε Νικοδ. ἐνθ. ἀν. σ. 30-31). Ἀλλ' οὐδεμίαν ἱστορικὴν ἀξίαν ἔχει ἡ παράδοσις αὕτη, διότι ἔκ τε τοῦ βίου αὐτοῦ τοῦ Θεοφάνους (ὃν ἴδε ἐν Migne, Patrol. τ. 115, σ. 17-20) καὶ ἐκ τοῦ τοῦ ἁββᾶ Ἰωαννικίου (Migne, τ. 116, σ. 69) πειθόμεθα ὅτι ἡ παραλία καὶ τὸ βουνὸν Σιγριανῆς δέον ν' ἀναζητηθῇ ἀλλαχοῦ.

2. Acta Patriarch. C/politani, I, σ. 165.

3. Ἴδε Σ. Ἀναγνώστη, Ἡ Λεσβιάς, σ. 150.

1. Ἀναγινώσκω οὕτω τὴν ἀνορθόγραφον ταύτην ἐπιγραφήν.

«Ἡ παροῦσα ζωγραφία τοῦ θείου τούτου ναοῦ »τῶν ἁγίων Πάντων ἐτελειώθην ἐν ἔτοι ἀπὸ Χ(ρι»στ)οῦ μοναστῶν (;) ἑξακισχειλιῶν ἐναινήκοντα »ταισάρων τὸν δεκάδον ἑξάδα τε ἀπὸ Ἀδὰμ ,ζρϧβ' »ἐν μοινὶ σεπτεμβρίου κ', διὰ κόπου, καὶ σ(υ)νδρο»μής,·καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς κυ. »κυ. Γαβριὴλ καὶ Ματθαί(ου) τῶν εἱερομονάχων, »διὰ χειρὸς καμοῦ ἐλαχείστου καὶ ἁμαρτολοῦ Ἀν»τωνίου τοῦ ἐκ νοίσου Κρίτης καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ (ἐμοῦ).» Ἡ ἀνάγνωσις τῆς χρονίας ,ζρϧβ' εἶναι ἀσφαλής. Δὲν ἐννοῶ δὲ τὴν πρὸ αὐτῆς ὁλόγραφον χρονολογίαν. Ἄλλως τε, ἡ τοῦ ναΐσκου τούτου ζωγραφία εἶναι νεωτάτης ἐποχῆς καὶ τέχνης μικρᾶς ἀξίας.

2. Ἰδοὺ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης: «Ἀνεκαινίσ[θη ἡ παροῦσ]α μονὴ τῆς ὑπεραγίας, »[θεοτόκου ὑπὸ τῶν] πατέρων τῶν εὑρησκομένων »τ[ῆς μονῆς Κρε]οκόπου επι καθυγουμένου Ρα »φαηλ ἱερω[μονάχου....»

δὲ ὁ γράψας αὐτὸ ὅτι τῷ 1600 συνέβη ἐνταῦθα λοιμὸς διαφθείρας τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων, ἐν οἷς καὶ τοὺς ἐν τῷ Κρεωκόπῳ μοναχούς. Κατὰ ταῦτα ἐξηγεῖται ἤδη ἡ πολυανθρωπία τῆς κωμοπόλεως Τελωνίων, ἧς τὴν γνωστὴν μοι ἀρχαιοτέραν μνείαν ποιεῖται ἔγγραφον ὀθωμανοῦ τοῦ τόπου τούτου ἐμίνη ἑλληνιστὶ συντεταγμένον τῷ 1599 ἔτει. Ἀξία δὲ σημειώσεως ἐν Τζύθρᾳ ἐστὶν ἡ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιχογραφία παριστῶσα τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐφ' ἱκανὸν ὕψος, ἥτις κατὰ τὸ ὕφος τῆς τέχνης σχετίζεται πρός τινας τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀρχαιοτέρων τοιχογραφιῶν. Ἐγένετο δὲ ἡ ἐν Τζύθρᾳ εἰκὼν τῷ 1545 ἔτει[1].

Ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν αὐθημερὸν διηυθύνθην ΒΑ ἀνερχόμενος ἐπὶ ἡμίωρον περίπου βουνόν, ἐφ' οὗ κεῖται ἡ μονὴ Κρεωκόπου ἀφ' ἧς ὁρᾶται ἅπασα ἡ βαθεῖα μικρὰ κοιλὰς τῆς Τζύθρας μέχρι τοῦ ῥεύματος τῆς Περιβολῆς. Ἡ θέσις τῆς μονῆς χωρίζεται ἀφ' ἑτέρας πολλῷ ὑψηλοτέρας κορυφῆς καλουμένης τὴν σήμερον «Χάλακα»[2]. Ἡ μονὴ εἶχε μικρὰν περιφέρειαν σχηματίζουσαν τετράγωνον παραλληλόγραμμον (55—60×40—45 μέτρων)· ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτοῦ ἵδρυτο ἐκκλησία, ἧς τὰ ἐρείπιά εἰσι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα, ὥστε νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος ἀνοικοδόμησιν αὐτῆς λόγῳ περικαλύψεως ἁγίων πραγμάτων καὶ μάλιστα τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. Παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ κατάκειται λιθίνη πλάξ ἐπιχώριος, τεθραυσμένη εἰς δύο τεμάχια, φέρουσα ἐπιγραφήν, ἐξ ἧς λαβὼν ἀφορμὴν ἀρθογράφος τις (ἴδε *Ἐκκλησ. Ἀληθείας*, τόμ. Α', σ. 55) διϊσχυρίσθη ὅτι ἡ τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς ταύτης συντέλεσις ἐγένετο τῷ 605 ἔτει, ἀναγνοὺς καὶ ἑρμηνεύσας αὐτὴν κάκιστα· ἀλλ' ἡ ἔτι καὶ νῦν σωζομένη ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ναὸς ἠγέρθη καὶ ἀνῳκοδομήθη μηνὶ αὐγούστῳ τοῦ 7113 ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ὅ ἐστι τῷ 1604 ἔτει σωτηρίῳ. Ἡ μόνη δὲ γνωστὴ ἡμῖν μαρτυρία περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς μονῆς ὑπάρχει ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1331 ἔτους[1].

Περιγράψας τὰ ἐνταῦθα σωζόμενα ἐρείπια πρὸς ἑρμηνείαν τινῶν τῶν εὑρεθέντων τῆς μονῆς βιβλίων καὶ ἐγγράφων ἐξηκολούθησα τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους αὐτῆς πορείαν μου, καὶ ἀπὸ βουνοῦ εἰς βουνὸν περιφερόμενος τακτικῆς ὁδοῦ μὴ ὑπαρχούσης κατῆλθον μετὰ ὥρας πέντε περίπου εἰς βαθεῖαν, εὐρεῖαν, μακρὰν καὶ κατάδενδρον φάραγγα, ἀφ' ἧς ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐνοριακὴν μονὴν Πιθαρίου, ἀνατεθειμένην τῷ Ταξιάρχῃ· τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλήφθη ἐκ τοῦ φυσικοῦ σχήματος τοῦ περὶ αὐτὴν τόπου.

Τὴν 13 ὀκτωβρίου ἦλθον εἰς Ἐρεσσὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας πόλεως, καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δεικνυομένου τάφου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, οὗτινος μνείαν ποιεῖται καὶ τὸ μηναῖον τοῦ Ἰουλίου (4ῃ ἡμέρᾳ) μηνός. Ἐπανακάμπτων δ' ἐντεῦθεν εἰς Μυτιλήνην ἐξήταζον τοὺς κώδικας τῶν κοινοτήτων καὶ τὰς μικρὰς βιβλιοθήκας ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐν χωρίοις διαφόροις. Ἐκ Μυτιλήνης δὲ μετέβην διὰ θαλάσσης εἰς Μόλυβον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μανταμάδον, ἔνθα ἐξήτασα τὴν βιβλιοθήκην τῆς σχολῆς, τὸ ἀρχεῖον τῆς κοινότητος καὶ τὸ ἐκτὸς τῆς κωμοπόλεως ταύτης ὡραῖον ἀστικὸν μοναστήριον, ὅπερ εἶναι ἄξιον προσοχῆς διὰ τὸ ἐκεῖ σωζόμενον ἀνάγλυφον τοῦ Ταξιάρχου, περὶ οὗ τοσαῦτα ἐλέχθησαν καὶ ἐθρυλήθησαν[2]. Ἀνακάμψας δὲ εἰς Μυτιλήνην κατέγραψα τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Γυμνασίου ὀλίγα χειρόγραφα, τοὺς παλαιοτέρους κώδικας τῆς κοινότητος καὶ ἄλλα. Λυποῦμαι δὲ ὅτι ὁ καιρὸς δὲν μοὶ ἐπέτρεπε νὰ κατατάξω καὶ τὰ ἀρχεῖα τῆς Μυτιλήνης, ἐξ ὧν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συνέλεγον σπουδαίας λεπτομερείας περὶ τῆς μεταγενεστέρας ἱστορίας τῆς Λέσβου.

Σπεύδων δὲ νὰ ἐπιστρέψω περὶ τὰ μέσα τοῦ νοεμβρίου μηνὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐχρησάμην ταῖς ἐπιλοίποις ἡμέραις εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν χωρίων τοῦ κόλπου τῆς Γέρρας, ἔνθα ὑπῆρχεν ἄλλοτε ἐπισκοπή[3], καὶ τὴν ἐν τῷ δια-

1. Κατὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν: «† δέησης »τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ Φαντασί(ου) Μανόλι ἅμα »συμβήου καὶ τέκνων αὐτοῦ. — †ἔτους ,ζνγ' νοεμ»βριω κϐ'».

2. Ἐνταῦθα ὑποτίθημι τὸ παρὰ Πλινίῳ (Η. Ν, ε, 140) ὄρος Κρέων βασιζόμενος ἐκ τῆς σχέσεως τῆς ὀνομασίας αὐτοῦ πρὸς τὴν τῆς μονῆς. Περιττὸν δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ παρὰ Πλινίῳ κατάταξις τῶν ὀρέων Λέσβου δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἕνεκα τῆς ἐν πολλοῖς ἀποδειχθείσης ἤδη ἀνακριβείας τῶν κατὰ τὴν παρ' αὐτῷ κατάταξιν διαφόρων τοπογραφικῶν ὀνομασιῶν.

1. Ἴδε Acta Patriarch. I, σ. 165.

2. Ἴδε Σ. Ἀναγνώστου, Ἡ Λεσβιάς, σ. 174 κ. ἑ.—C. T. Newton, Travels, τ. I, σ. 108-109.—Conze, Reise auf d. Insel Lesbos, σ. 18.—Κατ' ἐμὴν γνώμην τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο εἶναι βυζαντινῆς ἐργασίας, ὡς φρονεῖ καὶ ὁ κ. Conze· ὑποτίθημι μάλιστα ὅτι δυνατὸν νὰ χρονολογηθῇ μεταξὺ τῆς 6—8 ἑκατονταετηρίδος.

3. Acta Patriarch. I, σ. 123: «ἃ ἐν τῷ τοῦ

μερίσματι Πλουμαρίου, μεταβὰς οὕτως εἰς Σκόπελον, περὶ τὴν ὁποίαν κεῖται ἡ θέσις καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου (ἀναφερομένης ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1246 ἔτους)· εἰς Ποταμόν, κωμόπολιν ναυτικὴν καὶ βιομήχανον· εἰς Πλουμάρ, πολίχνην παλαιοτάτην, περιώνυμον δὲ διὰ τὸ σοφὸν αὐτῆς τέκνον Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον· εἰς Ἁγιάσσον, ὀνομαστὴν κωμόπολιν διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τῆς Θεοτόκου, ὃν ἵδρυσε μονὴν αὐτὸν καταστήσας ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Ἄσσου· εἰς Ἀσώματον, κώμην γνωστὴν ἀπὸ τοῦ 1394 ἔτους[1]· καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα χωρία. Αἱ ἐν αὐτοῖς δὲ ἔρευναί μου δὲν ἀπέβησαν ἄκαρποι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰς Λέσβον ἐκδρομῆς, ἀποδείξασαί μοι ὅτι οἱ περὶ τὰ παλαιογραφικὰ ἀσχολούμενοι δέον νὰ μὴ παρορῶσι κατὰ τὰς περιηγήσεις αὐτῶν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κωμύδρια.

Καθ' ἅπασαν λοιπὸν τὴν ἀφηγηθεῖσαν ταύτην περίοδον κατεγράφησαν, ἠριθμήθησαν καὶ ἐξητάσθησαν χειρόγραφα ἑλληνικὰ τετρακόσια καὶ ἑξήκοντα περίπου χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς ἐννάτης μέχρι τῶν δύο πρώτων δεκαετηρίδων τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ ἀπογραφὴ δὲ αὐτῶν ἐγένετο κατὰ τὸν ἑπόμενον γενικῶς τρόπον: ἐσημειώθη ὁ ἀριθμὸς τῆς κατατάξεως, τὸ σχῆμα διὰ γαλλικοῦ μέτρου, τὸ εἶδος τοῦ χάρτου, τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, ἡ καλὴ ἢ κακὴ κατάστασις τῶν τευχῶν, ἡ ἐποχὴ τῆς γραφῆς καὶ τὸ περιεχόμενον λεπτομερῶς· προσέτι ἐσημειώθησαν ὅπου ἦν ἀναγκαῖον παρατηρήσεις παλαιογραφικαὶ καὶ μετεγράφησαν ἅπασαι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἀντιγραφέων μετὰ τῶν χρονιῶν καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν σημειωμάτων· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς κατόχων σημειωθέντα ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει τῶν τευχῶν ἄξια λόγου παρασημειώματα καὶ ὑπομνήματα, ἐνίοτε δὲ πλὴν τῶν ἀρχικῶν λέξεων καὶ τεμάχια μικρὰ ἢ μεγάλα. Δὲν ἠμέλησα δὲ νὰ σημειῶ καὶ τὰς λειογραφίας[2], τὰ κοσμήματα καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν κατακόσμησιν τῶν κωδίκων.

Κατὰ τὴν μεθοδικὴν ταύτην περιγραφὴν ἐγνώσθησαν ἤδη κώδικες λόγου ἄξιοι πρὸς ἀντιπαραβολὴν κριτικήν· ἕτεροι σημαντικοὶ ὑπὸ παλαιογραφικὴν ἔποψιν, ἐν οἷς ἀναφέρω τεῦχος ἐκ μεμβράνης περιέχον ἐν κεφαλαιώδει ἐκκλησιαστικῇ γραφῇ τοῦ Θ' ἢ Ι' αἰῶνος περικοπὰς εὐαγγελίων (οὗτινος ἔλαβον καὶ φωτογραφήματα δύο σελίδων)· καὶ ἕτερον τοῦ 1322 ἔτους περιέχον ταχυγραφικῶς συγγραφὴν τοῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας[1]. Εἰς τὴν παλαιογραφικὴν δὲ χρήσιμοί εἰσι, κατὰ τοὺς ἐμοὺς καταλόγους, καὶ κώδικες πολλοὶ κεκαλλιγραφημένοι ἀπὸ τοῦ δεκάτου μέχρι τοῦ ἑκκαιδεκάτου αἰῶνος, ἐν οἷς ἰδίως ἐξέχουσιν οἱ χρυσοστομικά, ἑρμηνευτικά, καὶ ἄλλα ἔργα περιέχοντες· ἕτεροι ἀπὸ τοῦ 1263 ἔτους, καὶ ἄλλοι φέροντες τὰς ὑπογραφὰς καλλιγράφων παντελῶς ἀγνώστων. Τούτων δ' ἕνεκα ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐκτελέσω καὶ ἀπομιμήματα γραφῶν διαφόρων ἐποχῶν, σχηματίσας οὕτω μικρὰν συλλογὴν παλαιογραφικῶν πινάκων συγκειμένην ἐξ εἴκοσι καὶ τεσσάρων φύλλων.

Ὁ κατάλογος τῶν χειρογράφων τούτων δημοσιευόμενος ποιήσει γνωστὰς καὶ συγγραφὰς ἀνεκδότους καὶ συγγραφεῖς μεταγενεστέρους ἀγνώστους καὶ ὀνόματα διδασκάλων καὶ σημειώματα ἱστορικὰ καὶ ἔγγραφα ἱκανὰ συμβάλλοντα εἰς τὴν μεσοχρόνιον περίοδον τῆς Λέσβου καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ὀρθοδόξου καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐκ τῶν ὑπὸ κατόχων δὲ γεγραμμένων σημειωμάτων παρακαλῶ ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε, νά μοι ἐπιτραπῇ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἑπομένου, σημειωθέντος ὑπὸ πατρὸς ἀνωνύμου ἐν ἀρχῇ χειρογράφου τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος: «εχϋροτονίθη ὁ υἱος μου ο *παυσελι*»*νος* ἔτους ,ζξζ' (=1558) ἐν μὶνὶ ἰωλίο. *δ'*.— »Ετι ἀπο της χείροτονήας μου ἐτους ,ζλς'. »ινδ. *ά* (=1528).— Ετους ἀποκτήσεως τοῦ »ναοῦ του μεγαλου γεωργίου ἔτους ζμα' (= »1533) καὶ ἀπο της καλογραφήσεως ἤγουν »οπου εστοριστι ἔτους ,ζξβ' (=1554).» Αἱ χρονολογικαὶ αὗται σημειώσεις τοῦ ἀνωνύμου πατρὸς συσχετιζόμεναι πρὸς ἀλλήλας δύνανται, νομίζω, νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν ἐν Ἀθωνι περιώνυμον κατὰ παράδοσιν ζωγράφον, τὸν Πανσέληνον, περὶ οὗ τοσαῦτα ἐθρυλήθησαν ἐσχάτως. Γνώστης δὲ τῆς ζωγραφικῆς τέχνης ἐθεώρησε τὰς ἀποδιδομένας τῷ Πανσελήνῳ εἰκόνας ἔργα τῆς μεταξὺ τοῦ ΙΔ' καὶ ΙΣΤ' αἰῶνος ἐποχῆς. Ἀλλὰ πᾶσα περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ καλλιτέχνου τούτου κρίσις ἐκμηδενίζεται οὐδεμιᾶς περὶ αὐτοῦ ἀσφαλοῦς εἰδήσεως ὑπαρχούσης πλὴν τῶν δύο γνωστῶν χωρίων τῆς «Ἑρ-

»ἐπισκόπου Γέρρας σημείωμά τι περιλαμ»βάνοντκι», τῷ 1246 ἔτει.

1. Acta Patriarch. I, σ. 212: «ὁ παρὼν Δη»μήτριος ὁ Ἀσωματιανός».

2. Ἐννοῶ τὰς ἐν χειρογράφοις ζωγραφίας, ἃς οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι miniatures.

1. Δὲν ἐννοῶ ἐνταῦθα στενογραφικὸν κείμενον, ἀλλὰ τὸ γεγραμμένον ταχέως καὶ ἐν λίαν συμπεπλεγμένοις χαρακτῆρσι.

μηνείας τῶν Ζωγράφων». Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων, ἧς τὴν σύνταξιν ἡ ἑλληνικὴ ἔκδοσις ἀναφέρει τῷ 1458 ἔτει. Καὶ δὲν ηὐτύχησα μὲν νὰ ἴδω τὸ ἐκτετυπωμένον αὐτῆς κείμενον, ὡς οὐδὲ τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ Didron, εἶδον ὅμως χειρόγραφον τῆς ἑρμηνείας ταύτης γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐὰν ἐπιτρέπηταί μοι νὰ ἀποφανθῶ γνώμην περὶ τῆς γλώσσης τῆς συγγραφῆς τοῦ ἐξ Ἀγράφων Διονυσίου θὰ τολμήσω νὰ εἴπω, ὅτι τὸ κείμενον αὐτῆς καθ' ἑαυτὸ ἐξεταζόμενον ἐμφαίνει ἔργον μᾶλλον τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Ὅπως δήποτε καιρὸς εἶναι, νομίζω, νὰ ἐξετασθῇ κριτικῶς ἡ γνησιότης τῆς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκδόσεως φερομένης χρονίας[1]· εὐτυχὴς δὲ λογισθήσομαι ἐὰν οἱ γνῶσται τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωγραφικῆς τέχνης δυνηθῶσι νὰ καταλήξωσιν εἰς ἀσφαλὲς συμπέρασμα περὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἔργων τοῦ Πανσελήνου βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ προαναγνωσθέντος σημειώματος πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ φαντασιοδῶν περὶ αὐτῆς θεωριῶν[1].

Ἐρευνῶν τὰς ἐν Λέσβῳ βιβλιοθήκας δὲν ἠμέλησα νὰ λαμβάνω καὶ σημειώσεις περὶ χειρογράφων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς φρονῶν ὅτι καὶ τὸν σκοπὸν τῆς *Μαυροχορδατείου Βιβλιοθήκης* συμπληρῶ καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἐξαρκῶ τῶν παρ' ἡμῖν περὶ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς περιπετείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀσχολουμένων· ὧν οἱ πλεῖστοι, μετὰ ματαίας θεωρητικὰς συζητήσεις, φαίνονται ἤδη παραδεχόμενοι ὅτι ἡ τοῦ θέματος τούτου λύσις μόνον διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς κατ' ἐποχὰς μελέτης τῶν μουσικῶν κωδίκων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἐν τοῖς ἐμοῖς λοιπὸν καταλόγοις ἀναγράφων καὶ περὶ τὰ ἑκατὸν τοιαῦτα τεύχη, λαβὼν διά τινα μέν, τὰ ἐκλεκτότερα, ἐκτενεῖς σημειώσεις, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ

---

1. Ὁ κ. Σάθας βασιζόμενος ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ζωγράφων κατέταξε τὸν συγγραφέα αὐτῆς μεταξὺ τῶν κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα ἀκμασάντων λογίων (ἴδε Νεοελλ. Φιλολ. σ. 100)· ἐν δὲ τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ ζητήματος τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ παράρτημα τῆς Νεοελλην. αὐτοῦ Φιλολογίας, ἀναφέρει τὸ σύγγραμμα τοῦ Διονυσίου ὡς παράδειγμα νεοελλ. γλώσσης (σ. 10) κατὰ τὴν ΙΕ' ἑκατοντ., χωρὶς ὅμως νὰ παραθέσῃ καὶ ἀπόσπασμα οἷον δήποτε.—Μετὰ τὴν ἐν τῇ «Αὐγῇ» ἔκδοσιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐβεβαιώθην πλέον ὅτι ὁ Διονύσιος οὗτος ἤκμαζε πράγματι κατὰ τὰς ἀρχὰς ἢ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' ἑκατονταετ. Διότι εἶδον φυλλάδιον εἰς σχῆμα μ. φ. ἐπιγραφόμενον οὕτω: «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεὶμ ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, τοῦ Θαυματουργοῦ, νῦν τὸ δεύτερον μετ' ἐπιμελοῦς διορθώσεως τύποις ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ τε κυρίου Σεραφεὶμ Καρακαληνοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ κυρίου Σεραφεὶμ Ἁγιοταφίτου τοῦ Χίου καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου Μπουρνόβου τῇ πρὸς τὸν ὁμώνυμον αὐτοῖς ἅγιον εὐλαβείᾳ. Ἐν Ἰασσίῳ, 1817». Ὄπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναγινώσκεται ἡ ἑπομένη τῶν ἐκδοτῶν δήλωσις: «Διονύσιος Ἱερομόναχος ὁ ἀπὸ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων ἐξέδοτο πρῶτον τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεὶμ κατὰ τὸ ᾳψμέ σωτήριον ἔτος ἐν Ἐνετίαις, ἀπαρτίσας καὶ διορθώσας αὐτὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν. Νῦν δὲ πολλὰ σπανίου γενομένης ἐκείνης τῆς ἐκδόσεως, ἐφιλοτιμήθησαν» κτλ.

(Α. Π. Κεραμέως, Μαυροχορδ. Βιβλιοθήκη).

1. Γερμανός τις περιηγητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους προὔτεινε νὰ θεωρῆται ὁ Πανσέληνος πρόσωπον ὅλως μυθικὸν (ἴδε Ch. Bayet, L'art byzantin. Paris, 1883, σ. 262). Ἡ πρότασις αὕτη ἀντήχησε καὶ εἰς τινας τῶν ἡμετέρων· οὕτω λ. χ. ὁ κ. Μ. Γεδεὼν ἐπικρίνων τὸν Neyrat εἶπεν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Πανσελήνου «καταντᾷ σχεδὸν μυθικὸν» (Ἀνατολ. Ἀστέρ., ἔτ. Κ', 1881, μαΐου 6, ἀριθ. 32, σ. 250), ἐνῷ πέντε ἔτη πρότερον (ἐν «Πρωΐᾳ» 1876 ἔτ. Α', τεύχ. 6', σ. 53) φαίνεται ὅτι ἐθεώρει αὐτὸ βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ὁ δὲ κ. Σπυρίδων Λάμπρος ἐκδοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Πανσελήνου (ἐν Παρνασσῷ, τ. Ε', 1881, σ. 445 κ. ἑ., πίν. Δ') προὔταξε διατριβὴν περὶ τοῦ ζωγράφου τούτου, ἐν ᾗ λέγει ὅτι δὲν τολμᾷ νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι ἡ τοῦ Πανσελήνου ὕπαρξις εἶναι μῦθος, πιστεύει ὅμως, λέγει, εἴς τινα Πανσέληνα ζωγράφον, ὡς πιστεύει εἴς τινα Ὅμηρον ποιητὴν τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας, ὡς πιστεύει ὁ Φαῦστος τοῦ Γκαῖτε εἴς τινα δύναμιν ἀνωτάτην, συγκρατοῦσαν καὶ διατηροῦσαν τοὺς πάντας καὶ ἑαυτὴν (σ. 446). Ἀλλ' οἱ αὐθεντικώτεροι τεχνογνῶσται ἐξετασταὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους θεωροῦσι τὸν Πανσέληνον ζωγράφον ὑπάρξαντά ποτε· δὲν συμφωνοῦσιν ὅμως καὶ περὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ (τινὰς τῶν ὑπ' αὐτῶν προταθεισῶν χρονολογιῶν ἴδε συνοπτικῶς ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ Σ. Λάμπρου, σ. 447-48). Ὁ δὲ τελευταῖος εἰδικῶς γράψας περὶ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ζωγραφιῶν, ὁ κ. Ch. Bayet, ὑποτίθησιν ὅτι ὁ Πανσέληνος ἤκμαζε κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (ἴδε L'art byzantin, σ. 262). Πάντων ὅμως ἡ ἀσυμφωνία πηγάζει ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς συγγραφῆς τοῦ Διονυσίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ἣν ἀξιόπιστος ἀνὴρ ἐβεβαίωσέ με χαλκευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ περιβοήτου πλαστογράφου Κ. Σιμωνίδου.

πληροφορίας ἁπλᾶς περὶ τοῦ περιεχομένου. Ἐπειδὴ δὲ παρετήρησα ὅτι δύο κυρίως τρόποι μουσικῆς γραφῆς ἦσαν ἐφηρμοσμένοι εἰς τὰ τεύχη ταῦτα, ἤτοι ὁ διὰ τονικῶν σημείων ἐπὶ εὐαγγελικῶν περικοπῶν καὶ ὁ διὰ τῶν γνωστῶν παλαιῶν μουσικῶν σημαδίων ἐπὶ ὕμνων, τροπαρίων καὶ λοιπῶν, ἐφρόντισα νὰ ποιῶ ἑκάστοτε τὴν διπλῆν ταύτην διάκρισιν· πρὸς τοῦτο δὲ κατὰ πολὺ ἐχρησίμευσέ μοι ἡ ἐν χειρογράφῳ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ἀνεύρεσις σημειώσεως, ἐν ᾗ καταγράφονται μετὰ τῶν σχημάτων αἱ ὀνομασίαι τοῦ πρώτου εἴδους τῆς μουσικῆς γραφῆς, ἤτοι τῶν τόνων, οὓς τινας ἀπαντῶμεν ἰδίως σημειουμένους διὰ κινναβάρεως ἄνωθεν καὶ ὑποκάτω τοῦ κειμένου εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν περικοπῶν.

Κατὰ ταῦτα λοιπόν, ἀμέτοχος ὢν τῆς μουσικῆς τέχνης, περιωρίσθην νὰ σημειῶ τὴν ἐποχὴν τῶν τευχῶν, τὸ εἶδος τῆς γραφῆς, τὰ ὀνόματα τῶν μουσουργῶν, τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ μάλιστα τὰς συντεινούσας ἀποδείξεις εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἤκμαζον οἱ ἐν τοῖς κώδιξιν ἀναφερόμενοι μουσουργοί, διότι παρετήρησα ὅτι οἱ ἀπὸ Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων γράψαντες Θεωρητικὰ τῆς μουσικῆς ἀγνοοῦσι παντελῶς τὴν χρονολογίαν τῶν πλειόνων παλαιῶν τῆς τέχνης ταύτης διδασκάλων. Προσθέτω δὲ ὅτι κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ἐγνώσθησάν μοι ἱκανοὶ μουσουργοὶ οὐδαμοῦ ἀναφερόμενοι, εἴδη μελημάτων τοπικὰ καὶ καλλιγράφοι τινὲς ἄριστοι τῶν μουσικῶν σημαδίων· εὗρον δὲ καὶ ἀντίτυπον, ἀλλ' ἀτελές, τῆς ἔτι ἀνεκδότου διεξοδικῆς μουσικῆς συγγραφῆς Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ νέου, ἤτοι τῆς «Ἑρμηνείας περὶ τοῦ τί ἐστι φθορά, καὶ διὰ τί τίθεται, καὶ εἰς ποῖον καταλήγει μία ἑκάστη τῶν φθορῶν».

Πρὸς τούτοις συνέλεξα διαφόρους ἀναγνώσεις ἢ γραφὰς χάριν κριτικῶν μελετημάτων ἐπὶ μαρτυρολογίων τινῶν σημαντικῶν ὑπὸ ἱστορικὴν, τοπογραφικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν, ἐπὶ συγγραφῶν τοῦ Ὠριγένους, ἐπὶ διαφόρων μερῶν τοῦ Jus Græcoromanum, ἐπὶ τριῶν δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἄλλων. Ἀντιγραφὰς δὲ κειμένων ἠδυνάμην μὲν νὰ ἐκτελέσω πολλάς, ἀλλὰ φειδόμενος τοῦ χρόνου ἠρκέσθην νὰ μεταγράψω ὅσα πρὸς τὸ παρὸν κείμενα ἐχρησίμευον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας μου σπουδάς. Ταῦτα δέ εἰσι τὰ ἀκόλουθα :

1.—«Βίος Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου» χρήσιμος εἰς τὰ κατὰ τὴν βυζαντινὴν τοπογραφίαν καὶ ἱστορίαν τῆς νήσου Λέσβου.

2.—«Βίος Ἰγνατίου μητροπολίτου Μεθύμνης» ἐκτεθεὶς ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ, ὅστις συνέταξε καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ὡς ἁγίου ἐκδοθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1805 ἔτει.

3.—«Βίος Ὠριγένους» κατ' Ἐπιφάνιον.

4.—«Βίος καὶ πολιτεία Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως» ἀκμάσαντος ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.

5.—«Ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ποιοῦσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τε καὶ παράδοσιν· συγγραφεῖσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ· ἐν ᾗ καὶ περὶ τῶν Χατζιταρίων». Τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἧς ἀντίγραφα σώζονται καὶ ἐν Μαδρίτῃ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐλάχιστον τεμάχιον γινώσκεται μέχρι σήμερον, ἕτερα δὲ ἀποσπάσματα ἀλλὰ κακῶς τετυπωμένα φέρονται ἐπ' ὀνόματι Φιλίππου τοῦ Σολιταρίου (μοναχοῦ).

6.—«Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, κεφάλαια σύντομα κατὰ Λατίνων» μεθ' ἑρμηνείας συνοπτικῆς Ἀνωνύμου.

7.—«Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἀρχιδιακόνου τῆς καθ' ἡμᾶς ταύτης σεβασμίας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ Πέτρας ἐπικαλουμένης, τοῦ Μαυροπόδου, ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Βάρλαν». Τὸ κείμενον τοῦτο γνωστοποιεῖ νέαν συγγραφὴν τοῦ σοφοῦ ἐκείνου μητροπολίτου Εὐχαΐτων Ἰωάννου τοῦ Μαυρόποδος· οὗ τὰ συγγράμματα ἐκ κώδικος τοῦ Βατικανοῦ ἐξέδωκε τῷ 1881 ἐν Γοτίγγῃ ὁ P. de Lagarde ἐν συνεργασίᾳ Bollig. Συμπληροῖ δὲ ὀλίγον τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀποδείκνυσι τρανῶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν συνέλεγον τὰς περὶ ἁγίων ἀνδρῶν παραδόσεις οἱ τὰ μαρτυρολόγια συντάξαντες.

8.—«Διήγησις εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου μαΐστορος τῆς μουσικῆς Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη».

9.—«Ἀρχύτα Μαξίμου, Κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ δεύτερον καὶ τρίτον».

10.—«Πάτρια» τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, γραφέντα κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα.

11.—Σχόλια παλαιὰ εἰς τὸ Β' βιβλίον τοῦ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ὑπομνήματος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου δικαιολογοῦντα

τοὺς λόγους τοὺς ἀναγκάσαντας τὸν σοφὸν μητροπολίτην Εὐχαΐτων νὰ συστήσῃ τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

12.—Σχόλια σύντομα εἰς τὸ Ἑξαήμερον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ἀφορῶντα μᾶλλον εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν.

13.—Συνταγμάτια γεωγραφικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐπισκοπὰς καὶ μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἅτινα προστιθέμενα τοῖς ἤδη ἐκδοθεῖσι καὶ ἄλλοις πρὸ ἐτῶν ὑπ' ἐμοῦ συλλεγεῖσι παρουσιάζουσι σημαντικὰς λεπτομερείας.

14.—Ἔγγραφον ἐξαρχικὸν Δανιὴλ μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ ἐξάρχου καθολικοῦ πάσης νήσου Λέσβου, ἀπολυθὲν ἐν ἔτει 1486.

15.—Ἐπιστολαὶ Ἰγνατίου μητροπολίτου Μεθύμνης (1530—1568).

16.—Σιγίλλια καὶ ἔγγραφα πέντε Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ τῆς μονῆς Λειμῶνος, ἀπολυθέντα κατὰ τὰ ἔτη 1575 καὶ 1583.

17.—Σιγίλλια, Συνοδικαὶ ἀποφάσεις καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν γράμματα Οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν ἀπὸ τοῦ 1527 ἔτους ἀφορῶντα εἰς τὰς προνομίας καὶ ἄλλας ὑποθέσεις τῆς μονῆς Λειμῶνος. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων πολυτιμώτερά εἰσιν ὑπὸ χρονολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἔποψιν τὰ τοῦ Ἱερεμίου Α', Διονυσίου Β', Ἱερεμίου Β' τοῦ Τρανοῦ, καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων πατριαρχῶν. Ἕτερα δὲ 20 πατριαρχικὰ ἔγγραφα ἐπίσης ἀντιγραφέντα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τῆς νήσου Λέσβου.

18.—Ἐπιστολαὶ ἀρχιερέων, πιτάκια ἐπίσημα καὶ διατάγματα τῶν διερμηνευτῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου Μιχαὴλ Χαντζερῆ καὶ Δημητρίου Μουρούζη, καὶ τοῦ Καπουδὰν πασσᾶ Σαλήχ.

19.—Ἐπιστολαὶ Θεοφάνους Μηδείας, συγγραφέως τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, πρὸς διαφόρους καὶ ἕτεραι τοῦ συγχρόνου φιλοσόφου Γεωργίου Ἀμηρούτζη πρὸς τὸν Μηδείας. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τούτων πολυτιμώτεραί εἰσιν ἡ πρὸς Κριτόβουλον τὸν ἱστοριογράφον Μωάμεθ Β', ἡ πρὸς τὸν Ἐφέσου (Δανιὴλ) καὶ ἡ πρὸς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην (Μάξιμον).

20.—Ἔμμετρα διάφορα, αἰνίγματα, καὶ ἐπιγράμματα.

21.—Ἀντίγραφον tale quale μακροῦ ποιήματος τοῦ 1355 ἔτους περιλαμβάνοντος διήγησιν ἀλληγορικὴν περὶ τῶν τετραπόδων ζώων, καὶ ἕτερον ἄλλου ποιήματος, τοῦ Πουλολόγου. Τὰ δύο μεσαιωνικὰ ταῦτα ποιήματα περιληφθέντα ἐξ ἄλλων χειρογράφων εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Wagner (Carmina græca medii ævi) χρησιμεύουσιν ὡς ὕλη διὰ τοὺς μελετῶντας τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας ἑλλ. γλώσσης. Τοσοῦτον ὅμως κακῶς ἐδημοσιεύθησαν, ὥστ' ἐπιθυμητὴ ἦν ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἄλλου πρὸς ἀντιπαραβολὴν κώδικος· λέξεις καὶ φράσεις κακῶς ἀναγνωσθεῖσαι καὶ κατ' ἀκολουθίαν παντελῶς ἀκατανόητοι, ἀποκαθίστανται τὴν σήμερον διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀντιγράφου εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῶν τύπον. Γνωστοποιοῦνται δὲ δι' αὐτοῦ καὶ πολλοὶ στίχοι τοῦ Πουλολόγου ἐλλείποντες ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Wagner.

22.—Λέοντος Ι' πάπα Ρώμης ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Γραικοὺς τῶν νήσων τῆς Μεσογείου.

23.—Ἔγγραφα διάφορα τῆς ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος ἑλληνιστὶ συντεταγμένα ὑπὸ ὀθωμανῶν ἐμίνιδων τῆς Λέσβου.

24.—Λεξικὸν ἀκέφαλον διεξοδικὸν ἑρμηνεῦον ἀρχαίας λέξεις εἰς βυζαντιακὴν καὶ δημώδη γλῶσσαν, ἐκ χειρογράφου τῆς ΙΕ'-ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος· περιέχει πολλὰς λέξεις καὶ τύπους καὶ σημασίας ἀγνώστους.

25.—Ἀνέκδοτα κεφάλαια τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἐκ τοῦ «Φυσιολόγου» τοῦ Ἐπιφανείου χειρογράφου τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος.

26.—Παράφρασις ἀνωνύμου εἰς βυζαντιακὸν δημῶδες ἰδίωμα τοῦ Φυσιολόγου τοῦ Ἐπιφανίου.

27.—Σχόλια εἰς τὸν Αἴαντα, τὸν Οἰδίποδα Τύραννον, καὶ τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Σοφοκλέους ἐκ χειρογράφου τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος.

Καὶ ταῦτα μέν εἰσι, κύριε Πρόεδρε, τὰ ὑπ' ἐμοῦ γενόμενα κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐκδρομήν, μικρὰ ἴσως καὶ ἀσήμαντα, ἀλλὰ χρήσιμα, νομίζω, διὰ τὸν σκοπὸν τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*. Τέλος, ὀφείλω κατὰ καθῆκον νὰ μνημονεύσω μετ' εὐγνωμοσύνης κατῶν φιλομούσων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες μετὰ πολλῆς τῆς εὐγενείας ἔσπευσαν νὰ μοὶ παράσχωσι πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰς Λέσβον ἀποστολῆς μου. Ἐν πρώτοις ἐκφράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν φιλόμουσον πρώην ἡγούμενον Λειμῶνος κὺρ Γεδεὼν καὶ πρὸς τὸν ἐλλογιμώτατον σχολάρχην κὺρ Γρηγόριον τὸν Λέσβιον, ἀνθ' ὅσων ἔπραξαν πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἐμῆς ἐντολῆς. Εἰλικρινῆ αἰσθήματα εὐχαριστίας ἐκφράζω καὶ πρὸς τὸν σεβάσμιον προηγούμενον καὶ πατέρα πνευματικὸν τὸν κὺρ Πανάρετον, τὸν ἱερομόναχον Κυπριανόν, τὸν διδάσκαλον Ἰωσὴφ τὸν Ἱεροσολυμίτην καὶ πρὸς πάντας τοὺς μονα-

χοὺς τῆς σεβασμίας μονῆς Λειμῶνος, μεθ' ὧν συνέζησα ἐπὶ διμηνίαν ὡς τέκνον πνευματικόν. Τὰς ἐμὰς εὐχαριστίας ἐκφράζω καὶ πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς Ὑψηλοῦ Μελέτιον καὶ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πατέρας Νικηφόρον καὶ Μελέτιον τὸν ἱεροδιάκονον, πρὸς τὸν ἐν Ἀγιάσσῳ ἰατρὸν κ. Προκόπιον Παπαμιχαήλ, πρὸς τὸν ἐν Ἐρεσσῷ αἰδεσ. ἱερέα κὺρ Γερμανόν, πρὸς τὸν ἡγούμενον Πιθαρίου κὺρ Χρύσανθον, πρὸς τὸν δήμαρχον Μανταμάδου καὶ τὴν ἐφορίαν τῆς αὐτόθι σχολῆς, πρὸς τὴν κοινότητα Πλουμαρίου, καὶ πρὸς τὸν ἱεροδ. Κ. Λεβαντερίδην. Τὴν ἐμὴν εὐγνωμοσύνην ἐκφράζω ἐπίσης πρὸς τὸν ἐλλογιμώτατον γυμνασιάρχην Μυτιλήνης κ. Γρηγόριον Βερναρδάκην, πρὸς τὸν φίλον καὶ ἀξιότιμον κύριον Ἰωάννην Κόντον, πρὸς τὴν ἐφορίαν τοῦ Γυμνασίου, πρὸς τὴν δημογεροντίαν Μυτιλήνης καὶ πρὸς τὸν σεβαστὸν καὶ σοφὸν καθηγητὴν κ. Δημήτριον Βερναρδάκην, οὗτινος αἱ γνώσεις καὶ συμβουλαὶ μεγάλως μὲ ὠφέλησαν. Τὴν βαθεῖάν μου δὲ εὐγνωμοσύνην ἐκφράζω ἰδίᾳ πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἱεράρχην Μυτιλίνης κ. Κωνσταντῖνον Βαλλιάδην, ὅστις οὐ μόνον προθύμως εὐηρεστήθη νὰ ἀνοιχθῶσι χάριν τῶν ἐρευνῶν τοῦ Συλλόγου τὰ ἀρχεῖα τῆς κοινότητος ἀλλὰ καὶ ἐγκυκλίους ἀπέλυσε πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ μονὰς συνιστώσας θερμῶς τὸ ἔργον τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*.

Διατελῶ τῆς Ὑμετέρας ἐξοχότητος

πρόθυμος

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

Πέρα, Δεκέμβριος 1883.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΛΕΣΒΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἀρξαμένης νῦν σὺν Θεῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ καταλόγου τῶν χειρογράφων τευχῶν τῶν ἐν Λέσβῳ βιβλιοθηκῶν, ἀναγκαῖον ἐκρίθη ἵνα ἐν ἀρχῇ λεχθῶσί τινα περί τε τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῶν καὶ περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς τύχης τῶν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένων κωδίκων. Ἀλλὰ περὶ τοῦ πράγματος τούτου οὐδεμίαν γινώσκομεν πηγήν· διὸ θέλομεν συναρμολογήσει ἐνταῦθα ὅσας ἠδυνήθημεν περισυλλέξαι πληροφορίας ἀρυσάμενοι αὐτὰς ἐξ ἐγγράφων ἐκδεδομένων καὶ ἐκ σημειωμάτων ἀναγινωσκομένων ἔν τισι τῶν περιγραφησομένων ἐν τῷ παρόντι Α′ τόμῳ χειρογράφων.

Ὅτι ὑπῆρχον τὸ πάλαι ἐν Λέσβῳ βιβλιοθῆκαι καὶ ἀρχεῖα δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τῆς πληθύος τῶν γνωστῶν ἡμῖν ἀρχαίων Λεσβίων συγγραφέων, ὧν ἡ βιογραφία δύναται ἀρκούντως νὰ πείσῃ ἕκαστον ὅτι ἡ Λέσβος ἀπὸ χρόνων ἀρχαιοτάτων μέχρι τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας ἦν μέγα κέντρον μαθήσεως καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως χώρας ἐπίζηλος μεταξὺ πασῶν τῶν ἑλληνίδων νήσων. Ἀρχείων μάλιστα τὴν ὕπαρξιν ἐν Μυτιλήνῃ, Μεθύμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις ὀνομασταῖς πόλεσι τῆς νήσου Λέσβου ἀναμφιβόλως μαρτυροῦσιν οἱ μέχρις ἡμῶν ἀναφερόμενοι Λέσβιοι: Ἑλλάνικος ὁ Μυτιληναῖος ἀκμάσας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 482-397 πρ. Χρ., ὅστις σὺν ἄλλοις πολλοῖς συγγράμμασιν ἔγραψε κατὰ Στράβωνα καὶ Στέφανον τὸν Βυζάντιον καὶ *Λεσβιακά*, ὧν γινώσκομεν πέντε ἐλάχιστα ἀποσπάσματα[1]· Μυρσίλος ὁ Μηθυμναῖος γράψας ἐπίσης *Λεσβιακά*, ὧν ἱκανὰ τεμάχια διέσωσαν ἡμῖν οἱ ἀρχαῖοι[2], καὶ Σκάμων ὁ Μυτιληναῖος γράψας *περὶ Λέσβου* βιβλίον, οὗ ποιεῖται μνείαν ὁ σχολιαστὴς τῆς Ἰλιάδος[3]. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Λέσβιοι, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ Λέσβου γράψαντες, οἷον Θεόλυτος[1], Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος[2], Δικαίαρχος[3] καὶ Φανίας ὁ Ἐρέσιος[4], φαίνονται ὅτι ἐχρησιμοποίησαν τὰ ἐν Λέσβῳ ὑφιστάμενα τὸ πάλαι ἀρχεῖα.

Τοῦτ' αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς βυζαντινῆς περιόδου, καθ' ἣν γινώσκομεν θετικῶς ὅτι πᾶσα μητρόπολις ἢ ἐκκλησία τοπικὴ ἐκέκτητο καὶ ἀρχεῖα καὶ βιβλιοθήκην· ἀλλὰ μείζονα βεβαιότητα περὶ τοῦ πράγματος τούτου ἀρυόμεθα ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐν Λέσβῳ ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μοναστηρίων, ἅτινα ἀναγράφουσι παλαιά τινα πατριαρχικὰ ἔγγραφα (παρὰ Miklosich καὶ Müller, Acta Patriarch. C/politani, τόμ. Α′).

Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ μητροπολίτου Μυτιλήνης εὑρίσκοντο τὰ ἀκόλουθα μοναστήρια:

1. Μονύδριον κατὰ τὸ ἔτος 1324 «τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τῶν Κάτω Πτωμαίων»[5], ἢ μοναστήριον «τὰ Κάτω Πτώμαια» κατὰ τὸ ἔτος 1246*, ἢ «μονὴ τῶν Κάτω Πτωμαίων» κατὰ τὸ ἔτος 1225**. Ἦν δ' ἐνοριακὴ καὶ ἐπὶ μη-

1. C. Müller i, Frag. hist. Græc. I, σ. 60.
2. Αὐτόθι II, σ. 455-460.
3. Αὐτ. IV, σ. 489-491.

1. Μηθυμναῖος γράψας τοὺς παρ' Ἀθηναίῳ ἀναφερομένους Ὅρους (ἴδε Fragm. hist. Græc. IV, σ. 515).
2. Ἔγραψε ποίημα ἐπιγραφόμενον «Λέσβου κτίσις», ὅπερ ἀναφέρει Παρθένιος ὁ Ἐρωτικὸς (αὐτόθι IV, σ. 314).
3. Μεσσήνιος γράψας φιλοσοφικὸν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον «Λεσβιακός», οὗ μέμνηται ὁ Κικέρων (αὐτόθι II, σ. 265).
4. Περιπατητικὸς φιλόσοφος γράψας σὺν ἄλλοις «Περὶ πρυτάνεων Ἐρεσίων (αὐτόθι II, σ. 293-297.—Σημειώσθω δὲ ὅτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἔγραψε Μυτιληναίων πολιτείαν» καὶ «Ἀντισσείων πολιτείαν» (II, σ. 158).
5. Miklosich καὶ Müller, Acta I, σ. 113.—* Αὐτόθι, σ. 122.—** αὐτόθι, σ. 125.

τροπολίτου Πόθου τοῦ Ἀπλησφάρη ἐδωρήθη *ἐπὶ δυσὶ προσώποις* Μανουὴλ τῷ Ξηρῷ (πρὸ τοῦ 1225 ἔτ.), ὅστις ὑπεχρεώθη νὰ τελῇ ἐτησίως τῇ μὲν μητροπόλει 10 χρυσᾶ νομίσματα («τρικέφαλα καινούργια»), τῷ δὲ γαμβρῷ τοῦ ἀρχιερέως ἕτερα δέκα[1]. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Ξηροῦ, περιῆλθε τὸ δίκαιον τοῦ δευτέρου προσώπου εἰς τὸν υἱὸν τούτου Λέοντα τὸν Κομνηνόν (1225)*, οὗ πάλιν θανόντος ἡ κυριότης τῆς μονῆς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μητρόπολιν Μυτιλήνης. Ἀλλ' οἱ πατριαρχικοὶ ἔξαρχοι «ἄδειαν ἐν τῷ τόπῳ εὑράμενοι» ἀπέσπασαν αὐτὴν ἀπὸ τῶν μητροπολιτικῶν δικαίων καὶ ἰδιοποιήσαντο μέχρις οὗ ὁ Μυτιλήνης Γρηγόριος (1246) κατώρθωσε διὰ τοῦ πατριάρχου Ἀρσενίου νὰ γένηται κυριάρχης τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ[2].

2. «Ὁ ὅσιος Γρηγόριος κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς Γέρρας», μονή, ἣν ἐπίσης οἱ πατριαρχικοὶ ἔξαρχοι ἰδιοποιήσαντο ἐπὶ μητροπολίτου Ἰωσήφ, ὁ δὲ πατριάρχης Ἀρσένιος ἀπέδωκεν αὐτὴν (τῷ 1246) τῇ Μητροπόλει Μυτιλήνης[3] διὰ γράμματος ἀσφαλείας[4].

3. «Ἡ τῶν Ἀριστῶν μονὴ εἰς ἓν τῶν νησιδίων» κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς Γέρρας, ἐνοριακή, ἣν ὁμοίως οἱ πατριαρχικοὶ ἔξαρχοι παρυπέσπασάν ποτε ἐπὶ Ἀρσενίου· ὁ δὲ πάλιν «προϊστάμενος αὐτῆς ἐλθὼν ἠπάτησεν (αὐτόν), ὡς ἔκπαλαι ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐτέλει ἐξουσίαν, καὶ ἐδέξατο γράμμα» αὐτοῦ ἐγκαθιστῶν αὐτὸν εἰς τὴν προστασίαν τῆς μονῆς. Ἀλλ' ὁ Ἀρσένιος γνοὺς βραδύτερον τὴν ἀπάτην ἀπέδωκε τὸ προσῆκον δίκαιον τῷ Μυτιλήνης Γρηγορίῳ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1246 ἔτους[5].

4. Ἡ «σεβασμία μονὴ τοῦ ὁσίου Γεωργίου», ἧς οἱ μοναχοὶ ἐλέγοντο «Ὁσιογεωργῖται»· ἄλλως, «τὸ κατὰ τὴν νῆσον Μυτιλήνην μοναστήριον τὸ τοῦ ὁσίου Γεωργίου λεγόμενον», παλαιότατον· ὅπερ «περιφανείας ὅπως εἶχε καὶ λαμπρότητος καὶ ὅσοις ἑκόμα ἀγαθοῖς φθάνει διεξιόντα τρανότερον τὰ προσόντα τούτῳ παλαιγενῆ δικαιώματα» κατὰ τὸ ὑπόμνημα τοῦ πατριάρχου Ἁϊου (1324)*. Ἐν ἔτει 1256 τοῦ πατριάρχου Ἀρσενίου ἐνδημοῦντος ἐν Νυμφαίῳ μετὰ τῆς συνόδου αὐτοῦ[6], «ἀπεκομίσθησαν διὰ τοῦ μοναχοῦ Βαρλαὰμ καὶ ἐνεχειρίσθησαν (αὐτῷ) χρυσόβουλα... τῶν ἀοιδίμων βασιλέων καὶ ὑπομνήματα παλαιγενῆ... πατριαρχῶν, διαλαμβάνοντα ὁμοῦ πάντα τὴν τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονὴν αὐτοδέσποτον εἶναι, κυρίαν τε καὶ καθ' ἑαυτήν, καὶ μήτε τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐδ' ἡγούμενον ἐνεδίδουν σφραγίζεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ παρὰ πατριάρχου ἢ ἑτέρου τινός, ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ὑπομνήματα διεκώλυον δι' ἐκφωνήσεως ἀφορισμοῦ φρικώδους τοὺς κατὰ καιρὸν πατριάρχας»[1]. Ἀλλὰ τῷ 1324 ἡ μονὴ αὕτη ἦν σχεδὸν κατεστραμμένη, οἱ δὲ μοναχοὶ αὐτῆς διέτριβον ἐν ἑτέροις μοναστηρίοις ἐνοριακοῖς, ἅπερ εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

5. «Σεβασμία μονὴ ἐπ' ὀνόματι τετιμημένη τῶν ὁσίων Πατέρων καὶ ἐπικεκλημένη Δαφνέα», ἥτις ἐτέλει τὸ πρότερον ὑπὸ τὴν μονὴν τοῦ ὁσίου Γεωργίου[2]. Οἱ πατέρες αὐτῆς εἶχον ἀνεγείρει δι' ἰδίων ἀναλωμάτων τὸν ἐντὸς τοῦ κάστρου ναὸν «ὡς εἰς μετόχιον καὶ καθέδραν» τῆς μονῆς αὐτῶν[3].

6. Ἡ «τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Γλίστρας οὕτω πως ἐπονομαζομένη» ὑποτελοῦσα ὁμοίως πρὸ τοῦ 1324 ἔτους τῇ αὐτοδεσπότῳ μονῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου[4].

7. Μονύδριον ἐνοριακὸν (1324) «παρὰ τοῦ προκαθημένου ἐκείνου τοῦ Γίδωνος ἀνεγερθὲν εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου Θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας», ὅπερ ἔσχε τὴν καθιέρωσιν παρὰ τοῦ Μυτιλήνης[5].

8. Μονύδριον «περὶ τὰ Βασιλικὰ τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ καὶ ἐπικεκλημένου Ἀκρονησιώτου» γενόμενον ἐντελῶς ἐνοριακὸν τῷ 1324 ἐπὶ συνόδου, διότι εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι καθιερώθη ἐκ προτροπῆς τοῦ Μυτιλήνης Γρηγορίου ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἐρεσσοῦ Θεοδώρου[6].

Ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ μητροπολίτου Μεθύμνης ὑπῆρχον κατὰ τὸ ἔτος 1331 τὰ ἑπόμενα μοναστήρια[7]:

1. Ἡ «τοῦ Καλέως σεβασμία μονή».

---

1. Miklosich καὶ Müller I, σ. 125. — * Αὐτ. σ. 122. 126. — 2. Αὐτ. σ. 122. 124. 3. Αὐτ. σ. 123. 124. — 4. Αὐτ. σ. 124. — Σώζεται δὲ νῦν μόνον ἡ ἐκκλησία αὐτῆς πλησίον τοῦ χωρίου Σκοπέλου. — 5. Αὐτ. σ. 124. — * Αὐτ. σ. 115-116. — 6. «Ἐν τοῖς τῆς κατὰ τὸ Νύμφαιον σεβασμίας μονῆς τῶν ἁγίων μεγαλομαρτύρων Θεοδώρων κελλίοις». Αὐτ. σ. 118.

1. Miklosich καὶ Müller I, σ. 120. 2. Αὐτ. σ. 112. — 3. Αὐτ. σ. 113. 117. — 4. Αὐτ. σ. 112. — 5. Αὐτ. σ. 113. 117. — 6. Αὐτ. σ. 114. 117. — Τῷ αὐτῷ ἔτει ἔσχε τὴν δικαίωσιν ὁ Μυτιλήνης «καὶ ἐπὶ τῷ παρὰ τοῦ Κανναβούτζη ἐκείνου τοῦ δρουγγαρίου ἀνεγερθέντι ναῷ εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔγγιστα τῇ τοιαύτῃ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει διακειμένου». Αὐτ. σ. 114. 117. — 7. Αὐτ. σ. 164-167.

2. «Τὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου» μοναστήριον.
3. «Τὸ τῆς Καλῆς Λαγκάδος».
4. «Τὸ τοῦ Ξηροκάστρου».
5. «Τὸ τοῦ Μυρσίνης».
6. Σεβασμία μονὴ «τῶν Ὁδηγῶν».
7. «Ἡ τοῦ κὺρ Ἀθανασίου».
8. «Τὸ τοῦ Κρυοκόπου».
9. «Τὸ τῆς ἁγίας Θεοφανώ».
10. «Τὸ ἐντὸς τοῦ κάστρου τῶν ἁγίων Θεοδώρων μοναστήριον τῆς Ὁδηγητρίας».
11. «Τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐπιλεγόμενον τὸ Βοῦρκος».
12. «Τὸ τῶν ἁγίων Πέντε».
13. «Ἡ μονὴ τῆς Κεχαριτωμένης».
14. «Μοναστήριον τὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸ οὕτω πως ἐπιλεγόμενον τὸ Κρύο Νερόν»[1].
15. «Τὸ Κλημάτιον».
16. «Τὸ Κρίτζος».
17. «Τὸ τοῦ Κεραμεῶνος».
18. «Τὸ τῶν ἁγίων Θεοδώρων».

Ἐκτὸς τῶν μνησθέντων εἴκοσι καὶ ἓξ μοναστηρίων ὑπῆρχον κατὰ τὸ ἔτος 1331 ἐν Λέσβῳ καὶ τὰ ἑπόμενα δύο ἐνοριακὰ μοναστήρια, «τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Κόρακος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου», καὶ «τὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ», περὶ ὧν εἴπομεν τὰ δέοντα ἐν τῇ προταχθείσῃ ἐκθέσει[2]. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δὲ τοῦ Μεθύμνης μοναστηρίων πατριαρχικά, φαίνεται, ἦσαν ἡ τοῦ Καλέως, ἡ τῶν Ὁδηγῶν καὶ ἡ τῆς Κεχαριτωμένης μονή.

Κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν ταύτην δυνάμεθα, νομίζω, νὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι ἡ Λέσβος καὶ κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον ἐπλούτει ἀρχείων καὶ βιβλιοθηκῶν, διότι πασίγνωστόν ἐστιν ὅτι πᾶσα μονὴ εἶχε τὸ πάλαι καὶ ἀρχεῖον καὶ βιβλιοθήκην καὶ φροντιστήριον. Ῥητῶς δὲ γινώσκεται ὅτι ἡ προμνησθεῖσα τοῦ ἁγίου Γεωργίου μονή, ἡ τῶν Ἀριστῶν καὶ ἡ τοῦ Καλέως ἐκέκτηντο (1256, 1246, 1331) καὶ χρυσόβουλα αὐτοκρατόρων καὶ παλαιγενῆ γράμματα πατριαρχῶν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐξήλειψεν ὁ χρόνος[3].

Βιβλιοθῆκαι δὲ καὶ ἀρχεῖα σημαντικὰ ἢ ἀσήμαντα ὑπάρχουσι τὴν σήμερον

α'. Ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ Λειμῶνος.

β'. Ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τῷ γραφείῳ τῆς κοινότητος Μυτιλήνης, καὶ ἐν τῇ αὐτόθι λέσχῃ, κτλ.

γ'. Ἐν τῇ μονῇ Ὑψηλοῦ.

δ'. Ἐν Μολύβῳ (ἑλληνικὴ σχολή).

ε'. Ἐν Μανταμάδῳ (παρθεναγωγεῖον).

ς'. Ἐν Ποταμῷ Πλουμαρίου δύο (ἀναγνωστήριον Βενιαμὶν καὶ ἑλληνικὴ σχολή).

ζ'. Ἐν Ἁγιάσσῳ (ἐκκλησία Παναγίας), καὶ

η'. Ἐν πολλοῖς χωρίοις, ἰδίως ἐν τοῖς κιβωτίοις τῶν ἐκκλησιῶν.

Ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων σύγκειται ἐξ ἐντύπων βιβλίων ἀνερχομένων εἰς πολλὰς χιλιάδας καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν νῆσον, ἔνθα ἀξιοσημείωτόν ἐστιν ὅτι καὶ ἰδιῶται λόγιοί τε καὶ ἐπιστήμονες κέκτηνται σημαντικὰς ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις βιβλιοθήκας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος ἐνταῦθα μόνον περὶ χειρογράφων δηλοῦμεν ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν γνωσθέντα καὶ ἐξετασθέντα ἀνέρχονται εἰς 460 περίπου. Ἡ μονὴ Κρεωκόπου εἶχε, φαίνεται, πλουσίαν βιβλιοθήκην, ἥτις μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς μονῆς διεσκορπίσθη εἰς ἄλλα τῆς Λέσβου μοναστήρια καὶ μάλιστα εἰς ἰδιῶτας. Ὁμοίως ἡ μητρόπολις Μεθύμνης (ἐν Ἀχερῶνι) καὶ ἡ παρ' αὐτῇ σχολὴ ἐκέκτηντο βιβλιοθήκας, ἃς κατέστρεψε πρὸ ἐτῶν τὸ πῦρ. Κατὰ τὴν αὐτόθι διατριβήν μου ἄνδρες ἀξιόπιστοι διεβεβαίωσάν με ὅτι πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ἐκέκτητο ἡ μητρόπολις κώδικας παλαιοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν ἱστορίαν ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας Μεθύμνης. Ἀρχαίους κώδικας εἶχε καὶ τὸ ἀρχεῖον τῆς κοινότητος Μυτιλήνης, ὧν ὁ ἀρχαιότερος περιέχων σημαντικὰ ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1567-1730 περιεγράφη ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Σ. Ἀναγνώστου[1]· ἀλλὰ καὶ ὁ κῶδιξ οὗτος, εἰ μὴ ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, ἐλλείπει νῦν ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀρχείου. Ὥστε ἀρχεῖα παλαιά, οἷα ἐδικαιούμεθα νὰ εὕρωμεν ἐν Λέσβῳ, δὲν κέκτηται τὴν σήμερον ἡ νῆσος. Τὰ νῦν αὐτόθι ὑφιστάμενά εἰσι πολὺ μεταγενέστερα τῆς Ἁλώσεως· τὸ ἀρχεῖον τῆς κοινότητος Μυτιλήνης, τὰ τῶν ἐνοριακῶν μοναστηρίων, καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων πλουτοῦσιν ἐγγράφων ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν, ἑλληνικῶν ἢ τουρκικῶν, ἰδίως ἀπὸ τοῦ τελευ-

1. Ἴσως τὸ νῦν «Τατάρια». — 2. Ἴδε σ. ιγ'-ιδ'.

3. Ὅτι καὶ ἰδιῶται ἐκέκτηντο βιβλιοθήκας κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον μαρτυρεῖ τὸ παρὰ Montfaucon (Palæogr. Græca, σ. 80) ἀναφερόμενον χειρόγραφον (Codex Balusii), ὅπερ κατά τι σημείωμα μετεγενέστερον ὠνήσατο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ζωναρᾶς τις ταβελλίων Λέσβιος· ἦν κτῆμα αὐτοῦ μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Λέσβου.

1. Ἴδε τὴν Λεσβιάδα αὐτοῦ (ἐν Σμύρνῃ, 1851), σ. 151-155.

ταίου τετάρτου τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ἑπταικαιδεκάτης. Μόνη δὲ ἡ μονὴ Λειμῶνος διατηρεῖ ἐν ἀκριβείᾳ ἀρχεῖον ἀπ' αὐτῆς τῆς συστάσεως αὐτῆς, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1526, συνιστάμενον ἐκ πολλῶν πατριαρχικῶν σιγιλλίων καὶ γραμμάτων, ἐκ πλείστων ἰδιωτικῶν, καὶ ἀπείρων τουρκικῶν σουλτανικῶν φιρμανίων, ἐγγράφων διοικητικῶν καὶ ἄλλων ἀφορώντων οὐ μόνον εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς ταύτης τῆς μονῆς ἀλλὰ καὶ πλείστων χωρίων καὶ κωμοπόλεων. Δι' αὐτῶν καὶ μόνων δύναται ἡμέραν τινὰ ν' ἀπαρτισθῇ ἀκριβής τις ἱστορία μεταγενεστέρα τοῦ βορείου τμήματος τῆς Λέσβου· ἐὰν δέ τις ἐξετάσῃ καὶ μελετήσῃ καὶ τὸ πλούσιον ἀρχεῖον τῆς κοινότητος Μυτιλήνης καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν ἄλλων τῆς νήσου μερῶν, τότε ἡ ἡμετέρα φιλολογία θέλει γίνει κάτοχος πρωτοτύπου ταμιείου σημαντικῶν περὶ τῆς μεταγενεστέρας ἱστορίας τῆς Λέσβου πληροφοριῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δέον ἤδη νὰ εἴπωμέν τινα καὶ περὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ ἀναγραφησομένων χειρογράφων τευχῶν.

Τὰ πλείονα τούτων οὐ μόνον ἀχρονολόγητά εἰσιν ἀλλ' οὐδ' ἁπλοῦν σημείωμα περὶ τῶν πρώτων κατόχων αὐτῶν φέρουσι. Τὰ ἀρχαιότερα (ὧν τὸ πλεῖστον διατηρεῖται ἐν τῇ μονῇ Λειμῶνος, ἐν τῇ τοῦ Ὑψηλοῦ καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης), εἰ μὴ ἐγράφησαν ἐν Λέσβῳ, φαίνονται ὅμως ὅτι περιεσώθησαν ἐκ τῆς ἐρημώσεως τῶν προαναγραφέντων παλαιῶν μοναστηρίων. Τὸ Ὑψηλὸν μοναστήριον, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἐξάγεται, οὐκ ἦν εἰς μεγάλην μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικοινωνίαν· ἄλλως ἐστὶν ἀρχαιότατον καί τινα τῶν ἐν αὐτῷ παλαιῶν χειρογράφων δύνανται εὐλόγως νὰ ὦσι λείψανα τῆς πρώτης αὐτοῦ βιβλιοθήκης. Ἡ δὲ μονὴ Λειμῶνος ἦν μὲν εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐκτὸς τῆς νήσου κόσμου, ἀλλὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς ἔγγραφα δὲν δύνανται νὰ πιστώσωσιν ὅτι καὶ πάντα τὰ χειρόγραφα αὐτῆς τεύχη προήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ ἐν ὁσίοις κτίτωρ αὐτῆς, πρὶν ἢ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν μάλιστα δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀνασυστάσεως ἐφρόντισε νὰ συστήσῃ πυρῆνα βιβλιοθήκης προσηλώσας εἰς αὐτὴν ἱκανὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα βεβαίως ἢ ἦσαν κτῆμα τοῦ μοναστηρίου «Μυρσίνης» ἢ λείψανα τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεθύμνης παλαιῶν μοναστηρίων.—Ἡ παλαιογραφικὴ δύναται ἴσως νὰ αὐξήσῃ κατ' ἐλάχιστον μέρη τινὰ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς διὰ τῆς προσθήκης: ὅτι εἰς τὰ ἤδη γνωστὰ λείψανα τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἀρχαίας ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τῆς *Πέτρας* συγκατατακτέα καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 13 καὶ 43 τεύχη, ὅτι βιβλιοθήκην ἐκέκτητο καὶ ἡ παρὰ Κωδινῷ ἀναφερομένη μονὴ *Καραβιτζίου* (ἀρθ. 27), καὶ ὅτι πλὴν τῶν γνωστῶν μερῶν ἐν οἷς κατὰ τὰς σωζομένας εἰδήσεις ἀνεπτύχθη ἡ ἑλληνικὴ γραφὴ ὑπῆρξε μεταγενέστερον καὶ ἡ Λέσβος· διότι ὡς θέλει ἰδῇ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ δημοσιευομένῳ καταλόγῳ καλλιγράφοι ὑπῆρχον ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Λέσβου[1] καὶ μάλιστα ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ Λειμῶνος.

Περὶ τῆς καταγωγῆς μεταγενεστέρων χειρογράφων οὐδὲν σημειοῦμεν ὧδε, διότι περὶ τούτων δηλώσει ἀρκούντως ἡ τοῦ παρόντος καταλόγου ἀνάγνωσις. Ἐν τοσούτῳ σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος γνωρίζει ἡμῖν τεσσαράκοντα ὀνομαστὶ καλλιγράφους περὶ ὧν πλὴν δύο οὐδὲν γινώσκομεν ἀλλαχόθεν. Τὰ ἀρχαιότερα χειρόγραφά εἰσι τοῦ Θ', Ι', ΙΑ', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ' καὶ ΙΕ' αἰῶνος, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστά εἰσιν ἀχρονολόγητα· χρονολογημένα δέ εἰσιν: ἓν τοῦ ἔτους 1263 (ἴδε ἀριθ. 228), ἕτερον τοῦ 1319 (ἴδε ἀριθ. 35), ἕτερον τοῦ 1316 (ἀριθ. 70) καὶ ἕτερα τῶν ἐτῶν 1418 (ἀριθ 10), 1421 (ἀριθ. 6), 1429 (ἀριθ. 134), 1442 (ἀρ. 117), 1447 (Ὑψ. ἀριθ. 17), 1497 (ἀριθ. 9) καὶ 1492 (Γυμν. Μυτιλ.). Ὑπάρχουσι καὶ τεύχη περὶ τὰ 30 χρονολογημένα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1501—1595, καὶ ἕτερα ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1601—1696· ἀπὸ δὲ τοῦ 1700 ἔτους χρονολογημένα εἰσὶν ἱκανὰ τεύχη.

Τινὰ τῶν τευχῶν τούτων ἐγράφησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, πολλὰ δὲ ὑπὸ μοναχῶν τῆς μονῆς Λειμῶνος, οἷον τοῦ Σεραφείμ, οὗτινος ὑπὲρ τὰ δέκα χειρόγραφα εἶδον χρονολογούμενα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1666—1704, Ῥαφαήλ, Ματθαίου καὶ Γαβριήλ, ὅστις δηλοῖ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 259 τεύχει ὅτι ἔγραφεν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Παρασιγίου· ἦν δ' αὕτη παράρτημα τοῦ Λειμῶνος. Ἕτεροι Λέσβιοι καλλιγράφοι ἀπὸ τῆς ΙΣΤ'-ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρονται ἱκανοί. Σημειούσθωσαν προσέτι ὁ ἱδρυτὴς τῆς μονῆς Λειμῶνος ἅγιος Ἰγνάτιος (1527, ἴδ. ἀρ. 220) καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μεθόδιος, ὅστις ἐξέγραψε τῷ 1552 τεῦχος περι-

1. Ἓν ἐξ Ἁγιάσσου χειρόγραφον τεῦχος περιέγραψε καὶ ὁ Zachariae v. Lingenthal ἐν M. Deffners' Archiv, I, σ. 223.

λαμβάνον τὴν Διόπτραν καὶ τὴν παντοδαπὴν διδασκαλίαν τοῦ Ψελλοῦ (ἴδε ἀριθ. 268). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τεῦχος ἀνῆκον τῷ Μεθύμνης Ἱπολύτῳ, ὃν ὁ Crusius ἀναφέρει μεταξὺ τῶν σοφῶν Ἑλλήνων τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος[1], παρέχει ἡμῖν μικρὸν σημείωμα περὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ, ἐξ ἧς, φαίνεται, χειρόγραφα ἄλλα περιῆλθον καὶ εἰς ἑτέρας βιβλιοθήκας[2]. Τὸ ὑπ' ἀρθ. 44 ἀποδείκνυσιν ὅτι ἡ μητρόπολις *Φιλαδελφείας* ἐκέκτητο βιβλιοθήκην κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, τὸ δὲ ὑπ' ἀρθ. 113 γνωρίζει ἡμῖν ὅτι καὶ ἡ ἐν *Σίφνῳ μονὴ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ* εἶχέ τινα βιβλιοθήκην.

Ἐν τέλει τοῦ τόμου θὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης λεπτομερῆ κατάλογον πάντων τῶν χρονολογουμένων τευχῶν, τῶν καλλιγράφων καὶ τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς κατόχων αὐτῶν. Μὴ λησμονήσωμεν ὅμως ὅτι ὁ ὑπ' ἀρθ. 55 κῶδιξ τῆς Μονῆς Λειμῶνος δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ κληθῇ ἀξιολογώτατος ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἔποψιν. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχον τὰς πράξεις καὶ ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων ἔχει ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοῦ κειμένου (ὅπερ γέγραπται μικροῖς χαρακτῆρσιν τοῦ Θ'—Ι' ἴσως αἰῶνος) σημεῖα διὰ κινναβάρεως γεγραμμένα τονικά, ἅτινα ὁ Gardthausen[3] ὀνομάζει Liturgische Zeichen ἢ Lesenoten· κατ' αὐτὸν δύσκολον εἶναι νὰ ὁρισθῇ πότε ἤρξατο τὸ τῆς μουσικῆς ταύτης σημαδογραφίας σύστημα, οὗτινος τὴν χρῆσιν εὑρίσκει ὁρισμένως ἐν χρονολογουμένῳ κώδικι τοῦ 835 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ[4]. Τὴν τονικὴν ταύτην σημαδογραφίαν ἀπαντῶμεν καὶ ἐν ἄλλοις χειρογράφοις εὐαγγελίοις μεταγενεστέροις μικροῖς χαρακτῆρσιν γεγραμμένοις[5] ἀπὸ τοῦ ΙΑ' μέχρι τοῦ ΙΓ' ἢ ΙΔ' αἰῶνος. Ὁμοίως δὲ ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὰ διὰ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων γεγραμμένα λειτουργικὰ εὐαγγέλια, ὧν δείγματά τινα ἤδη γινώσκονται[6], ἐν οἷς συγκαταλεκτέον καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Α' πίνακος τοῦ παρόντος τόμου λιθογράφημα μέρους σελίδος πινὸς τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1 κώδικος. Ἅπαντα ὅμως τὰ χειρόγραφα ταῦτα οὐδένα, ὅσον ἐμοὶ γνωστόν, ἀναφέρουσι τονιστήν, ἐνῷ τὸ παρ' ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 55 δηλοῖ ὅτι ἐτονίσθη ὑπό τινος Ἀρσαβήρ· ὅθεν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι, ὡς ὑπῆρχον εἰδικοὶ στενογράφοι καὶ ζωγράφοι διὰ τὰ ὑπὸ τῶν καλλιγράφων γραφόμενα χειρόγραφα, οὕτως ὑπῆρχον καὶ εἰδικοὶ τῶν λειτουργικῶν Εὐαγγελίων καὶ Πραξαποστόλων μουσικοὶ τονισταί. Τὰ κατὰ τὴν σημασίαν δὲ τῶν μουσικῶν τούτων τόνων ἀνεῦρεν ἴσως πρῶτος ὁ ἡμέτερος μουσικοφιλόλογος διδάκτωρ Ἰωάννης ὁ Τζέτζης, ὅστις ἐν τῇ γερμανικῇ αὐτοῦ συγγραφῇ «Περὶ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς» διετύπωσεν ὅτι τὰ ἐν τοῖς χειρογράφοις τονικὰ ταῦτα σημεῖα ἀφορῶσιν οὐχὶ πρὸς ψάλσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνάγνωσιν τοιαύτην ὁποίαν δυνάμεθ ν' ἀποτελέσωμεν μεταξὺ ψάλσεως καὶ ὁμιλίας, τοὐτέστι μεταξὺ τῆς *συνεχοῦς* καὶ *διαστηματικῆς φωνῆς*, ἣν Ἀριστείδης ὁ Κυντιλλιανὸς *μέσην φωνὴν* ὀνομάζει. Εἰς ταύτην λοιπὸν (λίαν ὀρθῶς νομίζω) τὴν φωνὴν ἀναφέρων ὁ Τζέτζης τὰ ἐν ἀρχαίοις Εὐαγγελίοις καὶ Πραξαποστόλοις ὑπάρχοντα ἐρυθρᾷ ἐκεῖνα σημάδια, παρατίθησιν εἶτα ὀνομασίας τεσσάρων μόνων ἄνευ τῶν ἀντιστοιχούντων σημείων[1]· ὅθεν δῆλον γίγνεται ὅτι, ἢ παντελῶς ἀγνοοῦνται αἱ ὀνομασίαι καὶ αἱ δυνάμεις τῶν τονικῶν τούτων σημείων, ἢ ἐξ ἐπιμελοῦς μελέτης ἀπέληξεν εἰς συμπέρασμά τι ἐπιστημονικῆς θεωρίας ὁ ἡμέτερος μουσικοφιλόλογος· συγχαίρων δ' αὐτῷ ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ θέματι τούτῳ εὐφυέσιν αὐτοῦ μελέταις ὑποδεικνύω συνάμα αὐτῷ σημείωμα μεγίστης ἀξίας, ὅπερ ἀνεῦρον ἐν τῷ ὑπ' ἀρθ. 38 τοῦ παρόντος καταλόγου σημειουμένῳ κώδικι τῆς Ι' ἢ μᾶλλον ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος[2], διότι τὸ εἰρη-

---

1. Crusii, Turcogræcia, σ. 306.

2. Ὁ V. Hardt (Cat. Cod. Mss. gr. Bibl. Reg. Bavaricæ, τ. Β', σ. 83) περιέγραψεν ἓν περιέχον συγγραφὰς Θεοδωρήτου Κύρου καὶ ἄλλα.

3. Griech. Palæogr., σ. 211.

4. Ἴδε ἐν V. Gardthausen, Beitræge zur griechische Palæographie (ausden Sitz. d. kön. Sächl. Gesels. d. Wissen.) πίν. 2.

5. Ἴδε Ε. Ἰωαννίδου, Περί τινων εὐαγγελίων ἐκ μεμβράνης ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμ. τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τόμ. Β', σ. 148 καὶ πίν.

6. Montfaucon, Palæogr. Græca, σ. 234, 260.—W. Wattenbach, Schrifttafeln, πίν. 8.—Sabbas, Specimina Palæographica, πίν. 11, ἀριθ. 42, κτλ.

1. J. Tzetzes, Ueber die altgriechische Musik in der Griechischen Kirche. München, 1874, σ. 130-131.

2. Μὴ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ θέμα τοῦτο βιβλία ἀδυνατῶ νὰ εἴπω ὁριστικῶς εἰ αἱ ἐν τῷ σημειώματι τούτῳ ὀνομασίαι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων σημείων εἰσὶ γνωσταί. Εὐχαρίστως ὅμως καὶ μετὰ πολλοῦ μάλιστα τοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμένω νὰ μάθω τὰ κατ' αὐτὰ ἢ παρὰ τοῦ ἡμετέρου κ. Τζέτζου ἢ παρ' ἄλλου τινὸς μουσικοφιλολόγου.

(Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκη).

μένον σημείωμα, ὅπερ ἐλιθογράφησα ἐν τῷ Β' πίνακι δοὺς μέρους μόνον (6 γραμμῶν) τὸ πανομοιότυπον, παρέχει ἡμῖν πληρεστάτην τῶν ἐν λόγῳ μουσικῶν τόνων ἀναγραφὴν μετὰ τῶν ὀνομασιῶν αὐτῶν[1], ἐν αἷς ἀπαντᾷ καὶ τὸ παρὰ Πτολεμαίῳ (Ἁρμον. βιβλ. β', κεφ. 12) ἀναφερόμενον *σύρμα* ὑπὸ τὸν τύπον *συρματική*[2].

Ἀρχόμενος νῦν τῆς περιγραφῆς πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ ἐξετασθέντων χειρογράφων καταχωρίζω πρῶτον τὸν κατάλογον τῆς Μονῆς Λειμῶνος, περὶ ἧς εἶπόν τινα ἐν τῇ ἐκθέσει· ἤδη δὲ συμπληρῶν τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς ἱστορίαν ἐκδίδωμι πρῶτον τὸ ἑπόμενον προσηλωτικὸν ἔγγραφον τοῦ Ἐμμανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ, δι' οὗ πιστοῦται τὸ ἔτος τῆς παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰγνατίου ἀνακαινίσεως τῆς Μυρσινιωτίσσης καὶ τῆς τοῦ Λειμῶνος ἱδρύσεως[3]. «† Ἐγὼ Μανουὴλ ἱερεὺς ὁ Ἀγαλλιανὸς καὶ οἰκονόμων Μιθύμνης, ὁ ἐν τῷ παρόντι ὕφει τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξας ουκεξανάγκης τινὸς ἢ βίας· ἢ τῆς τυχούσης ἄλλης ὑπουλίας· ἀλλὰ μετὰ πάσης μου τῆς προθυμίας καὶ θελήσεως καὶ προαιρέσεως καὶ χρονικῆς τῆς σκέψεως· ἐπιδίδι εἰς χεῖρας τοῦ σαρκικού μου υἱοῦ Ἰγνατίου ἱερομονάχου καὶ σακελλίου Μηθύμνης· τὸν ναὸν τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θ[εοτό]κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπικεκλειμένης Μυρσινιοτήσης τῆς εὑρισκομένης, ἐν τῇ τοποθεσία ταύτης τῆς Καλλονῆς τῆς Μιτυλήνης ἐν τῷ Φάρυγγι· μετὰ τοῦ ἐναπολιφθέντος εὑρισκομένου χωραφίου αὐτῆς, τὸ πλησίον τὸ λεγόμενον Φράγκου· τὸ πλησίον τοῦ χειμάρου ὅσον καὶ οἷον ἐστίν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὁμοῦ δὲ καὶ τὰς ἐλαίας ὅσας εὑρίσκονται πλησίον τοῦ ναοῦ ὅσας χωρίζει ἡ ὁδός· καὶ ἕτερον χωράφιον ἐν τῇ τοποθεσία τῶν Δαφίων τὸ πλησίον τὰ Τριμουλάδικα, καὶ πλησίον τῆς ὁδοῦ μετὰ τῶν δένδρων, ὅσα εὑρίσκουνται ἐντὸς τοῦ χωραφίου ὅσον καὶ οἷον ἐστίν. Ὡς αὕτως ἐπιδίδω καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν υἱόν μου ἤγουν τὸν σακελλίου ἐξικοίου μου χωράφιον ἐν τῇ τοποθεσία τῆς Ἀχυρῶνας τὸ λεγόμενον τῆς Καναβύτζενας, τὸ πλησίον τῆς ὁδοῦ, καὶ πλησίον Θεοδώρου τοῦ Καμίτζη· καὶ πλησίον Ἰωάννου τοῦ Ράλι[1]· ἵνα ἔχει αὐτῶ ὁμοῦ καὶ τὸν Λειμῶνα, ὡς εὑρισκόμενον δὲ εἰς χεῖρας ἡμετέρας τὸν ῥηθέντα ναὸν ἔκπαλαι κατὰ λόγου γονικότητος ἐκ προγόνων, οὐχὶ δὲ λιστρικῶς αὐτὸν δεσπόζοντα, ἢ ἄλης τινὸς ἁρπαγῆς· πλὴν δὲ εὑρισκόμενον σταυροπήγιον πατριαρχικόν, κἀγὼ πάλιν τοῦτο ἀνατίθημι εἰς χεῖρας τοῦ ἐμοῦ σαρκικοῦ υἱοῦ Ἰγνατίου ἱερομονάχου· καὶ σακελλίου Μεθύμνης· ἵνα αὐτὸν καλλιεργεῖ καὶ εὐτρεπήζει ὅσον τὸ καταδύναμιν καὶ τ' ἄλλα πάντα πράττειν ὅσα δέονται τοῦ ναοῦ· καὶ ἔχειν καὶ δεσπόζειν αὐτὸν τὸν ῥηθέντα ναὸν καὶ τὰ αὐτοῦ εὑρισκόμενα κτίματα αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ οὓς αὐτὸς ἐκλέξηται· καὶ προσηλώση αὐτὸς αὐτὸν, ἢ ἱερομένου, ἢ μοναχοῦ, ἢ πνευματικοῦ ἱερομένου· εἰς δὲ κοσμικοὺς ὅλως μὴ ἔχειν ἐξουσίαν τοῦ προσηλῶσαι αὐτὸν ἢ ἱερομένου ὄντως ἢ κοσμικοῦ· εἰς δὲ τὴν τούτου ἀληθῆ καὶ βεβαίαν ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν οἰκειόχειρον μου γράμμα, καὶ ἐπεδόθη σοι τῷ διαληφθησομένῳ ἡμετέρῳ υἱῷ Ἰγνατίῳ ἱερομονάχῳ καὶ σακελλίῳ Μηθύμνης, πάντως δὲ καὶ τοῦ ἡμετέρου αὐθέντου καὶ δεσπότου μητροπολίτου Μηθύμνης κὺρ Μακαρίου· ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ πανιεροτάτου μητροπολίτου τοῦ πρώην Πισιδείας κὺρ Μακαρίου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν κάτωθεν ἐνσημανθέντων οἰκειοχείρως τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ ἱερέων εὐλαβῶν ἀλλὰ δὴ καὶ εὐγενῶν ἀρχόντων· τοῦ μὴ ἔχειν μοι ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τοὔνοχλήσεσι τί περὶ τούτου· ἢ ἐγὼ ἢ οἱ μετ' ἐμοῦ· ἢ ἄλλος τίς τῶν ἐκτός, ἀλλὰ κατέχεις αὐτὸ καὶ δεσπόζεις ὡς τέλειος κύριος καὶ ἐξουσιαστής· σοὶ καὶ οἱ μετὰ σοῦ ὡς ἄνωθεν φαμὲν εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. ὥς τις δὲ θελήση τοῦ ἐνοχλήσε σοι τι περὶ τούτου καὶ

1. Ὁ κ. Τζέτζης (ἐνθ. ἀνωτ. σ. 130) ἀπηρίθμησεν ἐν χειρογράφοις 15 τοιούτους τόνους· ὁ δὲ κ. Ε. Ἰωαννίδης ἀνεῦρεν ἐν εὐαγγελίῳ τῆς Ι'-ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (διατηρουμένῳ ἐν τῷ εἰς Ἐδρινὲ-Καποῦ ναῷ τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Γεωργίου) ἐννέα μόνον, περὶ ὧν ὑπέσχετο ἰδίως καὶ ἐν ἐκτάσει νὰ διαπραγματευθῇ ἀπ' αὐτοῦ ἤδη τοῦ 1865 ἔτους. Ἴδε Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου, τόμ. Β', σ. 148.

2. Ὅρα περὶ τούτου, J. Tzetzes, Ueber die altgriech. Musik, σ. 132.

3. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο σύγχρονον ὂν ἀντίγραφον ἐκ τοῦ μὴ σωζομένου πλέον κώδικος τῆς μητροπόλεως Μεθύμνης ἀναγινώσκεται ἐπὶ χάρτου ὕψ. 0, 29, πλ. 0, 215. Καταχωρίζεται δὲ ὧδε ἄνευ οὐδεμιᾶς διορθώσεως.

1. Τὸ χωράφιον τοῦτο εὑρίσκεται μεταξὺ Δαφίων καὶ Ἀχερώνης, πλησιάζει δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν τελευταίαν. Ἐν αὐτῷ ἱδρύσαντο τὴν σήμερον οἱ τῆς Μονῆς πατέρες λιθόκτιστον σχολήν, εὐρύχωρον ἵδρυμα κληθὲν «Σχολὴ Λειμωνιᾶτις». Τὸ χωράφιον τοῦτο εἶναι λίαν ἐκτεταμένον καὶ ἔχει θέσιν ἐξαίρετον· ἔστι δὲ αὐτόθι καὶ ναΐσκος παλαιὸς τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου.

ἀνασκολοπίσαι θελήσιεν καὶ ἀνατρέψαι ταύτην τὴν οἰκειόχειρόν μου γραφὴν ἐκ μέρους ἡμετέρου ἢ ἄλλος τίς εἴη ἱερομένος ἢ λαϊκὸς καὶ ἀντείπει σοι καὶ ἐνοχλήσεσι· ἢ τοὺς μετὰ σοῦ εὑρισκομένους ἐν τῷ πανσέπτῳ ῥηθέντι ναῷ, ὁ τοιοῦτος ὡς τις εἴη καὶ παρὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς πειραθήσεται, καὶ παρὰ τοῦ πανιεροτάτου ἡμῶν αὐθέντου μητροπολίτου Μηθύμνης ἀφορισμένος ἔστω καὶ ἄλυτος, καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐχέτω καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ· καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδώτου Ἰούδα· καὶ κύριον τὸν Θεὸν εὕρει μαχόμενον καὶ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐκ παντὸς δικαστηρίου διωκεται ὡς ἐλεγχόμενος, ὑπὸ τοῦ οἰκειοχείρου μου καὶ ὁμολογητικοῦ γράμματος. Ἐν μηνὶ Μαρτίω ιε' τοῦ ,ζλε' ἔτους ἰνδ. ιε'.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μεθύμνης Μακάριος.
† Ὁ πρώην Πισιδείας Μακάριος.
† Ἱερεὺς Θεόδωρος καὶ σακελλάριος Μιθύμνης.
† Ἱερεὺς Γεώργιος καὶ βεφενδάριος Μεθύμνης.
† Μανουὴλ ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος Μεθύμνης ταᾶνωθεν οἰκειοχείρως γράψας.
† Ἰωάννης Τωμάζος καὶ ταβουλάριος Μιθύμνης.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμμανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ λαβὼν τὰ εἰρημένα κτήματα ἐπεμελήθη ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν θείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θέλησιν· διὸ μεταβὰς τῷ αὐτῷ ἔτει εἰς Κωνσταντινούπολιν προὐκάλεσε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἑπομένου γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Α', ὅπερ μετὰ πολλὰ ἔτη ἐπεκύρωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν ὁ Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρος καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ. Τὸ γράμμα δὲ τοῦτο καὶ ὑπὸ φιλολογικὴν ἔποψιν ἔχει πολλὴν τὴν ἀξίαν, διότι εἶναι τὸ πρῶτον κατὰ χρονολογίαν γνωστόν μοι κείμενον τῆς τοῦ Ἱερεμίου Α' πατριαρχείας. Ἐν τῷ Κώδικι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὸ ἀρχαιότερον πάντων χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1538*· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῶν (Παντοκράτορος καὶ Σταυρονικήτα) χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1537 καὶ 1546**. Ἔχει δὲ τὸ ἡμέτερον οὕτω[1].

† *Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης*

† Τῇ ἡμῶν συνοδικῶς προκαθημένη μετριότητι, προσελθὼν ὁ ἐν ἱερομονάχοις τιμιώτατος κὺρ Ἰγνάτιος (καὶ πνευματικὸς πατὴρ)[1], ἐκ Καλονῆς τῆς ἐν Μιτυλήνῃ ἀνέφερε πῶς ἐκ θεμελίων παλαιῶν, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων καὶ κόπων, ἀνήγειρε ναὸν τοῦ Ταξιάρχου τῶν ἄνω δυνάμεων (τὸν ἐν τῷ Λειμῶνι). Καὶ ἀφιέρωσεν ἐν αὐτῷ, χωράφια, καὶ δένδρα· καὶ κελλία ἔκτισεν, καὶ ἀμπελῶνας ἐποίησε, καὶ ἕτερα σκεύη, καὶ ἱερὰ ἀφιέρωσε. Καὶ νῦν οἰκοῦσιν ἐν αὐτῷ ἱερομόναχοι (καὶ μοναχοί)· πρὸς τούτοις ἠτήσατο ἵνα εἴη ἡ τοιαύτη μονή, ἐλευθέρα ἐκ πάντων· μηδενὸς ἐξουσίαν ἔχοντος τὴν τυχοῦσαν ἐν αὐτῷ, μήτε αὐτός· ἅπαξ ἀφιερώσας αὐτὴν, τῷ Θεῷ· μητέ τις ἕτερος τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ ζῶντος καὶ ἀποθανόντος αὐτοῦ μήτε ὁ τοῦ τόπου ἀρχιερεύς, τὸ οἰωνοῦν ἐκεῖθεν ἀπαιτεῖν· εἰ μὴ μόνον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἔχειν ἐν ταῖς ἁγίαις τελεταῖς καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἡγούμενον δὲ ἐκλέγεσθαι τοὺς ἐκεῖσε μοναχούς, ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, καὶ ζῆν κοινοβίως εἰς αἰῶνα τὸ ἅπαντα· ταῦτα ζητήσαντος αὐτοῦ, ὡς εὔλογα καὶ δίκαια, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπιβεβαιοῦσα, τὸ παρὸν αὐτῷ ἐπιχορηγεῖ Γράμμα δι' οὗ ἀποφαίνεται, ἵνα τὸ κῦρος ἔχωσι τὸ βέβαιον καὶ ἀμεταποίητον· εἰ δέ τις εἰς κατάλυσιν τολμήσει χωρῆσαι, τινὸς ἐκ τούτων, ἢ καθόλου, ἢ ἐν μέρει, ἵνα εἴη ὑπ' ἀφορισμὸν ἄλυτον τὸν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος. Ἔτι ἀνέφερεν ἡμῖν, ἵνα ὀφείλωσιν ἐπιβλέπειν καὶ ἐφορᾶν οἱ ἐν τῇδε τῇ μονῇ μοναχοί, καὶ τὸ σταυροπήγιον τὴν Παναγίαν μου, τὴν Μερσινιώτισσαν[2] ὅπερ ἀνέκτισεν ἰδίῳ κόπῳ ὁ αὐτὸς, καὶ ἐκπληροῦν, καὶ τὸ κατ' ἔτος διδόμενον περὶ αὐτοῦ κανονικόν· καὶ πᾶσι τρόποις ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ κατὰ δύναμιν· οὕτω θεοφιλῶς καὶ εὐτάκτως πάντα κατασϋσταμένω, ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιῶδες Γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος· κατὰ μῆνα ἰού-

---

* Ἐσημειώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Κ. Σάθα (Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. ι' καὶ 547) καὶ ἐξεδόθη ἐν ἐκκλ. «Ἀληθείας» τ. Α', σ. 3.

** Ὅρα V. Langlois, Le Mont Athos, σ. 66 καὶ 71. — Ἐκτὸς τῶν τριῶν τούτων γνωστῶν τοῦ Ἱερεμίου Α' ἐγγράφων, κοινοποιοῦμεν ὧδε τρία ἕτερα.

1. Ἐπὶ φύλλου λεπτῆς μεμβράνης ὑψ. 0,383, πλ. 0,29 φέροντος ἀρχείου ἀριθ. 3.

1. Αἱ ἐν παρενθέσεσι λέξεις ἀναγινώσκονται ἄνωθεν τοῦ κειμένου.

2. Ἡ ἀπὸ τοῦ Λειμῶνος ἐξαρτωμένη γυναικεία αὐτὴ μονὴ ἦν παλαιόθεν σταυροπηγιακὴ ὡς μαρτυρεῖ καὶ μεμβρανῶδες γράμμα τοῦ Ἐφέσου Δανιήλ, ἐξάρχου καθολικοῦ τῆς νήσου Λέσβου κατὰ τὸ 1487 ἔτος.

νιον ἰν[δικτιῶν]ος ΙΕ^ης ἐν ἔτει ,ζ^ω λ^ω ε^ω :— (=1527).

† Ἱερεμίας ἐλέω Θ[εο]ῦ, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Σίλβεστρος ἐλέω Θεοῦ Πάπας· καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας· καὶ Κριτὴς τῆς Οἰκουμένης.

† Ἰωακεὶμ ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς.

Ὁ Ἰγνάτιος ἡγουμενεύσας τέσσαρα ἔτη, ἐπαυξήσας τὰς προσόδους τῶν μοναστηρίων αὐτοῦ, καὶ ἀγαπητὸς κατὰ πολλὰ γενόμενος τῇτε Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ συμπατριώταις διά τε τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια εὐλάβειαν, προσκαλεῖται εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ψήφῳ συνοδικῇ ἀναβιβάζεται ἐν ἔτει 1530 εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο περιβληθῇ ἀξίωμα, ἡγούμενος ἔτι ὢν (τῷ 1529) συντάσσει ἐν τῷ τῆς μονῆς κώδικι διαθήκην, ἐν ᾗ σὺν ἄλλοις ὁμολογεῖ τὰ ἑπόμενα[1]: «Ἐγὼ... ὁ τῷ κόσμῳ μὲν κεκλειμένος ἱερεὺς Ἰωάννης τάχα καὶ σακελίου Μεθύμνης· νῦν δὲ Ἰγνάτιος ἱερομόναχος καὶ πν[ευματ]ικὸς π[ατ]ὴρ· ὁ καὶ τάχα νῦν καθηγεῖσθαι τῶν μονηδρίων· ὧν αὐτὸς ἐκ παλαιῶν θεμελίων ἀνεκαίνισά τε καὶ εἰς τὸ κρεῖττον ἀνήγαγον· τῆς Παναγίας μου λέγω δὴ τῆς Μυρσηνιότησας· καὶ τοῦ μεγάλου μου ταξιάρχου Μιχαὴλ τῶν ἄνω Δυνάμεων ἐν τῷ Λειμῶνι· τῶν κειμένων ἄμφω ἐν τῇ Καλλονῇ τῆς Μητιλήνης· ἐνορίας τῆς Μεθύμνης· ἃ καὶ ὁποία[2] αὐτὸς ἐγὼ ἀνοικοδόμησα ὡς εὑρισκόμενα καὶ πᾶσιν ὀφθαλμοῖς θεωρούμενα· ἐξ ἡμετέρων ἀναλωμάτων· λέγω ὑπὸ ἡμετέρας ἐξόδου καὶ κόπου· οὐχ ὁλοκλήρως· ἀλλὰ πολλῶν πτωχῶν καὶ πλουσίων κόπους καὶ ἐξόδους· αὐτόχθωσί ται καὶ ξένοις καὶ τινὰ χωράφια ἐπροσήλωσα πρὸς αὐτὸ τὸ μοναστήριον τοῦ μεγάλου μου Ταξιάρχου πατρικά μου, οἷον ἐκ τῶν γοναίων μου λόγῳ κληρονομίας· καὶ ἄλλα τινὰ εἴδη· κινητὰ καὶ ἀκίνητα· διά τε ἱερὰ σκεύη καὶ βιβλία· ἀλλὰ δὴ καὶ ἄλλοι χριστιανοὶ ἐπροσήλωσαν χωράφια· καὶ ἄλλα τινὰ εἴδη· αὐτῇ δὲ ἡ γῆ ἡ ὁρωμένη· ἢ (=ᾗ)[1] αὐτὴ ἡ μονὴ μέσον ἵσταται[2]· ὑπάρχει πατρικῇ μοι ἐκ προγόνων· καὶ πάλιν ἐξαγορασίας τῶν κρατούντων· τὴν ὁποίαν γὴν ὁ πατήρ μου ἐξονήσατο ἐκ τῶν κρατούντων· καγὼ πάλιν αὐτὴν τὴν γὴν ἐξ αὐτοῦ του πατρός μου ἐξονησάμην ὡς ὁ Κύριος εἶδεν καὶ ὡς καθῶς καὶ ταγράμματα αὐτοῦ δηλοποιοῦν· τά τε τῶν κρατούντων καὶ τὰ οἰκειόχειρα[3]· συνήχθησαν δὲ καὶ πρὸς τῇ μονῇ ταυτῃ· ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί, οἳ καὶ σήμερον εὑρίσκονται· πρῶτος αὐτὸς ὁ πατήρ μου ὃς καὶ ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀποκαρεῖς καὶ ὑποταγὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσας· ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱὸν καὶ ταύτην φυλάξας μέχρι θανάτου ἐπονομασθὴς δὲ πρότερον Ματθαῖος ἱερομόναχος· ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ἀναπνοὴ αἰτίσας καὶ λαβὼν τὸ θεῖον καὶ ἅγιον καὶ μέγα σχῆμα ἐπονομάσθην Μακάριος [μον]αχ[ὸς]· αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ· καὶ ἡ εὐχή του μεθ' ἡμῶν· δεῦτερος κὺρ Γερμανὸς ἱερομόναχος καὶ πν[ευματ]ικὸς· εἶτα κὺρ Μακάριος, ὁ καὶ τὴν ἁγίαν ταύτην μονὴν οἰκονομῶν: ὁ κὺρ Μεθόδιος ὁ καὶ σαρκικός μου υἱός· ὁ κὺρ Ἡσαΐας· ὁ κὺρ Ἰωαννίκιος· ὁ κὺρ Νεόφυτος· ὁ κὺρ Μελέτιος· ὁ κὺρ Ἀθανάσιος· ὁ κὺρ Ματθίας· ὁ κὺρ Δωρόθεος· ὁ κὺρ Μαλαχίας: Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ἕτερον μοναστήριον ἀδελφαὶ κανονικαὶ τελείαι· κυρὰ Ἀθανασία μοναχὴ ἡ Ροδίτησα· κυρὰ Μάρθα· καὶ ἡ κυρὰ Θεοκτήστη: ὡς ρίζα δὲ καγὼ αὐτὸς εὑρισκόμενος καὶ ἀρχὴ καὶ αἰτία τῶν μοναστηρίων τῶν ριθέντων ἀνακαινισθῆναι καὶ συστῆναι Θεοῦ εὐδοκοῦντος: ὡς ὅτι δεσπόζω καὶ κυριεύγω γῆς αὐτῆς τῶν μοναστηρίων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὡς ἔθος ἐστὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἔχειν ἕκαστος καὶ δεσπόζειν ὅσα ὁ Θ[εὸ]ς αὐτῷ ἐδωρήσατο· οὕτω καμοὶ ὅσα ὑπὸ τὴν ἡμετέραν χεῖρα ὁ Θ[εὸ]ς ὁ τὰ πάντα οἰκονομῶν ἐδωρήσατο ἁμαρτωλῷ ὄντι·

1. Ἡ διαθήκη αὕτη ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν: «Διαθήκη τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰγνατίου ἱδρυτοῦ τῆς ἐν Μηθύμνῃ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Λειμῶνος. Ἐκδίδοται ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ τυπογραφείου, 1882», εἰς 8ον, σελίδες 14. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐγένετο κατ' ἀντίγραφον μεταγενέστερον, ἐκρίναμεν ὀρθότερον νὰ ποιήσωμεν ἐνταῦθα χρῆσιν τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ εὕρηται ἐν τῷ Κώδικι τῆς μονῆς. Περιγραφὴν τούτου ἰδέτω ὁ ἀναγνώστης ἐν τέλει τοῦ τόμου. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος ἱερομόναχος ἔτι ὢν ἦν ὀλίγον ἀνορθόγραφος, ἀλλ' ἀρχιερεὺς γενόμενος καὶ εἰς μελέτας ἐγκύψας οὐ μόνον ὀρθογραφικώτερος ἐγένετο ἀλλὰ καὶ ποιητὴς ὕμνων πρὸς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ. Ἄλλως τε, τὸ τῆς ἀνορθογραφίας πλημμέλημα ἦν κοινὸν μεταξὺ πολλῶν ἐν Ἀνατολῇ πεπαιδευμένων τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἀνδρῶν.

2. Ἐν τῇ ὥᾳ ἑτέρᾳ χειρὶ διορθοῖ εἰς «ἅπερ».

1. Ἐν τῷ κρασπ. διορθ. εἰς «καὶ».

2. Ὁμοίως εἰς «ἱσταμένη».

3. Σώζονται μόνον τὰ τουρκικὰ ἔγγραφα.

οἷον δηλαδὴ τὰ δύο μοναστήρια με ἤτοι δεσπόζουν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς· ἡ Παναγία μου ἡ Μερσινητόησα, καὶ ὁ μέγας μου ὁ Ταξιάρχης ἃ ἄνωθεν φαμὲν· πρῶτον μὲν ἀνατίθημοι αὐτὰ τῷ παναγάθω Θεῷ καὶ κυρίω ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τῇ αὐτοῦ μητρὶ τῇ ὑπερευλογημένη ἐνδόξω δεσποίνη ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένω Μαρία, καὶ τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τοῖς Ἀσωμάτοις πᾶσι· καὶ πάντων τῶν ἁγίων: ἔπειτα προσηλώνω καὶ ἀνατίθημοι τοῦτο τὸ μοναστήριον τοῦ μεγάλου μου Ταξιάρχου τῶν ἄνω Δυνάμεων τοῦ ἐν τῷ Λειμῶνι, εἰς χεῖρας τῶν ἄνωθεν ῥηθέντων ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν· καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις καὶ ἔρχεσθαι μέλλειν· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας πάντας: οὓς αὐτοὶ ἀλλήλως εἰσάγειν, καὶ ἐξάγειν· πάλιν τοὺς ἀναξίους ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς κοινοβίοις ἁπανταχοῦ οὓς μὲν αὐτοὶ οἱ πρώην εὑρισκόμενοι ἱερομοναχοι καὶ μοναχοὶ μετα του τὴν μονὴν προστατεύοντος λαχομένου ἡγουμένου· ἀποκαθιστὰν καὶ σὺν τάττεσθαί τε καὶ ἑνώνειν τῇ Ἀδελφότητι: καὶ ἴσα τοῖς πρώτοις συνίστασθαι, οὕτως καὶ ἔστωσαν· κακεῖνοι πάλιν ἄλλοις· καὶ οὕτως καταδιαδοχὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἀπεραντον· εἴη ἐν ἀφορισμῷ ἀλύτω ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ ἀραῖς ἀλύτοις· ὅσους δὲ τρέφειν καὶ διηκεῖν δύναται τὸ μοναστήριον τὸ σούτους καὶ ἔχειν· εἰ δὲ καὶ διὰ αἰσχροκέρδιαν ἢ λεμαργίαν· ἢ φειδολίαν οὐκεισενέγκωσιν καὶ οὐκ εἰσάγουσιν οἷον ὅσους τὸ μοναστήριον τρέφειν δύναται κατὰ τὸ σύνηθες τῶν κοινοβίων οἱ τοιοῦτοι τὴν τοῦ Ἰοῦδα ἀγχόνην τοῦ προδότου ὑποστήσονται: ἔπειτα ἀνατίθειμοι τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας μου Θ[εοτό]κου τῆς Μυρσινιοτήσης ταῖς μονοστριαις ταῖς κατὰ καιροὺς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ εὑρισκομέναις: νῦν δὲ κυρᾶ Μακαρία καὶ καθηγουμένη καὶ πέντε κοινοβιάτισες· τῇ τε κυρᾶ Ἀθανασία τῇ Ροδίτησα καὶ τῇ κυρᾶ Δομετιανῇ τῇ Ροδίτησα· καὶ κυρᾶ Μάρθα: καὶ Εὐγενία καὶ τῇ κυρᾶ Μακαρία τῇ Πολίτησα: καὶ κυρᾶ Ἀθανασία τῇ ἑτέρα, καὶ πάσας τὰς ἐρχομένας καὶ ἔρχεσθαι μέλλειν, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας πάντας· εἰς ὅσας αἱρᾶσθαι μὲν κοινοβίως διάγειν ὅσας δὲ μὴ οὕτως αἱρᾶν τῆς μονῆς ἐξοθήσονται· πλὴν μετὰ τοῦ πρωεστῶτος τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῇ μονῇ τοῦ μεγάλου μου Ταξιάρχου τοῦ ἐν τῷ Λειμῶνι καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῶν μετ' ἐκείνου εὑρισκομένων μεταβουλῆς εἰσάγειν αὐτὰς καὶ ἐξάγειν· καὶ ἡγουμένην ἀπὸ καθηστὰν· καὶ παντὶ τρόπω ἀντιλαμβάνεσθαι ὀφειλωσιν οἱ μοναχοὶ πάντες οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸν μέγαν μου Ταξιάρχην τὸν ἐν τῷ Λειμῶνι τὴν μονὴν ταύτην τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θ[εοτό]κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μυρσινιοτήσης» κτλ.

Τοιαῦτα λοιπὸν καὶ ἄλλα διατάξας ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος κατὰ μάρτιον τοῦ 1529 ἔτους ἀπέρχεται μετὰ μικρὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ κατὰ σάρκα υἱὸς αὐτοῦ Μεθόδιος· ἐκεῖ δὲ περιβληθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1530 τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ἐπικυροῖ διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος τοῦ Ἱερεμίου Α' τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθέντα νόμιμα τῆς μονῆς Λειμῶνος καὶ ἀπέρχεται ἀρχιερατεύσων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ Μέθυμναν[1], ἧς ἡ ἕδρα μόλις κατὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχει ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μονῆς.

Οὕτω λοιπὸν διοικουμένων ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, συνέβησαν μετὰ ταῦτα ἀταξίαι τινὲς ἐπιζημιοῦσαι μεγάλως τὰς ἐν τῇ σταυροπηγιακῇ μονῇ Μυρσινιωτίσσης μοναζούσας ὁσίας· ὑπὲρ ὧν ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος ἰδιάζουσαν ἔχων φροντίδα ἐπεμελήθη νὰ συντάξῃ δευτέραν οὕτως εἰπεῖν διαθήκην, ἐν ᾗ καθορίζῃ σαφέστερον τὰς διεπούσας τὴν μονὴν τούτων διατάξεις. Τὸ ὑπὸ γλωσσικὴν καὶ κανονικὴν ἔποψιν σημαντικὸν τοῦτο ἔγγραφον εὑρηται ἐν τῷ Κώδικι τῆς μονῆς Λειμῶνος (φ. 25ᵃ—30ᵇ) καὶ ἐπιγράφεται: «† Ἡ ἔκθεσις ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μερσινιοτίσσης τῆς κειμένης ἐν τῇ Καλλονῇ τῆς Μυτιλήνης, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Μεθύμνης ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φαράγκου· πῶς δεῖ καὶ πῶς διάγωσιν αἱ ἐν αὐτῇ τῇ πανσέπτῳ εὑρισκόμεναι μοναχαὶ μονῇ τῇ εὐαγεῖ» κτλ.

Τὰς ἐν αὐτῇ δὲ διατάξεις ἀναδραμὼν τὸ τρίτον εἰς Κωνσταντινούπολιν (1540) κατεκύρωσεν ὁ Ἰγνάτιος διὰ ἑτέρου σιγιλλιώδους γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Α', ὅπερ σώζεται ὑπ' ἀριθμ. 6 τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς Λειμῶνος.

Ὁ Μεθύμνης Ἰγνάτιος κατ' ἀκολουθίαν τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου γράμματος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ διατάξεων ἐμερίμνα συνεχῶς περὶ τῆς ἐν τῇ γυναικείᾳ μονῇ εὐταξίας, ὡς ἀποδεικνύουσι δύο ἀχρονολόγητοι αὐτοῦ ἐπιστολαὶ πρὸς τὰς μοναχάς. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1546 προλαμβάνων πᾶν δυσάρεστον ἠναγκάσθη νὰ

1. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο σώζεται ὑπ' ἀριθμ. 5 τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς.

μεταβῇ τὸ τέταρτον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔνθα, πατριαρχοῦντος τοῦ Διονυσίου Β′, προύκάλεσε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑπομένου συνοδικοῦ γράμματος, ὅπερ σώζεται μόνον ἐν ἀντιγράφῳ[1].

† *Διονύσιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μεθύμνης κὺρ Ἰγνάτιος, ὁ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀναδραμῶν συνοδικῶς, ἐπεδείξατο γράμματα

1. Τούτου ἕνεκα καταχωρίζομεν αὐτὸ ὧδε διορθωμένον.—Ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου οὐδὲν γράμμα τοῦ Διονυσίου Β′ σώζεται. Κατ' ἀκολουθίαν οὐδ' ἐν τῇ ἀνεκδότῳ Συλλογῇ τοῦ Δοσιθέου (ἴδε Κ. Σάθα, Μεσ. βιβλ. Γ′, σ. 547). Ἀγνοεῖται δ' ἀκριβῶς τὸ ἔτος τῆς εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Διονυσίου Β′. Ὁ κ. Σάθας (αὐτ. σ. κζ′) παραδέχεται πρώτην καὶ δευτέραν τοῦ Διονυσίου Β′ πατριαρχείαν πρὸ τοῦ ἔτους 1543 βασιζόμενος ἐπί τινος ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1528-29 ἀναφερομένου παρὰ Νεκταρίῳ, καὶ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ Κουπέρου ὅτι ὁ Διονύσιος Β′ ἐνεθρονίσθη τῇ 17 ἀπριλίου 1537· ἀλλ' ἐνδέχεται ἡ παρὰ Νεκταρίῳ ἀναφερομένη χρονολογία νὰ ᾖ ἡμαρτημένης ἀναγνώσεως ἀποτέλεσμα, διότι κατὰ τὸ προσημειωθὲν δεύτερον γράμμα (σ. 8) ἦν ἐν μηνὶ μαρτίῳ τοῦ 1529 ἔτους πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ὁ Α′· τὴν δὲ διαβεβαίωσιν τοῦ Κουπέρου ἀνατρέπει ἴσως ὁλοτελῶς τὸ παρὰ Langlois (Le Mont Athos, σ. 66) ἀναφερόμενον σιγίλλιον, καθ' ὃ μηνὶ σεπτεμβρίῳ τοῦ ἔτους 1537 πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἦν ὁ αὐτὸς Ἱερεμίας. Ἄλλως τε ῥητῶς λέγει ἡμῖν ἡ Πατριαρχικὴ ἱστορία Μαλαξοῦ (ἐν Crusii, Turcogræ., σ. 164) ὅτι «καὶ αὐτὸς ὁ Νικομηδείας »(ὃς ἦν χειροτονία τοῦ Θεολήπτου Α′) ἔλαβε τὸν πα»τριαρχικὸν θρόνον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοῦ κυ»ροῦ Ἱερεμίου»· ὅστις πάλιν «πολλαῖς τῶν φορῶν... »ἀνήφερε: ὅτι ἀποθανόντος αὐτοῦ, ἄλλος δὲν ἔναι, »νὰ γένει πατριάρχης: μόνον ὁ ἅγιος, ὁ Νικομη»δείας: διότι ἔναι παλαιὸς ἀρχιερεὺς, γέροντας, »ταπεινὸς, καὶ εἰρηνικός» (αὐτόθι, σ. 166). Ζητητέον λοιπὸν ἤδη ἐν τίνι ἔτει ἐγένετο Πατριάρχης ὁ Νικομηδείας Διονύσιος. Ὁ Μελέτιος Ἀθηνῶν (Ἐκκλ. ἱστ. τ. Γ′, σ. 370) καὶ Κομνηνὸς ὁ Ὑψηλάντης (Τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν, σ. 91) ὁρίζουσι τὸ 1540 ἔτος· ὁ δὲ Κύριλλος ὁ Λαυριώτης τὸ 1539 (ἔκδ. Μ. Γεδεών, σ. 28)· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἔτος δύναται ἴσως νὰ διαψεύσῃ τὸ προσημειωθὲν (σ. 8) τρίτον γράμμα τοῦ Ἱερεμίου γραφὲν κατὰ μάϊον τοῦ 1540 ἔτους· ὁ δὲ Μαθᾶς παρέχει τὸ 1543 ἔτος (Κατ. ἱστορ. σ. 197). Ἀλλ' ὁ ἀνέκδοτος πατριαρχικὸς κατάλογος τοῦ Δημάρη (ἐν τῇ Βιβλ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογ. Συλλόγου) ὁρίζει τὸ 1545 ἔτος. Καὶ οὗτος δύναται ἴσως νὰ ᾖ ὁ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀλήθειαν προσεγγίζων, διότι πρὸ πολλοῦ ἤδη ὁ V. Langlois ἐσημειώσατο (ἔνθ. ἀνωτ. σ. 71) διαθήκην τοῦ Ἱερεμίου Α′ ὑπὲρ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθείσης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα γραφεῖσαν πρὸ τοῦ 1546. Παραδεχόμεθα λοιπὸν ὡς ἔτος θανάτου τοῦ Ἱερεμίου Α′ τὸ 1545 καὶ τὴν περὶ τὰ

τέλη τούτου ἢ μᾶλλον ἐν ἀρχαῖς τοῦ 1546 ἐνθρόνισιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Διονυσίου· διότι σώζεται τοῦ ἔτους 1547 ἐπιστολὴ πρὸς αὐτὸν (ἐν Turcogræ. σ. 250-252) τοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλοίου Νικολάου, οὗτινος τὰ γραφόμενα ὑποτιθέασι τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1546 ἀρχὴν τῆς πατριαρχείας Διονυσίου. Ἐὰν δὲ πιστεύσωμεν τὸν Μαλαξὸν (Turcogr. σ. 166) λέγοντα ὅτι «τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐκαβαλίκευσαν αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς πασιάδες τὸν ὑπῆγαν», εὑρίσκομεν ὁριστικῶς ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ψηφοφορία τοῦ Διονυσίου Β′ ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον – Ἀπρίλιον. (Ὁ Ὑψηλάντης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 21 σημειοῖ ὁριστικῶς τὴν 18 Ἀπριλίου). Μεταξὺ τῶν πολλῶν ταραχῶν αἵτινες συνέβησαν ἐπὶ τοῦ πατριάρχου τούτου σημειωτέον τὴν ἑξῆς, ἣν ἀναγράφω ὧδε κατ' ἀπόσπασμα ἐκ χειρογράφου, ὅπερ ἀντέγραψεν ὁ Παγκράτιος Δημάρης ἐν τῷ ἀνεκδότῳ χρονολογικῷ αὐτοῦ καταλόγῳ: «Ἐν ἔτει ἀπὸ κτί»σεως 7071 ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1563 (γραφικὸν βεβαίως »σφάλμα) ἐψηφίσθη Πατριάρχης ὁ μητροπολίτης »Νικομηδείας κύριος Διονύσιος ὁ Γαλατιανός, καὶ οἱ »πλείονες τῶν ἀρχιερέων, καὶ πάντες οἱ τῆς πόλεως »ἄρχοντες, πλὴν τοῦ Καντακουζηνοῦ Μονοραίτου, »αὐτὸν οὐκ ἤθελον, συνήργησαν ὅμως οἱ Γαλατιανοὶ »διὰ συνδρομῆς αὐτοῦ τοῦ Μονοραίτου, καὶ ἔστερξαν »αὐτὸν ὅλοι. Ὁ δὲ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον λαβών, »διῆγε μικρὸν καιρὸν ἐν εἰρήνῃ, εἶτα συνέβη αὐτῷ »σκάνδαλα. Τῆς οὖν ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως »ἐλθούσης κατέβη ὁ κὺρ Διονύσιος εἰς τὴν Μεγάλην »Ἐκκλησίαν ἀκοῦσαι λειτουργίαν, καί τις ἄνθρω»πος μωρὸς καὶ ἄφρων κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ »γυμνὸν ξίφος, ἐκ μέσου τῆς Ἐκκλησίας ἐπιπηδή»σας, κροῦσαι τὸν Πατριάρχην κατὰ τὴν κεφαλὴν »ἐπεχείρισε· λαθὼν δὲ ἑαυτόν, ἔκρουσεν αὐτὸν κατὰ »τὴν ῥίνα, οὐ μέν τοι γε ἐχώρισεν αὐτὴν τοῦ ξί»φους κλασθέντος, ἀλλ' ἔσχισε. Πολλῆς οὖν καὶ »μεγάλης ταραχῆς γενομένης, εἶπόν τινες, ὡς οἱ »τῷ Πατριάρχῃ ἀντικείμενοι παρεκίνησαν αὐτὸν »ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἔργῳ. Ὅθεν δέσαντες αὐτὸν πολ»λὰς κολάσεις ἐποίησαν ἐπὶ τῷ ὁμολογῆσαι τίς αὐ»τὸν ἐκίνησεν ποιῆσαι τοῦτο, ὁ δ' εἶπεν, «οὐδείς, »ἀλλ' ἢ ἐγὼ μόνος· βλέπων γὰρ τὸν λαὸν ταραττό»μενον, καὶ ἀναθεματίζοντα αὐτόν, διενοήθην ἀπο»κεφαλίσαι πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ λαοῦ». Ὅθεν βου»ληθέντων θάνατον αὐτῷ δι' ἀγχόνης δοῦναι, καὶ »τοῦ κὺρ Διονυσίου κωλύσαντος, ἀπελύθη καὶ γέ»γονε καλόγερος. Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν συνόδου γε»νομένης συνεχώρησαν οἱ ἀρχιερεῖς τὸν κὺρ Διονύ

τίμια τοῦ πρὸ ἡμῶν ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου διεξιόντα ὡς αὐτὸς ζήλῳ θείῳ ἔτι ἐν ἱερομονάχοις εὑρισκόμενος ἐκ πατρικῶν αὐτοῦ ἀναλωμάτων, ἔτι δὲ κόπῳ πολλῷ καὶ μόχθῳ, ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ σεβάσμιον ναὸν καὶ θεῖον τῶν Ἀσωμάτων ἐν τῷ Λειμῶνι, τῆς Καλλονῆς πλησίον, κτητορικὸν ἐν τούτῳ κεκτημένος δίκαιον· ὅπερ τανῦν τῇ ἐπιδόσει τοῦ καιροῦ αὐξανόμενον εἰς μοναστήριον κοινοβιακὸν ἐγένετο· ὁμοίως δέ γε καὶ ἑτέραν σεβασμίαν γυναικείαν μονὴν πλησίον ταύτης προσλαβόμενος, σταυροπήγιον οὖσαν καὶ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς ὑπεράγνου Θεοτόκου τῆς ἐπικεκλημένης Μυρσινιωτίσσης, καὶ αὐτὴν ἀκαλλώπιστον οὖσαν, κόποις πολλοῖς καὶ ἰδίοις ἀναλώμασιν αὐτοῦ ἐκ θεμελίων παλαιῶν ἀνέστησε ταύτην καὶ γυναικεῖον κατέστησε κοινόβιον, ὑποσχόμενος πληροῦν τὸ κατ' ἔτος μόνον χαράτζιον τὰ οἷ ἄσπρα ἕνεκεν ὑποταγῆς· ἐν αἷς μοναῖς ἠξίωσε συνοδικῶς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τοὺς καθευρεθέντας ἀρχιερεῖς εἴτι ἂν αὐτὸς εὔλογα καὶ νόμιμα θελήσῃ διαθῆναι ἐν τοῖς αὐτῶν κτήμασί τε καὶ πράγμασι, κινητοῖς τε καὶ ἀκινήτοις, ἔτι δὲ καὶ περὶ κοινοβιακῆς διαγωγῆς ὅσα ἂν διετύπωσεν ἢ μέλλοι ἐς ὕστερον διαθῆναι καὶ διατυπῶσαι,[1] ἔχωσι τὸ κῦρος, τὸ στέργον καὶ βέβαιον, καὶ ὧσιν ἀμεταποίητα καὶ ὅσα ἀνέστησεν ἐν αὐταῖς ἢ ἐξ ἀγορασίας ἰδίας ἐπορίσατο, ἢ παρά τινων ἀφιερώθησαν, ἔχοι ἄδειαν διαμοιρᾶσαι ταῦτα ἐν ἀμφοτέραις ὡς κύριος καὶ οἰκονόμος αὐτῶν καὶ ἐπιμελητής, ὀφειλόντων τῶν ἐν τῇ ἀνδρώᾳ μονῇ μοναχῶν τε καὶ ἱερομονάχων παντὶ τρόπῳ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς γυναικείας μονῆς, καὶ ἐπιβλέπειν καὶ ἐφορᾶν αὐτὴν εἴς τε τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικά· καὶ ἐκλέγεσθαι παρ' αὐτῶν γηραιὸν χρήσιμον πρόσωπον ἱερομονάχου τοῦ ἐκεῖσε ἐν τῷ τεταγμένῳ καιρῷ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησίας ἐπιτελεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ οἰκονόμον καθίστασθαι τὸν ἁρμόζοντα, ὃς ἂν αὐταῖς ὑπηρετῇ τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν τῆς μονῆς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων, ὡς ἐπίτροπος αὐτῆς σπουδάζῃ εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς τε καὶ αὔξησιν ὡς αὐτὸς ἐγγράφως διατεθῇ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς καὶ διαμοιράσῃ καλῶς ἅπαντα μηδενὸς ἔχοντος ἄδειαν διασεῖσαι ἢ ἐνοχλῆσαι αὐτὸν ἕνεκεν τούτων ὡς πατρικῶν αὐτοῦ ὑπαρχόντων, τῶν ἀφιερωθέντων ἐν αὐταῖς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων· καὶ ἀφιερωθέντων ἅπαξ τῷ Θεῷ καὶ ἀνεκποιήτων τυγχανόντων παρὰ παντὸς προσώπου. Ἔτι ἀνέφερεν ὅπως τινὲς τῶν μοναχῶν ἀπελαυνόμενοι τῆς μονῆς ὡς κακοποιοί, τῇ ἐξωτερικῇ δυναστείᾳ παρὰ κανόνας χρώμενοι ἐπιστρέφωσι πάλιν ἐν αὐτῇ· οἵτινες ὡς ἐναντίοι τῶν ἱερῶν κανόνων ὑπόδικοι ἔσονται ταῖς ἀραῖς τῶν Πατέρων. Ταῦτα δὴ πάντα εἰς θεοφιλῆ καὶ θεῖον σκοπὸν ἀφορῶντα εἰς σύστασιν τῶν μονῶν, ἐζήτησεν ἐπικυρωθῆναι ταῦτα καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν καθευρεθέντων ἀρχιερέων ὑποσημειωθῆναι. Διὸ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα, ἵνα ὅστις εἰς ἀνατροπὴν τῶν ῥηθέντων τολμήσῃ χωρῆσαι ἱερωμένος τυχόν, ἢ μοναχός, ἢ λαϊκός, ὁ τοιοῦτος καὶ παρὰ Θεοῦ ὀργῆς τεύξεται, καὶ ὑπόδικος ἔσται τῷ ἀλύτῳ καὶ αἰωνίῳ ἀφορισμῷ τῷ ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος· ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων πάντων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἀπελύθη καὶ ἐπεδόθη ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μοναῖς καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ καὶ ἐπικυρωτικὴ γραφὴ τῶν λοιπῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων. Ἐν ἔτει ,ζ"νδ' (1546).

† Διονύσιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας Κύριλλος.

»σιον διὰ τὸ γράμμα τῆς παραιτήσεως ὃ ἐποίησε· »τὸν δὲ κὺρ Θεοφάνην μέγαν Ῥήτορα μηκέτι λαλεῖν »εἰς τὸ ἑξῆς προσέταξαν· ὃ δὲ κὺρ Διονύσιος μετ' »ὀλίγον ἀσθενήσας ἀπέθανε πατριαρχεύσας χρόνον »ἕνα» (γράφε : χρόνους ἐννέα).— Τοῦ γεγονότος τούτου μέμνηται ὁ ἀνέκδοτος πατριαρχικὸς τοῦ Καταβολάνου κατάλογος (περὶ οὗ ἐροῦμεν ἄλλοτε), καὶ ὁ Ψευδοδωρόθεος (Βιβλίον ἱστορικόν, ἐκδ. 1781, σ. 447), ὅστις μάλιστα φαίνεται ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ χειρόγραφον, ἀφ' οὗ ἀπέσπασεν ὁ Δημάρης τ' ἀνωτέρω σημείωμα. Πρὸς Διονύσιον τὸν Β' σώζεται ἐπιστολὴ τοῦ Καισαρείας Μητροφάνους (μετέπειτα πατριάρχου Μητροφάνους Γ') ἐν Crusii, Turcogræc., σ. 288. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ βιβλίῳ (σ. 552 κ. ἑ.) εὕρηται καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Διονυσίου Β' περὶ συνδρομῆς εἰς Στέφανόν τινα Καισαρέα χρονολογουμένη κατὰ μῆνα μάϊον τῆς ἰνδικτῶνος δωδεκάτης, ἥτις συμπίπτει τῷ 1554 ἔτει, ὅ ἐστι τῷ προτελευταίῳ ἔτει τῆς πατριαρχίας καὶ βιοτῆς αὐτοῦ. Ἑτέρα δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἑρμόδωρον τὸν Λήσταρχον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ σεβ. πρώην ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Νικολάου Κατραμῆ (Φιλ. Ἀναλ. Ζακύνθου, σ. 245), ἥτις φαίνεται γραφεῖσα πρὸ τοῦ 1547 ἔτους. Καὶ Ἀντωνίου δὲ τοῦ Ἐπάρχου πρὸς Διονύσιον Β' ἐπιστολὴν σημειοῖ ὁ P. Lambecii, Comment. de Biblioth. Cæs. libr. V, σ. 118 (ἐκδ. 1672).

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολ. Ἀδρ/πόλεως Ἰωάσαφ[1].
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτ. Χαλκηδόνος Εὐθύμιος.
† Ὁ Κορίνθου Ἰωάσαφ[2].
† Ὁ Ἀθηνῶν Λαυρέντιος.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπ. πρώην Φιλίππων Γεννάδιος.
† Ὁ Μονεμβασίας Ἰωάσαφ[3].
† Ὁ Ἄργους καὶ Ναυπλοίου Δωρόθεος.
† Ὁ Λακεδαιμονίας Ἱερεμίας.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἰωαννίνων Νήφων.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολ. Σωζοπόλεως Διονύσιος.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μυτιλήνης Ἄνθιμος.
† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Βελλᾶς Δοσίθεος.
† Ὁ Φιλαδελφείας Νεόφυτος.
† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος (κενὸν) Γαβριὴλ.
† Νεῖλος ὁ πρώην Εὐρίππου.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμασείας Σαββάτιος.
† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καφᾶ Σωφρόνιος.

Οὕτω λοιπὸν ὁ προβεβηκὼς ἤδη τὴν ἡλικίαν Μεθύμνης Ἰγνάτιος, ἀπαυδήσας ἐκ τῶν συνεχῶν αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβάσεων, ἀφιέρωσε τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἔτη εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ παροικίας, καὶ τέλειον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς τῶν ἑαυτοῦ μονῶν πράγμασι κατέστησεν ὁριστικῶς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μεθόδιον δοὺς αὐτῷ τὸ ἀξίωμα τοῦ «Δικαίου τῶν αὐτῶν μονῶν» καὶ ὀνομάσας «πρωτοσύγγελον Μεθύμνης καὶ ἄρχοντα πάντων τῶν μοναστηρίων τῆς Μεθύμνης». Ὁ Μεθόδιος, ὃν ὑποτίθημι μαθητὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκμάζοντος τότε διασήμου διδασκάλου καὶ Ρήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (δι' οὓς λόγους θέλω ἐκθέσει ἀλλαχοῦ) Θεοφάνους τοῦ Ἐλεαβούλκου, ἠκολούθησε πιστότατα τὰς διαθήκας καὶ προφορικὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁδηγίας· διὸ, κατὰ τὸ 1575 ἔτος, ἤδη ἐκείνου ἀποθανόντος, συνέταξεν ὁ Μεθόδιος παρρησίᾳ τοῦ καθηγουμένου Σεργίου καὶ ἑπτὰ ἀδελφῶν τὴν ἑαυτοῦ διαθήκην, δι' ἧς ἐπικυροῖ καὶ συνίστησιν ἐπὶ βάρει φρικτῶν ἀρῶν τὴν κατὰ τὰς πατρικὰς διατάξεις διοίκησιν ἀμφοτέρων τῶν μονῶν προστιθεὶς καὶ τὰς ἑαυτοῦ λόγῳ διαδοχῆς καὶ κτητορικῆς πατρικῆς κληρονομίας ἑρμηνευτικὰς παραινέσεις πρὸς τὴν ἀκριβῆ καὶ πλήρη ἐκείνων ἐφαρμογήν[4]. Κατὰ ἰανουάριον δὲ τοῦ 1756 ἔτους συνέταξε καὶ «Γραφὴν περὶ τῶν σκανδαλοποιῶν τοῦ μὴ εἰσέρχεσθαι ἔνδον» τῆς Μυρσινιωτίσσης, μείνασαν ὅμως ἀνυπόγραφον[1]. Κατὰ τὸ αὐτὸ δέ, φαίνεται, ἔτος συνέγραψε καὶ μακρὰν παραινετικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ κοινοβιακοῦ βίου συναρμολογηθεῖσαν ἐξ ἰδίων αὐτοῦ σκέψεων καὶ μάλιστα ἐξ ἀσκητικῶν ἔργων τῶν παλαιῶν ὁσίων Πατέρων[2]. Ἀλλ' ἔτος ἐν πρότερον (1575 κατὰ μῆνα φεβρουάριον) ἐπεσκέψατο τὴν μονὴν ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρος, ὅστις ἀναγνοὺς τὰς διαθήκας τοῦ κτήτορος Ἰγνατίου, πρὸς ὃν, λέγεται, συνέδεεν αὐτὸν παλαιὰ ἀδελφικὴ φιλία, καὶ τὰ ἐπικυροῦντα αὐτὰ γράμματα τῶν πατριαρχῶν Ἱερεμίου Α' καὶ Διονυσίου Β', ἀπέλυσε τοῖς μοναχοῖς σιγιλλιῶδες γράμμα προσεπικυροῦν τὴν γνησιότητα καὶ νομιμότητα ἐκείνων[3]. Καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐννέα ἐτῶν μεταβαίνων εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ, ἐπεσκέψατο τὸ δεύτερον (1584) τὰς αὐτὰς μονάς, ἐν αἷς, φαίνεται, πολὺν χρόνον παρέμεινε, καθ' ὃν ἐπεμελήθη πρῶτον νὰ καταστρώσῃ ἀκριβὲς καὶ λεπτομερὲς τοπολόγιον τῶν τῆς μονῆς κτημάτων, ὅπερ σωζόμενον τὴν σήμερον τυγχάνει πολύτιμον διὰ τοὺς μελετῶντας τὴν τοπογραφίαν τῆς ἐπαρχίας Μεθύμνης. Εἶτα, τοῦ Μεθοδίου (ἔτι ἐπιζῶντος) καταστήσαντος δι' ἰδιαιτέρας γραφῆς γνωστὰς τὰς τελευταίας προφορικὰς τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς θελήσεις[4], ἐπεκύρωσεν αὐτὰς δι' ἰδίου προτρεπτικοῦ ὑπομνήματος[5]. Ἀπέλυσεν εἶτα δεύτερον γράμμα ἀφορῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν οἰκονομικῶν δι' ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ἐκ μέσου τῶν μοναχῶν καὶ τῶν κατὰ καιροὺς εὑρισκομένων λαϊκῶν ἐπιτρόπων τῶν μονῶν[6]· καὶ πάλιν ἀπέλυσεν ἕτερον γράμμα ἀφορῶν εἰς τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν καὶ

---

1. Ἴδε Crusii, Turcogræc., σ. 335-336. Ὁ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Ἰωάσαφ Β'.
2. Αὐτόθι, σ. 323 324.
3. Αὐτόθι, σ. 321-322.
4. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εὕρηται ἰδιοχείρως γεγραμμένον ἐν τῷ Κώδικι τῆς μονῆς (φ. 7ᵇ-10ᵇ) καὶ φέρει χρονίαν μηνὸς δεκεμβρίου 23 τοῦ 7084 (=1575) ἔτους ἰνδ. δ'.
1. Ἴδε καὶ αὐτὴν αὐτόθι, φ. 41ᵃ-43ᵃ.
2. Ἴδε αὐτόθι ἀπὸ φ. 44ᵃ.
3. Εὕρηται ὑπ' ἀριθ. 7 ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Μονῆς. Λέγει δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Σίλβεστρος: «Ταῦτα πάν»τα γοῦν, τίμια, νόμιμα, εὐάρμοστά τε καὶ ἅγια »θεωρήσασα (ἡ ἐμὴ μετριότης) οἰκειχείρως ταῦτα »ὑπέγραψα».
4. Ἴδε χειρ. Κώδικος, φ. 61ᵇ-65ᵃ.
5. Αὐτόθι, φύλλ. 65ᵇ-70ᵇ.
6. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ λαϊκὴ ἐπιτροπὴ συνέκειτο ἐξ ἑπτὰ προσώπων, ἅτινα ἀναφέρει κατ' ὄνομα καὶ οἰκογενειακὸν ἐπίθετον ἐν τῷ γράμματι τούτῳ διατηρουμένῳ ἐν τῷ ἀρχείῳ ὑπ' ἀριθ. 11.

ζωάρκειαν τῶν ἐν τῇ Μυρσινιωτίσσῃ μοναζουσῶν, ἐν ᾧ ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν αὐτοχείρως ἀνακομιδὴν ἐποιήσατο τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ κτίτορος Ἰγνατίου καθαγιάσας οὕτως αὐτὸ ἐπιτοπίως[1]. Τὰ αὐτὰ δὲ διαλαβὼν καὶ ἐν σιγιλλιώδει γράμματι καθαγιάζοντι τελείως τὸν κτίτορα[2], ἀπέρχεται εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Μετὰ τὴν παρεκβατικὴν ταύτην ἀφήγησιν περὶ τῆς πρώτης ἱστορίας τῆς μονῆς Λειμῶνος, ὀφείλω νὰ σημειώσω τινὰ ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ περὶ τῆς μεθόδου ἣν ἀκολουθῶ ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν χειρογράφων, ἅτινα θὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰ διάφορα τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης* τεύχη.

Σχέδια περιγραφῆς χειρογράφων προὔτειναν καὶ ὑπέδειξαν πολλοὶ τῶν παλαιογράφων· οὕτως ἔχομεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἀμπεκίου καὶ τὸ ἐν ταῖς *Bibliotheca Coisliniana* καὶ *Bibliotheca Bibliothecarum* λαμπρὸν τοῦ Montfaucon ὑπόδειγμα, ὅπερ ἠκολούθησαν πάντες οἱ μετ' αὐτὸν περὶ καταλόγους χειρογράφων ἀσχοληθέντες. Ἀλλὰ τῶν παλαιογραφικῶν ἀνακαλύψεων καὶ ἐρευνῶν αὐξηθεισῶν ὕστερον, παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη ὅπως σχηματισθῇ εὐρύτερον τοῦ Montfaucon ὑπόδειγμα, τοῦθ' ὅπερ ὁ μὲν Wattenbach ἐφήρμοσεν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν παλαιογραφικῶν αὐτοῦ πινάκων[3], ὁ δὲ Gardthausen ὑπετύπωσεν εὐρύτερον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Παλαιογραφικῇ[4]. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ ὑποτύπωσις τούτου κατ' ἀρχὴν χρησιμεύει μὲν εἰς τοὺς περὶ καταλόγους ἀσχολουμένους, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν εἶναι δυσεκπλήρωτος· διὸ παρετηρήθη εὐλόγως ὅτι δύνανται ταύτην ν' ἀκολουθῶσι πιστῶς οἱ ἐκδόται μᾶλλον χειρογράφων ἢ οἱ ἀναγραφεῖς αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ παρατηροῦμεν σήμερον εἰς πᾶσαν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ λογιζομένην ἔκδοσιν οἱουδήτινος χειρογράφου, ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ὁποίου σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου πάντα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ κώδικος. Προστεθείσθω δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ὑποτύπωσις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον εἰς τοὺς καταλόγους τῶν βιβλιοθηκῶν ἐκείνων, ὧν αἱ διευθύνσεις μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ δαπανῶσι πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν, οἷον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ὑπὸ Wright συνταχθέντος καταλόγου τῶν συριακῶν κωδίκων. Ὥστε οἱ ἐν ταξειδίοις γινόμενοι κατάλογοι δέον ν' ἀφιστῶνται μεγάλως τοῦ κοπιωδεστάτου τούτου σχεδίου· τὸ μὲν διότι ὁ χρόνος τοῦ περιηγητοῦ θεωρεῖται λίαν πολύτιμος, τὸ δὲ διότι σκοπὸς αὐτοῦ κύριος εἶναι ἡ γνωστοποίησις κωδίκων ὅσων πλείστων καὶ μάλιστα τοῦ περιεχομένου καὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν. Τοῦθ' ὅπερ παρατηροῦμεν, ὡς ἐν παραδείγματι, εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἀκαδημαϊκοῦ γαλάτου Emm. Miller συνταχθέντα κατάλογον τῆς ἐν Μαδρίτῃ βιβλιοθήκης τοῦ Escurial. Ἄλλως τε τέλειος πρακτικὸς κατάλογος θεωρεῖται ὁ γνωστοποιῶν λεπτομερῶς τὸ περιεχόμενον τῶν χειρογράφων, τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, τὸ ἀνέκδοτον, τὴν ἀρχὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ[1]. Ἐντεῦθεν ὁρμηθεὶς ἔκρινα ὅτι οἱ κατάλογοι τῆς *Μαυρογορδατείου βιβλιοθήκης* δέον νὰ παρουσιάζωσι δύο κυρίως χαρακτηριστικά, ἤτοι οἰκονομίαν χώρου καὶ λεπτομερῆ ἀναγραφὴν τοῦ περιεχομένου ἑκάστου τεύχους· τὸ μὲν διότι κατὰ τὴν νῦν αὐτῆς κατάστασιν ἀδυνατεῖ ἡ *Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη* νὰ γνωστοποιῇ μέγα μέρος τοῦ συναγομένου ὑλικοῦ· τὸ δὲ διότι τὸ πνεῦμα τῆς Β' περὶ αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀπαιτεῖ κυρίως τὸ περιεχόμενον τῶν χειρογράφων. Κατ' ἀκολουθίαν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ὤκνησα οὐδὲ θὰ ὀκνῶ εἰς τὸ νὰ παρέχω τοῖς ἀναγνώσταις καὶ τὴν ἀναγκαίαν περιγραφὴν ἑκάστου τεύχους· ἀπέφυγα δὲ μόνον δευτερευούσας τινὰς ἀπαιτήσεις, ὡς τὰς κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ δεσίματος καὶ ἄλλα. Μόνον δὲ ἐν ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσι θὰ λαμβάνωνται λεπτομερέστεραι σημειώσεις, ὡς λ. χ. κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν σημαντικῶν κωδίκων κλασικῶν, ἱστορικῶν καὶ γεωγραφικῶν συγγραφέων· ἢ

1. Ἀρχείου ἀριθ. 13: «καὶ ἀνακομιδὴν ποιήσας »οἰκειοχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ τίμιον λείψανον εὗρον »αὐτὸ μυροβλυτοῦντα, ὡς καὶ τὰ ἔργα καὶ ὁ βίος »αὐτοῦ ἐμαρτύρει».

2. Ἀρχείου ἀριθ. 12.—Ὁ ὅσιος Ἰγνάτιος ἐτάφη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς γυναικείας μονῆς· ὁ τάφος αὐτοῦ σώζεται ἔτι καὶ νῦν. Ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κάρα φυλάττεται μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἐν τῇ μονῇ Λειμῶνος ἀναμιμνήσκουσα ἐσαεὶ τὰς ἀρετὰς καὶ φιλανθρωπίας ἀνδρὸς εὐεργετικωτάτου τῇ λεσβιακῇ κοινωνίᾳ καθιστάντος ἐν χρόνοις χαλεποῖς.

3. Schrifttafeln zur Geschichte d. Griech. Schrift. Berlin, 1876-77.

4. V. Gardthausen, Griechische Palæographie, σ. 440.

1. Πρβλ. Ch. Graux, Not. som. des manuscrits grecs de la Gr. Biblioth. Roy. de Copenhague. Paris, 1879, σελ. προλ. XIII.

κατὰ τὴν ἀνεύρεσιν χειρογράφων τευχῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γραφῆς καὶ τὰ ἑξῆς. Οἱ κατάλογοι οὗτοι δέον ἐπίσης νὰ πλουτίζωνται ἀπαραιτήτως καὶ διὰ σημειώσεων βιβλιογραφικῶν, δι' ὧν νὰ δεικνύωνται αἱ προχειρότεραι ἐκδόσεις καὶ ἄλλαι χρήσιμαι λεπτομέρειαι· ἀλλ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὀφείλω νὰ ζητήσω ἐπιείκειαν παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν, οὓς παρακαλῶ νὰ μὴ ζητῶσι παρ' ἐμοῦ ἀκριβῆ γνῶσιν παντὸς βιβλιογραφικοῦ ζητήματος οἱουδήποτε κειμένου· διότι πρέπει νὰ ἀναλογισθῶσι α') ὅτι ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν στερεῖται μεγάλης δημοσίας βιβλιοθήκης δυναμένης νὰ ἱκανοποιῇ εἰ μὴ τὸ ὅλον τοὐλάχιστον μέρος τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν, καὶ β') ὅτι ἐλλείπουσι παρ' ἡμῖν εὑρετήρια βιβλιογραφικὰ εὔωνα καὶ εὐπρόσιτα. Ἐὰν δὲ παρατηρηθῇ ὅτι εἰς μέρη τινὰ ἱκανοποιεῖται ἴσως ἐπαρκῶς ἡ βιβλιογραφικὴ ἑκάστου ἀπαίτησις, δηλῶ ὅτι ὀφείλεται τοῦτο τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου, ταῖς ὑπὲρ δύναμιν ἰδιαιτέραις ἡμῶν δαπάναις καὶ τέλος τῇ εὐεργέτιδι μεταδόσει φίλων καὶ λογίων κατεχόντων τινὰ τῶν ἀναγκαιούντων μοι βιβλίων.

Κατὰ ταῦτα διὰ μὲν τοὺς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ γενικῶς ἀναφερομένους συγγραφεῖς ἐχρησιμοποιήθη ἡ ὑπὸ Harless γενομένη ἔκδοσις τῆς *Bibliotheca Graeca* τοῦ Φαβρικίου, διὰ δὲ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πατέρας τὸ τοῦ Migne Patrologiæ cursus completus (series græca)· διὰ δὲ τὰ μαρτυρολόγια ἡ ὑπὸ Θ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως γενομένη ἔκδοσις (ἐν Ἀθήναις, 1868, εἰς 4ον, τόμους δύο) τοῦ ὑπὸ Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου παραφρασθέντος «Συναξαριστοῦ τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ». Ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τοῦ τελευταίου τούτου βιβλίου εὕρομεν πληροφορίας πολυτιμοτάτας ἐλλειπούσας ἢ ἀγνώστους τῷ Φαβρικίῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ἑλληνισταῖς εὐρωπαίοις. Διὸ ἀναγκαῖον ἐθεώρησα νὰ προστρέξω καὶ εἰς ἄλλας ὑπὸ Ἑλλήνων γενομένας ἐκδόσεις· διότι ἀφόβως δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι «πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς τὰ κατὰ τὴν ἔκδοσιν ἢ μὴ διαφόρων συγγραφῶν Ἑλλήνων θεολόγων ὀφείλει νὰ ἐρευνᾷ καὶ ἐξετάζῃ καὶ τὰ ἐκτυπωθέντα ἀπὸ τριῶν περίπου αἰώνων βιβλία ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ μοναχῶν, ἱερέων καὶ ἄλλων ἡμετέρων λογίων». Τὰ βιβλία ταῦτα περιέχουσι πολλάκις κείμενα ὁμολογούμενα ὡς ἀνέκδοτα ἐν τῇ *Bibliotheca Graeca* τοῦ Φαβρικίου, ἕτερα παντελῶς ἄγνωστα τοῖς εὐρωπαίοις φιλολόγοις, ἄλλα δικαίως δυνάμενα νὰ θεωρῶνται ὡς editiones principes καὶ ἄλλα γνωστότερα τοῖς ἡμετέροις διὰ παραφράσεων.

Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ σημειῶνται ὅπου δεῖ. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰ ἐν τῷ παρόντι τόμῳ ἀναφερόμενα μαρτύρια, βίους ἁγίων τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλα, ὁμολογῶ ὅτι ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὑποσημειῶ καὶ τὰς γνωστὰς παρ' ἡμῖν παραφράσεις ἢ ἐκδόσεις αὐτῶν· διὸ ποιοῦμαι ἐν αὐτῷ πολλὴν χρῆσιν τῶν ἑπομένων βιβλίων, ἅτινα συντετμημένως ὑποδεικνύω ἐν ταῖς τοῦ καταλόγου σημειώσεσι:

1. «*Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ* τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου τοῦ Θεσσαλονικέως μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει ἑτέρων ἑπτὰ λόγων ψυχωφελεστάτων, καὶ ἐξηγήσεως τοῦ Πάτερ Ἡμῶν. Νεωστὶ μετατυπωθείς[1], καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεὶς εἰς ψυχικὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. Βενετία, ἐκ τοῦ ἑλλην. τυπογρ. ὁ Φοῖνιξ. 1880», εἰς 4ον.

2. «Βιβλίον ὀνομαζόμενον *Νέος Θησαυρὸς* μετὰ τῶν προϋπαρχουσῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὁμιλιῶν, νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθέν. Ἔκδοσις δευτέρα[2], ἐν Βενετίᾳ, 1863», εἰς 4ον.

3. «*Παράδεισος* τουτέστιν λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεῶνος καὶ εἰς

---

1. Ἡ πρώτη ἔκδοσις ἐπιγράφεται οὕτως: «Βιβλίον ὀνομαζόμενον Θυσαυρός. Ὅπερ συνεγράψατο, ὁ ἐν Μοναχοῖς Δαμασκηνὸς ὁ ὑποδιάκονος καὶ στουδίτης ὁ θεσσαλονικεύς. Ἐτυπώθησαν δὲ νεωστὶ, καὶ ἕτεροι ἓξ λόγοι. τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ ἀλβέρτου μαρίνου τοῦ χίου, πολλὰ ὠφέλιμοι. Con gratia, e privilegio». Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου: «Τὸ παρὸν βιβλίον· ἐτυπώθη ἐν βενετίαις, αἰτήσει κυρίου ἰακώβου τοῦ λεογκίνου, μετ' ἐπιμελείας γρηγορίου τοῦ μαλαξοῦ, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾰφξη'». Εἰς μ. φ., ἐκ φ. ἄνευ ἀριθμῶν 334.

2. Ἡ πρώτη ἔκδοσις ἐπιγράφεται: «Βιβλίον ὀνομαζόμενον Νέος Θησαυρὸς. Con privilegio. Νεωστὶ τυπωθὲν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Παρὰ ἰωάννῃ τῷ καιρούτῳ· ἀναλώμασι μὲν τοῖς τῶν κληρονόμων τῆς κυρίας ἑλένης βάρελι, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει. θεοφάνους ἱερομονάχου ξενακίου τοῦ κυπρίου. Ἐνετίησιν ἔτει, ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ κ[υρίο]υ ἡμῶν Ἰ[ησο]ῦ Χ[ριστο]ῦ, αχη'» (=1608). Ἀνατέθειται Γαβριὴλ τῷ Σεβήρῳ ὑπὸ Φραγκίσκου τοῦ Πελεκάνου καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων (εἰς μ. 4ον) ἠριθμημένων 4+σμϛ'.

ἁπλῆν μεταγλωττισθέντες διάλεκτον παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς κτλ. Ἐν Βενετίᾳ, 1855», εἰς 4ον.

4. «*Νέος Παράδεισος* ἤτοι λόγοι διάφοροι καὶ βίοι ἁγίων ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεὼν εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταγλωττισθέντες μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός. Νῦν δὲ αὖθις τυπωθέντες . . . μετὰ τοῦ προσήκοντος πίνακος. Βενετία, 1872», εἰς 4ον.

5. «Βίβλος καλουμένη *Καλοκαιρινὴ* ἐν ᾗ εἰσὶ γεγραμμένοι μερικοὶ βίοι ἁγίων τινῶν οἱ ὡραιότεροι τοῦ καλοκαιρίου. Ἀπὸ τὴν α΄ τοῦ Μαρτίου, ἕως ταῖς ὕστερκις Αὐγούστου. Μεταφρασθέντες ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ νεωστὶ δὲ μετατυπωθέντες, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέντες. Ἔκδοσις δευτέρα. Ἐν Βενετίᾳ, 1861», εἰς 4ον.

6. «Βιβλίον ὡραιότατον καλούμενον *Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία* συντεθὲν εἰς κοινὴν τῶν Γραικῶν διάλεκτον παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος. Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐκ πολλῶν σφαλμάτων μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐκκαθαρθέν. Βενετία, 1875», εἰς 4ον.

7. «*Συναγωγὴ* τῶν Θεοφθόγγων ῥημάτων, καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων καὶ ἁγίων Πατέρων· ἀπὸ πάσης Γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα οἰκείως τε, καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα παρὰ *Παύλου* τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ, καὶ κτήτορος Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος, καὶ *Εὐεργετινοῦ* ἐπικαλουμένου· ἥτις ληφθεῖσα ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει Ἱερᾶς, Βασιλικῆς τε, καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Κουτλουμούση ἐπονομαζομένης· νῦν πρῶτον τύποις ἐξεδόθη διὰ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου, καὶ εὐγενεστάτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καννᾶ· πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων. ,αψπγ΄. Ἐνετίησι, 1783. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι». Εἰς φύλλον, σελίδες λς΄+1098*.

8. «*Φιλοκαλία* τῶν ἱερῶν νηπτικῶν συνερανισθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· ἐν ᾗ διὰ τῆς κατὰ τὴν Πρᾶξιν καὶ θεωρίαν ἠθικῆς φιλοσοφίας ὁ νοῦς καθαίρεται, φωτίζεται, καὶ τελειοῦται· ἐπιμελείᾳ μὲν ὅτι πλείστῃ διορθωθεῖσα· νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου, καὶ θεοσεβεστάτου κυρίου Ἰωάννου Μαυρογορδάτου εἰς κοινὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. ,αψπδ΄. Ἐνετίησιν, 1782. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι». Εἰς φύλλον, σελίδες ις΄+1207.

9. «*Νέον Ἐκλόγιον* περιέχον βίους ἀξιολόγους διαφόρων ἁγίων, ἐν οἷς προσετέθη ἤδη καὶ ὁ βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεωνᾶ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καὶ ἄλλα τινὰ ψυχωφελῆ διηγήματα, ἐκλεχθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, ὡς ἁπλῆν τε φράσιν μεταγλωττισθὲν καὶ διὰ φιλοχρίστου τινὸς χριστιανοῦ τὸ πρῶτον ἐκδοθέν. Αἰτήσει τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω σεβασμίων Πατέρων, ἤδη δὲ τὸ δεύτερον ἐκδίδεται, ὑπὸ Ἀββακοὺμ ἱεροδιακόνου καὶ Ἀνθίμου μοναχοῦ τῶν Ἁγιορειτῶν, καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς τοῦ Γένους τυπογραφείας διευθυνομένης ὑπὸ Στεφάνου Λαμπαδαρίου. ,αωξγ΄. 1863», εἰς 4ον σελίδες η΄+397.

Περαίνων νῦν τὸν παρόντα πρόλογον ὁμολογῶ ὅτι διά τινα χειρόγραφα μηκύνω ἴσως παρ' ἀξίαν τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ σφάλμα τοῦτο οὐκ ἔστιν ἡμέτερον. Αἱ τοῦ Συλλόγου ἀποφάσεις ἀπαιτοῦσιν ὁριστικῶς λεπτομερῆ παντὸς χειρογράφου ἀναγραφήν, καὶ εἰς αὐτὰς προσεπάθησα νὰ ἐμμένω πιστὸς ἐν πολλαῖς περιστάσεσι, διότι ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν πλήρη καταγραφὴν τοῦ περιεχομένου οἱουδήτινος κώδικος· τὸ μὲν πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, τὸ δὲ πρὸς βοήθειαν τῶν μελλόντων κριτικῶν ἐκδοτῶν οἱουδήτινος πατρὸς τῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ οἱασδήποτε θεολογικῆς καὶ ἁγιολογικῆς βιβλιοθήκης. Τούτου λοιπὸν ἕνεκα ἐσημείωσα καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν περιεχομένων ὡς ἐν τοῖς κώδιξιν εὑρηνται[1], περικόψας μόνον ὅπου ἦν ἀναγκαῖον τὰς ὑπὸ τῶν ἀντιγραφέων ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιγραφῶν σημειουμένας εἰς τοὺς θεολογικοὺς συγγραφεῖς τιμητικάς, εὐσεβεῖς, καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κεκανονισμένας λέξεις: Ὡς, *τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας τοῦ ῥήτορος* (ἐν ἀριθ. 51, φ. 479ᵛ) κτλ. κτλ. Διὸ ἀντὶ τῶν λέξεων τούτων, αἵτινες ἀναμφιβόλως θὰ ἐπηύξανον κατὰ πολὺ τὸν ὄγκον τοῦ παρόντος καταλόγου, προὐτίμησα τὴν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου περιεχομένου σημείωσιν τοῦ ἤδη

* Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει ἀποσπάσματα πολλῶν ἀσκητικῶν συγγραφέων καὶ τεμάχια ἱκανὰ βίων καὶ μαρτυρίων καὶ ἀποστολικῶν περιοδιῶν.

1. Πολλάκις μόναι αἱ ἐπιγραφαὶ μαρτυροῦσι τὴν συγγένειαν τῶν κωδίκων.

γνωστοῦ τοῖς φιλολόγοις ὀνόματος τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ. Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ ὅσα ἄλλα περικλείονται ἐν εἰσαγωγικοῖς (« ») ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς κώδιξιν. Οἰκονομίας δὲ χάριν προὐτιμήθη ἡ ἁπλῆ σημείωσις ἑκάστου ἁγιολογικοῦ βίου καὶ μαρτυρίου. Πανταχοῦ δὲ σημειοῦνται καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν περιεχομένων πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ταυτότητος ἢ μὴ ἄλλων ὁμοειδῶν συγγραφῶν. Καὶ ἐν σπανίαις μὲν περιστάσεσιν ἠμελήθη ἡ τῶν ἀρχῶν προσθήκη, λόγῳ λήθης, ἐν ἄλλαις δὲ ἐκ συστήματος παρελήφθη, καὶ μάλιστα ὅπου ἐγίνωσκον ὅτι τὸ περιεχόμενον ἦν κοινότατον καὶ τοῖς πᾶσι γνωστόν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἐὰν δὲ παρατηρηθῶσι καὶ ἐλλείψεις σημαντικῶν λεπτομερειῶν, αἰτοῦμαι παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἐπιείκειαν εὐμενῆ· τὸ μὲν διότι «πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος», τὸ δὲ διότι εἰργάσθην ἐν περιηγήσει καὶ μάλιστα ἐν τόποις ἀποροῦσι τῶν καταλλήλων πρὸς συνεχῆ χρῆσιν βιβλίων καὶ πραγμάτων.

Α. Π. Κ.

ΛΕΞΕΙΣ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΑΙ

ὡς γίνεται χρῆσις ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ.

ἁγ.=ἅγιος, ου, ων, οις.

ἀρχ.=ἀρχή, ἄρχεται.

ἑκατ.=ἑκατονταετηρίδος.

ἱερομ.=ἱερομάρτυς, ρος.

λ.=λέξις, εως, εις, ων.

μαρτ.=μάρτυς, ρος, ρων, καὶ μαρτύριον.

μεγαλομ.=μεγαλομάρτυς, ρος.

μ. φ.=μικρὸν φύλλον.

ὁσ.=ὅσιος, ὁσίου, ὁσίων, ὁσίοις.

π. =πατήρ, πατρός, πατέρων.

πο.λ.=πολιτεία.

παράφρ.=παράφρασις.

προφ.=προφήτης.

φ.=φύλλον, ου, α, ων, οις.

ὁ. π. ἡ.=ὁσίου πατρὸς ἡμῶν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ τινα καὶ μάλιστα ἀριθμητικὰ παρεισφρύσαντα ἀνωτέρω διορθοῦνται ὧδε οὕτως: —ἐν σελ. ιϐ′, ιγ′, 4, ἀντὶ τοῦ ἔτους 1526 γράφε 1527.—ἐν σελ. ιϐ′ καὶ ιθ′ ἀντὶ τοῦ ἔτους 1486 γράφε 1487.—ἐν σελ. ιϐ′, 8 καὶ 9, τὸ ἔτος 1530 τρέψον εἰς 1531.—ἐν σελ. 8, 9, 10 ἀντὶ 1529 γράφε 1530.—ἐν σελ. ιδ′ ἀντὶ 1684 γράφε 1683.—ἐν σελ. ιε′ ἀντὶ 1545 γράφε 1544.—Αὐτόθι ἀντὶ 1604 γράφε 1605. —ἐν σελ. ις′ ἀντὶ 1558 γράφε 1559. Τὰ δὲ λοιπὰ λάθη σημειωθήσονται ἐν τέλει τοῦ τόμου.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΛΕΣΒΩ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ

ΤΟΥ ΛΕΙΜΩΝΟΣ ΜΟΝΗΣ

ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ.[1]

Ἀριθ. 1.

Τεῦχος εἰς τέταρτον (0,30×0,24) συγκείμενον ἐκ φ. 79 λευκοφαίου διφθέρας, ἥτις ποῦ μέν ἐστι λεπτοτάτη ποῦ δὲ παχυτέρα. Κατὰ τὴν γραφὴν δὲ καὶ τὰ παλαιογραφικὰ σημεῖα φαίνεται γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ἐννάτης ἢ μᾶλλον τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ γεγραμμένον ὑπὸ καλλιγράφου χειρὸς διὰ τῶν καλουμένων ἐκκλησιαστικῶν κεφαλαίων γραμμάτων[2]. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐλλείπουσι· τὰ σωζόμενα δὲ ἐσχάτως συνδεθέντα περιέχουσι μέρος ἱκανὸν *Εὐαγγελισταρίου* (ἐν διστήλῳ ἀνὰ 20 σειρὰς) κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Α'. ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.—Ἡ σελὶς τοῦ πρώτου φύλλου ἄρχ. ἀπὸ τῶν λ. «*και ειπεν αυτω* + | *ουκ εχω ανδρα* + | *λεγει αυτη ὁ ισ* + *κα*|*λως ειπας*» κτλ., αἵτινές εἰσι μέρος (ΙΔ', 17) τῆς ἀναγινωσκομένης τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπὸ τοῦ 2ᵇ φ. ἄρχ. περικοπὴ ἀναγινωσκομένη τῇ β' τῆς ε' ἑβδομάδος. Ἔπονται πάλιν ἕτεραι περικοπαὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελίου μέχρι τοῦ φ. 20ᵇ. Σημειωτέον δὲ α') ὅτι ἡ περικοπὴ τῆς Παρασκευῆς τῆς ε' ἑβδομάδος ἐπιγράφεται (φ. 6ᵃ) ἐν τῷ κρασπέδῳ οὕτως: ἡ «*ἀρχ(ὴ) των ἐγκαινιων*»—β') ὅτι ἐν φ. 14ᵃ εὕρηται μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν Κυριακὴν ε' τῆς Ἀναλήψεως περικοπῆς· μεθ' ἣν ὁ γραφεὺς σημειοῖ «*Ζητ(ει) ἀναστασιμο(ν) εωθ(ινὸν) ς'*».—γ') ὁμοίως μετὰ τὴν ἀρχ. τῆς περικ. τοῦ σαββάτου τῆς ς' ἑβδομ. ἀναγινώσκομεν: «*Ζητ(ει) εἰς τὴν διαθ(ήκην)*». Τὰ αὐτὰ ἀναγινώσκομεν καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τῆς κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἀναγινωσκομένης περικοπῆς.—δ') ἡ τῆς β' τῆς η' ἑβδομάδος περικοπὴ ἐπιγράφεται: «*Τη Β τῆς Ν*» (=πεντηκοστῆς)

---

1. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα εὑρίσκονται κατατεταγμένα ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ. Οἱ σημειούμενοι ἀριθμοὶ φέρονται καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν τευχῶν· καὶ τούτου ἕνεκα παρέχομεν ὧδε ἀναγραφὴν κατ' αὔξοντα ἀριθμόν. Ἐν τέλει δὲ τοῦ τόμου τούτου χάριν προχείρου ζητήσεως προσήρτηται πίναξ ἀλφαβητικὸς καὶ ἀναλυτικός.

2. Ἐν μὲν τῷ Α' πίνακι παρέχεται μικρὸν δεῖγμα τῆς γραφῆς ταύτης, ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ πλῆρες ὁπωσοῦν τὸ ἀλφάβητον τοῦ παρόντος κώδικος. Τῆς τοιαύτης γραφῆς χρονολογημένα χειρόγραφα ἀγνοοῦνται. Ὁ Montfaucon (Pal. Gr. σ. 228. 260.) καὶ ἄλλοι παλαιογράφοι οὐ συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς γραφῆς ταύτης τῆς κληθείσης νεωστὶ jüngste liturgische Uncialschrift. Ὁ δὲ Gardthausen (Gr. P., σ. 162) θέλει αὐτὴν τῆς ΙΑ'-ΙΒ' ἑκατ., ἀφορμὴν ἰδίως λαβὼν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς κώδιξιν ἀπαντωμένου διγώνου (⊓) σχήματος. Ἀναφέρω δ' ἐγὼ τὸν παρόντα κώδικα παλαιότερον διότι προὐτίμησα ν' ἀκολουθήσω τὴν μέσην ὁδὸν μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως χρονολογουμένου τινὸς χειρογράφου. Ἄλλως τε τὸ ἀλφάβητον τούτου συγγενεύει μᾶλλον πρὸς τὸ ἐν τῷ Β πίνακι Gartdh. (στήλη ἔτους 995) ἢ πρὸς τὸ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος κατ' εἰκασίαν λεγόμενον· τὰ τρία κεκανονισμένης μορφῆς στοιχεῖα Ο, Θ καὶ C ἠδύναντο νὰ ὦσιν ἐν χρήσει καὶ πρότερον. Περιγράφω δὲ τὸν παρόντα κώδικα λεπτομερῶς χάριν τῶν παρ' ἡμῖν ἀσχολουμένων κριτικῶς περὶ τὴν ἱστορίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.

καὶ ἄρχεται οὕτως: «*Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς* κτλ. *ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκλείνας* κτλ., ἐνῷ κατὰ τὸ ἐν χρήσει τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐκδεδομένον Εὐαγγελιστάριον ἡ περικοπὴ αὕτη ἀναγινώσκεται τῇ γ' τῆς ἡ' ἑβδομάδος. —ε') ὡς περικοπὴ τῆς γ' τῆς πεντηκοστῆς ἑβδ. σημειοῦται ἐν τῷ τεύχει ἡ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι δηλουμένη τῇ β' τῆς ἡ' ἑβδομάδος.—ς') ἡ κατὰ τὸν ὄρθρον τῆς Ν' ἀναγινωσκομένη περικοπὴ ἐλλείπει, τίθεται δὲ μόνον ἡ τῆς Κυριακῆς αὐτῆς, ἥτις σημειοῦται ἐν τῷ τεύχει ὡς κεφ. πδ' τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.

Β'. ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ἀρχόμεναι ἀπὸ φ. 21ᵃ, ἔνθα πρώτη τίθεται ἡ τῆς ἐπαύριον τῆς Πεντηκοστῆς· ἕπεται ἡ τῆς γ' μετὰ τὴν Ν' (ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.), ἥτις ἄλλως ἔχει ἐν τοῖς ἐντύποις· μετ' αὐτὴν ἡ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον τῆς α' Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, δι' ἣν ὑποσημειοῦνται ἐν τῇ ὥρᾳ τάδε: «*δίορ γινοσκ. ὅτε ἄρξεσε ἀπο το ο φιλὼν π(ατέ)ρα: ὑπέρβα: καὶ πάλιν ἄρξου*». Μετὰ τὴν περικοπὴν ταύτην ὑπάρχουσι μόνον αἱ κατὰ Σάββατον καὶ Κυριακὴν τῆς περιόδου τοῦ κατὰ Ματθ. Εὐαγγ. ἀναγινωσκόμεναι περικοπαί. Τελευτᾷ δὲ ἡ περίοδος αὕτη τῇ ις' Κυριακῇ.

Γ'. ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ 47ᵒ φύλλου. Τίθενται δὲ καὶ ἐνταῦθα μόνον αἱ τῶν Σαββ. καὶ Κυρ. Ἡ τῆς ιζ' Κυρ. εἴληπται ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. εὐαγγελίου σημειουμένη ἐν τῷ τεύχει ὡς ρνζ' κεφ. Ὑπὸ τὴν πέζαν δὲ αὐτῆς (φ. 70ᵒ) ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς σημείωσις: «*Χρὶ οὖν γινωσκηr | ὅτι εar φθασι το πασχ. | ἔσω ἀπομένουσι πέρισσα | ἐαγγέλια: καὶ ἀναγι | νώσκεται πρω τοῦ ἀσώτου | κυ. του φαρισαιου και του τελωνου | Σα. ιη' πρω του ἀσωτ. ζητ(ει) | +εἰς τ(ο) τε(λος) του βιβλιου*». Ἐν φ. 71ᵃ ὑπάρχει ἡ τῆς ιη' Κυριακῆς Λουκᾶ περικοπὴ φέρουσα ἐντὸς διγώνου (⊓) κεχρωματισμένου κοσμήματος τὴν ἐπιγραφήν: «*Πρω της ἀπο(κ)ρε. | κυριακη | του ἀσώτου*». Ἡ τελευταία δὲ τοῦ Λουκᾶ περικοπὴ ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου.

Δ'. «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΝΥΧΙΔ(Α)» οὕτως ἐπιγράφονται ἀπὸ φ. 77ᵃ αἱ ἀναγινωσκόμεναι περικοπαὶ τῇ α' ἑβδομ. τῶν Νηστειῶν. Ἕπονται αἱ ἑξῆς ὁδηγίαι: *τῇ β' ζήτ. σάββατον τῆς τυροφάγου: κατὰ Ματθαῖον — Τῇ γ' ζήτ. σά. τῆς ἀποκρέου.— Τῇ δ' ζήτ: μηνὶ αὐγούστου ζ': εἶπεν ὁ κς ἔχετ(ε) πιστην Θῦ.—Τῇ ε', αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται. Ζήτ. εις τ. πληρομ. τῶν ὡρῶν».—Τῇ παρασκευὴ ζήτ. εἰς την Διαθ: ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθ(ι)νή»*. Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπάρχει (β' στήλη) λειογραφία παριστῶσα ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους (ὕψ. 0,128, πλ. 0,091) τὸν Εὐαγγελιστὴν Μάρκον καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος καὶ βλέποντα πρὸς ἀριστερὰν ἐντὸς βιβλίου τεθειμένου ἐπὶ ἀναλογίου. Ἡ λειογραφία αὕτη ἔστι μὲν ἐφθαρμένη, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐκφράζει χάριν καὶ ἐλευθεριότητα κάπως ἐκτεθηλυμένην.

Ε'. ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ἀρχόμεναι μετὰ τὴν προμνησθεῖσαν λειογραφίαν ἀπὸ τῆς τοῦ σαββ. α'. τῶν Νηστειῶν περικοπῆς· διὰ τὴν τῆς Κυρ. α' τῶν Νηστειῶν παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν δ' τῆς «*Διακινη*» (=Διακαινησίμου). Ἕπεται ἡ τοῦ β' Σαββ. τῶν νηστ. (*ἐκ τοῦ ΙΖ' κεφ.* κατὰ τὸ τεῦχος) περικοπή, μεθ' ἣν σημειοῦται ἡ τῆς β' Κυρ. τῶν Νηστ., ἥτις ὅμως ἐλλείπει.

ΣΤ'. ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓ. ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ. Τὰ πρῶτα φύλλα αὐτοῦ ἐλλείπουσιν, ὡς καὶ τὰ τελευταῖα, διασωθέντων μόνον δύο φύλλων (78 καὶ 79).—Ἐπὶ τῆς α' σελ. τοῦ 78 φ. ὑπάρχει πρῶτον μέρος τῶν Μακαρισμῶν ἀπὸ τῶν «*..νομησουσιr τὴr γηr | μακαριοι οἱ πειrῶr | τες* κτλ.» καὶ εἶτα ὁδηγίαι περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ια' ἰανουαρίου περικοπῶν· ταύτας δὲ ἀντιγράφομεν ὧδε, διότι αἱ μνῆμαι τῶν ἁγίων διαφέρουσι κατά τι πρὸς τὴν νῦν ὡρισμένην αὐτῶν τάξιν: «*Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) ια' τῶr ἁγιων Μαρκου, Ἀγαπιου, καὶ του οσ. πρς ημωr Θεοδοσιου του κυροβιαρχου. Ζητ(ει) ὀκτοβριω. κα'.*[1] *Μη(νὶ) τω αυτ. ιβ' της ἁγίας μρ. Τατιαrῆς καὶ Θεοδώρας, καὶ τοῦ ἀπο Μάρκου, ὁ καὶ Ἰωαrrης κληθεὶς Εὐαγγελ. πρ(ο)εγρα(φη) δεκεμβρίω δ'.— Μη(νὶ) τω αυτῶ ιδ' τωr ἁγίω(r) Ἀβαδῶr τῶr ἐr Σιrᾶ ὄρι τελιω: Π: Ευαγγε. πρ(ο)εγρα. σα(β). ια' του Λουκ(ᾶ). —Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) ιε' του ἁγιου Ἰωαrrου του καλυβιτου, και Καρτεριου, και Βαβυλα επισκοπ(ου) Ἀντιοχειας: ζητ(ει) σε(π)τ(ε)μβριω β': Εἶπεν ὁ κς τοις ἑαυτ(οῦ) μαθ(ηταις). ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ.— Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) ιστ' ἡ προσκυνισις της τιμίας ἀλύσεως του ἁγίου ἀπο(στόλου) Πέτρου. Ευαγγε. ζητ. ἀναστ. ἑωθ. ια'.—Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) ιζ' τοῦ ἁγίου πρς ἡμωr Ἀrτορίου. Ευαγγ. προεγρα. ὀκτοβριω κα'.—Μη(νὶ) τω αὐτ(ῶ) ιη' ἡ ἐπάροδος της ἐξοριας του ἁγιου Ἀθαναsιου, καὶ τωr ἁγίωr ἐπισκοπ(ωr) Κυρίλλου καὶ Ἀλεξάr-*

1. Ἐν τῇ ὥρᾳ: «ια' ἄλλο ζητ. εις τ. τελ. του βιβλιου μεθ εορτ.».

δρου: Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ(οῦ) μαθ(ηταῖς), ὑμεις εστε. Ζητ. σε(π)τ(ε)μβριω β'.—Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) κ' του οσ. πρς ἡμω(ν) Εὐθυμιου: και του ἁγιου Θύρσου». Τῇ μηνολογικῇ ταύτῃ σημειώσει ἕπεται περικοπὴ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγ., ἧς ἡ ἀρχὴ «*Εἶπεν* κτλ. *πάντα μοι παρεδόθη*» κτλ. μέχρι τῶν λ. «*ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν*». Ἡ περικοπὴ δὲ αὕτη ἐπιγραφομένη ἐν τοῖς ἐντύποις Εὐαγγελιστα-ρίοις τῷ ὀνόματι τοῦ Ματθαίου ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ε' δεκεμβρίου τοῦ ὁσ. Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου. Ἡ συνέχεια τῆς περικοπῆς ταύτης ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος. Τὸ φ. 79ᵃ, ὅπερ ἀπετέλει τὸ ς' ἑνὸς τριαδίου (ternio), ἔχει μέρος τῆς εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν εὐαγγ. περικοπῆς ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν «. . *ἡς αἰαυτοὺς, κατὰ τὸ ἠθισμένον τοῦ νομου περὶ αὐτοῦ*» κτλ. Ὑπὸ τὴν πέζαν δὲ αὐτοῦ ἀναγι-νώσκομεν τάδε ἐκ τοῦ μηνολογίου Φεβρουαρίου. «*Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) γ' του δικαίου Συμεων | τω καιρῶ ἐκεινω· ἦν | ἄν(θρωπ)ος ἐν ἰ(ερουσα)λημ ᾧ ὀνο | μα Συμεω(ν). Ζητ. ἀπο το μέσον |.—Μη(νὶ) τω αυτ(ῶ) ε' της ἁγίας μρ. Ἀγαθης | Εἶπεν ὁ κς τὴν παραβ. κτλ. κτλ. Ζητ. τη ἁγια καὶ μγ. Γ' ἀπο το με(σον).—Μη(νὶ) τω αυτ. ζ' των οσ. οσ. π(ατέ)ρων ἡμ(ῶν) Παρθενίου Λαμψάκου . . .*» Ἐνταῦθα λήγει τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους τούτου, ὅπερ, φαίνεται, ἦν ὀγκωδέστατον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Ἡ μελάνη πολλαχοῦ ὑπο-ξανθίζουσα· ἀρχικὰ κεφαλαῖα γράμματα καλ-λιγεγραμμένα, κεχρωματισμένα καὶ κεχρυσωμέ-να· πνεύματα τριῶν εἰδῶν (ἴδ. Πίνακ. Δ' ἀριθ. 7-9). Τὸ ὑπογεγραμμένον ε ἐλλείπει. Σημεῖον στίξεως ἡ ἄνω τελεία καὶ ὁ ἐρυθροῦς στα-ρός· λέξεις συγκεκομμέναι ὀλίγαι ἐν τῷ κει-μένῳ, πλείονες δὲ ἐν τῷ μηνολογίῳ. Ἀνορθο-γραφίαι ἱκαναί, ὡς **ΑΡΧΟΝ, ΑΛΙΘΗΣ ΔΙΔΟΜΙ**, κτλ. Ταχυγραφικὰ σημεῖα κυρίως ἐν τῷ μηνολογίῳ. Τὸ κείμενον ἔχει πανταχοῦ μουσικὰ τονικὰ σημάδια διὰ κινναβάρεως γε-γραμμένα· συνδεδεμένα στοιχεῖα καὶ λέξεις συν-τετμημέναι ἀπαντῶσιν ἰδίως ἐν ταῖς τυπικαῖς ὁδηγίαις τοῦ μηνολογίου· τὰ δὲ στοιχεῖα τῶν ἐπιγραφῶν τούτου εἰσὶ γεγραμμένα ἐν μικροτέρῳ σχήματι καὶ διὰ χρωμάτων.—Τὸ τεῦχος συνί-στατο ἐκ τετραδίων ἀνὰ ὀκτὼ φύλλ. ἢ τριαδίων ἠριθμημένων διὰ τοῦ ἑλλην. ἀλφαβήτου, ὧν οἱ ἀριθμοὶ σημειοῦνται ἐντὸς περικοσμήματος πρὸς τὴν ἄκραν τῆς ἄνω γωνίας πάσης πρώτης σε-λίδος τετραδίου ἢ τριαδίου. Ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 35 φ. οὐδεὶς ἀριθμὸς διακρίνεται ἕνεκα πε-ριφαγώματος τῶν ἄκρων, τὰ δὲ φ. 36-43 ση-μειοῦνται διὰ τοῦ Θ'· τὰ φ. 44-49 διὰ τοῦ Ι'· τὰ φ. 50-56 διὰ τοῦ ΙΑ', κτλ. Τέλος δὲ ση-μειωτέον ὅτι παρατηροῦνται ἐν τῷ τεύχει καί τινες παραλείψεις γεγραμμέναι ἐν τοῖς κρασπέ-δοις (πρβλ. φ. 5ᵃ, 6ᵇ, καὶ 15ᵇ) διὰ τῶν ἐν τῷ Γ' πίνακι σημείων, ἀριθ. 3.

Ἀριθ. 2.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς φ. (0,28×0,19) γραφὲν πιθανῶς ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ' ἑκατ. Σύγκειται ἐκ φ. 324 Περιεχόμενα:

1. «**ΓΕΡΜΑΝΟΥ** Κωνσταντινουπόλεως ὁμι-λία[1]» (τῇ Κυρ. δ' Λουκᾶ). Ἀρχ. «*Ὥςπερ παράδεισος ἄλλος ἐστι*» κτλ., φ 1–85.

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου». Ἀρχ. «*Ἡ εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον*», φ. 86–104ᵃ.

3. **ΑΔΗΛΟΥ**, «τῇ β' τῆς α' ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Λόγος δι-δασκαλικὸς ἐκ διαφόρων βιβλίων»,—καὶ «τῇ δ' τῆς α' ἑβδομάδος. Λόγος ἐκ πολλῶν συγ-γραμμάτων, καὶ εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ χρόνου», φ. 104ᵃ-117ᵇ.

4. **ΑΔΗΛΟΥ**[2], ὁμιλία «Σαββάτῳ α' τῶν Νη-στειῶν. Εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Περὶ τῶν κολύβων». Ἀρχ. «*Ὡς πολὺ τὸ πλῆ-θος τῆς χρηστότητός σου*» φ. 117ᵇ.

5. **ΑΔΗΛΟΥ**, «ἕτερον θαῦμα τὸ λέγον ἐν τῷ τροπαρίῳ τοῦ ἁγίου: τοὺς στρατιώτας παι-δεύειν τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι». Ἀρχ. «*Στρα-τιώτης τις ἔχων*», φ. 122ᵃ.

6. **ΑΔΗΛΟΥ**, «θαῦμα τὸ λέγον ἐν τῷ τρο-παρίῳ τοῦ ἁγίου: μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν». Ἀρχ. «*Συνήθως οὖν ὁ ἅγιος*», φ. 122ᵇ.

6. **ΑΔΗΛΟΥ**, ὁμιλία «Κυριακῇ α' τῆς Ὀρ-θοδοξίας». Ἀρχ. «*Ἡ τεσσαρακοστὴ μέρος αὕτη νηστεία*», φ. 124ᵃ.

8. **ΑΔΗΛΟΥ**, «λόγος ἐκ πολλῶν βιβλίων» τῇ β' τῆς Β' ἑβδομ. τῶν νηστειῶν. Ἀρχ. «*Ἡ τεσσαρακοστὴ μέρος αὕτη νηστεία*». Ἕπονται καὶ ἕτεροι λόγοι ἀνώνυμοι, φ. 132-226.

9. **ΓΕΡΜΑΝΟΥ** Κωνσταντινουπόλεως, «ἐγ-κώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπερα-γίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

---

1. Μὴ ἀναφερομένη παρὰ Φαβρικίῳ, τόμ. XI σ. 158-162.

2. Ἴδε Fabricii, X, σ. 335.

Μαρίας». Ἀρχ. «*Παυσάσθωσαν αἱ τῶν αἱρετικῶν*»[1], φ. 227.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεομήτορος». Ἀρχ. «*Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ*»[2], φ. 231[δ].

11*. «ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ[3], πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου, λόγος εἰς τὴν παναγίαν κόρην καὶ θεομήτορα· ὀπηνίκα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων ἐπεδόθη εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τριετίζουσα». Ἀρχ. «*Βλέπουσα τὰ τῶν ἁγίων*», φ. 239[α].

12. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν· καὶ εἰςστορία (γρ. ἱστορία) περὶ τῶν γενομένων σημείων ἐν τῷ ναῷ τῷ Περσικῷ. Καὶ πῶς ἐφάνη ὁ ἀστήρ, καὶ περὶ τῶν μάγων». Ἀρχ. «*Χριστοῦ τὸ γενέθλιον πάντες*», φ. 251[α].

13. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «*Φωτὸς ἀνεσπέρου φιλέορτοι*», φ. 264[δ].

14. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ὑπαπαντί· ὅτε ἡ θεόνυμφος δέσποινα τὸ πανάγιον βρέφος εἰς τὸν ἅγιον ναόν, τεσσαρακονθήμερον εἰσεκόμισε· καὶ εἰς τὸν δίκαιον Συμεών· καὶ εἰς τὴν δικαίαν ὑποφήτιδα Ἄνναν». Ἀρχ. «*Γεγηθότες φιλέορτοι πρὸς τὴν παροῦσαν*», φ. 276[δ].

15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας»[4]. Ἀρχ. «*Καὶ πιστεύομεν οὕτως ἔχειν*», φ. 289[α]

16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὸ θεῖον καὶ πάνσεπτον γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Σήμερον ἐξακάρπου νηδύος*», φ. 298[α].

17. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τοὺς θείους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων, Πέτρον καὶ Παῦλον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους». Ἀρχ. «*Τῶν ἀποστόλων καὶ μύστων καὶ φίλων*», φ. 303[α].

18. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὴν θείαν καὶ ἔνδοξον μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «*Μεταμόρφωσιν θείαν ἐξυμνεῖν*», φ. 309[δ].

19. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανάγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «*Βουλομέρω μοι ἀνυμνεῖν*», φ. 316.

Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ λόγου τούτου γέγραπται (κατὰ τὴν ις' πιθανῶς ἑκατ.) τὸ ἑξῆς σημείωμα: «*Τοπαρον· βυβλιον ὑπὰρχη της »ιερας και σεβασμιας· μονῆς του λιμορός »καιοποιος τοαποξένοσι πλεονεξιας παθη εἴ»τηθης*[1] *ἔχει ἡ μεροὶς αὐτὸν. μετατου προδο»του ὕουδα ιευβρον δεοὺ τους θεους ταξιὰρχας »και τον αγιον ἰγνατιον αντϊμαχενοῦς*[2] *ενι»μερα κρισεος*». Παρομοία δὲ σημείωσις ἀλλ' ἀτελής, γέγραπται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ ἐν τῇ ὥᾳ τοῦ 260 φ. καὶ ἔσωθεν τῆς μιᾶς πινακίδος τοῦ τεύχους.

Ἀριθ. 3.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,29×0,21) συγκείμενον ἐκ φ. 398, γραφὲν δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Τὰ πρῶτα 16 φύλλα ἐκπεσόντα ποτὲ ἀνεπληρώθησαν μεταγενέστερον.

ΜΗΝΑΙΑ τῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου μηνῶν, ὧν τὸ κείμενον γέγραπται ἐν διστήλῳ. Εἰς δὲ τὸ τέλος ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς σημείωμα: «† *βιβλία κομάτια ε'. ἰουλίου καὶ αυγουστου »ἕτ βιβλιον. νοεμβριος, ἕτερον βιβλίον· εὐχο»λόγιον· πραξαπόστολος· καὶ παλαιᾶ διαθή»κη· καὶ εἶναι τοῦ κυροῦ ἱππολίτου τοῦ ποτὲ »μεθύμνης*[3]. *καὶ μᾶς τὰ ἔδωσεν ὁ κύριος κων»σταντὶς λέου*». Ὑπῆρξε δέ ποτε κτῆμα τὸ τεῦχος τοῦτο καὶ τινος «*παπᾶ Ἰωάννου τοῦ ἐκ καστρισίου*».

---

1. Παρὰ Migne, Patrol. τόμ. 98, σ. 348.
2. Αὐτόθι σ. 360.

* Μεταξὺ τῶν ἀριθμ. 10 καὶ 11 ὑπῆρχον, φαίνεται, πρότερον καὶ ἕτερα φύλλα ἔχοντα λόγους τοῦ Νεοφύτου μοναχοῦ, διότι ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ 11 ἀριθ. ἔχει ἐν τῷ κώδικι: «Τοῦ αὐτοῦ Ν. μοναχοῦ» κτλ.

3. Ἴδε περὶ αὐτοῦ Fabricii XI, σ. 339. Μνημονεύονται δὲ αὐτοῦ τριάκοντα λόγοι.

4. Ἐν τῷ κρασπέδῳ γέγραπται: «Λείπει ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου».

1. = ἡττηθείς.
2. = ἀντιμαχομένους.
3. Ἱππόλυτος ὁ Μεθύμνης ἤκμαζε μετὰ τὸ 1576 ἔτος· γενόμενος δὲ ὕστερον μητροπολίτης Χίου ἐξεβλήθη καὶ καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους Γ'. Σώζεται τούτου ἐπιστολὴ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ Κρουσίου ἐν Turcogræcia, σ. 306-308. Ἕτεραι δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ δημοσιεύθησονται προσεχῶς μετὰ τῆς βιογραφίας τοῦ ἐπιστέλλοντος. Πρβλ. περὶ Ἱππολύτου Lequien, Oriens Christ. I, σ. 932, 964.—Γ. Ζαβίρα, Νέας Ἑλλ. ἔκδ. Κρέμου, σ. 120 121. Σώζεται δὲ καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Μαργουνίου πρὸς τὸν Ἱππόλυτον Χίου, περὶ ἧς ὅρα Κ. Σάθα, Νεολλ. Φιλ. σ. 217.

Ἀριθ. 4.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. φ. (0,31×0,24) συγκείμενον ἐκ 264 φ., γραφὲν δὲ κατὰ τὸν ΙΑ′ αἰῶνα. Περιέχει ἐν διστήλῳ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ἡ πρώτη ὁμιλία ἀριθμεῖται ΜΕ′, ἡ τελευταία ΠΗ′· τὸ τέλος δὲ ταύτης ἐλλείπει. Ἡμε′ ὁμιλία ἑρμηνεύουσα τὰ ἀπὸ κεφ. ΣΤ′, 28, ἄρχ.: «*Οὐδὲν γαστριμαργίας χεῖρον*». Μεταξὺ τοῦ 162-3 φ. ἐλλείπει φύλλον ἓν ἀναπληρωθὲν βραδύτερον διὰ φύλλου χαρτώου. Ἔσωθεν δὲ τῆς πινακίδος ὑπάρχει τεμάχιον χάρτου κεκολλημένον ἐφ' οὗ ἀναγινώσκονται ταῦτα: «† *Τὸ παρὸν βιβλίον* »ὑπάρχει τοῦ *μοναστηρίου τοῦ Λιμόνος· τῆς* »*σεβασμίας μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν· καὶ ὅστις* »*τὸ ὑστερίσει ἐχέτω τὴν μερίδα τῶν ἀρχιε*»*ρέων Ἄνα καὶ Καϊάφα καὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ* »*προδότου ἀμήν*». Τὰ ἑρμηνευόμενα χωρία τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου ἐγράφησαν διὰ κινναβάρεως.

Ἀριθ. 5.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ.φ.(0,31×0,225) συγκείμενον ἐκ φύλλων 285, γραφῆς τῆς ΙΔ′ ἢ ΙΕ′ ἑκατοντ. Περιέχει **ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ** κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

1. Ἄθλησις τῆς μάρτ. Βαρβάρας, ἀκέφαλος, ἐν 5 φύλλοις λίαν βεβλαμμένοις.

2. **ΚΥΡΙΑΔΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ**[1] «λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*». Διήρηται εἰς 90 κεφάλαια. Φύλ. 6α.

3. Βίος καὶ πολιτεία Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων. Ἀρχ. «*Σοφόν τι χρῆμα*»[2], φ. 82β.

4. Βίος καὶ πολ. Ἀμβροσίου Μεδιολάνων[3]. Ἀρχ. «*Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τελευτήν*», φ. 107α.

5. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Παταπίου. Ἀρχ. «*Οὐ πολλοὺς Αἰγυπτος*»[1], φ. 120α.

6. Ἄθλησις τῶν ἁγ. μαρ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου[2]. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς*», φ. 128α.

7. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου[3]. Ἀρχ. «*Ὡς περ ἐπὶ τῶν ἀριστέων*», φ. 160α.

8. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Σπυρίδωνος ἐπισκ. Τριμυθούντων[4]. Ἀρχ. «*Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν*», φ. 197[6].

9. Μαρτύριον τοῦ ἱερομ. Ἐλευθερίου[5]. Ἀρχ. «*Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ρωμαίων μὲν βασιλεύοντος*», φ. 226[6].

10. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφ. Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ Μισαὴλ[6]. Ἀρχ. «*Ἄρτι Ναβουχοδονόσσορ ὁ βασιλεύς*», φ. 234α.

11. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Βονιφατίου τοῦ Ρωμαίου[7]. Ἀρχ. «*Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὲν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων*», φ. 249[6].

12. Μαρτύριον τοῦ ἱερομ. Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου[8]. Ἀρχ. «*Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ρωμαίων βασιλείας σκῆπτρα*», φ. 258[x].

13. Μαρτύριον τῆς μεγαλομ. Ἀναστασίας

---

1. Ἴδε περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐνταῦθα λόγου τοῦ ἰδίου ὅσα γράφει ὁ Harless ἐν Fabricii X, σ. 319.

2. Ἴδε Συμεῶνος Μεταφράστου ἅπαντα, ἐκδ. Migne, Patrol. τόμ. 116, σ. 317. Ποιεῖται δὲ τούτου μνείαν καὶ Νικόδημος (Συναξαριστὴς Α′, σ. 278 ἐν ὑποσ.)—Παράφρ. Δαμασκηνοῦ ἐν Θησαυρῷ, σ. 216.

3. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 861—Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. Α′, σ. 279 ἐν ὑποσ.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδ. σ. 217.

1. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 357.—Προβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 282.

2. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 368.—Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 287 ἐν ὑποσημ.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδ. σ. 228.

3. Ὁ βίος οὗτος ἐξεδόθη ὑπὸ Migne, Patrol. τ. 116, σ. 969· ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ ἡμέτερος Νικόδημος (Συναξ. Α′, σ. 292 ἐν ὑποσ.) παραπέμπων εἰς χειρόγραφα ἁγιορειτικῶν μονῶν. Περὶ ἄλλων δὲ χειρ. ἐχόντων τὸ αὐτὸ κείμενον ἴδε Fabricii X, σ. 217, ἔκδ. Harless. Ὁ δὲ E. Miller (Cat. de la Bibl. de l'Escurial, σ. 268 ἐν ὑποσ. 4) γνωστοποιεῖ ἕτερον κείμενον ἐκ τοῦ Cod. Paris. 1458, fol. 107, v., οὗ ἡ ἀρχή: «Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Δανιήλ».

4. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 417. Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 295.—E. Miller ἔ. ἀ. σ. 268 ἐν ὑποσ. 5.

5. Migne αὐτ. τ. 115, σ. 128 (m. Apr.)—Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 305 ἐν ὑποσ.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 227.

6. Migne, τ. 115, σ. 372.—Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 314.

7. Migne αὐτ. σ. 241.—Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 320 —Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 248.

8. Αὐτόθι τ. 114, σ. 1269.—Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 327.—Παράφρ. ἐν Ἐκλογίῳ.

τῆς Φαρμακολυτρίας[1]. Ἀρχ. «*Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη*», φ. 266[6].

Τοῦ τεύχους τούτου βλαβέντος κατὰ τὰ ἄκρα καὶ τὰς ὤας ἐγένετό ποτε ἐπιδιόρθωσις διὰ τεμαχίων χάρτου ἐπικολληθέντων. Ἔσωθεν δὲ τῆς πινακίδος τοῦ σταχώματος ἐκολλήθη ἕτερον τεμάχιον φέρον ἀρὰν τῆς μονῆς.

Ἀριθ. 6.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. φ. (0,30×0,23) συγκείμενον ἐκ φ. 171, γραφῆς ΙΑ′ καὶ ΙΒ′ αἰῶνος. Περιέχει δὲ λόγους ἐκκλησιαστικοὺς ἐν διστήλῳ ἐξ ὧν πολλοὶ ἐλλείπουσιν. Οἱ σωζόμενοι δὲ ἔχουσιν οὕτω :

1. Ἀκεφάλου λόγου τὸ τέλος, φ. 1[α].

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ**, «περὶ φιλοπτωχείας». Ἀρχ. «*Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπέντητες*»[2], φ. 2[6]. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου (φ. 5) ἐκπεσόν ποτε ἀνεπληρώθη διὰ χάρτου καὶ ἐγράφη κατὰ τὴν ις′ ὡς ἔοικεν ἑκατοντ.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** ὁμιλία ἀκέφαλος, φ. 25.

4. **ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ**, «λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς καὶ μελλούσης κρίσεως»[3]. Ἀρχ. «*Ἡ ἀποταγὴ ἦν ἐπὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος*», φ. 52. Ἀναγράφεται ὡς λόγος ιθ′ τοῦ τεύχους ἀναγινωσκόμενος τῇ «*Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου*». Τὸ προτελευταῖον φύλλον ἐκπεσόν ποτε ἀνεπληρώθη διὰ χάρτου ἀγράφου.

5. «Ἐπιστολὴ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** πάπα Ῥώμης γραφεῖσα πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα· περὶ τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων», ἀναγραφομένη ἐν τῷ τεύχει ὡς λόγος κ′ ἀναγινωσκόμενος τῇ «Κυρ. τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «*Τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου*»[4], φ. 69.

6. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**, «λόγος εἰς τὸν τετρακήμερον Λάζαρον», κα′ ἐν τῷ τεύχει καὶ ἀναγινωσκόμενος τῷ «Σαββ. τοῦ ἁγ. Λαζάρου». Ἀρχ. «*Λάζαρος τὸν παρόντα*[5] *συγκεκρότηκε σύλλογον*», φ. 75[α]. Τὰ φύλλα 91, 98 καὶ 99 χαρτῶα.

7. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «λόγος εἰς τὰ Βαΐα», κδ′ ἐν τῷ τ. καὶ ἀναγ. τῇ «Κυ. τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «*Χθὲς ἡμᾶς*[1] *μετὰ τοῦ δεσπότου*», φ. 100[α]. Φύλλα τινὰ τοῦ λ. τούτου ἐκπεσόντα ποτὲ ἀνεπληρώθησαν διὰ χάρτου. Ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους τοῦ λ. τούτου ἄρχεται ἑτέρου τεύχους μέρος συνδεθέν, γεγραμμένον δὲ ὑπ' ἄλλης χειρὸς τῆς ΙΒ′ ἑκατονταετηρίδος.

8. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, λόγος ἀκέφαλος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λ. «... *ιον δείκνυσι καὶ τὴν παραμονὴν τοῦ ἱκετεύοντος καὶ ἀπεπέμψατο ὁ Θεὸς*», φ. 121[α].

9. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ ἐπανελθόντος». Ἀρχ. «*Ἄρα ἐμέμνησθε*»[2], φ. 129[α].

10. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** λόγος περὶ μετανοίας καὶ παρθενίας». Ἀρχ. «*Ὁ μακάριος Παῦλος*», φ. 139[6].

11. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ μνησικακίας καὶ ἀρετῆς καὶ περὶ μετανοίας, καὶ περὶ τοῦ πᾶσῃ σπουδῇ φεύγειν τοὺς ὅρκους». Ἀρχ. «*Πρὸς τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας*», φ. 161[6].

12. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν περὶ νηστείας»[3]. Ἀρχ. «*Ὡς τερπνὰ τῆς πνευματικῆς*», φ. 175[6].

Ἀριθ. 7.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,29×0,22) συγκείμενον ἐκ 424 φύλλων στιλπνοῦ χάρτου. Γραφὲν δ' ἐπιμελημένως ὑπὸ χειρὸς καλλιγράφου τῷ 1421 ἔτει, περιέχει :

1. **ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΕΩΣ**, « Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον». Ἡ ἐπιγραφὴ φθαρεῖσα ἔστι τό γε νῦν δυσανάγνωστος. Προηγεῖται προθεωρία, ἧς ἡ ἀρχὴ «*Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θείων χρῆμα*»[4], φ. 1 κ. ἑ. Ἕπονται δὲ τῷ συντάγματι τοῦ Βλαστάρεως τὰ ἑπόμενα κανονικὰ ἔργα ἀντιγεγραμμένα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ παρὰ Ἰακ. Βιδάλῃ χειρογράφου (ὅρα Ράλλη καὶ Ποτλῆ Σύνταγμα κτλ., τ. ΣΤ′, σ. ζ′) μεταγενεστέρου τοῦ ὧδε ἀναγραφομένου.

2. «Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου **ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΝΗΣΤΕΥΤΟΥ**. Ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν

1. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 573.— Πρβλ. Συναξ. Νικοδήμου, Α′, σ. 329 ἐν ὑποσ.

2. Migne, Patrol. τ. 35, σ. 857.

3. Τοῦ λόγου τούτου οὐδεμίαν μνῆσιν ἀνεῦρον ἐν Φαβρικίου (VIII, σ. 226-45) βιβλιοθήκῃ. Ἐπιγράφεται δ' ἐν τῷ χειρ. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ κτλ.».

4. Ἴδε Fabricii, XII, σ. 734.

5. Migne, Patrol. τ. 97, σ. 960.

1. Ἴδε Migne, τ. 97, σ. 985.

2. Αὐτόθι, τ. 49, σ. 277.

3. Αὐτόθι, τ. 49, σ. 313.

4. Γ. Α. Ράλλη καὶ Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα κτλ. τ. ΣΤ′, σ. 1. Τὰ κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν συμβαλλόντα χειρόγραφα (ἴδ. προλόγ. σ. δ′-ζ′) εἰσὶ μεταγενεστέρας ἐποχῆς τοῦ ὑπ' ἀρ. 7 χειρ. τῆς Μ. Λειμῶνος. Περὶ ἄλλων δὲ χειρ. τευχῶν τοῦ Συντάγματος τούτου ὅρα Harless-Fabricii, XI, σ. 588 ἐν ὑποσημ. e.

Ματθαῖος». Ἀρχ. «*Ἀλλὰ γὰρ*» κτλ., φ. 157ᵃ. Ὅρα Ράλλη καὶ Ποτλῆ ἔ. ἀ., τ. Δ', σ. 432 κ. ἑ.

3. **ΝΙΚΗΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ** «ἀπόκρισις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον, περὶ ὧν ἠρωτήθη». Ἀρχ. «*Ἡμὲν ἀκρίβεια*», φ. 160ᵃ. Ὅρα Ράλλη καὶ Ποτλῆ, Σύνταγμα Ε', σ. 441 κ. ἑ.

4. **ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ** Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ «Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων Πατέρων». Ἀρχ. «*Ἐὰν κατὰ ἄγνοιαν*», φ. 160δ. Ὅρα Ρ. καὶ Π., Σύνταγμα Δ', σ. 427.

5. «Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων **ΙΩΑΝΝΟΥ** τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου **ΚΙΤΡΟΥΣ**, πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν, Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι». Ἀρχ. «*Τὰ ἀρτιμίσια τῆς ἁγιαστικῆς μετασχόντα δυνάμεως*», φ. 161δ Ἡ ἔκδοσις Ρ. καὶ Π. (Συντ. Ε', σ. 403) δὲν ἀναφέρει τὴν σύνοψιν ταύτην τοῦ Βλαστάρεως. Ἄρχεται δὲ τὸ ἐν τῷ τεύχει ἡμῶν κείμενον ἀπὸ τῆς σ. 413 τοῦ τόμου.

6. «Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις Ε' παρὰ τοῦ βασιλέως **ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ**, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως», φ. 166δ. Ὅρα *G. Parthey*, Hier. Syn. not. 2. Ἐν τῷ ἡμετέρῳ τεύχει τάσσονται πρῶτον, ὡς σύνηθες, «*αἱ μητροπόλεις*» ἅπασαι πγ' ἀντὶ τῶν παρὰ Parthey π'. Ἀλλ' ὁ Schelstrate ἔχει καὶ τὰς 3 περιπλέον μητροπόλεις ὡς τὸ τεῦχος τοῦτο (ἴδε Parth. σ. 98, ὑποσ. 82.) καὶ ὁ παρισ. κώδ. 1374, περὶ οὗ ἴδε Wescher ἔ. ἀ. σ. 328. Ἔπονται ταῖς μητροπ. «*αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ*» τὸ ὅλον λθ', ὡς παρὰ Parth., σ. 99-100, καὶ ὕστερον «*αἱ ἐπισκοπαὶ τῆς Θεσσαλονίκης*», ὧν τὴν ἀναγραφὴν ἐκ κώδ. Laurent. ἐξέδωκεν ὁ Parthey ἐν σ. 100-101. Ἀλλὰ σημειῶ ἐνταῦθα τὰς ἑπομένας διαφόρους γραφὰς τοῦ ἡμ. τεύχους:—126 γ', *ὁ Δρουγουβιτείας*.—129. ς', *ὁ Καμπανίας*.—131. η', *ὁ Ἐρκουλίων ἤτοι Ἀρδαμέρεως*.—132. θ', *ὁ Ἐρισσοῦ*.—133. ι', *ὁ Λιτῆς*.—134. ια', *Τούρκων* ἀντὶ τοῦ παρὰ Parthey Τυρίων.

7. **ΒΛΑΣΤΑΡΕΩΣ**, «λατινικαὶ λέξεις». Ἀρχ. «*Ἀδρούμιον*[1], *κατ' ὄνομα*», φ. 167ᵃ. Τέλος: «*Φούρτη, ἀγωγὴ κατὰ κλεπτῶν εἰς τὸ διπλοῦν ἔρχεσθαι*».

8. «Τὰ ιϐ' κε(φάλαια) ἃ συνέταξεν ὁ ἅγ. **ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου». Ἀρχ. «*Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ*», φ. 167δ.

9. «Κανόνες τῶν ἁγ. Ἀποστόλων». Ἀρχ. «*Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων*», φ. 168δ.

10. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκουμ. α' Συνόδου», ιη', φ. 171δ.

11. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκουμ. β' Συνόδου», φ. 173ᵃ.

12. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκουμ. τρίτης Συνόδου», φ. 174ᵃ.

13. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκ. τετάρτης Συνόδου», φ. 174δ.

14. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκ. ἕκτης Συνόδου», φ. 177ᵃ.

15. «Κανόνες τῆς ἁγ. καὶ οἰκ. ἑβδόμης Συνόδου», φ. 189ᵃ.

16. «Κανόνες τῆς λεγομένης πρώτης καὶ δευτέρας Συνόδου», φ. 192δ.

17. «Τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Συ(νόδου) κανὼν α'», φ. 196ᵃ.

18. «Κανόνες τῆς ἐν Καισαρείᾳ Συνόδου», φ. 198δ.

19. «Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρᾳ Συνόδου», φ. 199ᵃ.

20. «Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου», φ. 199δ.

21. «Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου», φ. 202ᵃ.

22. «Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ ἁγ. Συνόδου», φ. 203ᵃ.

23. «Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου», φ. 206ᵃ.

24 «Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἑβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος». Ἀρχ. «*Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου Ἀλεξίου*», φ. 208δ.

25. «Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κῦρ Μιχαὴλ» ἔχοντες οὕτω :

> Δισαξάδελφου παῖδα σῆς οὐ πρὸς γάμον
> λάβῃς ἐρωτῶν ἄνδρα τηροῦντα νόμους·
> φθεῖραι δὲ ταύτην ἀνερωτήτως φθάσας,
> ἔχεις ἀδιάσπαστον ἴσθι τὸν γάμον,
> πλὴν κανονικοῖς ἀφορισμοῖς στερκτέον·
> ἑκάτεροι κρέατος ἐγκρατευμένοι,
> οἴνου πώματος ἡμέραις σταυρωσίμοις.

26. «Περὶ τοῦ ζ' βαθμοῦ ἐξ αἵματος» καὶ ἕτερα σχετικά. Ἀρχ. «*Ἀγχιστεία ἐστὶν ὡς τῷ νόμῳ δοκεῖ*», φ. 209δ.

27. «Τὸ γεγονὸς σημείωμα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, εἰς τὸ ἀπεκείρε-

1. Ὅρα Harl. ἐν Fabr. XI, σ. 590.

σθαι τὰς τῶν ὑποψηφίων ἐπισκόπων γαμετάς· μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε^ης». Ἀρχ. «*Ἡ βασιλεία μου παρ' αὐτὰ διωρίσατο*», φ. 210^α. Ἴδε Ρ. καὶ Π., Συντάγματ. Ε', σ. 322, γρ. 20 κ. ἑ.—Ἕπεται κεφ. «Περί τινος ἁρμοσαμένου τῷ ἰδίῳ υἱῷ πρὸς γάμον θυγατέρα τινὰ ὑπεξουσίαν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς· πατριαρχικὴ». Ἀρχ. «*Οὐ λαθάνει*», κτλ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 38, γρ. 30 κ. ἑ.

28. «Τοῦ **ΔΙΡΑΧΕΙΟΥ**» τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή. «*Οἱ πταίσαντες ἱερεῖς, οἱ τοὺς προηγιασμένους ἄρτους πεποιηκότες*», φ. 210^δ.

29. «Τοῦ Πατριάρχου **ΜΑΝΟΥΗΛ**» Β' τεμάχιον τῆς περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων συνοδικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως. Ἀρχ. «*Ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν*», φ. 210^δ. Τέλος: «*καὶ τὴν συνήθη μολιβδίνην βούλλαν*». Ἴδε Ρ. καὶ Π, αὐτόθι Ε', σ. 117, γρ. 34 κ. ἑ.

30. **ΑΔΗΛΟΥ**, «Κε(φάλαιον) νόμιμον περὶ προικός». Ἀρχ. «*Δηλοῖ βιβλίον ε' τοῦ κώδικος· διάταξις γ' τί(τλος) ιζ', καὶ τὸ ταύτης ἔξωθεν σχόλιον, λέγον σημείωσαι θαυμαστὸν νόμιμον*», φ. 211^α.

31. **ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ**, «περὶ μνηστείας» τεμάχιον ἀνωνύμως φερόμενον ἐν τῷ τεύχει. Ἀρχ. «*Τοῦ δὲ σεβαστοῦ ἐκείνου καὶ μεγ. δρουγγ.*», φ. 211^α. Ὅρα Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Δ', σ. 226, γρ. 35.

32. **ΖΩΝΑΡΑ**, «περὶ μνηστείας» τεμ. ἀνωνύμως ἔχον ἐν τῷ τεύχει. Ἀρχ. «*Κόρη τίς Εἰρήνη*», φ. 211^α. Ὅρα Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Δ', σ. 223, γρ. 21 κ. ἑ.

33. **ΖΩΝΑΡΑ**, «τί δύναται τὸ χρίσμα», τεμάχιον ἀνωνύμως ἔχον ἐν τῷ τεύχει. Ἀρχ. «*Τῷ δωδεκάτῳ κανόνι τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου χρησάμενος ὁ ἁγιώτ. ἐκεῖνος πατριάρχης κυρὸς Πολύευκτος*», φ. 211^δ. Πρβλ. Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Γ', σ. 44, γρ. 13 κ. ἑ.

34. **ΖΩΝΑΡΑ**, «περὶ παραιτήσεως ἐπισκόπων» τεμ. ἀνωνύμως ἔχον ἐν τῷ τεύχει. Ἀρχ. «*Ἡ μέντοι παραίτησις τοῦ Μάκρης*», φ. 211^δ.

35. **ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ**(;), περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τεμ. ἀνωνύμως ἔχον ἐν τῷ τεύχει. Ἀρχ. «*Τοῦ δὲ χρηματίσαντος ἐπισκόπου Ἀμικλείου*[1] *κυροῦ Νικολάου τοῦ Μουζάλωνος*», φ. 211^δ. Προβλ. Ρ. καὶ Π, αὐτόθι Γ', σ. 427, γρ. 24 κ.ἑ.

36. «Περὶ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος· τοῦ πατριάρχου **ΑΛΕΞΙΟΥ**» Α'. Ἀρχ. «*Προκαθημένου Ἀλεξίου*», φ. 212^α. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 36. Εἰς τὸ τέλος: «Τέλος τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων».

37. **ΒΛΑΣΤΑΡΕΩΣ**, «τῇ ἑβδομάδι τῆς Πεντηκοστῆς· Μακαρισμοί[1]: ὧν ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη: Ματθαῖος ἄδει πνεύματος παρουσίαν: ἦχος βαρύς· ὁ εἱρμὸς» κτλ. Ἀρχ. «*Μέγας Θεὸς ὄντως νῦν ἐγνώσθης*», φ. 212^α.

38. «**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ** πατριάρχου **Θεουπόλεως** καὶ **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**, ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως» κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «*Ἐρώτησις. Ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε;*», φ. 213^α.

39. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΟΥΚΑ**, «ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔχει ἐξουσίαν (ἀν)ἀμείβειν τοὺς θρόνους». Ἀρχ. «*Τοῦ μητροπ. ἐκείνου*», φ. 214^α. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐκ κώδ. Βιενναίου ὑπὸ Ράλλη καὶ Ποτλῆ ἐν Συντάγμ. Ε', σ. 274 κ. ἑ.

40. **ΙΩ. ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**, «περὶ αἱρέσεων ἐν συντομίᾳ ὅθεν ἤρξαντο καὶ πόθεν γεγόνασιν». Ἀρχ. «*Χρὴ πάντα εἰδέναι πιστόν*», φ. 215.^α

41. **ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ** Ἀλεξανδρείας καὶ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ**, ἀποσπάσματα περὶ αἱρέσεων.

42. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ**, «κεφάλαια τοῦ τῶν Μασσαλιανῶν δόγματος, ἀναληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Ὅτι συνοικεῖ τῷ ἀνθρώπῳ*», φ. 222^δ.

43. **ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ**, «ἔτι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως αὐτῶν τῶν Μασσαλιανῶν τῶν ἐν μοναστηρίοις μάλιστα εὑρισκομένων· ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ μακαρίτου Θεοδωρίτου». Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλλεντίνου*», φ. 223^δ.

44. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** Κυζίκου. «Ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος· καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιοῦσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τε καὶ παράδοσιν· συγγραφεῖσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου, ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ· ἐν ᾗ καὶ περὶ τῶν Χατζιταρίων». Ἀρχ. «*Ἐπειδή σου τὴν ὑπεφυῆ*», φ. 227^δ.—Ἕπονται: α') «Ἔκθεσις τῆς ἀκριβοῦς ἡμῶν πίστεως» κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἧς ἡ ἀρχὴ «*Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς*», φ. 230^δ, β') «Ἡ τῶν Ὀρθοδόξων ὁμολογία», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ὁμολογῶ τὸν ἕνα Κύριον*», φ. 231^ε.

45. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ**, «Ὠριγενιασταί», φ. 229^δ.

46. **ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ**, «Πρόχειρον νόμων,

1. Πρβλ. Parthey, not. 10, 581, καὶ not. 13, 432, «Ἀμυκλείου».

1. Δὲν ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Fabr. IX, σ. 588 κ. ἑ. μεταξὺ τῶν συγγραφῶν τοῦ Βλαστάρεως.

τὸ λεγόμενον ἡ Ἑξάβιβλος, συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἐπιτομὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου, καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου. β') Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων γενομένη καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης. γ') Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως ὀρθοδόξου. δ') Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν οἱ κατὰ καιροὺς αἱρετικοὶ ἐφρόνησαν καὶ ἐδόξασαν». Προηγεῖται ἡ Ἑξάβιβλος. (Ἴδε C. Harmenopuli ed. G. E. Heimbach, Lips. 1851). Ἔπονται δ' αὐτῇ :

47. Ἀναθεματισμοὶ τοῦ ἐκφωνηθέντος Τόμου ἐπὶ Πορφυρογεννήτου συμπράξαντος καὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων ἀποστασίαν ἢ τυραννίδα κατὰ βασιλέων, φ. 339. Πρβλ. Harm. ed. Heimb. σ. 822.

48. «Τοῦ πατριάρχου κυροῦ **ΦΙΛΟΘΕΟΥ**, ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεματισμῶν» (παρ' Ἁρμενοπούλῳ)[1]. Ἀρχ. «*Ὁ περὶ τὰ τοιαῦτα σοφός*».

49. «Εἴδησις πῶς ἡ τετραγαμία τῷ βασιλεῖ κυρῷ Λέοντι τετόλμηται, καὶ ὅπως κατήργηται διὰ τοῦ τόμου τῆς ἑνώσεως». Ἀρχ. «*Λέων ὁ σοφώτατος, εἶχε μὲν*» κτλ.

50. «Ἔκθεσις ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης[2] τῆς Ἐκκλησίας ἑνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ρωμανοῦ· τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δέ, τοτηνικαῦτα τῷ τοῦ βασιλεωπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος». Ἀρχ. «*Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰ. Χ.*»

51. «Ἡ γενομένη ἔκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει μητροπόλεων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν Παλαιολόγων». (Ἴδε Parthey S. H., σ. 225). Τὰς διαφόρους ταύτης γραφὰς σημειώσωμεν ἀλλαχοῦ, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς τῶν κατωτέρω, ἀριθ. 52, καὶ 53.

52. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτ. πατριαρχῶν». Parthey, αὐτόθι σ. 55.

53. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κ)πόλεως τελούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων». Parthey, αὐτόθι σ. 101.

54. «Τὰ ὀφφίκια τοῦ Παλατίου».

55. «Λέξεων ρωμαϊκῶν συναγωγὴ κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «*Ἀραλλίων λεγάτων*» κτλ.

56. «Ποῖαι ἀρεταὶ πρὸ πάντων τοῖς ἄρχουσιν ἁρμόζουσι».

57. «Περὶ κριτηρίων βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν καὶ ἀρχοντικῶν».

58. «Περὶ πατριάρχου».

59. «Περὶ βασιλέως».

60. «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ». (Harm. ed. Heimbach, σ. 829).

61. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ** συνοδικὴ ἀπόφασις ἐπὶ πατρ. Γεωργίου Ξιφιλίου «περὶ ἐνοριακῶν δικαίων» ἀπολυθεῖσα τῷ 6705 ἔτει[1].

62. «Ἐξ ἐπιστολῆς **ΜΙΧΑΗΛ** τοῦ ἁγιωτ. καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἱερεῖς γνοὺς*», φ. 343[δ]. Ὅρα Ρ. καὶ Π., Συντ. Ε', σ. 48.

63. «**ΘΕΟΦΙΛΟΥ** πατριάρχου **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** προσφώνησις, τῶν Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ». Ἀρχ. «*Καὶ τὸ ἔθος καὶ τὸ πρέπον*», φ. 343[δ]. Ὅρα Ρ. Π., αὐτ. Δ', σ. 342.

64. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχίας περὶ τοῦ ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικούς, προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «*Τινὰ διελέχθη μοι*»[2], φ. 344[α].

65. «Παραίτησις τοῦ ἁγιωτ. μητροπ. Ἡρακλείας **ΘΕΟΔΩΡΟΥ** τοῦ **ΚΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ**»[3], φ. 344[α].

66. **ΑΔΗΛΟΥ**, «περὶ μεταθέσεων». Ἀρχ. «*Ὁ μέγας πατὴρ καὶ φωστὴρ*», φ. 344[δ]. Ὅρα Ρ. καὶ Π., Συντ. Ε', σ. 391.

67. «Σημείωμα συνοδικὸν γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ἁγιωτ. πατρ. κυροῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ** τοῦ **ΞΙΦΙΛΙΝΟΥ**· περὶ μνηστείας, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι γάμου τε καὶ μνηστείας διαφορὰ εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου». Ἀρχ. «*Μηνὶ ἀπριλλίῳ*», φ. 346[α]. Ἴδε Ρ. καὶ Π., Συντάγμ. Ε', σ. 51.

68. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «ἑτέρα συνοδικὴ σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου καὶ αὕτη· περὶ μνηστείας». Ἀρχ. «*Μηνὶ μαρτίῳ*», φ. 346[δ]. Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 53.

69. «Χρυσόβουλλον τοῦ μακαρίτου βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ **ΒΟΤΑΝΕΙΑΤΟΥ**, ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τῆς μνηστείας γενομένας ἐπὶ Ἰω. τοῦ ἁγιωτ. καὶ οἰκουμ. πατριάρχου τοῦ Ξιφιλίνου· οὗ μετὰ θάνατον ἐπεβραβεύθη τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ ὑποτεταγμένος χρυσόβουλλος λό-

1) Migne, Patrol. τ. 119, σ. 896. — Harm. ed. Heimb. σ. 822.

2. Ἡ λ. αὕτη γέγραπται δὶς ἐν τῷ κώδικι.

1. Migne, Patrol. τ. 119, σ. 887.

2. Migne, Patrol. τ. 119, σ. 900.

3. Αὐτόθι, σ. 1129.

γος», φ. 347ˣ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 277.

70. «Νεαρὰ[1] τοῦ βασιλέως κυροῦ **ΑΛΕΞΙΟΥ** τοῦ **ΚΟΜΝΗΝΟΥ**, ἡ περὶ μνηστείας ἐκτεθεῖσα κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα τῆς ζης ἰνδ^ος τοῦ ,ς^ου φιβ^ου ἔτους». Ἀρχ. «*Ἡ μὲν παλαιὰ*», φ. 348. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Α', σ. 284-289.

71. «Ὑπόμνησις τοῦ κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλης **ΙΩΑΝΝΟΥ** τοῦ **ΘΡΑΚΗΣΙΟΥ** μετὰ τὴν νεαρὰν ταύτην (τὴν ὑπ' ἀριθ. 70) γενομένη πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον, περί τινος ἀμφιβολίας ἐπὶ ταύτης ἀναφυείσης· καὶ ἡ ἐκφωνηθεῖσα ἐπ' αὐτῇ λύσις παρὰ τοῦ ἀοιδίμου τοῦδε βασιλέως, κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ιε' ἰνδ., ἐν ἔτει ,ς^ωχ^ω, ἐπικυροῦσα τὴν προγεγονυῖαν παρ' αὐτοῦ νεαρὰν ταύτην περὶ γάμου καὶ ἄλυτον μένειν ἐπιτάττουσα τὴν μεθ' ἱερουργίας προβαίνουσαν μνηστείαν». Ἀρχ. «*Δέσποτά μου*», φ. 349. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 284. κ. ἑ.

72. **ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ**, «ἡ ἐπὶ τοῦτο λύσις», ἧς ἡ ἀρχή: «*Εἰ μηδέν*», φ. 350ˣ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 286.

73. «**ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** μητροπ. **ΚΥΖΙΚΟΥ** καὶ συγκέλου· περὶ γάμων, λόγος ἀναγκαῖος καὶ χρήσιμος». Ἀρχ. «*Πολλάκις ἡμῖν ἐπῆλθε*», φ. 351[6]. Ὅρα Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 354 κ.ἑ.

74. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «ἀπάντησις πρὸς τὸν λέγοντα τὸν ἐκ τριγενείας γάμον εἶναι παράνομον παριστῶσα νόμιμον μὲν ἶναι τὸν ἐκ τριγενείας γάμον, τὸν δ' ἀντιλέγοντα πρὸς τοῦτο μάτην φθεγγόμενον». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν ἐπὶ καικλείου*», φ. 355[6]. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 366. κ. ἑ.

75. «Τοῦ **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** κυροῦ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** πρὸς τὸν Διρραχίου μέγαν σακελλάριον, περὶ βαθμῶν συγγενείας». Ἀρχ. «*Ἐπεὶ ἀναφαίρεται*», φ. 356ˣ. Ὅρα Migne, Patrol. τόμ. 119, σ. 1120.

76. «Ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου κυροῦ **ΜΙΧΑΗΛ ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΥ**, περὶ γάμου κεκωλυμένου καὶ ἔτι περὶ βαθμῶν συγγενείας παντοίων». Ἀρχ. «*Ἀκήκοεν ἡ μετριότης*», φ. 356[6]. Ὅρα Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 45.

77. «Περὶ βαθμῶν συγγενείας ἀνιόντων καὶ κατιόντων». Ἀρχ. «*Πρώτου βαθμοῦ*», φ. 356[6].

78. **ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ** Κων/πόλεως, «περὶ δύο δισεξαδέλφων λαβόντων μητέρα καὶ θυγατέρα, καὶ λυθέντος τοῦ δευτέρου συνοικεσίου, ὡς ἀνόμως συστάντος». Ἀρχ. «*Προκαθημένου Εὐστρατίου*», φ. 357ˣ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτόθι Ε', σ. 57.

79. **ΝΙΚΟΔΑΟΥ** Γραμματικοῦ πατρ. Κωνσταντινουπόλεως, «ἀπόκρισις συνοδικὴ πρὸς τὸν Φιλιππουπόλεως, περὶ τοῦ ἀκώλυτον εἶναι ἐκ βασιλικῆς κρίσεως τό, θεῖον καὶ ἀνεψιόν, θεία καὶ ἀνεψιᾶ μίγνυσθαι». Ἀρχ. «*Μηνὶ μαΐῳ*», φ. 357ˣ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 58.

80. «Ὑπόμνημα **ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ** πατρικίου τοῦ Ρωμαίου, περὶ δύο ἐξαδέλφων λαβόντων δύο ἐξαδέλφας». Ἀρχ. «*Ἐπεβάλετο μὲν Νικήτας*», φ. 357ˣ. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 341.

81. **ΑΛΕΞΙΟΥ** Α'. Κων/πόλεως, «περὶ δισεξαδέλφων δύο, ὧν ὁ μὲν εἰς συνάλλαγμα συνεστήσατο μετὰ θυγατρός τινος ἀτελοῦς οὔσης τῆς ἡλικίας, ἤτοι χρόνων πέντε» κτλ., φ. 358[6]. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 32.

82. «Πιττάκιον πατριαρχικὸν ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου χαρτοφύλακος [τοῦ] τοῦ Ἰωνοπούλου· περὶ τοῦ τῇ δισεξαδέλφῃ τῆς ἰδίας μητρὸς συνφθαρέντος· καὶ τῶν ὀφειλόντων βοηθῆναι αὐτῇ ἐπιτιμίων», φ. 359[6]. Ἴδε Ρ. καὶ Π., αὐτ. Ε', σ. 92.

83. «Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων: γέγονε καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ **ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ**», φ. 360ˣ.

84. «Ἐρωτήματα ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμιώτατος χαρτοφύλαξ κυρὸς **ΠΕΤΡΟΣ**[1] καὶ διάκονος τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 380[6]. Εἰς τὸ τέλος ὁ γράψας τὸ τεῦχος ἐσημειώσατο δι' ἐρυθρᾶς μελάνης τάδε: «*Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος, ἐτ ἔτει ,ς^ωφ^ωχθ^ω ιδ^ης ἰνδ^ος*» = 1421. Ἔπονται δύο φύλλα ἄγραφα.

85. «Τόμος συνοδικὸς[2] κατὰ τῆς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου ἀθεωτάτης αἱρέσεως· ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑνάτου ἔτους· προκαθημένου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ρωμαίων τοῦ Καντακουζηνοῦ· συνεδριάζοντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Καλ-

1. Ἡγεῖται αὐτῆς ἀνωνύμου κανών, οὗ ἡ ἀρχή: «Ὁ παρθένον ἢ χήραν ἁρπάσας κτλ.»

1. Ὅρα Ρ. καὶ Π., Συντ. Ε', σ. 369.

2. Ἀντίγραφον τούτου μεταγενέστερον ἴδε ἐν Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως, Καταλ. τῶν χειρογρ. τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς. Σμύρνη, 1877, σ. 49, ἀριθ. Β-68.— Ἕτερον ἐν Hardt, V, σ. 232 κ. ἑ., ἔνθ' ἀναφέρονται καὶ ἕτερα ἀντίγραφα.

λίστου· παρακαθημένης τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συνοδικῶν». Ἀρχ. «*Οὔτε τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας*», φ. 384ᵃ.

86. Σειρὰ ιη' θεολογικῶν κεφαλαίων συναθροισθέντων ἐκ συγγραφῶν **ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, ΚΥΡΙΛΛΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ** τοῦ Σιναΐτου, **ΜΑΞΙΜΟΥ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ** κτλ. Τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται: «Ὅτι διαφέρει ἡ οὐσία τῆς οὐσιώδους δυνάμεώς τε καὶ ἐνεργείας, οἱ θεολόγοι φασὶν ἐπὶ Θεόν», φ. 402ᵇ.

Εἰς τὸ τέλος ἀναγινώσκονται σημειώματα περὶ γάμων, διαστάσεων καὶ διαζυγίων γραφέντα ὑπ' ἀρχιερέως ἀνωνύμου· ὧν τὸ πρῶτον τοῦ ,ζρϐ' ἔτους, ἰνδ. ζ', ἀπριλ. ι'.. Ἕπεται ἔγγραφον ἀπριλίου ι' ἰνδ. ια' τοῦ ἀρχιεπ. πρώην Καρπάθου Αὐξεντίου.—Ἕτερον σημείωμα ἔχει οὕτω: «1713. † *ηρτα εγώ ο πρωιγούμενος δαιηλ »εις του κάστρου της μητιλίνης διαταξίδη τού »μωναστηρίου καιεμηνα—4 μήνες και επήγα »και εδουσα—80 γρόσια και εβαλα τους κα»τζούβέλους και επήρα εξις ομολογήαις*». Ἀναγινώσκεται δὲ ἔσωθεν τῆς μιᾶς πινακίδος τοῦ σταχώματος ἡ ἑξῆς ἀρὰ (γρ. ιη' ἑκατοντ.): «*Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ »Λειμόνος καὶ ἤτις τὸ ἀποξενώση νὰ ἔχῃ τὴν »κατάρα τοῦ παπᾶ κὺρ Μακαρίου καὶ πρόϊ »ηγουμένου κτλ.*»

Ἀριθ. 8.

Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. εἰς φ. (0,322×0,205) συγκείμενον ἐκ φύλλων 370 στιλπνοῦ χάρτου, ὧν πολλὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εἰσὶν ἄγραφα. Περιέχει δὲ μουσουργήματα ἐκκλησιαστικὰ τῶν ἀκολούθων μουσουργῶν[1]:

1. Δαμασκηνοῦ.
2. Ἰωάννου τοῦ Ξηροῦ.
3. Ἀλυάτου (ἴδε 61).
4. Ξένου τοῦ Κορώνη.
5. Ἰωάννου Κουκουζέλη.
6. Καμπάνη.
7. Μανουὴλ Χρυσάφου.
8. Παναρέτου.
9. Ἰωάννου Κλαδᾶ.
10. Κοντοπετρή.
11. Ἀγάθωνος.
12. Γεωργίου Σγουροπούλου.
13. Χαληϐούρη.
14. Ἀγαλλιανοῦ.
15. Ἀθανασίου μοναχοῦ.
16. Μοσχιανοῦ.
17. Στυλιανοῦ ἱερέως.
18. Ἀργυροπούλου.
19. Δοκιανοῦ.
20. Μιχαὴλ τοῦ ἐκ Φωκαίας.
21. Κουκουμᾶ.
22. Μάρκου Εὐγενικοῦ.
23. Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.
24. Πέτρου Μπερεκέτη.
25. Μπαλασίου.
26. Θεσσαλονικαίου.
27. Κωνσταντίνου Μαγουλά.
28. Γαζῆ.
29. Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.
30. Γεωργίου Πλαγιάτου.
31. Χριστοφόρου τοῦ Μιστάκονος.
32. Χρυσάφου τοῦ Νέου.
33. Ἰωάννου α' ψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησ.
34. Δανιὴλ α' ψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησ.
35. Ἰωάννου Γλυκέως.
36. Θεοφυλάκτου υἱοῦ Ἀργυροπούλου.
37. Κλήμεντος ἱερομ. τοῦ Λεσϐίου.
38. Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.
39. Δαμιανοῦ Βατοπαιδινοῦ.
40. Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.
41. Ἀθανασίου ἱερομ. Ἰϐηρίτου.
42. Θεοδούλου μοναχοῦ Ἁγιορείτου.
43. Μανουὴλ Βλατηροῦ.
44. Παϊσίου μοναχοῦ.
45. Γερασίμου Ἁγιορείτου.
46. Πλουσιαδινοῦ.
47. Θεοφάνους τοῦ Καρύκη.
48. Διονυσίου Ἡρακλείας.
49. Ἠθικοῦ (Νικηφόρου τοῦ)
50. Ἀθανασίου πατριάρχου.
51. Λασκάρεως.
52. Ἀρσενίου ἱερομ. τοῦ μικροῦ.
53. Ἀθανασίου μητροπ. Νικαίας.
54. Ἀντωνίου ἱερέως.
55. Πέτρου Βυζαντίου.

1. Περὶ αὐτῶν οὐδὲν λέγω ἐνταῦθα ἐπιφυλαττόμενος μετὰ τὴν περιγραφὴν καὶ ἄλλων ἐκλησιαστ. μουσικῶν χειρογράφων τευχῶν νὰ σημειώσω τὰ δέοντα ἀλλαχοῦ. Δηλῶ δὲ ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἀναγραφὴ αὐτῶν ἐγένετο ὡς ἔχει εἰς τὰ μουσικὰ τεμάχια τοῦ τεύχους οὐδεμίαν παρατιθεὶς σημείωσιν περὶ τῆς σχέσεως ὀνομάτων τινῶν πρὸς ἄλλα παρόμοια κατωτέρω ἀναγραφόμενα. Προχείρως δὲ δύναται νὰ ἴδῃ τινα περὶ αὐτῶν ὁ ἀναγνώστης παρὰ Χρυσάνθῳ τῷ ἐκ Μαδύτων, Θεωρητικῷ μεγάλῳ τῆς μουσικῆς. Ἐν Τεργέστῃ, 1832, σ. XXXIII κ. ἑ. τοῦ β' μέρους.

56. Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.
57. Φωκᾶ Λαμπαδαρίου.
58. Θεοδώρου τοῦ Γλαβᾶ.
59. Γερασίμου Ἡρακλείας.
60. Πρασίνου καλλωπίσαντος τὰ κατ' ἦχον κρατήματα Ἰω. τοῦ Κλαδᾶ.
61. Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου.
62. Παναγιώτου Χαλάτζογλου.
63. Δημητρίου δομεστίκου.
64. Μελετίου ἱερομ. τοῦ Σιναΐτου.

Τὸ τεῦχος γέγραπται λίαν φιλοκάλως, ἐν ἀρχῇ δὲ αὐτοῦ εὕρηται (ἀπὸ φ. 10) ἡ συνήθης διατριβὴ περὶ «τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σημείων τε καὶ πνευμάτων, καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθείσης παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων».

Ἀριθ. 9.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,29×0,20) συγκείμενον ἐκ 248 φύλλων· ἐγράφη ἐν Κρήτῃ τῷ 1497 ἔτει ὑπὸ Μακαρίου Σιληγνάκ. Ἐπιγραφή: «ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ».—Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται ἡ ἑπομένη διάταξις: «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα μετὰ τὸν συνήθη ἀσπασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ τῶν ἀδελφῶν πάντων ἀσκεπῶν ἱσταμένων, τῶν μοναχῶν, ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, παρὰ τοῦ προεστῶτος, εἰς ἐπήκοον πάντων». Ὁ λόγος οὗτος ἐπιγραφόμενος, «Εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως», ἀρχ. «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος». Ἕπονται:

1. «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ἡγουμένου μονῆς τῶν Στουδίου, Κατήχησις πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς» διῃρημένη εἰς ρλδ' ὁμιλίας, ὧν ἡ πρώτη «περὶ τοῦ ἐναγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον» ἐπιγράφεται, ἡ δὲ τελευταία «περὶ τοῦ μὴ ξενοπαθεῖν ἐν ταῖς παρὰ τοῦ καθηγουμένου ἐπιπλήξεις καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν»[1]. Ὑπὸ τὴν πέζαν δὲ αὐτοῦ ἀναγινώσκονται οἱ ἑπόμενοι

«Ἴαμβοι».

Τὸν νοῦν ἀληθῶς χωρίσας πάσης ὕλης,
πηγὴν ἔδειξας ὀρθοδόξων δογμάτων,
βλύζουσαν ὄντως τῇ ροῇ τῶν φθεγμάτων,
τοὺς χρυσολαμπεῖς καὶ θεοφόρους λόγους·
ἐξ ἧς ποτίζων εὐσεβῶν τὰς καρδίας,
τὸ φῶς ὁδηγεῖς πρὸς τρίβους θείας πάτερ.

2. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ, «Διαθήκη», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἀκούων τοῦ θείου Δαυίδ*», φ. 142[δ]. Ἴδε αὐτὴν ἐν Migne, Patrol. τ. 99, σ. 1813.

3. ΝΑΥΚΡΑΤΙΟΥ τοῦ ὁμολογητοῦ ἐγκύκλιος περὶ τοῦ θανάτου Θεοδ. τοῦ Στουδίτου ἔχουσα ἐπιγραφὴν τοιαύτην: «Τοῖς διὰ Κύριον δεδιωγμένοις καὶ πανταχοῦ διεσπαρμένοις πνευματικοῖς ἀδελφοῖς καὶ πατράσιν Ναυκράτιος ἁμαρτωλὸς μοναχός», φ. 146. Ὅρα Migne ἐνθ. ἀνωτ. σ. 1825. Ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτῆς ὁ ἀντιγραφεὺς ἐσημείωσε τ' ἀκολούθα:

«†*Τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου ἀμήν: τὸν ἔχοντα καὶ γράψαντα Χριστέ μου σῶσον.*

«†*Ἐτελειώθην τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ ἰαννουαρίῳ, εἰς τὰς ιβ', διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀτασθάλου Μακαρίου ἱερομονάχου τῇ ἐπονύμια Σιληγνάς:*

«†*ἔτους ζ^ωε'*»=7005=1497.

Ἑτέρα σημείωσις (ιστ' ἑκατ.) μεταγενεστέρα:

«†*ἐτοῦτο τοχὰρ τῆν ἐγράπτην στῆν κρίτην καὶ ἐπῖραν τοὐτοῦρκην. καὶ ὑτοῦρκην ἐπὶ αστίσαν ὑπὸ τὸ κάτεργον τῖς ροδοῦ. Καὶ ἀγόρασατο ἐγο Π Γεωρ' π^ράτ^ο* (=παπᾶ Γεώργιος Πενάτος). † *ἔτους ζ*;».

4. «Κεφάλαια ἐκ τοῦ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΥ», ἤτοι περὶ Μακαρίου, περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου κλπ., φ. 154-157.

5. «Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς

1. Αἱ κατηχήσεις Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἐν Φαβρικίου (X, σ. 451-64) Βιβλιοθήκῃ, ἔνθα καὶ οἱ μέχρι Harless γνωστοὶ κώδικες σημειοῦνται (σ. 449 κ. ἑ.). Ἕτεροι δὲ κώδικες σημειοῦνται ἐν Miller, Catalogue de l'Escurial, σ. 392, 398. Μεταφρασθεῖσαι δὲ λατινιστὶ ἐξεδόθησαν πλειστάκις μέχρις οὗ περιελήφθησαν καὶ ἐν τόμ. 99 τῆς Migne Patrol., σ. 509 κ. ἑ. Μόναι δὲ ἡ μα', ξδ', ξε', ριδ' καὶ ρκε' ὁμιλίαι γινώσκονται ἑλληνιστὶ παρὰ Migne. Ὁ δὲ παρ' ἡμῖν ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος Φαφείδης ἀντιγράψας ἐκ κώδ. τῆς ἐν Χάλκῃ Θ. Σχολῆς παρεσκεύασεν εἰς ἔκδοσιν τὰς εἰρημένας κατηχήσεις, ὧν τὰ προλεγόμενα μόνον ἐδημοσίευσε, τό γε νῦν, ἐν «Ἀληθείας» Α', σ. 137. 153. 189. 263. 271. 293 καὶ ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείας» τόμ. Α' σ. 71. 255. 271 κ. ἑ.

δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε»[1], φ. 158-248.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ τεύχους ἐκολλήθη πρὸς τὰ ἄκρα τεμάχιον χάρτου ἔχον τὴν ἑπομένην δήλωσιν: «†τῷ παρὸν βιβύον ὑπάρχη τῶν παμεγίστων ταξιαρχῶν· τῆς λύμῶνας· καὶ ἐφέρασιν ἀπὸ τὴν Κρίτην καὶ ἐπροϋλωσαντο εἰς τὸ ἅγιον μοναστύριν διατὴν ψυχὴν των· εκεινον ποῦ τὸ ἔδοσαν· Ἰωακεὶμ ιερομόναχος».

Τὸ τεῦχος ἐσταχωμένον ὂν ἔχει ἔσωθεν τῶν πινακίδων δύο φύλλα μεμβράν. κεκολλημένα ἔχοντα μέρος θεολογ. λόγου γρ. τοῦ ΙΒ' αἰῶνος.

Ἀριθ. 10.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς σχῆμα μ. φ. (0,28 ×0,20) γραφὲν ἐν Χάνδακι Κρήτης ὑπὸ Ἰωάννου Χιονοπούλου τῷ 1419. Σύγκειται ἐκ 398 φύλλων καὶ περιέχει

ΜΗΝΑΙΑ Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου.

Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ α' μηναίου ἀναγινώσκεται: «Τέρμα ἔλαβεν ἥδ' ἡ σελὶς, ἐν μηνὶ »μαΐῳ λα'. ἐν ἔτει ϛ͡ω͡ϡ͡κζ͡ω ἰνδ. ια', ὁπότ' »ἂν καὶ ὁ ἄναρχος ἡμῶν καὶ ὑπεράγαθος »Θεὸς, μὴ φέρων ὁρᾶν τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁ»μαρτίας, τὴν δικαίαν αὐτοῦ ὀργὴν καὶ μύνην »τὴν τοῦ θανατικοῦ, ἐν τῇ νήσῳ Κρήτης ἀνή»γειρε: Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ λίαν »τ.λήμωνος καὶ ἐλαχίστου, Ἰω͡ν͡ τοῦ Χιονο»πούλου»[2]. Εἶτα δι' ἐρυθρᾶς γραφῆς τοῦ αὐτοῦ: «Τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ ψάλ»του τοῦ υἱοῦ». Ἔπονται στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὸν μῆνα Ὀκτώβριον καὶ ἕτεροι εἰς τὸ Συναξάριον, ὧν τὸ τέλος ἔχει οὕτως:

Ἀνανίαν πρώτιστον ἐν πρώτοις φέρω·
κυριωτίσης Ρωμανὸν μελογράφον.

Ὑπὸ δὲ τὴν πέζαν τοῦ β' μηναίου γέγραπται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Χιονοπόλου: « + εἴλη»φερ ἥδ' ἡ βίβλος τέρμα, ἐν μηνὶ ἰουλλίῳ, »ια", ἐν ἔτει ϛ͡ω͡ϡ͡κζ͡ω ἰνδ. δ'[3], ἔτι κρατοῦν»τος τοῦ λοιμοῦ ἐν τῳ Χάνδακι Κρήτης.— »Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόρος|, καὶ μὴ »διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος»[1] (πίν. Γ', 2).

Κατὰ τὴν ιζ' ἑκατ. ἦν τὸ τεῦχος κτῆμα «Γεωργίου τοῦ Καλοφαγᾶ», κατὰ δὲ τὸ 1762 ἔτος Καλλινίκου ἱερομονάχου ὡς δηλοῦται ἐκ δύο τύπων σφραγίδος ἐχούσης ὧδε:

+ + +
Καλινεκος
ἱερομόναχος
1762

Ἀριθ. 11.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς σχῆμα μ.φ. (0,275 ×0,215) συγκείμενον ἐκ φύλλων 150. Ἐγράφη πιθανῶς κατὰ τὴν ΙΑ'-ΙΒ' ἑκατοντ. Τῶν τελευταίων τεσσάρων φύλλων ἐλάχιστον μέρος ὑπάρχει.

ΜΗΝΑΙΟΝ τοῦ Ἰουνίου μηνός.

Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἡ τάξις διαφέρει κατὰ πολὺ τῆς νῦν ἐκδόσεως. Ἑκάστη ἡμέρᾳ ὥρισται ἡ μνήμη ἑνὸς ἁγίου, δι' ἣν προτάσσεται τὸ κάθισμα, εἶτα τὸ κοντάκιον, μεθ' ὃ ὁ οἶκος, στιχηρά, εἶς κανών, ἐνίοτε καὶ δύο κανόνες. Ἡ α' τοῦ ἰουλίου ἀφιεροῦται τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Ἀττάλου, ὃν ἑορτάζει τὴν σήμερον ἡ Ὀρθ. Καθολ. Ἐκκλησία τὴν 6 ἡμ. τοῦ αὐτοῦ μηνός[2]. Ἔσωθεν ἐπὶ τῆς α' πινακίδος τοῦ σταχώματος κεκόλληται τεμάχιον χάρτου φέρον ἀρὰν τῆς μονῆς Λειμῶνος.

Ἀριθ. 12.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς σχῆμα φύλλου (0,40× 0,265) συγκείμενον ἐκ φ. 205 στιλπνοῦ χάρτου, ἐγράφη ὑπὸ ἀρίστου καλλιγράφου (περὶ τὰς ἀρχὰς, φαίνεται, τῆς ΙΕ' ἑκατ.) ἀπομιμηθέντος παλαιοτέραν γραφήν. Περιέχει δὲ

«Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστήν», οὗ ἡγεῖται πίναξ ἐπιγραφόμενος «τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ ἠθικῶν ἡ δύναμις». Διαιρεῖται εἰς πζ' ἠθικὰς ὁμιλίας κατὰ τὸν πίνακα, ἐξ ὧν μόναι αἱ πρῶται μγ' ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὅλῳ τεύχει.

Ἡ ἀπομίμησις κλίνει πρὸς γραφὴν τῆς ΙΑ'

1. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Maii ἐν Spic. Rom., τ. 5, ὅθεν μετετυπώθη ὑπὸ Migne ἐν Patrol. τ. 133, σ. 1229.

2. Ὁ Χιονόπουλος ἐξέγραψε καὶ κώδικα τοῦ Ἀριστοτέλους τῷ 1418 ἔτει· περὶ οὗ ὅρα Mittarelli, Bibl. codd. Mss. monast. St. Michælis Venet.(1779), σ.70.—Πρβλ. V.Gardthausen, Griech. Palæogr. σ. 328.

3. Ἐσφαλμένως ἀντὶ ιϐ'.

1. Τὸ δίστιχον τοῦτο γέγραπται ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως ἔσωθεν τῆς πινακίδος τοῦ σταχώματος.

2. Ἴδε Νικοδήμου, Συναξ. Β', σ. 188.

ἑκατοντ. Ἐπὶ κεφαλίδι δ' ἑκάστης ὁμιλίας ἔστι κόσμημα κεχρυσωμένον· πᾶν δὲ ἀρχικὸν γράμμα οἱασδήτινος ὁμιλίας ἔστιν ἐν σχήματι μεγίστῳ καὶ περιπεποικιλμένον λίαν φιλοκάλως.

Ἀριθ. 12.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,37×0,265), γραφὲν ἐν τῇ μονῇ Πέτρας (ἧς ἦν καὶ κτῆμα τὸ πρῶτον)· σύγκειται ἐκ φύλλων 316, ὧν τὰ τέσσαρα πρῶτά εἰσι γραφῆς τῆς ΙΒ' ἑκατ., τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ΙΑ'. Περιέχει δὲ ἐν ἀρχῇ τὸ τέλος μαρτυρίου καὶ εἶτα :

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων[1]· οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἱέρωνι τῷ γεναίῳ*», φ. 1.

2. «ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ διακόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· διήγησις θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου ἀρχαγγέλου Μιχαήλ»[2], ἧς τεμάχιον μόνον ἀντεγράφη ἐν τῷ τεύχει ἀπὸ φ. 2[6]. Ἔπονται φύλλα δύο περιέχοντα πίνακα[3] «*τοῦ πρώτου τριμήνου*» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, μεθ' ὃν ἄρχεται ὡς ἀκολούθως τὸ κύριον τεῦχος, οὗ τὰ προσημειωθέντα φύλλα εἰσὶ πρόσθετα.

1. «Μη(νὶ) σεπτεμβρίω ε'. ΚΟΣΜΑ βεστήτορος[4] λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν, οὗ ἡ ἀρχή· «*Μύστα τῶν ἀρρήτων*». Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἡγουμένου πίνακος, τῶν πρώτων φύλλων τοῦ παρόντος λόγου ἐκπεσόντων.

2. ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, «λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς παναγίας Θεοτόκου», οὗ ἡ ἀρχή· «*Δεῦτε πάντα*»[5], φ. 7[6].

3. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «εἰς τὴν αὐτὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς πανάγνου Θεοτόκου»[1]. Ἀρχ. «*Εἰ μετρεῖται γῆ*», φ. 15[6].

4. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετὰ ἀποδείξεως ὅτι ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατάγεται»[2]. Ἀρχ. «*Ἄλλοι μὲν ἄλλας*», φ. 23[5].

5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, «εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ»[3]. Ἀρχ. «*Πάλιν ἑορτή*», φ. 33[6].

6. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, «ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν*»[4], φ. 40[6].

7. «Λόγος ἱστορικὸς τοῦ ἁγίου ΙΑΚΩΒΟΥ, ἐξηγούμενος ὅπως τὴν ἐξ ἐπαγγελίας γέννησιν ἔσχεν ἡ Θεοτόκος· καὶ περὶ τοῦ μνήστορος αὐτῆς Ἰωσήφ». Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἱστορίαις κτλ.*»[5], φ. 46[6].

8. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, «λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν». Ἀρχ. «*Σταυροῦ πανήγυρις*»[6], φ. 54[6].

9. «ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ διακόνου μονῆς τῶν Βυζαντίων· λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Πάλιν ὑψοῦται*»[7], φ. 57[6].

10. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, «Ἑρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου, τὸ «ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί· τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι». Ἀρχ. «*Τοῖς κόμουσι*», φ. 59[6].

11. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, «λόγος εἰς τὴν ὑ-

---

1. Ἴδε Migne, Patrol. τόμ. 116, σ. 109 κ. ἑ.—Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 198 ἐν ὑποσ. Παράφρασιν δὲ αὐτοῦ ἐπίτομον ἴδε ἐν Ἀγαπίου Νέῳ Παραδείσῳ, σ. 146.

2. Ἴδε αὐτὴν λατινιστὶ ἐν Migne Patrol. τ. 140, σ. 573. Ἐν παραφράσει δὲ ἑλλην. εὑρηται ἐν «Θησαυρῷ Δαμασκηνοῦ», ἔκδ. Βενετ., 1880, σ. 185. Περὶ χειρογράφων δὲ ἐχόντων τὴν αὐτὴν διήγησιν ἴδε Harless ἐν Fabr. Bibl. XI, σ. 457.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 204 ἐν ὑποσ.—Α. Π. Κεραμέως, Κατάλογον Εὐαγγ. Σχολῆς, σ. 8, ἀριθ. 41. Κατωτέρω δὲ εἰς ἀριθ. 25 τοῦ παρόντος χειρογρ. μεταγράφεται ὁλόκληρος ἡ διήγησις αὕτη.

3. Τὸ τέλος τούτου ἐλλείπει· τὸ σωζόμενον μέρος φθάνει μέχρι τοῦ λε' λόγου.

4. Ἴδε Harless Fabr. X, σ. 345. Περὶ ἄλλων ἀντιγράφων ἴδε καὶ Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 18 ἐν ὑποσ.

5. Migne, Patrol τ. 96, σ. 661.

1. Ὁ παρὼν λόγος, ὃς ἐν τῷ ἡμετ. χειρ. φέρεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δαμασκηνοῦ, εὕρηται ἐν ἄλλοις κώδιξι μεταγενεστέροις ἢ ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου τοῦ Νικομηδείας ἢ ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης. Ἴδε Montfaucon, Biblioth. Coislin. σ. 388-89.—Fabr., Bibl. Gr. X, σ. 278.

2. Καὶ ὁ λόγος οὗτος ἐν κώδικι τοῦ 1608 ἔτους (Bibl. Coisl. σ. 388) φέρεται ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης· οὕτω δὲ καὶ ἐξεδόθη. Ἴδε Fabr. X, σ. 277.

3. Καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῷ προσημειωθέντι κώδικι Coisl. φέρεται ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης· οὕτω δὲ καὶ ἐξεδόθη.

4. Migne, Patrol. τ. 97, σ. 805.

5. Ἴδε C. Tischendorf, Evangelia Apocrypha. Lipsiæ, 1876 ἔκδ. 2ας σ. 1 κ. ἑ.

6. Migne, Patrol. τ. 87, σ. 3301.

7. Migne, Patrol. τ. 98, σ. 1265.

ψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «*Σταυροῦ παρήγυριν*[1]», φ. 64ˣ.

12. **ΑΔΗΛΟΥ**, «λόγος τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Ἔτος ἠνύετο*»[2], φ. 73ˣ.

13. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. τῆς ὁσ. Σωσάννης. Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Μαξίμου*»[3], φ. 79ˣ.

14. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, «ἐγκώμιον[4] εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁγ. προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Εὔκαιρος ἡμέρα*», φ. 86ˣ.

15. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγ. πατέρων ἡμῶν Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ τῶν ποιητῶν»[5]. Ἀρχ. «*Ὁ μέγας οὗτος καὶ περιβόητος*», φ. 92ᵟ.

16. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, «λόγος κατὰ μεθυόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς καπηλεῖα εἰσιόντων· καὶ ὅτι τὸν διδάσκαλον οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τῶν μαθητῶν, κἂν πρὸς τὸ παρὸν μὴ πείθωνται· καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «*Τὴν χθὲς ἡμέραν*»[6], φ. 116ˣ.

17. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανῶν οὐ γίνονται δαίμονες· καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «*Ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην*»[7], φ. 131ˣ.

18. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ διατὶ οὐκ εἶπεν ἔλαβες τὰ ἀγαθά σου, ἀλλὰ ἀπέλαβες· καὶ τίνος ἕνεκεν οἱ μὲν δίκαιοι, κινδύνοις περιπίπτουσιν· οἱ δὲ ἁμαρτωλοί, τούτους διαπέφευγαν». Ἀρχ. «*Οὐ τὰ τυχόντα*»[1], φ. 139ˣ.

19. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ ὅτι τὸ συνειδὸς εἴωθεν ἡμᾶς ὑπομιμνήσκειν παλαιὰ ἁμαρτήματα· καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ». Ἀρχ. «*Τῆς τοῦ Λαζάρου παριβολῆς*»[2], φ. 151ˣ.

20. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου· περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων κτλ.» Ἀρχ. «*Ἡμέρας τέσσαρας*»[3], φ. 159ˣ.

21. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφ. Ἡσαΐου τὸ λέγον, «καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ» κτλ., καὶ ὅτι οὐ δεῖ χρόνον οὐδὲ στοιχεῖον ἐν παρατρέχειν τῶν Γραφῶν». Ἀρχ. *Χαίρω συντρέχοντας*»[4], φ 168ˣ.

22. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «εἰς τὴν ῥῆσιν τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν «ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου», καὶ ὅσον κακὸν ἡ ἀπόνοια». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*»[5], φ. 172ˣ.

23. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ὀζίου». Ἀρχ. «*Φέρε δὴ τήμερον*»[6], φ. 178ᵟ.

24. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφίμ». Ἀρχ. «*Μόλις ποτέ*»[7], φ. 183ˣ. Ἐν τῷ κρασπέδῳ: «*Ἀναγινώσκεται ὁ παρὼν λόγος εἰς τὴν ἡ' νοεμβρίου*».

25. «**ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ** διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ». Ἀρχ. «*Μεγάλαι καὶ πολλαί*»[8], φ. 188ˣ.

26. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, «ἔπαινος τῶν ἁπαντησάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις· καὶ εἰς τό, «εἶδον τὸν Κ. καθήμενον ἐπὶ θρόνου» κτλ. Ἀρχ. «*Πολλὴν ὁρῶ*»[9], φ. 213ᵟ.

27. **ΑΔΗΛΟΥ**, βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ἀρχ. «*Καὶ πᾶσι μὲν ἡδύς*»[10], φ. 221ᵟ.

---

1. Migne, Patrol. τ. 97, σ. 1017.
2. Ἐδημ. ὑπὸ Gretser. Ἴδε Fabr. X, σ. 248.
3. Ἴδε Fabricii, X, σ. 329.
4. Ἔχον ἀδήλως ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἴδε Fabricii, X, σ. 259.
5. Ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου δὲν εὗρον ἡμέραν ὡρισμένην πρὸς ἑόρτασιν τῆς μνήμης ἀμφοτέρων. Ὁ βίος δὲ οὗτος οὐδ' ἐν τῷ ὑπὸ Φαβρικίου καὶ Harless (τ. X) φιλοπονηθέντι καταλόγῳ (Sanctorum elogia et vitæ) ἀναφέρεται. Χεὶρ δὲ τῆς ις' ἢ ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἔγραψεν ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ χειρογράφου τούτου τὴν ἀκόλουθον αὐστηρὰν κρίσιν: «+Οὐκ οἶδα ποίᾳ πλάνῃ καὶ ἀμαθείᾳ, φεῦ, ἐπέπεσεν ὁ τὸν παρόντα λόγον γράψας· τὸν γὰρ διδάσκαλον Κοσμᾶν διὰ τὸν μαθητὴν Κοσμᾶν γράφει· καὶ τὸν τοῦ θείου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πατέρα εὐλαβῆ ὄντα, ἀσεβῆ καὶ Ἀγαρηνὸν λέγει. Διὸ προσέχετε πατέρες καὶ ἀδελφοὶ μὴ ἀναγινώσκειν αὐτόν, καὶ προξενῆτε κόλασιν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς· οὐ γὰρ δεῖ παντὶ πιστεύειν ἀνεξετάστως».
6. Migne, Patrol. τ. 48, σ. 963.
7. Αὐτόθι, σ. 981.

1. Migne, Patrol. τ. 48, σ. 991.
2. Αὐτόθι, σ. 1005.—3. Αὐτ. σ. 1017.—4. Αὐτ. τ. 56, σ. 107.—5. Αὐτ. τ. 56, σ. 112.—6. Αὐτ. σ. 119.—7. Αὐτ. σ. 135.
8. Fabr. X, σ. 199 καὶ 200.
9. Migne, τ. 56, σ. 97.
10. Τοῦ βίου τούτου οὐ ποιοῦσι μνείαν ὁ Harless καὶ ὁ Φαβρίκιος, X, σ. 336. Ἀντίγραφον δὲ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ κειμένου σημειοῖ ὁ Νικόδημος ἐν Συναξ. Α'. σ. 217 ἐν ὑποσ. Ἕτερον βίον τοῦ Στουδίτου παρέφρασεν ὁ Ἀγάπιος ὁ Κρὴς καταχωρίσας αὐτὸν ἐν τῷ «Νέῳ Παραδείσῳ», σ. 163 κ. ἑ.—Τὸν ἐν τῷ παρόντι δὲ τεύχει βίον ἐξέδωκεν ὁ Migne (Patrol. τ. 99, σ. 113 κ. ἑ.) ἐπ' ὀνόματι Μιχαὴλ μοναχοῦ.

28. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ, «διαθήκη», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἀκούων»[1], φ. 257ˣ.

29. ΝΑΥΚΡΑΤΙΟΥ ἐγκύκλιος (Πρβλ. ἀρθ. χειρ. 9. 3.) κτλ. περὶ Θ. Στουδίτου[2], φ. 261ˣ.

30. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ρωμανόν». Ἀρχ. «*Πάλιν μαρτύρων*»[3], φ. 269ˣ.

31. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Καισαρείας, «ἐγκώμιον εἰς Βαρλαὰμ τὸν μάρτυρα». Ἀρχ. «*Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων*»[4], φ. 273ᵛ.

32. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. μάρτυρα Βαρλαάμ». Ἀρχ. «*Συνεκάλεσεν ἡμᾶς*»[5], φ. 275ᵛ.

33. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Καισαρείας, «ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, τό, καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας κτλ., καὶ περὶ πλεονεξίας». Ἀρχ. «*Διπλοῦν τὸ εἶδος*»[6], φ. 280ᵛ. Ἐν τῷ κρασπέδῳ γέγραπται: «†*Ὁ παρὼν λογος ἀναγινώσκεται τῇ Θ^η κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ*».

37. ΣΥΜΕΩΝΟΣ τοῦ Μεταφράστου[7], «βίος καὶ θαύματα τοῦ ὁσίου π. ἡ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου». Ἀρχ. «*Ἄπαν μὲν τῶν πάντων*», φ. 286ˣ.

35. ΓΕΡΜΑΝΟΥ (Α') Κωνσταντινουπόλεως, «ἐγκώμιον εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα*»[8], φ. 304ˣ.

36. ΠΡΟΚΛΟΥ Κωνσταντινουπόλεως, «ἐγκώμιον εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον Μαρίαν». Ἀρχ. «*Παρθενικὴ παρήγυρις*»[9], φ. 307ᵛ. Ἐν τῷ κρασπέδῳ: «†*Δεῦ γυρώσκειν ὅτι τὸ παρὸν ἐγκώμιον ἀναγινώσκεται εἰς πᾶσαν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου*».

37. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Νικομηδείας, «λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς*»[10], φ. 310ᵛ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς σημείωμα: «*Ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου — τῆς κειμένης ἔγγιστα τῆς Ἀετίου· — ἀρχαϊκὴ δὲ τῇ μονῇ κλῆσις Πέτρα*+»[1]. Ἐπὶ δὲ τῆς πινακίδος τοῦ σταχώματος ἔστι τεμ. χάρτου ἔχον ἀράν τῆς μονῆς Λειμῶνος.

1. Migne, Patrol. τ. 99, σ. 1813.—Πρβλ. Καταλ. ἀριθ. 9, 2.

2. Αὐτ. σ. 1825.—3. Αὐτ. τ. 50, σ. 605.—4. Αὐτ. τ. 31, σ. 484.—5. Αὐτ. τ. 50, σ. 675.—6. Αὐτ. τ. 31, σ. 261.

7. Κατὰ Νικόδημον (Συναξ. Α', σ. 234 ἐν ὑποσημ.) — Ἴδε Fabr., X, σ. 232. — Πρβλ. παράφρ. συνοπτικὴν Ἀγαπίου ἐν «Νέῳ Παραδείσῳ», σ. 181.

8. Εὕρηται ἐκδεδομένον παρὰ Combefisii Auct. nov. τ. Β', σ. 1411, καὶ παρὰ Migne, Patrol. τ. 100, σ. 309.

9. Migne, Patrol. τ. 65, σ. 680.

10. Αὐτ. τ. 100, σ. 1420.

Ἀριθ. 13ᵃ.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,375×0,29) τῆς ΙΑ'-ΙΒ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ φ. 244 καὶ περιέχον βίους καὶ μαρτύρια τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Βλαβὲν δέ ποτε ἱκανῶς τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐπεδιορθώθη ἐγκαίρως καὶ συνεπληρώθη διὰ χάρτου (γρ. ΙΕ' ἑκατ. Πρβλ. ἀριθ. 19) ὑπὸ σταχωτοῦ προσθέντος εἰς τὸ τέλος φύλλον μεμβράνινον ἀποσπασθὲν ἐκ τεύχους χρυσοστομικοῦ ἔχοντος ἑρμηνείαν εἰς τὴν Γένεσιν (γρ. Ι'-ΙΑ' ἑκατ.) ἐν διστήλῳ (ὕψ. 0,30)· οὗ ἑκάστη στήλη εἶχε 30 γραμμάς.—Αἱ ἐπιγραφαὶ τοῦ κειμένου τῶν μαρτυρίων κλπ. εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ κεχρυσωμένων καὶ ἐρυθρῶν μικρῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων ἐντὸς διγώνου (⊓) πεποικιλμένου καὶ πολυχρώμου κοσμήματος ἔχοντος ἀμφοτέρωθεν τῶν βάσεων αὐτοῦ κυπάρισσον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχικὸν γράμμα παντὸς μαρτυρίου ἔχον σχῆμα μέγιστον, πεποικιλμένον ἐστὶ καὶ καλλιγραφικόν· ὁ χαρακτὴρ δὲ τῆς γραφῆς ποικίλλει.

1. Μαρτ. Ἀνανίου ἀποστόλου. Ἀρχ. «*Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*»[2], φ. 1.

2. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Ἀρχ. «*Πολλὰ καὶ μεγάλα*»[3], φ. 4ᵛ.

1. Τῆς μονῆς ταύτης διεσώθησαν καὶ ἕτερα τεύχη φέροντα τὸ αὐτὸ σημείωμα· ὧν τινων τὴν περιγραφὴν ἴδε ἐν Montfaucon, Pal. Græca, σ. 58-59.—E. Miller, Catal. de l'Escurial, σ. 483.—J. Hardt, Cat. Cod. Mss. Græc. Bibl. Reg. Bavaricæ, I. σ. 14.—L. Duchesne, Mission au Mont Athos, σ. 245, ἔνθα σημειοῦται χειρόγραφον τεῦχος διατηρούμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Πάτμου.

2. Ἴδε Fabr. X, σ. 193. Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 91 ἐν ὑποσημ.—Ἕτερα ἀντίγραφα (ὧν ὅμως ἀγνοῶ τὰς ἀρχικὰς λ.) σημειοῦνται ὑπὸ Miller, Catal. de l'Escurial, σ. 269, 279. Ὁ Ἀγάπιος (ἐν Ν. Παραδ. σ. 26) ἔχει παράφρασιν ἑτέρου μαρτυρίου. Ἐξεδόθη δὲ τὸ παρὸν κείμενον ὑπὸ Migne ἐν Patrol. τ. 114, σ. 1002.

3. Ὁ παρὰ Φαβρ. (X, σ. 215) καὶ Νικοδήμῳ (Συναξ. Α', σ. 94) σημειωθεὶς οὗτος βίος ἐξεδόθη τῷ 1862 ὑπὸ Aem. Blampignon ἐπὶ τῇ βάσει 5 ἀντιγράφων (De S. Cypriano et de primæva Carthag. Eccles. Paris)· ἐντεῦθεν δὲ μετεξέδωκεν ὁ Migne (ἐν Patrol. τ. 11[illegible] σ. 848 κ. ἑ.) κατατάξας αὐτὸν ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου.

3. Μαρτ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν ἐν τύποις*»[1], φ. 20[α].

4. Μαρτ. Χαριτίνης. Ἀρχ. «*Ἐκράτει ποτὲ*»[2], φ. 28[δ].

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν τὰς*»[3], φ. 31[α].

6. Μαρτ. Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*»[4], φ. 36[δ].

7. Βίος καὶ πολιτ. Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἀρχ. «*Γυναικείαν ἀρετήν*»[5], φ. 47[δ].

8. Μαρτ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς θεογνωσίας*»[6], φ. 52[α].

9. Μαρτ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου. Ἀρχ. «*Δουμητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα*»[7], φ. 57[δ].

10. Μαρτ. Κάρπου καὶ Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἀρχ. «*Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ*»[8], φ. 64[κ].

11. Πολιτεία καὶ ἄθλησις Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου. Ἀρχ. «*Νέρωνα ἄρτι τὰ Ρωμαίων*»[9], φ. 75[κ].

12. Βίος καὶ μαρτ. Λουκιανοῦ. Ἀρχ. «*Σαμόσατα πόλις*»[10], φ. 81[κ].

13. Μαρτ. Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου. Ἀρχ. «*Τοῦ Θεοῦ μόνου* (γρ. λόγου) *διὰ τὴν ἐκ τῆς παρακοῆς*»[11], φ. 90[κ].

14. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. καὶ εὐαγ. Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου*»[1], φ. 96[κ].

15. Μαρτ. Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου*»[2], φ. 101[δ].

16. Μαρτ. Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου*»[3], φ. 110[δ].

17. Βίος καὶ πολιτ. Ἱλαρίωνος. Ἀρχ. «*Ἐν Παλαιστίνῃ*»[4], φ. 136[κ].

18. Βίος καὶ πολ. Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀντωνίνου*»[5], φ. 157.

19. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Ἰάκωβον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως ἡδύ τι*»[6], φ. 176.

20. «Μαρτ. τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τετρακισχιλίων διακοσίων πεντηκονταδύο τῶν ἐν ἐγρᾷ τῇ πόλει μαρτυρησάντων· καὶ διήγησις ἐν ἱστορίας εἴδει τῶν κατὰ τὸν Ὁμηρίτην πεπραγμένων». Ἀρχ. «*Ἔτος ἤδη πέμπτον*»[7], φ. 184.

21. Μαρτ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων. Ἀρχ. «*Ἐπεχωρίαζε μέν*»[8], φ. 202.

22. Ἄθλησις τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*»[9], φ. 204.

---

1. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1032.

2. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 997.

3. Ἴδε Fabr. X, σ. 340.—Παρὰ Migne, Patrol. τ. 116, σ. 559 μόνον ἡ λατινικὴ μετάφρασις.

4. Ὅρα Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1005. — Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 42.

5. Αὐτόθι τ. 116, σ. 908.

6. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1053.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 47.

7. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1068. Ἡ ἔκδοσις καὶ οἱ γνωστοὶ κώδικες ἄρχονται πάντοτε διὰ τοῦ «Διοκλητιανός». — Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδείσῳ, σ. 56.

8. Αὐτόθι τ. 115, σ. 105 (mens. Aprilis). — Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 60.

9. Ἴδε Fabr. X, σ. 296.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 128.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 64. Τὸ ἑλλην. κείμ. ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Migne (Patrol. τ. 116, σ. 806) καταταξαντος αὐτὸ εἰς τὸν μῆνα Ἰούνιον κατὰ τὸν Σούριον.

10. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Migne (Patr. τ. 114, σ. 397, m. Jan.) — Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 69.

11. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 32, (mens. Mart.).—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 73.

1. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1129. (Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 139).—Παράφρ. ἐν Ν. Θησαυρῷ, σ. 25 κ. ἑ.

2. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1141.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 81.

3. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1160.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 76.

4. Ἴδε Fabr. X, σ. 235.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 151.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 86. Ἀκολουθίαν εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον ἐφιλοπόνησέ τις εὐσεβὴς ἀνήρ, ἥτις ἐκδέδοται ἐν τῷ ἑπομένῳ φυλλαδίῳ: «Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Ἀρτεμίου καὶ τῆς ὁσ. μ. ἡ. Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Συντεθεῖσα ὑπό τινος εὐσεβοῦς πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀδείᾳ καὶ προτροπῇ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Κυρίλλου ἐπιστασίᾳ τοῦ τιμιωτάτου ἐν Πραγματευταῖς Κυρίου Ἰωάννου Ἀμοίρου. Ἐν τῷ κατὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἑλληνικῷ τοῦ Γένους Τυπογραφείῳ. Ἐν ἔτει, 1815». Εἰς μ. φύλλ.

5. Ἴδε Migne, Patr. τ. 115, σ. 1212.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδ. σ. 98.

6. Αὐτόθι τ. 115, σ. 200 (Mens. Maii).—Παράφρ. Ἀγαπ. ἐν Ν. Παραδ. σ. 89.

7. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1249. — Παράφρ. Ἀγαπίου (αὐτόθι, σ. 93).

8. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1289.

9. Αὐτόθι τ. 116, σ. 1185.—Ἴδε καὶ παράφρ. ἐν Θησαυρῷ Δαμασκηνοῦ (Βενετ. 1880), σ. 403 κ. ἑ.

23. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας. Ἀρχ. «*Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος*»[1], φ. 212[δ].

24. Βίος καὶ πολ. Ἀβραμίου. Ἀρχ. «*Ἀνδρῶν φιλαρέτων*»[2], φ. 220[α].

25. Μαρτ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας. Ἀρχ. «*Αἰγαὶ πόλις*»[3], φ. 238.

26. Μαρτ. Ἐπιμάχου. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν ἡ τῆς*»[4], φ. 242[δ]. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 14.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0, 375×0,265), συγκείμενον ἐκ φ. 430. Ἐγράφη πιθανῶς κατὰ τὴν ΙΑ'-ΙΒ' ἑκατ. Περιέχει δὲ ἐν διστήλῳ:

«+ Τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστὴν» ἀπὸ τῆς α'—μὲ ὁμιλίας.

Ἡγεῖται τοῦ κειμένου λειογραφία (ὑψ. 0,24, πλ. 0,175) παριστῶσα ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους τὸν Χρυσόστομον καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος καὶ γράφοντα βιβλίον τεθειμένον ἐπὶ ἀναλογείου· ἡ τέχνη αὐτῆς μετρία. Πᾶν δὲ τεμάχιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, ἀντικείμενον ἰδίας ὁμιλίας, ἔστι γεγραμμένον διὰ μικρῶν κεχρυσωμένων κεφαλαιωδῶν γραμμάτων· παρ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται καὶ τὸ ποσὸν τῶν φύλλων ἑκάστης ὁμιλίας.

Ἀριθ. 15.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς φ. (0,40×0,27) συγκείμενον ἐκ φ. 540. Γέγραπται δὲ πιθανῶς περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ χειρὸς καλλιγράφου, οὗ προϊὸν ἴσως ἐστὶ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 τεῦχος. Περιεχόμενα:

1. Βίος καὶ πολ. τῶν ἁγ. μαρτύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ», οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἄρτι τῆς εὐσεβείας*»[5], φ. 1.

2. Μαρτύριον Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου, καὶ Ἐλιδηφόρου». Ἀρχ. «*Εἰ καὶ πρῶτοι*»[1], φ. 6[δ].

3. Μαρτ. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. Ἀρχ. «*Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν*»[2], φ. 22[δ].

4. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Ἰωαννικίου. Ἀρχ. «*Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν*»[3], φ 41[δ].

5. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «*Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ*»[4], φ. 78[α].

6. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀρχ. «*Ἡνίκα Κωνστάντιος*»[5], φ. 87[δ].

7. Μαρτύριον Ἱέρωνος καὶ λοιπῶν[6]. Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει.

8. «ΜΑΚΑΡΙΟΥ[7] μητροπολίτου Φιλαδελφείας τοῦ Χρυσοκεφάλου, λόγος εἰς τὰ ἐννέα τάγματα τῶν ἀύλων Δυνάμεων, καὶ εἰς τὸν πάμμεγαν ταξιάρχην Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον». Ἀρχ. «*Ἀρίστη μὲν*», φ. 103[α].

9. Βίος καὶ πολ. τῆς ὁσ. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἀρχ «*Εἰκόνες καὶ στῆλαι*»[8], φ. 124[α].

10. Βίος, πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Ματρώνης. Ἀρχ. «*Τοὺς σώφρονας τῶν βίων*»[9], φ. 136[δ].

---

1. Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1293.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ., σ. 114.

2. Αὐτόθι τ. 115, σ 44 (m. Martii)—Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 107.

3. Αὐτόθι τ. 115, σ. 1309.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 108.

4. Αὐτόθι τ 115, σ. 1320.—Παράφρ. ἐν Ἐφραίμ, ὡς φησι Νικόδημος.

5. Ἴδε Fabr. X, σ. 213. — Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Α', σ, 180 ἐν ὑποσ. Σύνοψιν τοῦ βίου τούτου ἐν ἁπλῇ φράσει ἴδε ἐν «Βιβλίῳ καλουμένῳ Νέῳ Θησαυρῷ». σ. 35.

1. Ἴδε ἔκδ. Migne, Patrol., τ. 116, σ. 9.—Παράφρ. δὲ ἐν Ἀγαπίου Ν. Παραδ. σ. 111.

2. Αὐτόθι τ. 116, σ. 832.—Πρβλ. Fabricii, X, σ. 188. —Νικοδ. Συναξ. Α', σ.184.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 118.

3. Αὐτόθι σ. 36.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 127.—Παρβλ. Fabr. X, σ. 256.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 187.

4. Ἴδε ἔκδ Migne, τ. 116, σ. 93.—Παράφρασις Ἀγαπ. ἐν Ν. Παραδ. σ. 148. — Πρβλ. Fabr. X, σ. 229.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 194 ἐν ὑποσ.

5. Αὐτόθι τ. 116, σ. 884. — Πρβλ. Fabr. X, σ. 306.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 196 ἐν ὑποσ.

6. Ἐκδ. Migne, τ. 116, σ. 109.—Πρβλ. Fabr. X, 234.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 198.—Παράφρ. Ἀγαπίου, Ν. Παραδ. σ. 146.

7. Ἴδε Fabr. X, σ. 199. Μέμνηται τοῦ λόγου τούτου καὶ Νικόδημος Συναξ. Α', σ. 204 ἐν ὑποσ.

8. Αὐτόθι σ. 331.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 159.—Τὸν βίον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ Μ. [Γεδεὼν] ἐν «Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ», τόμ. Δ', σ. 242-45 καὶ σ. 258-260· πρὸ αὐτοῦ τεμάχιά τινα ἐδημοσίευσε Λέων ὁ Ἀλλάτιος (De Simeonibus).

9. Migne, Patrol. τ. 116, σ. 920.—Πρβλ. Fabr. X, σ. 291.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 205 ἐν ὑποσημ.—Παράφρ. Ἀγαπίου, Ν. Παραδ. σ. 150.

11. Μαρτύριον Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ μαρτυρήσαντος. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ*»[1], φ. 158ᵃ.

12. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «*Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν*»[2], φ. 165.

13. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «*Καὶ πάντων μὲν*»[3], φ. 210.

14. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγ. ἀπόστ. Φίλιππον». Ἀρχ. «*Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος*», φ. 254.

15. «Ἐκ τῶν περιόδων Φιλλίππου τοῦ Ἀποστόλου· ἀπὸ πράξεως ιε' μέχρι τέλους ἐνὼ τὸ μαρτύριον». Ἀρχ. «*Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον Τραϊανοῦ*»[4], φ. 260.

16. «Μαρτύριον τῶν ἁγ. τριῶν ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος εἰς Εὐφημίαν κόρην». Ἀρχ. «*Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος*»[5], φ. 274.

17. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγ. Ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον». Ἀρχ. «*Ἤδη μὲν τὴν παρὰ*»[6], φ. 298.

18. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ, «λόγος εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὑπεραγ. δεσπ. ἡ. Θεοτόκου, ὅτε προ ἠνέχθη ἐν τὸ ναῶ τριετίζουσα». Ἀρχ. «*Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων*», φ. 302. (Ἴδε ἀριθ. 13. 17).

19. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Α' ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ, «λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου· ὅτε προ ἠνέχθη ἐν τῶ ναῶ τριετίζουσαν ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς». Ἀρχ. «*Ἰδοὺ καὶ πάλιν*», φ. 315[6]. (Ἴδε ἀριθ. 13. 36).

20. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου. Ἀρχ. «*Καὶ τί τῶν καλῶν*»[7], φ. 321[6].

1. Fabr. X, σ. 293.—Νικοδ. Συναξ. σ. 215. —Παράφρ. ἐν Νέῳ Θησαυρῷ, σ. 45.—Ἀσματικὴν εἰς Μηνᾶν τὸν Αἰγύπτιον ἀκολουθίαν συνέθετο ὁ ἀρχιμ. Ἱεροσόλυμος Κεφαλὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1804.

2. Migne, Patrol. τ. 114, σ. 896.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδείσῳ, σ. 119.

3. Αὐτόθι τ. 114, σ. 1046.

4. Ἴδε C. Tischendorf, Acta Apostolorum Apocrypha. Lipsiæ, 1851, σ. 75.—Πρβλ. Harless-Fabric. X, σ. 313.

5. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 128. — Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 223.—Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 174.

6 Ἴδε Fabr. X, σ. 291.

7. Εὑρίσκεται καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. CLXXIX Bavar. Cod. fol. 32. Ἴδε Hardt, Catal. II, σ. 214.

21. Βίος καὶ πολ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων τῆς Σικελίας. Ἀρχ. «*Κάλλιστόν τι χρῆμα*»[1], φ. 332.

22. Μαρτύριον τῆς μεγαλομ. Αἰκατερίνης. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξεντίου*»[2], φ. 347ᵃ.

23. Μαρτύριον Μερκουρίου. Ἀρχ. «*Δέκιος ἠρίκα*»[3], φ. 364ᵇ.

24. «ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ἐπισκόπου Ρώμης· Ἰακώβῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων· περὶ τῶν πράξεων· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου· αἷς καὶ ὁ αὐτοῦ συμπεριείληπτε βίος, Κλήμεντος· τῶν Πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή». Ἀρχ. «*Κλήμης Ἰακώβῳ*»[4], φ. 378ᵇ.

25. Μαρτύριον Κλήμεντος Ρώμης. Ἀρχ. «*Αὕτη μὲν οὖν ἡ πλήρης*»[5], φ. 403.

1. Ἴδε Migne, τ. 116, σ. 189.—Παράφρ. ἐν Ἐκλογίῳ.

2. Κατὰ τὸν κώδικα ἑορτάζεται αὕτη τῇ 24 νοεμβρίου· ὁ δὲ παρὼν αὐτῆς βίος δὲν ἀναφέρεται παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 304), γινώσκεται ὅμως παρὰ Νικοδήμῳ (Α', σ. 251) τάσσοντι τὴν μνήμην αὐτῆς τῇ 25 νοεμβρ.—Παράφρασιν δὲ αὐτοῦ ἴδε ἐν Ἀγαπίου, Ν. Παραδ. σ. 160 κ. ἑ. —Ἴδε καὶ Migne τ. 116, σ. 276. Ἡ ἐν Παραδείσῳ παράφρασις εὑρηται καὶ ἐν τῷ ἑπομένῳ βιβλίῳ: «Βιβλίον περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, τό, τε προσκυνητάριον τοῦ ἁγ. ὄρους Σινᾶ μετὰ τῶν πέριξ καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ καὶ περὶ αὐτό, τήν τε τάξιν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μοναστηρίου, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέχρι τοῦδε ἀρχιεπισκοπήσαντας, καὶ ἐγκώμιόν τε εἰς τὸ Σινὰ ὄρος, καὶ περὶ τῶν ἐρημιτῶν Ἀρράβων. Τυπωθὲν παρὰ τῷ πανοσιωτάτῳ ἁγίῳ Καθηγουμένῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μετοχίου τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) κὺρ Νικηφόρου Σιναΐτου τοῦ Κρητὸς Μαρθάλη τοῦ Γλυκύ. ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει Μαρίνου Πιερίου τοῦ ἐκ Κερκύρας. Ἐνετίησι, ᾳψκζ». Εἰς 4ον, ἐν σ. 18 κ. ἑ. Ἡ αὐτὴ παράφρασις εὑρίσκεται καὶ ἐν τῇ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκδοθείσῃ «Περιγραφῇ ἱερᾷ τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ» κτλ. Ἡ ὑπ' ὄψει μου γ' ἐκδ. δαπάνῃ Γερασίμου τοῦ ἐκ Φιλιππουπόλεως (Ἐνετίησιν, 1773, εἰς 4ον) ἔχει τὴν παράφρασιν ταύτην ἀπὸ σελ. 27.—Περὶ ἑτέρων ἀντιγράφων τοῦ ἑλλην. κειμένου ἴδε Ch. Graux, Notices sommaires des Mss. grecs de la Grande biblioth. de Copenhague. Paris, 1879, σ. 14.

3. Ἴδε Harless-Fabr. X, σ. 293.—Νικοδήμου Συναξ. Α', σ. 251 ἐν ὑποσ.—Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ., σ. 188.

4. Migne, Patrol. τ. 2, σ. 469.

5. Τὸ μαρτύριον τούτου εὑρηται συνηνωμένον τῇ ἡγουμένῃ ἐπιστολῇ τοῦ Κλήμεντος (ἴδε Mi-

26. Μαρτύριον Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδια*»[1], φ. 417ᵇ.

27. Βίος καὶ πολ. Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου. Ἀρχ. «*Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων*»[2], φ. 430ᵇ.

28. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ἀρχ. «*Κατεκεῖνον τὸν καιρὸν*»[3], φ. 447ᵇ.

29. «Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. π. ἡ. Στεφάνου τοῦ νέου καὶ ὁμολογητοῦ· τοῦ ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων μαρτυρήσαντος». Ἀρχ. «*Θεῖόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ*»[4], φ. 459ᵇ.

30. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγ. τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον». Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου*»[5], φ. 516ᵃ.

31. «Πράξεις τοῦ ἁγ. πρωτοκλήτου τῶν ἀποστόλων Ἀνδραίου· καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡμίλησε μετὰ τοῦ Κ(υρίο)υ, καὶ ὅσα διεπράξατο εἰς τὴν χώραν τῶν ἀνθρωποφάγων· καὶ ποίῳ τρόπῳ κατήγαγεν αὐτοὺς ζῶντας εἰς Ἅδην· καὶ πῶς ἐδέξατο ἡ πόλις τὸ κήρυγμα αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Προεῖλησεν ὦ φιλοχρηστε*»[6], φ. 532ᵇ. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

Ἀρθ. 16.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς φ. (0,36×0,25) τῆς ΙΕ ἑκατ. γραφὲν ἴσως ὑφ' οὗ καλλιγράφου καὶ τὸ ἡγούμενον. Περιέχει δὲ βίους καὶ μαρτύρια τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου (πρβλ. ἀρθ. 13ᵃ) κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1. Μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Ἀνανίου. Ἀρχ. «*Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*», φ. 1.

2. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Ἀρχ. «*Πολλὰ καὶ μεγάλα*», φ. 5ᵇ.

3. Μαρτύριον Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν ἐν τύποις*», φ. 29ᵃ.

4. Μαρτύριον Χαριτίνης. Ἀρχ. «*Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας*», φ. 43ᵃ.

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν*», φ. 48ᵃ.

6. Μαρτύριον Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*», φ. 58ᵃ.

7. Βίος καὶ πολ. Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἀρχ. «*Γυναικείαν ἀρετήν*», φ. 78ᵇ.

8. Μαρτύριον Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς θεογνωσίας*», φ. 87ᵇ.

9. Μαρτύριον Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου. Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίοις*», φ. 97ᵇ.

10. Μαρτύριον Κάρπου καὶ Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἀρχ. «*Μεμνῆσθαι*», φ. 108ᵃ.

11. Πολιτεία καὶ ἄθλησις Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου. Ἀρχ. «*Νέρωνος ἄρτι*», φ. 126ᵇ.

12. Βίος καὶ μαρτ. Λουκιανοῦ. Ἀρχ. «*Σαμόσατα πόλις*»[1], φ. 136ᵇ.

13. Μαρτύριον Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. Ἀρχ. «*Τοῦ Θεοῦ λόγου*», φ. 150ᵇ.

14. Μαρτύριον Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει. Ἀρχ. «*Πολλὴ κατὰ τῶν Χριστοῦ*», φ. 159ᵇ.

15. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελ. Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων*», φ. 171ᵃ.

16. Μαρτύριον Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου*», φ. 179ᵃ.

17. Μαρτύριον Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου*», φ. 192ᵃ.

18. Βίος καὶ πολ. Ἰλαρίωνος. Ἀρχ. «*Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστίν*», φ. 230ᵃ.

19. Βίος καὶ πολ. Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀντωνίνου*», φ. 262ᵇ.

20. Ὑπόμνημα εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως ἡδύ τι*», φ. 289ᵇ.

21. Μαρτύριον Ἀρέθα «καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τετρακισχιλίων διακοσίων πεντήκοντα δύο, τῶν ἐν Ἀγρᾷ (ἢ Ἐγρᾷ;) τῇ πόλει μαρτυρησάντων· καὶ διήγησις ἐν ἱστορίας εἴδει τῶν κατὰ τὸν Ὁμηρίτης πεπραγμένων». Ἀρχ. «*Ἔτος ἤδη πέμπτον*», φ. 302ᵇ.

22. Μαρτύριον Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου

---

gne, αὐτ. σ. 580, § CXLVIII)· ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ ἀναγινώσκεται κεχωρισμένως ὑπὸ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν: «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης».

1. Ἐξεδόθη ὑπὸ Combefis. ἴδε Fabr. X, σ. 311. Παράφρασις αὐτοῦ ἐν Ἐκλογίῳ (Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 249).

2. Ἴδε Fabr. X, σ. 192.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 251-2.—Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 191.

3. Fabr. X, σ. 336.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 256.

4. Αὐτόθι, σ. 328.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 257. Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 198.—Εἰς τὰ Analecta græca τῶν Βενεδικτίνων (τ. Α', σ. 396 κ. ἑ.)· καὶ εἰς τὸν 100 τόμον Migne Patrol. εὕρηται βίος διάφορος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου συγγραφεὶς ὑπὸ Στεφάνου διακόνου Κωνσταντινουπόλεως.

5. Ἴδε Fabr. X, σ. 194.

6. Τὸ διήγημα τοῦτο ἀγνοεῖται ὑπὸ τοῦ Φαβρικίου· ἕτερον δὲ σχετικὸν ἐξέδωκεν ὁ Tischendorf ἐν Act. Apostol. Apocr. σ. 132 κ. ἑ.

1. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1109.

τῶν νοταρίων. Ἀρχ. «*Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον*», φ. 330ˣ.

23. Ἄθλησις Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*», φ. 333ˣ.

24. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας. Ἀρχ. «*Λιττὸς ἡμῖν ὁ λόγος*», φ. 345ˣ.

25. Βίος καὶ πολιτ. Ἀβραμίου. Ἀρχ. «*Ἀνδρῶν φιλαρέτων*», φ. 356ᵍ.

26. Μαρτύριον Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Ἀρχ. «*Αἰγαὶ πόλις ἐστὶν*», φ. 383ᵍ.

27. Μαρτύριον Ἐπιμάχου. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν ἡ τῆς εὐσεβείας*», φ. 391ᵍ.

Ἀριθ. 17.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,38×0,27) τῆς ΙΒ′ πιθανῶς ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 336 ἀποτελούντων τετράδια ἠριθμημένα μβ′. Περιέχει δὲ ἐν διστήλῳ

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστὴν» ἀπὸ τῆς α′—μς′ ὁμιλίας, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει. Ὁ πίναξ αὐτῶν γραφεὶς κατὰ τὴν ιε′ ἑκατ. ἡγεῖται τοῦ ὑπομνήματος.

Εἰς τὸ τέλος: «*,αχλζ(=1637) ἰνδ. εης μηνὶ μαρτίῳ ἠγωράσθη τὸ παρὸν βιβλίον διασυνδρομῆς τοῦ παναγιωτάτου πν(ευματ)ικοῦ καὶ ἱεράρχου κυροῦ Φιλοθέου ἀπολειμῶνος μοναστηρίου καὶ ἔστην τοπαρων ἀποτούνυν, ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν αὐτὴν μονὴν—ἔτος τοαὐτὸ ἐμβατίκωσαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου του ἐν το Κωντοσκαλίῳ δια συνδρομῆς καὶ συνηγορίας Μανουὴλ λατίνου π(ατ)ριαρχεύοντος Κυρίλλου*[1] *ἐν Κωνσταντινουπόλει ὧ ὁ Θ(εὸ)ς ποιήσῃ αὐτὸν πολιχρόνιον εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ αμήν*».

Ἀριθ. 18.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,39×0,29) τῆς ΙΑ′ ἑκατοντ. Ἀκέφαλον· περιέχει

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίας εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀπὸ τῆς β′-νγ′ ὁμιλίας, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει. Πολλὰ φύλλα λίαν βεβλαμμένα κατὰ τὰς ὤας. Ἐπὶ τεμαχίου δὲ χάρτου γέγραπται ἀρὰ τῆς μονῆς Λειμῶνος.

1. Ἐννοεῖται τοῦ Λουκάρεως, οὗτινος τὴν πέμπτην ταύτην πατριαρχίαν ἐγινώσκομεν ἤδη ἀπὸ τῆς 6 ἀπριλίου 1637 ἀρχομένην.

(Α. Π. Κεραμέως, Μανρογορδ. Βιβλιοθήκη).

Ἀριθ. 19.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,38×0,28) τῆς ΙΑ′ ἢ ΙΒ′ ἑκατοντ., περιέχον βίους μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· πολλὰ δὲ φύλλα τοῦ τεύχους (ὡς τὸ 1, 2, 105, 114, 117-120, 123-134, 173-179 καὶ 184-188) ἐκπεσόντα ποτὲ ἀνεπληρώθησαν διὰ χάρτου κατὰ τὸ τέλος πιθανῶς τῆς ιε′ ἑκατοντ. Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ· περιθώριον εὐρύ· διὸ πολλῶν φύλλων τὰ ἄκρα κοπέντα ποτὲ ἐχρησίμευσαν κατὰ τὸ στάχωμα ἄλλων τῆς μονῆς τευχῶν. Ἐν τῷ κειμένῳ τῶν μεμβρανίνων φύλλων ἁπανταχῇ συνεχῶς τὸ ι προσγεγραμμένον (iota adscriptum). Περιεχόμενα:

1. Ὑπόμνημα εἰς Ἀνανίαν. Ἀρχ. «*Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*», φ. 1.

2. Βίος καὶ πολ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Ἀρχ. «*Πολλὰ καὶ μεγάλα*», φ. 4ᵍ.

3. Μαρτύριον Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν ἐν τύποις*», φ. 15.

4. Ὑπόμνημα εἰς Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν τὰς*», φ. 22.

5. Μαρτ. Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*», φ. 27ᵃ.

6. Βίος καὶ πολ. Πελαγίας. Ἀρχ. «*Γυναικείαν ἀρετὴν*», φ. 36ᵍ.

7. Μαρτ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς θεογν.*», φ. 40ᵍ.

8. Ἄθλησις Πρόβου κτλ. Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς*», φ. 45ˣ.

9. Μαρτ. Κάρπου καὶ Παπύλου. Ἀρχ. «*Μεμνῆσθαι*», φ. 50ˣ.

10. Μαρτ. Ναζαρίου, Γερβασίου κτλ. Ἀρχ. «*Νέρωνος ἄρτι*», φ. 57ᵍ.

11. Βίος καὶ μαρτ. Λουκιανοῦ. Ἀρχ. «*Σαμόσατα*», φ. 62ᵃ.

12. Μαρτ. Λογγίνου. Ἀρχ. «*Τοῦ Θεοῦ λόγου*», φ. 68ᵍ.

13. Ὑπόμνημα εἰς Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου*», φ. 74ˣ.

14. Μαρτ. Οὐάρου κτλ. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ*», φ. 79ˣ.

15. Μαρτ. Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει. Ἀρχ. «*Πολλὴ κατὰ*», φ. 86ᵍ.

16. Μαρτ. Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς*», φ. 93ᵍ.

17. Βίος καὶ πολ. Ἱλαρίωνος. Ἀρχ. «*Ἐν Παλαιστίνῃ*», φ. 116.

18. Βίος καὶ πολ. Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀρτωρίου*», φ. 132ᵃ.

19. Ὑπόμνημα εἰς Ἰάκωβον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως*», φ. 145[δ].

20. Μαρτ. Ἀρέθα κτλ. Ἀρχ. «*Ἔτος ἤδη μὲν*», φ. 152[α].

21. Μαρτ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου. Ἀρχ. «*Ἐπεχωρίαζε*», φ. 167[δ].

22. Ἄθλησις Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*», φ. 169[α].

23. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Ἀναστασίας Ρωμαίας. Ἀρχ. «*Διττὰς ἡμῖν*», φ. 174[α].

24. Βίος καὶ πολ. Ἀβραμίου. Ἀρχ. «*Ἀνδρῶν φιλαρέτων*», φ. 178[α].

25. Μαρτ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας. Ἀρχ. «*Αἰγαὶ πόλις*», φ. 185[α].

26. Μαρτ. Ἐπιμάχου. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας*», φ. 186[δ].

Ἀριθ. 20.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,35×0,26) τῆς Ι' ἢ ἀρχῶν ΙΑ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 250 καλῶς ἐσταχωμένων. Ὁ σταχωτὴς προσέθετο ἔσωθεν τῶν πινακίδων δύο φύλλα ἑτέρου θεολογικοῦ κώδικος τῆς ΙΒ' ἑκατοντ. ἔχοντα μέρος ὁμιλίας ἀρὰ τῆς μονῆς ἐπὶ τεμαχίου χάρτου γεγραμμένη. Περιέχει δὲ ἐν διστήλῳ

«Τοῦ ἐν ἁγίοις π. ἡ. Ἰωάννου τοῦ **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, βιβλίον Β'» περιλαμβάνον τὰς ὁμιλίας μς'—ι'. Εἰς τὸ περιθώριον τῶν πρώτων τοῦ τεύχους φύλλων ὑπάρχουσιν ἐν λεπτεπιλέπτοις στοιχείοις σχόλιά τινα λόγου ἄξια δημοσιευθησόμενα προσεχῶς. Τὸ τεῦχος ὀφείλεται εἰς χεῖρα ἀρίστου καλλιγράφου, ὅστις πᾶν μὲν ἐν ἀρχῇ ἑκάστης ὁμιλίας εὐαγγελικὸν ῥητὸν ἔγραψε διὰ κεχρυσωμένων στοιχείων, πᾶν δὲ ἀρχικὸν γράμμα τῶν ὁμιλιῶν ἐπεξειργάσθη διὰ χρωμάτων καὶ χρυσοῦ εἰς μέγα σχῆμα χαριέντως[1]. Ἀπαντᾷ τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα (adscriptum).

Ἀριθ. 21.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,34×0,245) τῆς ΙΒ' ἢ ΙΓ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 207 γεγραμμένων ἐν διστήλῳ.

1. Βίος ἀκέφαλος Συμεῶνος τοῦ Στυλίτου, φ. 1[α].

2. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, «εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου ἤτοι εἰς τὸ νέον ἔτος». Ἀρχ. «*Θαυμασταὶ τῶν ὀρθοδόξων*»[1], φ. 14[δ].

3. Μαρτύριον Ἀνθίμου ἐπισκ. Νικομηδείας. Ἀρχ. «*Τίς οὐκ οἶδε*»[2], φ. 16[α].

4. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**, «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν*»[3], φ. 21.

5. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, «λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Σταυροῦ πανήγυριν*»[4], φ. 26[δ].

6. Μαρτύριον Εὐσταθίου. Ἀρχ. «*Τραϊανοῦ τὰ Ρωμαίων*»[5], φ. 39[δ].

7. Μαρτ. Θέκλης. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ μεγάλου*»[6], φ. 57.

8. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστήν. Ἀρχ. «*Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων*»[7], φ. 67[α].

9. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ**, «εἰς μάρτυρα Κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν», φ. 76[α].

10. Ὑπόμν. εἰς τὸν ἀπόστ. Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν τὰς κατὰ*»[8], φ. 83[δ].

11. Μαρτ. Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*», φ. 89[α].

12. Μαρτ. Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ Κυ(ρίου)*», φ. 100[δ].

13. Βίος καὶ πολ. Ἀβερκίου ἐπισκ. Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀντωνίνου*», φ. 124[α].

14. Μαρτ. Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων κτλ. Ἀρχ. «*Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον*», φ. 142[α].

15. Μαρτ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων. Ἀρχ. «*Ἐπεχωρίαζε μὲν*», φ. 160[δ].

16. «**ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ** διακόνου καὶ χαρτοφύλακος, ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας καὶ νοταρίους Μαρκιανὸν καὶ Μαρτύριον». Ἀρχ. «*Ἀγώνων ἱερῶν ἀθληταὶ*»[9], φ. 162[δ].

---

1. Τὸ ἐν τῷ Πίν. Δ', ἀριθ. 1 παρέχεται ὡς δεῖγμα τεμαχίον τι εἰλημμένον ἐκ τοῦ 5 φ. τοῦ χειρογράφου.

1. Migne, Patrol. τ. 59, σ. 673.

2. Αὐτόθι τ. 115, σ. 172 (m. Aprilis).—3. Αὐτ. τ. 97, σ. 805.—4. Αὐτόθι σ. 1017.

5. Ὅρα Fabr. X, σ. 226.—Παράφρασις ἐν Δαμασκηνοῦ Θησαυρῷ, σ. 205 κ. ἑ.

6. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 115, σ. 821. Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδ. σ. 59.

7. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 116, σ. 684.

8. Ἴδε Fabr. X, σ. 340.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 107 ἐν ὑποσ.— Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 34.

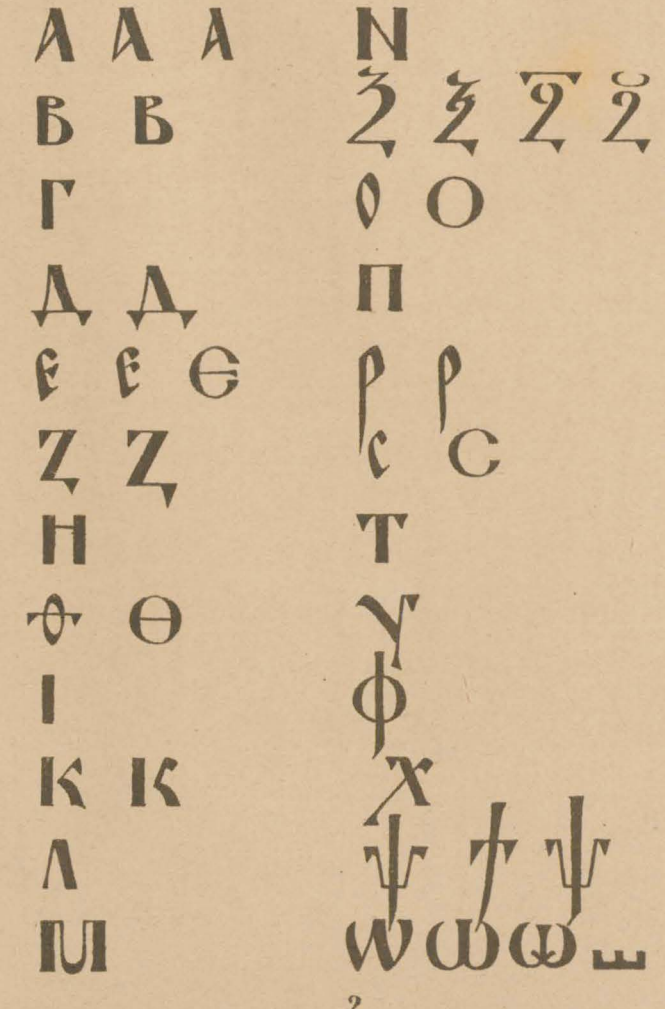
9. Τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἀπαντᾷ καὶ ἐν χειρ. τῆς Biblioth. Coisliniana σ. 185 ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως· διὸ καὶ ὁ Fabr. καὶ ὁ Harl. (X, σ. 275) ἀδήλως ἔχουσιν αὐτὸ καταγράψει.

ΤΑΥ ΤΑΠΤΑΝ ΤΑΕΛΑΛΗCΕΝ
ΟΙCΕΝΠΑΡΑΒΟΛΑΙCΤΗCΟΧΛΗ·
ΚΑΙΧΩΡΙCΠΑΡΑΒΟΛΗC.ΟΥΔΕ
ΕΛΑΛΕΙΑΥΤΟΙC,ΟΠΩC ΠΛΗ
ΡΩΘΗΤΟΡΗΘΕΝΔΙΑΤΟΥΠΡΟ
ΦΗΤΟΥΛΕΓΟΝΤ·ΑΝΟΙΞΩΕΝ
ΠΑΡΑΒΟΛΑΙC ΤΟC ΤΟΜΑ ΜΟΥ
ΕΞΕΡΕΥΞΟΜΑΙ ΚΕΚΡΥΜΜΕ
ΝΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗC ΚΟCΜΟΥ:.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟC/ ΟΤΙ ΚΑΘΑΠΤΟΜΕΝΗ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΚΟΥΕΙΝ. ΕΛΑΜΒΑΝΕ ΔΕ
ΤΑC ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΝ ΤΑΙC ΠΑΡΑΒΟΛΑΙC·
ΩCΤΕ ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΟΙC ΔΕΙΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΜΕΤΕΜΕΛΕΙΑΝ ΕΧΟΝΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΦΗΤΗΝ ΧΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΠΡΟΑΓΑΓΕΙΝ
ΦΟΝΕΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑC

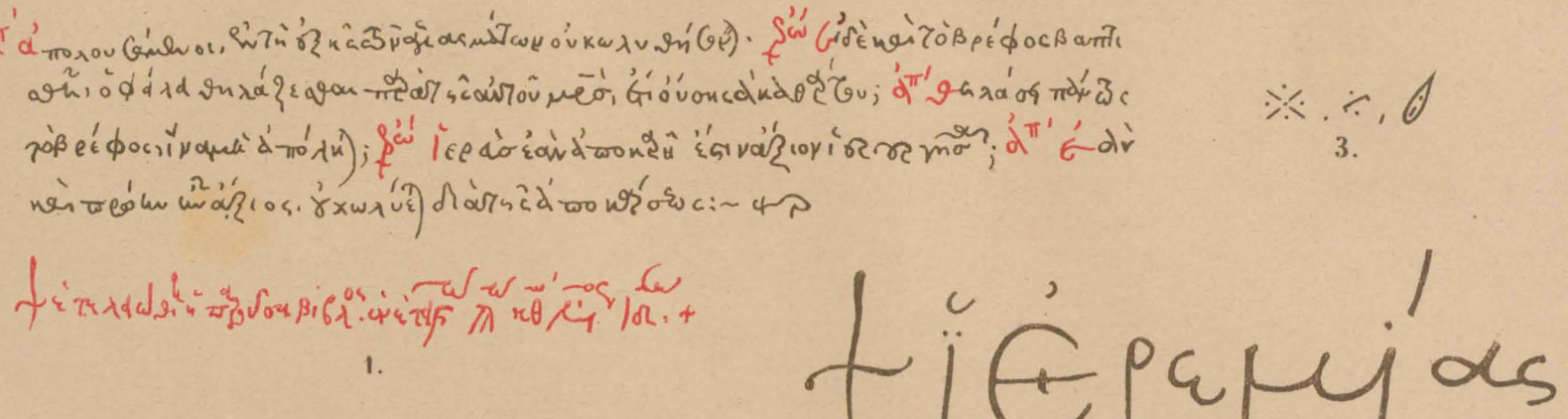
1.

2.

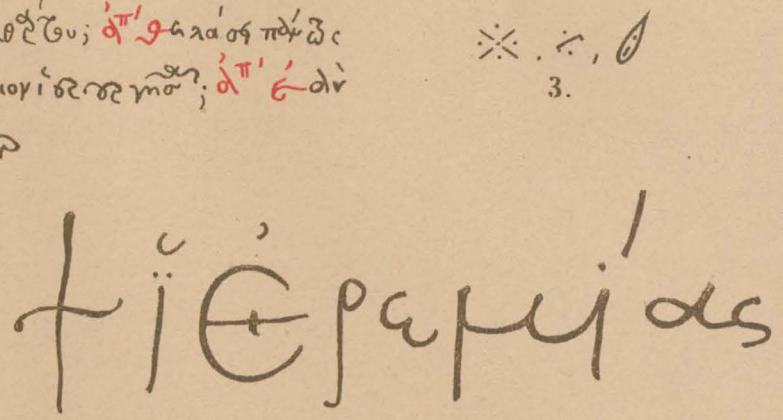
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1.

2.

3.

4.

5.

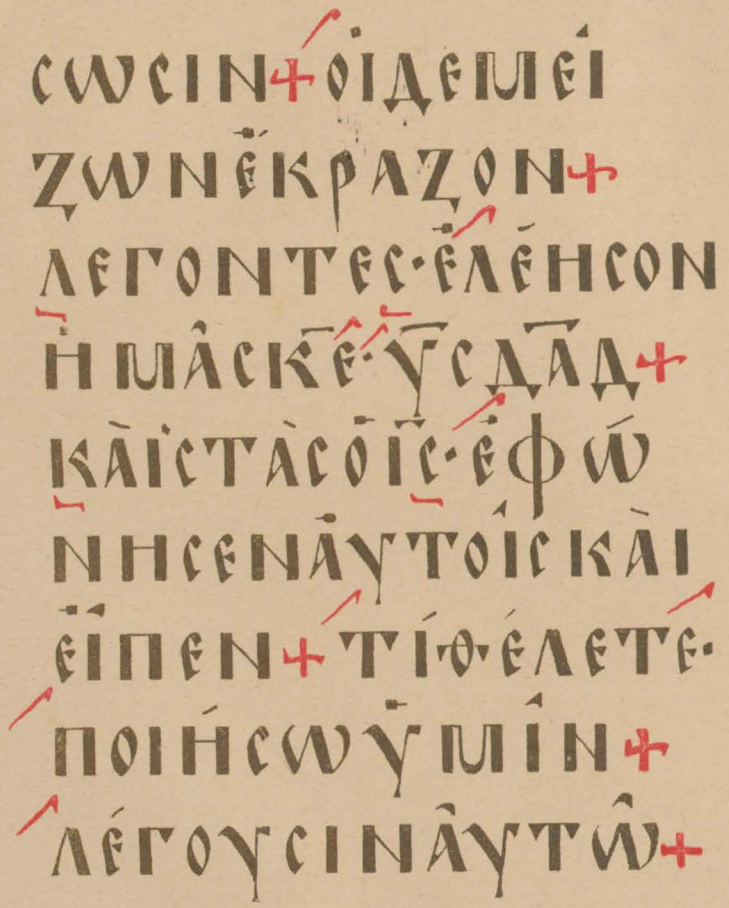
1.

+ Ὀξεῖα πρὸς ὀξεῖαν· βα-
ρεῖα βαρεῖαι· καθεταὶ
καθεταὶ· συρματικὴ
στελεῖα+ παρακλιτι-
κὴ στελεῖα+ ὑποκρι-
σις· ὑποκρισις ὑπό-

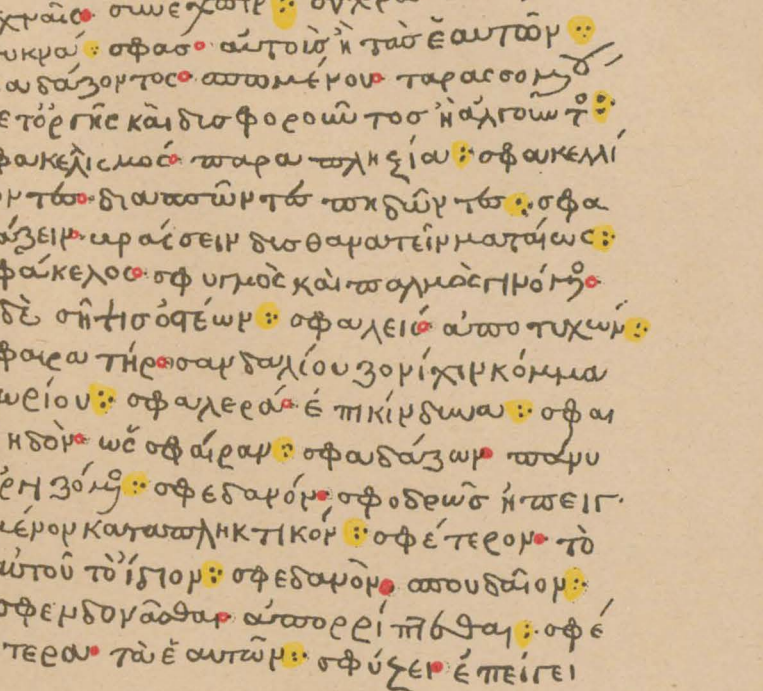
κρισις· ὑπρεμαστὰι ὑπρε-
μαστὰι ἀωσεω ἐβ΄· ὀ-
ξεῖα καὶ περεῖα+ ὑετὴ-
ματα μετεωρὰ α
ωόστροφος· ἀωόστρο-
φος ἀωόστροφος· συν-
έμβα καὶ περεῖα ὀξεῖ-
αι διωξαῖ· διωξαὶ βα-
ρεῖαι ὑετηματα· καὶ ἀ
ωόστροφοι+

2.

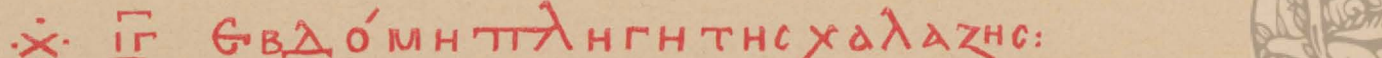

Ἀρδ. 1.

Ἀρδ. 2.

Ἀρδ. 3.

17. Μαρτ. μεγαλομ. Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*», φ. 168ˣ.—Ἔπονται: «*Περὶ Ὀρησιφόρου τοῦ πρὸς μοναρίον*»[1]. Ἀρχ. «*Ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνο παραλεῖψαι*», φ. 172ˣ. «*Περὶ τῆς κυρίας Εὐταξίας*». Ἀρχ. «*Οὐ γὰρ μόνον ἐν λοιμοῖς*»[2], φ. 173ᵟ.

18. «Διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Δημητρίου· περὶ τοῦ ἀπελπισθέντος ἐπάρχου». Ἀρχ. «*Μαριανός τις ἀνήρ*»[3], φ. 176ᵟ. Ἔπονται τὰ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ θαύματα: «*Περὶ τῆς πολιορκίας τῆς πόλεως*», φ. 181ᵅ.— «*Περὶ τοῦ τραγῳδοῦ*», φ. 188ᵅ.— «*Περὶ τῆς ἐν Λιμῷ προνοίας τοῦ μάρτυρος*», φ. 200.

19. «ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ διακόνου καὶ χαρτοφύλακος, ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ θαυματουργοὺς ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν». Ἀρχ. «*Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ*»[4], φ. 201ᵅ.

20. Βίος καὶ πολ. τῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ καὶ Θεοδότου». Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς εὐσεβείας*»[5]. Ἐλλειπής.

Ἀριθ. 22.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,32×0,22) τῆς ΙΑ' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ Ψωμαΐα τινὸς ἴσως ἐν τῇ Κάτω Ἰταλίᾳ· μονόστηλον· συγκείμενον δὲ ἐκ φ. 388 περιέχει

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ διάφορα, ἤτοι

1. *Ἠθικά*[6], ὧν ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· ἀναγινώσκονται ἀπὸ τῶν λέξεων: «*ἐνταῦθα γὰρ καὶ ὁ ἀγὼν τῆς πίστεως*». Διαιροῦνται εἰς πάμπολλα κεφάλαια· τῶν εὐαγγελικῶν ῥητῶν αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ οἱ στίχοι σημειοῦνται εἰς τὴν ὥκν. Φ. 1 κ. έ.

2. *Ἀσκητικῶν* οἱ κατὰ πλάτος ὅροι, ὧν ἡγεῖται προδιατύπωσις, ἐν ᾗ ἐξετάζεται τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἀσκήσεως· καὶ ἀναγραφὴ τῶν κεφαλαίων εἰς νε'. Ἀρχ. «*Ὁ ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει*»[1], φ. 66.

3. «*Πρόλογος ἀσκητικός*», οὗ ἡ ἀρχή: «*Οἷς ἐνυπάρχει ὁ θεῖος νόμος*», φ. 139.

4. «*Προοίμιον τῶν κατ' ἐπιτομὴν ὅρων*», οὗ ἡ ἀρχή: «*Ὁ φιλάνθρωπος θεός*»[2], φ. 143. Ἔπονται τὰ «*Κεφάλαια (τιγ') τῶν ὅρων τῶν κατ' ἐπιτομήν*».

5. «Τοῦ αὐτοῦ *ὅροι κατ' ἐπιτομήν*»[3]. Τὸ κείμενον ἀπὸ φ. 157ᵅ.

6. *Περὶ βαπτίσματος* λόγοι τρεῖς[4], φ. 247ˣ.

7. *Βιβλίον δεύτερον* περὶ τοῦ ἁγ. βαπτίσματος κατ' ἐρωταπόκρισιν[5], φ. 281ˣ.

8. *Περὶ πίστεως*[6]. Ἀρχ. «*Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ*», φ. 307ˣ.

9. «*Ἀσκητικαὶ διατάξεις πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ καὶ καταμόνας ἀσκοῦντας*»[7] ἐν κεφαλ. λδ', ὧν ἡγεῖται ὁ πίναξ, φ. 308ˣ.

10. «*Ἐπιστολὴ πρὸς Χείλωνα τὸν αὐτοῦ μαθητήν*». Ἀρχ. «*Σωτηρίου πράγματος*»[8], φ. 363ᵟ.

11. «*Λόγος ἀσκητικός*». Ἀρχ. «*Ὁ ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα*»[9], φ. 370ˣ.

12. «*Παραίνεσις περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ τελειώσεως πνευματικῆς*». Ἀρχ. «*Δεῦτε πάντες*»[10], φ. 373ᵅ.

13. «*Περὶ ἀσκήσεως· πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν*». Ἀρχ. «*Δεῖ τὸν μοναχὸν*»[11], φ. 384ˣ.

14. «*Νουθεσία πρὸς τοὺς νέους*». Ἀρ. «*Μάθε σὺ ὁ μοράζων*»[12], φ. 386ˣ.

15. «*Πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα*». Ἀρχ. «*Χαίρειν οὐ λέγωμεν*», φ. 386ᵟ.

Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ τελευταίου τούτου κειμένου ἐσημείωσεν ὁ ἀντιγραφεὺς τάδε:

«*Καὶ τοὺς διαῤῥίπτοντας ἄρτον πολλάκις, μικραὶ διαφεύγουσιν ἐκ χειρὸς ψίχες. τοὺς σκοποῦντας καὶ διορθοῦντας τάδε, λάθοι τί μικρὸν σφάλμα καὶ παραδράμοι. οὐκοῦν· ὃς εὕρῃ μικρὸν ἐνταῦθα πταίσμα, συγγνωμονείτω πρὸς πλῆθος ἀποβλέπων*». Διὰ δὲ κινναβάρεως προσυπέγραψεν οὕτω: «*Χεὶρ ἁμαρτωλοῦ καὶ θύτου, του Ψωμαΐα*».

---

1. γρ. «παραμοναρίου» κατὰ τὸν κώδ. Mazarinæum (Migne, Patrol., τ. 116, σ 1243 ἐν ὑποσ. 35).—Παράφρ. Δαμασκηνοῦ ἐν Θησαυρῷ, σ. 413.

2. Ἴδε Migne αὐτ. σ. 1262.

3. Αὐτόθι τ. 116, σ. 1204 καὶ ἐν ὑποσ. 2.

4. Καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦτο καταγράφεται παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 214) ὡς ἔργον incerti (ἀδήλου) συγγραφέως.

5. Ἴδε Fabr. X, σ. 213.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 180 ἐν ὑποσ. 2.—Περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν ἴδε παράφρ. ἐν «Βιβλίῳ ὀνομαζ. Νέῳ Θησαυρῷ» (ἔκδ. Βενετ. 1863), σ. 35.

6. Migne, Patrol. τ. 31, σ. 700.

1. Migne, Patrol. τ. 31, σ. 881 καὶ ἐν ὑποσημ. 70.

2. Αὐτ. σ. 1080. — 3. Αὐτ. σ. 1080.—4. Αὐτ. σ. 1513. — 5. Αὐτ. σ. 1580.—6. Αὐτ. σ. 676.—7. Αὐτ. σ. 1316.—8. Αὐτ. τ. 32, σ. 348. — 9. Αὐτ. τ. 31, σ. 869. — 10. Αὐτ. σ. 625.—11. Αὐτ. σ. 648.—12. Αὐτ. τ. 32, σ. 360.

Ἔπονται στίχοι, οὓς καταχωρίζομεν ὧδε ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ κώδικι ἐσφαλμένως.

† Τὴν βίβλον ἰδοὺ πάσαν ἐξηγϋκέναι
ἁγιάσασαν σχῆμα τῶν μονοτρόπων,
ἐσπεύσαμεν ὀρθοῦντες ἀσφάλλ[οι] τί που·
τῶν σφαλμάτων πέφυκεν καὶ συγγνωστέον·
μὴ διαλείπῃς δεξιὰν χορηγεῖν
οἱ τῶν ἑαυτῆς ὑποδρηστὰ, γραμμάτων,
θεσμῶν, κρατοῦντος αὐταδέλφου, Αὐσόνων
καὶ δόξαν ἐντὸς εἰσφερούσης τοῦ λόγου,
ἂν δ' αὖ περιελης[ε], τοῦ πλήθους τόδε
οὐδ' ἡ κυρία τῶν διορθούντων ἔστι,
ἀσϋνιάτος ταύτας καὶ πλουσιωτάτης.

Ἀριθ. 23.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ (0,35×0,26) τῆς ΙΑ'-ΙΒ' ἑκατοντ., ἔχον ἐν διστήλῳ

1. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίαν, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει.

2. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς Ἀνομοίους εἰπόντος, εἶτα πρὸς Ἰουδαίους, εἶτα σιγήσαντος διὰ παρουσίαν ἐπισκόπων καὶ μαρτύρων μνήμας πολλῶν γενομένας νῦν πάλιν πρὸς Ἀνομοίους περὶ ἀκαταλήπτου. Λόγος β'.» Ἀρχ. «*Φέρε δὴ σήμερον*»[1], φ. 6[6].

3. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ἀκαταλήπτου· καὶ ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σεραφίμ. Λόγ. γ'.» Ἀρχ. «*Οἱ φιλόπονοι τῶν γεωργῶν*»[2], φ. 15[x]. Τὸ τέλος ἐλλείπει. Ἔπονται φύλλα τοῦ δ' περὶ ἀκαταλήπτου λόγου.

4. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Ι. τοῦ Χρ. περὶ ἀκαταλήπτου λόγος ε'». Ἀρχ. «*Ἐπειδ' ἂν μέλῃ*»[3], φ. 23[x].

5. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ κατὰ αἱρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου λόγ. η'». Ἀρχ. «*Χθὲς ἐκ πολέμου ἐπανελθόντες*»[4], φ. 32[x].

6. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσημερίαις ταῖς γινομέναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ἱερέων διώξει καὶ διαστροφῇ· καὶ περὶ ἀκαταλήπτου καὶ κατὰ Ἰουδαίων, λόγ. θ'.» Ἀρχ. «*Ἰατρῶν μὲν παῖδες*», φ. 40.

Ἔπονται οἱ πρὸς Ἰουδαίους[5] λόγοι ς' — ὁ περὶ ἱερωσύνης λόγος α'[1] — καὶ «ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις· καὶ εἰς τὸ *εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου*»[2].

Τὸ τεῦχος τοῦτό ἐστιν ἐφθαρμένον καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ περικεκομμένα.

1. Migne τ. 48, σ. 709.
2. Αὐτ. σ. 719.—3. Αὐτ. σ. 735.
4. Ἄλλως φέρεται παρὰ Migne (αὐτ. σ. 767) ἥ τε ἐπιγραφὴ καὶ ἡ τοῦ λόγου τούτου ἀρχή.
5. Ἴδε Migne τ. 48, σ. 843-903.

Ἀριθ. 24.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,313×0,235) τῆς ΙΒ'-ΙΓ' ἑκατ., ἔχον ἐν διστήλῳ βίους, μαρτύρια καὶ πανηγυρικοὺς λόγους τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου. Ὁ χαρακτὴρ τῆς γραφῆς ποικίλλει· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 280.

1. Βίος[3] καὶ πολ. Παύλου τοῦ Θηβαίου. Ἀρχ. «*Καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων*»[4], φ. 1[x].

2. Μαρτ. Πολυεύκτου. Ἀρχ. «*Εἴπερ τις ἄλλη*»[5], φ. 8[6].

3. Βίος καὶ πολ. Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «*Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα*»[6], φ. 14[6].

4. Βίος καὶ πολ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου. Ἀρχ. «*Ἥδιστον μὲν ἔαρ*»[7], φ. 25[6].

5. Μαρτ. Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Λικινίου*»[8], φ. 57[α].

6. «ΝΕΙΛΟΥ μοναχοῦ[9] εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθοῦ ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «*Ἀλώμενος ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον*»[10], φ. 62[5].

7. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν

1. Migne τ. 48, σ. 623.
2. Ἡ ὁμιλία αὕτη ἀποτελεῖ τὴν α' εἰς τὸν Ἡσαΐαν. Ἴδε Migne τ. 56, σ. 97.
3. Τὰ 7 πρῶτα φύλλα εἰσὶ χαρτῶα φέροντα γραφὴν τοῦ ΙΕ' αἰῶνος.
4. Ἴδε Fabr. X, σ. 307.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 382 ἐν ὑποσ.
5. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 114, σ. 417.—Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Α', σ. 373) ἀναφέρει ὅτι σώζεται τοῦ βίου τούτου παράφρασις Κυρίλλου Πελοποννησίου τοῦ ἐκ Λαύρας τοῦ ἁγ. Ὄρους.
6. Αὐτόθι σ. 429.— Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 266.
7. Αὐτόθι σ. 469. — Παράφρ. Ἀγαπίου ἔνθ. ἀνωτ. σ. 272.
8. Αὐτόθι σ. 553. — Παράφρ. Ἀγαπίου ἔνθ. ἀνωτ. σ. 285.
9. Ἴδε Fabr. X, σ. 325. Πρ. Ἀγαπίῳ Ν. Παραδ. σ. 288 εὑρίσκεται παράφρασις τῆς ἀναιρέσεως τῶν ἐν Σινᾷ πατέρων.
10. Migne, Patrol. τ. 79, σ. 589 κ. ἑ.

πτωχοῦ. Ἀρχ. «*Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόρτων*»[1], φ. 86[δ].

8. ΑΔΗΛΟΥ, «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου». Ἀρχ. «*Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου*»[2], φ. 94[κ].

9. Βίος καὶ πολ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. «*Ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν μακαρίων*»[3], φ. 107[κ].

10. Βίος καὶ πολ. Εὐθυμίου. Ἀρχ. «*Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου πράγματος*»[4], φ. 127[κ].

11. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Τιμόθεον[5]. Ἀρχ. «*Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤγειρε*»[6], φ. 184[δ].

12. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου. Ἀρχ. «*Τῆς μεγάλης πόλεως Ἱεροσολύμων*[7], φ 189[δ]. Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ βίου τούτου: «*Ζήτει τὸν βίον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ σεπτεμβρίου μηνός*».

13. Βίος καὶ πολ. Εὐσεβίας τῆς μετονομασθείσης Ξένης. Ἀρχ. «*Ὁ καιρὸς καὶ ξένος*»[8], φ. 206[δ].

14. Βίος Γρηγορίου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «*Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς*»[9], φ. 214[δ].

15. Βίος καὶ πολ. Ξενοφῶντος καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου. Ἀρχ. «*Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος*»[1], φ. 235[κ].

16. Βίος καὶ μαρτ. Νεοφύτου. Ἀρχ. «*Οὐ πολλὰ μόνον ἀλλὰ καὶ τερπνὰ*»[2], φ. 246[δ].

17. ΑΔΗΛΟΥ, «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «*Ἦκεν ἡμῶν ἡ λαμπρὰ*», φ. 253[κ]. Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ ἐγκωμίου τούτου: «*Ζήτει τὸν βίον τοῦ ὁσ. π. ἡ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ*».

18. «ΙΩΑΝΝΟΥ μητροπ. Εὐχαϊτῶν λόγος[3] εἰς τοὺς τρεῖς ἁγίους πατέρας καὶ διδασκάλους· Βασίλ(ειον) τὸν μέγ(αν), Γρηγόριν τὸν θεολόγον, καὶ Ἰω. τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς*», φ. 264[κ].

19. Βίος καὶ μαρτ. ἀββᾶ Κύρου καὶ Ἰωάννου. Ἀρχ. «*Κύρος ὁ περιφανὴς*»[4], φ. 273[δ]. Ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτοῦ· «†*Τέλος Ἰαννουάριος μήν*†.

---

1. Ἴδε Fabr. X, σ. 262 ἔνθα λέγεται ὅτι ὁ βίος οὗτος ὑπάρχει εἰς 24 χειρ. τεύχη. Κατὰ τὸν ἡμέτερον κώδικα ἑορτάζεται ὁ διὰ Χριστὸν πτωχὸς Ἰωάννης τῇ ιε′ τοῦ ἰανουαρίου μηνός· ἀλλ' ὁ Νικόδημος (Συναξ. Α′, σ. 382-83) τίθησι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Καλυβίτου συγχέων τοῦτον μετὰ τοῦ προτέρου. Εἰς Ἰωάννην δὲ τὸν Καλυβίτην σώζονται ἕτεροι βίοι, περὶ ὧν ὅρα Fabr. X, σ. 261, καὶ ἐξ ὧν ὁ Migne (ἐν Patrol. τ. 114, σ. 568) ἐδημοσίευσε τὸν διὰ τῶν λέξεων «Βίον καλὸν καὶ θεάρεστον» ἀρχόμενον.

2. Fabr. X, σ. 311.—Κατὰ Νικόδημον (Συναξ. Α′, σ. 384 ἐν ὑποσ.) ὁ λόγος οὗτος ἐγράφη ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου.

3. Migne, Patrol. τ. 25, σ. CLXXXV.

4. Αὐτ. τ. 114, σ. 596. Παράφρασις ἐν τῷ Ἐκλογίῳ.

5. Σημείωσις ἐν τῇ ὥᾳ: «Ζήτ(ει) τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ξενοφῶντος».

6. Ἴδε Migne αὐτόθι σ. 761.

7. Αὐτ. σ. 773.—Παράφρασις ἐν Ἐκλογίῳ.

8. Αὐτ. τ. 114, σ. 981. — Παράφρασις ἐν Ἐκλογίῳ.

9. Ὁ βίος οὗτος ἐγράφη ὑπὸ Γρηγορίου πρεσβυτ. Καισαρείας (ἴδε Fabr. X, σ. 233—Migne Patrol. τ. 35 σ. 244-304), ὁ δὲ Νικόδημος (Συναξ. Α′. σ. 412) ἀποδίδωσιν αὐτὸν ἀορίστως Γρηγορίῳ τινί. Παράφρασις δὲ αὐτοῦ εὑρηται ἐν τῷ Ἐκλογίῳ.

1. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 114, σ. 1014. Παράφρασις ἐν Ἐκλογίῳ.

2. Ὁ βίος οὗτος δὲν ἀναφέρεται ἐν Fabr. X, σ. 296. Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Α′, σ. 398 ἐν ὑποσ.) σημειοῖ καὶ ἕτερον μὴ ἀναφερόμενον ἐπίσης παρὰ Φαβρικίῳ· τούτου δὲ ἡ ἀρχή, «Αἱ περιφανεῖς τῶν πόλεων». Ὁ δὲ Ἀγάπιος (ἐν Ν. Παραδ. σ. 307) παρέφρασε τὸν παρὰ Φαβρικίῳ σημειούμενον.

3. Τοῦ λόγου τούτου ποιεῖται μνείαν ὁ Ἀλλάτιος (de Simeon.). Πρβλ. Oudini, Comment. de Script. Β′, σ. 607). Χειρόγραφα δὲ μνημονεύονται παρὰ Montfaucon, Bibl. Coisl. σ.418, cod. CCCIV—Harless-Fabr. VIII, σ.459—Miller, Catal. σ.194 καὶ Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 429 ἐν ὑποσ. Πρῶτος δὲ ἐξέδωκεν αὐτὸν ὁ ἕλλην Ἠλ. Ταντολίδης ἐκ κώδ. Χαλκηνοῦ καὶ Βατοπεδηνοῦ ἐν τεύχει ἐπιγραφομένῳ: «Τοῦ ὁσ. π. ἡ. Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων τοῦ καὶ Μαυρόποδος ἐπιλεγομένου, ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἐκδοθὲν σπουδῇ καὶ δαπάνῃ τῶν Μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ,αωνδ′», εἰς 8ον σ. ις′+24. Ὁ δὲ P. de Lagarde ἐκ κώδ. Βατικανοῦ καὶ ἄλλων συμπεριέλαβε τὸν λόγον τοῦτον ἐν βιβλίῳ ἐπογραφομένῳ: «Ioannis Euchaitorum metrop. quae in cod. Vatic. gr 676 supersunt». Goet., 1882, σ. 104. Ἀλλ' ὁ Lagarde ἠγνόει τὴν πρὸ 32 ἐτῶν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ ἕλληνος Ταντολίδου.

4. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 114, σ. 1232. Πρβλ. Νικοδήμ. Συναξ. Α′, σ. 431, ἐν ὑποσ. Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 373.

Ἀριθ. 25.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,316×0,22) τῆς ΙΑ′ ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 319, ὧν τέσσαρά εἰσι βομβύκινα ἔχοντα γραφὴν τοῦ ΙΓ′ ἢ ΙΔ′ αἰῶνος. Τῶν μεμβρανίνων φύλλων ἐνιά εἰσι γραφῆς τῆς ΙΒ′ ἢ ΙΓ′ ἑκατ., ἄλλα δὲ φθαρέντα κατὰ τὰ ἄκρα καὶ περικοπέντα ποτὲ διὰ κοπίδος συνεπληρώθησαν ἐν καιρῷ τοῦ σταχώματος διὰ τεμαχίων μεμβρανίνων φ., ὧν ἡ γραφή, εἰ καὶ ἀπεσβέσθη διὰ σπόγγου ὑπὸ τοῦ σταχωτοῦ, εἶναι πάντοτε εὐανάγνωστος· προέρχονται δὲ ταῦτα ἐκ κώδ. μαρτυρολογικοῦ τῆς Θ′ ἢ Ι′ ἑκατοντ. Ὁ σταχωτὴς προσέθετο ἔσωθεν τῶν πινακίδων ὀκτὼ τέλεια φύλλα ἑτέρου τεύχους μεμβρανίνου καὶ μουσικοῦ. Περιεχόμενον ἐν διστήλῳ: Βίοι καὶ μαρτύρια τοῦ Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου μηνός.

1. Μαρτ. τῆς μεγαλομ. Βαρβάρας. Ἀρχ. «*Μαξιμιανῶ τῶ δυσσεβεῖ*»[1], φ. 1ᵃ.

2. Βίος καὶ πολ. καὶ θαυμάτων ἐξήγησις τοῦ ὁσίου Νικολάου ἐπισκ. Μύρων. Ἀρχ. «*Σοφόν τι χρῆμα*», φ. 7[6].

3. Βίος καὶ πολιτ. Ἀμβροσίου Μεδιολάνων. Ἀρχ. «*Οὐαλεντιναὸς μετὰ τὴν τελευτὴν*», φ. 23ᵃ.

4. Μαρτ. Μηνᾶ καὶ Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς*», φ. 32ᵃ.

5. Μαρτ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου. Ἀρχ. «*Τοῦ Κυρίου ἡμῶν*»[2], φ. 53ᵃ.

6. Μαρτύριον Ἐλευθερίου. Ἀρχ. «*Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ρωμαίων*», φ. 78ᵃ.

7. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφ. Δανιὴλ καὶ τοὺς γ′ παῖδας Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, Μισαήλ. Ἀρχ. «*Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ*», φ. 85ᵃ.

8. Μαρτύριον Βονιφατίου. Ἀρχ. «*Καὶ τὰ τῶν ἄλλων*», φ. 100ᵃ.

9. Μαρτ. Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Ἀρχ. «*Ἄρτι Τραϊανοῦ*», φ. 107[6].

10. Μαρτ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης. Ἀρχ. «*Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων*»[3], φ. 116ᵃ.

11. Μαρτ. Ἀναστασίας. Ἀρχ. «*Ἀναστασία γυναικῶν*», φ. 122ᵃ.

12. «ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ἐπισκόπου τοῦ Ἰκονίου, εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἁγ. Βασιλείου ἀρχιεπ. Καισαρείας». Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί, οὐκ ἦν ἀπεικός*»[1], φ. 138ᵃ.

13. «Διήγησις τοῦ βίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου Σιλβέστρου ἐπισκόπου Ρώμης». Ἀρχ. «*Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων ἱστορίαν*»[2], φ. 165ᵃ.

14. «Βίος τῆς μακαρίας Ἀπολιναρίας». Ἀρχ. «*Ἐν τῇ βασιλεία τοῦ εὐσεβεστ. βασιλέως Ἀνθήμου*»[3], φ. 188.

15. Μαρτ. Πολυεύκτου. Ἀρχ. «*Νῦν ὠσέοικεν ἡ χάρις*»[4], φ. 196ᵃ.

16. Βίος Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ*»[5], φ. 205.

17. «Βίος καὶ πολ. τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Θεοδωσίου τοῦ ἀρχιμανδρήτου πάσις ἐρήμου, συγγραφεὶς ὑπὸ ΘΕΟΔ(ώρου)[6] τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου ΠΕΤΡΩΝ μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου». Ἀρχ. «*Ἡ τρισυπόστατος καὶ ἀδιαίρετος*», φ. 215[6].

18. «Μαρτ. Τατιανῆς παθούσης ἐν Ῥώμῃ πρὸ μιᾶς ἰδῶν ἰαννουαρίων». Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος μὲν προπάντων τῆς οἰκουμένης*»[7], φ. 261[6].

19. «Βίος τοῦ ὁσ. ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἀρχιεπ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ»[8]. Ἀρχ. «*Ἀγαθὴν ἀμιλλαν*», φ. 278ᵃ.

Ἀριθ. 26.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,33×0,24) τῆς ΙΒ′ ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 295· περιέ-

1. Μigne, Patrol. τ. 116, σ. 301. — Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδ. σ. 186.

2. Αὐτ. σ. 508.—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 215.

3. Αὐτ. τ. 114, σ. 1437 (m. Februar.).—Παράφρ. ἐν Ἐκλογίῳ.

1. Ὅρα Fabr.-Harl. X, σ. 205.—Νικοδ. Συναξ. Α′, σ. 358 ἐν ὑποσ.—Ὁ βίος οὗτος θεωρεῖται ἀπόκρυφος καὶ ψευδεπίγραφος. Ἴδε Fabr. Bibliotheca Greca IX, καὶ Migne τ. 29, σ. CCXCII κ. ἑ.

2. Ἐξεδόθη ὑπὸ Combefis (ἴδε Fabr. X, σ. 322). Μέμνηται τοῦ βίου τούτου καὶ Νικόδημος (Συναξ. Α′, σ. 360). Ὁ δὲ Ἁγάπιος παραφράσας κατεχώρισεν ἐν Ν. Παραδ. σ. 257.

3. Ἴδε Fabr. X, σ. 198.

4. Τὸ μαρτύριον τοῦτο οὔτ' ὁ Φαβρίκιος (X, σ. 315) ἀναφέρει, οὔτ' ὁ Νικόδημος. Συναξ. Α′, σ. 373.

5. Τὸν βίον τοῦτον οὔτ' ὁ Φαβρίκιος σημειοῖ, οὔτ' ὁ Νικόδημος.

6. Ἴδε Fabr. X, σ. 337.

7. Καὶ τὸ μαρτύριον τοῦτο ἀγνοοῦσιν ὁ Φαβρίκιος καὶ ὁ Νικόδημος.

8. Migne, Patrol. τ. 26, σ. 837 κ. ἑ.

χει βίους καὶ μαρτύρια τοῦ μηνὸς Ἰαννουαρίου ἐν διστήλῳ· ὧν προτάσσεται πίναξ ἐν ἰδίῳ φύλλῳ (οὗ τὸ κάτω μέρος ἀποκεκομμένον), ἔχων ἄνωθεν αὐτοῦ τὴν ἐξῆς δήλωσιν: «*Γίνωσκε ὅτι ἀπὸ τὰς θ' ἄρχεται οὗτος*» ὁ μὴν ἐν τῷ παρόντι βεβαίως τεύχει. Καὶ ὄντως ἄρχεται ἀπὸ τῆς θ' Ἰαν., ἀλλὰ προτάσσεται ὁ βίος Παύλου τοῦ Θηβαίου, οὗ ἡ μνήμη τελεῖται τῇ 15 ἡμέρᾳ.

1. Βίος Παύλου τοῦ Θηβαίου· ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει. Ἀρχ. «. . . *οἴκησις πιγηρὸς καὶ ζοφώδης· καὶ πέντε μόνον ἰσχάδες*», φ. 2ˣ.

2. Μαρτ. Πολυεύκτου. Ἀρχ. «*Εἴπερ τις ἄλλη*», φ. 9ᵇ.

3. Βίος καὶ πολ. Μαρκιανοῦ πρεσβ. κτλ. Ἀρχ. «*Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα*», φ. 15ˣ.

4. Βίος καὶ πολ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου. Ἀρχ. «*Ἥδιστον μὲν ἔαρ*», φ. 26ˣ.

5. Μαρτ. Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Λικινίου*», φ. 58ˣ.

6. «ΝΕΙΛΟΥ μοναχοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ τῇ Ῥαϊθοῦ ἁγίων Πατέρων». Ἀρχ. «*Ἀλώμενος ἐγὼ*», φ. 63.

7. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ. Ἀρχ. «*Τυραννικόν τι χρῆμα*», φ. 90ᵇ.

8. ΑΔΗΛΟΥ, «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγ. κορ. τ. ἀποστ. Πέτρου», φ. 100ˣ.

9. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ἀλεξανδρείας, βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου, φ. 116ˣ.

10. Βίος καὶ πολ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «*Ἄλλοι μὲν ἄλλα*», φ. 155ˣ. Τὰ πρῶτα 6 φύλλα χαρτῶα γρ. ιε' αἰῶνος.

11. Βίος καὶ πολ. Εὐθυμίου. Ἀρχ. «*Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου*», φ. 178ᵇ.

12. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Τιμόθεον. Ἀρχ. «*Τιμόθεον τὸν μέγαν*», φ. 222ᵇ.

13. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Ἀναστασίου. Ἀρχ. «*Τῆς μεγάλης πόλεως Ἱεροσ. . .*», φ. 227ᵇ.

14. Ἄθλησις τοῦ ἱερομ. Κλήμεντος Ἀγκύρας. Ἀρχ. «*Μετὰ διακοσιοστὸν*»[1], φ. 245ˣ.

15. Βίος καὶ πολ. Εὐσεβίας τῆς μετονομασθείσης Ξένης. Ἀρχ. «*Ὁ καινὸς καὶ ξένος*», φ. 279ᵇ.

16. Βίος Γρηγορίου Ναζιανζοῦ τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «*Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς*», φ. 288ᵇ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

1. Migne, Patr. τ. 114, σ. 816. — Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 312.

Ἀριθ. 27.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,33×0,25) τῆς Ι'-ΙΑ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ φ. 427 καὶ ἀφιερωθὲν ἅμα τῇ ἐκτελέσει αὐτοῦ τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγομένῳ Καραβίτζιν ὑπὸ Νικολάου ἰλλουστρίου τὸ ἀξίωμα· κάλλιστα γεγραμμένον ἐν διστήλῳ· ἔχει περιθώριον μέγα, τὰς ἐπιγραφὰς χρυσᾶς, κεφαλαῖα γράμματα ὑπερμεγέθη κεχρωματισμένα καὶ πολυποίκιλα. Περιέχει δὲ

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λόγους διαφόρους, ὧν προτάσσεται πίναξ ἔχων ἐπιγραφὴν ὑπό τι σχῆμα (Π) παριστῶν ὡραῖον κόσμημα κεχρωματισμένον· ἔχει δὲ ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως ἐν μικροῖς κεφαλαίοις γράμμασι: «†*Μαργαριτῶν πέφυκα ἀκριβὴς πίναξ*» ἐν τρισὶ σελίσιν, οὗ αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ κινναβάρεως ἐπιχρύσου. Ἐν τῷ κειμένῳ ἅπαντᾷ τὸ ε προσγεγραμμένον· πνεύματα ⊣, ⊢. Ἐν τῇ κάτω δὲ ὄψ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου λόγου γέγραπται ἀνὰ εἷς στίχος· συμποσοῦνται εἰς 12 καὶ ἀποτελοῦσι ἀναθηματικὸν ἐπίγραμμα ἔχον ὧδε :

†*Σοὶ τῇ τεκούσῃ μητρὶ τὸν Θεὸν λόγον,*
†*Ἣν δὴ προφήτης ὠρόμασέ μοι βίβλον*†
†*Γραφεῖσαν ὡς ἀριστα θεία γραφίδι :*
†*Καὶ παράδεισον· ὡς ξύλον κεκτημένην*
†*Ζωῆς· χορηγοῦν πᾶσι τὴν ἀφθαρσίαν :*
†*Δίδουὺς τροφεῖα Νικόλαος ἐκ πόθου*
†*Λειμῶνα τόν δε ψυχοσώστων ἀνθέων :*
†*Ἥδονται πιστῶν τὰς φρένας κατάξιαν:*
†*Τῷ σῷ ναῷ πάναγνε πίστει πρόσφερω:.*
†*Τοῖς ἐμβόλοις πέλοντι Καραβιτζίου*[1],
†*Ὃν περ δέχοιο καὶ δίδου χάριν δίδου.·.*
†*ἰλλουστρίῳ δέσποινα τῷ Νικολάῳ.*

Περιέχει δὲ τοὺς ἑπομένους τὸ τεῦχος λόγους.

1. Ἀπὸ φ. 3-85. α') «Πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα ἐπὶ τῷ διαφυγεῖν τὴν ἱερωσύνην» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «*Ἐμοὶ μὲν πολλοὶ*», κτλ. — β') «Περὶ ἱερωσύνης λόγος δεύτερος» μέχρι τοῦ ἕκτου· ὑπὸ τὴν πέζαν τούτου ἀναγινώσκομεν: «†*Τέλος τῶν*

1. Ὁ Κωδινὸς λέγει «τὸ Καραβίτζιν τὴν Θεοτόκον» (de Aedif. C. P., 80-81) σημειῶν τὰ κατὰ τὴν κτίσιν τοῦ ναοῦ τούτου· τὰ δὲ ἔμβολα Καραβιτζίου δὲν ἀναφέρει. Ὁ κ. A Mordtmann Jr. εὑρεστήθη νὰ δηλώσῃ ἡμῖν τὴν περὶ Καραβιτζίου γνώμην αὐτοῦ· ἔκειτο πλησίον τοῦ ἄλλοτε λιμένος Σοφιανῶν, σήμερον δὲ Κάδριγα λιμανί.

περὶ ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρ. (=Χρυσοστόμου) *λόγοι ἓξ. ἀμήν* †»[1].

2. «Περὶ ἀκαταλήπτου· ἀπόντος τοῦ ἐπισκόπου πρὸς τοὺς Ἀνομοίους λό(γος) ά»[2], φ. 86ˣ.

3. Κατὰ Ἰουδαίων· ἐλέχθη δὲ πρὸς τοὺς ἰουδαΐζοντας καὶ μετ' ἐκείνων νηστεύοντας· λόγος πρῶτος». Ἀρχ. «*Ἐβουλόμην ὑμῖν ἀποδοῦναι*»[3], φ. 95ˣ.

4. «Πρὸς τοὺς νηστεύοντας τὴν τῶν Ἰουδαίων νηστείαν· καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους· ἐλέχθη δὲ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς νηστείας αὐτῶν· καὶ ἄλλης ἤδη λεχθείσης». Ἀρχ. «*Ἡμὲν παράνομος καὶ ἀκάθαρτος*»[4], φ. 112ˣ.

5. «Πρὸς Ἰουδαίους εἰς τὰς σάλπιγγας τοῦ πάσχα αὐτῶν· ἐλέχθη ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας. Λόγ. γ'». Ἀρχ. «*Πάλιν οἱ δειλαιοι*»[5], φ. 127ˣ.

6. «Πρὸς Ἰουδαίους· λόγος δ'»[6]. Ἀρχ. «*Πόθεν ἡμῖν ἄρα*», φ. 140[6].

7. «Τῇ προτέρα ἡμέρα μακρὰν ὁμιλίαν εἰπὼν κατὰ Ἰουδαί(ων), καὶ βράγχων κατασχεθεὶς ἀπὸ τοῦ μήκους τῶν εἰρημένων ταύτην εἶπεν. Λόγ. ε'». Ἀρχ. «*Τὰ θηρία ἕως μὲν τὰς ὕλας*»[7], φ. 168ˣ.

8. «Πρὸς Ἰουδαίους λόγ. ς'». Ἀρχ. «*Ἄρα κόρον ἐλάβετε*»[8], φ. 183[6].

9. «Πρὸς Ἰουδαίους λόγ. ζ'». Ἀρχ. «*Παρῆλθεν ἡ νηστεία*»[9], φ. 197[6]. Ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτοῦ: «*τέλος τῶν κατὰ Ἰουδαίων τοῦ Χρ. λόγων*».

10. «Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς Ἀνομοίους εἰπόντος· εἶτα πρὸς Ἰουδαίους· εἶτα σιγήσαντος διὰ παρουσίαν ἐπισκόπων καὶ μαρτύρων μνήμας· νῦν πάλιν πρὸς Ἀνομοίους περὶ ἀκαταλήπτου. Λόγ. β'». Ἀρχ. «*Φέρε δὴ σήμερον*»[10], φ. 216ˣ.

11. «Περὶ ἀκαταλήπτου· καὶ ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σεραφίμ. Λόγ. γ'». Ἀρχ. «*Οἱ φιλόπονοι τῶν γεωργῶν*»[11], φ. 228ˣ.

12. «Περὶ ἀκαταλήπτου λόγ. δ'». Ἀρχ. «*Ἧκει μὲν οὖν*»[1], φ. 239ˣ.

13. «Περὶ ἀκαταλήπτου λόγ. ε'». Ἀρχ. «*Ἐπειδ' ἂν μέλλῃ*»[2], φ. 250ˣ.

14. «Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς Ἀνομοίους λόγος ἕκτος· ἐρρέθη ἐν τῇ καινῇ ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «*Μίαν ὑμῖν διελέχθην*»[3], φ. 263[6].

15. «Πρὸς τοὺς ἀποληφθέντας τῆς συνάξεως· καὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν Υἱὸν τῶι πατρὶ ἀπόδειξις. καὶ ὅτι τὰ ταπεινῶς εἰρημένα παρ' αὐτοῦ, οὐ δι' ἀσθένειαν δυνάμεως· οὐδὲ δι' ἐλάττωσιν ἐγίνετο καὶ ἐλέγετο· ἀλλὰ διοικονομίας διαφόρους: ἀπὸ τοῦ περὶ ἀκαταλήπτου ἀκόλουθος λόγος ἕβδομος». Ἀρχ. «*Πάλιν ἱπποδρομίαι*»[4], φ. 271[6]. Ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτοῦ: «*Τέλος τῶν περὶ ἀκαταλήπτου λόγων τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου τοῦ Χρ.*».

16. «Ὁμιλία μετὰ τὰς Καλάνδας τῇ ἕξῆς κατὰ μεθυόντων· καὶ περὶ τῶσ (γρ. τῶν) εἰς καπηλεῖα εἰσιόντων· καὶ ὅτι τὸν διδάσκαλον οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τῶν μαθητῶν· κἂν πρὸς τὸ παρὸν μὴ πείθωνται· καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «*Τὴν χθὲς ἡμέραν*»[5], φ. 285[6].

17. «Λόγος πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἀναβαίνοντας· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου· *εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης* κτλ. καὶ εἰς τὸν πλούσιον· καὶ εἰς τὸν Λαζαρον». Ἀρχ. «*Βούλομαι τῆς συνήθους*»[6], φ. 307ˣ.

18. «Εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ γίνονται δαίμονες· καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «*Ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην*»[7], φ. 320ˣ.

19. «Εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ τίνος ἕνεκεν οὐκ εἶπεν ἔλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου ἀλλὰ ἀπέλαβες· καὶ διατί οἱ μὲν δίκαιοι κινδύνοις περιπίπτουσιν· οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ τούτους διαφεύγουσιν». Ἀρχ. «*Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς*»[8], φ. 331[6].

20. «Εἰς τὸν Λάζαρον· καὶ ὅτι τὸ συνειδὸς εἴωθεν ἡμᾶς ὑπομιμνήσκειν παλαιὰ ἁμαρτήματα· καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ». Ἀρχ. «*Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς*»[9], φ. 349[6]. Ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτοῦ: «*Τέλος τῶν εἰς τὸν Λάζαρον λόγων τοῦ Χρ.*».

---

1. Τὸ ὄνομα τοῦ Χρ(υσοστόμου) γέγραπται ἐν μονογράμματι· ἴδε Πίν. Δ, ἀριθ. 4.

2. Migne, Patrol. τ. 48, σ. 701.

3. Αὐτόθι, σ. 843 καὶ ἐν ὑποσημ. — 4. Αὐτ. σ. 857.—5. Αὐτόθι, σ. 871.

6. Ἐν τῇ ἐνδόσει Migne, τ. 48, σ. 883 ἀριθμεῖται ὡς λόγος ε'. Εἰς ἄλλα δὲ χειρόγραφα ὡς λόγος γ'.

7. Migne αὐτ. σ. 903.

8. Αὐτ. σ. 915.—9. Αὐτ. σελ. 927.—10. Αὐτ. σ. 709 ἔνθ. ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτω: «Φέρε δὴ πάλιν» κτλ.—11. Αὐτ. σ. 719.

1. Migne, Patrol. τ. 48, σ. 727.

2. Αὐτ. σ. 735.

3. Ἄλλως ἐπιγράφεται ὁ λόγος οὗτος παρὰ Migne, τ. 48, σ. 795.

4. Αὐτ. σ. 755.—5. Αὐτ. σ. 963.—6. Αὐτ. σ. 1043.—7. Αὐτ. σ. 981.—8. Αὐτ. σ. 991.

9. Αὐτ. σ. 1005.

21. «Ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις· καὶ εἰς τὸ *εἶδον τὸν Κύριον ἐπιθρόνου* (sic) *ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου*». Ἀρχ. «*Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδήν*»[1], φ. 362[δ].

22. «Ὁμιλία εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου τὸ λέγον· καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ» κτλ. Ἀρχ. «*Χαίρω συντρέχοντας ὑμᾶς*»[2], φ. 374[α].

23. «Εἰς τὴν πρώτην (sic) τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν *ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου* καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης· καὶ ὅτι χρὴ μὴ θαρρεῖν τὸν ἐνάρετον· καὶ ὅσον κακὸν ἡ ἀπόνοια». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*»[3], φ. 380[α].

24. «Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου τὸ λέγον· *ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ* κτλ. καὶ ἔπαινος τῆς πόλεως Ἀντιοχείας· καὶ κατὰ τῶν κωλυόντων τὸν γάμον· ἔνθεος ἀπόδειξις». Ἀρχ. «*Λαμπρὸν ἦμιν τήμερον*»[4], φ. 389.

25. «Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, *εἶδον τὸν Κύριον*· καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλευθερώθη Ὀζίας ἀναξίως θυμιάσας· ὅπερ οὐκ ἔξεστι βασιλεῦσιν· ἀλλὰ μόνοις ἱερεῦσι». Ἀρχ. «*Φέρε τήμερον*»[5], φ. 399[α].

26. «Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφίμ». Ἀρχ. «*Μόλις ποτὲ*»[6], φ. 405[α]. Ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας ταύτης ἀναγινώσκονται τάδε: «*Τέλος τῶν εἰς τὰ Σεραφὶμ λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρ(υσοστόμου)*».

27. Εἰς τὸ *χήρα καταλέγεσθ.* (sic) *μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα*· καὶ περὶ παίδων ἀνατροφῆς· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης»[7]. Ἀρχ. «*Εἰς καιρὸν ἡ τοῦ πνεύματος*»[8], φ. 412[δ]. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

Ἀριθ. 28.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 4°ν (0,34×0,255) τῆς ΙΒ' ἢ ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος συγκείμενον ἐκ φύλλων 255. Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ. Περιεχόμενα:

1. Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ Στυλίτου τοῦ ἐν τῇ Μάνδρᾳ. Ἀρχ. «*Συμεὼν τὸν πάνυ*»[1], φ. 3[α].

2. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομ. Μάμαντος. Ἀρχ. «*Μάμας ὁ μέγας*»[2], φ. 29[α].

3. Μαρτ. Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας. Ἀρχ. «*Τίς οὐκ οἶδε τὴν Νικομήδους*»[3], φ. 38[α].

4. Μαρτ. Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας[4], φ. 45[α].

5. «Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γεναμένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χώναις»[5]. Ἀρχ. «*Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων*», φ. 51[δ].

6. Μαρτ. Εὐδοξίου, Ῥωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου. Ἀρχ. «*Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*»[6], φ. 58[α].

7. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Σώζοντος. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ τῆς Κιλικίας ἡγεμονεύοντος*»[7], φ. 65[α].

8. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Σεβηριανοῦ. Ἀρχ. «*Λικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς*»[8], φ. 68[δ].

9. Μαρτ. Μηνοδώρας, Νυμφοδώρας καὶ Μητροδώρας. Ἀρχ. «*Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ κόραις*»[9], φ. 76[α].

10. Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου. Ἀρχ. «*Ζήλων μὲν ἤδη*»[10], φ. 83[δ].

11. Μαρτ. τοῦ ἱερομ. Αὐτονόμου. Ἀρχ. «*Τῆς ἴσης ἀτοπίας*»[11], φ. 97[δ].

12. «Πρᾶξις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορ-

---

1. Migne, Patrol. τ. 56, σ. 97. — 2. Αὐτ. σ. 107. — 3. Αὐτ. σ. 112. — 4. Αὐτ. σ. 119. — 5. Αὐτ. σ. 129. — 6. Αὐτ. σ. 135.

7. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς δήλωσις· «† ἴστέον ὅτι ὁ παρον (sic) οὗτος λόγος ἀναγινώσκηται (sic) κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς».

8. Migne, τ. 51, σ. 321.

1. Migne, Patrol. τ. 114, σ. 316. Παράφρασις ἐν «Λόγοις ... Ἐφραὶμ» (μετάφρ. Ἱεροθέου Ἰβηρίτου). Ἐνετίησι, 1721, σ. 295.

2. Fabr. X, σ. 273. — Νικοδ. Συναξ. Α' σ. 6. — Παρὰ Migne (τ. 115, σ. 565) εὑρηται λατινικὴ τοῦ μαρτυρίου τούτου μετάφρασις εἰλημμένη ἐκ τῶν τοῦ Σουρίου. Ἑλληνικὴν δὲ παράφρασιν ὑπὸ Ἱεροθέου Ἰβηρίτου ὅρα ἐν «Λόγοις... Ἐφραὶμ» σ. 313.

3. Migne, τ. 115, σ. 172. — 4. Αὐτ. τ. 114 σ. 968.

5. Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὅρα ὅσα συνέλεξε καὶ συνειρμολόγησεν ὁ Δαμασκηνὸς Στουδίτης ἐν τῷ «Θησαυρῷ» σ. 185—205. Τὸ παρὸν δὲ κείμενον ὅρα λατινιστὶ ἔνθα παραπέμπει ὁ Φαβρίκιος X, σ. 199.

6. Migne, τ. 115, σ. 617. — 7. Αὐτ. σ. 633. — 8. Αὐτ. σ. 640. — 9. Αὐτ. σ. 653. — 10. Αὐτ. σ. 665. Ἴδε καὶ σημείωσιν Νικοδήμου ἐν Συναξ. Α', σ. 32-33. — 11. Migne, τ. 115, σ. 691.

νηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου». Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς*»[1] φ. 101[6].

13. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Νικήτα. Ἀρχ. «*Νικητικοὺς ἀγῶνας*»[2], φ. 110[x].

14. Μαρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου. Ἀρχ. «*Διοκλητιανοῦ τὰ Ρωμαίων*»[3], φ. 114[x].

15. Βίος ἁγ. Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης. Ἀρχ. «*Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι*»[4], φ. 124[6].

16. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου. Ἀρχ. «*Τραϊανοῦ τὰ Ρωμαίων*»[5], φ. 144[x].

17. «ΑΣΤΕΡΙΟΥ ἐπισκόπου Ἀμασείας· εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα Φωκᾶν». Ἀρχ. «*Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος*»[6], φ. 167[6].

18. Βίος καὶ μαρτ. Θέκλης. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας*»[7], φ. 172[x].

19. Βίος τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης, οὗ ἐλλείπει ἡ ἀρχή, φ. 185[x].

20. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστήν. Ἀρχ. «*Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων*»[8], φ. 193[x].

21. Μαρτ. τοῦ μεγαλομ. Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. «*Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην*»[9], φ. 204[6].

22. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος. Ἀρχ. «*Πολλὰ τῆς διδασκαλίας*»[10], φ. 213[x].

23. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ. Ἀρχ. «*Τοὺς εὐλογοῦντάς σε φησι*»[1], φ. 223[x].

24. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας καὶ τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων γυναικῶν· Γαϊανῆς καὶ Ριψίμης· καὶ λοιπῶν σὺν παρθένων (sic) αὐτῶν». Ἀρχ. «*Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς*»[2], φ. 234[x].

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τοῦ ἐν τῷ παρόντι τεύχει πρώτου βίου ἡγοῦνται δύο φύλλα ἔχοντα ἐν τρισὶ σελίσι πίνακα φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «[*Πί*]*ναξ ὁρῶμαι τοῦ μν.* (μηνὸς) *σεπτεβρίου· λόγων δὲ σοφῶν, τοῦ σοφοῦ Λογοθέτου*». Ἑκάστου δὲ περιεχομένου σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἡμερομηνία. Ἐν τέλει δὲ τοῦ πίνακος ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τόδε: «*Εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ εἰς τὰς ιδ' τοῦ παρόντος μηνός, ζήτει τοὺς λόγους εἰς τὸ Παρηγυρικόν*». Αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ κινναβάρεως· τὸ ὑπογεγραμμένον ι ἐλλείπει. Φύλλα δέ τινα χαρτῶα συμπληροῦντα τὰ δι' ἐκπεσόντων βομβυκίνων φύλλων χάσματα ἐγράφησαν κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα.

Ἀριθ. 29.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4[ον] (0, 32×0,26) τῆς ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατ. βλαβὲν μεγάλως ἐκ βρέξεως καὶ ἔχον πολλὰ φύλλα κατεφθαρμένα. Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· ὁμοίως ἐλλείπουσι φύλλα τινὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τεύχους. Τὰ πρῶτα τρία φύλλα περιέχουσι τὸ τέλος τοῦ β' πρὸς Ἰουδαίους λόγου ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ· μεθ' ὃ ὑπάρχουσιν οἱ λοιποὶ πρὸς Ἰουδαίους λόγοι, οἱ περὶ ἀκαταλήπτου, ὡς καὶ ἕτεροι ἀποτελοῦντες τὸ σύνολον τῶν **Μαργαριτῶν**. Ὁ ἔσχατος δὲ λόγος ἐπιγράφεται· «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀθυμία χαλεπωτέρα καὶ δαίμονος». Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ.

Τὸ τεῦχος ἀνῆκε κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα εἰς *Σωφρόνιον ἱεροδιάκονον*, ὅστις καὶ ἐπέγραψεν ἀρὰν δωρησάμενος αὐτὸ τῇ μονῇ.

Ἀριθ. 30.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 4[ον] (0,295×0,20) τῆς ΙΓ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 362.

---

1. Migne, τ. 114, σ. 1293. — 2. Αὐτ. τ. 115, σ. 704. — 3. Αὐτ. σ. 713. — Παράφρ. Ἱεροθέου Ἰβηρίτου ἐν «Λόγοις Ἐφραλμ» σ. 320. Λαμπρὸν τῆς ἁγίας Εὐφημίας βίον καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς λειψάνου συνέθετο ὁ πατριάρχης Κωνσταντίνος Α' (Συγγρ. Ἑλάσσ. σ. 334). Πατριαρχοῦντος δὲ Γρηγορίου Ε', ἐξεδόθη τῷ 1808 ἀκολουθία εἰς τὴν ἁγ. Εὐφημίαν μετὰ τῆς τῆς ἁγ. Θεοφανοῦς. Ἀμφότεραι δὲ πάλιν ἐπιμελῶς διορθωθεῖσαι καὶ προλεγομένοις ἐπαυξηθεῖσαι ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον (ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1857) ὑπὸ Δανιὴλ ἱεροδιακ. τοῦ ἐκ Μετζόβου). — 4. Migne, τ. 115, σ. 497.

5. Fabr. X, σ. 226—Νικοδήμου Συναξ. Α', σ. 54-55. Παράφρ. Δαμασκηνοῦ ἐν Θησαυρῷ σ. 205-216.

6. Migne, τ. 40, σ. 300. —Fabr. X, σ. 314.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 59.—7. Migne, τ. 115, σ. 821.— Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Παραδείσῳ σ. 59.— 8. Migne, τ. 116, σ. 684. Ἀνάγνωθι καὶ τὸ περὶ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀξιόλογον ἄρθρον τοῦ Νικοδήμου (ἐν Συναξ. Α', σ. 66-76).— 9. Migne, τ. 115, σ. 881.— 10. Αὐτ. σ. 90.0

1. Migne, τ. 115, σ. 920.— Παράφρ. Ἱεροθέου Ἰβηρίτου ἐν «Λόγοις Ἐφραλμ» σ. 326.

2. Migne, τ. 115, σ. 944—Παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Ν. Παραδ. σ. 18.

1. **Ψαλτήριον Δαυὶδ** κατὰ καθίσματα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ *Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ*, φ. 1ᵃ.

2. «**Κανὼν παρακλητικὸς** εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰν Χν ψαλλόμενος ἐπὶ συμφορᾷ καὶ θλίψει ἀνθρώπου· φέρει δὲ ἀκροστιχίδα τήνδε: *Δέησιν οἰκτρὰν προσδέχου Θεοῦ Λόγε*», φ. 249ᵃ.—Ἕπονται ἕτεροι κανόνες ἀδήλων.

Ἀριθ. 31.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ (0, 33×0,23) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος.

Τριῴδιον

ἐπιγραφόμενον· «*Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοὺ τριῳδη περιέχοντάπασαν ἀκολουθ*». Ἑκάστης δὲ ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ἔχει καὶ μέρος μεμουσουργημένον διὰ τῶν παλαιῶν σημαδίων. Τὰ πρῶτα ὀκτὼ φύλλα εἰσὶ χαρτῶα (γρ. ΙΕ' αἰῶνος). Μεμβράνινα δέ τινα φύλλα (γρ. ΙΓ' αἰῶνος), ἓξ ἢ ἑπτά, εἰσὶ πτελίμψηστα, ὧν ἡ προτέρα γραφὴ Η'—Θ' αἰῶνος· τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν κείμενον (δίστηλον) θεολογικόν· ἐν τῇ ὤμ δὲ ἑνὸς τῶν παλιμψήστων τούτων φύλλων γέγραπται διὰ κινναβάρεως ἡ ἐπιγραφή, *ΙΓ' ἑβδόμη πληγὴ τῆς χαλάζης*, ἧς τὸ πανομοιότυπον ὅρα ἐν πίνακι Α', ἀριθ. 3.

Ἀριθ. 32.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ᵒᵛ (0,29×0,215) τῆς Ι—ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος συγκείμενον ἐκ 231 φύλλων. Γράψιμον ὡραῖον· ἀνορθογραφίαι ἱκαναί. Ὁ ἀντιγραφεὺς ποιεῖται χρῆσιν καὶ τῶν ἐν τῷ Δ' (ἀριθ. 6) πίνακι πνευμάτων· τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ. Περιεχόμενα:

1. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς . . . αγα τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Σαούλ· καὶ περὶ ἀνεξικακίας· καὶ τοῦ δεῖν φείδεσθαι τῶν ἐχθρῶν». Ἀρχ. «*Ὅτ' ἂρ χρονία τις καὶ σκληρὰ*»[1], φ. 1ᵃ.

2. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὅτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιέναι μόνον ἀρετήν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖν ἀρετήν· καὶ ὅτι μεῖζον ἔστησε τρόπαιον φεισάμενος τοῦ Σαοὺλ ὁ Δαυὶδ ἢ ὅτε τὸν Γολιὰθ κατήνεγκεν· καὶ ὅτι ἑαυτὸν μᾶλλον ἢ τὸν Σαοὺλ ὠφέλησε τοῦτο ποιήσας· καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Σαούλ». Ἀρχ. «*Ὑμεῖς μὲν ἐπηνέσατε*»[2], φ. 14ᵃ.

3. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἄννης καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὴν ἐπιείκειαν καὶ περὶ τῆς εἰς τοὺς ἱερέας τιμῆς· καὶ εἰς τὸ δεῖν καὶ ἀρχομένους ἀρίστου καὶ λήγοντας εὔχεσθαι». Ἀρχ. «*Οὐδὲν ἄρα εὐχῆς*»[1], φ. 30ᵃ.

4. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** πρὸς τοὺς ζητοῦντας τίνος ἕνεκεν οὐκεμέσου (sic) γέγονεν ὁ διάβολος· καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἡ τούτου πονηρία ἐὰν προσέχωμεν· καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν Ἰσαὰκ ἐπιθυμήσας*»[2], φ. 41ᵇ.

5. **ΑΔΗΛΟΥ** «Διήγησις πατέρων περί τινος ταξειώτου». Ἀρχ. «*Ἐν τοῖς χρόνοις Νικήτα τοῦ πατρικίου· ἐν καρταγένῃ τῆς ἀφρικῆς γέγονέν τι τοιοῦτον*», φ. 47ᵃ.

6. «**ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** λόγος ἱστορικός». Ἀρχ. «*Ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρία τί τοιοῦτον· ἐπίσκοπός τις εὐλαβὴς πάνυ*», φ. 50ᵃ.

7. «Ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστορίας». Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἡμέραις υἱοῦ Ἡρακλείου πλούσιός τις*», φ. 51ᵃ.

8. **ΑΔΗΛΟΥ** «λόγος περὶ ἀκτημοσύνης καὶ περὶ τοῦ μὴ μεμονομένως ζῆν». Ἀρχ. «*Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες μεγίστην δωρεὰν*», φ. 52ᵃ.

9. «Ὀπτασία Κοσμᾶ τινὸς μοναχοῦ, φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «*Εἰ μὲν οὖν μικρᾶς ἄρα καὶ*», φ. 53ᵇ.

10. «Θαῦμα γενόμενον ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ὠφέλιμον καὶ παράδοξον». Ἀρχ. «*Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», φ. 61ᵃ.

11. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «Ἠθικὰ ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς· ὅτι ἡ κατὰ ἀλήθειαν ἐλεημοσύνη καὶ παθῶν ἀπαλάττει τοὺς κεκτημένους αὐτήν· καὶ ὅτι ἀπὸ ἐλέους ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν». Ἀρχ. «*Ἀκολουθήσωμεν ἀγαπητοὶ καὶ μιμησώμεθα*», φ. 65ᵃ.

12. «Ὁμιλία πρώτη κατεκλογὴν (sic) τοῦ **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**· εἰς τὸ *Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι* κτλ. Ἀρχ. «*Τί δήποτε ὁ θεῖος Παῦλος οὐδαμοῦ τῶ κλήρω γράφει*»[3], φ. 67ᵇ.

13. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** λόγος Β'. ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς· ἠθικός· ὅτι οὐ χαλεπὴ ἡ πενία· βαρὺς δὲ μᾶλλον ὁ πλοῦτος· καὶ ὅτι ἡ προαίρεσις καὶ τὸν πλουτοῦντα καὶ τὸν παινόμενον (sic) παρασκευάζει ἐνευθυμία (sic) καὶ ἐναθυμία (sic) εἶναι· καὶ ὅτι οὐδεὶς ποτὲ τῶν πιστευσάντων τῷ Θεῷ ὑπὸ πτωχείας καὶ ἐνδείας ἀπέθανεν· καθὼς περὶ τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου ἐν τῇ Γραφῇ ἐκφέρεται». Ἀρχ. «*Οὐδὲν τοῦ διαβόλου μιαρώτερον*»[4], φ. 73ᵇ.

---

1. Migne, Patrol. τ. 54, σ. 675.—2. Αὐτ. σ. 687.

1. Migne, τ. 54, σ. 643. — 2. Αὐτ. τ. 49, σ. 257. — 3. Αὐτ. τ. 62, σ. 133, γραμμὴ 38.—4. Αὐτ. σ. 194, γραμμὴ 13.

14. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ λόγος Γ' ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς ὅτι οὐ δεῖ (sic) ἐπὶ τοῖς θνήσκουσιν ἐν ἁμαρτίαις θρηνεῖν· ἀλλὰ καὶ ζῶσιν· καὶ ὅτι μεταθάνατον (sic) ὠφελοῦσιν εὐχαὶ καὶ ἐλεημοσύναι». Ἀρχ. «*Οὐ κακὸν ὁ θάνατος*»[1], φ. 78[6].

15. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ λόγος Δ'. ἠθ(ικός)· ἐκ τῆς προσφιλιππησίους (sic) ἐπιστολῆς· ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἔλαιον διατοῦτο ἐχρείοντο (sic)· ὡς σύμβολον ἔχοντες τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας τὸν ἔλεον· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἐγκώμιον ἐλεημοσύνης.» Ἀρχ. «*Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες*»[2], φ. 81[6].

16. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς εἰς τὸ ῥητόν· τὸ *εἴτις παρακαλῶν ἐν Χριστῷ· ἤτις* (sic) *παραμυθίαν ἀγάπης*» κτλ. Ἀρχ. «*Οὐδὲν ἄμεινον, οὐδὲν φιλοστοργώτερον*»[3], φ. 85[6].

17. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς προσφιλιππησίους (sic) ἐπιστολῆς λόγος Η'.[4] ἠθ(ικός)· ὅτι μετὰ πίστεως καὶ ἔργων χρεία(sic) καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης.' Ἀρχ. «*Πιστεύωμεν τοίνυν*»[5], φ. 91[6].

18. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς· εἰς τὸ *ἵνα γένησθαι ἄμεμπτοι* κτλ. καὶ ὅτι οὐ δεῖ (sic) γογγύζειν ἐν ταῖς θλίψεσιν καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἰὼβ ὑπομονῆς· καὶ ὅτι οὐ δεῖ πενθεῖν πικρῶς τὸν τελευτήσαντα· εἴτε δίκαιος εἴτε ἁμαρτωλός· ὁ μὲν γὰρ εἰς ἀνάπαυσιν ἀπέρχεται ὁ δὲ ὡς μετανοῶν· τοῦ ἁμαρτάνειν ἐνεκόπη». Ἀρχ. «*Ὁρᾷς ἀγαπητὲ ὅτι παιδεύει*»[6], φ. 95[6].

19. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ· εἰς τὸ ῥητὸν τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς· τὸ *σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα Ἐπαφρόδιτον*» κτλ. Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί, οὗτος ὁ Ἐπαφρόδιτος*»[7], φ. 100[x].

20. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸ ῥητὸν τῆς πρὸς Φιλιππισίους ἐπιστολῆς· εἰς τὸ *φοβοῦμαι μήπως ἄλλοις κηρύξας*» κτλ. Ἀρχ. «*Ὁρᾶτε ἀγαπητοί· ὁ μακάριος Παῦλος*»[8], φ. 107[3].

21. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς προσφιλιππισίους ἐπιστολῆς καὶ λόγος ἠθικός· ὅτι πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου πολιτίαν δεῖ (sic) ῥυθμίζειν ἡμᾶς ἑαυτούς· καὶ ὅτι πρὸς ἀρετὴν οὐδὲν βλάπαι (sic) δύναται τὴν ἐνάρετον ψυχήν· ἀλλὰ μόνης προαιρέσεως χρεία (sic)» Ἀρχ. «*Φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· μιμηταί μου*»[9], φ. 110[6].

22. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς προσφιλιππησίους ἐπιστολῆς· εἰς τὸ ῥητόν· *πολλοὶ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις*»[1] κτλ. φ. 114[6].

23. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸ ῥητὸν τῆς πρὸς Φιλιππησίους τὸ *χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ*» κτλ. Ἀρχ. «*Μακάριοι οἱ πεπιστευκότες*»[2], φ. 121[x].

24. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς ὅτι οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἄλλος τις τὸν παρόντα βίον δύναται ἐκτὸς θλίψεως καὶ φροντίδος διελθεῖν· καὶ ὅτι οὐδὲ τοὺς ἔξωθεν (sic) στεφάνους ἐκτὸς θλίψεως καὶ πόνων εὗροι τις ἂν καὶ ὅτι μέγα κέρδος ἡ λύπη ἢ διατὰς ἁμαρτίας τὰς ἰδίας, ἢ διὰ τὰς τῶν ἑτέρων». Ἀρχ. «*Πολλὴν θλῖψιν εἶχον*»[3], φ. 126[6].

25. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ λόγος ἠθικὸς ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί, πάντοθεν*», φ. 133[x].

26. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς· εἰς τὸ *συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν*» κτλ. Ἀρχ. «*Ὥρα ἀγαπητέ, διὰ πόσων*»[4], φ. 139[6].

27. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς εἰς τὸ *ἀσπάσασθε Ἐπαίνετὸν τὸν ἀγαπητόν μου*» κτλ. Ἀρχ. «*Πολλοὺς καὶ τῶν σφόδρα*»[5], φ. 143[6].

28. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς· εἰς τὸ *παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς*»[6] κτλ. φ. 155[x].

29. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ καὶ εἰς Πέτρον τὸν ἀπόστολον». Ἀρχ. «*Τότε διδάσκαλος*»[7], φ. 163[x].

30. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «Ὁμιλία πρὸς τοὺς Ις (sic) τὰς ἱπποδρομίας ἀπελθόντας· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου *εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης*» κτλ. Ἀρχ. «*Βούλομαι τῆς συνήθους*»[8], φ. 170[x].

31. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ὁμιλία μετὰ τὰς κανλάδας· τῇ ἑξῆς καταμεθυόντων καὶ περὶ τῶν εἰς καπηλεία (sic) εἰσιόντων· καὶ ὅτι τὸν διδάσκαλον οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τῶν μαθητῶν· κἂν μηπροστοπαρὸν (sic) πείθωνται καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «*Τὴν χθὲς ἡμέραν*»[9], φ. 181[x].

---

1. Migne, Patrol. τ. 62, σ. 202, γραμ. 37. 2. Αὐτ. σ. 209, γραμ. 21.—3. Αὐτ. σ. 213. 4. Γραπτέον Ζ'.—5. Migne, τ. 62, σ. 234, § ε'.—6. Αὐτ. σ. 241, § 6' γρ. 44.—7. Αὐτ. σ. 249.—8. Αὐτ. σ. 267.—9. Αὐτ. σ. 269-275.

1. Migne, Patr. τ. 62, σ, 275.—2. Αὐτ. σ. 281.—3. Πρβλ. τὴν ΙΕ' Ὁμιλ. αὐτ. σ. 288 κ. ἑξ. —4. Αὐτ. τ. 60, σ. 663, § 6', γρ. 42.—5. Αὐτ. σ. 667. — 6. Αὐτ. σ. 675. — 7. Αὐτ. τ. 64, σ. 47. Ἡ ὁμιλία αὕτη συγκατατάσσεται ταῖς νόθοις. —8. Αὐτ. τ. 48, σ. 1043.—9. Αὐτ σ. 963.

32. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰστὸν Λάζ(αρον) λόγος Γ' καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ βιοθαν[ά]των οὐ γίνονται δαίμονες καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλέγ. . . .» Ἀρχ. «*Ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην*»[1], φ. 203[6].

33. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰστὸν πλούσιον καὶ εἰστὸν Λάζαρον λό(γος) Δ' καὶ τίνος ἕνεκεν οὐκ εἶπεν ἐλαβες (sic) τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου αλλα απέλ(αβες) (sic) καὶ διατι οἱ μεν δίκαιοι κινδύνοις περιπίπτουσιν οἱ δεαμαρτωλοί (sic) τούτους διαφεύγουσιν». Ἀρχ. «*Οὐ τατυχόντα*»[2], φ. 214[6].

Ἀριθ. 33.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,295×0,20) τῆς ΙΔ' ἑκατοντ. καλῶς ἐσταχωμένον, περιέχον δὲ τοὺς Λ' ἀσκητικοὺς λόγους

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

1. Πίναξ αὐτῶν καὶ εἰκὼν τῆς κλίμακος ἀπὸ φ. 4[α].

2. Ἐπιστολὴ τοῦ ἁββᾶ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Ραϊθοῦ, πρὸς Ἰωάννην τὸν Σχολαστικόν, φ. 6[α].

3. Ἀπάντησις Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ, φ. 7[α].

4. «Δανιὴλ μοναχοῦ Ραϊθοῦ, εἰς τὸν βίον τοῦ ἁββᾶ Ἰωάννου, τοῦ κατ' ἐπωνυμίαν Σχολαστικοῦ», φ. 8[α]—Ἕπεται βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ αὐτοῦ.

5. «Τοῦ ἁββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῶν ἐν Σινᾶ ὄρει μοναχῶν, πλάκες πνευματικαί. Λόγος ἀσκητικὸς, περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀναχωρήσεως: Λόγος α'». Ἕπονται οἱ λοιποὶ λόγοι[3].

1. Migne, τ. 48, σ. 981.—2. Αὐτ. σ. 991.

3. Ἅπαν τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους εὑρηται ἐν τῇ ἐκδόσει Migne (Patrol. τ. 88). Ὁ δ' ἐκ τῶν ἡμετέρων μοναχῶν Σωφρόνιος ὁ Ἐρημίτης, θείῳ ζήλῳ κινηθείς, ἐδημοσίευσεν αὐτὸ ἐκ χειρογράφων τοῦ ἁγ. Ὄρους ἐν τεύχει φιλοκάλως τετυπωμένῳ, ἐπιγραφομένῳ δὲ οὕτω: «Κλίμαξ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου καθηγουμένου τοῦ Σιναίου ὄρους τὸ πρῶτον ἤδη (!) ἐκδοθεῖσα ἑλληνιστὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἁγίῳ ὄρει Ἄθῳ παρὰ τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ Σωφρονίου Ἐρημίτου ἐπὶ τῇ βάσει μεμβραίνων χειρογράφων τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει ἱερᾶς μονῆς τοῦ ὁσίου π. ἡ. Διονυσίου. Δαπάνῃ τῶν ἐκ Ραιδεστοῦ ἀδελφῶν Σ. Κεχαϊόγλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1883», εἰς 4ον σελ. 190. Ὁ αὐτὸς δ' ἐξέδωκε καὶ παράφρασιν τῆς Κλίμακος τῷ αὐτῷ ἔτει.

Ἀριθ. 34.

Τεῦχος χαρτῶον (0,31×0,205) τῆς ΙΔ' ἑκατ. περιέχον τοὺς ἀσκητικοὺς λόγους

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Φέρει δὲ ἐπιγραφὴν τοιαύτην: «Κλίμαξ θείας ἀνόδου». Προηγεῖται προοίμιον, πίναξ καὶ «**Δανιὴλ** μοναχοῦ ταπεινοῦ Ραϊθηνοῦ· εἰς τὸν βίον τοῦ ἁββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Σινᾶ· τὸ ἐπίκλην Σχολαστικοῦ». Ὑπὸ τὴν πέζαν τούτου: «**Δανιὴλ** μοναχοῦ ταπεινοῦ Ραϊθηνοῦ· εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ· πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖστα· ῥήτορι γὰρ κάλλος· συντομία ἔπους». Ἕπεται Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ἀπάντησις πρὸς Ἰω. τὸν Ραϊθοῦ, ἔχουσα εἰς τὸ τέλος ταῦτα: *Πρόλογος τοῦ λόγου, οὗ ἡ ἐπωνυμία Πλάκες πνευματικαί· τέλος τούτου.* Ἕπονται οἱ λ' ἀσκητικοὶ λόγοι, ἤτοι αἱ Πλάκες· ὑπὸ τὴν πέζαν δὲ αὐτῶν γέγραπται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης· «*Ἀνάγνωθι ὦ ἐπιστάτα· καὶ τὸ ἐν τῇ ἑτέρα σελίδι εἰς ὄνησιν τῶν ἀκουσομένων*», ὅπερ ἐπιγράφεται «*Προσλαλιὰ πνευματικῆς ἀναστάσεως*», ἧς ἡ ἀρχὴ *Ἀναβαίνετε*[1] κτλ. Εἶτα, ἡ εἰκὼν τῆς κλίμακος μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Πλακῶν, δέκα στίχοι ἀποσβεσθέντες χιαστὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντιγραφέως, καὶ τέλος τὸ ἀκόλουθον ἑξάστιχον:

Θεὸς διττὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων·
Ἔχει τὸ περιττὸν· οὐδενὸς τῶν σωμάτων·
Αὐτὸς μετασχὼν οὐρεούσης τετράδος:
Αἰσθήσεων πέφυκεν ἔξω πεντάδος:
Κίνησιν οὐ πάσχων δὲ διπλῆς ἑξάδος:
Φέρει τὸ σεπτὸν τῆς ἁρίστης ἑπτάδος:

Ἕπεται «*Πρὸς τὸν ποιμένα τὸν ἐκεῖσε, τοῦ Ἰωάννου γράψαντος πρὸς τὸν τῆς Ραϊθοῦ*» ὁμιλία ἀναγραφομένη λα' παρὰ Σωφρονίῳ (σ. 171). Ἐν τέλει δὲ αὐτῆς ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς δύο ἐπιγράμματα:

Ἰωάννη κράτιστε τὰς θεωρίας,
Ἔδειξας ἐξέδωκας ὕψωσας μόνος.

Ἄλλο.

Κύπους παρέσχες τοῖς μονασταῖς ὡς μόνος,
σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν Ἰωάννη.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

1. Ἴδε ἐκδ. Σωφρονίου σ. 170.

ἑτέρα δὲ γραφὶς σύγχρονος ἐσημείωσε τάδε·

Σὺ δέ μοι σκόπει κάλλιστα διὰ τριπλῆς δεκάδος,
τὸν ἐκ τῶν χάρτου ἀριθμῶν τῶν τῆς βίβλου τετράδων
τὸν Ἰωάννου ἀριθμὸν τριακάδυος βαθμίδων.

Ἕπεται τέλος ἐν δυσὶ σελίσι *Πασχάλιον τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν* ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους ϛωμθ' μέχρι τοῦ ϛωιε' ἔτους· ὅθεν δῆλον ὅτι τὸ παρὸν τεῦχος ἐγράφη ἐν ἔτει 1341·

Ἀριθ. 35.

Τεῦχος συγκείμενον ἐκ φύλλων μεμβρανίνων καὶ βομβυκίνων 161, εἰς 4^{ον} (0,325×0,26), ΙΔ' ἑκατοντ. Τὰ πρῶτα τέσσαρα φύλλα μεμβράνινα, τὰ ἀκόλουθα 116 βομβύκινα, τὰ μεθεπόμενα πέντε μεμβράνινα γραφέντα ὑπὸ τῆς χειρὸς ὑφ' ἧς ἐγράφησαν καὶ τὰ προηγούμενα τέσσαρα (ἤτοι τῷ 1318)· τούτοις ἕπονται 36 ἕτερα φύλλα μεμβρ. γραφέντα ταχυγραφικῶς τῷ 1322 ὑπὸ Μιχαὴλ μοναχοῦ, ὅστις ἔγραψεν ἴσως καὶ τὰ προηγούμενα. Περιέχει

1. Ὁμιλίας (μϐ') **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** εἰς τὸ κατὰ Ἰω. Εὐαγγέλιον. Ἐπὶ τοῦ 1^{ᾳ} φ. ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή: «Βιϐλίον α' ὁμιλία α' τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰω. ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντ. τοῦ Χρυσοστόμου»[1]. Ἀρχ. «*Οἱ τῶν ἀγώνων τῶν ἔξωθεν θέα*». Τὸ κείμενον ἐν μὲν τοῖς μεμβρ. φ. (1-4 καὶ 121—125) γέγραπται ἐν διστήλῳ, ἐν δὲ τοῖς βομβυκίνοις ἐν μονοστήλῳ ὑπὸ χειρὸς ἑτέρας. Εἰς τὸ τέλος ὁ ἀντιγραφεὺς ἔγραψε διὰ κινναβάρεως: «† *ἔτους ϛωκζ'* (=1318) *ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ ι' ἡμέρα παρασκευῇ ὥρα η'*».—Αὐτόθι ἀναγινώσκεται καὶ ἡ ἑπομένη σημείωσις γραφεῖσα ὑπὸ ἑτέρας χειρός: «*Εἰς τοὺς ϛωτζ'* (=1349) *χρόνους ἐκημύθησαν οἱ παῖδες τοὺ δούλ(ου) τοῦ Θῦ. Ἰω τοῦ Βιζιάρίτι· καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Εὐδωκήας τῆς Ἀτούμησας· οὗ τὰ ὀνόματα τὼν κεκομιμενὸν· Λεόν ὁ Σέργιος· Μιχα(ὴλ) ὁ Ἀτούμ(ης)· Γεώργιος ὁ Σιναλερὶμ· Ἐλενὴ ἡ ωγωθὲτσνα (γρ. ἡ Λογοθέταινα) Ἀννὰ ἡ Κεχουλήνα Θεοδωρος ὁ Σζὰσις· Λεὸν ὁ Σέργιος· Μιχὰ(ηλ) ὁ Ἀτούμις καὶ εἰτας (=εἴ τις) παισὶ τὸ βιβλιόν ἐτούτ(ο) καὶ ἀναγνώσιτο ὦλοι ασ τονσ μακαρίζουν*».

2. «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ Βουλγαρίας **ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ**», οὗ ἡ ἀρχή· «*Οἱ μὲν πρὸ τοῦ νόμου*»· εἰς τὸ τέλος: «†*ἐτελειώθη τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον ὁ καταματθ(αῖον) διὰ χειρὸς Μιχαὴλ ἁλιτροῦ· καὶ μὴ μέμψησθε διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων· ἔτους ϛωλ' ἐν μηνὶ ἰουνί(ῳ)· ἡμέρα δ'*»—Ἕπονται: «*Εἰς τὸ Βίβλος Γενέσεως: τετράστοιχα ἰαμϐεῖα*» (sic).

† Ὁρᾷς τελώνην καὶ βλέπεις οἷα γράφει;
Ἀβραὰμ υἱὸν τὸν λόγον δείκνυσί σοι:
καὶ παῖδα Δαυὶδ τὸν Θεὸν λέγει:
ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς σαρκικῇ παρουσία.

Πυρέποντκι ἀποσπάσματα «*ἐκ τοῦ Κλήμακος*», «*Στίχοι κατὰ ἀλφάϐητον εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν γραμμάτων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου*», ὧν ἡ ἀρχή: «*Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦντες*»· μεθ' οὓς διατριϐὴ «Περὶ τοῦ ἀλλ' ἕνευεν (sic) ἀλλήλοις τῶν ἀναϐαθμῶν», ἧς ἡ ἀρχή: «*Τὸ τῶν ἀναϐαθμῶν ἀλληλούϊα*».

Τὸ ϐ' τοῦτο μέρος τοῦ τεύχους ἔγραψεν ὁ Μιχαὴλ ἐν μονοστήλῳ. Ὁ δὲ σταχωτὴς ἔσωθεν τῶν πινακίδων προσήρμωσε δύο διαφόρων τευχῶν (Ι' καὶ ΙΑ' ἑκατ.) φύλλα ἔχοντα μέρος θεολογικῶν ὁμιλιῶν. Ἡ γραφὴ τῶν 116 βομϐ. φύλλων φαίνεταί μοι ἀρχαιοτέρα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος· ὅθεν ὑποτίθημι ὅτι ὁ Μιχαὴλ συνεπλήρωσε μᾶλλον παλαιὸν τεῦχος προσθεὶς τὰ ὀλίγα μεμϐράνινα φύλλα· ἔστι δὲ ἡ γραφὴ αὐτοῦ τοῦ Μιχαὴλ ταχυγραφικὴ καὶ ἀξία ἴσως πρὸς ἰδιαιτέραν παλαιογραφικὴν μελέτην· ἐλάχιστον ταύτης δεῖγμα εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Β' πίνακι ἀριθ. 1.

Ἀριθ. 36.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,350×0,20)· ὁ χάρτης στιλπνός· ἐγράφη ἐν Ἄθῳ ὑπὸ Σωφρονίου τῷ 1622 κατὰ παραγγελίαν Νεοφύτου ἱερομονάχου. Ἐπιγράφεται:

«**Συναξάριον** σὺν Θεῷ τῶν ἁπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων· διαλαμϐάνον συνεπτυγμένως ὅθεν τε ἦν ἕκαστος· καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς· εἴτε φημὶ δι' ἀθλήσεως, εἴτε ἀσκήσεως τὸν ϐίον διήνυσεν· ἔτι τε καὶ περὶ τῶν δεσποτικῶν καὶ ἑτέρων ἐπισήμων ἑορτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἐτέθησαν ἄγαν ἀρίστως, ὑπὸ **Χριστοφόρου** πατρικίου[1] καὶ ὑπάτου τοῦ Μιτυληναίου· οἱ μὲν ἴαμϐοι, ἐν ἐγκωμίου τάξει· τό, τε ὄνομα καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐγκωμιαζομένου δη-

1. Τὸ ὄνομα «Χρυσοστόμου» γέγραπται ἐν πρωτοφανεῖ μοι μονογράμματι, οὗ τὴν εἰκόνα ὅρα ἐν Δ' πίνακι ἀριθ. 3.

1. Fabr. Bibl. G. XI, σ. 594, Harless.

λοῦντες· ὁ δὲ εἰς τὸν πρῶτον ἅγιον ἡρωϊκός, δηλῶν ὁμοῦ τό, τε ὄνομα καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτελειώθη· ἐν δὲ ταῖς πρώταις ἡμέραις, δηλοῖ καὶ τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα». Οἱ βίοι τῶν ἁγίων ἄρχονται ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἀπὸ τῆς 1 σεπτεμβρίου μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς φεβρουαρίου. Συγγραφεὺς δὲ τοῦ ἐπιτόμου τούτου Συναξαρίου ἔστι, κατὰ Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην, Μαυρίκιος ὁ διάκονος τῆς Μ. Ἐκκλησίας· οὗ τὸ πόνημα παρέφρασε τὸ πρῶτον Μάξιμος ὁ Μαργούνιος, ὕστερον δὲ αὐτὸς ὁ Νικόδημος προσθεὶς σημειώσεις, βιβλιογραφικὰς εἰδήσεις, κριτικὰς παρατηρήσεις καὶ σοφὰ συμπληρώματα[1].

Τὸ τεῦχος γραφὲν λίαν φιλοκάλως καὶ ἐπιμελῶς φέρει εἰς τὸ τέλος τὴν ἑξῆς τοῦ γραφέως σημείωσιν: « † *Ἡ βίβλος ἔσχεν ἤδη σὺν Θεῷ πέρας,* | *ἔγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ:* | *Λοιπὸν συγγνώμην καὶ αὐτῷ τοὺς ὧδε ἐντρυφῶντας,* | *ὅτι γραμμάτων ἄπειρος, τυγχάνω ὡς ἐπίπαν: — ἔτους ,ΖΡΛ', ἐγράφη ἐν τῷ ἁγιωρύμῳ ὄρει τῷ Ἄθῳ*». Ὁ αὐτὸς δέ, κατ' ἐντολὴν βεβαίως τοῦ δωρητοῦ, ἐσημείωσε καὶ τὰ ἑπόμενα : « † *ἐγὼ εὐτελὴς Νεόφυτος ἱερομόναχος στέλλω τὴν παροῦσαν βίβλον εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἱερὰν μονὴν τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τοῦ Λειμόνος εἰς ψυχικήν μου σωτηρίαν· καὶ νὰ γράψετε καὶ τὰ τρία ὀνόματα· ἤγουν, τὸ ἐμόν, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ τῆς μάμμης μου· τὰ δ' ἔξοδα ταύτης εἰσὶν χίλια*» (ἐννοεῖται *ἄσπρα*). Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς «*χίλια*» ἀποσβεσθεὶς ἀντικατέστη ὑπ' ἄλλης χειρός, ἴσως τῆς τοῦ ἀφιερώσαντος, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «*δύο χιλιάδες*».

Ἀριθ. 37.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,30×0,235), τῆς Ι'—ΙΑ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 288.

Εὐαγγελιστάριον δίστηλον, μετὰ μουσικῶν τόνων.

Ἀριθ. 38.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,30×0,24) τῆς ΙΑ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 208.

Εὐαγγελιστάριον δίστηλον μετὰ μουσικῶν τόνων καὶ ἀρχικῶν κεφαλαίων στοιχείων ἐξειργασμένων ὑπὸ καλλιτέχνου χειρός. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἀναγινώσκεται σημείωμα περιέχον τὸ σχῆμα καὶ τὰς ὀνομασίας τῶν ἐν τῷ τεύχει εὑρισκομένων μουσικῶν σημείων. Ἴδε δὲ αὐτὸ ἐν Πίνακι Β', ἀριθ. 2, ἔνθα περιέχεται τὸ πανομοιότυπον ἐξ γραμμῶν καὶ πάντων τῶν σημαδίων. (Πρβλ. τὸν Πρόλογον σ. 5).

Ἀριθ. 39.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς μ. φ. (0,315×0,215) γραφὲν ἐν διστήλῳ τῷ 1554· σύγκειται ἐκ 49 τετραδίων ἠριθμημένων, ἤτοι φύλλων 392. Κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατοντ. ἦν κτῆμα Σεραφείμ ἱεροδιακόνου.

Τριῴδιον ἔχον ἐν τέλει τὴν ἑπομένην σημείωσιν : «*Ἔτους ,ΖξΒ' ἰνδ. ιβ'—Σωθῇ ὁ γράψας, ἐλεηθῇ ὁ ἔχων.—Ἡ μὲν χεὶρ γράψασα σήπετε τάφῳ· ἡ δὲ γραφὴ* (sic) *μένῃ εἰς χρόνους πληρεστάτη. ἀμὴν. ἀμὴν. ἀμήν*». Ἀπαντᾷ δὲ καὶ ἡ ἑξῆς δήλωσις:

«*Τὸ παρῶν βιβλίων· εἰπάρχ(ει) ἐμοὶ· τοὲν Ἱεροδιακόνεις· σεραφίμ· τοοντη, ἐντεικοιλὶ το της ἐφέσου· καὶ ὣς της μὲν αὐ τῷ ἀπο ξε νό σι· ἄνευθελίματως αὐτου· ἐχέτο ταςἀρὰς των τρι ἀκοσίων· δέκακαὶ ωκτῷ θεοφόρων· πατέρων ημῶν τῶν ἐν νικαίᾳ· καὶ τουἁγίου ενδόξου μεγαλομάρτιρος Γεωργίου ἀμὴν*».

Ἀριθ. 40.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς μ. φ. (0,31×0,21) τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος.

Εὐαγγελιστάριον, οὗ ἡ πρώτη περικοπὴ ἐσφαλμένως ἀποδίδοται τῷ εὐαγγελιστῇ Ματθαίῳ.

Σημείωμα δέ τι ἐπὶ τῆς πρώτης πινακίδος δηλοῖ, ὅτι ἀνῆκε τὸ τεῦχος παρεκκλησίῳ τινὶ τῆς μονῆς : «*Εἰς τὸ παρακλήσιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς τραπέζης τοῦ ὀνομαζομένου ναοῦ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου πρωδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ καθολικοῦ*».

Ἀριθ. 41.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 4ον (0,32×0,23) τῆς ΙΒ'—ΙΓ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 221· τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ· τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα κεκαλλωπισμένα καὶ κεχρωματισμένα.

Εὐαγγελιστάριον.

1. Ἡ παράφρασις αὕτη ἐδημοσιεύθη τὸ α' ἐν Βενετίᾳ 1819, εἰς 3 τόμους εἰς 4ον, τὸ β' ὑπὸ Σωφρονίου Χ. Ἀσλάνογλου ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1842 εἰς 13 τομίδια εἰς 8ον, τὸ γ' ὑπὸ Θ. Ν. Φιλαδελφέως ἐν Ἀθήναις, 1868, τόμ. 2 εἰς 4ον, καὶ δ' ὑπὸ Ραφτάνη ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀριθ. 42.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,33×0,24) τῆς Ι'—ΙΑ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 338. Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ.

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίαι, αἱ ἑπόμεναι:

1. Ὁμιλία, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, φ. 1α.

2. «Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ. καὶ εἰς τὸ ἑκάστω κλίματι ἐφεστήκασιν ἄγγελοι». Ἀρχ. «*Ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν*»[1], φ. 4α.

3. «Ὁμιλία εἰς τὸν περὶ φύσεως νόμον». Ἀρχ. «*Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος*»[2], φ. 23ε.

4. «Περὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως, καὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας». Ἀρχ «*Σφοδρὸν τὸ κακῦμα*»[3], φ. 33α.

5. «Διδασκαλία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς ἔχοντας συνεισάκτους. Λόγος α'». Ἀρχ. «*Ἐπὶ μὲν τῶν προγόνων*»[4], φ. 40α.

6. «Ὁμιλία εἰς μάρτυρας Αἰγυπτίους». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός· καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες*»[5], φ. 66α.

7. «Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν· *οἴδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς τὸ ἀγαθόν*· καὶ περὶ ὑπομονῆς· καὶ ὅσων τῶν θλίψεων τὸ κέρδος». Ἀρχ. «*Ὡς διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου*»[6], φ. 71.

8. «Εἰς τὸν μα' ψαλμόν· *δι τρόπον ἐπὶ ποθεῖ* (sic) *ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων*· καὶ τίνος χάριν εἰς τὸν βίον εἰσενεχθεὶς μετωδῆς (sic) ψάλλεται· καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας». Ἀρχ. «*Ὑμεῖς μὲν ἡμᾶς*»[7], φ. 78.

9. «Περὶ κενοδοξίας· καὶ, ὅπως δεῖ τοὺς γονέας ἀνατρέφειν τὰ τέκνα». Ἀρχ. «*Ἀράτις* (sic) *ἐποίησεν ὅπερ ἠξίωσα*»[8], φ. 92ε.

10. «Ὁμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι ἐπὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ κολάσεσι· καὶ σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς τῶν φαύλων εὐημερίαις· καὶ δυσπραγίαις τῶν δικαίων». Ἀρχ. «*Ἐγὼ μὲν ἤλπιζον*»[9], φ. 118ε.

11. «Ὁμιλία εἰς τὴν προφητικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· *ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐποίησα φῶς καὶ σκότος*» κτλ. Ἀρχ. «*Ὀλίγα μὲν τὰ εἰρημένα*»[10], φ. 134ε.

12. «Ὁμιλία περὶ προσευχῆς· Λόγ. α'». Ἀρχ. «*Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει*»[1], φ. 146ε.

13. «Ὁμιλία περὶ προσευχῆς· Λόγος β'». Ἀρχ. «*Ὅτι μὲν παντὸς ἀγαθοῦ*»[2], φ. 152α.

14. «Ὁμιλία περὶ τοῦ μὴ δημοσιεύειν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν· μὴ δὲ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν». Ἀρχ. «*Μακαρίζω τῆς σπουδῆς*»[3], φ. 159α.

15. «Ὁμιλία· περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν τινὰς ἑαυτῶν· μὴ δὲ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν· μὴ δὲ ἀπαγορεύειν ἐν τῷ μὴ λαμβάνειν αἰτοῦντας· καὶ πρὸς ἄνδρας περὶ τῆς πρὸς τὰς γυναῖκας εἰρήνης». Ἀρχ. «*Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας*»[4], φ. 171ε.

16. «Ὁμιλία ὅτι ἐπικίνδυνον καὶ τοῖς λέγουσι καὶ τοῖς ἀκούουσι τὸ πρὸς χάριν δημηγορεῖν· καὶ ὅτι χρήσιμον καὶ δικαιοσύνη μεγίστη, τὸ κατηγορεῖν τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων». Ἀρχ. «*Ἱκανῶς ὑμῶν οἶμαι*»[5], φ. 180α.

17. «Ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, *διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω*». Ἀρχ. «*Πρὸς τὰς τοῦ μέλιτος*»[6], φ. 192α.

18. «Ὁμιλία εἰς τὸ *γυνὴ· δέδεται νόμῳ, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ*» κτλ. Ἀρχ. «*Περὶ γάμου πρώην*»[7], φ. 205α.

19. «Ἐγκώμιον εἰς Μάξιμον· καὶ περὶ τοῦ ποίας δεῖ ἄγεσθαι γυναῖκας». Ἀρχ. «*Ὅτι μὲν ἀπελείφθην*»[8], φ. 215α.

20. «Λόγος εἰς νεωτέραν χηρεύσασαν». Ἀρχ. «*Ὅτι μὲν χαλεπὴν ἔλαβες*»[9], φ. 239α.

21. «Πρὸς τὴν αὐτὴν περὶ μονανδρίας». Ἀρχ. «*Τὸ μὲν τὰς ἀπείρους*»[10], φ. 253α.

22. «Ὁμιλία εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν τελώνην· καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς». Ἀρχ. «*Καθάπερ νεφῶν συνδρομὴ*»[11], φ. 266ε.

23. «Ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγων (sic), *δεῖ δὲ καὶ αἱρέσεις εἶναι*» κτλ. Ἀρχ. «*Ἱκανῶς πρώην*»[12], φ. 284α.

24. «Ὁμιλία· εἰς τὸ *εἰρήνην διώκετε μετὰ*

---

1. Migne, Patrol. τ. 59, σ. 687. — 2. Αὐτ. τ. 48, σ. 1081.—3. Αὐτ. τ. 51, σ. 347.

4. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ λόγου τούτου ἀγνοεῖται παρὰ Migne, τ. 47, σ. 495, καὶ ἐν ὑποσημειώσει.

5. Migne, Patrol. τ. 50, σ. 693.—6. Αὐτ. τ. 51, σ. 165.—7. Αὐτ. τ. 55, σ. 155. —8. Αὐτ. τ. 64 σ. 1333.— 9. Αὐτ. τ. 49, σ. 241.—10. Αὐτ. τ. 56, σ. 141.

1. Migne, τ. 50, σ. 775.—2. Αὐτ. σ. 779.—3. Αὐτ. τ. 51, σ. 353.—4. Αὐτ. σ. 363.—5. Αὐτ. τ. 50, σ. 653.—6. Αὐτ. τ. 51, σ. 207.—7. Αὐτ. σ. 217.—8. Αὐτ. σ. 225. —9. Αὐτ. τ. 48, σ. 599.— 10. Αὐτ. σ. 609.

11. Τεμάχιον ἀπὸ τῆς § ς' τοῦ Ε' περὶ ἀκαταλήπτου λόγου τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Migne, τ. 48, σ. 741, γραμμὴ 35.

12. Migne, τ. 51, σ. 251.

πάντων κτλ. καὶ ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης καὶ κρίσεως». Ἀρχ. «*Πολλὰ μὲν ἔστι*»[1], φ. 294[δ].

25. «Περὶ τελείας ἀγάπης· καὶ τῆς καταξίαν τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως· καὶ περὶ κατανύξεως». Ἀρχ. «*Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθὴ*»[2], φ. 305[δ].

26. «Ὁμιλία· περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως». Ἀρχ. «*Περὶ δογμάτων ὑμῖν*»[3], φ. 319[δ].

27. «Εἰς τὸν ἑκουσίως ἁμαρτάνοντα μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας· καὶ ὅπως χρὴ προσιέναι τοῖς μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «*Τῶν δένδρων ὅσα περ ἂν*»[4], φ. 336[δ]. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τῆς προτελευταίας τοῦ τεύχους σελίδος γέγραπται τὸ ἑπόμενον σημείωμα ὑπὸ χειρὸς τῆς ΙΖ′—ΙΗ′ ἑκατοντ. «*Τὸ παρὸν βιβλίον ἐδωκέν το ἡ κυρὰ Ζαμπία εἰς τὸ μοναστὴρ εἰς μνημόσυνον τοῦ πατρὸς αὐτῆς Ἀγγέλου τὸ ὄνομα· αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ*».

Ἀριθ. 43.

Τεῦχος βομβύκινον[5] εἰς 4ον (0,345×0,255) ἐκ φ. 271, τῆς ΙΒ′—ΙΓ′ πιθανῶς ἑκατοντ. Τὰ φύλλα καὶ τὰ τετράδιά εἰσιν ἠριθμημένα διὰ τοῦ ἕλλην. ἀλφαβήτου. **Βίοι καὶ μαρτύρια τῶν μηνῶν μαΐου καὶ ἰουνίου** καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ διαφόρων. Ἡ ἀρχὴ τοῦ τεύχους ἐλλείπει, διότι ὁ α′ βίος ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «Τῇ αὐτῇ ἡμέρα». Φαίνεται δὲ τὸ τεῦχος γραφὲν ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

1. Βίος καὶ πολ. Ἐπιφανίου ἀρχ. Κύπρου. Ἀρχ. «*Ὡς ἀπροσηπόληπτος ἄρ' ἐστι*»[6], φ. 1.

2. Βίος καὶ πολιτ. καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις Γερμανοῦ ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀρχ. «*Τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαβοήτων*[7]», φ. 24.

3. Βίος καὶ πολ. Πχωμίου. Ἀρχ. «*Ὁ κύριος ἡμῶν*»[8], φ. 35[α].

4. Βίος καὶ πολ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀρχ. «*Τὸν τοῦ μακαριωτάτου*[1]», φ. 78[δ].

5. Βίος καὶ πολ. καὶ ἄσκησις Συμεὼν τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει, ὁ διὰ πλάτους. Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*[2], *ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι*»[3], φ. 103[α].

6. «**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον· προτραπέντος ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ κλειδούχου τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ ναοῦ· ἐν ᾧ ἱστορεῖται καὶ ὁ τόπος τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων· καὶ δηλοῦται ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἄθλησις». Ἀρχ. «*Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν*»[4], φ. 205[α].

7. Βίος καὶ πολ. Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου καὶ ἑτέρων Πατέρων. Ἀρχ. «*Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν*»[5], φ. 219[α].

8. Ὑπομνήματα τῆς πολιτείας Μεθοδίου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. «*Ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν*»[6], φ. 230.

9. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. μάρτυρα Ἰουλιανόν». Ἀρχ. «*Εἰ ἐν τῇ γῇ τοιαῦται*»[7], φ. 236[δ].

10. «**ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ** ἐπισκόπου Βόστρων· ἐγκώμιον(sic) εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν». Ἀρχ. «*Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν*»[8], φ. 245[α].

11. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «*Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς*»[9] φ. 249[δ].

---

1. Migne, τ. 63, σ. 213.—2. Αὐτ. τ. 56, σ. 279.—3. Αὐτ. τ. 50, σ. 417.—4. Αὐτ. τ. 63, σ. 143.

5. Ὁ χάρτης στιλπνὸς καὶ ὑποκίτρινος κλίνων μᾶλλον πρὸς μετάξινον· τοῦ εἴδους τούτου τρία μόνον τεύχη εἶδον μέχρι σήμερον.

6. Ὁ Φαβρίκιος καὶ ὁ Harless ἀγνοοῦσι τὸν παρόντα βίον (X, σ. 223)· οὐδ' ὁ Νικόδημος ποιεῖται αὐτοῦ μνείαν.

7. Ἴδε Α. Π. Κεραμέως, Ἕλλην. Ἀνεκδ. σελ. 1-17—8. Fabr. X, σ. 301. Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Β′, σ. 152 ἐν ὑποσημειώσει) σημειοῖ ἕτερον βίον. Ἴδε καὶ παράφρασιν ἑτέρου βίου ἐν Ἀγαπίου Καλοκαιρινῇ, σ. 37.

1. Harless-Fabr. X, σ. 213.—Νικοδ. (Συνάξ. Β′, σ. 164 ἐν ὑποσημ. 2) — Ἐν Ν. Παραδ. Ἀγαπίου εὑρίσκεται παράφρασις ἑτέρου βίου (τ. 411).

2. Πρβλ. Νικοδ. Συναξ. Β′, σ. 168, καὶ παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Καλοκαιρινῇ, σ. 63.

3. Μεταξὺ τοῦ 189 καὶ 200 φ. ἐλλείπουσι φύλλα δέκα κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ τεύχει ἀρίθμησιν. Ἀλλὰ συμπαραβαλὼν τὸ κείμενον εἶδον ὅτι ἔσφαλεν ὁ ἀριθμήσας τὸ τεῦχος παραδραμὼν τοὺς δέκα ἀριθμούς.

4. Τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου κειμένου ποιεῖται μνείαν ὁ Φαβρίκιος (X, σ. 204), τὴν δὲ λατινικὴν μετάφρασιν μετετύπωσε καὶ ὁ Migne ἐν Patrol. τ. 87, σ. 4087.

5. Ἴδε Fabr. X, σ. 300.—Νικοδ. Συναξ. Β′, σ. 200 ἐν ὑποσημειώσει.

6. Ἴδε Migne, τ. 100, σ. 1244.—7. Αὐτ. Patrol. τ. 50, μέρ. 2ον, σ. 665.—8. Αὐτ. τ. 85, σ. 1764.

9. Συγκατατάσσεται τοῖς νόθοις. Migne, τ. 50, σ. 787.

12. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «*Οὐραοῦ καὶ γῆς ἄμιλλαν*»[1], φ. 251[6].

13. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ὁμιλία εἰς τοὺς δώδεκα ἁγ. καὶ πανευφήμους τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλους». Ἀρχ. «*Εἰκότως καὶ τήμερον*»[2], φ. 254[6].

14. «ΙΩΑΝΝΟΥ μοναχοῦ καὶ ἀρχιδιακόνου τῆς καθ' ἡμᾶς ταύτης σεβασμίας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ Πέτρας ἐπικεκλημένης, τοῦ **Μαυροπόδου**, ἐγκώμιον ἰς (sic) τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Βάρα». Ἀρχ. «*Τὰ τῶν φιλοθέων ἀνδρῶν*»[3], φ. 258[x]. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

Ἀριθ. 44.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,35×0,25), τῆς ΙΑ΄ ἑκατοντ. Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· δίστηλον.

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ *ὁμιλίαι* :

1. Τὸ τέλος τοῦ α΄ πρὸς Ἀνομοίους λόγου.

2. Ἡ β΄ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὁμιλία. Ἀρχ. «*Φέρε δὴ λοιπὸν*», φ. 1[x].

3. «Παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ καρτερίας· καὶ ὑπόμνησις ἐκ παραδειγμάτων τοῦ Ἰὼβ καὶ τῶν τριῶν παίδων· καὶ περὶ τῆς τῶν ὅρκων ἀποχῆς». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*»[4], φ. 11[6].

4. «Ἔτι παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ τοῦ φέρειν γενναίως τὴν ἐπικειμένην ἀπειλήν· ἔχοντα ὑποδείγματα τὸν Ἰὼβ καὶ τοὺς Νηνευίτας· καὶ ὅτι οὐ χρὴ δεδεικέναι τὸν θάνατον ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύναι προτροπή». Ἀρχ. «*Τῶν τριῶν παίδων*»[5], φ. 21[x].

5. «Ὅτι χρήσιμος ὁ τῶν ἀρχόντων φόβος· καὶ ὅτι ὁ ἀδίκως τί πάσχων καὶ εὐχαριστῶν τῷ συγχωρήσαντι Θεῷ, ἴσος ἐστὶ τὰ διὰ τὸν Θεὸν ταῦτα πάσχοντος· καὶ τὰ παραδείγματα τὰ ἐκ τῶν τριῶν παίδων καὶ τῆς βαβυλωνίας καμίνου· καὶ περὶ τῆς τῶν ὅρκων ἀποχῆς». Ἀρχ. «*Πολλὰς μὲν ἀνηλώσαμεν*»[6], φ. 32[x].

6. «Ὑπόμνησις τῶν ἤδη αὐτῷ προλεχθέντων ὅτι θάνατον καὶ λύπην ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν βίον εἰσενεγκοῦσα ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεῖται· καὶ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ περὶ τῆς τῶν ὅρκων ἀποχῆς»[1]. Ἀρχ. «*Πολλὰ μὲν καὶ περὶ πολλῶν*», φ. 42[x].

7. «Ὁμιλία εἰς τὸ *περιεπάτει ὁ Θεὸς τὸ δειλινὸν ἐν τῷ παραδείσῳ*· καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ὅρκους». Ἀρχ. «*Σύγγωτε πρώην*»[2], φ. 47[6].

8. «Ἔπαινος τῶν κατορθωκότων τὸ μὴ ὀμνύειν· καὶ ὅτι οὐκ ὀφείλει τίς διακρίνεσθαι[3] θείων λογίων ἐν ἐκκλησίᾳ· καὶ διὰ τί μετὰ χρόνον πολὺν ἐδόθησαν αἱ ἅγιαι Γραφαί· καὶ εἰς τὸ *οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ*· καὶ φυσιολογία κόσμου· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύναι». Ἀρχ. «*Καὶ πρώην πρὸς ὑμᾶς*»[4], φ. 52[x].

9. «Ἔπαινος τῶν μετὰ τὴν ἑστίασιν ἀπηντηκότων εἰς τὴν ἀκρόασιν· καὶ φυσιολογία κόσμου· καὶ κατὰ τῶν θεοποιούντων τὴν κτίσιν· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν». Ἀρχ. «*Χαίρω καὶ συγχαίρω*»[5], φ. 59[6].

10. «Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῆς στάσεως προσδοκηθέντων κακῶν· καὶ ἀνάμνησις τῶν τότε συμβάντων· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν τὸ σῶμα ἡμῶν διαβαλλόντων· καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς». Ἀρχ. «*Ἐπειδὰρ ἐννοήσω*»[6], φ. 67[x].

11. «Εὐχαριστία ἔτι πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθροπῶν· καὶ ἀνάμνησις τῶν διὰ τὴν στάσιν κατασυρέντων καὶ τιμωρηθέντων· ὁμοίως δὲ πάλιν περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας· καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο· καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ ὀμνύειν». Ἀρχ. «*Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς*»[7], φ. 82[x].

12. «Τοῦ δήμου παντὸς ἀφεθέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρρήσαντος· τινὲς πάλιν τῆς πόλεως ἐτάραξαν φοβερὰς πλάττοντες φήμας καὶ ἠλέχθησαν· εἰς τοῦτο ἡ ὁμιλία εἴρηται καὶ εἰς τὴν τῶν ὅρκων παραίνεσιν· διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἱστορία καὶ τὸν Ἰεφθάε παρηνέχθη καὶ ἐδείχθη πῶς ἐξ ἑνὸς ὅρκου γίνονται ἐπιορκίαι». Ἀρχ. «*Οὐχ ὡς ἔτυχεν*»[8], φ. 88[6].

---

1. Συγκατατάσσεται τοῖς νόθοις. Migne, τ. 59, σ. 491. — 2. Ὁμοίως. Migne, αὐτ. σ. 495.

3. Ἴδε Α Π. Κεραμέως, ἑλλην. Ἀνέκδοτα.

4. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 59.— 5. Αὐτ. σ. 67.—6. Αὐτ. σ. 81.

1. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔχουσι καὶ ἄλλοι κώδικες (Migne, τ. 49, σ.91 ἐν ὑποσημειώσει).

2. Migne, τ 49, σ. 97.

3. Ἐλλείπουσιν ἐνταῦθα αἱ λέξεις: «μετὰ ἑστίασιν ἀκροᾶσθαι».

4. Migne, αὐτ. σ. 103.—5. Αὐτ. σ. 111. —6. Αὐτ. σ. 119.—7. Αὐτ. σ. 135.—8. Αὐτ. σ. 143.

13. «Ἔτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας· καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος· καὶ ὅτι πένθος γέλωτος λυσιτελέστερον· καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν *ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνῃ*· καὶ ὅτι τοῦ φονεύειν, τὸ ὁρκίζειν χεῖρον». Ἀρχ. «*Ἔδει καὶ τήμερον*»[1], φ. 97[δ].

14. «Φημισθείσης εἰς τὸν ἄρχοντα Πρέδας· καὶ πάντων περὶ φυγῆς βουλευομένων· τοῦ ἄρχοντος εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ παρακαλέσαντος, ἐλέχθη ἡ παροῦσα ὁμιλία· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύναι· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου. *Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Ἀρχ. «*Τὸν ἄρχοντα μὲν ἐπήνεσα*»[2], φ. 104[α].

15. «Λόγος εἰς τὴν τῶν πεπλημμεληκότων ἐξέτασιν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφήν». Ἀρχ. «*Εἰς καιρὸν ὑπεψάλαμεν*»[3], φ. 113[δ].

16. «Λόγος περὶ νηστείας· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, *χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*». Ἀρχ. «*Πολλοὺς ἴδον χαίροντας*»[4], φ. 121[α].

17. «Τῇ κυριακῇ τῆς Σωζομένης πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν». Ἀρχ. «*Κατετρυφήσατε τῶν ἁγίων*»[5], φ 128[α].

18. «Εἰς τὴν διαλλαγὴν τοῦ βασιλέως προστὴν (sic) πόλιν· καὶ εἰς τοὺς πλημμελήσαντας εἰς τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφήν· καὶ εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ». Ἀρχ. «*Ἀπὸ τῆς ῥήσεως ἀφ' ἧς*»[6], φ. 137[α].

19. «Κατήχησις πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι καὶ περὶ γυναικῶν τῶν ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσῷ κατακοσμουσῶν ἑαυτάς· καὶ περὶ τῶν κληδονισμοῖς ἢ περιάπτοις ἐπῳδαῖς κεχρημένων· ἅτινα πάντα ἀλλότρια χριστιανισμοῦ ἀποδέδεικται». Ἀρχ. «*Τῶν πρώην εἰρημένων*»[7], φ. 145[δ].

Ἐν τέλει τῆς κατηχήσεως ταύτης ἀναγινώσκομεν: «*Τέλος τῆς βίβλου τῶν Ἀνδριάντων*», χειρὶ δὲ μεταγενεστέρᾳ: «*Ἀρχὴ τῶν Μαργαριτῶν*» (sic).

20. «Λόγος πρὸς ἀνομοίους καὶ περὶ ἀκαταλήπτου» Ἀρχ. «*Τί τοῦτο· ὁ ποιμὴν*»[8], φ. 154[α]-158[δ]. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ 129[δ] φ. ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς σημείωμα γραφέν, ὡς ἔοικε, κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα. «*Ἀναλλώ(μασι) τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελ(φείας) Μαρουήλ . . .*» Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πρὸς Ἀνομοίους λόγου ὑπάρχει λειογραφία παριστῶσα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐντὸς κύκλου. Πνεύματα ⊣, ⊢ κτλ. Ἐλλείπει τὸ ὑπογεγραμμένον ε. Ὁ σταχωτὴς ἔσωθεν τῶν πινακίδων προσέθηκε δύο μεμβράνινα φύλλα καὶ ἕτερα χαρτῶα ἀποσπασθέντα ἐκ θεολογικῶν τευχῶν.

1. Migne, τ. 49, σ. 153.—2. Αὐτ. σ. 161. 3. Αὐτ. σ. 171 —4. Αὐτ. σ. 179.—5. Αὐτ. σ. 167.—6. Αὐτ. σ. 211, καὶ ἐν ὑποσημειώσει. 7. Αὐτ. σ. 231.—8. Αὐτ. τ. 48, σ. 701.

Ἀριθ. 45.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,33×0,25) τῆς ΙΑ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 335 ἠριθμημένων ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις. Ἡ ἀρίθμησις αὐτῶν ἐσφαλμένη κατά τι· δίστηλον· ἡ γραφὴ καθαρὰ καὶ ἐπιμελημένη· αἱ ἐπιγραφαὶ κεχρυσωμέναι, ἔχουσαι ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ταινιώδη κοσμήματα. Τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα γράμματα ὑπερμεγέθη, κεχρωματισμένα καὶ φιλοκάλως εἰργασμένα ὑπὸ καλλιτέχνου χειρός. Ἐν δὲ τῷ κειμένῳ ἀπαντᾷ συνεχῶς τὸ προσγεγραμμένον ε (adscriptum). Ἔσωθεν τῶν πινακίδων τοῦ σταχώματος προσήρτηνται δύο φύλλα μεμβρ. κώδικος θεολογικοῦ τῆς ΙΑ'—ΙΒ' πιθανῶς ἑκατονταετ. ἔχοντα μέρος ὁμιλίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ λόγοι διάφοροι:

1. «Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ. Χρ.» Ἀρχ. «*Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε*»[1], φ. 1[α].

2. «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον». Ἀρχ. «*Ἐμελλεν ἄρα*»[2], φ. 10[α].

3. «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἰησοῦς*»[3], φ. 59[α].

4. «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «*Χθὲς τῆς λαμπρᾶς*»[4], φ. 70[α].

5. «Εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἀδελφὸν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου». Ἀρχ. «*Φίλου πιστοῦ*»[5], φ. 99.

6. «Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «*Ἀθανάσιον ἐπαινῶν*»[6], φ. 103[δ].

7. «Εἰς τὴν τὸν (sic) ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν συντακτήριος». Ἀρχ. «*Πῶς ὑμῖν*»[7], φ. 123[α].

1. Migne, τ. 36, σ. 312.—2. Αὐτ σ.493. 3. Αὐτ. σ. 336·—4. Αὐτ. σ. 360.—5. Αὐτ. τ. 85, σ 832.—6. Αὐτ. σ. 1031.—7. Αὐτ. τ. 36, σ. 457.

8. «Περὶ φιλοπτωχίας». Ἀρχ. «*Ἄνδρες ἀδελφοὶ*»[1], φ. 137[δ].

9. «Εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης». Ἀρχ. «*Τί λύετε τάξιν*»[2], φ. 159[δ].

10. «Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»[3], φ. 182[δ].

11. «Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. *Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου*»[4], φ. 184[δ].

12. «Εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα». Ἀρχ. «*Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι*»[5], φ. 201[δ].

13. «Εἰς τὴν πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα». Ἀρχ. «*Περὶ τῆς ἑορτῆς*»[6], φ. 207[δ].

14. «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. Μακκαβαίους». Ἀρχ. «*Τί δαὶ*»[7], φ. 116[δ].

15. «Ἐγκώμιον εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα ἐξαγροῦ (sic) ἐπανήκοντος, μετὰ μίαν τῆς μνήμης ἡμέραν». Ἀρχ. «*Μικροῦ Κυπριανὸς*»[8], φ. 225[δ].

16. «Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ι. Χ.». Ἀρχ. «*Τίς ἡ τυραννὶς*»[9], φ. 235[α].

17. «Περὶ θεολογίας». Ἀρχ. «*Ἐπεὶ δὲ ἀνεκαθήραμεν*»[10], φ. 244[δ].

18. «Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων σχεδιασθείς». Ἀρχ. «*Ὅτ' ἂν ἴδω*»[11], φ. 263[δ].

19. «Περὶ υἱοῦ» λόγος α' καὶ β'. Ὁ α' ἄρχεται οὕτως: «*Ἃ μὲν οὖν εἴποι τις ἄν*»[12], φ. 270[α].

20. «Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ*»[13], φ. 296[α].

21. «Πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις ἢ ὅτι οὐ παντὸς τὰ πε(ρὶ) Θεοῦ διαλέγεσθαι ἢ πάντοτε». Ἀρχ. «*Πρὸς τοὺς ἐν λόγοι*»[14], φ. 313[α].

22. «Πρὸς Ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν». Ἀρχ. «*Ποῦ ποτέ εἰσιν*»[15], φ. 319[α].

23. «Εἰς ἑαυτὸν· καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν τ(ῆς) κ(α)θ(έδρας) Κωνσταντινουπό(λεως)». Ἀρχ. «*Ἐγὼ θαυμάζω*»[1], φ. 328[α].

1. Migne, τ. 35, σ. 857.—2. Αὐτ. σ. 933. 3. Αὐτ. σ. 396.—4. Αὐτ. τ. 36, σ. 624.—5. Αὐτ. σ. 608.—6. Αὐτ. σ. 428.—7. Αὐτ. τ. 35, σ. 912.—8. Αὐτ. σ. 1169.—9. Αὐτ. σ. 1044.—10. Αὐτ. σ. 36, σ. 25.—11. Αὐτ. τ. 35, σ. 1065.—12. Αὐτ. τ. 36, σ. 73 καὶ 104.—13. Αὐτ. σ. 133.—14. Αὐτ. σ. 12. — 15. Αὐτ. σ. 213.

Ἀριθ. 46.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 4[ον] (0,32×0,25) τῆς ΙΓ' πιθανῶς ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. ἠριθμημένων 320. Τὸ α' φ. ἐκπεσόν ποτε ἀντικατέστη ὑπ' ἄλλου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ λόγοι ις', ὧν προτάσσεται πίναξ. Ὁ τελευταῖος λόγος ἐλλειπής. Χεὶρ μεταγενεστέρα ἐσημείωσεν ἐν τῷ τεύχει ὅτι ἐν τέλει αὐτοῦ «*ἐλλείπει φύλλα 4*».

Ἀριθ. 47.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,325×0,245) γραφέν, κατά τινα σημείωσιν, τῷ 1509. Ὁ χαρακτὴρ τῆς γραφῆς ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὴν ΙΒ' ἑκατοντ. Σύγκειται ἐκ φ. 190· δίστηλον. Πάμπολλα γραφικὰ σφάλματα.

ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ λόγοι ἀσκητικοί.

1. «Βίος καὶ πολ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου». Ἀρχ. «*Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος*», φ. 1[α].

2. «Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ διδασκαλία πολιτείας ἀκριβοῦς, καὶ ὑποτύπωσις ἀσκητικῆς ἀγωγῆς» διῃρημένη εἰς κεφ. μδ'. (φ. 6[δ]).

3. «Κεφάλεα ἑκατῶν». Ἀρχ. «*Πῶς κτᾶται τις*», φ. 70[δ]. Εἰς τὸ τέλος χεὶρ μεταγενεστέρα ἐσημείωσε τάδε ταχυγραφικῶς: «*Τῶ παρὸν Ἐφραὶμ ἰδίαις (;) ἔγραψα εἰς τῶ βῆβλῶν τοῦτο τοῦ ἔτους ,ζιη' ἰνδικτ. ιγ' ἐν μηνὶ ὠκτωβρίου ιη', Καὶ ·ι· ἀναγινόσκωντες εὔχεστε . . . μὴ καταρῶς Θ(εὸ)ν . . . . ἁμαρτωλός*».

4. «Λόγος περὶ ἔλεγχος ἑ αὐτῶ καὶ ἐξομολόγησις». Ἀρχ. «*Ἀδελφοὶ συμπαθήσατέ μοι*», φ. 89[α].

5. «Πρὸς καθέρεσιν ὑπερηφανίας». Ἀρχ. «*Ματέα πᾶσα*», φ. 92[α].

6. «Λόγος προτρεπτικὸς εἰς μετάνοιαν». Ἀρχ. «*Δεῦται ἀγαπητοὶ*», φ. 95[δ].

7. «Λόγος ἀσκητικὸς πολλὴν ἔχων παράκλησιν καὶ κατάνυξιν τοῖς σώζεσθαι βουλομένοις». Ἀρχ. «*Ὁ πόνος τοῦ λέγειν ἀναγκάζει*», φ. 103[α].

8. «Λόγος κατὰ μίμησιν τῶν παρυμιῶν· ἐν ὧ καὶ περὶ θείου φόβου». Ἀρχ. «*Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν*», φ. 120[α].

9. «Περὶ παθῶν ἀνάμνησης μεταξὺ ὁμολο-

1. Migne, τ. 36, σ. 265.

γίσεως, καὶ εὐχαριστίας». Ἀρχ. «*Θέλω εἰπεῖν*», φ. 155ˣ.

10. «Ἕτερος λόγος· προτρεπτικὸς εἰς μετάνοιαν». Ἀρχ. «*Κατελθὼν ὁ Κύριος*», φ. 157ˣ.

11. Εὐχαριστία πρὸς Κύριον μετακατανύξεως». Ἀρχ. «*Δοτὴρ πάντων*», φ. 160ˣ.

12. «Λόγο(ς) πολὴν ἔχων κατάνυξιν καὶ ἀνάμνησην τῆς φοβερᾶς ἡμέρας τῆς κρίσεως». Ἀρχ. «*Ἐν μιᾶ τῶν ἡμερῶν*», φ. 163ˣ.

13. «Λόγος παρενετικὸς ριθῆ; πρὸς νέους». Ἀρχ. «*Πρόσχες σεαυτῶ*», φ. 164ᵉ.

14. «Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελιωθέντας». Ἀρχ. «*Ἐν ταύτη τῇ ἡμέρα*», φ. 168ᵉ.

15. «Εἰστὸν σταυρὸν καὶ περὶ μετανοίας καὶ δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ.» Ἀρχ. «*Πᾶσα ἑορτη*», φ. 172ˣ.

16. «Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν». Ἀρχ. «*Ἠκούσατε ἀγαπητοὶ*», φ. 174ᵉ.

17. Ἐρωτήσεις θεολογικαὶ μετὰ ἀποκρίσεων. Ἀρχ. «*Οἱ φιλόχριστοι εἶπον: ἐρωτῶμεν παρακαλοῦντες*», φ. 176ˣ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 48.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ᵒᵛ (0,31×0,255) συγκείμενον ἐκ φ. 194 ἐξ ὧν χαρτῶά εἰσι τὰ φ. 55–76 καὶ 151—155 προστεθέντα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντων. Ἡ γραφὴ αὐτῶν τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Τὰ δὲ μεμβράνινα φύλλα εἰσὶ συνειρμολογημένα ἐκ τευχῶν διαφόρων ἐποχῶν· οἷον τὰ φ. 1—54 καὶ 77—139 φαίνονται ὄντα τῆς Ι' ἢ ΙΑ' ἑκατοντ. Τὸ κείμενον αὐτῶν μονόστηλον (0,205×0,17) ἐκ γραμμῶν 28· ἡ μεμβρ. λεπτή. Τὰ φ. 140—150 εἰσὶν ἐκ διφθέρας λεπτοτέρας, γραφῆς δὲ τοῦ ΙΓ' αἰῶνος. Τὰ φ. 156—194 προέρχονται ἐκ τεύχους διστήλου τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος[1], ὧν τὸ κράσπεδον περικοπέν ποτε ἀνεπληρώθη ὑπὸ ταινιῶν μεμβρανίνων τεχνικῶς ἐκκοπεισῶν ἐκ βιβλίων θεολογικῶν καὶ μαρτυρολογικῶν τῆς Θ' καὶ Ι' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον δὲ τῶν ταινιῶν τούτων ξεστὸν ὂν ἀναγινώσκεται ἀκόπως. Τὰ φ. 88, 89, 90, 91, 186 καὶ 187 εἰσὶ παλίμψηστα προστεθέντα εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος κατὰ τὴν ΙΓ' πιθανῶς ἑκατονταετηρίδα. Τὸ ἀρχικὸν δὲ αὐτῶν κείμενον (Θ'—Ι' αἰῶνος), ὡς ἐπείσθην ἔκ τινων διακρινομένων φράσεων, ἀφορᾷ εἰς τὸν βίον ἁγίου τινός. Ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ταύτης ἐξετάσεως τῶν φύλλων ὑποτίθημι ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο, ὡς ἔχει, κατηρτίσθη κατὰ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ σταχωτοῦ ἢ βιβλιογράφου, ὅστις ἠθέλησε ν' ἀποτελέσῃ **Συναξάριον τοῦ μηνὸς νοεμβρίου** συλλέξας ἐκ τευχῶν ἐφθαρμένων τὸ ἀναγκαιοῦν αὐτῷ ὑλικόν· διὸ καὶ συνεπλήρωσε τὰ ἐλλείποντα διὰ χάρτου. Περιέχει δὲ τοῦτο, ὡς ἔχει τανῦν, τὰ ἀκόλουθα:

1. Μαρτ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «*ἀκακίαν κατὰ τὸν λέγοντα· ἑώρων ταύτας δὴ τὰς εὐθύτητας*» κτλ. φ. 1ˣ.

2. Μαρτ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδηφόρου. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ πρῶτοι*», φ. 3ˣ.

3. Μαρτ. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. Ἀρχ. «*Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν*», φ. 12ᵉ.

4. Βίος καὶ πολ. Ἰωαννικίου. Ἀρχ. «*Τὴν πρὸς ἀρετὴν*», φ. 24ˣ.

5. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «*Τῆς πρὸς τῶ Λιβάνω*», φ. 44ˣ.

6. Βίος καὶ πολ. Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀρχ. «*Ἡνίκα Κωνστάντιος*», φ. 50ˣ.

7. Λόγος περὶ τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει. Τὸ σωζόμενον μέρος ἀπὸ φ. 55ˣ ἄρχεται ἐκ τῶν ἑπομένων λέξεων· «*σωματικῆς καὶ παχυτέρας ἀλλοιώσεως*». Περὶ δὲ τὸ τέλος δηλοῦται ὅτι ἀνεγνώσθη ἐν Φιλαδελφείᾳ· «*μάλιστα δὲ πάντων ἡμεῖς καὶ συνδράμωμεν καὶ συνδοξάσωμεν προθυμότερον οἱ τὴν περίδοξον ταύτην Φιλαδέλφειαν οἰκοῦντες*». **Μακαρίου Χρυσοκεφάλου.** Ἴδε ἀριθ. 15, 8, σ. 34.

8. Βίος καὶ πολ. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἀρχ. «*Εἰκόνες καὶ στῆλαι*», φ. 62ˣ.

9. Βίος καὶ πολιτ. καὶ ἄσκησις Ματρώνης. Ἀρχ. «*Τοὺς σώφρονας τῶν βίων*», φ. 66ˣ.

10. Μαρτ. Ἱέρωνος. Ἀρχ. «*Ἱέρωνι τῶ γενναίω*», φ. 74ˣ.

11. Μαρτ. Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου, τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ μαρτυρήσαντος. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ*», φ. 77.

12. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «*Καὶ πάντων μὲν*», φ. 81ˣ. Ἐν τῇ ὥᾳ γραφ. ΙΕ' αἰῶνος: «† *ὁ βίος δὲ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, γέγραπται ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου· διὰ τὸ ἐξ ἄλλης βίβλου ἡ εἰκὼν οὖσα τῶν γραμμάτων*».

1. Ὁ σταχωτὴς τοῦ τεύχους μαρτυρεῖ ἐν φ. 81ˣ ὅτι ἡ εἰς τὰ φύλλα ταῦτα εἰκὼν (=χαρακτὴρ) τῶν γραμμάτων ἑτέρας ἐστὶ βίβλου.

13. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον. Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ θεῖος λόγος», φ. 143[δ].

14. Μαρτ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου, καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος εἰς Εὐφημίαν τὴν κόρην. Ἀρχ. «Ἔτους μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου», φ. 146[γ].

15. Ὑπόμν. εἰς τὸν εὐαγγ. Ματθαῖον. Ἀρχ. «Ἤδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος», φ. 154[δ].

16. Μαρτ. Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου, φ. 156[α] — 156[δ]. Μόνον τὸ τέλος αὐτοῦ, ἐσβεσμένον δὲ διὰ γραμμῶν, ὡς ἀναγινωσκομένου ἀνωτέρω ὁλοκλήρου τοῦ βίου (φ. 77 κ. ἑ.).

17. Βίος Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 156[δ] κ. ἑ. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

Ἀριθ. 49.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,332×0,255) τῆς Ι΄ ἢ ΙΑ΄ ἑκατονταετ. συγκείμενον ἐκ φ. 184. Περιέχει

Σειρὰν (catena) **Ἑρμηνευτῶν εἰς τοὺς ψαλμούς** Α΄-ΟΑ΄, ἤτοι *Εὐσεβίου, Βασιλείου, Κλήμεντος, Ἀστερίου, Ὠριγένους, Διδύμου, Ἀθανασίου, Γρηγ. Θεολόγου, Ἡσυχίου, Ἰσιδώρου, Εὐσεβίου Καισαρίου, Γρ. Νύσσης, Κυριλλου, Ἰωάννου, Θεοδωρίτου* κτλ. Τὸ κείμενον μονόστηλον κατέχον χῶρον 0,24×0,167. Ἡ διφθέρα λεπτοτάτη πολλαχοῦ καὶ λευκόφαιος· ἡ γραφὴ μικρὰ ἔχουσα ἱκανὰς συντετμημένας λέξεις (Abkürzungen) καὶ πνεύματα κατὰ τὸν διττὸν τρόπον· τὸ ὑπογεγραμμένον ε ἐλλείπει. Πᾶς ψαλμὸς χωρίζεται ὑπὸ ταινίας κεχρωματισμένης μετὰ κοσμημάτων χαριέντων· περιθώριον εὐρύ, ἐν ᾧ ἐν στήλῃ κεχαρακωμένῃ ἀναγινώσκονται τὰ ὀνόματα τῶν ἑρμηνευτῶν ὁτὲ μὲν ὁλόκληρα, ὁτὲ δὲ ἡμίγραφα, τὸ πλεῖστον δὲ συντετμημένως καὶ μάλιστα ἐν μονογράμμασιν. Τὸ τέλος τῆς ἑρμηνείας τοῦ ΟΑ΄ ψαλμοῦ ἐλλείπει.

Ἀριθ. 50.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,30×235) τῆς Ι΄—ΙΑ΄ ἑκατονταετ. συγκείμενον ἐκ φ. 332· μόνον τὰ φ. 200—219 εἰσὶ χαρτῶα προστεθέντα εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κειμένου κατὰ τὴν ΙΕ΄ ἑκατονταετηρίδα. Ἐγράφη δὲ ἐπιμελῶς κατὰ παραγγελίαν Θεοδώρου τινὸς μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου δαπανήσαντος πρὸς τοῦτο νομίσματα (=solida aurea) κϐ΄.[1] Ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντᾷ τὸ προσγεγραμμένον ε (adscriptum).

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «Ὁμιλίαι τῆς Ἑξαημέρου» κατὰ τὴν ἐν τῇ ὥᾳ τοῦ α΄ φύλλου ἐπιγραφήν. — Ἡ α΄ ὁμιλία ἐπιγράφεται: «Ὁμιλία παρεναιτικὴ, ῥηθεῖσα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι ὁρῶν σήμερον». Ἡ δευτέρα: «Εἰστὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως»[2]. Πᾶσαι αἱ ὁμιλίαι συμποσοῦνται εἰς Λ΄ κατὰ τὴν παρὰ τὰς ἐπιγραφὰς αὐτῶν ἀρίθμησιν[3].

Ἐν τέλει δὲ τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται τὸ ἑπόμενον σημείωμα:

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐλέησον· καὶ συγχώρησον· τῷ σῷ δούλῳ Θεοδώρῳ ᾰ̓ καὶ πρεσβυτέρῳ· τῶι πόθωι κτησαμένωι ἀμήν. ὁ ἀναγινώσκον(sic)εὔχου μοι διὰ τὸν Κύριον.

.:. .:. .:. .:. .:. .:. .:.

Ἡ ἀρχὴ Θεὸς ἐστὶν· καὶ τέλος πάντων: — † Ἡ δὲ τιμὴ αὐτοῦ ὅλη N N κϐ΄».

Ἀριθ. 51.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς φ. (0,305×0,205) τοῦ ἔτους 1607 γραφὲν ὑπὸ Κορνηλίου μοναχοῦ[4]. Σύγκειται ἐκ φύλλων 649 στιλπνοῦ καὶ χονδροῦ χάρτου.

Πανηγυρικὸν περιέχον:

1. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγον τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου». Ἀρχ. «Οἱ πόρρωθεν τοὺς λειμῶνας»[5], φ. 1[α].

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ»[6], φ. 7[α].

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. περὶ σωτηρίας ψυχῆς· καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας καὶ μὴ οὕτω σφοδρῶς θρηνεῖν τοὺς τελευτῶντας· καὶ μάλιστα ὅπου δ' ἂν νήπιοί τινες καὶ ἄφθοροι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ βίου τούτου». Ἀρχ. «Φέρε σήμερον μάλιστα»[7], φ. 16[δ].

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὸν μάταιον βίον τῶν

---

1. Περὶ τῆς τιμῆς ἑτέρων τευχῶν ἴδε V. Gardthausen. Griech. Palaeographie, σ. 308—10.

2. Migne. Patrol. τ 53, σ. 21 καὶ 25.

3. Αἱ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὁμιλίαι εἰσὶν αἱ εἰς τὴν Γένεσιν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἐπιγ. αφόμεναι εἰσὶ δὲ ὅλαι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Migne (Patrol. τ. 53, τ. α΄, σ. 21 κ. ἑ.) ΜΑ΄.

4. Τὸ γράψιμον τοῦ παρόντος τεύχους ὁμοιάζει τῷ τοῦ 15 κώδικος. Ὅρα σελ. 34.

5 Migne. Patrol. τ. 59, σ. 595.—6. Αὐτ. σ. 515.—7. Αὐτ. τ. 60, σ. 723.

ἀνθρώπων». Ἀρχ. «*Ὅσοι τὰ τοῦ βίου*»[1]. φ. 28[δ].

5. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «εἰς τὴν Ἀποκρέαν» ἢ «λόγος εἰς τὸν Σταυρόν· καὶ περὶ μετανοίας· καὶ δευτέρας παρουσίας κτλ.». Ἀρχ. «*Πᾶαα ἑορτὴ*»[2], φ. 34[δ].

6. «Ἐρώτησις[3], ἤγουν παράκλησις». Ἀρχ. «*Οἱ φιλόχριστοι εἶπον*», φ. 41[α].

7. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὸ *πρόσεχε σεαυτῷ*· ἐλέχθη δὲ τῇ δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς». Ἀρχ. «*Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν*»[4], φ. 52[δ].

8. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. περὶ εὐχαριστίας, τῇ τρίτῃ τῆς Τυροφάγου». Ἀρχ. «*Ἠκούσατε τῶν ῥημάτων*»[5], φ. 64[α].

9. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. περὶ νηστείας, τῇ δ' τῆς Τυροφάγου». Ἀρχ. «*Παρακαλεῖτε φησὶν*»[6], φ. 75[α].

10. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΙΤΟΥ** «λ. εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν». Ἀρχ. «*Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν*»[7], φ. 83[α].

11. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λ. τῇ παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, περὶ νηστείας». Ἀρχ. «*Σαλπίσατέ φησιν*»[8], φ 101[δ].

12. **ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ** «λ. εἰς πατέρας τελειωθέντας τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων· τῷ σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου». Ἀρχ. «*Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ*»[9], φ. 112[β].

13. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΙΤΟΥ** «λ. εἰς κοιμηθέντας ἀδελφούς». Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*»[10], φ. 122[δ].

14. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὴν παρίσβασιν (sic) τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ· τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου». Ἀρχ. «*Πρόκειται ἡμῖν*»[11], φ. 128.

15. **ΑΔΗΛΟΥ** «λόγ. ιγ'. Εἴπομεν (sic) καὶ περὶ ἐξομολογήσεως»[12]. Ἀρχ. «*Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν*», φ. 155[α].

16. **ΑΔΗΛΟΥ** «Εἴπομεν (sic) καὶ περὶ κοινωνίας». Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ χθὲς εἴπομεν*», φ. 161[α].

17. **ΑΔΗΛΟΥ** «λόγ. ιε'. Βίος καὶ ἀνατροφὴ (sic), καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγ. καὶ ἐνδ. μεγαλομ. Θεοδώρου τοῦ Τήρονος (sic)». Ἀρχ. «*Τοῦ ἁγ. καὶ ἐνδ. μεγαλ. Θεοδώρου, πατὴρ μὲν Ἐρυθραῖος*»[1], φ. 168[α].

18. **ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ** «διήγησις, διὴν, ἐτίαν, τὸ πρότο σαββάτω τῶν νηστειῶν. μνίμιν, εἰς τὸν μέγαν Θεόδωρον τὸν Τήρωνα». Ἀρχ. «*Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος*»[2], φ. 176[α].

19. **ΑΔΗΛΟΥ** «τῇ κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας. Διήγησις ψυχωφελὴς, περὶ τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χ., τῆς μιᾶς καὶ ἁγίας εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων· δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη, Ἀντιφωνητῆς (sic)· καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου, τοῦ Βυζαντίου, καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου». Ἀρχ. «*Δεσποτικὴν θαυμάτων*»[3], φ. 185[α]. Ἐν τῇ ὥᾳ: «*Οὗτος ὁ λόγος ἀναγινόσκεται ὑπὸ τοῦ καλοάρχου, πρῶτη ἀνάγνωσις, εἰς τόπον, τοῦ Πραξαποστόλου*».

20. **ΣΥΜΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.** «Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας· συγγραφεὶς (sic) παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεῶν (sic) καὶ Λογοθέτου, Μεταφραστοῦ»[4]. Ἀρχ. «*Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος*», φ. 204[δ].

21. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος περὶ εὐχῆς, καὶ νηστείας, καὶ κατὰ τῶν ὀμνυόντων· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Θεόν». Ἀρχ. «*Δεῦτε πάντες*»[5], φ. 230[α].

22. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. μ' μάρτυρας, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων». Ἀρχ. «*Μαρτύρων μνήμη*»[6], φ. 238[δ].

23. **ΑΔΗΛΟΥ** μαρτύριον τῶν ἐν Σεβαστείᾳ

---

1. Fabricii VIII, σ. 503. Ἐν ἄλλοις Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου —?. Αὐτ. X, σ. 245.

3. Ἀδήλως φέρεται ἐν τῷ τεύχει· ἴσως δ'ἐστὶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, ὡς ἐν τῷ 47 κώδικι.

4. Migne, Patrol. τ. 31, σ. 197.—5. Αὐτ. σ. 217.—6. Αὐτ. σ. 185. — 7. Αὐτ. τ. 89, σ. 1077.—8. Αὐτ. τ. 31, σ. 164. — 9. Fabricii VIII, σ. 227. — 10. Migne, Patrol. τ. 89, σ 1192 —11. Αὐτ. τ. 56, σ. 525.

12. Ἐν τῷ κάτω κρασπέδῳ τοῦ φ. 155[α]: «Οὗτος (sic) ὁ λόγος ἀναγινόσκεται εἰς τὴν τράπεζα· ὁπόταν θέλουν οἱ πατέρες νὰ μεταλάβουν· λέγεται προτίτερα μίαν ἡμέραν ἤγουν ἀποσπεροῦ».

1. Ὁ βίος οὗτος οὐχ εὕρηται σημειούμενος παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 333 335).

2. Ἴδε Migne Patrol. τ. 39, σ. 1821. Ἐν τῷ 5 τεύχει τοῦ παρόντος καταλόγου (σ. 19 ἀριθ. 5, 3) ἡ διήγησις αὕτη φέρεται ἀνωνύμως.

3 Ἴδε Combefisii, Auct. Nov. τ. B'. σ. 611.

4. Παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 285—86) σημειοῦται τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὡς ἔργον incerti συγγραφέως. Ἐξεδόθη δὲ κατὰ χειρόγραφον τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς Σιμωνόπετρας ὑπὸ Μ. Γεδεὼν ἐν «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» τόμ. Γ', σ. 209-215 καὶ 229-234.

5. Migne, Patrol. τ. 62, σ. 737, ἔνθα ὁ λόγος οὗτος ἐπιγράφεται ἁπλῶς «Περὶ εὐχῆς».

6. Αὐτ. τ. 31, σ. 508.

μαρτυρησάντων. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Λυκιν-ίου*»[1], φ. 248[6].

24. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «λόγος, εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Ἀγαλλιάσεως*»[2], φ. 256[6].

25. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ** «λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως· καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν, καὶ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου*»[3], φ. 261[α].

26. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος*»[4], φ. 274[α].

27. **ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Τῆς παρούσης τιμίας*»[5], φ. 284[α].

28. **ΑΔΗΛΟΥ** «βίος[6] καὶ ἄσκησις τῆς ὁσ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου». Ἀρχ. «*Μυστήριον βασιλέως*», φ. 297[α].

29. **ΑΔΗΛΟΥ** «διήγησις ὠφέλιμος (sic) ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας, συλλεγεῖσα· καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξου γενομένου θαύματος· ἡνίκα Πέρσαι, καὶ Βάρβαροι· τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν· καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινεὶς (sic) συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· αἰτησίως (sic) ἔκτοτε ἄδη (sic) εὐχαριστήριον ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατ' ὀνομάζουσα (sic)». «*Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου*»[7], φ. 326[α].

30. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος περὶ τοῦ ὅτε συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι τὸ συνέδριον· καὶ περὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μυστικόν». Ἀρχ. *Ὡς περ κανόνος*»[8], φ. 458[6].

31. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα· καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ἁγίου μυστηρίου· καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ὀλίγα ἀράγκη*»[9], φ. 465[α].

32. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν ἁγ. Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Ἰω. Εὐαγγελίου τὸ φάσκα (γρ. φάσκον) *εἰστήκεσαν παρὰ σταυρῷ* κτλ. καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου». κτλ. Ἀρχ. «*Πρὸς ὑψηλοτάτην*»[1], φ. 479[6].

33. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου κτλ. Καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθίας, καὶ Νικόδημον· καὶ εἰς τὸ (γρ. *τὴν*) ἐν τῷ Ἅδη (sic) τοῦ Κυρίου κατάβασιν, μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεναμένην»[2]. Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ. 497[6].

34. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὴν καινὴν Κυριακήν, καὶ εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Θωμᾶν· καὶ εἰς τὴν ψηλάφησιν». Ἀρχ. «*Φαιδρῶς ὁμοῦ*»[3], φ. 515[α].

35. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακήν· καὶ εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ». Ἀρχ. «*Χριστὸς ἐγερθεὶς*»[4], φ. 533[α].

36. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὴν καινὴν Κυριακήν· καὶ εἰς τὴν ψηλάφησιν τοῦ Θωμᾶ». Ἀρχ. «*Ἰδοὺ πάλιν ἑορτὴν*», φ. 539[α].

37. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λ. τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων». Ἀρχ. «*Ἐπαινετὸς μέν ἐστιν*», φ. 544[6].

38. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὸν Παράκλητον καὶ εἰς τὸ *μὴ κρίμαται κατόψιν* (sic)». Ἀρχ. «*Ὥςπερ ἡ φαεσφόρος*»[5], φ. 553[α].

39. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** «λ. εἰς τὸν παραλυτικὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Οὐδ' ἂν φανῇ*»[6], φ. 561[α].

40. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὴν μεσοπεντηκοστὴν κτλ. καὶ εἰς τὸν Μελχισεδέκ». Ἀρχ. «*Ῥόα καὶ μῆλον*»[7], φ. 569[6].

41. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς Σαμαρείτην γυναῖκα». Ἀρχ. «*Σήμερον ὁ Χριστὸς*»[8], φ. 575[6].

42. **ΛΕΟΝΤΙΟΥ** πρεσβ. Κων/πόλεως «εἰς τὸν ἐκ γεννητοῖς (sic) τυφλὸν· καὶ εἰς τὴν μεσωπεντηκοστὴν (sic) καὶ εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν ἀπόστολον, ὑπὸ τοῦ Ἡρόδου (sic) ἐν τῇ φυλακῇ ἀποκλισθέντα (sic)». Ἀρχ. «*Τοῖς φιλοῦσιν τὸν Κύριον*»[9], φ. 585[6].

43. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς

---

1. Τὰ παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 189) καὶ Νικοδήμῳ (Συναξ Β', σ. 23) ἀναγραφόμενα μαρτύρια ἄρχονται ἄλλως.
2. Migne, Patrol. τ. 99, σ. 692.—3. Αὐτ. τ. 89, σ. 825.—4. Αὐτ. τ. 96, σ. 648.
5. Ἐν ἄλλῳ κώδικι ἐπιγράφεται ὁ παρὼν λόγος τῷ Χρυσοστόμῳ. Ὁ δὲ Conbefisius ἐξέδωκεν (Auct. nov. A', σ. 1424) ἐπ' ὀνόματι Γερμανοῦ πατριάρχου. Ἴδε Fabric. X, σ. 281.
6. Ἐκδεδομένος. Fabr. X, σ. 286.
7. Conbefisii, Auct. Nov. σ. 805.
8. Ἐν ἄλλοις ἐπιγράφεται Λεοντίῳ πρεσβυτέρῳ. Ἴδε Fabric. X, σ. 244,
9. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 373.

1. Migne, τ. 100, σ. 1457.
2. Ἐν τῇ 1 σελίδι τοῦ φ. 497 ἀναγινώσκεται τόδε τὸ σημείωμα: «Λόγος τοῦ μεγάλου σαβάτου ἦνε ὄπισθεν κοντὰ εἰς τὸ σανίδι· οὗ ἡ ἀρχὴ· τῆς χθὲς ὑποσχέσεως».
3. Fabr. VIII, σ. 532.
4. Migne, Patrol. τ. 28, σ. 1081.—5. Αὐτ. τ. 61, σ. 777.—6. Αὐτ. τ. 33, σ. 1132.—7. Αὐτ. τ. 61, σ. 739.—8. Αὐτ. τ. 59, σ. 533.
9. Αὐτ. τ. 86 μέρ. 6', σ. 1976.

τὸν ἐκ γεννητῆς τυφλόν». Ἀρχ. «*Πολυσπούδαστον πᾶσιν*»[1], φ. 59$^{\gamma}$[6].

44. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «εἰς τὴν Ἀνάληψιν» κτλ. Ἀρχ. «*Εὔκαιρον ἡμῖν*», 612[6].

45. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ «λόγος ῥυθὶς (γρ. ῥηθεὶς) εἰς τὴν Ἀνάληψιν» κτλ. Ἀρχ. «*Μετὰ τὸ ἀναστῆναι*», φ. 619[6].

46. «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κων/πόλεως, ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας, τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ὅλην ἐναθλήσαντας». Ἀρχ. «*Αἱ μὲν Χριστοῦ*»[2], φ. 622[6].

47. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*», φ. 630[6].

48. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν· καὶ εἰς τὸ Πάθος, καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν» κτλ. Ἀρχ. «*Τῆς χθὲς ὑποσχέσεως*»[3], φ. 638[6].

49. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας». Ἀρχ. «*Δεῦτε σήμερον ἀδελφοί*», φ. 645. Ἐν τέλει τοῦ ἐγκωμίου τούτου ἀναγινώσκεται ἡ ἑπομένη τοῦ ἀντιγραφέως σημείωσις «*Τοῦτὶ τὸ βιβλαρίδιον ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Κορνηλίου, μοναχοῦ· Ἐπὶ ἔτους ,ζ,ιε' (=1607) ἐν μηνὶ Ἰουλλίου α'.—Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ, φύλαττε τοὺς τρεῖς, ἡ Τριὰς τρισολβίως. τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. ¿ιδ(ικτικτιῶνος) ε'*». Ἑτέρα δὲ χεὶρ προσεπεσημείωσεν· «*Οὗτοι ἡ λόγοι ἅπασι ἠσὴν λόγοι διάφοροι ιβ'*».

Ἀριθ. 52.

Τεῦχος μεμβράνιον εἰς 4^{ον} (0,28×0,22) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος συγκείμενον ἐκ φ. 327· δίστηλον· αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ κινναβάρεως.

ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ιζ' ἡμέρας τοῦ αὐτοῦ μηνός. Περιεχόμενα.

1. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ «εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ θαύματα Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν σκοπὸς*»[4], φ. 1^{α}.

2. Μαρτύριον Πλάτωνος. Ἀρχ. «*Οὐ ξένα Γαλατῶν*»[5], φ. 39^{α}.

3. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ «λόγος εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὑπεραγίας δεσπ. ἡ. Θεοτόκου, ὅτε προηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα». Ἀρχ. «*Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων*», φ. 48[6]. Ἴδε ἀριθ. 15. 18.

4. Βίος καὶ πολ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκ. Ἰκονίου. Ἀρχ. «*Καί τί τῶν καλῶν*», φ. 60^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 20.

5. Βίος καὶ πολ. Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Ἀρχ. «*Κάλλιστόν τι χρῆμα*», φ. 69^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 21.

6. Μαρτύριον τῆς μεγαλομ. Αἰκατερίνης. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβ. Μαξεντίου*», φ. 118[6]. Ἴδε ἀριθ. 15, 22.

7. «ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ἐπισκόπου Ρώμης· Ἰακώβῳ Ἱεροσολύμων· ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ περιοδιῶν τοῦ ἁγ. καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου· αἷς καὶ ὁ αὐτοῦ συμπεριείληπται βίος Κλήμεντος· τῶν Πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή». Ἀρχ. «*Κλήμης Ἰακώβῳ*», φ. 134[6]. Ἴδε ἀριθ. 15, 24.

8. Μαρτ. Κλήμεντος Ρώμης. Ἀρχ. «*Αὕτη μὲν οὖν*», φ. 193^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 25.

9. Μαρτύρ. Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν οὖν*», φ. 206^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 26.

10. Μαρτ. Μερκουρίου. Ἀρχ. «*Δέκιος ἡττηθεὶς*», φ. 218^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 23.

11. Βίος καὶ πολ. Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου. Ἀρχ. «*Καλοὶ μὲν οὖν*», φ. 230[6]. Ἴδε ἀριθ. 15. 27.

12. Μαρτ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ἀρχ. «*Ἀρκαδίου τὰ Ρωμαίων*»[1], φ. 246^{α}.

13. Βίος καὶ πολ. Στεφάνου τοῦ νέου καὶ ὁμολογητοῦ, τοῦ ὑπὲρ τῶν ἁγ. εἰκόνων μαρτυρήσαντος. Ἀρχ. «*Θετόν* (sic) *τι χρῆμα*», φ. 257^{α}. Ἴδε ἀριθ. 15. 29.

14. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου*», φ. 312[6]. Ἐλλείπει τὸ τέλος. Ἴδε ἀριθ. 15. 30 *

Ἀριθ. 53.

Τριῴδιον χαρτῶν εἰς 4^{ον} (0,29×0,21) τῆς ΙΕ'—Ις' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀριθ. 54.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4^{ον} (0,235×0,21)

1. Migne, Patrol. τ. 28, σ. 1001.—2. Αὐτ. τ. 88, σ. 480.— 3. Αὐτ. τ. 62, σ. 721.—4. Αὐτ. τ. 46, σ. 893.—5. Αὐτ. τ. 115, σ. 404.

1. Fabricii X, σ. 236.—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 256.

* Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Α', σ. 263 ἐν ὑποσημ.) λέγει ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦτο σώζεται ἐν τοῖς τετυπωμένοις μηναίοις. Ἴδε Tischendorf, Acta Apost. Apocrypha. Lips. 1851.

τῆς Γ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 169. Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος λείπει.

ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ λόγοι ἀσκητικοί.

Ἀριθ. 55.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον, ἴσως τῆς Θ'-Ι' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 204, ἐξ ὧν τὰ φ. 1—24 χαρτῶα γρ. κατὰ τὴν ις' ἑκατοντ. πρὸς ἀναπλήρωσιν ἰσαρίθμων ἐκπεσόντων.

ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ τονισθεῖσαι ὑπὸ Ἀρσαβήρ· κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1. «Συναξάριον τοῦ Πραξαποστόλου ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ μεγάλου Σαββάτου», ἐν ᾧ σημειοῦνται αἱ κυριακαί, αἱ ἑορταί, τὰ κεφάλαια καὶ ἡ ἀρχὴ ἑκάστης περικοπῆς.

2. «Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ» τοῦ Πραξαποστόλου· φ. 6ᵃ.

3. Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων εἰς μ' κεφ., ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἀναγινώσκονται ἐν τῇ ὥρᾳ διὰ κινναβάρεως, ἔνθα σημειοῦται καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ ἑκάστης περικοπῆς· δηλοῦται δὲ αὕτη ἐν τῷ κειμένῳ διὰ τοῦ .†. Τὸ κείμενον ἔχει ἄνωθεν καὶ ὑποκάτω τόνους μουσικοὺς διὰ κινναβάρεως. Γέγραπται δὲ εἰς τὸ τέλος ὅτι « ΑΡCΑΒΗΡ ЄϚΤ (=ἔστιν) ΟΤΟΝΙϹ (=τονίσας) Τ (=τὴν) ΒΙΒΛ (=βίβλον) ΤΑΥ (=ταύτην). ΗΑΜΝ (=Ἀμήν).*

4. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Κορίνθου*»[1], φ. 50ᵇ.

5. **ΠΑΥΛΟΥ** ἡ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ ἐπιγραφομένη ἐν τῷ τεύχει: «*Εὐαγγελικὴ Διδασκαλία*», φ. 52ᵃ. Διαιρεῖται εἰς ιθ' κεφ., ὧν τὸ τελευταῖον ἐπιγράφεται: «*Περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ τῆς ἐν ἀνατολῇ καὶ δύσει*». Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς ρωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ φοίβης τῆς διακόνου· τέλος*»[2].

6. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας*»[3], φ. 71ᵇ.

7. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Κορινθίους α'» ἐπιστολὴ εἰς θ' κεφ., φ. 72ᵃ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς κορινθίους α'· ἐγράφη ἀπὸ Ἐφέσου, διὰ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου στίχοι ω̄ο̄*»[1].

8. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους β' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας*»[2], φ. 90ᵃ.

9. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Κορινθίους β'» εἰς κεφ. ι', φ. 91ᵃ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Κορινθίους β'. ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ. στίχοι φ̄ξ̄*»[3].

10. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης*»[4], φ. 103ᵃ.

11. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Γαλάτας» εἰς ιϐ' κεφ., φ. 103ᵇ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Γαλάτας· ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης στίχοι σ̄ξ̄γ̄*»[5].

12. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς»[6], φ. 109ᵇ.

13. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Ἐφεσίους» εἰς θ' κεφ., φ. 110ᵃ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Ἐφεσίους· ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ στίχοι τιϐ'*»[7].

14. «Ὑπόθεσις πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης*»[8], φ. 116ᵇ.

15. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Φιλιππησίους» εἰς ζ' κεφ., φ. 117ᵃ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Φιλιππησίους· ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης, δι' Ἐπαφροδίτου· στίχοι σ̄ η̄*»[9].

16. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης*»[10], φ. 117ᵇ.

17. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Κολοσσαεῖς» εἰς θ' κεφ., φ. 118ᵃ. Αὐτόθι σημείωμα: « † *Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ οὐδ' ὁπόθεν ἐμνημόνευσε ῥητοῦ ὁ ἀπόστολος*». Εἰς δὲ τὸ τέλος: «*Πρὸς Κολοσσαεῖς· ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου στίχοι σ̄ η̄*»[11].

18. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'

---

* Ἴδε ἀνωτέρω ἐν Προλ. σ. 5.

1. Εὐθάλιος ἐν Migne τ. 85, σ. 748.

2. Ἴδε Tischendorf, Nov. Test. Graec. edit. VIII crit. maior, II, σ. 457 ἐν ὑποσημ. subscriptio).

3. Εὐθάλιος. Migne τ. 85, σ. 752.

1. Περὶ τῆς σημειώσεως ταύτης ἴδε Tischendorf ἔνθ. ἀνωτ. σ. 568 ἐν ὑποσημ.

2. Εὐθάλιος. Migne τ. 85, σ. 756.

3. Tisch. αὐτ. σ. 627 ἐν ὑποσημ.

4. Εὐθάλιος. Migne, τ. 85, σ. 760

5. Tisch. αὐτ. σ. 662 ἐν ὑποσημ.

6 Εὐθάλιος Migne, τ. 85, σ. 761.

7. Tisch. αὐτ. σ. 704 ἐν ὑποσημ.

8. Εὐθ. Migne, τ. 85, σ. 764.

9. Tisch. ἔνθ. ἀνωτ. σ. 725 ἐν ὑποσημ.

10. Εὐθ. Migne, τ. 85, σ. 765.

11. Tisch. ἔνθ. ἀνωτ. σ. 748 49 ἐν ὑποσημ.

ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἀθηνῶν*»[1], φ. 122δ.

19. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'» εἰς ς' κεφ., φ. 122δ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν στίχοι ρλγ'*»[2].

20. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς β' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης*»[3], φ. 125α.

21. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'» εἰς ς' κεφ., φ. 126ˣ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Θεσσαλονικῆς β' ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν στίχοι ρς'*»[4].

22. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον α' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας*»[5], φ. 128ˣ.

23. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Τιμόθεον α'» εἰς ιη' κεφ., φ. 129ˣ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Τιμόθεον α'· ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας στίχοι σλ*»[6].

24. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει πάλιν ἀπὸ Ρώμης*»[7], φ. 133δ.

25. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Τιμόθεον δ'», εἰς θ' κεφ., φ. 134ˣ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρ(ὸς) Τιμόθεον δ' ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρεστι* (sic) *Παῦλος τῷ Νέρωνι· στίχοι ροβ'*»[8].

26. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Νικοπόλεως*»[9], φ. 137δ.

27. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Τίτον» εἰς ς' κεφ., φ. 138ˣ.

28. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης*»[10], φ. 140ˣ.

29. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Φιλήμονα» εἰς δ' κεφ., φ. 140δ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρ(ὸς) Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης· διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου*»[11].

30. «Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἰταλίας*»[12], φ. 141δ.

31. **ΠΑΥΛΟΥ** «Πρὸς Ἑβραίους» εἰς κδ' κεφ., φ. 142ˣ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πρὸς Ἑβραίους· ἐγράφη ἀπὸ Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου στίχοι ψγ*»[1].

32. «Ὑπόθεσις τῆς καθολικῆς Ἰακώβου ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἰάκωβος*», φ. 155α.

33. «Ἐπιστολὴ καθολικὴ τοῦ ἁγίου **ΙΑΚΩΒΟΥ**»[2] εἰς ς' κεφ. καὶ ἕτερα Α'—Γ'. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐπιστολὴ Ἰακώβου*»[3], φ. 155δ.

34. «Ὑπόθεσις τῆς Πέτρου α' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἐπειδὴ ὁ Πέτρος αὐτὸς*»[4], φ. 160δ.

35. «**ΠΕΤΡΟΥ** ἐπιστολὴ α'»[5], εἰς ή' κεφ., φ. 161α. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐπιστολὴ Πέτρου α'*».

36. «Ὑπόθεσις τῆς Πέτρου β' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἐπειδὴ καὶ ταύτην πάλιν αὐτὸς ὁ Πέτρος*»[6], φ. 166α.

37. «**ΠΕΤΡΟΥ** ἐπιστολὴ β'» εἰς δ' κεφ., φ. 167ˣ. Εἰς τὸ τέλος: «*Πέτρου ἐπιστολὴ β'*».

38. «Ὑπόθεσις τῆς Ἰωάννου α' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης*»[7], φ. 170ˣ.

39. «**ΙΩΑΝΝΟΥ** ἐπιστολὴ α'» εἰς ζ' κεφ., φ. 171α. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἰωάννου ἐπιστο(λὴ) α' ἐγράφη ἀπὸ Ἐφέσου*»[8].

40. «Ὑπόθεσις τῆς Ἰω(άννου) β' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην ὡς πρεσβύτερος γράφει*»[9], φ. 176δ.

41. «**ΙΩΑΝΝΟΥ** ἐπιστολὴ β'», φ. 176δ.

42. «Ὑπόθεσις τῆς Ἰω(άννου) γ' ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: *Ἔστιν ἡ ἐπιστολὴ περὶ φιλοξενίας*»[10], φ. 177ˣ.

43. «**ΙΩ(ΑΝΝΟΥ)** ἐπιστολὴ γ'», φ. 177δ.

44. «Ὑπόθεσις τῆς Ἰούδα ἐπιστολῆς», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφει*»[11], φ. 178ˣ.

45. «**ΙΟΥΔΑ** ἐπιστολὴ» εἰς κεφ. γ', φ. 178δ. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐπιστολὴ Ἰούδα*».

46. «Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ Θεολόγου» ἄνευ διαιρέσεως εἰς κεφ., φ. 180α.

---

1. Εὐθ. Migne, τ. 85, σ. 769.
2. Tisch. ἔνθ' ἀνωτ. σ. 766-67 ἐν ὑποσημ.
3. Migne, τ. 85, σ. 772.
4. Tisch. ἔνθ' ἀνωτ. σ. 778 ἐν ὑποσημ.
5. Migne, τ. 85, σ. 780 καὶ ἐν ὑποσημ.
6. Tisch. ἔνθ' ἀνωτ σ. 865 ἐν ὑποσημ
7. Migne, τ. 85, σ. 784.
8. Tisch. ἔνθ' ἀνωτ. σ. 882 83 ἐν ὑποσημ.
9. Migne, τ. 85, σ. 785 —10. Αὐτ. σ. 788.
11. Tisch. ἐ. ἀ. σ. 900-901 ἐν ὑποσημ.
12. Migne, τ. 85 σ. 773.

1. Tisch ἐ. ἀ. σ. 839 ἐν ὑποσημ.— 2. Αὐτ. σ. 248 ἐν ὑποσημειώσει — 3. Αὐτ. σ. 272 ἐν ὑποσημειώσει.
4. Migne, τ. 85, σ. 680 καὶ ἐν ὑποσημ. 14.
5. Tisch. ἐ. ἀ. σ. 273 ἐν ὑποσημ.
6. Migne, τ 85, σ. 681 καὶ ἐν ὑποσημ. 55.
7. Αὐτ. σ. 684 καὶ ἐν ὑποσημ. 60.
8. Tisch. ἐ. ἀ σ. 345 ἐν ὑποσημειώσει.
9. Migne, τ. 85 σ. 688 καὶ ἐν ὑποσημειώσει 63.—10. Αὐτ. σ. 688.—11. Αὐτ. σ. 689.

Ἀριθ. 56.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς φ. (0,333×0,245) τῆς ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φ. 319. Περιέχει **βίους καὶ μαρτύρια τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου**[1], ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ· τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα γράμματα ὑπερμεγέθη παριστῶντα προσωπογραφίας, ζῶα κλπ. Ἡ γραφὴ τοῦ κειμένου καθαρά, ἔχουσα καί τινας λέξεις συντετμημένας καὶ συλλαβὰς τελικὰς διὰ ταχυγραφικῶν σημείων. Ἄκραι τινὲς τοῦ τεύχους περικοπεῖσαι εἰς παλαιοὺς χρόνους ἀνεπληρώθησαν βραδύτερον διὰ τεμαχίων χαρτῶν. Φύλλα δέ τινα ἐν τῷ μέσῳ ἐκπεσόντα ποτὲ ἀνεπληρώθησαν ὁμοίως διὰ χάρτου.

1. Μαρτ. τοῦ ἀποστόλου Ἀνανίου. Ἀρχ. «*Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*», φ. 1ᵃ.

2. Βίος καὶ πολ. καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Ἀρχ. «*Πολλὰ καὶ μεγάλα*», φ. 5ᵃ.

3. Μαρτ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν*», φ. 22ᵃ.

4. Μαρτ. Χαριτίνης. Ἀρχ. «*Ἐκράτει ποτὲ*», φ. 33ᵃ.

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν*», φ. 36ᵇ.

6. Μαρτ. Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*», φ. 44ᵃ.

7. Βίος καὶ πολ. Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἀρχ. «*Γυναικείαν ἀρετὴν*», φ. 60ᵃ.

8. Μαρτ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς θεογνωσίας*», φ. 66ᵇ.

9. Μαρτύριον Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου. Ἀρχ. «*Διομητιανὸς*», φ. 74ᵇ.

10. Μαρτ. Κάρπου καὶ Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἀρχ. «*Μεμνῆσθαι τῶν*», φ. 82ᵇ.

11. Πολ. καὶ ἄθλ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου. Ἀρχ. «*Νέρωνος ἄρτι*», φ. 95ᵃ.

12. Βίος καὶ μαρτ. Λουκιανοῦ. Ἀρχ. «*Σαμόσατα πόλις*», φ. 102ᵇ.

13. Μαρτ. Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. Ἀρχ. «*Τοῦ θεοῦ λόγου*», φ. 113ᵇ.

14. Ὑπόμν. εἰς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου*», φ. 120ᵇ.

15. Μαρτ. Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου*», φ. 127ᵇ.

16. Μαρτύριον Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει[2]. Ἀρχ. «*Πολλοὶ κατὰ τῶν Χριστοῦ*»[1], φ. 139ᵃ.

17. Μαρτ. Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου*», φ. 149ᵃ.

18. Μαρτ. Ἱλαρίωνος. Ἀρχ. «*Ἐν Παλαιστίνῃ*», φ. 183ᵃ.

19. Βίος καὶ πολ. Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀρτωνίου*», φ. 212ᵃ.

20. Ὑπόμν. εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως*», φ. 236ᵃ.

21. Μαρτ. Ἀρέθα κτλ. Ἀρχ. «*Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον*», φ. 246ᵇ.

22. Μαρτ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων. Ἀρχ. «*Ἐπεχωρίαζε μὲν*», φ. 271ᵃ.

23. Ἄθλησις Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*», φ. 273ᵃ.

24. Βίος καὶ πολ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας. Ἀρχ. «*Διττὰς ἡμῖν*», φ. 283ᵃ.

25. Βίος καὶ πολ. Ἀβραμίου. Ἀρχ. «*Ἀνδρῶν φιλαρέτων*», φ. 293ᵃ.

26. Μαρτ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας. Ἀρχ. «*Λίγαι πόλις*», φ. 314ᵃ.

27. Μαρτ. Ἐπιμάχου. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν*», φ. 316ᵃ.

Ἀριθ. 57.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,285×0,212) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φ. στιλπνοῦ καὶ χονδροῦ χάρτου 250. Ἦν ποτε κτῆμα «*Σταμάτου Δημητρίου τοῦ Ῥήτζου*».

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

1. «**Στιχηράριον** τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ», φ. 2—245ᵇ.

2. «**Τυπικὸν** τοῦ στιχηραρίου τῶν δοξαζωμένων ἰδιομέλλων ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ», φ. 246ᵃ κ. ἑ.

Ἀριθ. 58.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,29×0,215) τῆς ΙΕ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 55*.

«**ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ** *φυσικῆς ἀκροάσεως*» Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε'. Τοῦ Ε' βιβλίου τὸ τέλος ἐλλείπει, ἀπειδὴ ἀπεκόπησάν ποτε φύλλα τινά. Ἐν δὲ τοῖς κρασπέδοις ἐνίων φύλλων τοῦ Α' βιβλίου ἀναγινώσκονται μερικὰ σχόλια, ἐν οἷς τινὰ εἰσι λατινιστί. Ἡ γραφὴ δὲ τοῦ τεύ-

1. Ὅρα ἀνωτ. ἀριθ. 13ᵃ ἐν σελίδι 32.
2. Ὁ κῶδ. ἔχει «Κρίτη».

1. Migne, Patrol. τ. 115, σ. 1109.
*. Ἁπλουστάτην τοῦ τεύχους μνείαν ποιεῖται ὁ Ch. Newton, Travels in the Levant II. σ. 2.

Γους μαρτυρεῖ χεῖρα φράγκου μᾶλλον ἢ ἕλληνος ἀντιγραφέως. Τὸ α' σχόλιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἔχει οὕτως: «*Ἡ φυσικὴ πραγματεία ταῦτα ἐστὶ τὰ ε'. Ὕλη, εἶδος, τόπος, χρόνος, κίνησις. Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ διδάσκει περὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἴδ*[ους]. *ἐν δὲ τῷ β^ῳ περὶ εἴδους καὶ ὕλης· ἐν δὲ τῷ* [Γ^ῳ] *περὶ κινήσεως καὶ ἀπείρου· ἐν δὲ τῷ Δ^ῳ* [περὶ] *τόπου, χρόνου, κενοῦ· ἐν δὲ τοῖς* [λοιποῖς] *τετράσι, περὶ κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων* [τῶν] *παρακολουθούντων αὐτῇ*».

Ἀριθ. 59.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4^ον (0,235×0,225) τῆς ΙΒ' ἑκατοντ., δίστηλον· ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐλλείπουσι φύλλα.

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ψαλμούς.

Τὸ τεῦχος τοῦτο ὑπέστη μεγίστην φθορὰν ἐξ ὑγρασίας, ἐκ σητῶν καὶ ἄλλων ἐπηρειῶν.

Ἀριθ. 60.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4^ον (0,28×0,25) γραφὲν ὑπὸ ἱερομονάχου Ματθαίου τῷ 1607. Σύγκειται ἐκ φ. 338 καὶ περιέχει:

1. ΕΦΡΑΙΜ τοῦ Σύρου τὰ ἀσκητικὰ εἰς λόγους ν'. Ὁ πρῶτος ἐπιγραφόμενος περὶ γλωσσαλγίας ἄρχεται οὕτως: «*Ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις*» κτλ., φ. 1—313.

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Διαθήκη, φ. 314.

3. «Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. π. ἡ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου», οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς Σύρων γῆς*», φ. 328.

Εἰς τὸ τέλος: «† *Σὺν Θεῷ ἐγεγράφει τὸ παρὸν βιβλίον. διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ ἀνιεροῦ ἱερέως Ματθαίου. Ἐν ἔτει ζρε'. ἐν μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰν*(δικτιῶν)*ος ε'· οἱ μὲν ἀναγιγώσκοντες, ἔρρωσθε· τὰ δὲ πεπλημμελημένα, ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωτε*».

Ἀριθ. 61.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,282×0,195) γραφὲν πιθανῶς ὑπερμεσούσης τῆς ΙΔ' ἑκατοντ. Σύγκειται ἐξ 25 τετραδίων ἠριθμημένων, καὶ ἄλλων μὴ ἠριθμημένων. Ὁ χάρτης στιλπνὸς καὶ χονδρός. Τὸ 1^ον φύλλον ἐλλείπει, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ σωζόμενον μέρος εἰς φ. **aii**, φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκτεθείσης εἰς τοὺς κριτὰς κατακρίσεως παρὰ τῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου.

1. Κ. ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ· «Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἡ Ἑξάβιβλος· συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογήν· καὶ κατ' ἐπιτομὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος· τοῦ καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Κωνσαντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου», οὗ ἡγεῖται προθεωρία καὶ πίναξ τῶν τίτλων τῆς Ἑξαβίβλου· ἀπὸ φ. 1—157. Μετὰ πολλῶν σχολίων εἰς τὰς ὥας.

2. «Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, περὶ τοῦ πάπα Ρώμης», οὗ ἡ ἀρχή: «*Θεσπίζομεν οὖν πᾶσι τοῖς σατράπαις*», φ. 158^α.

3. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, τόμος ἐξεφωνήθη συμπράξαντος καὶ τοῦ τότε πατριάρχου Ἀλεξίου, καὶ τῆς Συνόδου, ἀναθεματίζων τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποστασίαν ἢ τυραννίδα κατὰ βασιλέων ποιῆσαι, ὡς ἐντεῦθεν τοὺς ὑπηκόους τῶν οἰκείων δεσποτῶν παρασκευάζοντας ἐπανίστασθαι· ἔχει δὲ ο(ὕτω)». Ἀρχ. «*Τοῖς μέλλουσιν ἐπιβουλαῖς*», φ. 159^β.— Ἔπεται: «Ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεματισμῶν», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ὁ περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς*, κτλ.

4. «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ». Ἀρχ. «*Χρὴ τὸν γεωργὸν*», φ. 160^δ.

5. «Ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων· γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος, καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης Κωνς. τοῦ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ», ἧς ἡγεῖται προθεωρία, φ. 166. Μετὰ πολλῶν σχολίων εἰς τὰς ὥας.

6. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ. «*Πιστεύειν δεῖ τῶν ὄντως*», φ. 192^α.

7. «Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ)πόλεως», φ. 196^δ. Παρέπονται πίνακες δύο τῶν ὀφφικίων τοῦ Παλατίου καὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

8. Σημειώσεις περὶ τῶν Ἑβραίων ἀκέφαλοι, ἐν αἷς καὶ περὶ τῆς δουλείας αὐτῶν κεφάλαιον ἐλλειπές, φ. 198^α.

Ἀριθ. 62.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. φ. (0,26×0,19) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος συγκείμενον ἐκ φ. 276, ὧν τὰ τελευταῖα 8 χαρτῶα γραφέντα εἰς ἀναπλήρωσιν κατὰ τὴν ιε' ἑκατοντ. Δίστηλον. Τετράδια ἠριθμημένα ἀπὸ τοῦ α'—κα'. Ἐπιγράφεται:

«Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν

Αἰθιόπων χώρας· τῆς Ἰνδῶν λεγομένης· πρὸς τὴν Ἀγίαν πόλιν· μετενεχθεῖσα διὰ Ἰω(άννου) μοναχοῦ· ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου· μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα· ἐν ᾗ ὁ βίος Βαρλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ· τῶν ἁοιδίμων καὶ τρισμακαρίων πατέρων». Ἀρχ. «*Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται*»[1] κτλ.

Ἀριθ. 63.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,270×0,185) τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 160 καὶ ἐπιγραφόμενον :

«Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσ. π. ἡ. Βασιλείου τοῦ νέου συγγραφεὶς παρὰ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ταπεινοῦ καὶ φιλοχρίστου μαθητοῦ». Ἀρχ. «*Ὁ ἁγιώτατος, καὶ τῶν Προφητῶν περισσότερος*» κτλ. Παράφρασις εἰς τὸ ἁπλοῦν[2].

Ἀριθ. 64.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. φ. (0,27×0,20) τῆς ΙΔ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 135, ἐλλειπὲς δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Κατὰ δὲ τὴν σωζομένην τοῦ περιεχομένου ἀρίθμησιν ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς λόγοι κ'. Τοῦ 2ου δὲ λόγου μόνον τὰ τελευταῖα τέσσαρα φύλλα σώζονται. Ὡς ἔχει δὲ τανῦν ὁ κῶδιξ, περιλαμβάνει τὰ ἑπόμενα:

1. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «Περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Βουλόμενος ὁ φιλάνθρωπος*»[3], φ. 4[β].

2. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ διδαχῆς καὶ νουθεσίας». Ἀρχ. «*Πρώειν* (sic) *μὲν ἐγκαλῶμεν*»[4], φ. 11[β].

3. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγοράσεως». Ἀρχ. «*Ἐπεδήμησέ τις ἐξ ὑμῶν*»[5], φ. 16[β].

4. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ φθόνου καὶ ἡδονῆς καὶ πορνείας». Ἀρχ. «*Ὁ μακάριος λέγεται*»[6], φ. 22[α].

5. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως». Ἀρχ. «*Πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν*»[7], φ. 26[α].

6. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας». Ἀρχ. «*Εἰσί τινες τῶν ἐνταῦθα*»[1], φ. 33[α].

7. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ἀναδρείας (sic) καὶ ἰσχύος». Ἀρχ. «*Δειλὴν καὶ ἄνανδρον*»[2], φ. 39[β].

8. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ὅρκων». Ἀρχ. «*Μὴ τῆς κατὰ ψυχὴν*»[3], φ. 45[α].

9. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ θανάτου». Ἀρχ. «*Πολλὰ μὲν ἐπείγεται*»[4], φ. 49[α].

10. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ παίδων ἀνατροφῆς». Ἀρχ. «*Δέομαι καὶ ἀντιβολῶ*»[5], φ. 56[α].

11. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «Περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας». Ἀρχ. «*Τί ἂν ἕτερον*»[6], φ. 61[α].

12. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ὁμιλία εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν» κτλ. Ἀρχ. «*Φαιδρῶς ὁμοῦ*», φ 65[α]. Ἴδε καὶ ἀριθ. 51. 34.

13. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ὁμιλία εἰς τὴν ἁγ. τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν· καὶ εἰς μαρτύρων λείψανα ἐγγὺς λειψάνων αἱρετικῶν ἅπερ ἀνηνέχθη καὶ κατ' ἰδίαν ἐτάφη· καὶ τί νοητέον τὸ ῥητὸν τοῦ Χριστοῦ τὸ λέγον· εὑρεθήσονται δύο ἐν τῷ μύλωνι». Ἀρχ. «*Καὶ ὅτε μὲν σταυροῦ*»[7], φ. 72[β].

14. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον» κτλ. Ἀρχ. «*Χριστὸς γεννᾶται*»[8], φ. 78[α].

15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λόγος εἰς τὸν Ἡρῴδην, καὶ εἰς τὰ ἀναιρεθέντα ὑπ' αὐτοῦ βρέφη». Ἀρχ. «*Ἤθελον μὲν ἀεὶ*»[9], φ. 86[α].

16. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ «λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἰησοῦς*»[10], φ. 87[β].

17. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λ. εἰς τὰ Θεοφάνια». Ἀρχ. «*Πάντες ὑμεῖς*»[11], φ. 92[β].

18. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λ. εἰς ἅγια Θεοφάνεια». Ἀρχ. «*Ἡ πηγὴ τῶν Εὐαγγελικῶν*»[12], φ. 97[α].

19. ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΑΡΩΝ «ὁμιλία εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα». Ἀρχ. «*Πάλαι ἱκανῶς*»[13], φ. 99[α].

20. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ «ὁμιλία εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα». Ἀρχ. «*Πολλοὶ τῶν μεγάλων*»[14], φ. 103[β].

---

1. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ J. F. Boissonade (Anecdota graeca IV), ἀπαραλλάκτως δὲ μετετυπώθη ὑπὸ Migne ἐν Patrol. τ. 96, σ. 857--1240.

2. Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον εὑρίσκεται ἐν Acta Sanct. τ. Γ', 26 ἀπριλίου (ἴδε Fabric. X, σ. 206) καὶ ἐν Migne Patrol. τ. 109, σ. 653 κ. ἑ.

3. Migne, Patrol. τ. 63, σ. 567.—4. Αὐτ. σ. 605.—5. Αὐτ. σ. 731.—6. Αὐτ. σ. 695.—7. Αὐτ. σ. 743.

1. Migne. Patrol. τ. 63, σ. 755.—2. Αὐτ. σ. 811.—3. Αὐτ. σ. 771.—4. Αὐτ. σ. 801.—5. Αὐτ. σ. 763.—6. Αὐτ. σ. 777.—7. Αὐτ. τ. 50, σ. 441.

8. Ὁ λόγος οὗτός ἐστι Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Fabric. X, σ. 240.

9. Migne, Patrol. τ. 61, σ. 699. — 10. Αὐτ. τ. 36. σ. 336.—11. Αὐτ. τ. 49, σ. 363.—12. Αὐτ. τ. 50, σ. 805.—13. Αὐτ. τ. 18, σ. 348. 14. Αὐτ. τ. 39, σ. 44.

21. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «ὁμιλία εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν» κτλ. Ἀρχ. «*Ἐπέστη σήμερον*»[1], 106ˣ.

22. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «*Ὥσπερ μήτηρ*»[2], φ. 112ˣ.

23. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. Ἀρχ. «*Πᾶσα μὲν ἔνθεος*»[3], φ. 113ᵇ.

24. «**ΑΕΟΝΤΙΟΥ** πρεσβυτέρου λόγος εἰς τὰ προφωτίσματα καὶ εἰς τὰ βαΐα καὶ εἰς τὴν ἔγερσιν Λαζάρου». Ἀρχ. «*Ἤδη τῆς δεσποτικῆς*»[4], φ. 116ˣ.

25. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸν Ἰωσὴφ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Β'.» Ἀρχ. «*Οἱ ἐκ μεγάλου πελάγους*»[5], φ. 119ˣ.

26. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὁμιλία εἰς τὰς δέκα παρθένους». Ἀρχ. «*Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον*»[6], φ. 121ˣ.

27. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** Ἰωάννου λόγος εἰς τὸ *συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον*» κτλ. Ἀρχ. «*Ἐοίκασιν μὲν*»[7], φ. 123ᵇ.

28. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα». Ἀρχ. «*Νῦν δάφνη τερπνή*»[8], φ. 125ˣ.

29. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὁμιλία εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ Πάσχα τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ· καὶ εἰς τὴν προδοσίαν τῶν μυστηρίων· καὶ περὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον*», φ. 126ᵇ. Ἰδ. ἀριθ. 51. 31.

30. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἔνιψεν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν». Ἀρχ. «*Ἔλεον Θεοῦ καὶ φιλανθρωπίαν*»[9], φ. 131ᵇ.

31. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστήν». Ἀρχ. «*Σήμερον ὁ Κύριος*»[10], φ. 133ˣ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 65.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,248×0,18) τῆς Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φ. 319.

«*Ψαλτήριον τῷ Δαβίδ*», φ. 1—294. Παρέπονται αἱ ᾠδαὶ (2) **Μωϋσέως, Ἄννης** μητρὸς Σαμουήλ, **Ἀμβακοὺμ, Ἰωνᾶ, Ἡσαΐου** καὶ ἡ προσευχὴ τῶν τριῶν παίδων, ἧς ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 66.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,245×0,17) τῆς ΙΒ'—ΙΓ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 428, ὧν τὰ τελευταῖα ἐκ χάρτου κοινοῦ γραφέντα τῷ 1558.

Εὐαγγελιστάριον μετὰ μουσικ. τόνων.

Εἰς τὸ τέλος: «*Διακαινίσθη καὶ ἐκοσμήθη τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τοῦ θείου καὶ πανσέπτου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἔμπας*[1] *εἰς τὸ καθολικὸν δι' ἐξόδου τοῦ ἄνωθεν ναοῦ· συνεργίᾳ δὲ τῶν θεοσεβεστάτων ἱερέων τῶν ἐνδομαδαρίου τοῦ ἄνωθεν ναοῦ· καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἀνδρῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ ἐντιμοτάτου ἄρχοντος κυροῦ Πέτρου Πελτρὰ καὶ κατὰ τὴν . . . μέρη τοῦ ἄνωθεν ναοῦ· **τὸ τετάρτω ἔτη τοῦ πακτουτοῦ Κανέφικου Μιχ**(αὴλ) **Οὔγου Φλάτρου.** *Ἐν μηνὶ ἰαν. ἔτει ζξς' ἰνδ. αⁿᵉ*».

Ἀριθ. 67.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,235×,18) τῆς ΙΑ' ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 395.

1. «**Εὐαγγέλιον** *κατὰ Ματθαῖον*» εἰς ξη' κεφ. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἱστέον δὲ ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον ἑβραΐδι διαλέκτῳ γραφὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξεδόθη· ἑρμηνεύθη δὲ ὑπὸ Ἰω(άννου) ἐξηγεῖται δὲ*» κτλ., φ. 1ˣ κ. ἑ.

2. **Εὐαγγέλιον** *κατὰ Μάρκον*, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· ἄρχεται τανῦν ἀπὸ τῆς ῥήσεως: «*μετ' ὀργῆς· συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει*» (Μάρκ. 3. 5). Εἰς τὸ τέλος ἡ ὑπόθεσις· ἀπὸ φ. 113ˣ.

3. «**Εὐαγγέλιον** *κατὰ Λουκᾶν*» εἰς πβ' κεφ., φ. 180ˣ.

4. «**Εὐαγγέλιον** *κατὰ Ἰωάννην*», φ. 305. Τὰ τελευταῖα φύλλα βεβλαμμένα. Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ Εὐαγγελίου τούτου (ἀπὸ τοῦ *ἐν ἀρχῇ—πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ* Ἰωάνν. 1. 1—12) ἔχει μεταξὺ τῶν στίχων *μετάφρασιν εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν*.

---

1. Migne, Patrol τ. 99, σ. 881. 2. Αὐτ. τ. 62, σ. 775.—3. Αὐτ. σ. 771.

4. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου ὑπὸ Montfaucon· ἐντεῦθεν ὁ Migne παρέλαβεν ἐν τῷ τόμῳ 61, σ. 715. Ἴδε καὶ Fabric. VIII, σ. 320.

5. Migne, Patrol. τ. 56, σ. 587.—6. Αὐτ. τ. 59, σ. 527.—7. Αὐτ. σ. 525.—8. Αὐτ. τ. 50, σ. 715.—9. Fabr. VIII, σ. 478.

10. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 399.

1. Ἐνταῦθα ὑποτίθημι ὅτι ἐννοεῖται ἴσως ἡ νῦν ἐν τῇ νήσῳ Ρόδῳ κώμη Ἔμπωνας. Ἀλλ' ἡ Ρόδος ἑάλω τῷ 1522.

Ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντῶσι πολλὰ ταχυγραφικὰ στοιχεῖα καὶ τὸ ε προσγεγραμμένον (adscriptum).

Ἀριθ. 68.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μ. 8ον(0,24×0,175) τῆς ΙΑ′ ἑκατοντ. συγκείμενον ἐκ φ. 215. Ἡ γραφὴ καθαρά. Σχόλιά τινα ἐν τοῖς κρασπέδοις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ὁμιλίαι κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1. «Ὁμιλία εἰς τὸν α′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Πᾶσα γραφὴ*»[1], φ. 3α.

2. «Εἰς τὸν ζ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Δοκεῖ πῶς*»[2], φ. 13α.

3. «Εἰς τὸν ιδ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Τὸν τέλειον*»[3], φ. 24α.

4. «Εἰς τὰ λείποντα τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ». Ἀρχ. «*Χθὲς εἰς τὸν*»[4], φ. 31δ.

5. «Εἰς τὸν κη′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Εἰκοστὸς ὄγδοος*»[5], φ. 40δ.

6. «Εἰς τὸν αὐτὸν ψαλμόν». Ἀρχ. «*Ἔξω τῆς ἁγίας*»[6] φ. 55α.

7. «Εἰς τὸν κδ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Ψαλτήριον μὲν*»[7], φ. 60δ.

8. «Εἰς τὸν λδ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Συνήθως τῇ γραφῇ*»[8], φ. 70α.

9. «Εἰς τὸν λγ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Ἐπὶ δύο ὑποθέσεις*»[9], φ. 85δ.

10. «Εἰς τὸν λζ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Οἱ τῆς θεοπνεύστου*»[10], φ. 107α.

11. «Εἰς μδ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Φαίνεται μὲν*»[11], φ. 120α.

12. «Εἰς τὸν με′ ψαλμὸν εἰς τὸ τέλος». «*Προφητείαν μοι*»[12], φ. 136α.

13. «Εἰς τὸν μη′ ψαλμόν, εἰς τὸ τέλος». Ἀρχ. «*Ἐφαντάσθησαν μέν τινες*»[13], φ. 145δ.

14. «Εἰς τὸν νθ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Πρὸς τὸ πρόθυμον*»[14], φ. 161δ.

15. «Εἰς ξα′ ψαλμόν, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούμ». Ἀρχ. «*Δύο ψαλμοὺς*»[15], φ. 167δ.

16. «Εἰς τὸν ριδ′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Πάλαι καταλ . . .*»[16], φ. 176α.

17. «Εἰς τὸν ριε′ ψαλμόν». Ἀρχ. «*Πίστις ἡγείσθω*»[17], φ. 182δ.

18. «Ὁμιλία πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων». Ἀρχ. «*Πολλά με τὰ παρ . . .*»[1], φ. 189δ. Εἰς τὸ τέλος: «† *Ὁμιλία ἐκ τ(οὺς) νέους στίχοι χλζ′*†».

19. «Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «*Χριστοῦ γέννησις*»[2], φ. 205α.

Ἀριθ. 69.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον(0,25×0,175) τῆς ΙΣΤ′ ἑκατονταετ. Ὁ χάρτης στιλπνός, ἡ γραφὴ καθαρά. Τὰ φύλλα ἠριθμημένα μέχρι τοῦ μθ′ ἀριθμοῦ. Ἐν ἀρχῇ· «πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου· περιέχων τὸ καθ' ἕκαστον κείμενον ἐν ποίῳ τῶν φύλλων εὑρίσκεται· ἔχων καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ ἠριθμημένα ἐπάνω ἐν τῷ μετοπίῳ». Περιέχει:

ΣΥΜΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ τὰ συγγράμματα[3].

Ἀριθ. 70.

Τεῦχος εἰς μ. 8ον (0,25×0,18) γραφὲν τῷ 1316 ὑπὸ Ρωμανοῦ χαρτοφύλακος Λαμίας[4]. Σύγκειται ἐκ φ. βομβυκίνου χάρτου 400, ὧν τινὰ εἰσι χαρτῶα προστεθέντα εἰς συμπλήρωσιν κατὰ τὰ τέλη τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ. ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Γενναδίου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Λειμῶνος.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ καὶ ΖΩΝΑΡΑ ἑρμηνεία τῶν ἀναστασίμων κανόνων.

Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος χειρὶ ἁμαρτωλῷ Ρωμανοῦ χαρτοφύλακος τῆς Λαμείας ἐν ἔτει ϛωκδ′*».

Ἀριθ. 71.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον(0,23×0,175) ἀντιγραφὲν τῷ 1790 ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 268 τεύχους τῆς βιβλιοθήκης Λειμῶνος, ὑπὸ Γενναδίου ἱερομονάχου τοῦ Ἰβηρίτου. Διαιρεῖται εἰς

---

1. Migne, τ. 29, σ. 209 — 2. Αὐτ. σ. 228. 3. Αὐτ. σ. 249. — 4. Αὐτ. σ. 261. — 5. Αὐτ. σ. 280. — 6. Αὐτ. τ. 30, σ. 72. — 7. Αὐτ. τ. 29, σ. 305. — 8. Αὐτ. σ. 324. — 9. Αὐτ. σ. 349 — 10. Αὐτ. τ. 30, σ. 81. — 11. Αὐτ. τ. 29, σ. 388. — 12. Αὐτ. σ. 416. — 13. Αὐτ. σ. 432. — 14. Αὐτ. σ. 460. — 15. Αὐτ. σ. 469. — 16. Αὐτ. σ. 484. — 17. Αὐτ. τ. 30, σ. 104.

1. Migne, τ. 31, σ. 561. — 2. Αὐτ.

3. Ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ἰασίῳ 1683 σπουδῇ τοῦ Ἱεροσολύμων Δοσιθέου, ἐπιμελείᾳ Ἰωάννου Μολίβδου καὶ δαπάνῃ τοῦ ἕλληνος ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας Ἰω. Μαυροκορδάτου. Τὴν ἔκδοσιν δὲ ταύτην περὶ ἧς ὁμιλεῖ ἐκτενῶς καὶ ὁ Φαβρίκιος (XI, σ. 328) μετετύπωσεν ἀπαραλλάκτως ὁ Migne (Patrol. τ. 155) μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως.

4. Κατὰ τὸ ἔτος 1321 Ρωμανός τις ἀναγνώστης ἀντέγραψε τεῦχος περιέχον συγγραφὰς τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου. (Ἴδε V. Gardthausen, Griech. Palaeogr. σ. 337).

δύο μέρη, ὧν ἕκαστον ἔχει ἰδιαιτέραν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας[1].

Φιλέππου μοναχοῦ (Solitarii) Διόπτρα: καὶ ἕτερα.

Τὸ Α′ τοῦ τεύχους μέρος καταλαμβάνει σελ. 284. Ἡγεῖται ἐν 3 φύλλοις: «*Πίναξ τῆς παρούσης πυκτίδος τῆς ὀνομαζομένης Διόπτρας ἅπερ εἰσὶ ἅπαντα τὰ κεφάλαια 40: τοῦ πρώτου μὲν λόγου κεφάλαια 11: τοῦ δευτέρου λόγου δὲ, κεφάλαια 14: τοῦ τρίτου δὲ λόγου, κεφάλαια 10:*»—Ἕπεται ἕτερος «*Πίναξ διαφόρων ζητημάτων λεπτομερέστερον*», ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τῆς τοῦ Ψελλοῦ παντοδαποῦς διδασκαλίας ἐν φ. 5, ἀλλ' ὁ Γεννάδιος οὐκ ἐξέγραψεν αὐτὴν ἐν τῷ παρόντι τεύχει. — Εἶτα προτάσσονται: α′) «*Πρόγραμμα εἰς τὴν παροῦσαν δέλτον τὴν λεγομένην Διόπτραν*». β′) «*Στίχοι κυροῦ* **Κωνσταντίνου τοῦ Βέστου** *τοῦ καὶ γραράτου* (sic), *εἰς τὴν δε τὴν βίβλον*». γ′) «*Ἐπιστολὴ παρακλητικὴ* **Καλλινίκου μοναχοῦ** *πρὸς Φίλιππον μοναχόν*». δ′) «*Ἑτέρα ἐπιστολὴ ἀντεπισταλτικὴ* **Φιλίππου μοναχοῦ** *πρὸς τὸν μοναχὸν Καλλίνικον*». ε′) ἐννέα «*Στίχοι δῆθεν ἀπολογητικοὶ τοῦ αὐτοῦ*». Εἰς τὸ τέλος δὲ προσέθηκεν ὁ ἀντιγραφεὺς Γεννάδιος τὰ ἀκόλουθα: «*Χρὴ γινώσκειν ὅτι τὰ ἐπιτιθέμενα ἔξωθεν σχόλεια, ἀπό τε τῆς θείας Γραφῆς εἰσί, ἐτέθησαν δὲ ὡς μαρτύρια, κυροῦντά τε καὶ βεβαιοῦντα τὰ τῇ σελίδι ἔσωθεν κείμενα· ὁπόταν γοῦν ὁ ἀναγινώσκων εὑρήσῃ σημεῖόν τι διὰ τοῦ κοκκίνου ἐπικείμενον τῷ ὀρθίῳ, βλέπε ἐν τοῖς μετωπίοις ἔξωθεν, καὶ εὑρήσεις μαρτύριον τῷ λόγῳ καὶ λίαν ἁρμόδιον, καὶ τίνος ἂν εἴη τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων ἡμῶν· καὶ ἀναγνοὺς εὑρήσεις αὐτὸ ὡς εἴπομεν, ἰσοφρονοῦν τῇ ἐννοίᾳ καὶ δυνάμει τοῦ λόγου, καὶ οὐκ ἀμφιβάλλει, οὔτε μὴν ἀμφίβολον ἕξεις τὴν γνώμην ἀλλ' ἀναντιδιάστως προσδέξῃ τὰ εἰρημένα ἐν τῇ σελίδι*».

Μετὰ δὲ τὴν δήλωσιν ταύτην ἀναγινώσκεται τὸ ποίημα τῆς Διόπτρας, ὅπερ διαιρεῖται εἰς λόγους Ε′, ἐξ ὧν

ὁ Α′	ἔχει	στίχους	ᾳωμ′
ὁ Β′	»	»	ᾱχπδ′
ὁ Γ′	»	»	ϡμ′
ὁ Δ′	»	»	͵βυκθ′
ὁ Ε′	»	»	τσ′

͵ζσξγ′=7263 στίχοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν στίχων παρενέβαλεν ὁ Γεννάδιος τὰ σχετικὰ σχόλια οὐχὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν, ἥτις ἁρμόζει ἀκριβῶς τῷ ὑπ' ἀριθ. 268 τεύχει. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ Δ′ λόγου ὑπέγραψεν ὁ αὐτὸς ταῦτα: «*Τέλος τῆς παρούσης πυκτίδος τῆς ὠρομαζομένης Διόπτρας· ἐκαλλιγραφήθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοτάτου καὶ οἰκτροῦ Γενναδίου μοναχοῦ Ἰβηρίτου, ἐν τῇ κατ' ἐμοῦ πατρίδι Λέσβῳ, ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς, κατ' αὐτὴν τὴν νῆσον κειμένην τοῦ Λειμῶνος: ἐν ἔτει 1790ῳ: δεκεμβρίου: 13:*». Καὶ κατωτέρω·

«Καὶ τοῦτο γε ἐγράφη νῦν μετὰ τῆς ἐπανόδου,
δευτέρας λέγω δὴ τῆς ἐν τῇ Μιτυλήνῃ,
διὰ χειρὸς δὲ τῆς ἐμῆς μοναχοῦ Γενναδίου,
οἱ δὲ μέλλοντες ἅπτεσθαι καὶ ταύτην ἀναγνῶντες,
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀλιτροῦ λέγω καὶ ἀμονάχου,
εὔχεσθαι συγχωρήσατε καὶ λέγειν ὁλοψύχως,
συγχώρησον συγχώρησον καὶ σύγγνωθι Χριστέ μου,
ψυχὴν ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ, τοῦ γράψαντος τὴν ταύτην
ψυχωφελῆ βιβλίδα τε πάνυ ὡραιοτάτην·
ὁ δὲ Χριστὸς καὶ κύριος καὶ Θεός μου καὶ πλάστης·
καὶ ὑμᾶς ἐλεήσει καὶ ἔστε ἐλεημένοι.

Ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελ. 39 τὸ ἀκόλουθον τετράστιχον: «*Ὁμολογῶ ἐγὼ εἰμὶ ὁ γράφων Γενράδιος, εὑρὼν τὴν βίβλον ταύτην τε ἣν οὐδέποτε εἶδον: Ὀρέγομαι τοῦ γράφειν τε τοὺς βίους τῶν ἁγίων, τὴν δ' ἀρετὴν ἀπέχομαι πόρω μακρὰν τῶν ἔργων*»

Ἀριθ. 72.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον (0, 238×0, 188) γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ′ ἑκατονταετηρίδος.

1. «**Συνεσίου** ἐπισκόπου Κυρήνης, ἐπιστολαί» μετά τινων σημειώσεων εἰς τὸ περιθώριον. Προηγεῖται αὐτῶν·

2. **Διαμαντη Ρυσιου**[1] «ἐπιστολὴ διασαφητικὴ αἰτηθεῖσα παρὰ τοῦ κὺρ Βασιλείου, πρὸς τὸν διδάσκαλον Διαμαντὴν Ρύσιον, περὶ τῆς τοῦ Συνεσίου ἐπιστολῆς τῆς λεγούσης τῶν ἐρώτων οἱ μὲν ἀρχομένας χαμαί». Ἀρχ. «*Περικοπὴν ἐπιστολῆς Συνεσίου ἠτήκας*». Χρονολογεῖται «*ἀπὸ Σμύρνης ᾳψμα*ῳ, *μηνὸς ὀκτωμβρίου.—Διαμαντὴς Ρύσιος*»[2].

1. Ἐπειδὴ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ περιγραφήσεται λεπτομερῶς τὸ ὑπ' ἀριθ. 268 χειρόγραφον, ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω ἐνταῦθα μόνον τὴν ἰδιάζουσαν διάταξιν τοῦ ἀντιγραφέως Γενναδίου.

1. Ἴδε περὶ Ρυσίου τὸ ἐν Παρνασσῷ τόμ. Δ′ σ. 203 κ. ἑ. ἄρθρον Α. Π. Κεραμέως, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα κτλ.

2. Δι' ἁπλῆν ἀνάμνησιν σημειῶ ὅτι ἐν τῷ CLXXIV κώδικι τῆς ἐν Πετρουπόλει αὐτοκρατορικῆς βιβλιο-

Ἀριθ. 73.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον (0,245×0,18) τῆς ΙΗ' ἑκατοντ., ἐκ φ. 112. Ἤνικτῆμα «Καὶ τόδε Γενναδίου μοναχοῦ: Ἐκ τῆς Λειμῶνος 1797:» Ἐπιγράφεται·

«Βιβλίον περιέχων (sic) τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, καὶ διηγήσεις ἐκ τῶν κατορθωμάτων, καὶ θαυμάτων αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Βίον θεάρεστον*» κτλ.

Ἀριθ. 74.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον (0,17×0,235) γραφὲν τῷ 1783 ὑπὸ Γενναδίου μοναχοῦ.

1. Κανόνες **ΚΟΣΜΑ** Μαϊουμᾶ καὶ Ἰω. **ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**, φ. 1—52.

2. «Τοῦ **ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ** τοῦ φιλοσόφου κυροῦ **ΘΕΟΔΩΡΟΥ** ἐξήγησις, εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων καὶ σοφῶν ποιητῶν, Κοσμᾶ, καὶ Ἰωάννου· Προοίμιον εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Ὀρφανοτροφείου τίμιον ἄνδρα ἀξιώσαντα ἐξηγήσασθαι τούτους». Ἀρχ. «*Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε*» κτλ., φ. 53—128. Ὁ Γεννάδιος ἐσημείωσεν ἐν τοῖς κρασπέδοις κριτικὰς διορθώσεις καὶ γραφὰς διαφόρους.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** στίχοι, ὧν ἡ ἀρχή: «*Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία*, φ. 132—36. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ 1 φύλλου: «*Καὶ τόδε Γενναδίου μοναχοῦ ἐκ τῆς τοῦ Λειμῶνος. 1783.*».

Ἀριθ. 75.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ον (0,23×0,175) συγκείμενον ἐκ φ. 365. Ἐγράφη ἀπὸ τοῦ 1776 ἰουνίου 10 μέχρις ἔτους 1778 ἰανν. 29.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Καισαρείας καὶ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** Ναζιανζηνοῦ λόγοι διάφοροι μετὰ ψυχαγωγίας καὶ σημειώσεων.

Ἐν τῷ 1 φύλλῳ ὁ γράψας τὸ παρὸν τεῦχος ἐσημείωσε τάδε: «*Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κἀμοῦ τοῦ Ἰγνατίου τοῦ ἐκ τοῦ Κουλουμδάτου*»[1]. Ἐν δὲ τοῖς κρασπέδοις ἀναγινώσκονται κριτικαί τινες διορθώσεις ἄξιαι μελέτης.

Ἀριθ. 76.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,155) τῆς ΙΖ' ἑκατοντ., γραφὲν ὑπὸ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Λειμῶνος. Σύγκειται ἐκ φ. 96 στιλπνοῦ χάρτου.

ΑΔΗΛΟΥ ὁμιλίαι, ὧν ἡ α' ἐπιγράφεται: «*Ὁμιλία ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἁγίου Εὐαγγελίου ἀναγινώσκομένου, κυριακῇ πρώτῃ, τῶν ἁγίων πάντων*». Περὶ τὸ τέλος ἀντεγράφησαν τὰ προοίμια τῶν τῆς μονῆς Λειμῶνος πατριαρχικῶν σιγγιλίων Θεολήπτου, Ἱερεμίου Β', Ραφαήλ, Ἰωαννικίου, Νεοφύτου καὶ Τιμοθέου.

Τὸ τεῦχος τοῦτο κοσμεῖται μὲν ὑπὸ ὡραίων λειογραφιῶν καὶ κεχρωματισμένων κεφαλαίων γραμμάτων, ἀλλὰ τὸ κείμενον γέμει σφαλμάτων, ὡς πάντα τὰ περισωθέντα ἀντίγραφα τοῦ Σεραφείμ.

Ἀριθ. 77.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,25×0,175) γραφὲν ὑπ' Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

«*Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ ψαλλομένη τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ ὀκτωμβρίου μηνὸς, συντεθεῖσα δὲ παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ*». Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἡ ἀκολουθία αὕτη ἐξεδόθη ἐπιστασίᾳ Χρυσάνθου ἱερομ. τοῦ ἐξ Ἀγιάσσου καὶ δαπάναις Χ'' Γεωργίου Καλπακλόγλου τοῦ ἐκ κώμης ἁγίας Παρασκευῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1805 (εἰς 4ον, σελ. 46). Ἀλλ' ἐν τῷ χειρογράφῳ εὑρηται καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου γραφεὶς τοῦ ἁγίου κτήτορος βίος, οὗτινος ποιεῖται μνείαν ὁ ἐκδότης ἐν τοῖς ἑξῆς (σ. 15). «Καὶ τιθέαμεν ἀντὶ *βίου* ἀνάγνωσιν τὸ παρὸν ἐγκώμιον». Ἔχει δὲ οὕτως:

«Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, ἤκμασε[2] μέν, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἅλωσιν, περίπου τὰ τριάκοντα καὶ ἐννέα ἔτη· ἀπὸ Ἀδὰμ μὲν εἰς τοὺς ἑπτὰκις χιλίους χρόνους, ἀπὸ Χριστοῦ δὲ εἰς τοὺς χιλίους τετρακοσίους καὶ ἐννενήκοντα δύω· ὥρμητο δὲ ἐκ Μιτυλήνης τῆς νήσου, ἐκ

Θήκης ὑπάρχει «Ἐξήγησις παρὰ τοῦ σοφωτάτου Δανιὴλ μοναχοῦ τῆς εἰς Πάτμον σχολῆς εἰς τὸ ἐπιστολάριον τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου πρὸς Νίκανδρον μοναχὸν ἐν Χίῳ». Ὁρα Catal. d. MSS. de la Bibl. Impér. publique. St. Pétersburg, 1864, σ. 89.

1. Κώμη τῆς νήσου Λέσβου.

1. Γραπτέον ἀκριβέστερον «ἐγεννήθη».

τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης Καλλωνῆς[1], Ἰωάννης πρότερον ὀνομαζόμενος· καὶ ἐπειδὴ παιδιόθεν τῇ ἄνω φιλοσοφίᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν, σεμνοτάτην καὶ πάνυ ἐνάρετον πολιτείαν ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ ἐκτήσατο. Διὸ καὶ μὴ βουλόμενος, προτροπῇ ἑτέρων καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μανουὴλ ἱερέως, τοὐπίκλην Ἀγαλλιανοῦ, νόμῳ γάμου σεμνοτάτῃ ὁμιλεῖ γυναικί· καὶ ἱερεὺς τῶν κατὰ κόσμον χειροτονεῖται, εἶτα καὶ σακελλίου Μηθύμνης. Τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν παίδων ἑνὸς μόνου, τοῦ ὕστερον Μεθοδίου μοναχοῦ μετονομασθέντος, καὶ Δικαίου τῶν αὐτῶν μονῶν (=Λειμῶνος καὶ Μυρσινιωτίσσης) χρηματίσαντος, αὐτῷ ὑπολειφθέντος, γίνεται ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ Ἰγνάτιος μετονομασθείς, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὴν Καλλωνὴν τῆς ἐπαρχίας Μηθύμνης ἐνταῦθα κείμενα δύω μοναστήρια, τό τε γυναικεῖον τῆς Παναγίας τῆς Μυρσινιοτίσσης ἐπονομαζόμενον καὶ τὸ ἀνδρῶον τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τοῦ Λειμῶνος, ἀνοικοδομεῖν ἐκ βάθρων ἤρξατο (=τῷ 1527) κατὰ τὸ θεωρούμενον μέχρι τῆς σήμερον ἔγγραφον προσηλωτικὸν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρός[2]· ὃς καὶ μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν καὶ ἀπαρτισμόν, ἐλθὼν εἰς τὸ τοῦ Λειμῶνος ἀνδρῶον μοναστήριον, ἐγένετο ἱερομόναχος Ματθαῖος ἐπονομασθείς, ὑποταγὴν ἄκραν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ὁ πατὴρ ἐπιδείξας, καὶ ταύτην μέχρι θανάτου φυλάξας, καρεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων χειρῶν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ἀναπνοῇ ζητήσας καὶ λαβὼν τὸ θεῖον καὶ μέγα σχῆμα, ἐπωνομάσθη Μακάριος μοναχὸς (αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ !).

«Ὁ δὲ ἅγιος Ἰγνάτιος οἷα κτίτωρ τὰ μὲν ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἐλεημοσυνῶν ἑτέρων, χωράφια, ἐλαιῶν δένδρα, ἀμπελῶνας, περιβόλους, ὑδρομύλους καὶ ἕτερα σκεύη καὶ ἱερὰ ἄμφια, καὶ διάφορα βιβλία τούτοις ἀφιερώσας, καὶ κελλία κτίσας, καὶ σταυροπήγια αὐτὰ ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ τότε πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ποιήσας, καὶ ἡγούμενος καὶ πνευματικὸς πατὴρ ἐν αὐτοῖς μέχρι πέντε καὶ δέκα ἐτῶν χρηματίσας, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν μοναστῶν ἐν τῷ ἀνδρῴῳ, οὐκ ὀλίγας δὲ τῶν μοναζουσῶν ἐν τῷ γυναικείῳ, τῷ καθ' ἑαυτὸν πρακτικωτάτῳ ἀρετῆς παραδείγματι συλλέξας, οὐ τοῖς τυχοῦσι δὲ καὶ ἐγγράφοις ἁγίων πατέρων ὅροις καὶ ἐντολαῖς ἰδίαις καὶ ἀγράφοις παραδόσεσι διὰ φρικτῶν ἀρῶν καὶ ἐπιτιμίων αὐτοὺς ἀσφαλίσας, ὥστε κοινοβιακῶς διάγειν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ μηδένα ἐξεῖναι, κἂν τε τῶν ἐντὸς ᾖ, κἂν τε τῶν ἐκτὸς ἀμφοτέρων τῶν μοναστηρίων, παραβῆναι ὅσα εἰς ἀκρίβειαν, διαμονήν τε καὶ παραφυλακὴν τῆς μοναδικῆς πολιτείας κανονικῶς αὐτοῖς ἐξέθετο, καὶ τἆλλα πάντα, ὡς Θεῷ φίλον, ἀριστά τε καὶ βέλτιστα ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἐξοικονομήσας, ἀπῆρεν εἰς Βασιλεύουσαν βουλόμενος δευτέροις βασιλικοῖς ὁρισμοῖς καὶ πατριαρχικοῖς σιγγιλιώδεσι γράμμασι ἐπικυρῶσαι πρὸς τὸ μὴ ἐνοχλεῖσθαι παρ' οὐδενὸς τῶν τότε αὐτῷ ἐπαναστάντων καὶ αἰτησάντων βίᾳ τὰ πέριξ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ μονῶν ὡς ἴδια κατασχεῖν. Κἀκεῖ ἐπὶ Διονυσίου τὸν οἰκουμενικὸν τότε θρόνον κατακοσμοῦντος διατρίβων, τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης εἰς οὐρανίους μεταστάντος μονάς, δι' ἣν παρὰ πάντων ἐθαυμάσθη λαμπροτάτην τε καὶ ἰσάγγελλον αὐτοῦ πολιτείαν, ἀρχιερεὺς Μηθύμνης καὶ ἄκων χειροτονεῖται καὶ εἰς τὸν ἐκείνου νομίμως θρόνον ἐπιπόνως ζητηθεὶς ἀναβιβάζεται.

«Παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν καὶ μέχρι ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ πέντε θεοφιλῶς τε καὶ θεαρέστως τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, ἐπεὶ προέγνω, ὡς φησι, τὴν ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν, καταλαμβάνει τὰς ἱερὰς αὐτοῦ μονάς, καὶ πλεῖστα τὰ ἐν ἐκείναις πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα δ.δάξας καὶ εἰς Χριστὸν (ὡς ἔδει) στηρίξας καὶ θεμελιώσας, καὶ ἑτέροις ὅροις διὰ φρικτοτέρων ἀρῶν καὶ ἐπιτιμίων τὴν προτέραν διαθήκην αὐτοῦ ἐπιβεβαιώσας, τελευταῖον τὴν εἰρήνην ἅπασι λιπὼν ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ καὶ ἐτάφη, κατὰ τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ, ἐν τῷ γυναικείῳ μοναστηρίῳ, ὅπου καὶ ἀνακομιδῆς μετὰ

---

1. Τὸ ὄνομα Καλλονὴ δίδοται κυρίως εἰς περιφέρειαν μεγάλην, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι πολλὰ χωρία· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε καὶ χωρίον Καλλονὴ ὀνομαζόμενον. Ὁ περιηγητὴς Dapper (Description des Isles) σημειοῖ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔνθα ὑπῆρχε τὸ χωρίον Φάραγγας, ὅπερ πάλιν δὲν σώζεται τὴν σήμερον. Μόνη δὲ ἡ θέσις αὐτοῦ γινώσκεται, κειμένη παρὰ τὴν γυναικείαν μονὴν τῆς Μυρσινιωτίσσης. Ἴσως ἐγεννήθη ἐνταῦθα ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος, διότι σώζεται ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα τοῦ τόπου τούτου, ἐν ᾗ γίγνεται μνεία συγγενοῦς αὐτοῦ, Ἀγαλλιανοῦ τὸ ἐπώνυμον. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου διάφορα παραδιδόασι περὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶδε τὸ φῶς ὁ Ἰγνάτιος εἰς Παππιανά, ἢ εἰς Δάφια, ἢ εἰς Ἀχερῶνα. Σημειούσθω δὲ ὅτι καὶ αἱ τέσσαρες αὗται θέσεις εἰσὶ πλησιέσταται.

2 Ἀνάγνωθι τοῦτο ἐν σελ. 6-7 τοῦ προλόγου.

ἐννέα χρόνους γενομένης ὑπὸ τοῦ τότε ἁγιωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγαλουπόλεως Ἀλεξανδρείας κυροῦ Σιλβέστρου, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι εὑρέθη μυροβλυτοῦν· οἶδε γὰρ Κύριος δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, καθά που καὶ αὐτὸς ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης ἐν οἷς εἰς μαρτύριον ἐγκατέλιπε χειρογράφοις, αὐτολεξεὶ οὕτω πώς φησιν. «Ἡ μετριότης ἡμῶν σωματικῶς ἐλθοῦσα ἐν τῇ νήσῳ τῆς Μιτυλήνης, καὶ περιελθοῦσα τὰ ἐν τῇ Καλλωνῇ μοναστήρια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μηθύμνης, καὶ ἰδοῦσα τὴν τοῦ ἀοιδίμου κτίτορος ἀμφοτέρων αὐτῶν κοινωνίαν τε καὶ συμφωνίαν, ἠγάσθη τὰ μέγιστα, καὶ ἀνακομιδὴν ποιήσασα οἰκειοχείρως εἰς τὸ αὐτοῦ τίμιον λείψανον εὗρεν αὐτὸ μυροβλυτοῦν, ὡς καὶ τὰ ἔργα καὶ ὁ βίος αὐτοῦ ἐμαρτύρει» ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον τοῖς μετ' εὐλαβείας ἀσπαζομένοις ἐκπέμπει εὐωδίαν ἄρρητον καὶ ἀεννάως θαυματουργεῖ. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλευθέρωσον καὶ ἡμᾶς πάσης ἐπηρείας καὶ θλίψεως τοῦ παλαμναίου ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἅπαντας τῆς οὐρανίου μακαριότητος. Ἀμήν».

Ἀριθ. 77ᵃ.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,208×0,15) τῆς ΙΣΤ'—ΙΖ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 129 στιλπνοῦ χάρτου.

1. «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν **ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΩΝΑΡΑ** καὶ πρωτασηκρίτου καὶ δρουγκαρίου τῆς βίγλας Ἀποκρίσεις καὶ λύσεις τινῶν τῆς Γραφῆς ζητημάτων, πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις». Ἀρχ. «*Ἐρώτησις α'. Εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι*» κτλ., φ. 1ᵃ.

2. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λόγοι διάφοροι, ἤτοι περὶ μετανοίας ς', περὶ νηστείας β', καὶ περὶ προσευχῆς β', ἀπὸ φ. 81ᵃ—122 καὶ 125—127.

3. «Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ περὶ προσευχῆς λόγου ἁγ. Ἰω(άννου) τῆς **Κλίμακος**», φ. 123ᵃ.

4. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν λόγων **Βασιλείου, Κλίμακος, Εὐαγρίου** καὶ **Θεοδώρου Ἐδέσσης**, φ. 128. Τὸ τέλος αὐτῶν ἐλλείπει.

Ἀριθ. 78.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,235×0,165) γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** ἑρμηνεία εἰς τὸν Σειράχ, ἧς ἡγεῖται «*Πρόλογος παρεισακτος ἀδήλου*, οὗ ἡ ἀρχή· «*Ἰησοῦς οὗτος Σειρὰχ μὲν ἦν υἱὸς*» κτλ. Ἡ ἑρμηνεία ἄρχεται οὕτω: «*Τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας ἀρχὴ ὁ Θεὸς*» κτλ. Διαιρεῖται εἰς κεφ. Λ' (ἀπὸ φ. 1—278).

2. **ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝ** ἐξήγησις τοῦ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν λόγου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, φ. 279ᵃ.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐξήγησις τοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια λόγου, φ. 293ᵃ.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐξήγησις τοῦ εἰς Βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίου λόγου τοῦ Ναζιανζηνοῦ.

Ἀριθ. 79.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,23×0,17) γραφὲν τῷ 1782 ὑπὸ Γενναδίου μοναχοῦ.

1. «Τοῦ φιλοσόφου κυρίου **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ** ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας, παρὰ τῶν ἁγίων καὶ σοφῶν ποιητῶν, Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου».

2. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** πρὸς τὸν αὐτὸν (ἤτοι τὸν προϊστάμενον τοῦ Ὀρφανοτροφείου) ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ οἴκου, καὶ τοῦ ἐξαποστειλαρίου, πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν». Ἀρχ. «*Ἡ μὲν ὑπακοὴ*» κτλ.

Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ᾳψπβ': ἰουλίου ιδ^η. 1782 ἰουλίου 14*».

Ἀριθ. 80.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς μ. 8ᵒᵛ (0,237×0,185) ἀντιγραφὲν τῷ 1787 ὑπὸ Γενναδίου μοναχοῦ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 70 τεύχους τῆς μονῆς Λειμῶνος. Σύγκειται ἐκ σελίδων 663 καὶ διαιρεῖται εἰς 6' μέρη, ἑκάστου ἔχοντος ἰδιαιτέραν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας.

Α'. (Σελ. 1—529). «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς Ἑρμηνείας τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῆς Ὀκτοήχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». Ἀρχ. «*Προοίμιον.— Τῆς σῆς πόθῳ καὶ προσηκόντως αἰτήσεως*» κτλ. Ὑπὸ τὴν πέζαν ἀναγινώσκεται τὸ ἀκόλουθον σημείωμα: «*Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γενναδίου μοναχοῦ Μιτυληναίου ἐν Ἁγιάσῳ*[1], *ἀντιγραφὲν ἐκ τῆς βίβλου εὑρισκο-*

1. Ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ πόλει τῆς Λέσβου, ἣν οἱ σχολαστικοὶ ὀνομάζουσιν «Ἁγίαν Σιών», ἔγραψε καὶ Νεόφυτος ἱερομόναχος ὁ ἐκ Λέσβου (1703) νομολογικόν τινα κώδικα ἀναλυθέντα ὑπὸ Zachariae v. Lingenthal ἐν Deffner's Archiv f. Mittel und Neugr. Philologie σ. 223.

μένης τῆς κατὰ τὴν τοῦ Λειμῶνος μονὴν τῆς Μιθύμνης, ἥτις ὑπῆρχεν καλλιγραφημένη καθὼς ἐφανέρωνεν (ἴδε ἀριθ. 70), *Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος, χειρὶ ἁμαρτωλῷ, Ρωμανοῦ χαρτοφύλακος τοῦ: τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἦτον ἐξειλημένον πλὴν τοῦ ἔτους: ,ϛωκδ^ω:—Ἐν ἔτει σωτηρίῳ: 1787: Ἀπριλίου 12*».

Β'. (Σελ. 1–134). «Ἑρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ὀκτοήχου συντεθεῖσα παρὰ **ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ** τοῦ Ξανθοπούλου, ἀξιώσεως ἕνεκεν τινὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων· οὗ περ τὴν κλίσιν (sic), διεφθαρμένου τοῦ πρωτοτύπου τυγχάνοντος σὺν τῷ προοιμίῳ, ἀμοιρήσαμεν. Ἀρξάμενοι μόνον ἅπερ εἰσὶ ταῦτα τὰ ἑπτὰ»[1] κτλ. Εἰς τὸ τέλος: «*Ἐκ τῆς τοῦ Λειμῶνος βίβλου ἐγράφη, τῆς κειμένης κατὰ Μύθημναν, τοῦ πρωτοτύπου γραφέντος ἐν ἔτει ,ϛωκδ^ω*». Ἕπεται ἀδήλως ἡ περὶ τῆς ὑπακοῆς κτλ. (ἴδε ἀριθ. 79) ἐπιστολιμαία διατριβὴ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, μεθ' ἣν τὸ ἐξῆς σημείωμα: «*Ἐκαλλιγραφήθη παρ' ἐμοῦ Γερμανίου μοναχοῦ, Ἰβηρίτου Μυτιληναίου, ἐν τῇ μονῇ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς κατὰ νῆσον Πάτμου. Ἐν ἔτει 1783: ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ 17*».

Ἀριθ. 81.

Πεντηκοστάριον μεμβράνινον εἰς μ. 8^ον (0,24×0,17) τῆς ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατοντ. Σύγκειται ἐκ φ. 28.

Ἀριθ. 82.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^ον (0,215×0,15) γραφὲν τῷ 1575, ἐκ φ. στιλπνοῦ χάρτου 369. Περιεχόμενα·

1. «Περίοδοι τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ Προχόρου· συγγραφεῖσα παρ' αὐτοῦ, εἰς ἀπόδειξιν». Ἀρχ. «*Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι*»[1], φ. 1^α κ. ἑ.

2. Βίος καὶ πολ. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ. Ἀρχ. «*Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἀλλήλους*»[2] κτλ., φ. 129^α.

3. «**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ** μοναχοῦ ὅρους τοῦ Σινᾶ· λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως· καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ἀεὶ μὲν*»[3], φ. 196^α.

4. Βίος καὶ πολ. Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου[4]. Ἀρχ. «*Τὸ τοὺς τῶν ἁγίων βίους*», φ. 215^α.

5. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὸν ἐκ γεννετῆς τυφλόν». Ἀρχ. «*Πολυσπούδαστον πᾶσιν*»[5], φ. 248^α.

6. «Πρᾶξεις τοῦ ἁγ. προτοκλήτου τῶν ἀποστόλων Ἀνδραίου· καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὁμίλησε μετὰ τοῦ Κῦ καὶ ὁσα διεπράξατο εἰς τὴν χώρα τῶν ἀνθρωποφάγων, καὶ ποίω τρόπω κατήγαγεν αὐτοὺς ζῶντας εἰς ἅδην· καὶ πῶς ἐδέξατο ἡ πόλις τὸ κήρυγμα αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Προεῖλησεν ὦ φιλοχριστε*»[6], φ. 270^α.

7. «Ἐκ τῶν Περιόδων Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἀπὸ πράξεως ιε', μέχρι τέλους ἐν ἔστω (sic) μαρτύριον». Ἀρχ. «*Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον*»[7], φ. 287^α.

8. Βίος καὶ μαρτ. «Βευβρωνίας»[8]. «*Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ*»[9], φ. 305^α.

9. Μαρτ. ἁγ. Χαραλάμπους. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ κυρίου*»[10], φ. 343^α.

---

1. Τὸ πόνημα τοῦτο τοῦ Νικηφόρου Καλλίστου ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μετὰ κριτικῆς ἐπεξεργασίας ὑπὸ Κυρίλλου Ἀθανασιάδου, ἐπὶ τῇ βάσει τριῶν κωδίκων. Προσέθετο δὲ ὁ ἐκδότης καὶ ἀξιολογώτατον βίον τοῦ ἱεροῦ Καλλίστου μετὰ καταλόγου τῶν συγγραμμάτων λίαν πληρεστέρου τοῦ ἐν τῇ Φαβρικίου Βιβλιοθήκῃ (τόμ. VIII σ. 437) ἀγαγινωσκομένου. Ἐπιγράφεται δὲ ἡ εἰρημένη ἔκδοσις οὕτως: «Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῆς Ὀκτωήχου παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἤδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα κελεύσει τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Κυρίλλου τοῦ Β'. Ἧς προτέτακται καὶ προλεγόμενα (σελ. γ'—ξέ) ὑπὸ τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Κυρίλλου Ἀθανασιάδου τοῦ Ἁγιοταφίτου. Ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Π. Τάφου, ΑΩΞΒ'».

1. Ἀποσπάσματα τοῦ ἀποκρύφου τούτου βιβλίου εὑρίσκονται ἐν Συναγωγῇ Παύλου τοῦ Εὐεργετινοῦ, σ. 322, 631, 819.

2. Leontii Neap. episcopi ἐν Migne Patrol. τ. 93 σελ. 1669.

3. Migne, Patrol. τ. 89, σ. 825. Ἴδε ἀνωτ. σ. 60, ἀριθ. 51, 25.

4. Ἴδε περὶ αὐτοῦ Νικοδήμου, Συναξ. Β', σ. 201., ἔνθα ἀναφέρεται καὶ ἕτερον ἀντίγραφον τοῦ αὐτοῦ βίου. Ὁ δὲ Harless καὶ Φαβρίκιος σημειοῦσι μόνον τὸ εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον Γρηγορίου Παλαμᾶ (X, σ. 312).

5. Migne, Patrol. τ. 28, σ. 1001. Ἴδε ἀνωτ. σ. 60, ἀριθ. 51, 43.

6. Ἴδε ἀνωτ. σ. 36, ἀριθ. 15, 31.

7. Ἴδε ἀνωτ. σ. 35, ἀριθ. 15, 15.

8. γρ. Φευρωνίας.

9. Ἴδε Fabr. X, σ. 228. Νικοδ. Συναξ. Β'. σ. 222-223. — Παράφρ. Ἀγαπίου (Καλοκαιρ. σ. 103).

10. Ἴδε Fabr. X, σ. 209—Νικοδ. Συναξ. Α', σ. 450.—Παράφρ. Ἀγαπίου, Ν. Παραδ. σ. 401.

10. ΑΔΗΛΟΥ «περὶ τοῦ πῶς νὰ εὑρίσκει τὸ ἅγιον Πάσχα καθεὶς ἄνθρωπος χριστιανὸς ἀεὶ καὶ πάντοτε». Διαιρεῖται εἰς Ι' κεφάλαια. Ἐκ τοῦ Β' κεφ. βεβαιοῦμαι ὅτι τὸ παρὸν τεῦχος ἐγράφη κατὰ τὸ αφρε' ἔτος. Παρέπονται κανόνια τοῦ εὑρίσκειν τὸν ἦχον καὶ τὸ ἑωθινόν, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ «Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν».

Ἀριθ. 83.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,212×0,152) τῆς ΙΣΓ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ τετραδίων α'—ξγ'. Ἐπιγράφεται:

«Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς· συγγραφέντες παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ πανάθλιου ἁμαρτωλοῦ· πρὸς τὴν ἑμαυτοῦ ψυχὴν ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος· ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσί, καθὼς ὑποτέτακται». Ἕπεται ὁ πίναξ μετὰ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου κεφαλαίου. Τὸ πρῶτον κεφ. ἐπιγράφεται «Λόγος πρῶτος περὶ τοῦ δεῖν πάντων (sic) τῶν οἰκείων ἁμαρτιῶν τὴν ἐξομόλογησιν ποιεῖσθαι· καὶ διὰ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον· οὗ ἡ ἀρχή: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»[1].

Ἐπὶ τοῦ 1α φ. ὁ ἀντιγραφεὺς ἐσημείωσε τὰ ἑξῆς: *Συγγραφεῖσα αὕτη ἡ βίβλος παρὰ κυροῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ νέου Θεολόγου*».

Ἀριθ. 84.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,25×0,135) τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φ. 345. Περιεχόμενα·

1. «Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς α' Συνόδου» Ἀρχ. «*Πρότασις φιλοσόφου τινὸς ὑπὲρ τοῦ* [αἱρεσι]*άρχου Ἀρείου· ποιουμένου τοὺς λόγους*» κτλ., φ. 1α.

2. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίαι, φ. 34β.

3. ΑΔΗΛΟΥ «περὶ τοῦ πῶς δεῖ γνῶναι τὴν ἰνδικτον». Ἀρχ. «*Προστίθει ἀεὶ τῷ ἔτει*», 44β. Ἕπονται ἕτερα κεφάλαια περὶ τῆς σελήνης, περὶ τοῦ πασχαλίου καὶ περὶ τῶν ἐμπακτῶν τῶν μηνῶν.

4. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ὁμιλίαι μγ', φ. 46β—255α.

5. «Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἄρτι τοῦ ἀρχιερέως εἰσέρχεσθαι μέλλοντος». Ἀρχ. «*Δέσποτα κύριε*», φ. 255β.

6. «Περὶ βαθμῶν ἀγχιστείας καὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων». Ἀρχ. «*Ἡ συγγένεια, γενικόν ἐστιν ὄνομα*», φ. 257α.

7. «Τῶν ὁσίων . . . οἰκουμενικῶν διδασκάλων ὁμολογία». Ἀρχ. «*Μίαν ὁμολογῶ καὶ δοξάζω*». φ. 263α.

8. «Κεφάλαια τῆς αἱρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ· ἅτινα ἀνετράπησαν συντετμημένως, παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου π. ἡ., πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ ΦΙΛΟΘΕΟΥ. Ἀναριθμοῦνται δὲ εἰς ιδ'». Ἀρχ. «*Λέγουσιν ἐναντιούμενοι*», φ 266β.

9. «Ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς ἁγίας ἕκτης Συνόδου». Ἀρχ. «*Τίς γαρ· εἰ καὶ βραδὺς εἴη πρὸς τὸ νοῆσαι*», φ. 284α.

10. «Ἀπὸ τοῦ περὶ κληρονομίας ἀνιόντων καὶ κατιόντων, καὶ περὶ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν· καὶ τίνες ἐξ αὐτῶν προτιμῶνται». Ἀρχ. «*Χρὴ γινώσκειν ὡς ἡ παρὰ*», φ. 285α.

11. «Περὶ τῶν ἀφηλίκων, ἀπὸ τῶν Ρωμαϊκῶν». Ἀρχ. «*Ὁ δωρούμενος ἀφήλικι, καὶ ὕστερον*», φ. 290α. Ἕπεται κεφ. «περὶ τάφων καὶ τῆς δαπάνης τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διδομένης κληρονομίας εἰς αὐτούς». Ἀρχ. «*Δαπάνη ταφῆς ἐστιν*», φ. 290β. Παρέπονται δύο τύποι ἐπιστολῶν πρὸς φίλους καὶ πρὸς πενθοῦντας.

12. ΑΔΗΛΟΥ «λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ Λατίνων, ὅτι οὐχὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «*Λέγουσι τὴν ἀλώπεκα παραιρεῖν*», φ. 300α.

13. «ΦΩΤΙΟΥ πατριάρχου Κων/πόλεως, κεφάλαια σύντομα κατὰ Λατίνων· ὅτι οὐκ ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνον». Ἀρχ. «*Ἅπαντες ἡμεῖς οἱ χριστιανοί*», φ. 312α

14. «Ἐκ τῆς πρώτης Συνόδου περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος πρὸς φιλοσόφω τινὶ ἐκδήλωσις». Ἀρχ. «*Γράφουσιν οἱ ἅγιοι περὶ πηγῆς*», φ. 315β.

15. «Ὁμολογία Συνοδική», ἧς ἡ ἀρχὴ «*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν*»—καὶ «Εὐχὴ ἐπὶ σωμάτων, μὴ διαλυθέντων», φ. 317α—321α.

---

1. Περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου ἴδε ἐκτενέστερον ἐν Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως, Καταλ. τῶν χειρογρ. τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς, σ. 29, ἀρθ. Β—1. Σημειούσθω δὲ ὅτι ἐδημοσιεύθη παρὰ Παϊσίου Ἱερομονάχου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: «Κατάνυξις, σύγγραμμα ἱερὸν συγτεθὲν ὑπὸ τοῦ ὁσ. καὶ θεοφ. π. Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1875».

16. «Ἐκ τοῦ ΠΑΤΕΡΙΚΟΥ» Ἀρχ. «*Γέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν πατέρων*», φ. 321[6].

17. ΦΩΤΙΟΥ ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Εἰ προβάλλεται μὲν καὶ ὁ Υἱὸς· τὸ πνεῦμα δὲ τῆς προβολῆς ἀποστρέφηται*»[1], φ. 325[α]. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

18. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ Κύπρου «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου κτλ. καὶ εἰς τὸν ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσὴφ· καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ γενομένην παραδόξως Κυρίου κατάβασιν». Ἀρ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ. 326[α].

Ἀριθ. 85.

Εὐχολόγιον χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,215×0,153) τῆς ΙΕ΄ ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων τμθ΄. Πολλὰ φύλλα ἐγράφησαν μεταγενέστερον, ἴσως ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Δημητρίου, οὗ ἡ διὰ μονοκονδυλίας ὑπογραφὴ ἀναγινώσκεται ἐν τέλει τοῦ πίνακος: «† *ὁ καθηγούμενος τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τοῦ Λειμῶνος Δημήτριος...*».

Ἀριθ. 86.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,215×0,153) τῆς ΙΕ΄-ΙΣΤ΄ ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ φ. 350. Περιεχόμενα·

1. Ὁμιλία εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, ἧς ἐλλείπει ἡ ἀρχή, φ. 1[α].

2. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ «λόγος προσφωνητικός, ἢ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν» κτλ. Ἀρχ. «*Χαίρετε· τοῦτό μου*»[2], φ. 10[6].

3. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια*»[3], φ. 21[α].

4. ΑΔΗΛΟΥ[4] «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν» κτλ. Ἀρχ. «*... σῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν*», φ. 24[6]. Ἐν τῷ φ. 28[6] ἀναγινώσκομεν τὸ ἑπόμενον σημείωμα: *Λύπη* (sic) *καὶ ἀπεδώθεν καὶ ἔμπροσθεν ἀπὸ τὸν εὐαγγελισμὸν φύλ. α΄· καὶ φύλ. α΄ ἀπὸ τὴν ἀρχήν του*».

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου· ἐλλείπε ἐκ τῆς ἀρχῆς ἓν φύλλον· φ. 33[χ].

6. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ «λόγος εἰς τὸν ἁγ. μεγαλομ. καὶ τροπαιοφ. Γεώργιον». Ἀρχ. «[*Ἐ*]*θος τοῦτο τῶν λόγοις*»[1], φ. 45[χ].

7. «Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου τοῦ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΟΥ λόγος εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον»[2]. Ἀρχ. «*Τί δὲ ἄρα ἠμῖν ὁ πάμμεγας Ἰωάννης*», φ. 65[δ]. Ὑπὸ τὴν πέζαν τοῦ λόγου τούτου: «*Λύπη* (sic) *ἀπόδε καὶ ἔμπροσθεν ἀπὸ τὸν βίον τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου φύλ α΄*». Ἔπονται δύο φύλλα ἄγραφα.

8. Λόγος εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον[3], οὗ ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει· « . . . *τοῦ καὶ Χλωροῦ, εἰς τοῦτο θηλυδὴ παρὰ τῶν βασιλέων, ἀπὸ Ρώμης πρὸς Περσίδα σταλέντος*»,φ. 84[χ]

9 «Τοῦ σοφωτάτου λογοθέτου κυροῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΟΥ λόγος εἰς τὴν ἁγ. ὁσιομ. καὶ θαυματ. Θεοδοσίαν». Ἀρχ. «*Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν*»[4], φ. 112[χ].

10. Μαρτ. Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου. Ἀρχ. «*Λικιννίῳ τῷ βασιλεῖ, πολλῇ κεχρημένῳ*»[5], φ. 125[α]. Τὸ τελευταῖον φ. κατὰ μέγα μέρος ἀποκεκομμένον.

11. «Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΔΑΦΝΟΠΑΤΟΥ· ἐγκώμιον εἰς τὸ γεννέσιον τοῦ τιμίου προφ. προδρ. καὶ βαπτ. Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Εἰ μὲν ὁ τοῦ λόγου κῆρυξ*»[6], φ. 135[α].

12. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΒΟΣΤΡΩΝ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

---

1. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο εἴληπται ἐκ μικρᾶς συγγραφῆς τοῦ Φωτίου, ἣν ὅρα ἐν Migne Patrol. τ. 102, σ. 393, § η΄, ἔνθα ἀντὶ «ἀποστρέφηται» ἀναγινώσκεται «ἀποστέρηται».

2. Ἴδε Migne, Patrol. τ. 106, σ. 812.

3. Ὁ λ. οὗτος φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Γρηγορίου Νεοκαισαρείας· ἴδε Harless—Fabr. X, σ. 281 καὶ τὸ ὑπ' ἀρθ. 87 χειρ. τεῦχος.

4. Τὸ ὄνομα ἐσβυσμένον ἐν τῷ κώδικι.

1. Migne, Patrol. τ. 142, σ. 300.

2. Τὸν λόγον τοῦτον οὔτε ὁ Φαβρίκιος (VII, σ. 767 καὶ X, σ. 256—57) οὔτε ὁ Νικόδημος (Συν. Α΄, σ. 76 καὶ Β΄, σ. 135 ἐν ὑποσημ.) γινώσκουσιν.

3. Ἴσως ὁ λόγος οὗτος ἔργον ἐστὶ τοῦ Κ. Ἀκροπολίτου, οὗ ποιεῖται μνείαν μόνος ὁ Νικόδημος (Β΄, σ. 163 ἐν ὑποσημ.). Ὁ περιβόητος πλαστογράφος Κ. Σιμωνίδης ἐξετύπωσεν ἐν Λονδίνῳ τῷ 1853 φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ἐγκώμιον Κωνστ. Ἀκροπολίτου . . . εἰς . . . Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐγκωμίου τούτου ἔχει μὲν ὡς παρὰ Νικοδήμῳ, ἀλλὰ τὴν σημειωθεῖσαν ἐν ἀρχῇ φράσιν τοῦ ἡμετ. χειρογράφου οὐχ εὗρον ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Σιμωνίδου.

4. Migne, Patrol. τ. 140, σ. 893.

5. Ἴδε Fabr. X, σ. 333.—Νικοδ. (Συναξ. Α΄, σ. 446 ἐν ὑποσημ.—Παράφρασις βίου τινὸς τοῦ ἁγ. Θεοδώρου εὑρηται ἐν «Θησαυρῷ Δαμασκηνοῦ» σ. 177 κ. ἑ.

6. Τὸ ἐγκώμιον τοῦτο εὑρηται ἐκδεδομένον ἐπ' ὀνόματι Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου. Migne, Patrol. τ. 84, σ. 33. Πρβλ. Fabr. VI, σ. 537 καὶ VII, σ. 440.

καὶ βαπτ. καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν*», φ. 141[6]. Ἴδε ἀριθ. 43,10.

13. «ΛΕΟΝΤΟΣ δεσπότου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγ. Ἰωάννου» κτλ. Ἀρχ. «*Ἀρχῇ τῶ κόσμω χαρᾶς*»[1], φ. 147[α].

14. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ «ἐγκώμ. εἰς τὸ γενν. τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «*Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνω*»[2], φ. 154[α].

15. «ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης, ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγ. κορυφ. καὶ ἀποστ. Πέτρου καὶ Παύλου». Ἀρχ. «*Ἡ τῶν ἁγίων ἑκάστου μνήμη*»[3], φ. 160[6]· τὸ 161 φ. κεκομμένον κατὰ τὸ ἥμισυ.

16. «Ὑπόμνημα διαλαμβάνον τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἆθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων πανευφήμων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου». Ἀρχ. «*Καὶ τῶν τεχνῶν, οὐ μόνον*», φ. 167[α], ὅπερ ἐστὶ κεκομμένον κατὰ τὸ ἥμισυ.

17. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁπος. Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἀρχ. «*Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν*»[4], φ. 180[α].

18. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν». Ἀρχ. «*Πρότερον μὲν τῶν Ἰουδαίων*»[5], φ. 189[α].

19. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐγκώμ. εἰς τὸν πρωτομ. Στέφανον. Ἀρχ. «*Πάντες οἱ μὲν τῶν μαρτύρων*»[6], φ. 193[α]. Ἐλλειπές.

20. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου*»[7], φ. 195[α].

21. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Οἷόν τι πάσχειν*»[8], φ. 207[α].

22. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ Ἰκονίου «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Ἤκουσας ἀρτίως ἀγαπητὲ*»[9], φ. 217[6].

23. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς*»[10], φ. 222[α].

24. ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ «λόγος εἰς τὴν ὑπερένδοξον Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Δεῦτε παρηγορίσωμεν*»[1], φ. 229[6].

25. ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΪΤΩΝ «λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπερενδ. ἁγ. δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «*Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Λόγου*»[2], φ. 244[α].

26. ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ «λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν» κτλ. Ἀρχ. «*Ἔστι μὲν ἀνθρώπων*»[3], φ. 257[α].

27. «ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ εἰς τὴν ἁγ. Κοίμησιν τῆς ἀειπαρθένου Θεομήτορος». Ἀρχ. «*Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς*»[4], φ. 270[α].

28. ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ «ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν» κτλ. Ἀρχ. «*Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς*»[5], φ. 278[α].

29. ΓΕΡΜΑΝΟΥ (Α') Κ/ΠΟΛΕΩΣ «ἐγκώμ. εἰς τὴν πάνσ. Κοίμησιν» κτλ. Ἀρχ. «*Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ*»[6], φ. 283[α].

30. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ἐγκώμ. εἰς τὴν πάνσ. Κοίμησιν τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Παυσάσθωσαν τῶν αἱρετικῶν*»[7], φ. 289[6].

31. ΦΙΛΟΘΕΟΥ Κ/ΠΟΛΕΩΣ «ὁμιλία εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς παναγίας δεσπ. ἡ. τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἥκω τήμερον ὦ φίλοι*», φ. 294[α].

32. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ «λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμ. ἐνδ. προφ. προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Πηδᾶ καὶ γῆρας*»[8], φ. 313[α].

33. «ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ, εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμ. προφ. προδρ. καὶ βαπτ. Ἰω(άννου)· καὶ εἰς τὴν παμμίαρον καὶ πανασελγῆ Ἡρωδιάδα»[9]. Ἀρχ. «*Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὄρχησιν*», φ. 327[α].

34. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «ἐγκώμ. εἰς τὸν ἁγ. Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος». Ἀρχ. «*Ὡς περ τις ἀνὴρ*»[10], φ. 331[6].

---

1. Fabr. Bibl. Gr. X, σ. 257.
2. Migne, Patrol. τ. 99, σ. 748.
3. Αὐτ. τ. 151, σ. 353.
4. Αὐτ. τ. 59, σ. 491.
5. Αὐτ. τ. 56, σ. 583.
6. Αὐτ. τ. 59, σ. 699.
7. Αὐτ. τ. 97, σ. 932.
8. Αὐτ. τ. 132, σ. 1020.
9. Ἐν ἄλλοις χειρ. ὁ λόγος οὗτος ἀποδίδοται τῷ Ἰω. Χρυσοστόμῳ. Fabr. Bibl. Gr. X. σ. 243.
10. Migne, Patrol. τ. 89, σ. 1361.

1. Migne, Patrol. τ. 96, σ. 545.
2. Iohannis Euchait. ed. P. de Lagarde, σ. 147, ἀριθ. 183.
3. Migne, Patrol. τ. 96, σ. 721.
4. Αὐτ. τ. 97, σ. 1089.
5. Αὐτ. τ. 96, σ. 753.
6. Αὐτ. τ. 98, σ. 360.
7. Αὐτ. τ. 98, σ. 348.
8. Αὐτ. τ. 97, σ. 1109.
9. Ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἐπιγράφεται ὁ λόγος οὗτος ἁπλῶς «εἰς τὴν Ἡρωδιάδα». Migne, Patrol. τ. 85, σ. 225.
10. Migne, Patrol. τ. 59, σ. 521.

35. **ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΚΕΡΑΜΕΩΣ** «ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμ. Προδρόμου». Ἀρχ. «*Καλῶς ἐφήρμοσεν ἡ τάξις*»[1], φ. 335ᵃ.

36. «**ΜΙΧΑΗΛ** μοναχοῦ καὶ συγκέλλου· ἐγκώμιον εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγ. δεσπ. ἡ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος οὗτος*»[2], φ. 339ᵇ.

37. «**ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** ἀρχιεπισκ. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμ. προφ. προδρόμου καὶ βαπτ. Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Εἰ τίμιος ὁ θάνατος*»[3], φ. 345ᵃ.

Ἀριθ. 87.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,215×0,15) τῆς ΙΣΤ' ἑκατοντ., συγκείμενον ἐκ τετραδίων ἠριθ. νϐ'. **Πανηγυρικὸν** περιέχον

1. «**ΙΑΚΩΒΟΥ** ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον». Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα*», φ. 1ᵃ.

2. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Σταυροῦ πανήγυριν*», φ. 11ᵇ.

3. «**ΓΕΩΡΓΙΟΥ** ἀρχιεπ. **ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ**· λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων*», φ. 18ᵃ

4. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Χριστοῦ γέννησις*», φ. 27ᵃ.

5. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος» κτλ. Ἀρχ. «*Ἅπαλαι πατριάρχαι*», φ. 34ᵇ.

6. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν*», φ. 46ᵃ.

7. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «*Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν*», φ. 55ᵇ.

8. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου κτλ. καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα· καὶ εἰς Ἄνναν τὴν προφήτην (sic)». Ἀρχ. «*Πολλοὶ τῶν μεγάλων*», φ. 66ᵇ.

9. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική*», φ. 72ᵇ.

10. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** Νεοκαισαρείας «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια*», φ. 80ᵃ.

11. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια*», φ. 87ᵃ.

12. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων*», φ. 90ᵇ.

13. «**ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ** διακόνου καὶ χαρτοφ. τῆς Μ. Ἐκκλησίας, διήγησις θαυμάτων τοῦ θείου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ». Ἀρχ. «*Μεγάλαι καὶ πολλαί*», φ. 98ᵃ.

14. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΪΤΩΝ** «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἰωάννης*», φ. 123ᵇ. Ἴδε ἀριθ. 24, 18.

15. **ΓΕΡΜΑΝΟΥ** (Α') Κ/πόλεως «λόγος εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἀρχ. «*Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα*», φ. 138ᵃ.

16. Μαρτ. τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων*», φ. 146ᵃ.

17. **ΠΡΟΚΛΟΥ** Κ/πόλεως «εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον». Ἀρχ. «*Οἱ μὲν ἄλλοι εὐαγγελισταὶ*», φ. 160ᵇ.

18. **ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ** Βόστρων «λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἁγ. καὶ ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν*», φ. 164ᵇ.

19. «**ΑΕΤΙΟΥ** πρεσβυτέρου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «*Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις*»[1], φ. 169ᵃ.

20. «**ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος ἁγίου ἀνδρός· ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «*Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος*», φ. 175ᵃ.

21. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «*Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν*», φ. 183ᵇ.

22. «**ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος ἁγίου ἀνδρός· ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους δώδεκα ἀποστόλους». Ἀρχ. «*Τί καλὴ τῆς ἐκκλησίας*», φ. 187ᵃ.

---

1. Migne, Patrol. τ. 132, σ. 1060.
2. Ἐν ἄλλοις ἀποδίδοται τῷ Γερμανῷ Κων/πόλεως. Fabr. Bibl. Gr. X, σ. 285.
3. Migne, τ. 151, σ. 496.

1. Ἐν ἄλλοις κώδιξι φέρεται ἡ ὁμιλία αὕτη ἐπ' ὀνόματι Λεοντίου πρεσβυτέρου· ἴδε Fabr X, σ. 253.

23. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον, καὶ εἰς τοὺς ἁγ. πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ, ἐπὶ τῆς Συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου». Ἀρχ. «*Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος*», φ. 194^{6}.

24. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἐγκώμ. εἰς τὸν ἅγ. προφήτην Ἠλίαν». Ἀρχ. «*Πρότερον μὲν τῶν Ἰουδαίων*», φ. 200^{6}.

25. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**[1] «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «*Δεῦτε παηγυρίσωμεν*», φ. 205^{6}.

26. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, ῥηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ ὄρει Θαβωρίῳ ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ, ἀνάγκης τινῶν μοναχῶν εἰς αὐτὸν γενομένης». Ἀρχ. «*Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος*», φ. 221^{6}.

27. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν» κτλ. Ἀρχ. *Μυστήριον ἡ παροῦσα*», φ. 232^{α}.

28. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν» κτλ. Ἀρχ. «*Μνήμη δικαίων*», φ 241^{α}.

29. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου» κτλ. Ἀρχ. «*Φαεινὴ καὶ θεοχαρὴς*», φ. 252^{δ}.

30. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον». Ἀρχ. «*Ἄνθρωποι δύο*», φ. 260^{α}.

31. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «*Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ*», φ. 264^{δ}.

32. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων· ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτοις ὀνίνησιν(sic)». Ἀρχ. «*Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα*», φ. 273^{κ}.

33. **ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ** «λόγος περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας ὅλου τοῦ κόσμου». Ἀρχ. «*Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος*», φ. 287^{δ}.

34. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας». Ἀρχ. «*Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ*», φ. 298^{α}.

35. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν»[2]. Ἀρχ. «*Σύνθετον ζῶον*», φ. 301^{α}.

36. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων πρὸς πάντας χριστιανούς· καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Καβαλῖνον καὶ πρὸς πάντας αἱρετικούς». Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ*», φ. 313^{α}.

37. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Ἧκεν ἡμῖν ἐναύσιος*», φ. 329^{δ}.

38. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «*Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ*», φ. 336^{δ}.

39. **ΙΩ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων· καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ὀλίγα ἀνάγκη*», φ. 348^{κ}.

40. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ 360^{δ}.

41. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου ἀνάστασιν». Ἀρχ. «*Εἴτις πατριαρχῶν*», φ. 377^{δ}.

42. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὸ ἅγ. Πάσχα, καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», φ. 396^{δ}.

43. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν» κτλ. Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*», φ. 399^{δ}.

44. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγ. Πεντηκοστήν». Ἀρχ. «*Πᾶσα μὲν ἑορτὴ*», φ. 404^{δ}.

45. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγ. Πεντηκοστήν». Ἀρχ. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, μεγάλα ἀγαπητοὶ*», φ. 412^{δ}.

Ἀριθ. 88.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,22×0,14) τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φ. στιλπνοῦ καὶ χονδροῦ χάρτου 214, ἐλλιπὲς δὲ εἰς τὸ τέλος. Ἅπασαι σχεδὸν αἱ λέξεις τοῦ κειμένου συντετμημέναι οὖσαι ἐγράφησαν διὰ ταχυγραφικῶν συλλαβῶν. Περιεχόμενα·

1. «[**Τυ**]**πικὸν** τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκολουθία τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λάβρας (sic) τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου [πα]τρὸς ἡμῶν **ΣΑΒΑ**. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων μονῶν». Ἀρχ. «*Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ*» φ. 1—177^{δ}.

2. «**ΜΑΡΚΩ** ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ, σύνταγμα πονηθέν, εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ». Διαιρεῖται εἰς ιγ' κεφάλαια. Εἰς τὸ τέλος: «*Σὺν Θεῷ ἁγίῳ, ἐπληρώθη τὸ τυπικὸν σὺν ταῖς διακρίσεσι*» — Ἔπονται τροπάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ὑπα-

1. Ὁ κῶδ. «Δασμακηνοῦ».

2. Ὁ λόγος οὗτος φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας. Ἴδε Migne, τ. 40, σ. 369.

παντήν, καὶ διαταξις περὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς ζύμης, ἧς ἡ ἀρχή: «*Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν*» κτλ. —Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ 3ου φύλλου σημείωσις μεταγενεστέρα ἔχουσα οὕτως: «† *ἔτους ζπα'* (=1573) *ἰνδ. α', ὅταν ἐκατῆλθεν, καὶ ἐγένετο ἡ ἀπόκρεα ἰαννουάριω κε'*».

Ἀριθ. 89.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,145) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος, γραφὲν ὑπὸ τριῶν προσώπων. Σύγκειται ἐκ φ. 360 καὶ ἐπιγράφεται, κατά τι σημείωμα ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τῆς πινακίδος, «Τὸ παρὸν βιβλίον Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος· καὶ Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς, καὶ μέρος ἐκλογὴ Πατερικῶν, ἔχει γραμμέναις κόλλαις ἐννενήκοντα». Περιεχόμενα·

1. Σημείωσις περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ Εὐαγρίου τοῦ Ποντικοῦ (φ. 1α), ἥτις εὑρηται παρὰ Σουίδᾳ ὑπὸ τὸ λῆμμα *Μακάριος*. Ἰδοὺ ὁποῖαι διάφοροι γραφαὶ εὑρίσκονται ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν παρ' ἐμοὶ ἔκδοσιν τοῦ Αἰμιλίου Πόρτου (Genevae, 1619, τ. Β', σ. 80—81): Σ. 80, D, *ἐγένοντο μακάριοι.—διάσκησιν.*—E, *μόνον λόγω.—γριγορίου.—ἐζήλωσεν* —F, *κοινωβίοις —καὶ φησιν.—προοδευσάντων.*—Σ. 81, A, *ὑπ' αὐτοῦ. —ἀγάπην.*

2. «ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ὁμιλίαι πνευματικαὶ πολλῆς ὠφελείας πεπληρωμέναι· περὶ τῆς ὀφειλομένης τοῖς χριστιανοῖς τελειότητος»[1], φ. 2α.

3. Βίος καὶ πολ. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ. Ἀρχ. «*Βίον θεάρεστον*», φ. 188α.

4. «ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Τὶς τῶν ἀδελφῶν ἔγραψε ταῦτα*», φ. 310α.

5. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ» ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή: «*Ὁ κωλύων τὸ στόμα αὐτοῦ ἐκ τῆς καταλλαλιᾶς*», φ. 311α.

6. ΑΔΕΛΦΟΥ «βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου, ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης, οὗσης ἐπέκεινα τοῦ ἔθνους τῶν Χετταίων». Ἀρχ. «*Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων, ὁ ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ*»[2], φ. 315α.

7. «Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, τί ἐστι καὶ πῶς, ἢ διὰ τίνων κατορθοῦται. Τοῦ ἁγίου ΜΑΞΙΜΟΥ». Ἀρχ. «*Ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις ψυχῆς*», φ. 323δ.

8. «Τοῦ ἀββᾶ ΗΣΑΪΟΥ» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἐὰν νεώτερος ἦς, μήπω ποιήσας*», φ. 330α.

9. «ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ» ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή: *Ὁ φεύγων τοῦ παρόντος βίου*», φ. 334α.

10. «ΜΑΡΚΟΥ τοῦ ἀββᾶ» ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή: «*Οὐδὲν ὠφελήθη ὁ ὑποταξάμενος*», φ. 334δ.

11 ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ἐρωτήσεις. Ἀρχ. «*Τί ἐστι κατὰ συντομίαν ἡ δύναμις*»[1], φ. 335α.

12. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Ἰσαὰκ περὶ ταπεινώσεως» ἀπόσπασμα. Ἀρχ. «*Ἡ ταπείνωσις καὶ χωρὶς ἔργων, πολλὰ συγχωρεῖ πλημμελήματα*»[2], φ. 335α.

13. «Τοῦ ἁγίου ΗΣΑΪΟΥ» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας· ὁ θέλων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ κελλίου*»[3], φ. 336α.

14. «Λόγος τοῦ ἁγ ΜΑΞΙΜΟΥ». Ἀρχ. «*Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων*», φ. 337α.

15. «Διήγησις καὶ διδασκαλία τινὸς ἁγίου Γέροντος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν». Ἀρχ. «*Γέρων τις ἐκαθέζετο εἰς τὸν κόλπον τοῦ μακαρίου Ἀρτωνίου*», φ. 349ε.

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἀναγινώσκονται αἱ ἑπόμεναι σημειώσεις, γραφεῖσαι μεταγενέστερον ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

α') «† *ἔτος ζριθ* (=1611) *ἐμακαρίστην ὁ γέρων ὁ πνικος π[απᾶ] Μάξιμος· καὶ ἄλη τηρές· ἐν μηνὶ μαΐῳ ις' [ἡμέρᾳ] δ'. καὶ ἦτων εὐθηνία πολή*».

β') «*Ἀψμβ' ἔγραψα τὸ παρὸν βιβλίον ἐγὼ κιλάδήτης*»[4].

γ') «*Ἔτος ζρθ'* (=1601) *ἰνδ. θ' εἰς τὴν κῦθρα* (=ἡ νῦν κώμη Λέσβου *Τζίθρα*) *θανατίκον καὶ εἰς τὼ μοναστείρη* (= τοῦ Κρεωκό-

---

1. Galland Vet. Patr. Bibl. τ. VII, σ. 3. —Migne, τ. 34, σ. 449 κ. ἑ.

2. Ἐδημοσιεύθη ἐν Act. Sanctorum, τ. Γ', σ. 40.

1. Εὕρηται ἐν Παύλου Εὐεργετηνοῦ Συναγωγῇ, σ. 883.

2. Ἕτερον περὶ ταπεινώσεως ἀπόσπασμα τοῦ αὐτοῦ Ἰσαὰκ ἴδε ἐν Εὐεργετηνοῦ Συναγωγῇ, σελ. 982.

3. Παύλου Εὐεργετ. Συναγωγῆς σ. 879.

4. Κιλαδήτης· ὄνομα οἰκογενειακὸν ἐν Λέσβῳ καὶ ἰδίως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεθύμνης, ἀπαντώμενον εἰς ἀρχαῖα ἔγγραφα· ψευδὲς δὲ τὸ ὅτι ἔγραψεν οὗτος τὸ παρὸν τεῦχος.

που) *και εμακαρήστην καὶ ὡ Μαρθεας εἰς τᾶς κϐ του μαρτῆοῦ».*

δ') «† *Ετος ,ζρε'* (=1597) *ἔγην̃ε λημος εις πασα τοπον καὶ χῶραν και επιγεν το σιταρην το κιλο ρκ' και εζουσαν με χορταρια και με τιρογαλον οι ἄνθρωποι».*

Ἀριθ. 90.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,145) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος, γραφέν, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν.

1. **Εὐχολόγιον**, ἔχον ὑπὸ τὴν πέζαν αὐτοῦ τὰ ἑπόμενα· «†*Τίνος τὸ ἔργον γράμμασιν μὲν οὐ λέγω, Χριστὸς γὰρ οἶδεν ὁ ἐρευνῶν καρδίας».* — «† *Τῶ ἐκπόνως γράψαντι τῶ κεκτημένω· τῶ δ' ἀναγινώσκοντι μετ' εὐσεβείας τοὺς τρεῖς ἅμα φύλαξον Τριὰς ἁγία».* (Φ. 1—155α).

2. «Κυροῦ **ΛΕΟΝΤΟΣ** τοῦ σοφωτάτου βασιλέως» φυσιογνωμικά τινα, ὧν τὸ πρῶτον λέγει: «*Ἄνθρωπος μεγάλην κεφαλὴν ἔχων, κἂν στρογγυλὴ ὑπάρχῃ, πλήρης γνώσεως»*, φ. 156α.

3. «Ἀκολουθία εἰς τοὺς Ἀσωμάτους» ἀρχαγγέλους, φ. 157α.

4. «Δοξαστικὰ εἰς διαφόρους ἁγίους», φ. 235α.

Ἀριθ. 91.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,145) τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φ. 183.

1. **ΑΔΗΛΟΝ** γραμματική, ἧς τὰ πρῶτα φύλλα ἐλλείπουσι. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «. . . *ὑποπέπτωκε δὲ τῶ ὀνόματι ταῦτα· ἃ καὶ εἴδη προσαγορεύονται»*, φ. 1—155[1].

2. «Ἀρχὴ σὺν Θεῶ τῶν ἐρωτημάτων» (Χρυσολωρᾶ), φ. 160α.

Ἀριθ. 92.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,145) γραφὲν κατὰ τὸ 1625 ἔτος ὑπὸ κακογράφου καὶ ἀνορθογράφου χειρός[2]. Σύγκειται ἐκ φ. 291 καὶ περιέχει·

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** ἀρχιεπισκόπου· ἀλεξανδρείας· πρὸς Ἀντίοχον ἔπαρχων τῆς αὐτῆς πόλεως περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος· ἐρωταποκρισες». Ἀρχ. «*Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς τριάδα»* κτλ., φ. 1α.

2. **ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ** περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων, τῆς Η' καλουμένης καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν δημοτικῇ νεοελληνικῇ φράσει. Ἀρχ. «*Ἐντεῦθεν· ἤγουν ἀπεδῶ καὶ κάτω θέλω γράψει διατὰς ἁγίας»* κτλ. φ.35α. Ἐν τέλει τῆς πραγματείας ταύτης ἀναγινώσκω τὸ ἑπόμενον σημείωμα· «*[Π]ωγωνιάρῶ Ζουπάρω τζημαρέλι· μονεμβασίας ἱερόθεος γράφει· δίδου μι χριστὲ ρώσιν τῶ γεγραφότι τω πολλά σοι πταίσαντα χριστέ μου σώσον».*

3. **ΑΔΗΛΟΝ** «Διάλέγματα· ἐκπολῶν θεολόγον τῆς ἐκκλησίας· ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ πιστέβω». φ. 63ϐ.

4. «Τοῦ ἐναγίοις πατρὸς ἡμῶν, γερμανοῦ· ἀρχιεπίσκόπου κωνσταντινοπόλεως· πρὸς ρωμαίους· ἀπὸσχυσθέντας καὶ χωρισθέντες· ἀπὸ τῶν ζ' οἰκουμενοικῶν συνόδων· καὶ **ΜΑΤΘΑΙΟΥ** κὺέστωρος **ΑΓΓΕΛΟΥ** του παναρέτου· λόγος, καὶ διῆγησις· ἐκπολῶν· συναθροισθέντων· περὶ τουπότε καὶ πῶς· διὰ τίνων της ρώμης· ἐξέπεσεν ἡ ἐκκλησία», φ. 70α. Ἡ συγγραφὴ αὕτη διμερής ἐστιν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἄρχεται ἐκ τῶν λέξεων «*Λευκός τις ὀνόματι»*, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῶν λ. «*Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος»*. Περὶ Ματθαίου δὲ τοῦ Παναρέτου, οὗ πολλὰ συγγράμματα κατὰ Λατίνων σώζονται, γράφει ἱκανὰ ὁ Λαμβέκιος[1] καὶ ὁ Harless[2]· ἀλλ' ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἤκμαζεν ἀμφισβητεῖται ἔτι, τοῦ μὲν Σαμβούκου, κατὰ τὸν Λαμβέκιον, καλοῦντος αὐτὸν Ῥόδιον καὶ σημειοῦντος ὅτι ἔζη μικρὸν πρὸ τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου, τοῦ δὲ Ἀλλατίου βεβαίαν χρονολογίαν ὁρίζοντος τὸ 1273 ἔτος[3]. Ἀλλ' ὁ παρὼν λεσβιακὸς κῶδιξ δείκνυσιν αὐτὸν τὸν Πανάρετον λέγοντα, ὅτι ἔζη ἐν ἔτει 1356, ὅτε καὶ ἔγραψε τὴν ἐν αὐτῷ σημειουμένην διηγηματικὴν κατὰ Λατίνων πραγματείαν. Ἰδοὺ τὸ σχετικὸν χωρίον του, μετὰ τὴν διόρθωσιν τῶν πολλῶν ἐν αὐτῷ γραφικῶν σφαλμάτων· «*Ἐπεὶ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας παρῆλθον ἤδη χρόνοι ατης' κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, πρὸς γοῦν τὸ ποσὸν τοῦτον ἔχουσιν αὐτοὶ οἱ Ἰταλοὶ, ὡς ἀναφαίνεται ἡ ὑ-*

---

1. Εἰς τὸ φ. 156ϐ ἔγραψέ τις ὑπόμνημα πλῆρες ἀνορθογραφιῶν, ὅτι κατὰ τὸ 1534 ἔτος, μηνὶ σεπτεβρ. ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἐκάρη μοναχὸς Θεοδόσιος μετονομασθείς.

2. Κατά τινα δὲ σημειώματα ἦν κτῆμα διαφόρων ἰδιωτῶν κατὰ καιρούς.

1. Comm. de aug. biblioth. Caesarea V (1672), σ. 176—178.

2. Fabric. Bibl. Gr. XI, σ. 680.

3. Lambecii ἔνθ. ἀνωτ. σ. 178. Πρβλ. Α. Δημητρακοπούλου, Ὀρθ. Ἑλλ. σ. 48.

πόθεσις, ὅτι ἀπεσκίρτησαν καὶ ἐχώρισαν ἀφ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν, εἶναι χρόνοι υνς'», φ. 75[6].— Ἐν τέλει δὲ τῆς διηγήσεως ταύτης ὁ ἀντιγραφεὺς σημειοῖ τὴν ἐξῆς χρονολογίαν· «*ἔτους ,ζρ.λγ· αχκε*» (=1625).

4. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «*Θεός ἐστιν οὐσία ροερὰ*», φ. 80[α].

5. **ΑΔΗΛΟΥ** ἑρμηνεία εἰς τὸν δεκάλογον καὶ παράφρασις αὐτοῦ ἐν δημοτικῇ φράσει, φ. 89[6].

6. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῶν διδομένων λειτουργειῶν, τῶν ἱερέων διατὰ σσαραντάρια· διαζωντανοὺς· καὶ ἀπεθαμένους καὶ διατι γίνονται». Ἀρχ. «*Ἔνας ἄρχων εις την νικομήδιαν*», φ. 108[α].

7. «*Λόγοι διαφόρων ἁγίων περὶ ἱερωσύνης*», φ. 109[6]. Μεταξὺ τοῦ φ. 117—118 ἐλλείπουσιν ἱκανὰ φύλλα ἀποκοπέντα ποτὲ διὰ ψαλίδος ἢ μαχαιρίου. Οὗτοι δὲ οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι εἰσὶν ἁπλαῖ μοναχικαὶ περὶ ἱερέων διηγήσεις ἐν δημοτικῇ φράσει.

8. **ΑΔΗΛΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ» ἐν δημοτικῇ φράσει. Ἀρχ. «*Ἰδοὺ καὶ πάλιν*»[1], φ. 129[α].

9. Διήγησις περὶ τῆς γυναικὸς τῆς φονευσάσης τὰ δύο της παιδία. Ἀρχ. «*Διηγήθηκεν ὁ ἅγιος Παλλάδιος*», φ. 138[α].

10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος ἐν δημοτικῇ φράσει[2]. Ἀρχ. «*Βίον καὶ πολιτίαν καὶ καθάρια*», φ. 140[6].

11. Διήγησις περὶ ἱερωσύνης ἐπὶ ἄρχοντός τινος τοῦ Μωρέως, ὅστις εἶχεν ἀγοράσει «ἕνα παιδὶ ἀπὸ τὸ γένος ὁποῦ λέγονται Σκύθοι», φ. 158[α].

12. Βίος καὶ πολιτ. τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου ἐν δημοτικῇ φράσει. Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείου τοῦ Ὀροφίου*», φ. 161.

13. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος ἐν δημοτ. φράσει. Ἀρχ. «*Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ παννηγύρεις*», φ. 169[α]. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

14. Διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἐν δημοτ. φράσει. Ἀρχ. «*Μετὰ τριακοσίους χρόνους*», φ. 171[α].

15. «*Στίχοι αστειοι προς το περίχαρον γενέσθαι τὸν ἄν(θρωπ)ον· καὶ μύθει εἰσὶ περιχαρεὶς τε πᾶν*», φ. 188[α]—217[6], καὶ ὁ **Πουλολόγος**, φ. 218—235. Τὸ ὑπὸ Wagner ἐν Carm. medii aevi ἐκδοθὲν δημοτικὸν τοῦτο ποίημα ἐξετάζεται λεπτομερέστερον ἐν τῷ «Παλαιογραφικῷ δελτίῳ» τοῦ ις' τόμου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

16. «*Ἀρχὴ του φησιολογου· περὶ ἀετοῦ*», φ. 236[6]—291. Τὸ κείμενον ἐν δημοτικῇ φράσει. Ὁ **Φυσιολόγος** οὗτος ἔχει σημασίαν τινὰ καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν καὶ ὑπὸ γλωσσικὴν ἔποψιν, διὸ καὶ καταχωρηθήσεται ὁλόκληρος ἐν ἑτέρᾳ βίβλῳ· σύγκειται δὲ ἐξ 90 κεφαλαίων κατὰ τὸν ἐν τῷ κώδικι πίνακα, οὗ σώζεται μόνον τὸ τέλος ἀπὸ τοῦ ἀριθ. ος'—ϟ (φ. 226[α]), ἀλλ' ἐν τέλει ἐλλείπουσιν ἴσως δύο φύλλα, διότι μέχρι τέλους τοῦ 281[6] φ. ἀναγινώσκεται ἡ ἀρχὴ τοῦ 88 κεφαλαίου.

Ἀριθ. 93.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8[ον] (0,205×0,15) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος· **Νομοκάνων** φέρων ἐπιγραφήν· «*Τύπος κανόνων πατέρων νομογράφων συνόδων, σεπτῶν ἀρχῆθεν χαραχθήσας*». Ἦν κτῆμα Μητροφάνους ἱερομονάχου, ὅστις ἔγραψεν εἰς τὸ τέλος τὸ ἐξῆς σημείωμα· «†*εἰς ἔτους ,ζρμδ* (=1636) *χιλίους ἑξακοσίους λς' ἐν μηνῆ φευρουαρίου, ις' ἡμέρα τρίτη ξημερόνοντας εἰστας δεκαεπτὰ ἡμερα δ' εἰς πέντε ὥραις της νηκτός ἔγηνεν σισμὸς μέγας ὡστε ιχαλοῦσαν τα σπήτια καὶ ἐτρόμαξαν ιαροι* (=οἱ ἄνθρωποι) *μεγάλως τοαυτὸν χρόνον εἰς τας γ' του ἰουνίου εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς νηκτός ξιμερόνοντας τὸ σαβὰτω ἐκαμεν χάλαζαν μεγάλον καὶ ἐχάλασεν ταδένδρι καὶ τας αμπέλους ὥς τε μόνον ὁ θεὸς βοηθῆσι*».— Ἔπονται ἕτεραι ἄνευ σημασίας ὑπομνήσεις, ὧν μία ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔτος ,ζρο' (= 1662) — Καὶ «† *ἐτοῦτο τὸ νόμμον ὑπάρχι κὰμοῦ Μητροφάνους τάχα καὶ ἱερομονάχου κι' ὅπιος τὸ ἀποξενόσει ἀπο τας χίρας μου ζῶντας να ἔχι τας ἀρὰς τῶν τριακοσίων ι καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν συνελθόντων*» κτλ. Τὸ σημείωμα τοῦτο γέγραπται ἐπὶ τῆς πινακίδος τοῦ σταχώματος.

Ἀριθ. 94.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8[ον] (0,25×0,15) τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀνθολόγιον τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

1. Fabr. Bibl. Gr X, σ. 261.

2. Ὁ αὐτὸς βίος ἄνευ τοῦ προοιμίου παρεφράσθη καὶ ὑπὸ Ἀγαπίου τοῦ Λάνδου (Παράδεισος σ. 178). Ἴδε Νικοδήμου Συναξ. Α', σ. 266.

Εἰς τὸ τέλος ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς μεταγενέστερα (γρ. ΙΣΤ' αἰῶνος) σημειώματα· «*Τῶ παρῶν βιβλίων ὑπάρχι Δανιὴλ ἱερομονάχου τάχα καὶ προηγουμένου*». — «*Ἰωάννου Γεωργίου, Μάρκου Πατέστου· Μιχαὴλ Γεωργίου· Κωνσταντὴ Ρηγώπουλου Γεωργίου Γαλιανού. Γεωργίου Μαρωήλ*».

Ἀριθ. 95.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,145) γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπιγράφεται·

«**Ποίημα** ΙΩ(άννου) τοῦ **ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**. Κανόνες σὺν θεῷ ἐγκωμιαστικοὶ καὶ παρακλητικοί, εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἤτοι ὀκτῶ ἤχων». Τὸ τέλος ἐλλείπει. — Ὁ σταχωτὴς προσέθηκεν ἔσωθεν τῶν πινακίδων δύο φύλλα μεμβράνινα (ΙΑ' ἑκατοντ.) περιέχοντα ᾠδάς τινας κανόνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀριθ. 96.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,193×0,135) γραφὲν τῷ 1602 ὑπὸ Ραφαὴλ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Λειμῶνος.

Ἀκολουθίαι εἰς ἁγίους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου· ἀκέφαλον. Εἰς τὸ τέλος: «†*Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει· θύτης τλήμων Ραφαὴλ ἀρετῆς πάσης ξένος· εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος. Ἐν ἔτει ζρι*ῳ *ἰου*(ῥίῳ) *κγ'*».

Ἀριθ. 97.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,148) τῆς ΙΕ' ἑκατοντ., ἐσταχωμένον, ἔχον ἔσωθεν τῶν πινακίδων δύο φύλλα μεμβρ. κώδικος τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἄτινα φέρουσι μέρος ἐκκλησ. ὁμιλίας.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἀριθ. 98.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,155) γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΣΤ' ἑκατοντ. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1ου φύλλου ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς τοῦ γραφέως σημείωσις· «† *βιβλίων τῶν ἐνδόξων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τῆς Σκήτεως*». Περιεχόμενα·

1. «Τοῦ ἁββᾶ **ΔΩΡΟΘΕΟΥ** διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἁμβᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον συν Θεῷ συστησάμενος μοναστήριον μετὰ τοῦ ἁββᾶ Ἰω(άννου) τὴν τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἁββᾶ Βαρσανουφίου». Ἀρχ. «*Περὶ ἀποταγῆς. Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν*»[1] κτλ. φ. 1α.

2. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν». Ἀρχ. «*Ἐν τῶ νόμω προσέταξεν ὁ Θεός*»[2], φ. 153δ.

3. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτόν, περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς, καὶ περὶ ψύξεως ἀγάπης». Ἀρχ. «*Περὶ τῆς ἀναισθησίας τῆς ψυχῆς*»[3], φ. 159δ.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις». Ἀρχ. «*Πῶς δύναμαι ἐκκόψαι τὴν παρρησίαν*»[4], φ. 172α.

5. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** πρός τινας κελλιώτας ἐπερωτήσαντας αὐτὸν περὶ τοῦ παραβάλλειν». Ἀρχ. «*Λέγουσιν οἱ πατέρες, ὅτι τὸ καθίσαι*»[5], φ. 179α.

6. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**, πρὸς τοὺς ἐν τῶ μοναστηρίω ἐπιστάτας καὶ μαθητάς, πῶς δὴ (sic) ἐπιστατεῖν ἀδελφῶν· καὶ πῶς τοῖς ἐπιστατοῦσιν ὑποτάσσεσθαι». Ἀρχ. «*Ἐὰν ἀδελφῶν ἐπιστάτης*»[6], φ. 184δ.

7. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ῥήματα διάφορα ἐν συντόμω». Ἀρχ. «*Ὁ ἁββᾶς Δωρόθεος ἔλεγεν*»[7], φ. 188δ.

8. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς». Ἀρχ. «*Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε*», φ. 194α.

9. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ ὁδῶν, τῶν πλησιάζειν Θεῶ ποιουμένων, φανερουμένων τῶ ἀνθρώπω, ἐκ τῶν ἡδέων ἔργων τῆς νυκτερινῆς ἀγρυπνίας· καὶ ὅτι οἱ ἐν τῆ διαγωγῆ ταύτη ἐργαζόμενοι, μέλι διατρέφονται». Ἀρχ. «*Μὴ νομίσῃς, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ἐν πάσῃ ἐργασίᾳ*», φ. 199α.

10. «**ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** λόγος· περὶ φυλακῆς καρδίας, ὠφέλιμος ἄγαν». Ἀρχ. «*Ὅσοι τῆς μεγαλοτρεποῦς*», φ. 208α.

11. **ΓΡΗΓ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια, εἴτουν γενέθλια». Ἀρχ. «*Χριστὸς γεννᾶται*», φ. 215α.

12. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «εἰς τὸ Πάσχα». Ἀρχ. «*Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου*», φ. 231α.

13. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῶν ἀγγέλων». Ἀρχ. «*Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι οὐσίαι*», φ. 260δ.

---

1. Migne, Patrol. τ. 88, σ. 1617.
2. Αὐτ. σ. 1778.
3. Αὐτ. σ. 1812.
4. Αὐτ. σ. 1812.
5. Αὐτ. σ. 1793.
6. Αὐτ. σ. 1800.
7. Αὐτ. σ. 1808.

14. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῶν τριῶν μοναχῶν τῶν αἰχμαλωτισθέντων εἰς Ἀφρικήν». Ἀρχ. «*Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Καλαβρίας ἐστὶ μοναστήριον εἰς τὸ ὄρος*», φ. 261ᵃ.

15. «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή: «*Ἦλθε ποτὲ εἰς τὴν Ῥαϊθὼ ἄνθρωπος*», φ. 264ᵃ.

Ἀριθ. 99.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,24×0,16) γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος.

Εὐαγγέλια ἔχοντα ἐν ἀρχῇ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «*Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τετραβάγγελος*». Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἐλλειπές· τὸ κατὰ Ἰωάννην παντελῶς ἐλλείπει. Προτάσσεται δὲ ἑκάστου πίναξ τῶν κεφαλαίων. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὑπάρχει καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐν προτομῇ, βλέποντος πρὸς ἀριστερὰν καὶ κρατοῦντος ἐν ταῖς δυσὶ χερσὶ βιβλίον.

Ἀριθ. 100.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,217×0,155)· ὁ χάρτης στιλπνός· ἐγράφη φιλοκάλως τῷ 1588 ὑπὸ Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου.

Αἱ τέσσαρες λειτουργίαι.—Ἀποστολοευαγγέλια.—Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.—Εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ «*εὐχὴ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν*» κτλ. Εἰς τὸ τέλος τῆς τῶν προηγιασμένων λειτουργίας ἀναγινώσκεται ἡ ὑπογραφὴ τοῦ γράψαντος· «*Ἐν ἔτει ζῆς' ϊ ε ρ θ*» (= Ἱερόθεος). Ἐν δὲ τῷ κάτω κρασπέδῳ τοῦ 1ᵒᵛ φ. ἀναγινώσκομεν· «† *Μνήσθητι ὦ ἱερὲ θύτα, κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ Ἱεροθέου, ἱεροδιακόνου*».

Ἀριθ. 101.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,215×0,145) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος.

«*Διάφοροι διαφοραί, καὶ διαθέσεις εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους κρύφια ἁμαρτήματα· αἱ συγγραφεῖσαι ὑπὸ* **ΙΩΑΝΝΟΥ** *μοναχοῦ, διακόνου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Βασιλείου, οὕτινος ἡ ἐπομιμία* (sic) **Τέκνον ὑπακοῆς**»[1].

Προτάσσεται πίναξ τοῦ περιεχομένου, ὅπερ διαιρεῖται εἰς μβ' κεφάλαια, μεθ' ἃ ἀναγινώσκονται διάφορα περὶ ἐξομολογήσεως ἀποσπάσματα ἐκ τῶν συνοδικῶν κανόνων καὶ ἐκ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει δὲ τοῦ τεύχους ὑπάρχουσι δύο εὐχαὶ σλαβιστὶ γεγραμμέναι.

1. Fabr. Bibl. Gr. XI, σ. 111 ἐκδ. Harless.

Ἀριθ. 102.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,212×0,15) γραφὲν ἐν ἔτει 1775· ἦν δὲ κτῆμα *Παναγιώτου Ἀγιασιώτου*[1] κατὰ τὴν ἐξῆς λατινικοῖς γράμμασι σημείωσιν ἐν φ. 1ᵃ. «Do paron vivlion christoithia calumenon ine du Panagioti Agiasoti». Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος συγγραφάς τινας **ΔΑΝΙΗΛ** πατμίου τοῦ **ΚΕΡΑΜΕΩΣ** καὶ *ψυχαγωγίαν* τοῦ αὐτοῦ εἰς διάφορα θεολογικά τε καὶ μὴ συγγράμματα, ἑρμηνευθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐν καιρῷ τῆς ἐν Πάτμῳ σχολαρχίας του. Αἱ ἑρμηνεῖαι, τὰ σχόλια καὶ αἱ ὑποθέσεις ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς κρασπέδοις, αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν λέξεων εὑρίσκονται ἄνωθεν τῶν στίχων (schol. margin.).

1. «*Θέματα παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ Πατμίου*», φ. 2ᵃ.

2. «*Στίχοι ἰαμβοι χρηστοηθείας πλήρεις, παραφρασθέντες, Δανιὴλ τῷ Πατμίῳ χάριτι μέτρου εἰσαγωγικῶν χάριν*». Ἀρχ. «*Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία βροτῶν πέλει*», φ. 42ᵃ.

3. «*Γαλεωμυομαχία· τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Κρείλλος. Τυροκλόπος. Κῆρυξ. Χορός. Θεραπαινίδες*» κτλ. φ. 66.

4. «**ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ** ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐπιστολὴ εἰαμβικὴ (sic) πρὸς Σέλευκον». Ἀρχ. «*Χαίρειν κελεύω*», φ. 82ᵃ.

5. «**ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ** *χρυσᾶ ἔπη*», φ. 99ᵃ.

6. «**ΑΦΘΟΝΙΟΥ** σοφιστοῦ, *ὑποδείγματα τῶν προγυμνασμάτων*». Ἀρχ. «*Θέρους ἦν ἀκμή*», φ. 102ᵃ. Παρέπονται *Σοφίας ἐγκώμιον* (φ. 110ᵃ), *Ψόγος Φιλίππου* (φ. 111ᵇ), *Θέσις εἰ γαμητέον* (φ. 115ᵇ), *Κατηγορία νόμου τοῦ κελεύοντος ἐπαυτοφώρῳ τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι* (φ. 118ᵇ) καὶ *παραδείγματα τῶν προγυμνασμάτων* (φ. 122).

7. «**ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Μακεδῶνος** (sic) αὐτοκράτορος Ῥωμαίων παραίνεσις πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα τὸν Σοφόν· ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ὧδέ πως ἔχει: Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ». Διαιρεῖται εἰς ξς' κεφάλαια· τοῦ πρώτου κεφα-

1. = τοῦ ἐξ Ἀγιάσου, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου. Ἴδε ἀνωτ. σ. 72.

λαίου ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτω· «*Βιωφελές τι χρῆμα*», φ. 176α.

8. «**ΦΩΤΙΟΥ** τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς, τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος». Ἀρχ. «*Αἱ μὲν ἄλλαι χάριτες*», φ. 208. Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ὁ γράψας ἀνώνυμος τοῦ Δανιὴλ Κεραμέως μαθητὴς ἐσημείωσε τὴν χρονολογίαν ταύτην· «*Τῷ ᾳψοε'ῳ Δεκεμβρίῳ κγ'ῃ ἡμέρᾳ δ'η*».

9. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός». Ἀρχ. «*Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι*», φ. 259.

10. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὁμιλία ιδ'η, κατὰ μεθυόντων». Ἀρχ. «*Κινεῖ μέν με πρὸς τὸν λόγον*», φ. 278. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου δὲν ὑπάρχει.

Ἀριθ. 103.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,215×0,14) γραφὲν πιθανῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος. Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, διότι δεκατέσσαρα περίπου φύλλα εἰσὶν ἀποκεκομμένα, μεθ' ἃ εὑρίσκονται ἕτερα ἑπτὰ φύλλα ἔχοντα τὸ τέλος ὁμιλίας. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος τὰ ἀκόλουθα μοναστικὰ κείμενα.

1. «Διήγησις περὶ μοναχοῦ πλανηθέντος καὶ περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «*Γράφει ὁ Κύριος ἡμῶν*», φ. 7β.

2. «Διήγησις περὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «*Γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος*», φ. 18β.

3. «Λόγος εἰς τὴν 6αν κυριακὴν τῶν νηστειῶν». Ἀρχ. «*Ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρὸς*», φ. 29α.

4. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «εἰς τὴν τρίτην ἑβδομάδα τῆς τεσσαρακοστῆς». Ἀρχ. «*Ἰδοὺ χάριτι Χριστοῦ*», φ. 36β.

5. «Λόγος περὶ τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «*Ὁ μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης*», φ. 43.

6. «Λόγος εἰς.....». Ἀρχ. «*Διηγύσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν*», φ. 54α.

7. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγ. καὶ δικαίου καὶ ἐλεήμονος Φιλαρέτου καὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν καλῶν ἔργων αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν*», φ. 56.

8. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος κατανυκτικός». Ἀρχ. «*Βασιλέως μὲν τοῦ ἐπιγείου*», φ. 87β.

9. Βίος καὶ πολ. τῆς ἁγ. Βαρβάρας. Ἀρχ. «*Κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς*»[1], φ. 98α.

1. Fabr. X, σ. 203.

10. **ΑΔΗΛΟΥ** λόγος εἰς τὴν ἁγ. Ἀνάληψιν. Ἀρχ. «*Μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι*», φ. 105β.

11. **ΕΦΡΑΙΜ** τοῦ **ΣΥΡΟΥ** «λόγος περὶ τῆς συντελείας καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί, μηδὲν προτιμησώμεθα*», φ. 135α.

12. «**ΛΕΟΝΤΙΟΥ** πρεσβυτέρου Κ/πόλεως, λόγος εἰς τὰ Βαΐα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. *Τοὺς τῆς εὐσεβείας καθηγητὰς*», φ. 163β.

13. **ΕΦΡΑΙΜ** τοῦ **ΣΥΡΟΥ** «λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ τῆς τῶν θείων Γραφῶν μελέτης, καὶ τί τὸ τῆς ἡσυχίας ὠφέλιμον». Ἀρχ. «*Λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων*», φ. 174β.

14. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος κατὰ πλουσίων, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης πενήτων». Ἀρχ. «*Οἱ λειμῶνες ἔχουσι ποικίλα*»[1], φ. 191β.

15. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια*»[2], φ. 201α.

16. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ». Ἀρχ. «*Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν*», φ. 206β.

17. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος περὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως». Ἀρχ. «*Μηδαμῶς, ὦ ἀδελφοί*», φ. 209.

18. «Θαῦμα περὶ τοῦ ἑβραίου τὸ πῶς ἴδεν (sic) τὸν Χριστὸν μελιζόμενον». Ἀρχ. «*Ἑβραῖός τίς ἑαυτόν*», φ. 215β.

19. «Περὶ τῆς τῶν *Ἀρειάνων* αἰτήσεως(sic) πρὸς τὸν βασιλέα Οὐάλεντα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων». Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἄφιξιν Οὐάλεντος*», φ. 216β.

20. «Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἁμαρτωλῆς τῆς γραψάσης ἐν χάριτι τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς». Ἀρχ. «*Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Βασιλείου*», φ. 220β.

21. «Περὶ Ἰωσὴφ τοῦ ἑβραίου τοῦ τὴν τέχνην ἰατροῦ». Ἀρχ. «*Ἰωσήφ τις ἦν ἐν τῇ πόλει*», φ. 225α.

22. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λόγος εἰς τὸν Ἐπιτάφιον». Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ. 230α.

23. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς καιροὺς Λυκινίου*», φ. 252α.

24. «Διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου

1. Migne, Patrol. τ. 60, σ. 707.
2. Αὐτ. τ. 50, σ. 791.

καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «*Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ*», φ. 262α.

25. Βίος καὶ πολ. τοῦ ἁγ. Ἀλεξίου. Ἀρχ. «*Ἐγέρετο ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀνήρ τις ὀνόματι Εὐφημιανὸς*», φ. 280α.

26. «Πράξεις καὶ πολιτεία, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, ὅτε τὸ ἐν οὐρανοῖς παλάτιον, ὠκοδόμησε τῷ βασιλεῖ Ἰνδῶν». Ἀρχ. «*Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις*»[1], φ. 291δ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 104.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,213×0,152) τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος· ἐπιγράφεται οὕτω· «*Τῶ παρῶν βιβλίων λέγετε: Ἑρμηνεία κὺρ* **ΜΑΝΟΥΗΛ τοῦ ΧΡΥΣΑΦΗ**[2] *περὶ τοῦ τι ἐστὶ φθορά, καὶ διὰ τί τίθεται· καὶ εἰς ποῖον καταλήγει μία ἑκάστη τῶν φθορῶν*». Ἀρχ. «*Φθορά ἐστι τὸ παρ' ἐλπίδα φθείρειν τὸ μέρος τοῦ ψαλλομένου ἤχου*».

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἀναγιγνώσκεται ἡ ἑπομένη σημείωσις· «*ἅγιε καθηγούμενε ταπεινῶς προσκυνῶ· λαμβάνωντας τὴν παρούσαν ἑρμηνείαν τοῦ διάκου σας κὺρ Ἰγνατίου ἐγχείρισε τοῦ παπᾶ κὺρ Ἀνθίμου παράδ(ες) 30.— Αὐγούστου: 15*».

Ἀριθ. 105.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,212×0,155), γραφὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. καὶ συγκείμενον ἐκ 16 τετραδίων.

«*Νόμος τῆς νεαρᾶς διατάξεως βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος τῶν εὐσεβῶν βασιλέων*». Διαιρεῖται εἰς νδ' τίτλους ὑποδιαιρουμένους εἰς κεφάλαια. Ἡ ἐν ἀρχῇ νεαρὰ ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Prochiron Auctum ed. Zachariae. Lipsiae, 1870, σ. 7.

Ἀριθ. 106.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,14) τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος· ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν. Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειῶ

1. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ι. Χ., καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγενημένην». Ἀρχ. «*Τί τοῦτο, σήμερον*», φ. 1α. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

2. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα· περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων ἐν ταῖς Γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων»[1], φ. 211α.

Ἀριθ. 107.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,155) τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος·

«**Πατερικὸν ἐπίτομον,** καὶ ὠφέλιμον **ΛΑΥΣΟΥ** μοναχοῦ ἀσκητοῦ· καὶ ἑτέρων πατέρων, τῶν ἐν ἐρήμῳ διαλαμψάντων». Ἀρχ. «*Ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ ἀναγέγραπται*» κτλ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 108.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,208×0,155) τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Περιεχόμενα·

1. «Ἑρμηνεία περὶ σφαίρας. **ΠΡΟΚΛΟΥ** σφαῖρα»[2]. Ἀρχ. «*Περὶ ἄξωνος καὶ πόλων*». Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο λήγει ἐν τῷ περὶ δυνάμεως τῶν ε' παραλλήλων κύκλων κεφαλαίῳ.

2. «**ΑΡΧΥΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ** κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τρίτον». Ἀρχ. «*Τῶν ζωδίων δ' αὖ ἡ ἐπιτολή*», φ. 11α. Ἐν τοῖς κρασπέδοις τοῦ κειμένου τούτου ἀπαντῶσι καί τινες variae lectiones καὶ διορθώσεις.

3. «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς κοσμογραφίας καὶ ἐπιστήμας καὶ τέχνας **ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΥΛΙΤΖΗ**»[3].

---

1. Ὅρα Max Bonnet, Supplem. cod. apocryphi. I. Acta Thomae. Lipsiae, 1883. Ἐντελὲς ἀρχαιότερον καὶ ἐπιμελέστερον ἀντίγραφον περιγράφω ἐν τῇ πραγματείᾳ μου περὶ παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θρᾴκῃ καὶ Μακεδονίᾳ.

2. Ὅρα Χρυσάνθου, Θεωρητικὸν μέγα τῆς μουσικῆς. Ἐν Τεργέστῃ, 1836, σ. XLII· «Μανουὴλ ὁ νέος Χρυσάφης ἤκμασε περὶ τὸ αχξ' ἔτος ἀπὸ Χρ. Ἐμέλισεν Ἀναστασιματάριον, Στιχηράριον, χερουβικά, κοινωνικά, καὶ ἕτερα· συνέγραψεν ἐγχειρίδιον περὶ μουσικῆς, ἐξ οὗ φαίνεται πεπαιδευμένος ὁ ἀνὴρ ἱκανῶς καὶ τὴν ψαλμῳδίαν καὶ τὴν ἑλλάδα φωνήν. Σώζεται δὲ τὸ ἐγχειρίδιόν του χειρόγραφον».

1. Ἐξεδόθη καὶ ἐσχάτως ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν· «Διδασκαλία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου πρὸς Ἀντίοχον Δούκα καὶ λύσεις πλείστων γραφικῶν ζητημάτων καί τινα ἄλλα πάνυ ὠφέλιμα ὑπὸ Σωφρονίου μοναχοῦ Ἁγιορείτου. Ἐν Ἀθήναις, 1885».

2. Εὕρηται καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· «Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως κτλ. Ἐκδ. Κωνσταντίνου Γορδάτου. Ἐνετίησι, ᾳψλ'», σελ. 73—84.

3. Ἐν φύλλῳ 51α λέγει ὁ συγγραφεὺς ταῦτα· «Οὕτω δὲ καὶ τὸ μῆκος τῶν ἀστέρων τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν ἀποδεδειγμένον ἀκριβές ἐστι νῦν ἐν τῷ

Ἀρχ. «*Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη ἡ διαγράφουσα*», φ. 23α. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ἀναγινώσκονταί τινες διορθώσεις.

4. «ΑΡΧΥΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον». Ἀρχ. «*Χαρακτηρίζεται δὲ γοῦν τις ἐν τῇ τῆς γῆς ἤδη ἐπιφανείᾳ*», φ. 77α.

Ἀριθ. 109.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,145), ἐκ φύλλων 173, γραφὲν ὑπὸ Σεραφεὶμ μοναχοῦ[1] ἐν ἔτει 1667. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκονται εὐχαί τινες εἰς ἐξομολογούμενον καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

1. «Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον· ἢ μετὰ τὸ *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν*· καὶ ἔτι μετὰ τὸ τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκλογὴ καὶ σύνταξις, ΘΗΚΑΡΑ ΜΟΝΑΧΟΥ», φ. 10α.

2. Εὐχαὶ παρακλητικαὶ εἰς τὸν κ. ἡ. Ι.Χ.», φ. 132α. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ φύλλου τούτου γράφει ὁ Σεραφεὶμ τὰ ἑπόμενα· «*Τὰς παροῦσας εὐχὰς ἀντέγραψα ἐγῶ ἀχρὶος Σεραφεὶμ παρατου ψαλτιριου τοῦ ἁγίου γέροντος καὶ κτητόρου ἡμῶν ἀρχιερέως,* **Ἰγνατέου,** *ἐν τῷ μοναστηρίου Λειμῶνος : του μεθύμνης*».

3. «Εἰς τὰ τοῦ ψαλτῆρος καθίσματα» κ', φ. 147β. Ἕπεται εὐχὴ «εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ», ἐπιγραφομένη «*Ἀλφάβητος τοῦ ἁγίου γέροντος, καὶ κτητόρου ἡμῶν, ἀρχιερέως,* **Ἰγνατέου,**—*τὰσῆν δὲ ἄρωθεν, εἰρικῶτα, ἱερεὺς ἰωάννης λέγοντε, τὰ ἀκρόστιχα· ὄρτος αὐτοῦ ἀκόμι, κοσμικοῦ ἱερέως, ἔγραψε*». Παρέπονται α') ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως καὶ β') «*ἀκολουθία ὅταρ ἐνυπριάσθῃ τις· ἤγουν εἰς ὀνήροξιν*», φ. 163δ.

4. «Περὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ ἱεροῦ ψαλτῆρος, καὶ περὶ τῶν παθῶν :—Ἑρμηνία», φ. 171α. Ἐν τέλει αὐτῆς ἀναγινώσκονται δύο ἐπιγράμματα ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΜΕΘΥΜΝΗΣ εἰς τὸ ψαλτήριον.

Ἔκ τινος δὲ ὑπὸ τὸ τελευταῖον ἐπίγραμμα σημειώσεως πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Σεραφεὶμ ἐπεράτωσε τὴν ἀντιγραφὴν ἀρχομένου τοῦ Ἰουλίου μηνὸς 1667.

5. «ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ περὶ λέπρας» μικρὸν ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «*Διὰ τὴν ἀκρασίαν τῶν ἀπαραφυλάκτως γινομένων*», φ. 173α. Ἐνταῦθα ἀπαντᾷ πάλιν ἡ τοῦ Σεραφεὶμ ὑπογραφή· «† *χειρὶ δὲ θύτου, Σεραφεὶμ τοῦ Λεσβίου· κόμης* (κώμης) *Καλλονῆς, καὶ μονῆς τοῦ λειμόνος*».

Ἀριθ. 110.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,208×0,155), γραφὲν ὑπὸ Ἰωάννου οἰκονόμου Ἄρτης (1541) καὶ Νικολάου Νίκα (1539).

1. «Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων», φ. 1α. Ἐν τέλει· «*Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πνεύματος Ἰωάννου ἱερέως τοῦ εὐλαβεστάτου (;) καὶ οἰκονόμου Ἄρτης : — Ἐτελειώθη ἐν τῷ ζμθον ἔτος ἐν μηνὶ μαρτίῳ δεκάτης*».

2. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 22δ.

3. «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας» ἐκ τοῦ εὐχολογίου, φ. 35α. Ἀρχ. «*Ἰστέον ὅτι ὁπόταρ μέλλει*».

4. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λειτουργία, φ. 45ε. Ἐν τέλει· «*Ἔτους ζ͡ωμη͡ω μηνὶ δεκεβρίῳ κδη ἑσπέρα ἐτελειώθη ἀμὴν— παρ' ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως τοῦ Νίκα*».

Ἀριθ. 111.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,198×0,15), γραφὲν ἐν ἔτει 1595.

ΜΑΛΑΞΟΥ **νομοκάνων** διῃρημένος εἰς σοθ' κεφάλαια[1], ὧν πρρτάσσεται λεπτομερὴς πίναξ. Φέρει δὲ τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν· «*Νόμιμον περιέχων τοὺς πλέον ἀναγκαίους τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν θείων διδασκάλων, τῶν θείων νόμων, καὶ ρεωρῶν τῶν βασιλέων, σαφηνιζων κατὰ λεπτῶς τὴν ἔρροιαρ εἰς κοινὴρ φράσιν*». Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ ὁ ἑξῆς τίτλος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ α' κεφαλαίου· «*Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμέ-*

τοῦ Χριστοῦ ϡχπ͡ω (1680) ἔτει· ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀκριβές ἐστιν ἐν ὅλῳ τῷ νῦν αἰῶνι μέχρι φημὶ χιλίων δυοῖν ἐτῶν· καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐστιν ἱκανόν».

1. Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ Σεραφεὶμ τεχνικώτατος καὶ λεπτότατος ὢν παρουσιάζει ὄψιν χαρίεσσαν· ἀλλὰ γέμει ἀπείρων ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων.

1. Ὁ Zachariae v. Lingenthal (Die Handbücher des geistlichen Rechts, σ. 7—33) ἀναγράφει τὸ περιεχόμενον νομοκάνονος ἐκ 276 κεφαλαίων.

νον εἰς πεζὴν φράσιν». Παρὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἑκάστου κεφαλαίου σημειοῦνται αἱ παραπομπαί, ἤτοι αἱ πηγαὶ ἐξ ὧν ἠρύσατο ὁ συγγραφεὺς τὸ ἀναγκαιοῦν αὐτῷ ὑλικὸν ἐν τῇ συμπήξει τῶν κεφαλαίων. Ἐν τέλει δὲ ἀναγινώσκεται τὸ ἑπόμενον σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως·

«ΨΕΟΛΩΨΛΧΚΘΦΝΨΛΩ (=τέλος τοῦ παρόντος). |*Κατὰ μήνα μάϊον· ιβ' ἡμέρα δεσπέρα* (sic). *Ἰν*(δικτιῶ)*νος η*[ης]| *Χριστοῦ καταβάσεως ἀφ*[ε]*ω. ἀμήν*».

Τὸ τεῦχος τοῦτο, κατὰ σημείωμα ἀρᾶς ἀναγινωσκόμενον ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ, ἦν πρότερον κτῆμα *Κωνσταντίνου* ἱερομονάχου. Διὰ μονοκονδυλιᾶς δὲ ἐσημείωσε τὴν ὑπογραφήν του καὶ «*ὁ πρώην ἡγούμενος Γαβριήλ, ἐλάχιστος πάντων, ἐκ χώρας λεγωμένης Τζηκαλλοχώρας*» (ἐν Λέσβῳ), ὅστις, καθ' ἑτέραν σημείωσιν, ἀπεβίωσε μηνὶ φεβρουαρίῳ 25, ἡμέρᾳ τετάρτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς· εἶχε καὶ ἀδελφὴν ὀνόματι Θεοδωρούλαν. Ἄγνωστόν μοι δὲ πότε ἡγουμένευεν.

Ἀριθ. 112.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,15), γραφὲν κατὰ τὴν ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδα.

Θεοτοκάριον καὶ **Παρακλητική.**

Ἐκ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ κειμένων σημειῶ κατ' ἐκλογὴν τὰ ἑπόμενα·

Φύλλ. 43[β]. «Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡ. Ι. Χ., ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ εὐτελοῦς **ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ** τοῦ καὶ **ΘΕΟΦΙΛΟΥ**· ἣν ὀφείλομεν λέγειν πάντες, πᾶς ὁ κατ' ἐμετ' (sic) ἁμαρτήσεως, καὶ πόθου συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν ἑαυτοῦ ἀγνοημάτων, καὶ παραβάσεων τῶν ἑαυτοῦ συνθηκῶν, ἐξαιρέτως δὲ, ἐν τῇ τῶν θείων μυστηρίων μεταλήψει».

Φύλλ. 85[β]. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ** νομοφύλακος τοῦ **ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ**, εὐχὴ πρώτη εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα». Ἡ αὐτὴ εὐχὴ ἀναγινώσκεται καὶ ἐν φύλλῳ 201[β].

Φύλλ. 112[α]. «Κανὼν τοῦ κυροῦ **ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ** τοῦ **ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** εἰς τὰς ἀΰλους καὶ οὐρανίους δυνάμεις· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· πληθύς με σῶσον ἀγγέλων ἀρχαγγέλων».

Φύλλ. 147[α]. «Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπόλεως Ἀμορίου **ΠΑΥΛΟΥ**, κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· τέλος με σῶσον τὸν ἀνάξιον κόρη Παῦλον»[1].

1. Νικοδήμου Ναξίου, Στέφανος τῆς ἀειπαρθένου ἤτοι θεοτοκάριον. Ἐκδ. Γ. Μουσαίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1849, σ. 181.

Ἐν φ. 141[β] ἀναγινώσκεται ἡ ἑπομένη σημείωσις, γραφεῖσα πιθανῶς ὑπό τινος τῶν κατόχων τοῦ τεύχους· «*† ἐν μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὰς γ', ἡμέρα δευτέρα ἐξέβημαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ τῆς ἁγίας πεντικοστῆς ἤμεθεν εἰς χωρίον λεγόμενον Ἀγγιτιάτου, καὶ ἐπήκαμεν ἄρχιαν μίαν ἑβδομάδαν, διότις ἀναμέναμεν διὰ τὰκοινήσουν οἱ συντρόφοι μας ὅλοι· καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος ἤμαστεν εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ Πέραμα· καὶ εἰς τὰς ιγ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἤμεθεν εἰς τὴν Νίκαιαν· ιδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἤμεθεν εἰς τὸ Ἄκμπεη τῇ ἡμέρα α'· καὶ τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ ἐκοιμήθησαν εἰς τὸ Παζαρτζήκη εἰς τὰς ιε' ἡμέρα σαβάτω· καὶ τῇ κυριακῇ τῇ ις' εἰς τὸ Σπόλεον· καὶ τῇ β' εἰς τὰς ιζ' εἰς τὸ Καραμπηλτζῆ*». Ἐν τῇ ὥᾳ ἀναγινώσκεται μικρὰ τοῦ σημειώματος τούτου συμπλήρωσις, ἐν ᾗ ἀναφέρεται τὸ χωρίον *Βέρη*.

Ἀριθ. 113.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,15) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος, ἐπιγραφόμενον «**Βιβλίον νόμιμον σὺν Θεῷ ἁγίῳ**». Κατὰ τὸν πρόλογον εἶναι ἔργον **ΜΑΝΟΥΗΛ** τοῦ **ΜΑΛΑΞΟΥ**. Κατά τι δὲ σημείωμα «*Ὁ παρὸν νομοκάναρας ὑπάρχει τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σίφνου καταγωμένου Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐπονομαζομένου Χωρικοῦ, καὶ ἀφιερώθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ τῆς εὑρισκομένης ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ*[1].

Ὁ ἐν ἱερομονάχοις Γεράσιμος».

Ἀποσβεσθέντος δὲ τοῦ σημειώματος τούτου, ἔγραψεν ἕτερος, ὁ παπᾶς Μιχαὴλος Κύπριος, ὅτι, ἀποβιώσαντος τοῦ Γερασίμου, ἠγόρασε τὸ παρὸν τεῦχος *κατ' ἔμπροσθεν τῆς ἐν Μαγνησίᾳ συνόδου*, ἐπιτροπεύοντος τοῦ κὺρ Χατζὴ Σεβαστοῦ ἐν ἔτει 1786, Φευρουαρίου 5. Ὁ αὐτὸς δὲ ἐσημείωσε καὶ τὴν ὑπόμνησιν ταύτην, ἀναφερομένην εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ κάτοχον τῆς βίβλου· «*επημήθη ἔν κω ὅ ενμακαρία τη ληξη γενομενος Ἀρκαδιουπολεος κὺρ Γεράσιμος Σιφνέος τοῦ πίκλην Χωρικὸς ἐν ἔτι σωτηρίω 1785· αὐγουστου 18· ἡμέρα κεριακὶ ἐν Μαγνησία*».

1. Κ. Γκιών, Ἱστορία τῆς νήσου Σίφνου. Ἐν Σύρῳ, 1876, σ. 164.

Ἀριθ. 114.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,212×0,61), γραφὲν πιθανῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, οὗ ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 115.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145) τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος.

Ψαλτήριον ἐπιγραφόμενον «*Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος*». Ἑκάστου ψαλμοῦ τὸ ἀρχικὸν κεφαλαῖον γράμμα εἶναι ὑπερμέγεθες, τεχνικῶς κεκοσμημένον καὶ κεχρωματισμένον.

Ἀριθ. 116.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,195×0,145), γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος· ἐσελιδοποιήθη δὲ μεταγενεστέρως.

ΜΑΛΑΣΣΟΥ νομοκάνων, διῃρημένος εἰς 308 κεφάλαια.

Ἀριθ. 117.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,214×0,145), γραφὲν ἐν ἔτει 1442 ὑπὸ Δανιὴλ Ξενιτοῦ ἱερέως.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Μαΐου, οὗ ἐν τέλει ἀναγινώσκεται σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως ἔχον οὕτως· «† *ἐτελιώθη ὁ παρὼν μάϊος διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου ἁμαρτωλοῦ Δανιὴλ (;) ἱερέως τοῦ Ξενιτοῦ καὶ πνευματικοῦ· ἐν ἔτει ,ςφ°ν' ἰν(δικτιῶν)ος ε'*». Ἔσωθεν δὲ τῶν πινακίδων προσέρραψεν ὁ βιβλιοδέτης δύο φύλλα μεμβρανίνου κώδικος τῆς Ι'—ΙΑ' ἑκατ., περιέχοντα μέρος ἠθικῆς ὁμιλίας.

Ἀριθ. 118.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,213×0,15), γραφὲν ἔν ἔτει 1737—1738· σύγκειται ἐκ φύλλων 206.

Θέματα ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ διδασκάλου ἐν Πάτμῳ[1].

1. «*Θέματα εἰς τὸ ἀ τῶν ἐνεργητικῶν*», ἐν οἷς καὶ ἐπιστολαὶ δύο *Νεκταρίου τοῦ ἀπὸ Αἴνου πρὸς Γεράσιμον τὸν Ζακύνθιον*, καὶ τούτου ἐπιστολὴ μία πρὸς τὸν Νεκτάριον, ἐν ἁπλῇ φράσει. Ἐν τέλει δὲ τῶν θεμάτων τούτων ὑπάρχει ἡ χρονία «ΑΨΨΥ. *Τέλος ἐν Πάτμῳ*».

2. «*Ὑπόθεσις περὶ τῶν ἄρθρων τῆς πίστεως*» εἰς ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν φράσιν. Ἐν τέλει «ΑΨΨΛ».

3. «*Θέματα τῶν εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους, ἅπερ ἠρξάμην κατὰ τὸ ᾳψκή δεκεμ. θ'*», φ. 116. Παρέπονται θέματα εἰς τὸ 2, 3, 4, 5 καὶ 6 εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα περιποιητικὰ καὶ τὰ οὐδέτερα τῶν ὑπαρκτικῶν ῥημάτων (μέχρι φ. 182).

4. «*Γερασίμου ἡμῶν διδασκάλου θέματα περὶ σολοικισμοῦ*», φ. 183. Παρέπονται ἐπιστολαὶ *Νεοφύτου Πελοποννησίου πρὸς Τρύφωνα* καὶ τούτου πρὸς τὸν Νεόφυτον ἐν κοινῇ φράσει, μετατραπεῖσαι εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα.

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐν ἔτει 1773 ἦν κτῆμα *Καταξηροῦ Νικολάου τοῦ Ῥοδίου*.

Ἀριθ. 119.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,157), γραφὲν ἐν ἔτει 1591 ὑπὸ Νεοφύτου ἱερέως.

«Βιβλίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ· ἐκ τῶν ποιημάτων καὶ θαυμάτων αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἄμεμπτον*» κτλ. Σύγκειται ἐκ 17 ἠριθμημένων τετραδίων. Ἐν τέλει ἀναγινώσκεται τὸ ἑπόμενον σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως· «*Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ ἰουλλίῳ, εἰκοστῇ πρώτῃ διὰ χειρὸς Νεοφύτου μοναχοῦ τάχα καὶ θύτου· Ἐν ἔτει ,ζ,ι,θ' ἰνδ(ικτιῶν)ος δ'*[1]» κτλ.

Ἀριθ. 120.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,147), γραφὲν ἐν ἔτει 1629, περιέχον δὲ παρακλητικοὺς κανόνας εἴς τε τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ καὶ τὴν Θεοτόκον, ἐν δὲ τῷ τέλει τὸ ἑπόμενον τοῦ ἀντιγραφέως σημείωμα· «† *ὁ παρὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κωνσταντίου ἱερομοναχου ἐν ἔτε ,ζρλή', ἐν μηνὶ νοεμβρίου· κδ'·*: καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ».

---

1. Μ. Παρανίκα, Σχεδίασμα, σ. 170.—Α. Π. Κεραμέως. ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι Γερασίμου Βυζαντίου· ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀμάλθεια», ἔτους 1879, ἀριθ. 2581.—Ζαβίρα, Νέα Ἑλλάς, σ. 434.—Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλ. τ. Γ', σ. 215.

1. Ὄπισθεν τοῦ σημειώματος τούτου ἀναγινώσκομεν τὴν ὑπογραφὴν «Λατίνου τοῦ Μανουὴλ καὶ λαμπαδαρίου, Μεθύμνης».

Ἀριθ. 121.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,214×0,14), γραφὲν κατὰ τὴν ΙΕ′—ΙΣΤ′ ἑκατονταετηρίδα.

Συλλογὴ κανονικῶν διατάξεων, ἐξ ὧν σημειοῦμεν·

1. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ βιβλίον κανονικὸν τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως, περὶ ἐξαγορεύσεως, κανόναι (sic) διάφοροι καὶ διαθέσεις τῶν ἱερολογουμένων», φ. 9^{α}.

2. «Ἐπιτιμήσεις καὶ κανόνες τῶν ἁγίων, καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ». Ἀρχ. «*Τὸ πῶς δεῖ ὀφείλειν ὁ πνευματικὸς*», φ. 11^{β}.

3. «Πεῦσις ἀποσταλεῖσα παρὰ Κωνσταντίνου ἐπισκόπου· πρὸς τὸν μακαριώτατον μητροπολίτην Ἡρακλείας Νικήταν· καὶ ἀποκρίσεις αὐτοῦ τοῦ ἀρχιερέως, πάνυ ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «*Γυνή τις τῶν ἐνδόξων*», φ. 21^{β}.

4. «Κανόνειον σὺν Θεῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων», οὗ προηγεῖται ὁ πίναξ, φ. 22^{α}.

5. Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ συντάγματος Ματθαίου Βλαστάρεως, φ. 193 κ.ἑ.

Ἀριθ. 122.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,22×0,145) τῆς ΙΕ′ ἑκατονταετηρίδος· ἀκέφαλον.

ΙΩΣΗΦ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ λόγοι διάφοροι.

1. Ἀκέφαλος λόγος (φ. 1^{α} κ.ἑ.), ἧς τὸ τέλος ἔχει οὕτω· «*διὰ τῆς σῆς προστασίας, τῆς δεξιᾶς τοῦ Υἱοῦ σου μερίδος, παραστάτας ἀράδειξον*» κτλ.

2. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ς′ εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἑκούσια πάθη, τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ· λελάληται δὲ διαπρύσιον, ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡρῶν, τῆς μεγάλης παρασκευῆς». Ἀρχ. «*Χριστοῦ ψυχὴ ἔχουσα*», φ. 16^{β}.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ζ′ παριστῶν ἐναργῶς, δι' ἣν αἰτίαν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γενόμενος ἄνθρωπος, σταυρικὸν ὑπὲρ πάντων θανεῖν, καὶ μὴ ἄλλον ἡρετήσατο θάνατον». Ἀρχ. «*Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος*», φ. 37^{α}.

4. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος η′ ... ἀπορίας καὶ λύ... πρὸς ἀνθρώπους οἰκονο...». Ἀρχ. «*Εἴ τις ἐξίσταται λογιζόμενος*», φ. 53^{β}.

5. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ι^{ος1} πολλαχόθεν δεικνύς, ὅτι καὶ ἡ ἀγεννησία τοῦ Πατρός, καὶ ἡ γέννησις τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἡ τοῦ Παρακλήτου ἐκπόρευσις, ὑπὲρ ἀπόδειξιν εἶναι τοῖς ὀρθοδόξοις πιστεύεται· ὃν... οἱ διὰ συλλογισμοῦ τὰς τῶν θείων προσώπων ὑπάρξεις ἀποδεικνύναι πειρώμενοι, εἰ μήπου κατ' ἀνάγκην λαλοῦσι, τοῦ σκοποῦ ἀποπίπτουσιν». Ἀρχ. «*Ἅγιον πνεῦμα Θεοῦ*», φ. 85^{γ}.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ια′ λύσιν δεινῆς ἀπορίας εἰσάγων, ἀντιπίπτειν δοκούσης, τῷ περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως ἀληθινῷ συμπεράσματι». Ἀρχ. «*Ἤδη περὶ πρώτης καὶ δευτέρας αἰτίας*», φ. 104^{χ}.

7. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιβ′ χρήσεσι πλείσταις ἁγίων σαφέστατα παριστῶν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ Πατρός, καθ' ὑπόστασιν ἐκπορεύεται». Ἀρχ. «*Ἆρα τὰς ἐν τοῖς φθάσασι λόγοις*», φ. 121^{γ}.

8. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιγ′ παριστῶν ἐναργῶς, ὅτι τοὺς τὴν προσθήκην ἐπὶ τοῦ θείου συμβόλου τολμήσαντας, καὶ συνοδικῶς καὶ ἀξίως οἱ θεῖοι Πατέρες τῷ ἀναθέματι ὑποβάλλουσι». Ἀρχ. «*Οἱ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀντεχόμενοι*», φ. 137^{χ}.

9. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιδ′ πιστούμενος, ὅτι καὶ ἡ εἰς ἄτοπον διαγωγὴ πρὸς ἔλεγχον τῶν τἀναντία φρονούντων ἡμῖν, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, μέγα συμβάλλεται τοῖς μετὰ λόγου προσέχουσιν». Ἀρχ. «*Τῶν περὶ τῆς θείας Τριάδος δογμάτων*», φ. 155^{χ}.

10. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιε′ δηλῶν ἀριδήλως ποί.... πῶς καὶ κατὰ σύνοψιν, πάσαις ἀνάγκαις, οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον προσωπικῶς ἐκπορεύεσθαι». Ἀρχ. «*Ψυχῆς ἐκ μέσης, καὶ πίστεως θερμοτάτης*», φ. 172^{α}.

11. «Τοῦ αὐτοῦ, περὶ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, κεφαλαιώδης ἐπιτομή». Ἀρχ. «*Ὅτι ἕκαστον τῶν ἐν τῇ θείᾳ*», φ. 189^{χ}.

12. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ις′ περὶ ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «*Φέρε καὶ τήμερον, τοὺς πιστοὺς*», φ. 198^{χ}.

13. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιζ′, περὶ γινομένων». Ἀρχ. «*Νῦν φύσει ἄναρχος καὶ ἀναίτιος*», φ. 216^{χ}.

14. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιη^{ος}, περὶ ἐπιγνώσεως τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τῆς τῶν ὑπερκοσμίων ἐφέσεως». Ἀρχ. «*Ἄνδρες θεοφιλεῖς*», φ. 236^{α}.

15. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιθ′, περὶ συναισθήσεως ψυχῆς θεοφιλοῦς, καὶ καθαρότητος νοὸς

1. Ἐντεῦθεν δείκνυται ὅτι ἐν τῇ καταγραφῇ διέλαθε τὴν προσοχήν μου ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ θ′ λόγου.

φιλευσεβοῦς». Ἀρχ. «*Διὰ τοῦτο τῶν συγγενῶν ἡμῶν*», φ. 253ᵃ.

16. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος κ^ος περὶ συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ συστάσεως ταύτης τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων». Ἀρχ. «*Ὡς περ ὁ τῆς κοινῆς συντελείας*», φ. 270ᵃ.

17. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος κα^ος λύσεις ἀποριῶν παρεισάγων ἑπτά, καὶ πρὸς ἑτοιμασίαν τῆς κρίσεως διεγείρων τοὺς αἴσθησιν ἔχοντας». Ἀρχ. «*Ὅτ τρόπον ἄρτι*», φ. 291ᵃ. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου ἐλλείπει.

Ἀριθ. 123.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^ον (0,21×0,145), γραφὲν ἐν ἔτει 1604 ὑπὸ Κορνηλίου μοναχοῦ.

1. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ, τῆς συνόδου, κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου». Ἀρχ. «*Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος*», φ. 1ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 88, 23.

2. Ἄθλησις τῆς μάρτυρος Μαρίνης. Ἀρχ. «*Οὐδὲν οὕτως ἡδύνει*»[1], φ. 11ᵃ.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ παρανόμου*»[2], φ. 26ᵃ.

4. «Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ**, λόγος περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «*Γῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου*»[3], φ. 46ᵃ.

5. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** «λόγος πάνυ ὠφέλιμος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «*Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ*»[4], φ. 60ᵃ.

6. «**ΜΙΧΑΗΛ** μοναχοῦ καὶ συγκέλλου, ἐγκώμιον εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας δεσπ. ἡ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος*», φ. 91ᵇ. Ἴδε ἔμπροσθεν ἀριθ. 86, 39.

7. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου ἐνδ. προφ. προδρ. καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Ὥςπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος*», φ. 102ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 86, 34.

8. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ... βαπτιστοῦ Ἰωάννου· καὶ περὶ Ἡρωδιάδος». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἡρωδιὰς*»[1], φ. 109ᵃ.

9. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὸν θεῖον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον». Ἀρχ. «*Οὐρανοῦ προκειμένου ἡμῖν*»[2], φ. 118ᵇ.

10. «**ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Θωμᾶν». Ἀρχ. «*Ἐπαινετὸς ὁ ὑπὲρ*»[3], φ. 131ᵇ.

11. **ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ** «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσ. π. ἡ. Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ Ἀθανασίας»[4]. Ἀρχ. «*Ἀγαπητοὶ, ὅσοι φιλόχριστοι*», φ. 143ᵃ.

12. «**ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου». Ἀρχ. «*Χθὲς καὶ πρώην*»[5], φ. 168ᵃ.

13. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Ὦ λαμπρότης, ὦ αἴνεσις*»[6], φ. 180ᵃ.

14. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Ἀρχ. «*Ὡς γλυκεῖα τῆς παρούσης*»[7], φ. 192ᵃ.

15. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον. Ἀρχ. «*Ἀντλήσατε ὕδωρ*»[8], φ. 207ᵃ.

16. **ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸν ἅγ. μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τὸν ἐν Λίδῃ». Ἀρχ. «*Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς*»[9], φ. 218ᵃ.

17. **ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος, ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον. Ἀρχ. «*Ματθαίου δὲ μνήμης*»[10], φ. 224ᵃ.

---

1. Fabr. Harless, Bibl. Gr. τ. X, σ. 287. Ἕτερον ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ Νικόδημος ἐν Συναξαρ. Α', σ. 266 ὑποσημ. — Πρβλ. παράφρ. Ἀγαπίου ἐν Καλοκαιρινῇ, σ. 187 κ.ἑ.

2. Fabricii-Harless, Biblioth. Gr. τ. X., σ. 303. — Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Ἐκλογίῳ σ. 303 κ.ἑ. — Πρβλ. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. Α', σ. 280—281. Ἑτέραν παράφρασιν ἐσημείωσα ἔμπροσθεν σ. 81.

3. C. Tischendorf, Apocalypses apocryphae. Lipsiae, 1866, σ. 95.

4. Ὁρα τὴν περὶ τοῦ λόγου τούτου σημείωσιν E. Miller, Catal. des mss. grecs de la bibliothèque de l'Escurial, σ. 277.

1. Migne. Patrol. τ. 59, σ. 485.

2. Αὐτ., τ. 99, σ. 772.

3. Ἐξεδόθη ὑπὸ Combefis, Auct. noviss. τ. I, σ. 364.

4. Ἐν τῷ Νέῳ Ἐκλογίῳ, σ. 148 (ἔκδοσ. Κ. πόλεως, 1863) ὑπάρχει παράφρασις βίου τῶν αὐτῶν ἁγίων.

5. Combefisii, Auct. noviss. τ. I, σ. 372.

6. Ἕτερον ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ B. Montfaucon, Biblioth. Coislin., σ. 185.

7. Ποιεῖται μνῆσιν τοῦ ἐγκωμίου τούτου καὶ ὁ Νικόδημος, Συναξαρ Α', σ. 154, ἐν ὑποσημ.

8. Combefisii, Auct. noviss. τ. I, σ. 379.

9. Montfaucon, Biblioth. Coislin., σ. 211. Νικοδήμου, Συναξαρ. Α', σ. 184 ἐν ὑποσημ.

10. Combefisii, Auct. noviss. τ. I, σ. 401.

18. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. μάρτυρα Βαρλαάμ». Ἀρχ. «*Πρότερον μὲν τῶν ἀγίων*», φ. 235[δ].

19. **ΓΕΡΜΑΝΟΥ Α' Κ/ΠΟΛΕΩΣ** λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «*Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα*», φ. 240[ᵡ].

20. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Ἀρχ. «*Κατεκείνους τοὺς καιρούς*»[1], φ. 247[δ].

21. Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἁγ. Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων. Ἀρχ. «*Μεγίστων καθ' ἑκάστην*», φ. 255[α].

22. Μαρτύριον τῶν ἁγ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ*»[2], φ. 276[α].

23. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγ. Πατέρων καὶ εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ». Ἀρχ. «*Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην*»[3], φ. 312[ᵡ].

24. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον» κτλ. Ἀρχ. «*Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον*», φ. 339[α].

25. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ»[4]. Ἀρχ. «*Ὥςπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν*»[5], φ. 353[ᵡ].

26. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.». Ἀρχ. «*Ὁπότε τὸ ἔαρ*»[6], φ. 364[δ].

27. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ., πρὸ τούτου μὲν ἄδηλον οὖσαν, πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρά τινων τῶν ἀπὸ Δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀπαγγειλάντων· καὶ ἡ ἀπόδειξις τοῦτον εἶναι τὸν μῆνα τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν· καὶ πρὸς τῷ τέλει, τοῦ μεθ' ἡσυχίας καὶ φρίκης προσιέναι τοῖς μυστηρίοις». Ἀρχ. «*Ἅ πάλαι πατριάρχαι*»[7], φ. 384[α].

28. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΣΑΥΡΙΑΣ** «εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ εἰς Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «*Πάλιν ὁ γέρων ἐγώ*»[1], φ. 403[ᵡ].

29. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ., καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα». Ἀρχ. «*Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα*»[2], φ. 411[α].

30. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος εἰς τό, *οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός*». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν φιλόστοργος οὗτος*»[3], φ. 419[ᵡ].

31. **«ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «*Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν*»[4], φ. 430[ᵡ].

32. «Διήγησις **ΑΜΜΩΝΙΟΥ** μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ ὄρει τοῦ Σινᾶ καὶ ἐν τῇ Ῥαϊθοῦ». Ἀρχ. «*Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένου*»[5], φ. 436[ᵡ].

33. **ΝΙΚΗΤΑ** ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον. Ἀρχ. «*Ὡς ἡδεῖα τῆς ἡμέρας*», φ. 458[ᵡ].

34. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Τιμόθεον. Ἀρχ. «*Τί δαὶ ὁ Τιμόθεος*»[6], φ. 478[ᵡ].

Ἐν τέλει τοῦ ἐγκωμίου τούτου ἀναγινώσκεται τὸ ἑπόμενον τοῦ ἀντιγραφέως σημείωμα· «*Τοῦ τὶ τὸ βιβλαρίδιον, ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Κορνηλίου τάχα καὶ μοναχοῦ· ἐπὶ ἔτους ,ζριγ', ἐν μηνὶ σεπτεμβρίου ιη'.*

Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα συνπροθυμία, φυλαττέτωσαν τρεῖς, ἡ Τριὰς τρισολβίως. Τέλος τῷ Θεῷ δόξα ἰνδ(ικτιῶνος) δ'».

Ἀριθ. 124.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,22×0,15), γραφὲν περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος.

Μηνᾶον Νοεμβρίου, ἀκέφαλον.

Ἀριθ. 125.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,215×0,155), γραφὲν ἐν ἔτει 1585 ὑπὸ Μητροφάνους ἱερομονάχου.

«Τοῦ ταπεινοῦ **ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΠΕΤΡΟΥ** κανόνες

1. Fabricii-Harless, Biblioth. Graeca τ. X, σ. 203.
2. Αὐτ., σ. 227. Κατὰ Νικόδημον (Συναξ. Α', σ. 298) συνεγράφη ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου.—Παράφρασις Ἀγαπίου ἐν Παραδείσῳ, σ. 256.
3. Migne, Patrol. τ. 54, σ. 695.
4. Ἐν τῇ ὥᾳ· «οὗτος ὁ λόγος ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τράπεζαν».
5. Migne, Patrol. τ. 28, σ. 944.
6 Fabricii-Harless, Biblioth. Graeca τ. IX, σ. 740. Φέρεται δὲ καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Ἰωάννου Εὐβοίας. Migne, Patrol. τ. 64, σ. 1377.
7. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 351.—Ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὸ αὐτὸ κείμενον ἐν τῷ 87 κώδ., ἀριθ. 5.

1. Migne, Patrol. τ. 85, σ. 388.
2. Αὐτ., τ. 49, σ. 807.
3. Καταλέγεται ὁ λόγος οὗτος ἐν τοῖς νέοις τοῦ Χρυσοστόμου. Migne, Patrol. τ. 64, σ. 33.
4. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 805.
5. Fabricii, Bill. Gr. τ. X., σ. 294—295.
6. Αὐτόθι, σ. 341.

θρηνητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τῶν η' ἤχων, ψαλλόμενοι εἰς τὰ ἀπόδειπνα». Τοῦ πρώτου κανόνος ἡ ἀκροστιχίς· «*Θρήνων ἐμῶν δέχου*». Ἐν τέλει τῶν κανόνων· «*Μητροφάνης ἱερομόναχος· ἔτει ,ζιγ' ἀφπε', ἰνδ(ικτιῶν)ος ιγ'*». Παρέπεται «*Σελιδρόμιον παντοτεινὸν ἐκ προτετυπωμένων*».

Ἀριθ. 126.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,155), γραφὲν ἐν ἔτει 1779 ὑπὸ Καταξηνοῦ Νικολάου τοῦ Ῥοδίου. Πρβλ. ἀριθ. 118.

Κείμενα διαφόρων λόγων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ· ψυχαγωγικὴ ἐξήγησις καὶ ἑρμηνεία αὐτῶν κατ' ἔκτασιν ὑπὸ διδασκάλου Πατμίου, ἴσως τοῦ Δανιὴλ Κεραμέως. Ἐν τέλει τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγου ἀναγινώσκω τὴν ἑπομένην ἀξιοπαρατήρητον περικοπὴν (φ. 176ˣ). «Ταῦτα μὲν οὕτως, ὅσοι δὲ ἐντύχοιτε ταῖς τοῦ Ἠλία Κρήτης ἑρμηνείαις καθὼς εἰσὶν ἐν ἑλληνικῇ διαλέκτῳ γεγραμμέναις, ἐπιδιορθώσατε ἃς ἡμεῖς ἐκ τῆς λατινίδος ἠρανισάμεθα ἑρμηνείας· τὰ πλεῖστα γὰρ παρελείψαμεν, πῇ μὲν ὑμῶν φειδόμενοι, πῇ δὲ καὶ ῥαθυμίᾳ, φαίην ἂν καὶ ἀσθενείᾳ ἡττώμενοι. Ἀδελφικῶς γοῦν καὶ ἀπαθῶς ἐπιδιορθώσατε τὰ ἐλλείποντα· εἰ δέ τῳ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐντύχοιτε μαχομένῳ καὶ τῇ τοῦ κοινοῦ ἡμῶν διδασκάλου ἐννοίᾳ ἀπᾴδοντι, ἐξάρατε ἐκ μέσου καὶ αὐτὸ θαρροῦντως, τὸ ὑγιὲς καὶ συμβαῖνον τῷ ὕφει τοῦ ὄντως Θεολόγου προστιθέντες αὐτοί· τοῦτ' αὐτὸ ποιεῖν κἂν ταῖς ἄλλαις ἑρμηνείαις μὴ κατοκνήσατε· μόνον ἔστω ἡ ἐπιδιόρθωσις ἐκ τῶν ἀρχετύπων τοῦ Ἠλία, ἢ καὶ ἐκ τῶν τοῦ Νικήτα Σερρῶν, καὶ μὴ ἐκ τῶν ἀπρομελετήτως ἐμούντων ἐκ κοιλίας τὰ δοκοῦντα. Μέμνησθε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ ἀναμάρτητον μόνῳ τῷ Θεῷ ἀποκεκλήρωται. Διά τοι τοῦτο μὴ πιστεύετε πᾶσι τοῖς ἀντιγράφοις τῶν ἑρμηνευτῶν τῶν θεολογικῶν τούτων λόγων· πολλὰ γάρ ἐστιν ἰδεῖν καὶ ἐν αὐτοῖς ἡμαρτημένα καὶ ἐλλείποντα καὶ ἀλλήλοις ἀσύμφωνα τῇ τε διανοίᾳ τοῦ Θεολόγου. Τὰ δὲ ἀρχαῖα ἀντίγραφα, καὶ μάλιστα τὰ ἐν μεμβράναις ἐπίβολα τῆς ἀληθείας, ὥσπερ καὶ ὀρθογραφίας· ὅσα δὲ ἐν χάρταις, πόρρω ἀπῴκησται τούτων, ἀληθείας φημὶ καὶ ὀρθογραφίας».

Ἀριθ. 127.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,155), ἐκ 40 φύλλων, γραφὲν τῷ 1601 ἔτει.

«Ἡ θεία λειτουργία... ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τοῦ μεγάλου», ἔχουσα ἐν τέλει τήν δε τὴν σημείωσιν· «† *Ἐγράφη χειρὶ Κυριλλου μοναχοῦ· ,ζρθ', μηνὶ φευρουαριου*». Ἕπεται εὐχὴ τῶν κολλύβων κτλ.

Ἀριθ. 128.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,155), γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς Ις' ἑκατοντ.

Αἱ λειτουργίαι ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ φ. 3, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τοῦ μεγάλου φ. 18, καὶ «ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων· ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τοῦ ΔΙΑΛΟΓΟΥ».

Ἀριθ. 129.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,19×0,135), ἐξ 24 φ., γραφὲν κατὰ τὴν Ις' ἑκατοντ.

Ἀκολουθία ἐπιγραφομένη «τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὸν Ἐπιτάφιον».

Ἀριθ. 130.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,22×0,16), τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος.

«Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Γεωργίου». Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ*»[1]. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 131.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,213×0,151), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς Ις' ἑκατ.

ΜΑΛΑΣΟΥ νομοκάνων εἰς ἁπλῆν φράσιν, ἐκ 295 κεφαλαίων[2]. Προτάσσεται τοῦ κειμένου ὁ πίναξ αὐτῶν, οὗ ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ μέχρι τοῦ ξε' κεφ. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τεύχους, ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου, εὑρηται μέλαν ἀραβουργικὸν κόσμημα καὶ ἡ ἑπομένη κρυπτογραφικὴ σημείωσις· «Ξθψαθ̄ιλω, ϊερ̄λοξλ'νθυχω, |πθιθ̄ υιξθνς̄'ϊψ̄ κ̄λι| πλν'δωλχ» = «*Ματθαιος, ἱερο(μ)μόναχος, καὶ ἀρχιμανδρίτ(ης) Προικονησου*». Ἐν τέλει δὲ τοῦ τεύχους ἀναγινώ-

---

1. Fabricii, Bibloth. Græca, τ. X. σ. 229.

2. Ἐν γένει περὶ τοῦ νομοκάνονος Μαλαξοῦ ἔπιθι Zachariae v. Lingenthal, Die griechischen Nomokanones. St-Pétersbourg, 1877, σ. 18.—Τοῦ αὐτοῦ, Die Handbücher des geistlichen Rechts aus den Zeiten des untergehenden byzantinischen Reiches und der türkischen Herrschaft. St-Pétersbourg, 1881, σ. 2 κ.ἑ.

σκονται σημειώματά τινα, ἐξ ὧν μνείας ἄξιά εἰσι τὰ ἑπόμενα·

α') «† ἔτει ,ζος' (=1567) ἐκοιμήθη ὁ Μεθήμνης μιτροπολίτης Ἰγνάτιος, ὁ κτίτορ τοῦ Λιμόνος· ἡ πατρὶς αὐτοῦ Μέθυμνα Καλογῆς· ὀκτωβρίου· ιδ'».

β') «† ἔτει ,ζρμ' (=1631) ἐκοιμήθη ὁ πρώην Μετηλήνης, Κωνστάντιος; ἡ πατροῖς αὐτοῦ Μετηλήνη, ἀπὸ τὰ Βασιληκὰ· σεπταιβρίου, ιδ': ἡμέρα παρασκευῆ». Ὅρα καὶ κώδ. 198.

γ') «† ἔτει ζρμ' ἤφερεν ὁ κυρίτζης Ἀβαγιανὸς, ἀπ' ἐτὸ Κάστρο (=Μιτυλήνης) τὰ μαράλια εἰς τὸ μοναστὴρ, ἔξοδου του πρόην Μετηλήνης Κωνσταντίου, δι' ἄσπρα, χιλιάδες ζ': τὴν παραμονὴν τῶν Ταξιαρχῶν τὰ ἠφέρασι:-ἡμερα τετράδι».

Ἀριθ. 132.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,21×0,135), τῆς ΙΕ' ἑκατ. Ἐλλείπουσιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων· **ἐπιστολαὶ** καθολικαὶ κτλ., **Ἀποκάλυψις** Ἰωάννου·μεθ' ἣν προσετέθη βραδύτερον «Νουθεσία τινὸς θεοφόρου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἐν τῶ ὄρει τῶ ἁγίω πρὸς πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον, ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδή περ διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ» κτλ.

Ἀριθ. 133.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,217×0,147), γραφὲν ἐν ἔτει 1534.

1. **ΜΗΝΑΙΟΝ** Νοεμβρίου, φ. 1–584.

2. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον», φ. 585-605. Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ»[1] κτλ. Ἐν τέλει τοῦ ὑπομνήματος τούτου σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως ἔχον ὧδε· «Ζμβ' ἰνδικτιῶνος ζ' ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον Αὐγούστου ε^{η} διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ οὗ τὸ ἐπίκλειν Κυνηγός· εὔχεσθε ὁ διὰ τὸν Κύριον· ὅτι ἄμαθος εἰμὶ τοῦ κονδηλίου· ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ᾳφλδ'. (διὰ μονοκονδυλίας) Γεώργιος. Τῶ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον». Ἐν ἑτέρῳ φύλλῳ μεταγενεστέρα χεὶρ ἔγραψε τὸ ἑπόμενον σημείωμα· «† Ἐπροσηλώθη τὸ παρὸν βιβλίον, διὰ ψυχικήν μου σωτηρία, ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρία τῆ μνήμη Νικάνδρου ἱερομοράχου ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ παναιρωτάτου μητροπολίτου Μηθύμνης κυρίου Ἱππολύτου, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κηνθύρας, καστρισίου»[1].

Ἀριθ. 134.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,22×0,145), γραφὲν ἐν ἔτει 1429. Ἐλλείπει ἡ ἀρχή.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου **ΣΑΒΒΑ** τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἔχον ἐν τέλει σημείωμα· «Ἔτους ,ς^{ο} φ^{ου}λζ^{ου} |ἰνδικτιῶνος ζ'| τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Θεογνώστου Μοκοτίνι(ας)? αἰωνία ἡ τούτου μνήμη». Πρβλ. ἀρχαιολ. παράρτ. ΙΖ' τ. σ. 32 (Διαυλείας).

Ἀριθ. 135.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,20×0,145), τῆς Ις' ἑκατοντ.

«Ἀρχὴ σὺν Θεῶ τοῦ **θεοτοκαρίου**· ποίημα κυροῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**». Ἡ τελευταία σελὶς κεκολλημένη ἐπὶ τῆς πινακίδος.

Ἀριθ. 136.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,21×0,15), τῆς ΙΖ' ἑκατοντ.

Ὀκτώηχος, μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ.

Ἀριθ. 137.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,205×0,125), τῆς ΙΕ' ἑκατοντ.

Πραξαπόστολος.

Ἀριθ. 138.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,21×0,15), γραφὲν ἐν ἔτει 1608.

Μηναῖον Μαρτίου, οὗ ἐλλείπει ἡ ἀρχή. Ἐν τέλει· «Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη διαχειρὸς ἐμοῦ Ραφαὴλ ἱερομοράχου ἐν ἔτει ,ζριζ^{ω}, ἐν μηνὶ νοεμβρίω ε'· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ».

1. C. Tischendorf, Acta Apostol. apocrypha, σ. 132. Τὸ αὐτὸ κείμενον ἀναγινώσκεται καὶ ἐν τῷ 16 κώδ. (σ. 36), ἔνθα γραπτέον, ὅτι οὐδαμῶς διαφέρει τοῦ ὑπὸ Tischendorf ἐκδοθέντος, ἀλλ' ὅτι ἡγεῖται τοῦ ὑπομνήματος μεταγενέστερος προτρεπτικὸς πρόλογος. Τοῦτο δὲ ἐβεβαιώθην βραδύτερον ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ παρ' ἐμοὶ ἀντιγράφου.

1. Περὶ τοῦ Ἱππολύτου ὅρα ἀνωτ. σ. 20 ἐν ὑποσημ. καὶ Α. Π. Κεραμέως, Συμβολαὶ ἐν Ἑλλην. Φιλολ. Συλλόγῳ, τόμ. ΙΖ', σ. 52.

Ἀριθ. 139.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,14), γραφὲν ἐν ἔτει 1520.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου. Ἐν τέλει. «*Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, Μαξίμου ἱερωδιακόνου:—Ἐν μηνὶ ὀκτωμβρίῳ ς' ἡμέρα σαββάτῳ· ἐωθινῇ τῆς ἡμέρας· ἐν ἔτει ζχθον ἔτους ἰνδικτιῶνος θνι*». Εἶτα· «Ὀπτασία ὠφέλιμος καὶ φοβερὰ **ΚΟΣΜΑ** μοναχοῦ», ἧς ἡ ἀρχή: «*Ἐν ἔτει τρισκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ῥωμαϊκοῦ*» κτλ.

Ἀριθ. 140.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,217×0,15), γραφὲν ἐν ἀρχαῖς τῆς Ις' ἑκατοντ.

Ψαλτήριον. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 141.

Τετραευάγγελον χαρτῶον εἰς 8ον (0,22,×0,15), τῆς ΙΕ' ἑκατοντ. Ἐλλείπουσιν ἡ ἀρχή, τὸ τέλος καὶ ἕτερα φύλλα.

Ἀριθ. 142.

Ὡρολόγιον ἀκέφαλον εἰς 8ον (0,219×0,16), χαρτῶον, γραφὲν τῷ 1501 ἔτει, κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν· «† *ἐτελειώθη εἰς ἀφαω, μηνὶ ὀκτωβρίῳ κζ', ἡμέρα δν, ὥρα θν τῆς ἡμέρας, παρ' ἐμοῦ Μανουὴλ ἀναγνώστου τοῦ Μαγγούση, καὶ ἁμαρτωλοῦ· καὶ εὔχεσθαί με διατὸν Κύριον· ὅτι πᾶς ὁ γράφων, παραγράφη· ἡ δὲ θεία γραφὴ εἰς αἰῶνας μένει. διὰ κόπου καὶ ἐξόδου Παυτολέων ἀναγνώστου τοῦ Μερτόρη· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί με διὰ τὸν Κύριον· ὅτι ἁμαθὴς ὑπάρχω:—*| † *τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι, Θεὲ ἐμοῦ σῶσον:—* | *δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἁγία Τριάς* | † *ξθνλχβὸ. θ ν θ ζ ν σ'* | *δβω. πθη 'οη'θν θ'* | *ξθ⊛ψσολχθ'ξβν*» =«Μανουὴλ ἀναγνώστου καὶ λίαν ἁμαρτωλοῦ· ἀμήν». Ἔπονται *μεσώρια* καὶ *πασχάλιον* ἀπὸ τοῦ ἔτους ,ζια' ἰνδ. ς' μέχρι τοῦ ἔτους ,ζν' ἰνδ. ιε' (1503—1542). Ἔσωθεν τῶν πινακίδων προσέθηκεν ὁ σταχωτὴς 2 μεμβρ. φύλλα κώδικος εἰς 8ον τῆς ΙΒ' ἑκατ., περιέχοντα μέρη *ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ*, καὶ ἕτερον μεμβρ. φύλλον εἰς 2ον τῆς ΙΑ' ἑκατ., περιέχον τεμάχιον μαρτυρίου.

Ἀριθ. 143.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,228×0,155), ἐκ φ. 182, τῆς ΙΕ' ἑκατοντ.

1. Μαρτύριον ἀκέφαλον τοῦ ἁγ. Ἀρχίππου, φ. 1α—5χ.

2. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λ. εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν*» κτλ. φ. 5ϛ. Ἴδε ἀριθ. 13, 6.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «*Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν*», φ. 13χ. Ἴδε ἀριθ. 87, 2.

4. Μαρτ. τοῦ ἁγ. Νικήτα. Ἀρχ. «*Νικητικοὺς ἀγῶνας*», φ. 24α.

5. Μαρτ. τῆς ἁγ. Εὐφημίας. Ἀρχ. «*Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων*», φ. 28χ.

6. Μαρτ. τοῦ ἱερομ. Φωκᾶ. Ἀρχ. «*Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος*»[1], φ. 63ϛ.

7. Μαρτ. τῆς ἁγ. Θέκλης. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας*», φ. 67χ.

8. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ θεολόγον». Ἀρχ. «*Τιμὴ πολλὴ τῶν ἀγγέλων*», φ. 81α.

9. Μαρτ. τοῦ ἀποστόλου Ἀνανίου. Ἀρχ. «*Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς*», φ. 91α.

10. Μαρτ. τοῦ ἀποστόλου Ἀλφαίου. Ἀρχ. «*Πάντες μὲν οἱ θεῖοι*», φ. 101χ.

11. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν τῇ πόλει Βηρυτῷ ὑπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡ. Ἰ. Χ.» Ἀρχ. «*Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμούς*», φ. 102ϵ.

12. Μαρτ. τοῦ ἁγ. Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα*», φ. 111α.

13. **ΑΔΗΛΟΥ** «διήγησις περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Δημητρίου». Ἀρχ. «*Παντὸς ἔργου καὶ λόγου*», φ. 120ζ.

14. Βίος καὶ πολ. τῶν ἁγ. ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπούσης*», φ. 142α.

15. «Βίος τοῦ ὁσ. π. ἡ. Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ». Ἀρχ. «*Ἡνίκα Κωνστάντιος ὁ τοῦ μεγάλου*», φ. 145ϛ.

16. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφίμ». Ἀρχ. «*Μόλις ποτὲ τὸ κατὰ τὸν Ὀζίαν*», φ. 152χ.

17. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «*Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν*», φ. 158ϛ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 144.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,22×0,14), τῆς Ις' ἑκατ. Ἐλλείπουσιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Μηναῖα Μαρτίου καὶ Ὀκτωβρίου.

---

1 Ὅρα καὶ ἔμπροσθεν, σελ. 46, ἔνθα τὸ αὐτὸ μαρτύριον φέρεται ἐπ' ὀνόματι Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Ἀριθ. 145.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,145), τῆς ΙΕ' ἑκατ., καλῶς ἐσταχωμένον καὶ περιλαμβάνον

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια,

μεθ' ἃ «*δήλωσιν διαλαμβάνουσαν τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν, καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχήν, πόθεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν*». Ὁ δὲ σταχωτὴς ἔγραψεν ἐν ἰδίῳ φύλλῳ τὴν ὑπόμνησιν ταύτην· «*1558 εσταχόθι τοθίον καὶ ἱερ᾽ον· τετραεὐαγγέλιον· ὑπὸ χήρός τουταπηνοῦ, καὶ αμαθοῦς Μεθοδίου τάχα καὶ ἱερομόναχος.—ἠπάρχη τοθίον καὶ ἅγιον τούτο ἐναγγέληον του παπα κῦρ Κωνστάντηου*». Ἐπὶ ἄλλου φύλλου ἑτέρα μεταγενεστέρα χεὶρ ἐσημείωσεν· «*ετοὐτοτο τετὰρ βὰγγελον ἤτε του νικολάκι ιου του κὶ ρίτζι δί μὴ τρὰκι τουποτὲ χατηνί κόλα απὸ χόριον Βατοὺςα*[1] *καὶ τωαφιὲροσε ισάγιον μοναστὴ ρι ισὸλημόνος*».

Ἀριθ. 146.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145), γραφὲν ἐν ἔτεσι 1562—1566.

Εὐαγγελιστάριον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν κατὰ Ματθαῖον περικοπῶν, τῶν ἀναγινωσκομένων ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἀπόκρεω. Ἐν τέλει· «†*Ἐγράφη τῶ παρὸν καὶ ἅγιον κῦριακωδρόμιον ἐν μὶνῆ ἰουνίω. ἡ ἰνδ θ'. τοῖ ζοδ' ἔτους*» [ἕπεται ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀντιγραφέως, διὰ μονοκονδυλίας] «*ὅταν τὸ ἤρχησα ἤχαμεν ἔτος ζο καὶ ἐτελιώθη ζοδ*».

Ἀριθ. 147.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,155), γραφὲν ἐν ἔτει 1575.

Μηναῖον τοῦ Μαΐου τελειωθέν, κατά τινα ἐν τέλει σημείωσιν, «*ὁπόταν ἤλθεν ὁ ἁγιώτατος πριάρχ(ης) Ἀλεξανδρίας, ὀνόματι Σίλβεστρος εἰς τὸν τόπον τῆς Μυτιλήνης*[2]. *ἐνέτη τρέχοντος, ζῳπγῳ ἰνδ. . . ἐν μηνὶ ἰαννουαρίω*».

Ἀριθ. 148.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145) τῆς Ις' ἑκατοντ., περιλαμβάνον *συλλογὴν ἀνωνύμων λόγων εἰς τὸ τεσσαρακονθήμερον* (πιθανῶς Θεοφάνους Κεραμέως) καὶ τὰ ἑπόμενα κείμενα, ἅτινα ἐσημείωσα κατ' ἐκλογήν.

1. «Λόγος ἁπλοῦς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι τοῦ ἔργου τῆς ἁγίας Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων ἑορτῶν· καὶ ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἐν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ, διπλῆν ὑποστήσονται τὴν ζημίαν, καὶ κατὰ μεθυόντων καὶ χορευόντων». Ἀρχ. «*Πᾶσαν νύκτα, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν*», φ. 1α.

2. «Περὶ τοῦ πότε καὶ διατί αἰτίαν ἔκοψαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν χεῖρα, καὶ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πάλιν τὴν ἐκόλλησεν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς». Ἀρχ. «*Ὁπόταν ἦτον βασιλεὺς εἰς τὴν Κ/πολιν*», φ. 13α.

3. «Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν· λόγος ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν Διατάξεων· πόσα δὴ μνημόσυνα ποιεῖν· καὶ διὰ τί τρόπον· Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ». Ἀρχ. «*Τὰ τῶν βρωμάτων ἠδέα*», φ. 46α.

4. «Τῇ ς^{η} τῆς δ^{ης} ἑβδ. λόγ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ἡγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρους· ἑρμηνεία εἰς τὸν ς^{ον} ψαλμὸν, *Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με*· καὶ διδασκαλία περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «*Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς*», φ. 177α.

5. Ὑπόμνημα τοῦ Κῦ ἡμῶν Ἰῦ Χῦ· καὶ εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν αὐτοῦ· συγγραφὴσα (sic) παρὰ τοῦ ἁγίου ΙΩ^{ου} ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ· τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ». Ἀρχ. «*Ἐνέτη ὀκτῶ καὶ δεκάτω, τῆς ἡγεμονίας Τηβερίου Καίσαρος*»[1], φ. 270α.

Ἕπονται μοναστικαὶ διηγήσεις εἰλημμέναι «*ἐκ παλαιοῦ πατερικοῦ*» (φ. 292α), «*ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μελίσσης*» (φ. 347). Κατά τινα δὲ σημείωσιν (φ. 1α) «*η παρουσα βήβλος ὑπάρχυ ἐμοῦ Ἰωἄννου ειου Ευσταθηου του εποροαζομαιγου Ἀλευρᾶ*».

Ἀριθ. 149.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,14) ἐκ φ. 165, τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος.

1. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΕΚΑ ὁμιλίαι, φ. 5α-122δ. Πρὸ τοῦ 5 φύλλου ὑπάρχει ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ἧς ἐλλείπει ἡ ἀρχή.

2. «Βίος καὶ πολιτεία Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ». Ἀρχ. «*Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν*», φ. 123α.

3. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ

1. Κώμη τῆς νήσου Λέσβου.
2. Ἴδε ἀνωτ. σ. 12.

1. C. Tischendorf, Evangelia apocrypha. Lipsiae, 1853, σ. 204 κ.ἑ.

καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας». Ἀρχ. «Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων», φ. 131ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 5, 10. 25, 7.

4. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «εἰς τὸν Λάζαρον καὶ εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ἡμέρας τέσσαρας ἀνηλώσαμεν»[1], φ. 149ᵃ.

Ἀριθ. 150.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵛᵛ (0,223×0,15) τῆς ΙΕ' ἑκατ., ἀνορθόγραφον μὲν ἀλλ' ἐπιμελῶς γεγραμμένον.

1. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λ. εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Ὥσπερ μήτηρ», φ. 1ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 64, 22.

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ὅτε συνήχθησαν Ἰουδαῖοι περὶ τοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Ὅταν τὸ μέγεθος τοῦ δεσπότου», φ. 5ᵃ.

3. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «ὅτε συνήχθησαν Ἰουδαῖοι εἰς τὸ συνέδριον» κτλ. Ἀρχ. «Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας», φ. 6ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 64, 27.

4. «ΛΕΟΝΤΟΣ πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως· λόγος εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰὼβ καὶ εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον». Ἀρχ. «Ὥσπερ καιρός», φ. 8ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 51, 30.

5. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λ. περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.». Ἀρχ. «Δεῦρο λοιπὸν νιέμου», φ. 11ᵉ.

6. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ. «Τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ· λόγ. εἰστὴν α' ὥρ(αν) τοῦ Στουδίων· περὶ τοῦ πάθους τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάντοτε μὲν οὖν», φ. 21ᵃ.

7. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.» κτλ. Ἀρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 22ᵇ.

8. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ «λόγος εἰς τὴν Ἀνάστασιν καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 33ᵇ. Μεταξὺ τῶν φ. 34—35 φαίνεται ὅτι ἐλλείπει ἓν τετράδιον· ἀπὸ δὲ τοῦ 35 φ. μέχρι τοῦ 46ᵃ ἀναγινώσκεται τὸ τέλος μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

9. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις. Ἀρχ. Εὐλογητὸς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν»[2], φ. 46ᵇ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

10. [ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ] «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις», φ. 52ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 13, 6.

11. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Α' Κ/ΠΟΛΕΩΣ «λόγ. εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις», φ. 57ᵉ. Ἴδε ἀριθ. 15, 19. 87, 15.

12. «ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, λόγ(ος) εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας»[1], φ. 60ᵇ.

13. [ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ] «βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν»[2], φ. 69ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 51, 28.

14. «Τῶ σαβ. τῆς ἀκαθίστου· λόγος διήγησις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας· συλεγηθῆσα δηλούσα τοῦ γενομένου θαύματος· βασιλείδη ταύτη περιέκύκλωσαν πολέμου ἰνίκα πέρσαι καὶ βάρβαροι· καὶ ἀπόλοντο θεία δίκοι πειρασθέντες· ἠδὲ πόλ(ις) ἀσυνὴς συντηριθήσα πρὸς τῆς θ(εοτό)κου αἰτήσεως· ἐκτότε ἄδην εὐχαριστήριον ἀκάθιστον, τὴν ἡμέραν καθωνομάζουσι». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 82ᵃ. Ἴδε ἀριθ. 51, 29.

15. [ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ] λόγος περὶ ἀγάπης, ψαλμοῦ καὶ φιλοπτωχίας. Ἀρχ. «Ὥσπερ πασῶν τῶν ἀρετῶν», φ. 97ᵃ.

16. ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ «λ. εἰς τὸν σταυρὸν καὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν» κτλ. Ἀρχ. «Πάσα ἑορτὴ καὶ πάσα πρᾶξις», φ. 103ᵇ.

Ἀριθ. 151.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵛᵛ (0,205×0,145) ἐκ φ. 343, τῆς ΙΖ' ἑκατ., περιλαμβάνον συλλογὴν ἀνωνύμων λόγων εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἥμερον (Ἴδε ἀριθ. 148) καὶ τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ «ἑρμηνεία εἰς τὸν ς' ψαλμὸν» κτλ. Ἀρχ. «Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς», φ. 175ᵇ. Ἴδε ἀριθ. 148, φ. 177.

2. ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ «λ. εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.». Ἀρχ. «Προσέλθετε καὶ δεῦτε υἱοὶ φωτός», φ. 275ᵃ.

3. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λ. περὶ μετανοίας· καὶ εἰς τὸν ἀποκαταλιφθέντα ἐν ταῖς συνάξεσι· καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης καὶ περὶ κρίσεως». Ἀρχ. «Ὥσπερ τοῖς σπείρουσιν»[3], φ. 281ᵉ.

---

1. Migne, Patrol. τ. 48, σ. 1017.
2. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 298.

1. C. Tischendorf, Apocalypses Apocryphae. Lipsiae, 1866, σ. 95.
2. Migne, Patrol. τ. 87, σ. 3697.—Παράφρασις Δαμασκηνοῦ Στουδίτου, Θησαυρός, σ. 319 κέ.
3) Migne, Patrol. τ. 49, σ. 344.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. περὶ νηστείας, καὶ ἐλεημοσύνης· καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «*Σήμερον ἀγαπητοὶ, τὸν ἰατρὸν προσκυνήσωμεν*»[1], φ. 286[δ].

5. «Ὑπόμνημα τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰῦ Χῦ· καὶ εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν αὐτοῦ· τυγραφήσα (γρ. συγγραφεῖσα) παρὰ τοῦ ἁγίου **ΙΩ. ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ** τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ». Ἀρχ. «*Ἐνάτη ὁκτὼ καὶ δεκάτω, τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος*», φ. 294[δ]. Ἴδε ἀριθ. 148, 5.

6. **ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** «βίος καὶ πολ. τῆς ὁσ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου». Ἀρχ. «*Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν*», φ. 317[α]. Ἴδε ἀριθ. 150, 13.

Κατὰ δύο σημειώματα ἐν φ. 316[δ] καὶ 343[α] τὸ τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τῶν μοναχῶν Γερβασίου καὶ Εὐθυμίου· ἐπὶ δὲ τοῦ φ. 225[δ] ὑπάρχει τύπος μικρᾶς ὀκταγώνου σφραγῖδος, ἐχούσης ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸν μετὰ τῶν συνήθων IC XC, καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφήν· † **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι(Ε)Ρ(ΟΜΟ)Ν(ΑΧ)ΟΥ ΙΕΡΕΩΣ.**

Ἀριθ. 152.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,213×0,15) ἐκ φ. 428, τῆς Ις' ἑκατ. Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ φύλλα τινά.

1. «Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ **ΜΑΡΚΟΥ** τῶ περιποθήτω τέκνω Νικολάω». Ἀρχ. *Ἐπειδή περ πρώην*»[2], φ. 1[α].

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «*Προσήκει τοὺς ἀσκοῦντας*»[3], φ. 16[α].

3. **ΚΑΣΙΑΝΟΥ** ἀββᾶ «περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀνατολὴν κοινοβίων». Ἀρχ. «*Ἐπειδή μοι προσέταξας πάτερ*»[4], φ. 20[α].

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** πρὸς Κάστορα περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς κακίας λογισμῶν[5].

5. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. πρὸς Λεόντιον περὶ διακρίσεως ὠφελείας πολλῆς ἀνάμεστος»[6].

6. **ΝΕΙΛΟΥ** «περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν τῆς κακίας». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος*»[7], φ. 73[δ].

7. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** κεφάλαια ὠφέλιμα». Ἀρχ. «*Ἀρξώμεθα ἀναχωρεῖν τῶν παρόντων*», φ. 88[α].

8. «Παραίνεσις τοῦ ἁγίου **ΜΑΞΙΜΟΥ**». Ἀρχ. «*Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἀβ. Μάξ. διατί πάτερ οὐκ ἔχω κατάνυξιν*»[1], φ. 124[α].

9. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις*»[2], φ. 134[α].

10. **ΠΑΙΑ ΜΟΝΑΧΟΥ** ἀνθολόγιον. Ἀρχ. «*Ἔξεστι παντὶ χριστιανῶ*»[3], φ. 138[α].

11. **ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** τεμάχιον. Ἀρχ. «*Συγχώρησις ἁμαρτιῶν, παθῶν*»[4], φ. 138[δ].

12. **ΙΩ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν, ψυχικῶν καὶ σωματικῶν». Ἀρχ. «*Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν*»[5], φ. 140[γ].

13. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «περὶ προνοίας». Ἀρχ. «*Πάντα ἐκ Θεοῦ*»[6], φ. 148[α].

14. **ΗΣΥΧΙΟΥ** τεμάχιον. Ἀρχ. «*Εἰς οὖν τρόπος νήψεως*»[7], φ. 149[γ].

15. **ΙΩ. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ** τεμάχιον. Ἀρχ. «*Ἡσυχαστής ἐστιν ὁ τὸ ἀσώματον ἐν σωματικῶ οἴκω περιορίζειν*» κτλ., φ. 157[δ].

16. **ΗΣΑΪΟΥ** ἀββᾶ τεμάχιον. Ἀρχ. «*Ὅταν τις χωρήση ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ*», φ. 158[α].

17. **ΙΩΑΝ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** τεμάχιον. Ἀρχ. «*Ὅταν ἡ ψυχὴ πρὸς τὸν Θεὸν*», φ. 163[α].

18. **ΙΣΑΑΚ** ἀββᾶ τεμάχιον. Ἀρχ. «*Σμίκρυνον σεαυτὸν ἐν πᾶσι*»[8], φ. 166[δ].

19. «Τοῦ ἀββᾶ **ΔΩΡΟΘΕΟΥ** διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς». Ἀρχ. «*Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν ὁ Θεός*», φ. 172[α]—273[δ]. Ἴδε ἀριθ. 98, 1.

20. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἐπιστολὴ... πρός τινα ἡγούμενον αἰτήσαντα παρ' αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας, εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀδελφῶν». Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ ἔγραψάς μοι*», φ. 274[δ].

21. **ΙΣΑΑΚ ΣΥΡΟΥ** «περὶ τάξεως ἀρχαρίων». Ἀρχ. «*Αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σώφρων*», φ. 286[δ].

22. «**ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ**, ἐκ τοῦ ἁγίου Παχωμίου». Ἀρχ. «*Τοβέννησίς ἐστι τόπος*»[9], φ. 290[α].

23. «**ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ** λόγος κατανυκτικὸς περὶ ὠφελείας ψυχῆς· καὶ περὶ ἀγάπης καὶ

---

1. Migne, Patrol. τ. 60, σ. 717.
2. Φιλοκαλία, σ. 111—123.
3. Εὐεργετηνοῦ, Συναγωγή, σ. 404.
4. Εὑρηται ἐκδεδ. ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Migne, Patrol. τ. 28. σ. 849.
5. Φιλοκαλία, σ. 61.
6. Αὐτ. σ. 77.
7. Migne, Patrol. τ. 79, σ. 1440.

1. Migne, Patrol. τ. 90, σ. 932 § κζ'.
2. Φιλοκαλία, σ 292.
3. Αὐτ. σ. 529.
4. Αὐτ σ 461.
5. Migne Patrol. τ. 95, σ. 85.
6. Αὐτ. τ. 28, σ. 1400.
7. Φιλοκαλία, σ. 129, ιδ'.
8. Εὐεργετηνοῦ, Συναγ. σ. 315.
9. Migne, τ. 34, σ. 1099.

ταπεινώσεως πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ καταστροφῆς ψυχῆς μοναχοῦ*», φ. 299ˣ.

24. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λόγ. πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων». Ἀρχ. «*Ἀγωνιῶ ἀδελφοί μου*», φ. 413ˣ.

25. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ «λ. κατανυκτικὸς περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης, καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι ὁμολογίας, καὶ τῆς τοῦ σταυροῦ δυνάμεως, καὶ περὶ τῆς μελλούσης καὶ δικαίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κρίσεως». Ἀρχ. «*Μηδὲν προτιμήσωμεν*», φ. 420ˣ.

Ἀριθ. 153.

Ὡρολόγιον χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,20×0,14) τῆς Ις' ἑκατ. καὶ ἐλλειπὲς ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει.

Ἀριθ. 154.

Νομοκάνων χαρτῶος, ἀκέφαλος καὶ ἀτελής, εἰς 8ᵒᵛ (0,19×0,13), γραφεὶς περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΕ' ἑκατ.

Ἀριθ. 155.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0, 20×0, 145) ἐκ φ. 108, ἔτους 1604.

Αἱ **λειτουργίαι ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** καὶ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** κεκαλλιγραφημέναι καὶ μεγάλοις κεχρωματισμένοις ἀρχικοῖς στοιχείοις κοσμηθεῖσαι ὑπὸ «*Δανιὴλ ἱερομονάχου*», οὗ γεννήτορες Γεώργιος καὶ Παλαιολογίνα (φ. 71ᵇ). Ἐν τέλει· «† *ἔτους* ζ^{ω} ρ^{ω} ιβ^{ω}. *ἰνδ.* β^{χ}.». Ἕπονται διατάξεις περὶ χειροτονιῶν ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου κτλ., φ. 88ᵃ—103ᵇ, «εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά», φ. 107ᵃ, καὶ **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «προοίμιον εἰς τὸν ῥηθέντα κατηχητικὸν λόγον τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ λαμπρᾷ κυριακῇ τῆς ἐνδόξου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως». Ἀρχ. *Τί τοῦτο, πατέρες φιλέορτοι*», φ. 104ˣ.

Ἀριθ. 156.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,225×0,165) ἐκ φ. 32, τῆς ΙΖ' ἑκατ.

Αἱ λειτουργίαι **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** καὶ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**, γραφεῖσαι, κατά τινα λίαν ἀνορθόγραφον ἐν τέλει σημείωσιν, ὑπὸ *Μακαρίου ἱερομονάχου*.

Ἀριθ. 157.

ΑΔΗΛΟΥ «κανόνες περὶ τῆς κατὰ μέρος συντάξεως ἑκάστου τῶν τοῦ λόγου μερῶν· ᾠκε' δεκεμβρίου ιη'». Ἀρχ. «*Περὶ τῆς τοῦ λόγου συμπλοκῆς.—Συμπλέκεται ὁ λόγος ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος*» κτλ.

Ἀριθ. 158.

Λειτουργίαι: α') Βασιλείου· β') προηγιασμένων· εἰς 8ᵒᵛ (0,218×0,153) καὶ τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἡ ἑτέρα τῶν πινακίδων τοῦ τεύχους τούτου περικαλύπτεται ὑπὸ ἡμίσεως μεμβρ. διστήλου φύλλου, ἐνέχοντος τεμάχιον βιογραφίας Ἀμβροσίου τοῦ Μεδιολάνων (ΙΑ' ἑκατ.).

Ἀριθ. 159.

Τεῦχος χαρτῶον 8ᵒᵛ σχήματος, ἐκ φ. 124 στιλπνοῦ χάρτου, γραφὲν τῷ 1683 ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Σεραφεὶμ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 76. 109).

1. **ΘΕΟΣΤΗΡΙΚΤΟΥ** μοναχοῦ[1] «*καρὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγ. Θεοτόκον, ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει τῆς ψυχῆς καὶ περιστάσει*», φ. 1ᵃ. Ἕπεται ἀδήλου κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν αὐτήν, φ. 2, ἀπὸ δὲ φ. 7ᵇ—9ᵇ πέντε κεχρωματισμέναι λειογραφίαι (miniatures) παριστῶσαι τοὺς ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τὴν Θεοτόκον, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν προφήτην Δαβίδ. Τὰ τετράδια τοῦ παρόντος τεύχους εἰσὶν ἠριθμημένα ἀπὸ τοῦ φ. 10ˣ—92 περιλαμβάνοντα

2. «**ΔΑΒΙΔ** προφήτου καὶ βασιλέως μέλος», ἤτοι **ψαλτήριον**, ἔχον ἐν τέλει τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «*Χειρὶ Σεραφείμ; ἱερομονάχου καὶ ἁμαρτῶλοῦ, ἐκ μονῆς τοῦ λειμώνος·| καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ· |ᾳ^{ω} χ^{ω}. πγ^{ω}. σεπτεμβρίῳ*»[2]. Ἕπεται (φ. 93ᵡ) εἰκὼν παριστῶσα τὸν Δαβὶδ καταβάλλοντα τὸν Γολιάθ — εἶτα πίναξ τῶν ψαλμῶν, φ. 93ᵋ.

3. **ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ** ἔμμετρα· α') «εἰς τὸ ψαλτήριον στίχοι» δίς· β') «εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον»· γ') «εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ»· δ') «στίχοι καὶ ἀλφάβητος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰγνατίου Μηθύμνης»· ε') «ἕτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου, οὗ τὰ ἀκρόστιχα *ἱερεὺς Ἰωάννης* λέγονται», φ. 94ᵇ 95ᵃ.

---

1. Εἷς Θεοστήρικτος μοναχὸς εἶναι συγγραφεὺς βίου Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἴδε Fabricii-Harless, Bibl. Gr. τ. X., σ. 297.

2. Τὸ ψαλτήριον τοῦτο ἀντεγράφη ἐκ τοῦ κώδ. 220, ὅστις τυγχάνει αὐτόγραφον τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰγνατίου Μεθύμνης.

4. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «σύμβολον περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος». Ἀρχ. «*Ὅστις βούλεται σωθῆναι*», φ. 95[3].

5. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λίβελλος γραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Κ/πόλεως ἐν τῇ πανευδαίμονι, ἡνίκα παρ' ἐκείνου δι' εὐλαβῶν διακόνων ἐπιστολὴν ἐδέξατο τοῦ γνωρίσαι αὐτῷ καὶ τῷ βασιλεῖ, ναὶ μὴν καὶ παντὶ τῷ λαῷ καὶ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ὅπως ὁμολογῇ καὶ πιστεύῃ». Ἀρχ. «*Οὐ μικρὸς ἀμφοτέρωθεν ὁ φόβος*»[1], φ. 96[α]— Ἔπονται ἄγραφοι σελίδες ὁρισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου εἰς τὴν γραφὴν εἰκόνων τῶν ἁγίων Γεωργίου, Δημητρίου, Εὐστρατίου, Παρασκευῆς «*κρατούσης τὴν χώραν καὶ ἐκκλησίαν*»[2], Ἰγνατίου Μεθύμνης κτλ. Παρέπονται εὐχαὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἕτεραι κατανυκτικαὶ καὶ παρακλητικαί, ἀντιγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Σεραφείμ «*ἀπὸ ψαλτήριον παλαιόν*».

Τὸ τεῦχος τοῦτο βρίθει μὲν ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων, ἀλλ' εἶναι ἀξιόλογον καλλιγραφικὸν μνημεῖον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ χαριέσσας ὁπωσοῦν εἰκόνας, τὰ ποικίλα κοσμήματα καὶ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα.

Ἀριθ. 160.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,21×0,15) ἐκ φ. 93, ἔτους 1633.

Αἱ **λειτουργίαι ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** καὶ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**· παρέπονται διατάξεις περὶ διαφόρων χειροτονιῶν. Καλλιγραφικώτατον καὶ πολυτελῶς ἐσαχωμένον ἀντίτυπον, δωρηθὲν τῇ μονῇ ὑπὸ *Λαυρεντίου ἀρχιερέως*. Ἐν φ. 93· «*Μέμνησο τῶ γράψαντι| Θεοδοσίω |Μηδείας ταπεινῷ, τῶ |ἐκ νήσου Ἄνδρου*[3]*: αχ.λγ'.| ὀκτωβρίῳ κγ'. ἰνδ. β'ς*».

Ἀριθ. 161.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,215×0,15) ἐκ φ. 54, ἔτους 1649.

Αἱ **λειτουργίαι ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** καὶ «προηγιασμένων», ἔχουσαι ἐν τέλει (φ. 45[α]) τὸ ἑξῆς σημείωμα· «*χεὶρ ἁμαρτωλοῦ ἱερέως, Ἰωάννου, |Σαμαρᾶ, τοῦ ἐλαχίστου.|.. Τέλος εἴληφεν κατὰ τὸ αχμθ' ἔτος σριον| μαρτίου α' ἰνδ. β'ς*». Ἔπονται διατάξεις χειροτονιῶν. Ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα ὑπερμεγέθη καὶ κεχρωματισμένα.

Ἀριθ. 162.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,213×0,157) ἐκ σελίδων 59, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** οἶκοι εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, σ. 1—20.

2. «Οἶκοι κδ' εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον· ποίημα τοῦ **Ραματᾶ**»[1], σ. 20—38.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** «κανὼν παρακλητικὸς πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων». Ἕπεται «ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον».

Ἀριθ. 163.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,21×0,145), γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατ.

ΑΔΗΛΟΥ παράφρασις εἰς τὸ ἁπλοῦν ἁπάντων τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαβίδ, ἐπιγραφομένη· «*Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μεγάλος, ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς Ἑβραίους δὲν ἔχει ἀπογραφήν*». Ὡς δεῖγμα δὲ τῆς παραφράσεως ταύτης τίθημι ὧδε τὴν ἀρχὴν τοῦ α' ψαλμοῦ· «*Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁπού δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸν δρόμον τῶν ἁμαρτωλῶν δὲν ἐσταμάτησε, καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῶν κολάκων, ὁπού παρακινοῦσι τοὺς ἄλλους εἰς τὰς ἁμαρτίας, δὲν ἐκάθησε*».

Ἀριθ. 164.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,25×0,147), γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατον., περιλαμβάνον δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, ἧς ἡ μὲν γραφὴ μεγάλη καὶ καθαρά, τὰ δὲ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα ὑπερμεγέθη, πεποικιλμένα καὶ κεχρωματισμένα. Τὰ σχέδια δὲ καὶ τὴν κόσμησιν αὐτῶν ἐποίησεν ὁ καλλιγράφος «*Κωνστάντιος μοναχός*».

Ἀριθ. 165.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8[ον] (0,208×0,15) τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος.

---

1. Migne, Patrol. τ. 94, σ. 1421.
2. Ἤτοι παριστᾷ τὴν ἐν Λέσβῳ κωμόπολιν ἁγίας Παρασκευῆς.
3. Ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ ὡς μητροπολίτου Μηδείας ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ 1623-24 ἔτους. Ἐκκλησ. Ἀληθ. τ. Β', σ. 668.

1. Ὁ Λέων Ἀλλάτιος καὶ ὁ Φαβρίκιος μνημονεύουσιν αὐτοῦ τροπάρια μόνον εἰς ἅγιον Νικόλαον τὸν Μυρέων. Bibl. Gr. τ. XI, σ. 78. XII, σ 37.

Αἱ **λειτουργίαι ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** καὶ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ**. Παρέπονται διατάξεις, εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι. Ἐν τέλει τῆς τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίας ὁ καλλιγράφος σημειοῖ· «*Παμμεδέοντι Θεῷ σὺν υἱεῖ, πνεύματι δόξα|', Γαβριὴλ ὁ οἰκτρὸς ἐν μοναχοῖς καὶ θύτης—ὀκτοβρίῳ κε'*».

Ἀριθ. 166.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,212×0,15) ἐκ φ. 112, ἔτους 1604.

1. **Ἀκολουθία** «μηνὶ νοεμβρίου εἰς τὰς γ'· τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου ναοῦ τοῦ ἁγίου... Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ». Ἕπεται ἑτέρα ἀκολουθία τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ μεγαλομ. Γεωργίου, καὶ διήγησις θαύματος γενομένου ἐν Καππαδοκίᾳ, φ. 1ˣ—79ᵛ.

2. **ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λόγ. εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον». Ἀρχ. «*Συγκαλεῖται πάλιν ἡμᾶς*»[1], φ. 80ˣ.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς ὁ Ρωμαίων αὐτοκράτωρ*»[2], φ. 84ᵟ. Ἐν τέλει· «*Ἔτους ζριβ'· ἰνδικτιῶνος β' μηνὶ μαρτίου, ιζ' :—Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχαι (sic) ὑπεραιμοῦ, Ἰωσὴφ μοναχοῦ τλήμονος, καὶ ρακενδύτου μάλιστα δὲ καὶ Λεσβίτου· σωθῇ ὁ γράψας ἐλεύθῃ ὁ ἔχων*». Ἔσωθεν τῆς α' πινακίδος σημείωμα· «†*ἐτοῦτη ὑφιλάδα ὑπάρχι τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ λειμόνος τῶν Ταξιαρχῶν τῆς μιτιλήνης τῆς Καλλονῆς τοῦ Παρασίγι κτλ. . ἰνδ. α' ἰανουαρίου: 12*»[3].

Ἀριθ. 167.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,15) ἐκ φ. 58, γραφὲν κατὰ δεκέμβριον τοῦ 1649 ὑπὸ Δαμιανοῦ.

Ἀκολουθίαι εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα, εἰς τὸ μικρὸν σχῆμα, εἰς τὸ μέγα, εἰς τὸ ἅγιον ἔλαιον, καὶ εἰς μοναχὸν τελευτήσαντα.

Ἀριθ. 168.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκ φ. 52, ἔτους 1583.

Λειτουργία ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἔχουσα ἐν τέλει τὸ ἑξῆς σημείωμα· «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἀποστολοευαγγέλια εἰς διαφόρους ἁγίους ἐκ χειρὸς τοῦ Μητροφάνι καὶ τάχα ἱερομοράχου· ἰνδ. ιβ' ἔτους ζιβ'. μὴν σεπτεμβρίῳ 13 ἡμέρα ε'*».

Ἀριθ. 169.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,195×8,155) τῆς ΙΗ' ἑκατ.

Ἐξομολογητάριον ἐν τουρκικῇ γλώσσῃ, ἐπιγραφόμενον ὧδε· «*Νομοκάνωναϛ τῶν ἁγίων Πατέρων· ἀκολουθία τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως*». Ἕπεται ἀνώνυμος (εἰς ἁπλῆν ἑλληνικὴν φράσιν) διδασκαλία εἰς τὸν ἐξομολογοῦντα.

Ἀριθ. 170.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,153), ἔτους 1546.

Λειτουργία ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἑρμηνεία αὐτῆς ὑπὸ **ΦΙΛΟΘΕΟΥ** Κ/πόλεως, καὶ ἀποστολοευαγγέλια καὶ εὐχαί. Ἐν τέλει· «*Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ Θεοφίλου πόνος. Ἐν ἔτει ζ"ρ"δ'"*». Κατά τινα αὐτόγραφον ἐπιστολιμαίαν σημείωσιν τοῦ ἱερέως Ἰακώβου (ἐν φ. 1ᵟ) πρὸς τὸν Ἰγνάτιον Μεθύμνης, τὸ τεῦχος ἀνῆκεν εἰς τὸν ἱερομόναχον Θεοδόσιον.

Ἀριθ. 171.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0, 20×0, 145) ἐκ φ. 130, τῆς ΙΖ' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου καὶ ἀφιερωθὲν παρ' αὐτοῦ τῇ μονῇ.

1. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** λόγοι κδ', φ. 1-61.
2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** κατηχήσεις, φ. 65-130.

Ἀριθ. 172.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,208×0,147) ἐκ φ. 400, τῆς ΙΕ' ἑκατ. Ἀκέφαλον.

1. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** ὁμιλίαι ν', φ. 1-388.
2. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα», φ. 389ᵅ.

Κατὰ τὴν Ις' ἑκατ. ἦν κτῆμα «*Σγουρὶ ἱερέος καὶ σακελλίου Μυτιλήνης*».

Ἀριθ. 173.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,142) τῆς Ις' ἑκατ. Ἀκέφαλον.

1. Eabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 230.
2. Αὐτόθι σ. 229. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα ἐν κώδικι 87.—Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. Β', σ.105.
3. Περὶ τῆς θέσεως Παρασίγι ὅρα κατωτέρω ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ 259 κώδικος.

Μηναῖον Αὐγούστου.

Ὁ σταχωτὴς πρόσθηκεν ἔσωθεν τῶν πινακίδων δύο μεμβρ. φύλλα διστήλου κώδικος τῆς ΙΑ' ἑκατ., περιέχοντα μέρη ὁμιλιῶν **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**· ἐφ' ἑνὸς τούτων ἐπιγραφή· «Ὁμιλία νά. Ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς» κτλ. Ἀρχ. «*Πάλιν ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῶν πρώην εἰρημένων*»[1] κτλ.

Ἀριθ. 174.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,15), γραφὲν τῷ 1704 ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Σεραφείμ (ἴδε ἀριθ. 159) καὶ ἀφιερωθὲν παρ' αὐτοῦ τῇ μονῇ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου

ἀκέφαλον, συγκείμενον ἐκ λς' τετραδίων.

Ἀριθ. 175.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,195×0,135) τῆς ΙΖ' ἑκατ., περιλαμβάνον παραπεφρασμένα ἀποσπάσματα περὶ διαφόρων θεολογικῶν, φυσικῶν καὶ ἰατρικῶν ζητημάτων· Γρη. Ναζιανζηνοῦ, Μωϋσέως, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἱπποκράτους, Γαληνοῦ, Χρυσοστόμου, Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, Ἀγαπητοῦ διακόνου, Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Μελετίου μοναχοῦ, Ἰω. Νηστευτοῦ, Γρ. Νύσσης, Ξιφιλίνου, Μαρίνου ἱερομονάχου, Ἐπιφανίου, Ἰσιδ. Πηλουσιώτου, Βασιλείου, Ἰω. Δαμασκηνοῦ καὶ Γρηγορίου Διαλόγου.

Ἀριθ. 176.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,208×0,135) ἐκ φ. 188, τῆς ΙΕ'-Ις' ἑκατ.

1. **ΜΑΝΟΥΗΛ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ** γραμματικὰ καὶ ψυχαγωγικὰ σχέδη ἐπὶ διαφόρων κειμένων, ἤτοι τροπαρίων, τεμαχίων ἀρχαίων συγγραφέων, μύθων κτλ., φ. 1-181.

2. «Σύντομος παράδοσις καὶ ἑρμηνεία τῶν ἐρωτημάτων τοῦ Μοσχοπούλου». Ἀρχ. «*Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ὀκτώ*», φ. 182-188.

Ἀριθ. 177.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκ φ. 364, τῆς ΙΖ' ἑκατ.

1. Λόγοι καὶ ὁμιλίαι Βασιλείου Σελευκείας, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νύσσης, Βασιλείου Καισαρείας, Ἀνδρέου Κρήτης. Κατ' ἐκλογὴν δὲ σημειῶ

2. «**ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** καὶ χαρτοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἀρχ. «*Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς*», φ. 118α.

3. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «*Οὐρανοῦ προκειμένου ἡμῖν*», φ. 191ε.

4. Ἀδήλου ἐν ἁπλῇ φράσει σύντομος διήγησις περὶ τῶν τεσσάρων πρώτων οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἀριθ. 178.

Ἔντυπα δύο συνδεδεμένα τεύχη (=Συνταγμάτιον Ματθαίου Τζιγάλα. Ἐνετίησιν 1635, καὶ Πασχάλιον αἰώνιον τοῦ αὐτοῦ. Ἐνετ. 1646), ὧν προτάσσεται ἐν χειρογράφῳ «ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ἐκλογὴ καὶ σύνταξις **ΘΗΚΑΡΑ** μοναχοῦ». Ἐν τέλει δὲ τοῦ δευτέρου ἐντύπου βιβλίου προσετέθησαν δύο χειρόγραφα φύλλα τῆς ΙΖ' ἑκατ., περιλαμβάνοντα α') μέρος ποιήματος μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, οὗ ἡ ἀρχή·

> Χριστὲ ἄναξ ὃς περ τὰ πέλεις .... μερόπας
> ἐσθλά, καὶ ἐν πάντεσσιν ὁδὸς θεία τέτυξαι

καὶ β') ἔμμετρος ὑπόμνησις τοῦ θανάτου, ἧς οἱ πρῶτοι στίχοι ἔχουσιν ὧδε·

> Τί θαυμάζεις, ὦ βροτέ,
> καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν πλοῦτον,
> καὶ ὁρίζεις κάστρα, τόπους,
> καὶ ἔχεις τόση ἐξουσίαν κτλ.

Ἐν ἔτει 1702 ἦν κτῆμα Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ χωρίου Πέτρας, ἐν Λέσβῳ.

Ἀριθ. 179.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,244×0,175) τῆς Ις' ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ ἀτελές· λεπτογραμμία καὶ συντομογραφία.

ΣΑΒΒΑ Ἱεροσολυμίτου τυπικόν.

Ἀριθ. 180.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 8ον (0,224×0,155) τῆς ΙΔ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ φ. 118. Ἐγράφη ὑπὸ Θεοδότου (φ. 1—88) καὶ Θεοφυλάκτου (φ. 89ϰ—118)· περιέχει δὲ

1. «**Ἐξαποστειλάρια** σὺν Θεῷ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ» (φ. 1 κέ.). Ἐν τέ-

1. Migne, Patrol. τ. 54, σ. 451.

λει τῶν ἐξαποστειλαρίων τοῦ μηνὸς αὐγούστου (φ. 64^{b})· «*Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ, τοῦ μηνολογίου· τελειωθέντος, διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ Θεοδότου καὶ ἀναξίου ἀναγνώστου:—Οἱ τῆς παρούσης ἐντυγχάνοντες βίβλου, μέμνησθε διὰ τὸν Κύριον· τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· ἵν' ἄφεσιν μικρὰν παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ λάβω· τῶν ἐμῶν ὧν ἔπραξα*». Καὶ πάλιν ἐν τέλει τῶν ἐξαποστ. τοῦ κυριακοδρόμου (φ. 71^{b})· «*Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ πόνος Θεοδότου*».

2. [ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΪΤΩΝ] «Λόγος εἰς τοὺς μεγάλους ἱεράρχας, πατέρας καὶ διδασκάλους, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «*Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς*», φ. 81^{a}. Τὸ τέλος ἐλλείπει· τὸ δὲ κείμενον τελευτᾷ ἐν ταῖς λέξεσιν· «ὃ καὶ τεχνικῆς ὑψηλότερον μεθόδου καὶ πραγματείας ὕψει καὶ μεγέθει λόγου τοσοῦτο τηλικαύτην ἡδύτητα καί»... Ἴδε ἔκδ. de Lagarde σ. 113, § 143.

3. «† *Θεοτόκε βοήθει μοι τῷ σῷ δούλῳ Θεοφιλάκτῳ* †.—Λόγος θρηνητικὸς τοῦ ὁσίου π. ἡ. ΣΥΜΕΩΝ *μοναχοῦ*», φ. 89^{x}.

4. ΠΑΥΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΟΣ. «Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων, παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ, καὶ κτήτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Εὐεργέτιδος». Ἀρχ. «*Ὁ ὅσιος π.ἡ. Ἰωάννης ὁ ἐν Λυκῷ*», φ. 97.

5. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΘΗΝΟΥ «ἐπιστολὴ... πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην τοῦ Σιναίου ὄρους, τὸν Σχολαστικόν, προτρεπομένη αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς θείας Κλίμακος σύνταξιν», φ. 111^{x}. Ἐν ταῖς ὥαις μακρὰ σχόλια ἐρυθρῷ μέλανι γεγραμμένα.

Ἀριθ. 181.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,21×0,15), γραφὲν ἐν ἔτει 1637 ὑπὸ Ραφαὴλ (ἴδε ἀριθ. 96).

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Ἐν τέλει· «† *Ἐτελειώθη ὁ παρὼν ὀκτώβριος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ραφαὴλ, ἱερομονάχου ἐν μηνὶ ἀπριλλ. ἔτει ζρμε'*».

Ἀριθ. 182.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,20×0,15), γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐν τέλει ἐλλείπει ἓν φύλλον.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἀριθ. 183.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,215×0,15) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἀριθ. 184.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,208×0,15) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Ἀριθ. 185.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,215×0,15), γραφὲν ἐν ἔτει 1554 ὑπὸ Γρηγορίου.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει· «† *Τέλος εἴληφε τὸ παρὸν μηναῖον, ἐν μηνὶ ἰουνίῳ, κζ', ἐν ἔτει ,ζξβ' ἰνδικτιῶνος ιβ'.*

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος:

τοῦ αὐτοῦ μέμνησο, ὦ Θεοῦ θύτα».

Ἀριθ. 186.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,192×0,14) τῆς Ις' ἑκατ.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

Τὸ τελευταῖον φύλλον ἡμικεκομμένον, ἔκ τινων δ' ἐν αὐτῷ στοιχείων φαίνεται ὅτι τὸ τεῦχος ἦν κεχρονολογημένον.

Ἀριθ. 187.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον} (0,19×0,14), γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. ὑπὸ Ματθαίου μοναχοῦ. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουσι φύλλα.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει· «† *Τὸ παρὸν μηναῖον ὑπάρχει πόνος καὶ κτῆμα τοῦ ἐν πνευματικοῖς ἐλαχίστου Ματθαίου μοναχοῦ* [*ἱεροδιακόνου*], *καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθε ὑ*[*πὲρ ἐμοῦ*]».

Ἀριθ. 188.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145) τῆς Ις' ἑκατ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Μηναῖον Μαΐου.

Ἔσωθεν τῶν πινακίδων ὑπάρχουσι δύο μεμβράνινα φ. διστήλου κώδικος τοῦ ΙΒ' αἰῶνος, περιέχοντα τροπάρια εἰς ἁγίους τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου.

Ἀριθ. 189.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,15) τῆς Ις' ἑκατ.

Τριῴδιον, οὗ ἐλλείπουσιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Ἀριθ. 190.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον, ἐκ φ. 324, γραφὲν ὑπὸ Νεοφύτου ἐπισκόπου Ταλαντίου ἐν ἔτει 1567 καὶ ὑπὸ ἑτέρου ἀνωνύμου βιβλιογράφου.

1. **ΜΑΛΑΣΣΟΥ** νομοκάνων ἐκ 500 κεφαλαίων (φ. 7x—282), ὧν τὸ τελευταῖον περιλαμβάνει χρονολογικὰς «*περὶ τῶν αὐθεντῶν τῶν Τουρκῶν*» σημειώσεις, ἃς ἐξέδωκα τὸ πρῶτον ἐκ παρομοίου κώδικος τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς σχολῆς[1]. Ἐν τέλει τοῦ 448 κεφ. (φ. 260α)· «*Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ταλαντίου Νεόφυτος ὁ γράψας ταῦτα: τῷ ,ζοε': ἰνδικτιῶνος: ι': μηνὶ μαρτίῳ, ιθ': ἡμέρα δ'*».

2. **ΚΩΝΣΤ. ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ** «ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων». Ἀρχ. «*Τῶν κανόνων οἱ μέν εἰσι*» κτλ., φ. 283α.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «περὶ πίστεως ὀρθοδόξου καὶ περὶ αἱρέσεων». Ἀρχ. «*Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν*», φ. 313x.

4. **ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ** «νόμοι γεωργικοὶ κατ'ἐκλογήν». Ἀρχ. «*Περὶ γεωργικῶν α'. Χρὴ τὸν γεωργὸν*» κτλ., φ. 317δ.

5. Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου, φ. 321ε.

6. «Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως **ΛΕΟΝΤΟΣ** τοῦ σοφοῦ· ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως». Αἱ μητροπόλεις εἰσὶν 80, αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ 39 καὶ αἱ ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης ἐπισκοπαὶ 12.

7. «Θέσπισμα τοῦ μεγάλου **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ** περὶ τοῦ πάπα Ρώμης». Ἀρχ. «*Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι*»[1], φ. 323.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. Ἐν φ. 1 καὶ 2 ὑπάρχουσι σημειώματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν δηλοῖ ὅτι τὸ παρὸν τεῦχος, ἀποβιώσαντος τοῦ πνευματικοῦ Διονυσίου, ἀφιερώθη τῇ μονῇ· τὸ δέ, ὅτι παρὰ ταύτης ἐπωλήθη δι' ἄσπρα 4 (μηνὶ νοεμβρίῳ 1625) τῷ μητροπολίτῃ Μιτυλήνης Κωνσταντίῳ[2]. Ἐν φ. 2δ «† *τω ,ζλη' ἰνδικτιῶνος δ^ης* (=1590) *ἐν μηνὶ ἀβγούστω εἰς τὰς ἐνέα ἐχειροτόνιθει μητροπολιτης Μιτύληνης· Παΐσιος*»[3]. Τὸ αὐτὸ σημείωμα ἀναγινώσκεται καὶ ἐν φ. 282x. Ἀπὸ φ. 3x—4x ὑπάρχει ἐπιστολὴ Κωνσταντίου μητροπολίτου Μιτυλήνης (ἔτους 1627), περὶ ἧς θὰ σημειώσω ἀλλαχοῦ τὰ δέοντα.—Μετὰ δὲ τὸ προσημειωθὲν ὑποβολιμαῖον θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀναγινώσκεται σημείωσις ἔχουσα ὧδε· «† *τῷ ,ζοε^ω ινδ. ι' (=1567), ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ θ^η, ἡμέρα τετράδ. ὥρα ἑνάτη τῆς ἡμέρας, ἔγινεν ἔκληψις τοῦ ἡλίου· καὶ ἐκράτησεν ἕως μιᾶς ὥρας· καὶ ἔγινεν θρόησις πολλὴ εἰς τὸν κόσμον*». Παρέπονται πέντε αἰνίγματα.

Ἀριθ. 191.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,213×0,14) τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἀκέφαλος νομοθεσία λίαν ἐπιτετμημένη. Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τίτλου XXVII, 41 τοῦ Prochirum auctume (ed. Zachariae, σ. 207) «*Πατὴρ καὶ υἱὸς ὑπεξούσιος*» κτλ., φ. 1-42. Ἀναγράφω ὧδε τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τίτλων.

Τίτλ. ζ' περὶ ἐνεχύρου. Ἀρχ. «Τὸ ἐνέχειρον εἰς ἀσφάλειαν» κτλ.
Τίτλ. η' περὶ ἐγγυητοῦ. Ἀρχ. «Πᾶσα κατοχὴ δύναται» κτλ.
Τίτλ. θ' περὶ ὕβρεων. Ἀρχ. «Γενικῶς μὲν» κτλ.
Τίτλ. ι' περὶ κλοπῆς. Ἀρχ. «Περὶ κλοπῆς ἀγωγὴ» κτλ.
Τίτλ. ια' περὶ πράσεως καὶ ἀγορᾶς. Ἀρχ. «Πρᾶσις καὶ ἀγορασία» κτλ.
Τίτλ. ιβ' περὶ τόκων.
Τίτλ. ιγ' περὶ παρακαταθήκης.
Τίτλ. ιδ' περὶ κοινωνίας.
Τίτλ. ιε' περὶ λύσεως κοινωνίας.
Τίτλ. ις' περὶ πάσης μισθώσεως.

---

1. Ὅρα τῆς ἐφημερίδος Ἀμαλθείας, ἔτους 1874, ἀριθ. 2075.

1. Ἀρμενόπουλος ed. Heimbach, σ. 820.
2. Διὰ τὸ γῆρας παρητήθη τῇ 27 μαΐου 1629. Ὅρα Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. 567.
3. Διὰ λόγους ἀσθενείας παρητήθη καὶ οὗτος τοῦ θρόνου Μιτυλήνης τῇ 28 μαρτίου 1603. Ὅρα Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. 551, 552.

Τίτλ. ιζ′ περὶ καινοτομίας.
Τίτλ. ιη′ περὶ ναυτικῶν.
Τίτλ. ιθ′ περὶ ποινῶν.
Τίτλ. κ′ περὶ ἀπελάτων.
Τίτλ. κα′ περὶ διασείσεων.
Τίτλ. κβ′ περὶ διαμελισμοῦ σκύλων καὶ λαφύρων.
Τίτλ. κγ′ περὶ φυτεύσεως. — Ἕπεται

«*Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα νομοθεσία*» περὶ γαμικῶν συναλλαγμάτων συνισταμένη ἐκ τῶν ἑπομένων 21 τίτλων.

α′ περὶ μνηστείας γάμου.
β′ περὶ ἀρραβώνων μνηστείας.
γ′ περὶ δωρεῶν μνηστείας.
δ′ περὶ ὅρκου καὶ διαθήκης γάμου.
ε′ περὶ ἀκριβείας γάμου.
ς′ περὶ προγαμιαίας δωρεᾶς.
ζ′ περὶ κεκωλυμένων γάμων.
η′ περὶ δικαίων προικός.
θ′ περὶ ἐκδικήσεως προικός.
ι′ περὶ δωρεῶν γάμου.
ια′ περὶ δωρεῶν ἀνδρὸς καὶ γυναικός.
ιβ′ περὶ ὑπάρξεων μητρικῶν.
ιγ′ περὶ αἰτιῶν λύσεως γάμου.
ιδ′ περὶ κληρονόμων.
ιε′ περὶ ἀποκλήρων.
ις′ περὶ λεγάτων.
ιζ′ περὶ διαθήκης αὐτεξουσίων.
ιη′ περὶ διαθήκης ὑπεξουσίων.
ιθ′ περὶ διαθήκης ἀπελευθέρων.
κ′ περὶ δωρεῶν.
κα′ περὶ ἀνατροπῆς δωρεῶν.

Πρὸ τοῦ η′ τίτλου τῆς πρώτης ἀκεφάλου νομοθεσίας ὑπάρχουσι δύο κεφάλαια ἐπιγραφόμενα «*περὶ συμβολαίων*» καὶ «*περὶ πραγμάτων ἀνταλλαγῆς*». Τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀποτελεῖ τὸ 1 ἐδάφιον βιβλ. Α′, τίτλ. η′ τῆς ἑξαβίβλου Ἀρμενοπούλου (ἔκδ. Heimbach, σ. 118), ἔνθα ὁ ἡμέτερος κῶδιξ παρέχει ὧδε τὸ τέλος αὐτοῦ· «*τῶν βουλευμάτων γὰρ τὸ μίγμα ἐκ (sic) τῶν συμβαλλόντων προσώπων συμβόλαιον (sic) καλεῖται*». Τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ κεφαλ. ἄρχεται οὕτω· «*Κελεύομεν, τὰς πράσεις καὶ ἀνταλλαγὰς καὶ δωρεὰς καὶ δόσεις καὶ ἀρραβῶνας καὶ πάντα ὅσα ἀγράφως γίνονται*» κτλ.

2. **ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.** «Τὰ ἀπανθίσματα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἤτοι αἱ παραβολαὶ καὶ αἱ δύσληπτοι λέξεις, ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας». Ἀρχ. «*Ὁ εὐαγγελιστὴς οὗτος Ματθαῖος γενεαλογεῖ*» κτλ., φ. 45[x].

3. **ΑΔΗΛΟΥ** «ἑρμηνεῖαι διάφοροι ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολῶν». Ἀρχ. «*Πρὸς Ρωμαίους. Ὅσοι ἀνόμως* κτλ. *Ἑρμηνεία. Δηλονότι, οἱ Ἕλληνες*» κτλ., φ. 81. Ἐν τέλει ἀναγινώσκεται σημείωσις περὶ τῶν χαρακτήρων τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

4. **ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΠΑΜΦΙΛΟΥ.** «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Τὰ ἀπανθίσματα τῶν ἑρμηνειῶν τῆς θείας τῶν ψαλμῶν βίβλου, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου». Ἀρχ. «*Περὶ ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ θαυμασίας καὶ μελιγλώττου δέλτου*» κτλ., φ. 89.

5. «Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ σοφωτάτου **ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ** υἱοῦ Δαβίδ, [ρ]ήσεις νουθετικαὶ καὶ πάνυ ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ σοφίας* κτλ. *Τὸ ῥητὸν τοῦτο καὶ νοητῶς ἑρμηνεύεται*», φ. 138.

6. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** κεφ. διαφόρων ζητημάτων πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα, φ. 144. Τὸ τέλος αὐτῶν ἐλλείπει.

7. Ἀπανθίσματα «ἐκ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως, ἑρμηνευθέντα παρὰ τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου τοῦ **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**», φ. 151. Ἐν τέλει βιογραφικὴ σημείωσις περὶ Χρυσοστόμου δηλοῦσα, ὅτι προέστη τοῦ θρόνου Κ/πόλεως ἓξ ἔτη.

Ἀριθ. 192.

Ἀκέφαλον τετράδιον χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,228 ×0,155) ἐξ 8 φ., τῆς ΙΗ′ ἑκατ., περιλαμβάνον τροπάρια τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου, μητροπολίτου Μεθύμνης, καὶ τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ. Ἐν τέλει· «*Πόνος καὶ ἐπιμέλεια Μελετίου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου, ἐκ κώμης Ἀχυρῶνος*».

Ἀριθ. 193.

Τετράδιον χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,218×0,163) ἐξ 8 φ., γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ′ ἑκατ.

«**ΚΟΣΜΑ** ἱερομονάχου Γανοχωρίτου, διδασκάλου τοῦ παναγίου Τάφου»[1], τρεῖς παρακλητικοὶ κανόνες· α′) εἰς τὴν Θεοτόκον, β′) εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Βησσαρίωνα, ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης[2], γ′) εἰς τὸν ἅγιον νέον ἱερομάρτυρα Σεραφείμ, ἀρχιεπίσκοπον Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου[3].

1. Ἴδε Μ. Γεδεών, Χρον. τῆς πατριαρχ. ἀκαδ. Ἐν Κ/πόλει, 1883, σ. 208 ἐν ὑποσημειώσει.

2. Ὅρα περὶ αὐτοῦ Ι. Σακκελίωνος, Στιγίλλιον πατριαρχ. ἐν «Δελτίῳ ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἑταιρίας», τόμ. Β′, σ. 15-20. — Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. Α′, σ. 46.

3. Ὁ βίος αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ «Νέῳ Μαρτυρολογίῳ». Μετετυπώθη ὑπὸ Κ. Σάθα, Τουρκοκρατ. Ἑλλ. σ. 215. Ὁ Νικόδημος (Συναξαρ.

Ἀριθ. 194.

Τετράδιον χαρτῶον εἰς 8ον (0,225×0,16) ἐκ 10 φ., γραφὲν ὑπὸ Παϊσίου ἱερομονάχου Λεσβίου τῷ 1757 ἔτει.

«Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰγνατίου ἀρχιερέως Μεθύμνης», διάφορος τῆς ἐκδεδομένης.

Ἐν τέλει· «*Ἐγράφθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἁμαρτωλοῦ Παϊσίου ἱερομονάχου Μιτυληναίου τῆς Μπούρας, οἱ ἀναγινωσκωντες μέμνησθε πρὸς Κύριον :—αψτζ': ἐν μηνὶ αὐγούστου ιγ': —Ἀφιερώθη δὲ, τῷ ἀρχιθύτη καὶ κτήτορι, τῆς μονῆς τοῦ λιμόνος· ἁγίω Ἰγνατίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Μιθύμνης*».

Ἀριθ. 195.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,20×0,142) ἐκ φ. 205, ΙΓ' ἑκατ. Ἀκέφαλον.

Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαί.

Αἱ πράξεις ἄρχονται ἀπὸ Α' 11 «*[πο]ρευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν*» κτλ.

Ἀριθ. 196.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,19×0,14) ἐκ φ. 358, Ις' ἑκατ.

1. Περικοπαὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, ἀναγινωσκόμεναι κατὰ τὰς Κυριακάς, φ. 1α.

2. Περικοπαὶ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου, ἀναγινωσκόμεναι κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὴν τοῦ τριῳδίου περίοδον, φ. 60α.

3. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγ. εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκήν». Ἀρχ. «*Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν*», φ. 168δ.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγ. περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν παρθένον». Ἀρχ. «*Ἄρα οἴδατε πόθεν*»[1], φ. 172α.

5. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «λ. εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἁμαρτωλήν, τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ· καὶ εἰς Σίμωνα τὸν Φαρισαῖον». Ἀρχ. «*Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην*», φ. 178α.

6. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγ. εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν θείων μυστηρίων, καὶ εἰς τὸ Πάσχα, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον*», φ. 185α.

7. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὸ *εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ* κτλ., καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ.». Ἀρχ. «*Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμών*», φ. 192α.

8. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λ. εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου . . . καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας» κτλ. Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ. 203.

9. **ΑΔΗΛΟΥ** «λ εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν». Ἀρχ. «*Λαμπρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα*», φ. 214α.

10. **ΑΔΗΛΟΥ** λ. «κυριακῇ 6' τοῦ Θωμᾶ». Ἀρχ. «*Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ κυριακῇ*», φ. 219.

11. **ΑΔΗΛΟΥ** λόγος «κυριακῇ γ' τῶν Μυροφόρων». Ἀρχ. «*Καὶ ἡ παροῦσα κυριακὴ καὶ ἁγία ἡμέρα*», φ. 223δ.

12. **ΑΔΗΛΟΥ** λ. «κυριακῇ δ' τοῦ παραλύτου». Ἀρχ. «*Πολλῶν καὶ μεγάλων*», φ. 227.

13. **ΑΔΗΛΟΥ** λ. «κυριακῇ ε' τῆς Σαμαρείτιδος». Ἀρχ. «*Καὶ σήμερον ἡμῖν*», φ. 331δ.

14. **ΑΔΗΛΟΥ** λ. «κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ». Ἀρχ. «*Τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ*», 338α.

15. **ΑΔΗΛΟΥ** λ. «κυριακῇ ε' τῆς Ἀναλήψεως». Ἀρχ. «*Εὐφραινέσθωσαν σήμερον*» φ. 346δ.

Ἀριθ. 197.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,18×0,13), γραφὲν ὑπὸ Ματθαίου τῷ 1617· (ὅρα ἀριθ. 187). Ἀκέφαλον.

Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν τέλει· «† *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον μηνὶ ματῳ κδ' ἡμέρα σαββάτῳ ἐν ἔτει ζρκε', καὶ ἀφιερώθη τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῶν πανσέπτων Ταξιαρχῶν τοῦ καὶ Λειμῶνος ἐν θεοσώστῳ Μιτυλήνῃ· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ οἰκτροῦ Ματθαίου καὶ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου καὶ αὐτόχθονος· καὶ εἴτι σφαλερὸν εἴρηται ἐπιδιορθώσατε*».

Ἀριθ. 198.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,177×0,122), γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς Ις' ἑκατ. Κεκοσμημένα ὑπερμεγέθη κεφαλαῖα στοιχεῖα.

Λειτουργία ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ἦν πρότερον κτῆμα Κωνσταντίου, μητροπολίτου Μιτυλήνης[1].

τ. Α', σ. 274) σημειοῖ, ὅτι «ὁ σοφολογιώτατος διδάσκαλος Χριστόφορος ὁ Προδρομίτης συνέθετο εἰς αὐτὸν ὀκτωήχους κανόνας, προσόμοιά τε καὶ ἰδιόμελα, ἅτινα καὶ ἐτυπώθησαν ὁμοῦ μὲ τὴν ἀκολουθίαν του».

1. Migne, Patrol. τ. 49, σ. 291.

1. Ὁ ἐν ἔτει 1611 ἀναφερόμενος μητροπολίτης Μιτυλήνης Κωνστάντιος (Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλ. τ. Γ', σ. 558) ἦκμαζεν ἀπὸ τῆς πατριαρχίας τοῦ Ραφαὴλ Β', ὡς δηλοῖ πολυχρονισμός τις γεγραμμέ-

Ἀριθ. 199.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,175×0,115) ἐκ φ. 108, γραφὲν τῷ 1576 ὑπὸ Ἀθανασίου μητροπολίτου Ἐφέσου[1].

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ καὶ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ** λειτουργίαι, μετὰ τῶν συνήθως προτασσομένων διατάξεων.

Ἐν φ. 80ᵇ «† *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀθανασίου πόνος, ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ, τάχα καὶ ἀρχιερέως: |ἔτει ,ζ^ω, π^ω, δ^ω', μηνὶ μαρτίῳ, ἰνδικτιῶνος δ^ης.|* † *Ὁ Ἐφέσου μητροπολίτης Ἀθανάσιος, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας*». Ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας σελίδος σημειοῦται ἐρυθροῖς γράμμασιν ἡ «*δοκιμασία τῆς κιννάβαρις*» ὧδε· «† *Ἀργυρόπολος ὁ πρωτοπαπὰς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ εὐαγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Ἀθανάσιος ἱερομόναχος, ταυῦν δὲ μητροπολίτης Ἐφέσου*».

Ἀριθ. 200.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,16×0,105), τῆς Ις' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ διαφόρων, καὶ ὀνομαστὶ ὑπό τινος μοναχοῦ Ἰακώβου.

Εὐχολόγιον, περιλαμβάνον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ ἑπόμενον κείμενον· «Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς (sic) συνόδου, ἥτις ἐπὶ ἀνατροπῇ συνέστη τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ, εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ τε καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας δηλονότι, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. Ἐτυπώθη δ' αὕτη ἐν ἔτει ,ςϡιϛ' (=1484) ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Συμεών»[2].

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «*αχλα' ἤρτεν ὁ Χίου μιτροπολήτης εἰς τὸ μοναστήρι ὁποῦ εἶχεν ἀλλαργαρήσι ἀπὸ τὴν Χίον διὰ τὸ πασᾶ καὶ ἔκαμεν ἡμέρες τιραῖς· ἀπόκει ἐδιάβη εἰς τὸ καλόν*».

Ἀριθ. 201.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 12ᵒᵛ (0,16×0,118), ἐκ φ. 188 τῆς ΙΓ' ἑκατ., καὶ ἑτέρων 37 ἀναπληρωματικῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ., περιέχον τοὺς ἀσκητικοὺς λόγους (πνευματικὰς πλάκας)

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος

μετά τινων μεταγενεστέρων νεοελληνιστὶ γεγραμμένων σχολίων ὑπὸ *Νικηφόρου Βυζαντίου*. Τῷ αὐτῷ Νικηφόρῳ ἀνῆκε πρότερον καὶ τὸ τεῦχος, βραδύτερον δὲ *Νεκταρίῳ μοναχῷ*. Ἔν τινι τῶν ἀναπληρωματικῶν φύλλων ἀναγινώσκεται ἐρυθροῖς γράμμασι τὸ ἑπόμενον σημείωμα· «† *ἡ ἁγιωτάτη βίβλος αὕτη ἦγουν εἰ Κλίμακος· ἀπὸ πολλῆς ἐρείας σαθρωθὲν, τό τε χάρτα καὶ αἱ πυρακίδαις ἀνεκαινίσθη καὶ ἐκαλλοπίσθη· διαχειρὸς καὶ πόνου κάμου Ἱερεμίου ἱερομονάχου, ἀπονίσου Κῶου. τὸ ἐπινόμη Ραμοῦς· καὶ ἡ ἀναγινόσκοτες εὔχεσθέ μόν διὰ τὸν Κ(ύριο)ν· τοῦ ἁμαθοὺς καὶ ἁμαρτωλοῦ*».

Ἀριθ. 202.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,155×0,11) τῆς ΙΖ' ἑκατ.

«Νόμιμον κανονικὸν»

ἐν δημοτικῇ φράσει, διῃρημένον εἰς 311 κεφάλαια, ὧν προηγεῖται ὁ πίναξ. Τὸ ὅλον δὲ τεῦχος ἔχει «*κόλαις λζ', 37*».

Ἀριθ. 203.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,151×0,10), γραφὲν τῷ 1532 ἔτει.

«**Ἐξόδια στιχηρά,** εἰς κοσμικοὺς καὶ μοναχούς». Ἐν τέλει· «*αφλϐ' ἰουλλ. κη'*».

Ἀριθ. 204.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,15×0,09), τῆς Ις' ἑκατ.

Εὐχολόγιον, οὗ τὸ περιεχόμενον σημειοῦται ἐν ἰδίῳ προταχθέντι πίνακι. Τούτου δὲ πάλιν προτάσσονται χρονολογικαὶ σημειώ-

---

νος ἓν τινι ὧν τοῦ παρόντος τεύχους. Ὅρα περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ 190 τεῦχος.

1. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑπέγραψεν ἐν συνοδικῷ γράμματι (4575) τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β'. Ὅρα [Π. Νεοκλέους], Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ. Ἐν Ἱεροσολύμοις, 1868, σ.9. Ἐπίσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνέγραψεν ὁ Ἀθανάσιος καὶ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ Gerlach, διατρίβων ἐν Κ/πόλει τῇ 24 αὐγούστ. 1576. Ἴδε Crusii, Turcograec. σ.507.

2. Ἡ ἀκολουθία αὕτη εὑρηται ἐν τοῖς ἐντύποις εὐχολογίοις, ἐν τῷ Τόμῳ Ἀγάπης τοῦ Ἱεροσολύμων Δοσιθέου καὶ ἐν τῷ Ε' τόμῳ (σ. 143-147) τοῦ συντάγματος τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ὑπὸ Ράλλη καὶ Ποτλῆ.

σεις ἀπὸ 1303-1536 ἔτους περὶ ἁλώσεων διαφόρων πόλεων[1].

Ἀριθ. 205.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,145×0,10) τῆς Ις' ἑκατ., ἐκ φ. 307.

ΘΗΚΑΡΑ θεοτοκάριον,

περιλαμβάνον παρακλητικοὺς κανόνας *Θεοκτίστου* μοναχοῦ καὶ *Κοσμᾶ*, *Ψελλοῦ*, *Θεοδώρου Λασκάρεως* τοῦ αὐτοκράτορος καὶ *Νικολάου Ξανθοπούλου*.

Ἐπὶ τοῦ 1α φ. ἐπιγραφή· «*Ὕμνοι τριαδικοὶ σὺν εὐχῇ, ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ*».

Ἀριθ. 206.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155,×0,105) τῆς ΙΖ' ἑκατ., γραφὲν ὑπό τινος Ἀντωνίου (ἴδε φ. 94).

Ἀνθολόγιον κανονικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν κατ' ἐκλογὴν σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα[2].

1. Προθεωρία τῆς ἐπιτομῆς Κωνστ. Ἀρμενοπούλου, φ. 1.

2. Ἀδήλου «περὶ τῆς ψευδεπιπλάστου συνόδου» ἐν δημοτικῇ φράσει (φ. 8α) πληροφοροῦσα, ὅτι Μάρκος ὁ Εὐγενικὸς «ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κ/πόλεως· καὶ εὑρίσκεται τὸ γένος του ἕως τοῦ νῦν εἰς τὸν Γαλατάν».

3. Σημείωσις ἔχουσα ὧδε, φ. 51. «Νικόλαος μοναχὸς ὁ Μουζάλων γενόμενος Κύπρου καὶ παραιτησάμενος, ὡς πολλοὶ μὲν ἔλεγον, καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην αὐτήν, πολλοὶ δὲ μόνην τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπὶ λζ' ἔτη σχολάσας εἶτα ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν θρόνον Κ/πόλεως· καὶ ποιήσας χρόνους γ' μῆνας δ' εἶτα παρητήσατο ἀμφιβόλως ἐκβάλας τῶν ἀποσχισθέντων ἀπ' αὐτοῦ πολλῶν ὄντων, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἐχειροτόνησε».

4. Ἀκολουθία «περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας», φ. 52.

5. Σημείωσις ἐν φ. 59α. «Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀλεξίου Δούκα τοῦ Μούρτζουφλου ὁποῦ αὐτὸς ἐβασίλευσεν ἐν Κ/πόλει μόνον ἡμέρας ο', καὶ αὐτίκα γέγονεν ἡ ἅλωσις τῆς Κ/πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων κατὰ τὴν ιβ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ςηψηιβη ἔτους, ἐλθόντων καὶ πεσόντων τῶν Λατίνων ἀντικρὺ ταύτης εἰς Χαλκηδόνα κατὰ τὴν κζ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς ς' ἰνδικτιῶνος, καὶ σκυλευόντων τὰ περικύκλω αὐτῆς μῆνας η'». Αὐτόθι, φ. 59δ· «Γρηγόριος ὁ Θεολόγος πρότερον Σασίμων γενόμενος ἐπίσκοπος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Κ/πόλεως ἐπεκηρύχθη, ἐπικυρωθέντος αὐτῷ τοῦ θρόνου παρὰ τῆς συνόδου, ὡς πολλὰ καμόντι καὶ τῆς λώβης τῶν αἱρέσεων τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντι. Ὡς δέ τινάς τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἀρχιερέων μάθοι ὁ μακάριος τῷ πράγματι φθονήσαντας, τὸν συντακτήριον ἐξέδοτο λόγον καὶ ἑκουσίως τοῦ τῆς βασιλίδος θρόνου ἐξίσταται, ἀρχιερατεύσας ἔτη ιβ'».

6. «Διάταξις Πέτρου καὶ Παύλου», ἧς ἡ ἀρχή· «*Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατασσόμεθα ἐργάζεσθαι τοὺς δούλους ἡμέρας πέντε, σάββατον δὲ καὶ κυριακὴν σχολαζέτωσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς εὐσεβείας*» κτλ., φ. 64α.

7. «ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, περὶ τοῦ Ἀρτζιβουρίου». Ἀρχ. «*Τῇ ἑβδομάδι πρὸ τῆς ἀποκρέου*»[1], φ. 66δ.

Ἀριθ. 207.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,141×0,10) ἐκ φ. 148, γραφὲν περὶ ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον τὰ ἑπόμενα κείμενα·

1. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ «λόγος φανερῶν τίνι ὡμοιώθη ὁ ἀνθρώπινος βίος» κτλ., φ. 1.

2. «Περὶ τοῦ ἀναχωρητοῦ ὁποῦ ἐζήτησεν νὰ ἰδῇ τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ», φ. 22δ.

3. «Ἐρωτήσεις ΠΕΤΡΟΥ μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον Γρηγόριον τον Διάλογον πάππα Ρώμης· τί δύνονται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν», φ. 27α.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου. Ἀρχ. «*Βίον καὶ ἐνάρετον*»[2], φ. 33α.

5. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «λ. εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον». Ἀρχ. «*Οἱ πόρρωθεν τοὺς λιμένας θεασάμενοι*», φ. 70δ.

---

1. Τοιαύτας χρονολογικὰς σημειώσεις συνέλεξα πλείστας ὅσας, σκοπῶν νὰ τὰς καταχωρίσω ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει.

2. Παραλείπονται αἱ ἀνορθογραφίαι.

1. Migne, Patrol. τ. 127, σ. 517.

2. Ὁ Φαβρίκιος παρέλιπε τὸν ἅγιον τοῦτον. Παραπεφρασμένος βίος αὐτοῦ εὕρηται ἐν Ἁγιορείτου Παραδείσῳ σ. 178—185· πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. Α', σ. 266.

6. **ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ** «περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας». Ἀρχ. «*Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἁμαρτωλός*», φ. 81[δ].

7. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγ. εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «*Ἀεὶ μὲν ἀδελφοὶ*», φ. 96[α].

8. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ». Ἀρχ. «*Ἀκούσωμεν, ὦ φιλακροάμονες*», φ. 110[ε].

9. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ** «εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν». Ἀρχ. «*Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς*», φ. 128[κ].

10. «Διήγησις θαυμαστὴ καὶ παράδοξος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδ. μεγαλομ. Γεωργίου, ὁποῦ ἔκαμεν κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐν τῇ πόλει καλουμένῃ Λασία». Ἀρχ. «*Ἀκούσατε ἀδελφοί μου*», φ. 141[κ].

Ἀριθ. 208.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,142×0,095), γραφὲν τῷ 1644 ἔτει.

«**Νόμιμον** ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων χριστιανῶν ὀρθοδόξων, πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον καὶ κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον». Διαιρεῖται εἰς 247 κεφάλαια, ὧν προτάσσεται ὁ πίναξ ἐν 15 φύλλοις. Ἐν τέλει· «*Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ,ζρνϐ', αὐγούστου λ'*».

Ἀριθ. 209.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,14×0,095), γραφὲν ὑπὸ Γερασίμου μοναχοῦ, ὑπερμεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ.

Εἱρμολόγιον.

Ἀριθ. 210.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,15×0,102), γραφὲν τῷ 1786 ὑπὸ Στυλιανοῦ Σμυρναίου, ἀπομιμηθέντος ἐπαρκῶς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας.

«**Νομοκάνων** πάνυ ὠφελιμώτατος καὶ ἀναγκαιότατος εἰς πνευματικοὺς πατέρας, νεωστὶ μετατυπωθείς, καὶ μετ' ἐπιμελείας πλείστης διορθωθείς, ἐκ πολλῶν σφαλμάτων, διὰ συνδρομῆς τε, καὶ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου κυρίου κὺρ Καλλινίκου Σμυρναίου. ϕψπς[ϡ]. Ἐν ἔτει 1786, ἐγράφη τε καὶ ἐδιορθώθη παρ' ἐμοῦ Στυλιανοῦ Σμυρναίου ἀναγνώστου».

Ἀριθ. 211.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,15×0,103), γραφὲν περὶ ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατ.

Περίοδοι Ἰωάννου εὐαγγελιστοῦ[1].

Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἱκανὰ φύλλα. Τὸ κείμενον ἄρχεται ταυῦν ἀπὸ τῶν λέξεων· «*τὸ ἔργον τῆς καμίνου· εἰσελθοῦσα δὲ ἡ Ρωμάνα*» κτλ., λήγει δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς· «*ἐπέρθουν ὅτι αὐτῷ ἐχωρίζοντο· ὁ δὲ Ἰωάννης εἶπεν· εἰ καγὼ χωρίζομαι ὑμῶν*».

Ἀριθ. 212.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,134×0,095) τῆς ΙΖ' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ Χριστοφόρου, οὗ τὸ ὄνομα δὶς ἁπανταχῆ ἐνταῦθα.

1. **Λειτουργία ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, φ. 1-37. Ἕπεται εὐχὴ τῶν κολλύβων καὶ ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. Τροπάρια· διάφορα παρασεσημασμένα. Ἐπιγράφονται· «Ταῦτα συνετέθησαν ὧδε παρεμοῦ **ΚΑΠΜΕΝΤΟΣ** ἱερομονάχου εὐσυνόπτως, ψαλλόμενα εἰς πανδαισίαν εὐθυμίας χάριν»[2].

Ἀριθ. 213.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,146×0,105), γραφὲν περὶ ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατ.

«**Νομοκάνονον** πάνυ πλουσιώτατον» ἐκ κεφ. 355, ὧν ὁ πίναξ καταλαμβάνει 24 φύλλα.

Ἀριθ. 214.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,148×0,10) τῆς ΙΖ' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ Χριστοφόρου (ἴδε ἀριθ. 212) καὶ Ματθαίου μοναχοῦ ἱεροδιακόνου (ἴδε ἀριθ. 187).

Λειτουργίαι ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἀριθ. 215.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,15×0,105) ἐκ φ. 272, γραφὲν παρὰ διαφόρων· Ις'-ΙΖ' αἰῶνος. Κατά τινα σημείωσιν Χριστοδούλου Συροπούλου, ἐν φ. 37-38, ἦν πρότερον κτῆμα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βατοπεδίου, εἶτα περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐν Ἀχυρῶνι Θεοφάνους ἱερο-

---

1. Μεγάλα τεμάχια τῶν περιόδων τούτων ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Συναγωγῇ Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ (ἐν Βενετίᾳ, 1783), σ. 322. 631. 819. 1072.

2. Ὁ βιβλιοδέτης προσέθηκε φύλλον μουσιχοῦ τεύχους, ὅπερ, κατά τινα σημείωσιν, ἐγράφη ὑπὸ Κανέλλου Πελοποννησίου διὰ δαπάνης Διονυσίου ἱερομονάχου Μιτυληναίου, τῇ 16 νοεμβρίου 1776.

μονάχου, ἐπιτεθέντος καὶ τύπους δύο διαφόρων αὐτοῦ σφραγίδων.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Χαραλάμπους. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ κυρίου*», φ. 1.

2. «Διήγησις τοῦ ὁσ. π. ἡ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρχ. «*Πορευόμενος ποτέ τινας*», φ. 41α.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «*Βίον καλὸν καὶ ἐράρετον*», φ. 61α.

4. «Διήγησις εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου μαίστωρος τῆς μουσικῆς Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη»[1]. Ἀρχ. «*Δεῦτε πάντες λαοί*», φ. 115.

5. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Εὐγενίου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαρίας». Ἀρχ. «Ἤν τις ἀνὴρ ὀνόματι *Εὐγένιος*»[2], φ. 121δ.

Ἀριθ. 216.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,15×0,10) ἐκ φ. 213, γραφὲν τῷ 1669.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑπατίου ἐν δημοτικῇ φράσει, ἀκέφαλον.

2. Ἄθλησις τοῦ μεγαλομάρτ. Νικήτα. Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις*», φ. 35δ.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «*Βίον καλὸν καὶ ἐράρετον*», φ. 58δ.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου. Ἀρχ. «*Διηγήσατό τις ἅγιος γέρων*»[3], φ. 80δ.

5. «Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακάριον πάπαν Ρώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον, τί δύνανται αἱ λειτουργίαι» κτλ. (Ἴδε ἀριθ. 207, 3). Ἀρχ. «*Ἐὰν τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου*», φ. 111α.

6. «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ τὰ σαραντάρια· τοῦ ὁσίου ΗΣΑΪΟΥ μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου». Ἀρχ. «*Ἔρας ἄρχων εἰς τὴν Νικομήδειαν*», φ. 116α.

7. «Περὶ τῶν σαραντάρίων (sic) ὁποῦ κάμουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ **Πατερικοῦ** θαυμαστὴ διήγησις». Ἀρχ. «*Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικόν*», φ. 120δ.

8. «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνα καὶ λειτουργίαν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ». Ἀρχ. «*Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ*», φ. 124. Παρέπονται τέσσαρα περὶ ἱερέων διηγήματα.

9. «Λόγος τοῦ ἀββᾶ ΙΣΑΑΚ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μεταφρασθεὶς παρὰ **Διονυσίου** ἱερομονάχου **τοῦ Στουδίου**[1]». Ἀρχ. «*Ἀδ. καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λογία*», φ. 153α.

10. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ «λόγ. ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν, μεταφρασθεὶς παρὰ **Διονυσίου** ἱερομονάχου **τοῦ Στουδίτου** εἰς τὸ κοινότερον». Ἀρχ. «*Πρέπει τὸν μοναχόν*», φ. 160δ. Ἕπεται λόγος ἀνεπίγραφος **Ἰω. Χρυσοστόμου** εἰς ἁπλῆν φράσιν.

Ἀριθ. 217.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,155×0,105) ἐκ φ. 202, γραφὲν τῷ 1667 ἔτει ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Σεραφεὶμ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 159).

1. **Ψαλτήριον,** οὗ προτάσσονται ὁδηγίαι περὶ τῆς κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἀναγνώσεως τῶν οἰκείων ψαλμῶν. Ἐν τέλει, ἐρυθροῖς στοιχείοις, δύο ἐπιγράμματα καὶ σημείωσις ἔχουσα ὧδε· «*Ἔτος δυπήρχεν φαέθων ὁπταὶ πόλου· ἑπτακισχιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου· μηνὸς ἀρχομένου τε ἰουλίου α*ης: — *Σεραφεὶμ ἱερομόναχος ἐκ μονῆς τοῦ Λειμῶνος*».

2. Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, φ. 148.

3. «Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως», φ. 162.

4. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ εὐχαὶ τῆς μεταλήψεως καὶ στίχοι ἑτέρων εἰς αὐτήν.

5. «Εὐχὴ ΣΥΜΕΩΝ ἀκατάληκτος τριμετρος». Ἀρχ. «Ὦ *πάτερ, υἱὲ πνεῦμα τριὰς ἁγία*» κτλ., φ. 175.

6. Δύο ἀποσπάσματα ΜΑΞΙΜΟΥ καὶ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, φ. 182δ.

7. «Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῇ τις, ἤγουν εἰς ὀνείρωξιν» καὶ εὐχαὶ διάφοροι ἀνεπίγραφοι, φ. 191α.

8. «Ἐκλογὴ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πά-

1. Ἐξεδόθη ἐν τῷ βιβλίῳ Στεφάνου Λαμπαδαρίου· Κρηπίς, ἤτοι νέα στοιχειώδης διδασκαλία τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς . . . Νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Δ. Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1875, σελ. 132-136. Ἑτέρα περὶ αὐτοῦ παραπεφρασμένη διήγησις ἀναγινώσκεται ἐν Ἀγαπίου Ἁμαρτ. σωτηρ., σ. 292-294. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 1 ὀκτωβρίου. Ἴδε Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. Α′, σ. 92.

2. Πρβλ. Fabricii, Bibl. Gr. X, σ. 224.

3. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 344. — Ἕτερον ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ Νικόδημος, Συναξαρ. τ. Α′, σ. 415.

1. Ἀρχιερεὺς δὲ γενόμενος μετωνομάσθη Δαμασκηνός. Σώζονται καὶ ἕτεραι παραφράσεις αὐτοῦ. Ὅρα τὴν ἐμὴν ἔκθ. παλαιογρ. ἐρευνῶν ἐν ἀρχαιολ. παραρτ. ΙΖ′ τόμ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου (1886) σ. 44.

νυ ὠφέλιμος, κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «*α'. Ἡ τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν πίστις, χωρὶς τῶν ἔργων*», φ. 196ˣ. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον εἶναι τοῦ ἁγίου **ΜΑΚΑΡΙΟΥ**. Ἀρχ. «*Τοὺς πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ βουλομένους*» κτλ.

Ἀριθ. 218.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,15×0,105) ἐκ φ. 225, τῆς ΙΕ' ἑκατ.

ΚΩΝΣΤ. ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ἐξάβιβλος, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν ταῖς ὥραις. Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἱκανὰ φύλλα.

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐβλάβη μεγάλως ἐξ ὕδατος, καταστάσης πολλαχοῦ τῆς γραφῆς παντελῶς ἀδιακρίτου.

Ἀριθ. 219.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,153×0,105) ἐκ φ. 120, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. ὑπὸ Ἀκακίου ἱερομονάχου. Τινὰ φύλλα ἐγράφησαν κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** στίχοι 44, ἐν δημοτικῇ φράσει, κατὰ φιλαργύρων καὶ περὶ θανάτου, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἔσωθεν ἐπιφανείας τῆς α' πινακίδος καὶ διήκοντες μέχρι τοῦ 1 φύλλου. Ἀρχ. «*Ἄνθρωπε τίνε τα κοπιὰς, τίνε ταπαραδέργεις·| ἃς σέβρεχεν ὁ Κύριος δουκάτα δὲν χωρτέρεις*» κτλ.

2. **ΑΔΗΛΟΥ** στίχοι. Ἀρχ. «*Ἐμοὶ προεκρίθησαν ἐκ βρέφους — — — Ἡ ἀλήθεια. Φῶς χρηματίζω καὶ λύχνος τοῖς χρωμένοις*» κτλ., φ. 2ˣ.

3. «**ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ**» ἐπιγράμματα τρία, ὧν τὸ πρῶτον ἄρχεται ὧδε· «*Ἄνδρες βροτοὶ φύγωμεν ἐκ πλάνου κόσμου*»[1], φ. 3.

4. **ΓΡΗΓ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** ἀκροστιχίς. Ἀρχ. «*Ἀρχὴν ἁπάντων*»[2], φ. 4ᵇ.

5. «Ὠδάριον κατανυκτικὸν[3] εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χ., ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως **ΛΕΟΝΤΟΣ** τοῦ σοφοῦ, διὰ στίχων ὀκτωσυλλάβων τῶν λεγομένων ἀνακρεοντείων», μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

6. «**ΚΑΤΩΝΟΣ** Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ καὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ **Πλανούδης**». Ἀρχ. «*Προοίμιον. Ἀναπολήσας ἐγὼ*», φ. 16ᵃ.

7. **ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΥ** «Ἰαμβοι εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας». Ἀρχ. «*Ἡ ἀγάπη λέγει. Ἐγω γε πηγὴ*», φ. 40ˣ.

8. **ΓΡ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** στίχοι. Ἀρχ. «*Σὺν ταῖς ἀκάρθαις ἐκφύονται*», φ. 44ˣ. Ἐν τέλει «*χειρὶ Ἀκακίῳ ἱερομονάχῳ*». Οἱ αὐτοὶ στίχοι ἀναγινώσκονται καὶ ἐν φ. 3ᵇ.

9. **ΑΔΗΛΟΥ** διήγησις. Ἀρχ. «*Ἀδελφὸς παραγερόμενος εἰς ἰατρεῖον καὶ προσαγορεύσας τῷ ἰατρῷ ἔφη. Ἔστι βοτάνη ἐνεργοῦσα ἐν πλημμελημάτων πέρθει ;*»

10. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ** τοῦ Σωζοπολίτου «στίχοι ἀνακρεόντειοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως»[1]. Ἀρχ. «*Εἰ πλειστάκις ἁμαρτήσας*», φ. 48.

11. «**ΙΩΒ** εἰς τὸν Χρυσόστομον» στίχοι. Ἀρχ. «*Ἥλιος μὲν ἄρωθεν ἀπ' Οὐλύμποιο καρήνων*», φ. 49ᵇ.

12. **ΓΡΗΓ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** στίχοι διάφοροι.

13. **ΑΔΗΛΟΥ** ἔμμετρος διδασκαλία περὶ ἐγκρατείας κτλ. Ἀρχ. «*Πολλάκις με ἠξίωσας τέκνον εὐλογημένον |διὰ γραφῆς δηλῶσαί σοι πῶς ὀφείλεις διάγειν| εἰς εὐχὴν εἰς ἐγκράτειαν εἰς ἀληθῆ νηστείαν*», φ. 56ᵉ.

14. **ΙΩΑΝΝΟΥ** ἀποκάλυψις, φ. 62ˣ.

15. **ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ** ἐπίγραμμα δίστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «*Δωδεκάτη τὸν παῖδα*»[2] κτλ., φ. 117ˣ.

16. Ἐπίγραμμα «ἀδέσποτον». Ἀρχ. «*Ἄδης μὲν σύλησεν*»[3], φ. 117ˣ.

17. «**ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ** πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν τάφον Ἰωάννου πάππα Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «*Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν*»[4], φ. 117ᵉ.

18. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** εἰς τὸν αὐτόν»· Ἀρχ. «*Ἄρχος Ἰωάννης*», φ. 118ᵃ.

19. **ΑΔΗΛΟΥ** τροπάρια. Ἀρχ. «*Ἦχος α'. Ἐν ἀρομίαις συλληφθείς*», φ. 118ᵇ.

20. «Τοῦ **ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ**» στίχοι. Ἀρχ. «*Θρήνει με κέλλα σχοῦσα ρωθρὸν ἐργάτην*»[5], φ. 120ˣ. Ἕτεροι (φ. 120ᵇ), ὧν ἡ ἀρχή. «*Βλέπω σε κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον*».

Ἀριθ. 220.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,155×0,105) ἐκ φ. 70, γραφὲν τῷ 1527 ἔτει πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου Μεθύ-

1. Migne, Patrol. τ. 99, σ. 1780.
2. Αὐτ. τ. 37, σ. 903.
3. Αὐτ. τ. 107, σ. 309.

1. Fabricii-Harless, Biblioth. Gr. XI, σ. 644.
2. Ἐκδ. Boissonade. Paris, 1824, σελ. 61, ἀριθ. κ'.
3. Anthol. Palatina (ἐκδ. Dübner), VII, 538.
4. Δὲν εὑρηται ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἀνακρεοντείων αὐτοῦ. Migne, Patrol. τ. 87, σ. 3733 κἑ.
5. Migne, Patrol. τ. 99, σ. 1780.

μνης. Τὰ φ. 1ᵃ—2ᵇ περιλαμβάνουσιν ἰδιόχειρα τοῦ Ἰγνατίου, ἤτοι τρίμετρον ἀκατάληκτον εὐχὴν **Συμεὼν** ἀπὸ τοῦ στίχου «*κατεσπιλωμένω· ἐμοὶ σκοτεινῶ καὶ κατερρυπωμένω*»[1]. Ἀπὸ τοῦ φ. 2ᵇ—3ᵃ ἀναγινώσκεται ἰδιόχειρον ἐπίσης ποίημα **ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ**, ἤτοι εὐχὴ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, προστάτην τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθείσης μονῆς. Καὶ τὰ μὲν ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν πρώτων 24 στίχων ἀποτελοῦσιν ἀλφάβητον, οἱ δὲ λοιποὶ 14 τὴν ἀκροστιχίδα τήνδε : «*Ἰωάννης Ἱερεύς*»[2]. Ἀρχ. «*Ἄρχων Μιχαὴλ δυνάμεως Κυρίου*». τέλος «*συγχώρησίν γ' εὕρω καγὼ ὧν ἔπραξα ἀφρόνως*». Τὸ ποίημα τοῦτο μεταγραφὲν καὶ ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου ἱερομονάχου Σεραφεὶμ ἐν τῷ 109 κώδικι, φ. 147ᵇ, εὑρηται κεφαλαίοις στοιχείοις γεγραμμένον καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσωθεν τοίχου τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς, παρά τινα πύλην.

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀπὸ τοῦ 3 μέχρι τοῦ 70 φύλλου ἀποτελεῖ πολύτιμον καλλιγραφικόν τε καὶ καλλιτεχνικὸν μνημεῖον. Ἐν φύλλοις 61 (φ. 6ᵃ—67ᵇ) περιλαμβάνει πλήρες **ψαλτήριον** κατὰ καθίσματα ἐν λεπτοτάτῳ γραφικῷ χαρακτῆρι, οὗ μικρὸν πανομοιότυπον τεμάχιον εὕρηται ἐσχεδιασμένον ἐν τῷ Γ' πίνακι, ἀριθ. 5, εἰλημμένον ἐκ τοῦ ΟΗ' ψαλμοῦ, στίχ. 1-6 *(ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἕθνη - - γνώσκοντά σε)*. Ἐν τέλει τοῦ Ψαλτηρίου ἀναγινώσκονται δύο ἐπιγράμματα, ἅτινα, κατὰ τὸν ἱερομόναχον Σεραφεὶμ (ἴδε ἀριθ. 109) ἐποιήθησαν ὑπὸ Ἰγνατίου Μηθύμνης. Τῆς διαβεβαιώσεως δὲ αὐτοῦ ὀρθῆς οὔσης, δέον ἴσως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι καὶ τὸ ψαλτήριον ὅλον εἶναι αὐτόγραφον. Ἀλλ' εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀντιστρατεύονται παλαιογραφικοὶ κυρίως λόγοι, μαρτυροῦντες καθ' ἡμᾶς, ὅτι, πλὴν τῶν δύο πρώτων φύλλων, τὰ λοιπὰ ὀφείλονται εἰς ἔμπειρον, ἀλλ' ἄγνωστον καλλιγράφον καὶ καλλιτέχνην, προτάξαντα καὶ τοὺς ἑπομένους κεχρωματισμένους πίνακας.

1) Παράστασις φ. 36 τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἔχοντος ἀνεφγμένας τὰς πτέρυγας, φέροντος ποδήρη χιτῶνα, οὐράριον καὶ φελόνιον, καὶ κρατοῦντος τῇ μὲν δεξιᾷ σκῆπτρον, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σφαῖραν.

2) Παράστασις ὁμοία τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, φ. 4ᵃ.

3) Ἡ ἁγία Τριάς, φ. 4ᵇ.

4) Ἡ Θεοτόκος καθημένη καὶ κρατοῦσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 5ᵃ.

5) Ὁ προφήτης Δαβὶδ καθήμενος, ἑστεμμένος, καὶ κρατῶν κιθάραν.

Ὁ αὐτὸς καλλιτέχνης καὶ ἐν φύλλοις 68-70 ἐσχεδίασεν ἓξ πίνακας παριστῶντας τοὺς μεγαλομάρτυρας Γεώργιον, Δημήτριον καὶ Θεόδωρον τὸν Τήρωνα, τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τὸν ἰσαπόστολον μέγαν Κωνσταντῖνον μετὰ τῆς ἁγίας Ἑλένης· ἀλλὰ τὸν χρωματισμὸν αὐτοῦ παρέλιπε.

Τὰ δὲ ἐν τέλει τοῦ ψαλτηρίου προμνησθέντα ἐπιγράμματα ἔχουσιν ὧδε·

Χεῖρες φίλαι, κόλποι τε καὶ σὺ, καρδία,
ὑμῖν τὸ σεπτὸν χρῆμα πιστεύω μόνοις.
Ὑμεῖς λαβόντες, εὐλαβῶς τηρεῖτέ μοι
τὸ μάργαρόν μου τοῦτο, τὸ βρύον χάριν
καὶ τῆς ἄνωθεν ἀστραπῆς πέπλος μένον·
οὗ κρεῖττον οὐδὲν εὗρον ἐν τοῖς τιμίοις·
ὃ ὑπὲρ τοῦ κάλλους θαυμάσας πάντων πλέον,
ὡς ἔμπορος σοφός τις ἀντεκτησάμην,
τούτου τε πλουτῶ καὶ τρυφῶ καὶ ζῶ πλέον
ἢ πᾶσιν οἷς πέφυκα χαίρειν ἐν βίῳ·
ἀλλ' εὐλαβῶς φέροιτο καὶ σώζοιτό μοι,
οὕτως ἄχραντον, λάμπον οὕτως εἰς τέλος.

Ἕτερον.

Ψαλτήριον τήρησον, ὦ ψυχή, πόθῳ·
τῆς γὰρ μερίμνης ἄξονας κατατρίβει,
νέμων λογισμοὺς τῆς ἄνω θεωρίας.
Δαβὶδ θεόπτα, τὴν θεόφθογγον λύραν
κρούων, κραδαίνων τὴν ὑφήλιον κτίσιν,
σκότους λύτρωσαι δαιμόνων κακουργίας.
Λύρα βίβλον τέτευχα τερπνὴν Δαυίδου,
ἣν εἰσορῶντες οἱ κεκτημένοι φίλοι
ἐμοῦ μέμνησθε τοῦ τρόπου καὶ τῶν πόνων.
Δαυϊτικὴ πέφυκα βίβλος ἀσμάτων,
φέρουσα τοῖς μέλπουσι φέρτατον κλέος,
χάριν τε τῷ γράψαντι καὶ κεκτημένῳ.

Ἔτος δ' ὑπῆρχεν φαέθων ὤπται πόλου, ἑπτακισχιλιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου· μηνὸς ἀρχομένου τε μαρτίου εᵑ» (1527). Ἐπὶ μιᾶς τῶν πινακίδων σημείωμα· «*Τῆς η' ἰνδικτιῶνος ζᵒᵛηᵒᵛ ἔτους (1550) ἐγράψαμεν τὰ πρόβατα καὶ τὰ αἰγίδια εἰς κατάστιχον τοῦ Λειμῶνος 379, ὁμοίως καὶ τῆς Παναγίας Μερσινιάτισας 32*».

Ἀριθ. 221.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ᵒᵛ (0,154×0,107) ἐκ φ. 194, περιλαμβάνον ἀντίγραφα διαφόρων γραφέων τῆς ΙΖ' ἑκατ.

1. Τροπάρια δύο παρασεσημασμένα εἰς τὸν

1. Αὕτη ἡ εὐχὴ ἀναγινώσκεται πλήρης ἐν τῷ 109 κώδικι, φ. 61ᵇ—62ᵇ.

2. Περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ὅρα ἔμπροσθεν σ. ιϐ', 8, 71.

ὅσιον καὶ θεοφόρον π. ἡ. Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθω», φ. 1α.

2. Παρασεσημασμένος «πολυέλεος, λατρινὸς λεγόμενος, ψαλλόμενος ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· ποιηθεὶς παρὰ διαφόρων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἀρχ. «*Δοῦλος Κυρίου ἀλληλούϊα*», φ. 4.

3. Ὕμνοι εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 40.

4. Εὐχαὶ ἀδέσποτοι λζ'. Ἀρχ. «*Ἐπιγροίη σε Κύριε*», φ. 64.

5. «Εὐαγγέλια ἑωθινὰ τὰ ἀναστάσιμα τὰ ια'», φ. 120.

6. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «ὑπόμνημα εἰς τοὺς ψαλμούς». Ἀρχ. «*Πᾶσαι μὲν ἅγιαι αἱ θεῖαι Γραφαί*»[1], φ. 135.

7. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ὑπόθεσις εἰς τοὺς ψαλμούς. Ἀρχ. «*Τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν*», φ. 149δ.

8. ΑΔΗΛΟΥ διάλογος ἐπισκόπου μετὰ ἡγουμένου. Ἀρχ. «*Ὁ ἡγούμενος. Προσαγορεύω τὴν θεοφιλεστάτην*», φ. 161.

9. ΑΔΗΛΟΥ «περὶ τοῦ πόθεν ἐπενοήθη ἡ πυργοποιία». Ἀρχ. «*Ἰστέον ὅτι Νῶε ἔννατος υἱὸς ἦν*», φ. 180. Ἔπονται δύο σχετικὰ κεφάλαια ἐπιγραφόμενα ὧδε· «Περὶ τοῦ πόσαι χιλιάδες εὑρέθησαν ἐν τῇ πυργοποιίᾳ», «περὶ τοῦ πόθεν κατῴκησαν ἐξελθόντες τῆς Βαβυλῶνος».

10. «Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου», φ. 183α.

11. Τεμάχια ἐκ τοῦ Νομοκάνονος περὶ χειροτονίας κληρικῶν, φ. 185.

12. «ΟΡΒΙΚΙΟΥ περὶ (τῆς) τῶν στρατευμάτων τάξεως». Ἀρχ. «*Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν περὶ τῶν στρατευμάτων τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται πεμπάς*», φ. 187α.

13. ΛΕΟΝΤΟΣ τοῦ σοφοῦ ὑποτύπωσις τῆς τῶν μητροπόλεων τάξεως μετὰ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῶν, φ. 188χ.

14. Τὰ ὀφφίκια τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, φ. 190α.

15. Συνταγαὶ πρὸς ὁδηγίαν τῶν ζωγράφων περὶ τῶν χαρακτήρων *(συστήματα)* τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φ. 193δ.

Ἀριθ. 222.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,147×0,10), τῆς ΙΖ' ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ ἐλλιπὲς ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει.

Συλλογὴ ἀδεσπότων **ἀκολουθιῶν** καὶ κανόνων εἰς ἑορτὰς διαφόρους, ἐνέχουσα καὶ «τοῦ ὁσίου π. ἡ. **Ἀντωνίου τοῦ ζωγράφου** εὐχὰς συντετμημένας».

1. Migne, Patrol. τ. 55, σ. 533.

Ἀριθ. 223.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155×0,103), τῆς ΙΖ' ἑκατ.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ὁμιλίαι πνευματικαί[1], γ'—ν'.

Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ ἡ α' καὶ β' ὁμιλία, ὡς καὶ τὸ τέλος τῆς ν'.

Ἀριθ. 224.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,153×0,41) ἐκ. φ. 141, τῆς Ις' ἑκατ.

1. Ἀδέσποτοι κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 1-26.

2. «Κανὼν τοῦ κυροῦ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ τοῦ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ εἰς τὰς ἀΰλους καὶ ἐπουρανίους δυνάμεις, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *πλυθὺς με σῶσον, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων*», φ. 27.

3. Εὐχαὶ διάφοροι, φ. 38-130.

4. «Διαταγὴ τοῦ μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ». Ἀρχ. «*Ἐπιμελοῦ τὴν εὐχὴν ἀειμνημόνευτον ἔχειν*», φ. 139.

Ἀριθ. 225.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,212×0,145), τῆς ΙΗ' ἑκατ.

ΜΑΛΑΣΟΥ *νομοκάνων* ἐν 300 κεφαλαίοις.

Ἀριθ. 226.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,18×0,123) ἐξ 160 φύλλων, γραφὲν πιθανῶς κατὰ τὴν ΙΑ' -ΙΒ' ἑκατ. Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ Κλῖμαξ.

Ἀριθ. 227.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,165×0,13) ἐκ φ. 136, τῆς ΙΒ' ἑκατ.

4. ΜΑΤΘΑΙΟΥ εὐαγγέλιον (φ. 1-51), ἀπὸ τοῦ κεφ. 7, 5 «*τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου*».

2. ΜΑΡΚΟΥ εὐαγγέλιον (φ. 52-87), ἀπὸ τοῦ κεφ. 1, 16 «*ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν*».

3. ΛΟΥΚΑ εὐαγγέλιον (φ. 87δ—136δ) μετὰ

1. Migne, Patrol. τ. 34.

τοῦ πίνακος, λῆγον ἐν ἐδαφ. 32 τοῦ 19 κεφαλαίου· «*ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπόστολοι*».

Ἀριθ. 228.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 12^{ον} (0,143×0,113) ἐξ 196 φύλλων, γραφὲν τῷ 1263 ἔτει.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου γενομένου Ἀλεξανδρείας **ΚΥΡΙΛΛΟΥ λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον**», φ. 1^{α} — 179^{δ}. Ἀρχ. «*Ἄαπτος· ἀβλαβής, ἐτήρησε ἀπλήρωτον· οἱ δὲ μέλανα:-Ἄατος, ἀκόρεστος. Ἀασάμην, ἐβλάβην, ἥμαρτον*». Τέλος· «*Ὠψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα. Ὦ, τῷ ἰδίῳ. Ὦ, ὠτινι*».—Παρέπονται (φ. 179^{δ}—192^{α}) «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** *λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου*», «*λέξεις τοῦ Ἰώβ*», «*ἑρμηνεῖαι λέξεω[ν] Ἰεζεκιήλ*», «*ἑρμηνία λέξεων τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*», «*ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον*», «*ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν*», «*πρὸς Ρωμαίους*». Ἐν τέλει (φ. 192^{α})· «† *Ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:-*| † *ἔτους ,ςψοα′:-*». Ὅρα τὸ πανομοιότυπον τῆς χρονολογίας ταύτης ἐν πίνακι Α′, ἀριθ. 2.

2. «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ᾄγουν τῆς ἀκαθίστου: οὗ ἡ ἀκροστιχίς: χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. **ΙΩΣΗΦ**»[1], φ. 192^{δ}-196^{δ}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ ἀντίγραφον λεξικοῦ τοῦ Κυρίλλου, ὀρθὸν καὶ τέλειον ὄν, τυγχάνει ἄξιον ἀντιβολῆς. Ἐν πίνακι Α′, ἀριθ. 2 ἔθηκα τὸ πανομοιότυπον 17 γραμμῶν τοῦ φ. 157^{α}, αἵτινες ἀναγινώσκονται ὧδε· «Συχναῖς, συνεχέσιν. Συχνά, συνεχῆ, πυκνά. Σφᾶς, αὐτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν. Σφαδάζοντος, σπωμένου, ταρασσομένου μετ' ὀργῆς καὶ δυσφοροῦντος ἢ ἀλγοῦντος. Σφακελλισμός, παραπληξία. Σφακελλίζοντες, διασπῶντες πηδῶντες. Σφαδάζειν, βράσσειν, δυσθανατατεῖν ματαίως. Σφάκελος, σφυγμὸς καὶ παλμὸς γινόμενος· οἱ δὲ σῆψις ὀστέων. Σφαλείς, ἀποτυχών. Σφαιρατήρ, σανδαλίου ζονίχιν κόμμα λωρίου. Σφαλερά, ἐπικίνδυνα. Σφαιρηδόν, ὡς σφαῖραν. Σφαδάζων, πάνυ ὀργιζόμενος. Σφεδανόν, σφοδρῶς ἠπειγμένον, καταπληκτικόν. Σφέτερον, τὸ αὐτοῦ τὸ ἴδιον. Σφεδανόν, σπουδαῖον. Σφενδονᾶσθαι, ἀπορρίπτεσθαι. Σφέτερα, τὰ ἑαυτῶν. Σφύζει, ἐπείγει» κτλ.

1. Νικοδήμου Ναξίου, Στέφανος τῆς ἀειπαρθένου ἤτοι θεοτοκάριον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1849, σ. 201-204.

Ἀριθ. 229.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12^{ον} (0,145×0,105) ἐκ φ. 258, τῆς ΙΖ′ ἑκατ.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** ἱερὰ ἱστορία ἐκ τῆς Π. Διαθήκης καὶ περὶ διαφόρων θεολογικῶν ζητημάτων. Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ ἱκανὰ φύλλα.

2. «Λογισμοὶ ἐξομολογουμένου». Ἀρχ. «*Εὐλόγησον εὔξου καὶ συγχώρησόν μοι*», φ. 176^{α}.

3. «Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίας». Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ κ. Ι. Χ. ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν*», φ. 182^{α}.

4. «Διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «*Ἔτους διακοσιοστοῦ*», φ. 194^{α}.

5. «Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα». Ἀρχ. «*Δύο ὁδοὶ εἰσὶν ἀγαπητοί*», φ. 208^{α}.

6. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος περὶ κατακρίσεως ἱερέων». Ἀρχ. «*Πρόσεχε σεαυτὸν ὦ ἱερεῦ*», φ. 240^{α}.

7. «Ἐρωτήσεις τινὸς μοναχοῦ, ὧν τὰς λύσεις ἀπέδωκε **ΠΕΤΡΟΣ** ὁ τιμιώτατος χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «*Εἰς πόσον καιρὸν ὀφείλει βαπτίζεσθαι*», φ. 241^{α}. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 230.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} (0,223×0,167) ἐκ φ. 367, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ′ ἑκατ.

Ἐκκλησ. μουσική. (Κεκραγάρια, ἑωθινά, στιχηρά, μέγας ἑσπερινός, πολυέλεος, χερουβικά, θεοτοκία, εἱρμοὶ κτλ.).

Περιλαμβάνει δὲ ἔργα τῶν ἑπομένων μουσικῶν·

Ἰωάννου Γλυκέως, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἰωάννου Κουκουζέλους, Κοντοπετρῆ, Χαλιβούρη, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Ξένου Κορώνη, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Κορνηλίου Ἁγιορείτου, Κλήμεντος ἱερομ. Μιτυληναίου, Μανουὴλ Γαζῆ, Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ, Μπαλασίου ἱερέως, Λαλούτζου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μελχισεδέκ, Ἀθανασίου Ἀδριανουπόλεως, Θεοδούλου μοναχοῦ, Παγκρατίου μοναχοῦ, Γερμανοῦ ἀρχιερέως, Γερασίμου ἱερομονάχου, Θεοφάνους Καρύκη, Νικηφόρου Ἠθικοῦ, Μάρκου Εὐγενικοῦ, Λασκάρεως Πηγονάτου, Μάρκου μητροπολ. Κορίνθου, Δαμιανοῦ Βατοπεδινοῦ, Δημητρίου δομεστίκου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Παναγιώτου δομεστίκου, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὑπάρχουσι καὶ τέσσα-

ρες πολυχρονισμοὶ εἰς τὸν Ἀντιοχείας Κύριλλον, τὸν Ἱεροσολύμων Χρύσανθον, τὸν Νικομηδείας Παρθένιον[1] καὶ εἰς τὸν αὐθέντην Οὐγγροβλαχίας Κωνσταντῖνον βοεβόδα (φ. 240-250[6]).

Ἀριθ. 231.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,216×0,152) ἐκ φ. 240, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ′ ἑκατ[2].

Ἐκκλησ. Μουσική. «[*Μ*]*αθηματάριον ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχων, ταμαθήματα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ Μίαν πλουσιότατα ποιήματα, διαφόρων, διδασκάλων. παλαιῶν ται καὶ νέων*», ἤτοι Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Γερασίμου Χαλκιοπούλου, Γρηγορίου ἱερομονάχου, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Παγκρατίου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Βαρθολομαίου, Ἰωάννου Γλυκέως, Ἰωάννου Ἠθικοῦ, Μανουὴλ Γαζῆ.

Ἀριθ. 232.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,214×0,162), γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. Μουσική. «*Δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ* ἀπὸ στίχου τε καὶ αἴνων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ ἑορταζομένων ἁγίων, ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ μακαρίτου κυρίου **Πέτρου Λαμπαδαρίου** τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου»[3].

Τῷ 1795 ἔτει τὸ τεῦχος τοῦτο ἦν κτῆμα μοναχοῦ τινος, οὗ τὸ ὄνομα ἀπεξέσθη. Ἕτεραι σημειώσεις ἐν ἀρχῇ ἔχουσιν ὧδε· «*1823 καὶ τὸ παρὸν ὑπάρχοι ἐκ τῆς κόμης Ἀχυρώνας, τοῦ κὺρ Ἠλία Βέρρου*» — «*Φύλλα: 131: τετράδια 16: φύλλα 3*». — «*1831 δεκεμβρίου ιθ′ ἀπόθανε ὁ Μηθύμνης, Παρθένιος τὸ ὄνομα*»[4].

Ἀριθ. 233.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,218×0,158) ἐκ φ. 118, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΘ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. Μουσική. (*Γεωργίου τοῦ Κρητός, μελοποίησις τοῦ Μακάριος ἀνήρ. — Πέτρου Λαμπαδαρίου* καὶ *Πέτρου Βυζαντίου*, ἰδιόμελα ψαλλόμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. — *Δαυὶλ πρωτοψάλτου*, πολυέλεος. — *Ἰωάννου πρωτοψάλτου* τῆς Μ. Ἐκκλησίας, *Πέτρου Πελοποννησίου* καὶ *Γρηγορίου Λαμπαδαρίου*, πασαπνοάρια. — «Ἐκ τοῦ ψαλμοῦ τοῦ πολυελέου τῆς Θεοτόκου μάθημα, ὅπερ ἐμελοποιήθη παρὰ κυρίου *Γρηγορίου Λαμπαδαρίου* δι' αἰτήσεως τοῦ ἁγίου Ἐφέσου κυρίου Διονυσίου»[1], φ. 113 — «Δοξολογία κὺρ *Γρηγορίου πρωτοψάλτου*», φ. 116[6]).

Ἀριθ. 234.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,225×0,162) ἐκ φ. 160, γραφὲν τῷ 1803 ἔτει.

Ἐκκλησ. Μουσική. «*Δοξαστάριον* σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχον πάντα τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον, ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ μακαρίτου διδασκάλου καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου *Ἰακώβου*[2] δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας».

Ἀριθ. 235.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,22×0,152) ἐκ φ. 206, γραφὲν περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. Μουσική. *Στιχηράριον καὶ τριῴδιον Χρυσάφου* τοῦ νέου, πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας[3].

---

1. Τὸν πολυχρονισμὸν αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως, περὶ οὗ ὅρα Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθ., τ. Γ′, σ. 81, 408, 497, 520· περὶ δὲ τοῦ Παρθενίου Νικομηδείας ὅρα αὐτόθι σ. 408, 531 καὶ Α. Κομν. Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν, σ. 208.

2. Κατά τινα σημείωσιν ἐξετιμήθη ἀντὶ 15 γροσ.

3. Οὗτος διωρίσθη διδάσκαλος τοῦ ἐν ἔτει 1776 συστάντος ἐν Κ/πόλει πατριαρχικοῦ μουσικοῦ σχολείου. Ὅρα Ἀθ. Κομν. Ὑψηλάντ., σ. 555.

4. Διεδέξατο αὐτὸν κατὰ δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ δευτερεύων Ἰάκωβος (ὅρα Μ. Χαμουδοπούλου, πατριαρχ. πινακίδ. ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. τ. Β′, σ. 329)· ἦν δὲ πρότερον ὁ Παρθένιος μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Δράμας, μετατεθεὶς εἰς τὴν μητρόπολιν Μεθύμνης κατὰ ἰούνιον τοῦ 1817 ἔτους (ὅρα Β. Μυστακίδου, Περὶ Κουρουτσεσμέ. Ἐν Κ/πόλει, 1885, σ. 57).

1. Ἐννοεῖται ὁ ἐπωνυμούμενος Καλλιάρχης, ὅστις διεδέξατο τὸν Ἐφέσου Μακάριον, μετατεθεὶς ἐκ Λαρίσσης κατὰ σεπτέμβριον τοῦ 1803 ἔτους. Β. Μυστακίδου, Περὶ Κουρούτσεσμε, σ. 50.

2. Χρυσάνθου, Θεωρητικὸν μέγα τῆς μουσικῆς, σ. XXXVI. — Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Εὐφημίας. Ἐν Κ/πόλει 1857, σ. θ′.

3. Ὅρα ἀνωτ. σ. 85, ἀριθ. 104.

Ἀριθ. 236.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 4ον (0,213×0,155) ἐκ φ. 328, τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. Μουσική. «*Στιχηράριον* καλόφωνον, πονηθὲν παρὰ κὺρ *Γερμανοῦ* νέων Πατρῶν»[1].

Ἀριθ. 237.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 4ον 0,25×0,148), τῆς ΙΖ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. Μουσική. «*Στιχηράριον* σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ».

Ἀριθ. 238.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,183×0,134) ἐκ φ. 521, γραφὲν τῷ 1777 ἔτει.

Ἐκκλησ. Μουσική. *Παπαδικὴ* ἐνέχουσα μαθήματα: Γρηγορίου Ἀλυάτου, Ἰωάννου Γλυκέως, Ξένου Κορώνη πρωτοψάλτου τῆς ἁγίας Σοφίας, Ἰωάννου Κουκουζέλου, Καμπάνη, Μανουὴλ Χρυσάφη, Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Γεωργίου Σγουροπούλου δομεστίκου, Ἀγαλλιανοῦ, Ἀθανασίου, Στυλιανοῦ ἱερέως, Κωνσταντίνου Μοσχιανοῦ, Ξηροῦ, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Θεοφυλάκτου Ἀργυρουπόλεως, Μιχαὴλ ἀπὸ τὰς Φώκας, Χαλιβούρη, Γαβριὴλ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων, Δημητρίου Δοχειανοῦ, Χριστοφόρου Μυστάκωνος, Κουκουνᾶ μαίστωρος τοῦ καὶ Κουκουμῆ, Ἐμμανουὴλ Γαζῆ, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Κορνηλίου Ἁγιορείτου, Γεωργίου τοῦ Πλαγίτου, Ξενοφῶντος, Θηβαίου, Γρηγορίου δομεστίκου, Ἀνδρέου Σιγηροῦ, Ἀγάθωνος, Ἰωάννου Ἀνανεώτου, Χρυσάφου τοῦ νέου μαθητοῦ Γεωργίου τοῦ Ραιδεστηνοῦ, Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ πρωτοψάλτου Γάνου καὶ Χώρας, Μπαλασίου ἱερέως, Κοσμᾶ διδασκάλου, Λαλούτζου, Ἀθανασίου ἱερομονάχου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Θεοδούλου μοναχοῦ καὶ δομεστίκου Μαγγάνων, Παγκρατίου μοναχοῦ Ἁγιορείτου, Γερασίμου ἱερομονάχου Ἁγιορείτου καθηγητοῦ καὶ μαθητοῦ Ἐμμ. Χρυσάφου, Παϊσίου ἱερομον., Πλουσιαδηνοῦ ἱερέως, Ἀνθίμου δομεστίκου Λαύρας τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν μαθητοῦ Μπαλασίου ἱερέως, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου Βατοπεδηνοῦ, Γερασίμου Ἁγιορείτου, Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη, Βλατηροῦ τοῦ Θεσσαλονικαίου, Ἀρσενίου τοῦ μακροῦ Βατοπεδηνοῦ, Διονυσίου Ἡρακλείας, Δούκα Συροπούλου, Κλήμεντος ἱερομονάχου Μιτυληναίου, Νικηφόρου Ἠθικοῦ, Μάρκου Εὐγενικοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων καὶ ὕστερον μητροπολίτου Κορίνθου, Μιχαὴλ Κακουλᾶ ἱερέως, Θεοφυλάκτου δομεστίκου, Νικολάου Ἀσάν, Θεοδώρου δομεστίκου Καλλικράτους, Ἰωάννου διακόνου καὶ ἄρχοντος τῆς ἐκκλησίας, Ἰωάννου Λασκάρεως, Φωκᾶ δομεστίκου, Ἐμμανουὴλ πρωτοψάλτου υἱοῦ τοῦ Κορώνου, Ἐμμανουὴλ Ἀργυροπούλου καὶ μαίστορος, Ναθαναὴλ μητροπολίτου Νικαίας, Γεωργίου Ἀργυροπούλου, Γεωργίου τοῦ Παναρέτου, Λογγίνου μοναχοῦ, Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη, Θεοδώρου τοῦ Ἀλαβᾶ, Γαβριὴλ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ.

Μεταξὺ τῶν φ. 218–220 ὑπάρχουσι *φῆμαι* εἰς τὸν Κ/πόλεως Καλλίνικον Β′, εἰς τὸν μητροπολίτην Μολδαβίας Σάββαν, καὶ Μπαλασίου ἱερέως *πολυέλεος* εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Δοσίθεον. Ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ μουσικοδιδασκάλου Μπαλασίου ὑπάρχουσιν ἐν φ. 515^{6}–521 *πολυχρονισμοὶ* εἰς τὸν Κ/πόλεως Καλλίνικον Β′, τὸν Ἀλεξανδρείας Παρθένιον, τὸν Ἀντιοχείας Νεόφυτον καὶ τὸν Ἱεροσολύμων Δοσίθεον. Ἐν δὲ φ. 495^{6} γέγραπται «ἕτερον μάθημα κυροῦ Χρυσάφου τοῦ νέου, διὰ αἰτήσεως τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου».

Ἀριθ. 239.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκ φ. 344, γραφὲν τῷ 1672—1673 ὑπὸ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου (ὅρα ἀριθ. 217). Τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖά εἰσι κεκοσμημένα ἐπίχρυσα καὶ κεχρωματισμένα.

Ἐκκλησ. μουσική. *Ἀνθολόγιον* περιέχον στιχηράριον, ἀναστασιματάριον καὶ εἱρμολόγιον Χρυσάφου τοῦ νέου.

Σημειώματα τοῦ καλλιγράφου: Ἐν φ. 133^{6} «*Εἴληφε τέλος, ἡ παροῦσα ἁσματομελῃρύνηδυτόφθογγος, βίβλος ἐνέτει. ζ͡ω͡ρ͡π͡ω͡. ἀπὸ Ἀδὰμ: ἀπὸ δὲ Χριστοῦ. ᾳ͡ω͡. χ͡ω͡. οβ͡ω͡. μηνὸς. τοῦ μαΐου.:. ἐτελειῶθη δὲ, διαδαπάνης καὶ πλείστης ἐποιμελείας; ἰδιοχείρου· τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ μουσικοῦ; ἐν ἱερομονάχοις, ἐλαχίστου; Σεραφείμ· ἁμαρτωλοῦ τε ὑπερπάντας· ἐκ νύσου Μητιλήνης· ἐκ μονῆς τοῦ Λειμῶνος· ἀντέγραψα δὲ αὐτῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει: ἐν τῇ ἁγία καθεζόμενος· ἐκ τοῦ στιχιραρίου τοῦ νέου Χρυσάφου πρωτουψάλτου· ὅπερ αὐτὸς προπολλοῦ· ἐτόνησεν ἐκ τοῦ παλαιοῦ στιχηραρίου, τοῦ κυροῦ Χρυσάφου; Ἐμμανουὴλ; καὶ λαμπαδαρίου; Τοῦ ἐνάγους βασιλικοῦ κλή-*

1. Χρυσάνθου, Θεωρητικόν, σ. xxxiv.

ρους· ὅσοι δὲ αὐτῷ ἐντυγχάροντες ἀναγιρῶσκεται· εὔξασθαι ὑπερεμοῦ· τὸν κ̄ν ἡμῶν ΙΝ̄ ΧΝ̄ καὶ ΘΝ̄· ἵνα λάβωμεν ἅμα τὴν συγχώρησιν». Ἐν φ. 231[6] «† *εἴληφε τέλος; ἡ παροῦσα; ἀσματομελυρηϋδιτόφθογγος βίβλος· ἐκ χειρὸς; Σεραφεὶμ ἱερομονάχου; ἁμαρτωλοῦ; καὶ Λεσβίου: — ᾱͅ. χ̄. ογ̄. αυγοῦστου*».

Ἐν τέλει τοῦ φ. 320[6] ἀναγινώσκεται, ἄνευ παρασημάνσεως, «τοῦ διδασκάλου μουσικοῦ κυρίου *Κλήμεντος* ἱερομονάχου ἐγκώμιον τοῦ Θεολόγου», οὗ ἡ ἀρχή· «*Δεῦτε ῥητόρων ἔρθεοι*» κτλ. Ἀπὸ φ. 325 *ἀναστάσιμα καλλωπισθέντα ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει*, καὶ ἐν φ. 334 «*πολυέλεος συνοπτικός· ποίημα κυρίου Χρυσάφου πρωτοψάλτου Μεγάλης Ἐκκλησίας*».

Ἀριθ. 240.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,20×0,145) ἐκ φ. 110 περίπου, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ. ὑπὸ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κύπρου.

Ἐκκλησ. μουσική. (Θεοτοκία, ἑωθινά, κρατήματα, ἀλληλουάρια κτλ. Σωζομένου ἱερέως, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Λέοντος βασιλέως, Κωνσταντίνου ἱερέως τοῦ Φαλαγκῆ ἢ Φλάγγη διδασκάλου, Γρηγορίου τοῦ λεγομένου Πούζα, Νικολάου Πετροπούλου, Ἱερωνύμου τοῦ Τρανοῦ, Θεοδούλου μοναχοῦ, Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ, Παύλου ἱερομονάχου τοῦ Βασᾶ, Ἰωάννου ἢ Θωμᾶ τοῦ Κορδοκοτοῦ, Γερωνύμου τραγῳδιστοῦ, Ἀνθίμου Ροδίου, Δημητρίου Ραιδεστηνοῦ, Ἀργυροπούλου καὶ ἄλλων ἀνωνύμων, ὧν τὰ ἔργα ἐπιγράφονται ὡς ποιηθέντα καὶ ψαλλόμενα ἐν Κύπρῳ καὶ Κρήτῃ.

Ἀριθ. 241.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,195×0,125), γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. «*Εἰρμολόγιον* συντεθὲν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου *Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου*».

Ἀριθ. 242.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,19×0,135), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΖ′ ἑκατοντ. ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Ἰακώβου (ἴδε ἀριθ. 245)· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα τοῦ καλλιγράφου Ραφαὴλ ἱερομονάχου (ἀριθ. 239).

Ἐκκλησ. μουσική. *Ἀναστάσιμα καὶ στιχηρὰ ἀδέσποτα*).

Ἐν τέλει· «Μέθοδος ἀρίστη τοῦ στιχηραρίου· πάντα τὰ σημάδια τῆς ψαλτικῆς, συντεθέντα παρὰ *Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη*· ἐμελουργήθησαν πάνυ ἐντέχνως παρ' αὐτοῦ».

Ἀριθ. 243.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,173×0,115) ἐκ φ. 145, γραφὲν τῇ 18 ἰουνίου 1787 ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Γενναδίου ἱερομον. (ἀριθ. 71).

Ἐκκλησ. μουσική. (Δοξολογίαι, πολυέλεοι, χερουβικά, πασαπνοάρια, καταβασίαι, κοινωνικὰ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Μπερεκέτου, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Πέτρου Πελοποννησίου). Κατ' ἐξαίρεσιν σημειῶ τὰ ἑπόμενα.

Ἐν φ. 139 «*Σαφισμὸς τῶν φωνῶν εἰς μαθητὰς κὺρ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδηνοῦ*»· φ. 140 «*μέθοδος ὠφέλιμος εἰς μαθητὰς καὶ περὶ τῶν σημαδοφώνων· ποίημα κὺρ Θεοδούλου*». φ. 144[6] «*ἑτέρα μέθοδος τοῦ αὐτοῦ*». φ. 34 «*πολυέλεος, φέρων μέρος τι τῶν στίχων, συντεθὲν νεωστὶ παρὰ τοῦ πρωτοψάλτου κὺρ Ἰακώβου διὰ προτροπῆς τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου*».

Ἀριθ. 244.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ᵒᵛ (0,21×0,135), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς Ις′ ἑκατ.

Ἐκκλησ. μουσική. (*Παπαδική*, ἐνέχουσα μαθήματα Ἰωάννου Κουκουζέλη, Μάρκου Εὐγενικοῦ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Λασκάρεως, Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ, Φωκᾶ, Καμπάνου, Ἰωάννου Πλουσιαδηνοῦ, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ξένου Κορώνη, Γλυκέως, Μιχαὴλ Μυστάκωνος, Ἀργυροπούλου, Ἀγάθωνος, Λογγίνου Ἁγιορείτου, Μάρκου ἱερομονάχου, Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ, Ἐλευθερίου ἱερέως, Δαμαλᾶ μοναχοῦ, Μανουὴλ Ἀργυροῦ τοῦ ἐκ Ρόδου κτλ.).

Σὺν ἄλλοις ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τὰ ἑπόμενα μουσουργήματα·

1. «*Ἑσπερινός· ποίημα τοῦ Χρυσάφη· ἐποιήθη διὰ συζητήσεως τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Κωνσταντίνου*».

2. *Δοξολογία*· «*ἐποιήθη διὰ συζητήσεως τοῦ αὐθέντου τῆς ἁγίας Μαύρας κὺρ Λεονάρδου, παρὰ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ*».

3. *Ἕτερον* «*τοῦ αὐτοῦ· ὕστερον αὖθις ἐλ-*

θὼν ἐν Κρήτῃ ἐκαλλωπίσθη παρ' αὐτοῦ οὕτως καὶ ἐψάλλετο, ἐάσας τὸ ἄλλο».

4. *Θεοτοκίον ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν διδασκάλων Κάστρου Χάνδακος.*

5. *Θεοτοκίον «καθὼς ψάλλεται παρὰ τῶν νέων ἐν πόλει Γόρτυνι».*

Ἀριθ. 245.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,192×0,138) ἐκ φ. 364, γραφὲν ἐν ἔτει 1649 ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Ἰακώβου, μελουργήσαντος ἐπίσης τινὰ χερουβικά, κοινωνικὰ καὶ τρισάγια. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τεύχους ὡραῖα κοσμήματα· ἐνέχονται ὡσαύτως κάλλιστα ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα, κεκοσμημένα τε καὶ κεχρωματισμένα.

Ἐκκλησ. μουσική. *(Παπαδικὴ* περιλαμβάνουσα μαθήματα Ἰωάννου Κουκουζέλη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Ἀνθίμου μοναχοῦ, Θεοφάνους Καρύκη, Γλυκέως, Συροπούλου, Γερασίμου μοναχοῦ, Λασκάρεως, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Δημητρίου Ραιδεστηνοῦ, Γαβριὴλ μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Ξένου Κορώνη, Λογγίνου, Νικηφόρου Ἠθικοῦ, Παναρέτου, Κοντοπετρῆ, Χαλιβούρη, Κουκουμᾶ, Μαγουλᾶ, Μανουὴλ Γαζῆ, Λαλούτζη, Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη, Γαβριὴλ ἱερομονάχου, Γρηγορίου Ἀλυάτου, Μάρκου Κορίνθου, Φαρδιβούκου, Παλατίου τοῦ ἐκ Μελενίκου καὶ Ἰακώβου ἀρχιερέως).

Ἐν φ. 248α «*Ἡ παροῦσα αὕτη παπαδικὴ, ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰακώβου ἀρχιερέως, τοῦ πρώην Γάνου καὶ Χώρας*[1]. *καὶ ἐπεδώθη Δημητρίῳ τῷ ἡμετέρῳ μαθητῇ, καὶ υἱῷ Κάλφα Παλαιολόγου· καὶ εἴτις ἂν βουληθείη ἀποξαιρῶσαι αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων συνόδων. Ἔτη, ᾳχμθ'. Ἰουνίῳ, ια'».* Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι εἰκονίζεται ἐν τετραγώνῳ σχήματι κλάδος ῥοδωνιᾶς, ἐπιτυχῶς ἐσχεδιασμένος καὶ κεχρωματισμένος, φέρων κάτωθεν τὴν ἑπομένην σημείωσιν· «*Τὸ παρὸν βιβλίον διαπλέον βαιβεοτέραν ἀπόδειξιν ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ διδασκάλου ἐκ πόλεως Ναυπλίου καὶ ἔχει τὸ ἀψευδὲς μαρτυριθὲν ὑπ' αὐτοῦ. † Παρθένιος*»[2].

Ἀριθ. 246.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,173×0,118) ἐκ σελ. 266+171, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Γενναδίου ἱερομονάχου (ἀριθ. 243)· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Ἠλία Βέρρου.

Ἐκκλησ. μουσική. (Καταβασίαι, εἱρμοὶ καὶ κρατήματα).

1. «Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου», σ. 1-266.

2. «Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ παρὰ διαφόρων ποιητῶν συντεθέντες», σ. 1-109, ἤτοι Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Μπαλασίου ἱερέως, Δημητρίου δομεστίκου, Πέτρου Μπερεκέτη, Παναγιώτου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Χαλάτζογλου, Δαμιανοῦ, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Μελετίου Σιναΐτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Γούτα Θεσσαλονικέως, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Ἀθανασίου πατριάρχου.

3. «Εἱρμοὶ συντεθέντες παρὰ Ἀναστασίου Ραψανιώτου», σ. 110-128.

4. «Κρατήματα τῶν εἱρμῶν διαφόρων ποιητῶν», σ. 129-162, ἤτοι Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Πέτρου Λαμπαδαρίου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Χουρμούζη ἱερέως.

5. «Ναγμὲς μὲ τὸ πεστρέφι, κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη», σ. 163-171.

Ἀριθ. 247.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,178×0,18), γραφὲν τῷ 1802 ἔτει ὑπὸ Γαβριὴλ ἱερομον.

Ἐκκλησ. μουσική. (Κεκραγάρια, δοξολογίαι, χερουβικά, κοινωνικά, πολυέλεος, θεοτοκία, εἱρμοὶ κτλ. Μουσουργοί: Πέτρος λαμπαδάριος, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Ἰωάννης, Γαζῆς, Μπερεκέτης, Πέτρος Μπαλάσιος, Γερμανὸς νέων Πατρῶν, Ἰωάννης Γλυκύς, Ξένος Κορώνης, Ἀντώνιος, Ἰωάννης Κλαδᾶς, Μελέτιος Σιναΐτης).

Ἐν φ. 163ᵛ «*Γέγραπται τὸ παρὸν· παρεμοὶ Γαβριὴλ ἱερομονάχου· κατατο· ᾳωβ'· καταμῆνα μαρτίου ιδ'*».

Ἀριθ. 248.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,17×0,115) ἐκ

1. Μετατεθεὶς τῇ 7 αὐγούστου 1637 εἰς τὴν μητρόπολιν Γάνου καὶ Χώρας, παρητήθη τῷ 1639 καὶ τῇ 18 σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διεδέξατο αὐτὸν ὁ πρώην Ρόδου Παΐσιος. Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. 572. 574.

2. Βραδύτερον (ΙΗ' αἰὼν) περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ παπᾶ Γεωργάκη «ἀπὸ Πείραν» (γρ. Πύραν) ἐν Λέσβῳ, ὅστις ἐπιδείξας τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ψάλλοντα ἀνεψιόν του ἐβεβαιώθη, ὅτι ἐκτιμᾶται ἀντὶ 25 γροσίων.

σελίδων 554, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. ὑπὸ Γενναδίου ἱερομον. (ἴδε ἀριθ. 246).

Ἐκκλησ. μουσική (Κεκραγάρια, δοξολογίαι, πολυέλεος, εἱρμοί, χερουβικά, κοινωνικά, ἠχηρὰ κτλ. Μουσουργοί: Ἰωάννης πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Πέτρος Λαμπαδάριος Πελοποννήσιος, Πέτρος Βυζάντιος, Σταυρινὸς ὁ Λαζός, Ἀναστάσιος Ραψανιώτης, Δημήτριος Μιτυληναῖος, Δαμασκηνὸς μοναχὸς Ἰβηρίτης, Ἰωάννης Κλαδᾶς, Ξένος Κορώνης, Θεοφάνης Καρύκης, Χουρμούζης ἱερεύς, Γερμανὸς νέων Πατρῶν καὶ Ἰωακεὶμ ἀρχιερεὺς Βιζύης[1]).

Ἀριθ. 249.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,212×0,15), γραφὲν τῷ 1777 ἔτει.

Ἐκκλησ. μουσική. *Παπαδική*, ἐνέχουσα μαθήματα Ἰω. Κουκουζέλη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Χαλιβούρη, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Ἀγάθωνος, Στυλιανοῦ ἱερέως, Κορώνη, Μοσχιαίου, Ἰωάννου Ξηροῦ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Μανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ, Μάνου, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαὴλ ἐκ Φωκαίας, Μάρκου ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων, Γαβριὴλ Ξανθοπούλου, Δοκειανοῦ, Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ Γλυκέως, Μπαλασίου ἱερέως, Ἰωάννου Κουκουμᾶ, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Χρυσάφου τοῦ κὺρ Γαζῆ, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γεωργίου Πλαγιώτου, Κορνηλίου ἱερομονάχου Ἁγιορείτου, Χριστοφόρου Μυστάκωνος, Χρυσάφου τοῦ νέου, Γρηγορίου δομεστίκου, Ἀθανασίου μητροπολίτου Τουρνόβου, μετέπειτα οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐξ Ἀδριανουπόλεως μετατεθέντος[2], Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ, Ἀθανασίου ἱερέως, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Λαλούτζου, Δαμιανοῦ ἱερέως, Μανουὴλ τοῦ ῥήτορος, Ἰακώβου ἐπισκόπου Σίδης[3], Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ραιδεστοῦ[4], Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μπαλασίου ἱερέως, Ἀνδρέου Σιγηροῦ, Παγκρατίου ἱερομονάχου δομεστίκου Ἰβήρων, Μανουὴλ τοῦ Βλατεροῦ Θεσσαλονικέως, Θεοδούλου, Μανουὴλ Θεσσαλονίκης τοῦ Γούτα, Πλουσιαδηνοῦ ἱερέως, Ἀνθίμου ἱερομονάχου καὶ δομεστίκου Λαύρας, Γερασίμου Ἁγιορείτου, Θεοφάνους Καρύκη, Διονυσίου Ἡρακλείας, Δούκα τοῦ Συροπούλου, Νικηφόρου Ἠθικοῦ, Γεωργίου πρωτοψάλτου Γάνου καὶ Χώρας, Σίμου ἱερομονάχου, Γερασίμου ἱερομονάχου ἐκ τῶν Ξανθοπούλων, Θεοφυλάκτου δομεστίκου τοῦ Ἀργυροπούλου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τοῦ Οὐρανιώτου, Γεωργίου δομεστίκου τοῦ Ἀργυροπούλου, Νικολάου τοῦ Ἀσάν, Θεοδώρου Καλλικρατείας, Ἰωάννου ἱεροδιακόνου τοῦ Σγουροπούλου, Μανουὴλ τοῦ Ἀργυροπούλου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου Βατοπεδηνοῦ, Μανουὴλ πρωτοψάλτου υἱοῦ τοῦ Κορώνη, Φωκᾶ δομεστίκου, Παναρέτου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Μπερεκέτη Τσελεμπῆ, Δημητρίου Ραιδεστηνοῦ, Κατακάλου δομεστίκου, Ναθαναὴλ μητροπολίτου Νικαίας, Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη, Κοσμᾶ τοῦ Μακεδόνος, Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μπαλασίου, Θεοδούλου τοῦ Γλαβᾶ, Γρηγορίου Ἀλυάτου, Σαμουήλ.

Σὺν ἄλλοις περιέχονται·

1 *Πολυχρονισμοὶ Χρυσάφου τοῦ νέου εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Χρύσανθον καὶ τὸν Μιτυλήνης Ἄνθιμον.*

2. «*Στίχοι εἰς τὸν μέγαν θεόστεπτον γαληνότατον βασιλέα Μοσχοβίας καὶ αὐτοκράτορα δεσπότην κύριον Ἀλεξιοβίτζην· ποιηθέντες παρὰ τοῦ ἐν ἱερεῦσι κὺρ Μπαλασίου καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· τὸ δὲ μέλος κυρίου Μπερεκέτη καὶ μακαρίτου*».

3. *Πολυχρονισμὸς Ἀθανασίου Τουρνόβου εἰς τὸν αὐθέντην Οὐγκροβλαχίας Σκαρλάτον.*

4. «*Στίχοι ψαλλόμενοι εἰς φίλους· ποίημα γράμματά τε καὶ μέλος ἐν ἱερεῦσι κὺρ Μπαλασίου*».

Ἀριθ. 250.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,175×0,12) ἐκ φ. 134, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ.

Ἐκκλησ. μουσική.

1. «Εἰσαγωγὴ μουσικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν εἰς ῥᾳδοτέραν κατάληψιν τῶν μαθητιώντων, ἧς ὁ λόγος περὶ τῶν ἀνιουσῶν ἢ κατιουσῶν φωνῶν σωμάτων τε καὶ πνευμάτων ἢ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἢ πρὸς ἄλληλα ἔν τε συντάξει καὶ συνθέσει, καὶ περὶ τῶν κοινῶν λεγομένων σημαδίων κατ' ἐτυμολογίαν ἤχων τε καὶ φθορῶν καὶ τῶν τινῶν ἄλλων παρεπομένων αὐτοῖς· ποινηθεῖσα παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου ἀρχ(ιερέως) Τίνου τοῦ Μαρμαρινοῦ». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ μέση τέλος*», φ. 1.

2. «Ἀναστασιματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κεκραγαρίων καὶ ἑωθινῶν κὺρ Χρυσάφου», φ. 19.

---

1. Σώζεται ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Χρύσανθον Νοταρᾶν, ἀπὸ 15 δεκεμβρίου 1717. Κ. Σάθα, Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. 524.

2. Καισ. Δαπόντες παρὰ Σάθᾳ, Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ', σ. 81-82.

3. Ὁ μετὰ ταῦτα μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας. Ὁρα ἀριθ. 245.

4. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ γινώσκεται ἀπὸ τοῦ 1624 ἔτους. Ἐκκλησ. Ἀληθ. τ. Β', σ. 668.

3. «Πολυέλεος κὺρ Πέτρου», φ. 105.

4. «Δοξολογία κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν», φ. 117.

5. «Θεοτοκίον κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ ὅταν ἐνδύεται ὁ ἱερεύς», φ. 132.

Ἀριθ. 251.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,17×0,108), τῆς ΙΙΙ' ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. Παπαδική, ἐνέχουσα σὺν ἄλλοις «*νάϊ, ποίημα κὺρ Θεοφάνου πατριάρχου τοῦ Καρύκη*», «*ἕτερον κὺρ Πέτρου κράτημα ἐθνικόν· ναγμὲς μὲ τὸ πεστρέφι*».

Ἀριθ. 252.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,16×0,108), γραφὲν τῷ 1687 ἔτει ὑπὸ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 239).

Ἐκκλησ. μουσική. «Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ κεκαλλωπισμένον, νέον».

Ἀριθ. 253.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,165×0,108), γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. (Κεκραγάρια, ἀναστάσιμα, χερουβικά, κοινωνικά, κτλ. Μελοποιοί: Χρυσάφης, Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, Χρυσάφης ὁ νέος, Θεοφάνης Καρύκης, Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου, Κλήμης ἱερομόναχος, Μπαλάσης ἱερεύς, Ἰωακεὶμ Βιζύης, Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως, Ἀρσένιος ὁ μικρὸς) κτλ.

Ἀριθ. 254.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,162×0,106), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς Ις' ἑκατοντ. ὑπὸ Γαβριὴλ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 259).

Ἐκκλησ. μουσική. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ εἱρμολογίου καλλωπισθέντος παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱερεῦσι καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κυρίου κυρίου Μπαλασίου».

Ἀριθ. 255.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,16×0,11), γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. «Ἀναστασιματάριον νέον, συντεθὲν παρὰ Πέτρου Πελοποννησίου καὶ λαμπαδαρίου, κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὰ δὲ κεκραγάρια παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου Βυζαντιαίου καὶ ὀπαδοῦ αὐτοῦ». Πρὸς τῷ τέλει· «Σαφισμὸς τῶν φωνῶν εἰς μαθητάς· κὺρ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδηνοῦ».

Ἀριθ. 256.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,15×0,103) τῆς ΙΖ' ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. «Ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κυρίου Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν παλαιόν, ὡς αὐτὸς γράφει». Ἐν τέλει·

Ἐτελειώθη τὸ λοιπὸν, ἔλαβε δὲ καὶ τέλος
ἐτοῦτο τὸ βιβλίδιον καὶ τὸ ὠρέον μέλος
εἰς ταῖς ἐνέα τοῦ μηνὸς λέγω τοῦ ὀκτωβρίου.
Βαβαὶ τὰ τερπνὰ πῶς αἴρονται,
ῥέοντα καὶ τρέχοντα χειμάρου δίκην.

Ἀριθ. 257.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155×0,101), γραφὲν περὶ τέλη τῆς ΙΖ' ἑκατοντ. ὑπὸ Ραφαὴλ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 181).

Ἐκκλησ. μουσική. Ἑσπερινός, λειτουργία, εἱρμοὶ μελοποιηθέντες παρὰ διαφόρων.

Ἐν τέλει· «† *Τὸ παρὸν ὑπάρχη καμοῦ Σεραφεὶμ ἱερομοάχου*» κτλ.

Ἀριθ. 258.

Τεῦχος χαρτῶον ἑλληνοσλαβωνιστί, εἰς 12ον (0,145×0,098), γραφὲν ἐν ἔτει 1527.

Ἐκκλησ. μουσική. Διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει ἑλληνιστὶ τὸν μέγαν ἑσπερινόν, τὰς λειτουργίας, τὰ χερουβικὰ κτλ., τὸ δ' ἕτερον τὴν ὀκτώηχον σλαβωνιστί. Πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τεύχους γέγραπται ἡ ἑπομένη σημείωσις ἥτις καταχωρίζεται ὧδε ρωσσικοῖς γράμμασι διὰ τὴν ἐνταῦθα ἔλλειψιν ἀρχαίων σλαβικῶν τύπων. Τὴν ὑποτεταγμένην δὲ μετάφρασιν ὀφείλω τῷ ἐν Ὀδησσῷ καθηγητῇ κ. Θεοδώρῳ Οὐσπένσκῃ.

т
изволеніемъ оца и поспѣшеніемъ сына
и съвръшеніемъ стго дха много-
грѣшный діаконъ макаріе та
х
и пѣвець исписа сія книга окъ-
тоіхъ своимъ потружденіемъ въ
дубровческомъ монастири идеже

есть храмъ сьществіа стго дха
въ лѣто ,зле'
с
мца
ге
ну
а
pia i'.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ συνεργείᾳ τοῦ Υἱοῦ καὶ συντελείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγὼ ὁ λίαν ἁμαρτωλὸς διάκονος Μακάριος (μοναχὸς?) καὶ ψάλτης ἀντέγραψα τὸ βιβλίον τοῦτο — τὴν ὀκτώηχον — τῷ ἰδίῳ κόπῳ ἐν τῷ μοναστηρίῳ Δουβρόβ, ἔνθα ἐστὶ ναὸς τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἐν ἔτει 7075, μηνὶ ἰανουαρίῳ ι'.

Τὸ ἔτος 7075 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 1527.

Ἀριθ. 259.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,153×0,105), γραφὲν ἐν ἔτει 1572 ὑπὸ Γαβριὴλ ἱερομονάχου.

Ἐκκλησ. μουσική. *Παπαδική*, ἔχουσα ἐν τέλει τὸ ἑπόμενον ἔμμετρον σημείωμα·

† *Ἐνταῦθα λῆξις τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου:| τέρμα λαβόντες, τοῦ Θεοῦ συνεργεία:| πόνημα χειρὸς Γαβριὴλ ἱερομονάχου.| Εἴ τις δὲ μετέρχεται τὴν βίβλον| ταύτην, εὐχὰς ποιήτω, πρὸς τὸν ἐμὸν| δεσπότην καὶ τὴν θεομήτορα τὴν Θεοτόκον.| ἵνα λάβω ἄφεσιν τῶν ἐγκλημάτων· καὶ μεσίτην εὕρει μοι τὴν Θεοτόκον. Δόξα| τῷ Θεῷ καὶ ποιητῇ τῶν ὅλων. Διὰ| συνδρομῆς δὲ, μοναχοῦ τοῦ Καλλίστου| ἐν τῷ φροντιστηρίῳ δὲ οἴκῳ τοῦ ἁθλο| φόρου Γεωργίου τε, τοῦ ἐν Παρασιγήτου. ἐν Μετυ| λήνῃ νίσω τε Καλλωνῆς τῇ θέσει. ἐν μηνὶ| ἰουνίῳ κβ'. ἐν ἔτει ζ°π°ν' ἔτους».*

Περὶ τοῦ ἐν τῷ σημειώματι τούτῳ μνημονευομένου μοναστηρίου ἁγίου Γεωργίου τοῦ Παρασιγίτου σώζονται τὰ ἑπόμενα δύο πρωτότυπα καὶ ἀνέκδοτα τέως ἔγγραφα, ἅτινα καὶ καταχωρίζονται ἀπαραλλάκτως.

1. Γράμμα ἐπικυρωτικὸν τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β' (1578) ἐπὶ χάρτου (ὕψ. 0,215, πλ. 0,313) καὶ ὑπ' ἀριθ. 9 τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς.

† Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ἐπειδὴ ἐνεφανίσθη ἡμῖν Γράμμα, ὑπογεγραμμένον παρά τε τοῦ ἱερωτάτου Μεθύμνης, καὶ τῶν τιμιωτάτων ἡμετέρων ἐξάρχων τῶν πέρυσι καὶ ἐν Μιτυλήνῃ ἀπελθόντων, δι' οὗ φανερὸν γίνεται καὶ πιστόν, ὅτι ὁ τελευτήσας Ῥηγόπουλος ὁ μετ' ὀνομασθεὶς Γαβριὴλ μοναχὸς ἀφιέρωσε τὸ μονήδριον αὐτοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ, ἐν τῇ σεβασμιωτάτῃ μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Λειμῶνος, τ(οῦ) ἐπισκέπτεσθαι καὶ ἐξοικονομεῖσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ πρὸς αὔξησιν ὁρᾶν, καὶ εἶναι εἰς τόπον μετοχίου· τούτου χάριν ἀποφαινόμεθα· ἵνα τὸ μονήδριον τοῦτο τοῦ ἁγίου Γεωργίου, εἴη διοικούμενον πρὸς αὔξησιν παρὰ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Λειμῶνος· ὃς δὲ ἐναντιωθῇ· ὑπάρχει ἀφωρισμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, τῶν ἱερωμένων δέ, καὶ ἀργὸς μενέτω. Οὕτως ἀπεφηνάμεθα· ὅθεν καὶ τὸ παρὸν ἐξεδώκαμεν γράμμα εἰς ἐπικύρωσιν κατὰ τὸ ζπς°ν ἔτος.

Ἐν μηνὶ αὐγούστῳ ἰ(νδικτιῶν)ος ς^ης.

2. Σιγιλλιῶδες μεμβράνινον γράμμα (ὕψ. 0,65, πλ. 0,454) τοῦ πατριάρχου Γαβριὴλ Α' (1596), κατατεταγμένον ὑπ' ἀριθ. 16 τοῦ ἀρχείου.

† Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῶν καθευρεθέντων ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, θεοφιλεστάτων τε ἀρχιεπισκόπων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ θεοφιλεττάτων ἐπισκόπων, οἱ ὁσίως ἐνασκούμενοι τῷ σεβασμιωτάτῳ μοναστηρίῳ τῶν θείων Ταξιαρχῶν τῶν ἐν τῷ Λειμῶνι, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Μεθύμνης, ἀνέφερον ἡμῖν· ὅτι τὸ μονύδριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ, ἀφιερωθὲν ἔκπαλαι παρὰ Ριγοπούλου ἐκείνου τοῦ μετ' ὀνοματθέντος διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Γαβριὴλ μοναχοῦ· ὑπογεγραμμένου τε ὄντος τῷ γράμματι τῆς ἀφιερώσεως καὶ Ζαννέτου τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ Ῥιγοπούλου, ὕστερον μεταμεληθέντος, καὶ τὰ πατρικὰ ἀφιερωτικὰ ἀθετήσαντος γράμματα, ἀφιέρωσεν αὐτὸ τοῖς ἐνασκουμένοις τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Σινᾶ, κακῶς καὶ παραλόγως· τὰ γὰρ ἅπαξ Θεῷ ἀφιερωμένα, ἀνεκποίητα διαμένειν ὀφείλουσιν· ὅθεν καὶ συνοδικῶς θεωρηθὲν τὸ περὶ τούτου καὶ κριθέν, ὡς τὰ παλαιγενῆ μαρτυροῦσι γράμματα, ἐδόθη πάλιν τὸ αὐτὸ μονύδριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ προσετέθη ὡς ἀφιερώθη ὡς εἴρηται, τῷ σεβασμίῳ μοναστηρίῳ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Λειμῶνος. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἑορτὴν ἐζήτει λαμβάνειν ὁ πρώην Μεθύμνης, ὡς καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ τῆς Μεθύμνης ἀρχιερεῖς ἐζήτησαν μέν, οὐδὲν δὲ ἔλαβον, ὡς καὶ ὁ νῦν ἱερώτατος μητροπολίτης Μεθύμνης κὺρ Ραφαὴλ, ὁ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐζήτησεν, οὐκ ἐδικαιώθη δὲ ὅλως λαμβάνειν διὰ τὴν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν τοῦ ῥηθέντος μονυδρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ, ἢ χάριν κανονικοῦ ἢ ἄλλου τινός, ἔχειν δὲ καὶ μόνον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ κανονικῶς, καὶ ἔστερξε καὶ εἰρήνευ-

σει[1]· καὶ ἐδεήθησαν συνοδικοῦ τυχεῖν σιγιλλιώδους Γράμματος, τούτου χάριν γράφοντες συνοδικῶς, γνώμη καὶ τῶν ὑπογραψάντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀποφαινόμεθα, καὶ διοριζόμεθα· ἵνα τὸ μονύδριον αὐτὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ, ὡς καλῶς ἀφιερωθὲν παρὰ τοῦ ποτὲ Ριγοπούλου αὐτοῦ τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Λειμῶνος, εἴη καὶ διαμένῃ ταύτῃ ἀνεκποίητον· οἵ, τε κατὰ καιροὺς ἱερώτατοι μητροπολῖται Μεθύμνης, οὐδὲν λαμβάνωσι διὰ τὴν ἑορτήν, ἢ χάριν κανονικοῦ, ἢ ἄλλου τινός, ἀρκούμενοι τῷ ἰδίῳ καὶ μόνῳ μνημοσύνῳ· καὶ οὐδεὶς ἱερέων ἄνευ γνώμης τοῦ ὁσιωτάτου καθηγουμένου, ἢ τῶν προεστώτων τῆς θείας αὐτῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν λειτουργίαν ποιείτω, ἢ ἄλλο τι ἐν τῷ μονυδρίῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου αὐτοῦ· ὃς δέ τι τούτων ἀθαιτήσῃ, ἀργὸς ἔσται καὶ ἀφωρισμένος ἀπὸ Θεοῦ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἐδόθη καὶ τὸ παρὸν συγιλλιῶδες γράμμα εἰς ἀσφάλειαν· καὶ ἐξεδόθη κατὰ τὸ ,ζ^ον ρ'' δ^ην ἔτος, μηνὶ ἀπριλλίῳ· ἰν(δικτιῶν)ος θ^η· :—

÷|÷ Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ∴ ∽

† Ὁ Ἐφέσου μητροπολίτης Ἀρτένιος.
† Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος.
† Ὁ Ἀγκύρας μητροπολίτης Σαββάκιος.
† Μητροφάνης ὁ Νικομηδείας.
† Ὁ Τραπεζοῦντος Γεράσιμος.
† Ὁ Ἀγχιάλου Ἀθανάσιος.
† Ὁ Μεθύμνης Ραφαὴλ.
† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας Διονύσιος.
† . . . . . Γαβριὴλ.
† . . . . . .
† Ὁ Σκύρου Ἰγνάτιος.
† Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Σεραφείμ.
† Ὁ Κερασοῦντος Παρθένιος.
† Ὁ Δημητριάδος Φιλόθεος

Ἀριθ. 260.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12^ον (0,15×0,105), ἐκ φ...., γραφὲν ἐν ἔτει 1676 ὑπὸ Ραφαὴλ ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. 257).

1. «Περὶ τῶν ἐν τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ σημαδίων, καὶ ἑτέρων χρησίμων, καὶ τῆς τούτων ἐτυμολογίας. Γαβριὴλ ἱερομονάχου». Ἀρχ. «*Περὶ τῆς προκειμένης ὑμῖν ὑποθέσεως, πολλῶν εἰπόντων πολλά*», φ. 1.

2. Θεοτοκία παρασεσημασμένα ὑπὸ Μανουὴλ Χρυσάφου, φ. 15.

3. ΑΔΗΛΟΥ «περὶ τῶν κυρίων ἤχων». Ἀρχ. «*Καὶ ὁ μὲν α^ος ἦχος, ἐστὶ κύριος*», φ. 18.

Ἔπεται α') ἡ συνήθης ἀπαρίθμησις «τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων», β') τὸ δένδρον τῆς παραλλαγῆς τοῦ *Κουκουζέλη*, γ') οἱ κύκλοι τῆς παραλλαγῆς τῶν ὀκτωήχων κτλ. Παρέπονται ὁ μέγας ἑσπερινός, ὁ τριαδικὸς ὕμνος, «τὰ κεκραγάρια πάντα μετὰ τῶν κατευθυνθήτω», τὰ ια' ἑωθινά, ἡ λειτουργία Χρυσοστόμου, τὰ κατ' ἦχον χερουβικὰ τοῦ Χρυσάφου, αἱ λειτουργίαι Βασιλείου καὶ προηγιασμένων, δοξολογίαι, τριῴγια κτλ. Σὺν ἄλλοις ὑπάρχουσι χερουβικὰ *Δανιὴλ ἀρχιερέως τοῦ καὶ Μιτυληναίου*, ἰδιόμελα *Χρυσάφου*, χερουβικὰ *Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ*, πολυχρονισμὸς εἰς τὸν *Μεθύμνης Μακάριον* καὶ πανηγυρικὸν *Χρυσάφου* εἰς τὸν ἱεροσολύμων πατριάρχην Νεκτάριον.

Ἀριθ. 261.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12^ον (0,145×0,095) τῆς ΙΖ' ἑκατοντ.

Ἐκκλησ. μουσική. Προτάσσεται «κανὼν κατανυκτικὸς περὶ μνήμης θανάτου, λεγόμενος εἰς ψυχορραγοῦντας· ποίημα ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ».

Ἀριθ. 262.

Τεῦχος μεμβράνινον (0,12×0,088) ἐκ φ. 157, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΒ'–ΙΓ' ἑκατοντ. Ἐν τέλει τέσσαρα ἀναπληρωματικὰ φύλλα.

Ἐκκλησ. μουσική. Ὀκτώηχος ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ἀριθ. 263.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12^ον (0,155×0,105) τῆς ΙΗ' ἑκατοντ., ἀνῆκον πρότερον Νεοφύτῳ ἱεροδιακόνῳ καὶ ὕστερον Ἱερεμίᾳ ἱεροδ. (1744) ἐκ νησιωτικοῦ χωρίου Νάουσα ὀνομαζομένου.

Εὐχολόγιον μικρόν, περιέχον σὺν ἄλλοις ἀπὸ φ. 26^κ-63^ι τὸ ἑπόμενον ἀνώνυμον κείμενον ἐν δημοτικῇ φράσει. «*Ἱστορία καὶ θαύματα, ὁποῦ ἔγιναν ἐν τῇ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μεγίστῃ μονῇ τοῦ* **Βατοπαιδίου,** *τὰ λεγόμενα* **Πάτρια**». Ἀρχ. «*Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἀοιδίμου ἐν βασιλεῦσι*» κτλ. Τὰ πάτρια ταῦτα τῆς μονῆς Βατοπεδίου (καταχωρισθησόμενα ἐν ἑτέρᾳ βίβλῳ) σύγκεινται ἐκ τῶν ἑπομένων κεφαλαίων· α') *ἱστορία τῆς μονῆς* ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· β') «*περὶ τῶν θαυμάτων τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ*»·

1. Ὁ Μεθύμνης Ραφαὴλ ἐγένετο βραδύτερον πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

γ') «*ἕτερον θαῦμα τῆς Ἐσφραγισμένης*»· δ') «*καὶ ἄλλο τῆς Παραμυθίας*»· ε') *ἕτερον θαῦμα τῆς αὐτῆς*· ς') *ἕτερον θαῦμα διὰ τὸ ἔλαιον*· ζ') «*ἕτερον θαῦμα γενόμενον εἰς τοῦ Κολιτζοῦ, περί τινος μοναχοῦ Ἁγαπίου*»· η') *συνέχεια τῆς ἱστορίας* ἀπὸ Μανουὴλ Παλαιολόγου· θ') «*στίχοι Συνεσίου ἱεροδιακόνου εἰς τὴν κυρίαν Θεοτόκον τὴν Ἐσφραγισμένην*». Παρέπονται ἐπιγραφαὶ εὑρισκόμεναι ἐν τῇ μονῇ. Ἐν τέλει δὲ σημειοῦται, ὅτι τὰ *πάτρια* ταῦτα ἐτελειώθησαν τῇ 24 σεπτεμβρίου τοῦ 1740 ἔτους.

Κατ' ἐκλογὴν καταχωρίζεται ἐνταῦθα τὸ ἑπόμενον ἀπόσπασμα, περιλαμβάνον λεπτομερίας ἀγνώστους μοι ἀλλαχόθεν[1].

«Ὁ δὲ βασιλεὺς Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος εἶχεν ἓξη υἱούς, Ἰωάννην, Κωνσταντῖνον, Θωμᾶν, Δημήτριον, Δραγάσιον καὶ Ἀνδρόνικον. Καὶ ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Κωνσταντῖνος· ὁ δὲ Θωμᾶς καὶ Δημήτριος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἤγουν τὸν Μορέαν· ὁ δὲ Δραγάσιος τῆς Στερεᾶς τὸ μέρος· τοῦ Ἀνδρονίκου ἔτυχε ἡ Θεσσαλονίκη, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πολλὰ συμβάντα τοῦ καιροῦ καὶ δυστυχίας ἦλθεν εἰς τὸ Βατοπαιδὶ καὶ ἔγινεν καλόγερος καὶ μετωνομάσθη Ἀκάκιος μοναχός, καὶ ἔδωκε καὶ τὸ μετόχι εἰς τὸ Ἀλαδιάβα μὲ τὸν πύργον τοῦ Προσφορίου[2], καὶ τὴν Ὡραίαν πύλην, βημόθυρον διὰ μαγκάνου μετὰ χρυσοῦ ἀετοῦ, καὶ ἑτέραν πύλην μεγάλην εἰς τὸν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας διὰ μαγκάνου μετὰ πετρῶν καὶ μαργάρων, ἔχωντας τοὺς εἰκοσιτεσσάρους οἴκους τῆς Παναγίας καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν θεῖον Εὐαγγελισμὸν μὲ τέχνην μεγάλην· ἔξοδα βασιλικά.

«Ἔδωσε δὲ ἀκόμη καὶ τὸ ἅγιον ποτήριον τὸ ἰάσπι, τὸ ὁποῖον εἶναι λίθος ἀκριβός, καὶ ἄλλο ποτήριον κρατητῆρα. Εἰς τὸ ἰάσπι γράφει ἔτζι· *Μανουὴλ δεσπότου Κατακουζηνοῦ Παλαιολόγου*, τὸν ὁποῖον ἐπανέβη λώβη καὶ ἐπέρασεν ἐπώδυνον ζωὴν ἕως ὁποῦ ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος καὶ ἐμετέβη εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

«Εἰς δὲ τοὺς ,ζλδ' χρόνους (1526) ἐσκέπασε τὴν ἐκκλησίαν ὁ Νεάγκου, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, μὲ τὸ μολύβι, καὶ μετάκτισε τὸν πύργον τῆς Παναγίας καὶ (τὴν) ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Ζώνης· καὶ ἔκτισε καὶ τὸ βαγεναρεῖον καὶ τὸ μαγερεῖον καὶ τὸ ψωμοκοπεῖον καὶ τὸ ἀλευρεῖον καὶ ἀμπάριον διὰ τὸν σῖτον· καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνεκαίνισεν, καὶ τὰ λουτρὰ ἐξανάκτισεν καὶ πολλὰ χαρίσματα ἔδωσε, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ κτίτορες βασιλεῖς, αὐθεντάδες καὶ ἄρχοντες» κτλ.

Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ μονῇ ἐπιγραφῶν σημειῶ τὰς ἑπομένας:

«Ἔξω τοῦ νάρθηκος τοῦ μεγάλου, εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ λέγει ἔτζι:

Τί δρᾷς ποταμέ, τί τὰ ῥεῖθρα συστρέφεις;
Οὐκ οἶδα τί δρῶ, πλὴν τὸν ἑστῶτα τρέμω.

Καὶ ἄνωθεν τούτου λέγει ἔτζι.

«*Ἀνιστορήθη ὁ παρὼν ἱερὸς καὶ θεῖος ναὸς οὗτος παρὰ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ ὀρθοδοξοτάτου δεσπότου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, διὰ συνδρομῆς κυρίου Ἀρσενίου, ἐν ἔτει ,ςωκ', ἰνδικτιῶνος δεκάτης*» (1312).

«Αὐτὰ εἶναι γεγραμμένα μὲ τοῦβλα εἰς τὸ καμπαναρίον·

Κώδωνας ἄνω λαμπρὸν ἠχοῦντας φέρει,
πιστοὺς καλοῦντας εἰς ὑμνῳδίαν.

Ἔτει ,ςϡλε', ἰνδικτιῶνος ε' (1427).

»Εἰς τὰ μνήματα ὅπου εἶναι ὄπιστεν τοῦ ἁγίου βήματος.

Τῶν πατριαρχῶν.

«*Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μάξιμος, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης*»[1].

Ἄλλος τάφος.

«*Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κὺρ Γεράσιμος, ἐν ἔτει ᾳψιδ (1714), μηνὶ ἰανουαρίῳ, ιε' ἰνδικτιῶνος*».

Ἄλλος.

«*Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κυπριανὸς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης*».

---

1. Πρβλ. Ἰωάννου Κομνηνοῦ, Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἄθωνος. Ἐνετίησιν, 1857, σ. 14-32.

2. Περὶ τοῦ μετοχίου τούτου σώζεται σιγίλλιον (1622) τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου Α'. V. Langlois, Le mont Athos, σ. 42.

1. Οὗτός ἐστι πάντως Μάξιμος ὁ Γ', ὁ ἀποβληθεὶς τοῦ θρόνου (Turcograeciae σ. 142). Ὁ Μάξιμος Β' ἀπεβίωσε πατριαρχεύων.

Ἄλλος.

«*Κεκοίμηται μὲν ὁ τοῦ Θεοῦ πιστὸς δοῦλος καὶ πανιερώτατος μητροπολίτης πρώην Μονεμβασίας κὺρ Ἱερεμίας, ὁ διὰ τοῦ θείου μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Ἰωάννης, ἐν ἔτει ζπ' (1572), ἰνδικτιῶνος ιε', ἰουλίῳ κε'*».

Καὶ ἄλλος.

«*Ἐκοιμήθη ὁ παναγιώτατος μητροπολίτης πρώην Θεσσαλονίκης κὺρ Μακάριος, ὁ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Μιχαὴλ μοναχός. Ἐν μηνὶ ἀπριλλίου ιϐ', ἡμέρᾳ β', τῇ ἑβδομάδι τῶν Βαΐων, ἐν ἔτει ζνδ' (1546), ἰνδικτιῶνος δ'*».

Ἀριθ. 264.

Τεῦχος χαρτῶον (0,147×0,10) ἐκ φ. 224, τῆς Ις' ἑκατ. Δύο γραφικοὶ χαρακτῆρες. Ἐκ τοῦ περιεχομένου σημειῶ

1. **Ἀνθολόγιον** (Florilegium) γνωμῶν Ἀγησιλάου, Αἰσώπου, Ἀλεξάνδρου, Ἀντιγόνου, Ἀντισθένους, Ἀντιφάνους, Ἀπολλωνίου, Ἀριστείδου, Ἀριστίππου, Ἀριστοτέλους, Ἀριστωνύμου, Βαβρίου, Βίαντος, Γαΐου, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Γρηγορίου Νύσσης, Δημητρίου Φαληρέως, Δημοκρίτου, Δημώνακτος, Δημοσθένους, Διογένους, Διοδώρου, Διονυσίου, Δίωνος Ῥωμαίου, Ἐπικτήτου, Ἐπικουρίου, Εὐαγρίου, Εὐκλείδους, Εὐριπίδου, Εὐσεβίου, Ἡσαΐου, Θεόγνιδος, Ἰσοκράτους, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, Ἱέρωνος, Κλεάνθους, Κλειτάρχου, Κλεοστράτου, Κλήμεντος, Κράτωνος, Κυρίλλου, Κυψέλου, Λάκωνος, Λεωνίδου, Λουκιανοῦ, Λυσάνδρου, Μαξίμου, Μενάνδρου, Μοσχίονος, Νείλου, Νικοκλέους, Ξάνθου, Ξενοφῶντος, Παύλου ἀποστόλου, Πιττακοῦ, Πλουτάρχου, Πολυαίνου, Προκοπίου, Πυθαγόρου, Πύρρου, Σειράχ, Σεκούνδου, Σέξτου, Σευηριανοῦ Γαβάλων, Σιμωνίδου, Σολομῶντος, Σόλωνος, Σοφοκλέους, Σωκράτους, Τίμωνος, Ὑπερείδου, Φιλήμονος, Φιλιστίωνος, Φιλωνίδου, Φίλωνος, Φωτίου πατριάρχου, Χείλωνος, Χορικίου.—Διαιρεῖται εἰς 58 κεφάλαια, ὧν τὸ μὲν 1ον ἐπιγράφεται «περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας», τὸ δὲ τελευταῖον «περὶ τὸ ὅτι οὐκ ἀεὶ τὸ πλεῖον ἄριστον».

2. **ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ** «διδασκαλία, διαλαμβάνουσα τὴν ὀφειλομένην διαγωγὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «*Τὸν τὰ θεοφιλῆ πράττειν*», φ. 174ᵃ.

Ἀριθ. 265.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,232×0,15) ἐκ φ. 106 χονδροῦ χάρτου, γραφὲν πιθανῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΔ' ἑκατ. Πολλαὶ σημειογραφίαι καὶ λέξεις συγκεκομμέναι. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐλλείπουσι φύλλα.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ *γραμματική*, ἀκέφαλος.

Ἀριθ. 266.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,23×0,145) ἐκ φ. 190, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΕ' ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς Ις' ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐλλείπουσιν ἱκανὰ φύλλα.

Λεξικὸν ἀκέφαλον, ἑρμηνεῦον ἀρχαίας καὶ βυζαντιακὰς λέξεις. Παραπομπαὶ εἰς συγγραφεῖς δὲν ὑπάρχουσι. Μεταγενεστέρα δὲ χεὶρ προσέθηκεν ἱκανὰ λεξικογραφικὰ ἄρθρα, χρησιμοποιήσασα τὰ ὑπὸ τοῦ πρώτου γραφέως ἀφεθέντα κενά. Ἡ ἀρχὴ ἔχει τανῦν οὕτως· «*Ἀποδύει, ἐκδύει ἢ φανεροῖ. Ἀπογυμνοῖ, τὸ αὐτό. Ἀπόδυθι, γυμνώθητι ἢ εἴσελθε*».—Φ. 4ᵇ. «*Ἄσιμος, ὁ ἄργυρος. Ἄσημος, ὁ εὐτελὴς ἢ ὁ ἀτράγωτος, ἤτοι ὁ ἀτελείωτος, καὶ κλίνεται ἀσήμου*».

Ἐκ τοῦ στοιχείου Β (φ. 20ᵃ) ἀποσπῶ τὰ ἑπόμενα· «*Βαδδίν· ἡ στολή, ἣν ἐνεδύοντο οἱ πάλαι ἀρχιερεῖς, χρυσοΰφαντος διόλου ἐν εἴδεσι δρακόντων καὶ λεόντων καὶ ἑτέρων διαφόρων ζώων καὶ πετεινῶν*».—Φ. 20ᵇ «*Βαστέρνα· βατὴ ὁδὸς ἢ καμάρα. [Β]αστέρνιον, μικρὰ ὁδὸς ἢ μικρὰ καμάρα*».—Φ. 24ᵃ «*Βοράδι· μελίσσης οἴκημα*».—Φ. 24ᵃ «*Βόσπορον· βοὸς πόρος, ἤτοι διέξοδος. Εἴρηται δὲ καὶ ὁ περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον τόπος, ἐπ.. οὗ φθάνων μέχρι Χαλκηδόνος· ἐξ οὗ οἱ Βοσπορινοί*».

Ἀριθ. 267.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,208×0,15) ἐκ φ. 124 χονδροῦ χάρτου καὶ 4 ἑτέρων λεπτοτέρων, μεταγενεστέρων· τῆς ΙΔ'-ΙΕ' ἑκατοντ. Τὰ φύλλα εἰσὶν ἠριθμημένα, τοῦ τελευταίου φέροντος ἀριθμὸν 132, πλὴν τὸ μὲν 6 ἐλλείπει, τὸ δὲ 122 ἐκπεσὸν ἀντικατέστη ὑπὸ κενοῦ φ., μετὰ δὲ τὸ 93 φ. κατὰ λάθος ἠρίθμησεν ὁ πρῶτος κάτοχος ἀπὸ 99, παραδραμὼν οὕτω πέντε ἀριθμούς. Τὰ τρία πρῶτα φ. εἰσὶ μεταγενέστερα, φέρει δὲ τὸ 2 «τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ μέθοδον περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ μέτρον οὕτω τῶν ἰάμβων μοι

μέτρου, |καὶ τοὺς πόδας μὲν ἡ μέλισσα δεικνύτω» κτλ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ κῶδιξ, περιλαμβάνων τὰ ἑπόμενα δράματα.

1. *Αἴας*, φ. 2-47[x], μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ὥαις καὶ ψυχαγωγικῶν σημειώσεων (scholia marg. et interlin). Ἐλλείπουσιν οἱ στίχοι 157-161.

2. *Ἠλέκτρα*, φ. 49-99[6] (γρ. 94[6]). Ἡ σελὶς 76[5] ἀφέθη ἄγραφος. Ἐν τέλει τοῦ κειμένου «*τέλος Σοφοκλέους Ἠλέκτρας*».—Ἐν μέσῳ τοῦ φ. 48[x] ὑπὸ χειρὸς τῆς Ις' ἑκατοντ. «*Σοφοκλέους Ἠλέκτρα. Sophoclis Electra*». Ὄπισθεν «ὑπόθεσις Ἠλέκτρας», ἐν ᾗ ἡ δ' χεὶρ μετὰ τὰς λέξεις «*δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν*» προσέθηκε διορθώσασα τὰ ἑπόμενα· «κτείνωσι σὺν τῷ πατρί· τροφεὺς δέ ἐστιν ὁ προλογίζων, πρεσβύτης, παιδαγωγός, ὑποκείμενος καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον, καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγε· καὶ *μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν*» κτλ.

3. *Οἰδίπους τύραννος*, φ. 101-132, ἔνθα τὸ δρᾶμα λήγει εἰς τὸν στίχον 1033. Οἱ λοιποὶ στίχοι ἐλλείπουσιν ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως πολλῶν ἐν τέλει φύλλων. Προηγοῦνται τοῦ δράματος (ἐν φ. 100) τὰ ἑπόμενα· α') ἐπιγραφὴ τῆς δ' χειρός· «*Σοφοκλέους Οἰδίπους τύραννος. Sophoclis Oedipus tyrannus*». β') ἡ ἀρχαία ἐπιγραφή, ὡς καὶ ἑτέρα ἔχουσα οὕτως· «*Ἀριστοφάνους ἐπίγραμμα εἰς τὸν τύραννον Οἰδίπουν*». Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ δ' χεὶρ ἀποσβέσασα ἔτρεψεν ὧδε· «*Ὑπόθεσις Οἰδίποδος τυράννου ἔμμετρος παρ' Ἀριστοφάνους*». Ἀρχ. «*Λιπὼν Κόρινθον*» κτλ. Ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὁ λεσβιακὸς κῶδιξ τηρεῖ τὰς ἑπομένας γνωστὰς γραφάς. Στίχ. 14 *θανάσιμον*. 22. *δισσαῖς τε χερσὶν ἐξαράλωσεν*. — γ') «*Διατί τύραννος ἐπιγέγραπται*». Ἀρχ. *Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει ἑτέρου* (ἑτ. χεὶρ *θατέρου*) κτλ. Διάφοροι γραφαί. Στίχ. 6. *Τύραννον αὐτὸν ἀπέγραφον*. 8 *εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν οὐ τύραννον ἐπιγράφοντες*». Μεταξὺ τῶν λέξεων *γενέσθαι*. *ὅτι δὲ νεώτερον* (σ. 13, στίχ. 5 Dind.) ἡ δ' χεὶρ προστίθησι. «Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. Εἴρηται δὲ τύρανος κατὰ τὸ ἔτυμον οἱονεὶ τύρων τοὺς λαοὺς καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν».—δ') «Τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγός». ε') «Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα». ς') «Χρησμὸς δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ».

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ἑκάστου δράματος εὑρηνται σχόλια, συμφωνοῦντα πρὸς τὰ ἀρχαῖα τοῦ λαυρεντιακοῦ κώδικος καὶ πρὸς τὰ scholia recentiora. Δευτέρα δὲ χεὶρ διώρθωσε βραδύτερον τὸ κείμενον, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει πάντως ἀρχαίαν τινα ἔκδοσιν. Τὰ σχόλια τοῦ λεσβιακοῦ κώδικος συντελοῦσιν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἐσφαλμένων ἀναγνώσεων[1].

Ἀριθ. 268.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς μέγα ὄγδοον, ἐκ φύλλων 582, γραφὲν μὲν φιλοκάλως ὑπὸ Μεθοδίου, υἱοῦ Ἰγνατίου Μεθύμνης, ἐν ἔτει 1552, ἀλλὰ πλῆρες ὀνορθογραφιῶν.

Ὁ γραφεὺς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐσημείωσε πολλαχοῦ. Ἐν τῇ ὥᾳ τοῦ 38 φ. γράφει· «*ὁμολογῶ ἐγὼ εἰμὶ ὁ γράφων Μεθόδιος: εὑρὼν τὴν βίβλων ταύτην τε ἣν οὐδέποτε εἶδον ὀρεγωμαι τοῦ γράφην ται τοὺς βίους τῶν ἁγίων τὴν δ' ἀρετὴν τὴν ἀπέχομαι πόρρω μακρᾶν τῶν ἔργων*». Ἐν φ. 252[5], ἔνθα ὁ συγγραφεὺς τῆς διόπτρας Φίλιππος μοναχὸς παρακαλεῖ τοὺς πάντας ὑπὲρ συγχωρήσεως αὐτοῦ, ὁ Μεθόδιος προσέθηκε τὰ ἑπόμενα· «*Ὁμοίως καὶ τοῦ γράψαντος Μεθοδίου τοῦ θήτου· τουτὶ δὲ τὸ ψυχοφελὲς βιβλίον, οἰκιδχεῖρος, ἁμαρτωλοῦ καὶ ξένου τε ἐκ τῆς αἰώας αὐθις· τοῦ ἀμαθοὺς καὶ ἁμαρτωλοῦ, τάχα καὶ μοναχοῦ τε :*» Καὶ πάλιν, ἐν τέλει τοῦ φ. 255[6], ἐσημείωσε ταῦτα· «*Καὶ τοῦτο γέγραφε νῦν, μετατῆς ἐπανόδου, | τῆς τρίτης λέγω δή, τῆς Κωνσταντινουπόλου, | διαχειρὸς δὲ τῆς ἐμεὶς, μοναχοῦ Μεθοδίου, | οἱ δὲ μέλλοντες [ἐντεύξα]σθαι καὶ ταύτην ἀναγνῶντες, | ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀλιτροῦ λέγω, καὶ ἀμοράχου, | εὔχεσθαι συγχωρήσατε, καὶ λέγειν ὁλοψύχως, | συγχώρησον, συγχώρησον, καὶ σύγγνωθι Χριστέ μου, | ψυχὴν ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ, τοῦ γράψαντος τὴν ταύτην, | ψυχοφελῆ βιβλίδα τε, καὶ πάνη ὁραιωτάτην· | ὁ δὲ Χριστὸς καὶ κύριος, καὶ Θεός μου καὶ πλάστης, | καὶ ὑμᾶς ἐλεήσειε καὶ ἔσται ἱλεημένος: — | Ἐτελειώθη ἐν μηνὶ φευρουαρίῳ: τοῦ ζξ' ἔτους*» (=1552).

Τὸ ὅλον τεῦχος περιλαμβάνει 179 κεφάλαια, ἅτινα θεωρῶ χρήσιμον νὰ καταγράψω ὧδε λεπτομερῶς, καίτοι πλήρης αὐτῶν πίναξ εὕρηται ἐν ἀρχῇ τῆς δέλτου (φ. 1—9).

1. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** (solitarii) *διόπτρα*,

1. Ἐν ἰδίᾳ διατριβῇ, ἀνεκδότῳ ἔτι, σημειῶ τάς τε διαφόρους γραφὰς καὶ τὰ ἀνέκδοτα σχόλια.

διηρημένη εἰς ἓξ λόγους, φ. 14ᵃ—255ᵇ. Ὁ 1 λόγος διαιρούμενος εἰς 11 κεφ., σύγκειται ἐκ 1840 στίχων, ὧν ἡ ἀρχή· «*Πολλοὺς μὲν ἔχομεν ὁμοῦ, καὶ χρόνους καὶ καιρούς τε*», φ. 14ˣ. Ὁ 2 λόγος διηρημένος εἰς 14 κεφ., περιλαμβάνει στίχους 1684, ὁ 3 λόγος σύγκειται ἐκ στίχων 940, ὁ 4 ἐκ στίχων 2429, ὁ 5 ἐκ 370. Ἀπὸ φ. 253ᵇ ἀναγινώσκονται «ἕτεροι στίχοι κάλλιστοι πρὸς ἀφορμὴν δακρύων τοῖς βουλομένοις ἄπαυστα πενθεῖν· πράξεις ἀθέσμους». Ἀρχ. «*Ὁ πάλαι βλύσας ὕδατα ἐξ ἀκροτόμου πέτρας*». Οἱ στίχοι δὲ οὗτοι ἀναγράφονται ὡς 53 κεφάλαιον τῆς ὅλης βίβλου. — Τῆς Διόπτρας τοῦ Φιλίππου προηγοῦνται α') «πρόγραμμα», οὗ ἡ ἀρχή· «*Κρεῖσσον φησὶν ὀλίγον τῷ δικαίῳ*»· β') «στίχοι κυροῦ **Κωνσταντίνου** τοῦ **Βέστου** τοῦ καὶ Γρανάτου, εἰς τήνδε τὴν βίβλον», φ. 11ˣ. Ἀρχ. «*Ὁ τήνδε θέλων τὴν βίβλον, μὴ πρὸς τὸ μέτρον ἐπίδοις τῶν στίχων*»· γ') «ἐπιστολὴ παρακλητικὴ **Καλλινέκου μοναχοῦ** πρὸς Φίλιππον μοναχόν», φ. 11ᵃ. Ἀρχ. «*Τὴν πάλαι φιλίαν εἰδώς*»· δ') «ἑτέρα ἐπιστολὴ ἀντεπισταλτικὴ **Φιλίππου μοναχοῦ** πρὸς τὸν μοναχὸν Καλλίνικον», φ. 12ᵇ. Ἀρχ. «*Τῇ κελεύσει σου εἴξας καὶ μὴ θέλων*»· ε') «στίχοι δῆθεν ἀπολογητικοὶ τοῦ αὐτοῦ», ὧν ἡ ἀρχή (φ. 13ᵇ). «*Ὁ ἀμαθὴς πρὸς ἀμαθῆ ἐξ ὧν ἰσχύω λέγω*». Ἐν ταῖς ὥαις δὲ τοῦ τῆς Διόπτρας κειμένου εὑρηνται πολυάριθμα καὶ ἐκτενῆ ἐνίοτε *σχόλια*, συνιστάμενα ἐξ ἀποσπασμάτων Ἀνωνύμου, Ἀνδρέου Κρήτης, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Βασιλείου Καισαρείας, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Γρηγορίου Νύσσης, Δωροθέου, Θεοδώρου ἐπισκόπου Καρῶν, Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου, Θεοδώρου Ἡρακλείας, Ἰσαὰκ Σύρου, Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Μακαρίου Βηθλεεμίτου, Μαξίμου, Ψελλοῦ, Σολομῶντος[1].

2. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΔΡΗΝΟΥ** ἀπόσπασμα. Ἀρχ. «*Ὅτι Ἀδὰμ τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει*»[2], φ. 256ᵃ.

3. «Τοῦ πανσόφου κυροῦ **ΜΙΧΑΗΛ** τοῦ **ΨΕΛΛΟΥ** διδασκαλία παντοδαπή, καὶ πάνυ ἀναγκαιοτάτη, ἐν ἑκατὸν ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι κεφαλαίοις θεωρούμενα», φ. 257ᵃ-337ᵇ. Τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον ἐπιγραφόμενον «ἔκθεσις τῆς ἡμῶν πίστεως» ἄρχεται ἐκ τῶν λέξεων «*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα*» κτλ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἐπιγραφόμενον «τίς ἡ αἰτία δι' ἣν εὔθρυπτα γίνεται τὰ ἐν τῇ συκῇ κρεμαννύμενα κρέατα» ἄρχεται ὧδε· «*Τὸ φυτὸν ἡ συκὴ ἁπάντων ἐστὶν*»[1] κτλ.

4. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐπιλύσεις ἕτεραι σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων, κεφάλαια λϐ'», φ. 338ᵃ—355ᵇ. Ἀρχ. «*Κεφάλαιον α'. Ὁ μὲν Πλούταρχος, ὦ μέγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ, διαφόρους δόξας*» κτλ. Τὸ λϐ' κεφάλαιον ἐπιγράφεται «περὶ τῆς τῶν ἄστρων φορᾶς καὶ κινήσεως». Ἀρχ. «*Οἱ μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρες ἅπαντες ἐστηριγμένοι ὄντες*» κτλ. Τέλος· «*καθ' ὃ δὲ συγκινεῖται τῷ οὐρανῷ ἐξ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, ἡμέρας καὶ νύκτας ποιεῖ. Τέλος τῶν τοῦ Ψελλοῦ κεφαλαίων*»[2].

5. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΠΑΘΙΟΥ** «κεφάλαια περὶ ἀγεννήτου καὶ γεννητῶν, καὶ ἀγαθοῦ καὶ καλῶν· φυσιολογία ἀσκητική», ἐκ κεφ. 116. Ἀρχ. «*α'. Καλὰ ἐξ ἀγαθοῦ τὰ πάντα γεγόνασι*»[3], φ. 356ˣ.

6. **ΑΔΗΛΟΥ** «στίχοι» 30, ὧν ἡ ἀρχή· «*Ἡ τὰς πύλας καλέσασα*», φ. 374ᵃ.

7. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἑρμηνεῖαι εἰς τὰς παραβολὰς τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων», κατ' ἐρωταπόκρισιν, φ. 375ᵃ.

8. Σχόλιον εἰς τὰς προηγουμένας τοῦ Χρυσοστόμου ἑρμηνείας παρὰ «*τοῦ μακαρίτου καὶ σοφωτάτου Σηλυβρίας*» (Ἰγνατίου), φ. 381ᵃ.

9. «Ἐκ τοῦ θείου εὐαγγελίου περικοπαὶ» λγ', φ. 382ˣ.

10. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐρωτήσεις, καὶ ἀποκρίσεις τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «*Διατί ἐκκλησία, καὶ διατί βῆμα, καὶ διατί κάγκελον*», φ. 384.

11. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἱερέα γελᾶν». Ἀρχ. «*Ὁ ἱερεὺς ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορος*», φ. 386ᵇ.

---

1. Τὸ κείμενον τῆς Διόπτρας μετὰ τῶν αὐτῶν σχολίων ἀντεγράφη ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Γενναδίου· ὅρα ἀνωτέρω σελ. 68-69, ἀριθ. 71.

2. Migne, Patrol. τ. 121, σ. 41.

1. Αὐτ. τ. 122, σ. 688 κἑ—Ch. Em. Ruelle ἐν Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France. Paris, 1879, σ. 230-278.

2. Ἡ ἔκδοσις τοῦ G. Seebode (Gotha, 1840. Wiesbaden, 1857) περιλαμβάνει 28 κεφάλαια. Ὅρα Migne, τ. 122, σ. 784—809.

3. Λατινιστὶ ἀναγινώσκονται παρὰ Migne, Patrol. Gr. τ. 85, σ. 811, ἐκδόντι (σ. 791-811) τὰ γνωστὰ τοῦ Καρπαθίου «capita hortatoria». Τὸ πρωτότυπον ἑλληνικὸν κείμενον ἐξεδόθη τῷ 1782 ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ τῶν ἱερῶν νηπτικῶν», σ. 241-257. Αὐτόθι εὑρηται καὶ συμπλήρωμα, σ. 258-261.

12. «Κεφάλαια διαφόρων ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, δηλοῦντα ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον», φ. 387α. Συγγραφεῖς: Εὐαγγελισταί, Παῦλος, Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, Μάξιμος, Ἰουστῖνος, Ἱερώνυμος, Θεόδοτος Ἀγκύρας, Κύριλλος, Γρηγόριος Βουλγαρίας.

13. ΑΔΗΛΟΥ χρονολογικὸς πίναξ, οὗ ἡ ἀρχή· «*Ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ σταυρώσεως ἔτη ,ς*», φ. 392δ.

14. ΑΔΗΛΟΥ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. «*Ἐρώ(τησις). Ὅρον θέλομεν λέγειν ἔχειν τὴν τοῦ ἀνθρώπου ζωήν*», φ. 393ε.

15. (φ. 395ς). «*Τοῦ ἁγίου* ΜΑΞΙΜΟΥ *περὶ τῶν τριάκοντα ἀργυρίων.* Δεῖ εἰδέναι, ὅτι περ λεπτὰ καλοῦνται τὰ ἀσσάρια, ἤγουν τὰ νούμια. Ἑξήκοντα δὲ ἀσσαρίων ὑπῆρχε τότε τὸ δηνάριον· ἑκατὸν δὲ δηναρίων ὁ ἄργυρος. Καὶ πέπραται ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς λ' ἀργύρια, ἅτινα καὶ συνάγονται τρισχίλια δηνάρια, γινόμενα ἐν χρυσῷ νομίσματα ἑκατόν»[1]. — Εἶτα — «Ὡσαύτως τὸ δίδραχμον καὶ τὸ σίκλον ἐστὶν φόλλεων εἴκοσιν». — Εἶτα ἀνωνύμου «*Περὶ μέτρων.* Τὸ στάδιόν ἐστι πηχῶν υ', ποδῶν ψ', ὀργυιῶν ρ'. Τὸ δὲ μίλιον σταδίων ζ' ϛ, πηχῶν ,γ, ποδῶν ,ευ', ὀργυιῶν ψη'. Ἡ λίτρα ἔχει οὐγγίας ιϐ'· ἡ οὐγγία δραχμὰς η'· ἡ δραχμὴ ἔχει γράμματα ε'· τὸ γράμμα ὀβολοὺς ϐ'· ὁ ὀβολὸς κέρτα (sic) γ', χαλκοῦς η'· ὁ χαλκοῦς φόλις. Τὸ σάτον μόδ(ιόν) ἐστι κούμουλος· τὸ φέβελ μέτρον ἐστὶ ξεστῶν ρν'· τὸ τάλαντον μέτρον λιτρῶν ρκε'. Τὸ δηνάριόν ἐστι νόμισμα. Τὸ ἀσσάριον λεπτὰ ξ'. Ἡ οὐγγία στατήρων ϐ' ἢ γ'. Ὁ στατὴρ ἔχει δίδραχμα δύο. Κονδράτης (sic) καλεῖται σίκλον, ἐστὶ δὲ δ'' τῆς οὐγγίας. Ἡ δραχμή ἐστιν τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας. Ἄργυρος καλεῖται τὸ μιλιάριον, ἔχων ἀργύρια ,αυ'. Ἡ μνᾶ στατήρων μ' οὐγγίαις η'· ὁ μέδιμνος εἶναι ρκ'. Ὁ ἀρταβὰς ξεστῶν ϐ'. Ὁ χοῖνιξ ξεστῶν ε' ϛ. Ὁ καμψάκις ὁ μέγας ξεστῶν ια', ὁ μικρὸς ξεστῶν δ'. Ὁ μετρητὸς ξεστῶν οϐ'. Τὸ σίκλον α' ϛ, ὅ ἐστιν δίδραχμον. Ὁ ἀμφορεὺς μέτρον ὑγρόν, ἔχον κοτύλ(ας) μη'. Τὸ ἀσσάριον φόλ(εων) δ'. Ἡ ὑδρία ξεστῶν ι'».

16. «Τοῦ ΕΡΜΟΥ» ἀπόσπασμα». Ἀρχ. «*Θεὸν νοῆσαι μὲν χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδύνατον*», φ. 396κ.

17. «Τὸ τῆς πίστεως Σύμβολον τὸ ἐν τῇ Ρώμῃ, ἐν ταῖς πύλαις τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου γεγραμμένον· ὃ εὗρεν ὅτε ὑπῆγεν βασιλεὺς ὁ Παλαιολόγος κὺρ Ἰωάννης», φ. 396δ—398δ. Τὸ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος δόγμα ἐκτίθεται ἐν τῷ Συμβόλῳ τούτῳ ὧδε πως· «καὶ εἰς ἕνα υἱὸν τὸν μονογενῆ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ εἰς ἓν πνεῦμα ἅγιον, οὐ γενόμενον, ἐκ τοῦ Πατρός, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκπορευόμενον· παράκλητον ὀνομαζόμενον, ὡς τὰς τῶν ἄλλων παρακλήσεις δεχόμενον, καὶ κατὰ πάντα ὅμοιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, ἐκ τοῦ πατρὸς μὲν ἐκπορευόμενον, δι' υἱοῦ (δὲ) μεταδιδόμενον καὶ μεταλαμβανόμενον ὑπὸ πάσης κτίσεως».

18. ΑΔΗΛΟΥ χρονολογικαὶ σημειώσεις. Ἀρχ. «*Ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ Νῶε ἔτη ,βσμδ'*». Τ. «*Καὶ ἀπὸ τῆς ς'ϛ συνόδου ἕως τῆς ζ' τῆς ἐν Νικαίᾳ*» κτλ., φ. 399α.

19. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «εἰς τὰς ἐπιστολὰς Παύλου· πρὸς Ἑβραίους λόγος». Ἀρχ. «*Ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς πρότερον*», φ. 400κ.

20. «Στιχηρὸν εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ἦχος πλάγιος δ'ου». Εἶτα· «Τοῦ ἐνιαυτοῦ τροπαὶ τέσσαρες», φ. 400ε.

21. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «περὶ τοῦ μὴ ἀμελεῖν ἡμᾶς τοῦ ἐν ἡμῖν χαρίσματος». Ἀρχ. «*Μὴ τοίνυν πάντα ἐπὶ τοὺς διδασκάλους*», φ. 413ε.

22. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ἀποσπάσματα, φ. 416ε.

23. «Τὰ τῶν Μάγων ὀνόματα». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν α' Βασισαρσέ*», φ. 417ε.

24. «ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ, ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα». Ἀρχ. «*Εὐεξίας τράπεζαν*», φ. 418κ.

25. ΑΔΗΛΟΥ φυσικῆς ἱστορίας ἀνέκδοτα. Ἀρχ. «*Ὅτι ἡ ὀρίγανος βοτάνη, ἀποτιθεμένη ἐν τόπῳ*», φ. 419ε. Τ. «*Ὅτι μύρμηξ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλῶς κρυπτόμενα ἐφευρίσκει*».

26. ΑΔΗΛΟΥ «αἱ ἀρεταὶ ψυχῆς τε καὶ σώματος». Ἀρχ. «*Ἀρεταὶ ψυχῆς εἰσιν*», φ. 420ε.

27. «ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ πρεσβυτέρου» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «*Βλέπε μοι τὸν ἱεροφάντην*», φ. 420δ.

28. «ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἐκ τοῦ περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου». Ἀρχ. «*Ἐλεήσας τὸ γένος ἡμῶν*»,[1] φ. 435κ.

29. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ «ἐκ τῆς πρὸς Σωζουπολίτας ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «*Εἰ τοίνυν*

1. Fr. Hultsch, Metrolog. Scriptorum Reliquiae I, σ. 302.

1. Migne, Patrol. τ. 25, σ. 116, γράμμ. 4.

μὴ γέγονε»[1], φ. 436α. Ἔπονται ἀποσπάσματα Ἐφραὶμ Σύρου, Χρυσοστόμου καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

30. **ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΥ ΓΑΒΑΛΩΝ** «περὶ τῶν Χερουβίμ». Ἀρχ. «*Χερουβὶμ ἑρμηνεύεται*», φ. 437ᵡ.

31. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἁγίου Παύλου, ὅτι μείζων πάντων τῶν ἁγίων ἐστίν». Ἀρχ. «*Ἴδετε πηλίκους φησὶν*», φ. 438ᵡ.

32. «Διάλεξις χριστιανοῦ καὶ ἰσμαηλίτου, δι' ἐρωταποκρίσεως περὶ τῆς ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «*Ὁ χριστιανός. Ὁμολογεῖς τὸν Χριστὸν*», φ. 441ᵟ.

33. «Προφητεῖαι ἁγίων προφητῶν περὶ τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐνσάρκου ἐπιδημίας, ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ», φ. 456. Συμποσοῦνται εἰς 40.

34. **ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΚΥΡΟΥ** «συγγραφὴ ἀρίστη καὶ ἀληθής, διδάσκουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ ποίας πόλεως ἕκαστος ἦν αὐτῶν, καὶ εἰς ποίαν χώραν ἀνελθὼν ἐκήρυξεν, καὶ πῶς ἀπέθανεν, καὶ ποῦ ἀπετέθη ἑκάστου τὸ σῶμα». «Ἀρχ. «*α'. Νάθαν τοίνυν ὁ προφήτης*», φ. 459ᵟ.

35. «Διήγησις θαυμαστή τινος γέροντος πιστοτάτου, περὶ τοῦ Μελχισεδέκ». Ἀρχ. «*Διηγεῖτό τις τῶν γερόντων*», φ. 471α.

36. «Λόγος τινὸς σοφοῦ, περὶ τῶν ἀζύμων, ὃν καὶ χρὴ τὸν φιλομαθῆ καλῶς ἐπίστασθαι». Ἀρχ. «*Τὰ ἄζυμα οὐκ ἄρτος*», φ. 472ᵟ.

37. «Στιχηρὰ εἰς τὴν παναγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον. **ΑΡΣΕΝΙΟΥ** μητροπολίτου Περγάμου. Ἦχος πλ. δ΄. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἄχραντε κόρη» κτλ., φ. 476ᵟ.

38. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τοῦ τοπαζίου λίθου». Ἀρχ. «*Εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον, εἰς τὸν κατὰ μεσημβρίαν κείμενον*», φ. 482ᵟ.

39. **ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ** ἐπισκόπου «περὶ τοῦ Μελχισεδέκ». Ἀρχ. «*Εἴποι τις ἂν τὸν Μελχισεδέκ*», φ. 483ᵡ.

40. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** περὶ τοῦ Μελχισεδέκ. «*Πολλοὶ μὴ νοήσαντες*», φ. 483α.

41. «**ΚΑΙΣΑΡΙΟΥ**, ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου», ἀπόσπασμα. Ἀρχ. «*Καταβάλλεται τὸ θῆλυ ὑπὸ τοῦ ἄρρενος*», φ. 486α.

42. «Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ **ΙΩΑΣΑΦ**, περὶ ἀρετῆς λόγος θαυμασιώτατος». Ἀρχ. «*Ἐπειδήπερ ἔργα πίστεως*», φ. 486ᵟ.

43. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «*Οὔτε τὸ σῶμα πρὸ τοῦ Θεοῦ λόγου ὑπέστη*», φ. 487α.

44. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «περὶ ψευδοπροφητῶν». Ἀρχ. «*Εἶπεν ὁ Κύριος*»[1], φ. 487ᵟ. Παρέπεται κατάλογος τῶν ἑπτὰ μυστηρίων.

45. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης». Ἀρχ. «*Πλεῖστα θαυμάσια ἔχουσα, ἃ ἐγὼ ἐθεασάμην· ζῷόν τε γὰρ οὐδὲν ἐκεῖνο φέρει τὸ ὕδωρ*», φ. 488ᵡ.

46. Διάφορα θεολογικὰ ζητήματα, ἀνώνυμα, φ. 488ᵡ—495. Σὺν αὐτοῖς καταλέγονται «*χρησμοὶ παλαιῶν*», «*Ἑρμοῦ χρησμὸς*» καὶ *Ὀρφέως*.

47. «Διάλεξις τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου μετὰ Ἰουδαίων, εἰς ἣν καὶ χρήσεις τινὲς Γραφικαί». Ἀρχ. «*Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας*», φ. 504α.—Παρέπονται σημειώσεις α') περὶ τοῦ ἐν τῇ Καισαρείᾳ τῇ Φιλίππου (τῇ νῦν *Παναΐδι*, κατὰ τὸν κώδικα) στηθέντος ἀνδριάντος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθείσης αἱμόρρου· β') περὶ πηγῆς ἐν Νικοπόλει (Ἐμμαοὺς) τῆς Παλαιστίνης· γ') περὶ τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει τῆς Θηβαΐδος δένδρου, ὅπερ ἔκοψεν ὁ Ἰουλιανός.

48. «Πάντα τὰ τῶν προφητῶν καὶ μεγάλου βασιλέως Δαβίδ, περὶ ἐνσάρκου ἐπιδημίας, καὶ τῶν παθῶν, καὶ τῆς ταφῆς, καὶ τῆς ἀναστάσεως», φ. 515ᵟ.

49. Περικοπαὶ εὐαγγελίων Ἰωάννου καὶ Ματθαίου, φ. 520ᵟ.

50. «Περὶ τῶν τοῦ σώματος πειρασμῶν», ἀποσπάσματα Παύλου ἀποστόλου καὶ **ΙΩ. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ**, φ. 526ᵟ.

51. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «περὶ τῶν ἐννέα ἀνιάτων τῆς τοῦ Ἡρώδου τελευτῆς». Ἀρχ. «*Τελευτήσαντος Ἡρώδου*», φ. 528α.

52. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἀπόδειξις ὅτι κατέρχεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ὠκεανόν». Ἀρχ. «*Ὅρα δέ μοι καὶ τὸν ἥλιον*», φ. 529ᵟ.

53. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «περὶ ζωῆς αἰωνίου». Ἀρχ. «*Μία ζωή, τὸ πρὸς τὴν ζωὴν βλέπειν*», φ. 530. Παρέπονται ἀποσπάσματα Μαξίμου, Ἐπιφανίου, Βασιλείου, Ἀθανασίου, Χρυσοστόμου, Μοσχιανοῦ καὶ Θεοδ. Στουδίτου.

54. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «περὶ νηστείας λόγος». Ἀρχ. «*Καλὴ ἡ νηστεία*»[2], φ. 533α.

55. **ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** «ἐκ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον». Ἀρχ. «*Ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Θεολό-*

1. Migne, Patrol. τ. 32, σ. 699, 2.

1. Migne, Patrol. τ. 26, σ. 1253.
2. Αὐτ. τ. 48, σ. 1059.

γου ὁ Ζεβεδαῖος»[1], φ. 534ᵃ. Παρέπονται (φ. 535–538) ἀποσπάσματα Ἰω. Χρυσοστόμου.

56. «ΜΑΞΙΜΟΥ περὶ τῶν τεσσάρων γενικῶν ἀρετῶν». Ἀρχ. «*Τέσσαρες εἰσὶ γενικαὶ ἀρεταί*», φ. 538[2].

57. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «περὶ τῶν δ' ἀπαθειῶν». Ἀρχ. «*Πρώτη ἐστίν*», φ. 539[2]. Παρέπονται ἀποσπάσματα Μιχαίου, Διονυσίου, Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου Καρπαθιώτου, Βασιλείου, Διογένους, Γρηγορίου Νύσσης, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κελσίου ἐπισκόπου Ἐδέσσης (ἐκ τοῦ *περὶ φύσεως ἀνθρώπου*), Ἀπολλιναρίου (ἐκ τοῦ *περὶ φύσεως* λόγου), Μακαρίου Βηθλεεμίτου, Ἀθανασίου, Ἰω. Χρυσοστόμου.

58. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὰ Βαΐα». Ἀρχ. «*Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύμ.*»[2], φ. 549ᵛ.

59. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸ πῶς ὁ Ἀδὰμ τὴν ψυχὴν ἔλαβεν ὅτε ἐπλάσθη· καὶ εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν». Ἀρχ. «*Καλοὶ τῆς ὑπομονῆς οἱ πόνοι*»[3], φ. 554ᵛ. Παρέπονται χρονολογικὰ σημειώματα, ἀποσπάσματα Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Γρηγ. Ναζιανζηνοῦ.

60. **ΠΕΤΡΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ** ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ ἐξομολογήσεως. Ἀρχ. «*Ἐρώτησις. Καλὸν ἐστὶν ἄρα*», φ. 563ᵃ.

61. **ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ**[4]. «Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης: ποίημα τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου, καὶ μακαρίου ἐκείνου κυροῦ Ἰγνατίου μητροπολίτου Σηλυβρίας». Ἀρχ. «*Μέγιστον μὲν τῶν ὄντων*», φ. 563ᵇ. Ἔπονται δύο ἀποσπάσματα Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

62. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῶν χρόνων τῆς ἐνταῦθα ζωῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἐπειδήπερ πολλοὶ ζητοῦσι*», φ. 568ᵃ.

63. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς παναγ. θεοτ. καὶ ἀειπ. Μαρίας». Ἀρχ. «*Ἔστι μὲν ἀνθρώπων*», φ. 569ᵛ.

64. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τοῦ πότε καὶ κατὰ ποίαν, καὶ παρὰ τίνων αἱρετιωτῶν οἱ Ἰταλοὶ ἐδιδάχθησαν καὶ ἤρξαντο δογματίζειν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται» κτλ. Ἀρχ. «*Ἤν ἐν τῇ ἑβδόμῃ συνόδῳ*», φ. 570ᵃ.

65. **ΜΑΡΚΟΥ** καὶ **ΔΩΡΟΘΕΟΥ** μοναχῶν, ἀποσπάσματα, φ. 573ᵃ.

66. Ἀποσπάσματα Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Καισαρίου καὶ Ἀναστασίου Ἀντιοχείας εἰς τὸ *ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος*, φ. 575ᵃ.

67. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος ψυχωφελής, καὶ περὶ τῶν θείων καὶ φρικτῶν μυστηρίων, καὶ περὶ ἱερέων καὶ διακόνων». Ἀρχ. «*Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἁπλῶς*», φ. 576[2].

68. «Διδασκαλία τοῦ αὐτοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «*Διατί οὖν μὴ διαιρετόν*», φ. 579[6]. Ἐν τῇ ὥᾳ σημείωσις· «Αὕτη ἡ διδασκαλία ἐστὶν τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, ἣν ἐδίδασκε τοὺς μοναχοὺς ἐν τῷ αὐτοῦ μοναστηρίῳ».

69. **ΑΔΗΛΟΥ** τεμάχιον ἑρμηνείας εἰς τὸν γ' ψαλμόν, φ. 581ᵛ.

70. Ἀναγραφὴ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων. Ἀρχ. «*Κενὸν φρύαγμα τῶν πάλαι*», φ. 582ᵛ.

71. Σημείωμα «περὶ τοῦ μέτρου τῆς γῆς», ἔχον ὧδε· «*Ἔτι κατὰ τοὺς λεγομένους γεωμέτρας, ἔστι τὸ ἥμισυ τῆς γῆς τῆς κατοικουμένης εἰς τὸ μῆκος μίλια χιλιάδες ιβ', εἰς δὲ τὸ πλάτος μίλια χιλιάδες ις'*», φ. 582[6].

Ἀριθ. 269.

Τετράδιον χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,225×0,152), γραφὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΘ' ἑκατονταετ.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** «καλανδάριον, ἤτοι προγνωστικὸν παντοτεινόν, μεταφρασθὲν ποτε ἐκ τῆς οὐγκρικῆς γλώττης εἰς τὴν ἡμετέραν ἁπλῆν παρὰ τοῦ ἀνωνύμου». Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 1722 ἔτους. Ἀρχ. «*Ὁ κυριεύων εἰς τὸν χρόνον τοῦτον*», φ. 1.

2. **ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΑΡΩΝ** «πρόφθεγμα περὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅπερ ἀντεγράφθη ἀπό τινος παλαιοῦ χειρογράφου». Ἀρχ. «*Βδοματικῷ χρόνῳ τῆς μεσούσης χιλιάδος*», φ. 12[3].

Ἀριθ. 270.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ᵒᵛ (0,22×0,17), γραφὲν ἐν ἔτει 1824-1825.

1. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΥΜΑ** «γεωγραφία», διῃρημένη εἰς 52 §§. Ἀρχ. «*Γεωγραφία εἶναι ἐπιστήμη ἥτις μᾶς διδάσκει*», φ. 3. Ἐν τέλει «*αωκε' ἰουνίου 3ⁿ*».

2. «Ἠθική», διῃρημένη εἰς 32 §§. Ἀρχ. «*Ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις μὲ τὴν ὁποίαν κρίνομεν*», φ. 18.

3. «Λογικὴ καὶ ἠθικὴ χάριν τῶν πρωτοπείρων ὑπὸ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Κ. Μ. Κούμα Λαρισσαίου. Ἐν Μηθύμνῃ αωκδ', ὀκτωβρίου κζ'». Διαιρεῖται εἰς 46 §§.

1. Πρβλ. Migne, τ. 87, σ. 3364.
2. Migne, Patrol. τ. 59, σ. 703.
3. Ἀναφέρεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νόθων. Migne, τ. 64, σ. 1363.
4. Fabricii, Bibl. Gr. τ. III, σ. 210.

Ἀρχ. «Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πέντε αἰσθήσεις», φ. 31α.

Ἀριθ. 271-276.

Ἓξ χαρτῶα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τευχη, εἰς 8ον.

Ἀριθ. 271· ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΙΙ' ἑκατ.

Ἀριθ. 272· ἐγράφη τῇ 20 μαίου 1828 ὑπὸ Παρθενίου ἱερομονάχου· περιέχει δὲ ἀνθολογίαν Πέτρου Λαμπαδαρ. καὶ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου.

Ἀριθ. 273· ἐγράφη περὶ τὰ τέλη τῆς Ις' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνει μουσικὰ τεμάχια Νικολάου πρωτοψάλτου Χίου, Κουκουζέλη, Πανάρέτου, Ἀρκαδίου, Κοντοπετρῆ, Κορώνη, Σγουροπούλου, Στυλιανοῦ ἱερέως, Δοκειανοῦ, Μανουὴλ Ὀρφανοτρόφου, Μαγουλᾶ, Χαλιβούρη, Κουκουμᾶ, Πλαγίτου, Ἠθικοῦ, Μυστάκωνος, Μουνουρᾶ, Γλυκέως, Ἀγάθωνος, Ἀνθίμου μοναχοῦ, Ἀργυροπούλου, Δημητρίου Ραιδεστηνοῦ, Μάρκου Εὐγενικοῦ, Γερασίμου Χαλκιοπούλου, Μανουὴλ Λογγίνου, Κελαδηνοῦ.

Ἀριθ. 274· ἐγράφη ὑπὸ Ἰωάσαφ ἱερομονάχου Μιτυληναίου, οὗ καὶ πολυέλεος εὕρηται.

Ἀριθ. 275, ἀρχῶν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀριθ. 276, ἀρχῶν ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀριθ. 277-283.

Ἑπτὰ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεύχη εἰς 12ον, διαφόρων ἐποχῶν (Ις', ΙΖ', ΙΗ' αἰῶνος).

Ἀριθ. 284-292.

Ἐννέα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεύχη, 16ου σχήματος.

Ἀριθ. 287· ἦν κτῆμα Ραφαὴλ προηγουμένου.

Ἀριθ. 289· ἔγραψεν «ὁ ἐκκλησιάρχης Μιτυλήνης καὶ σύνδικος Παρθένιος», ὅστις ἐσημείωσεν ἔσωθεν τῶν πινακίδων καί τινας οἰκογενειακὰς ὑπομνήσεις τῶν ἐτῶν 1572—1585, ἐξ ὧν ἀξία σημειώσεώς ἐστιν ἡ ἑπομένη· «† *ἔτους ζπθ' (=1581) ἰνδικτιῶνος θης, ἐν μηνὶ ἀπριλίῳ τῇ ἡμέρα β' ἦλθεν ὁ καπιτάνος τῆς Χίου καὶ ἐβγάλαμεν τὰ μαζήλια· καὶ βάλαμεν καπέλους*».

Ἀριθ. 293.

Μικρότατον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος, σχήματος 32ου, φέρον ἐν τέλει τὸ «*σύγγνωθι τὸ ἀκαλὲς τῶν γραμμάτων· αἴτιον γὰρ ἐστὶν τὸ στάχωμα*» καὶ τὴν χρονολογίαν «*1655 ἰνδικτιῶνος δ' ἐν μηνὶ ἀπριλίου 4*». Ἑτέρα σημείωσις λέγει· «*1648. αχμη'. ενμοινῆ ἀπριληομερα κοιριακο· ηλθαν η μπεηλερμπηδες στην Πόλη*».

Ἕτεροι κώδικες.

α') *Ἐν τῷ Σκευοφυλακίῳ.*

1. (Ἀριθ. 4 ἀρχείου). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,16×0,11) ἐκ φ. 115, περιλαμβάνον αὐτόγραφα Ἰγνατίου Μεθύμνης, Μεθοδίου υἱοῦ αὐτοῦ, Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἑτέρων. Περιεχόμενα· α') Διαθήκη Ἰγνατίου ἱερομονάχου (τοῦ ὕστερον γεγονότος μητροπολίτου Μεθύμνης), γραφεῖσα τῇ 23 μαρτίου τοῦ ἔτους 1530·—β') Διαθήκη Μεθοδίου καὶ ἄρχοντος τῶν μοναστηρίων Μεθύμνης, γραφεῖσα τῇ 23 δεκεμβρίου τοῦ 1575 ἔτους καὶ προσυπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Σεργίου καὶ 7 συμμοναζόντων·—γ') ἀντίγραφον σιγιλλιώδους γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Α', κατὰ ἰούνιον τοῦ 1527 ἔτους (7035), ὅπερ κατεχωρίσθη ἐν σελίδι 7-8, κατὰ τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον (ἀρχείου ἀριθ. 3)· — δ') ἀντίγραφον γράμματος τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου, κατὰ τὸ ἔτος 1530· — ε') ἀντίγραφον σιγιλλίου τοῦ αὐτοῦ, κατὰ μῆνα μάρτιον τοῦ 1531 ἔτους (ἀρχ. ἀριθ. 5)· — ς') ἀντίγραφον σιγγιλίου ἀπολεσθέντος τοῦ πατριάρχου Διονυσίου Α' (ἴδε σελ. 10-12)· — ζ') ἔγγραφον Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας, ὑπογραφὲν ἰδιοχείρως κατὰ μῆνα φεβρουάριον τοῦ 1575 (7083) ἔτους· — η') ἀντίγραφον σιγγιλίου ἀπολεσθέντος Ἱερεμίου Β', κατὰ μῆνα αὔγουστον τοῦ ἔτους 1578 (7088), προσυπογεγραμμένον ὑπὸ 8 συνοδικῶν ἀρχιερέων, 10 μοναχῶν καὶ τοῦ Ἱεροθέου καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τῆς Πέτρας·—θ') Μεθοδίου, διάταξις τῆς γυναικείας μονῆς Μυρσινιωτίσσης, φ. 25–30β· — ι') Ἰγνατίου Μεθύμνης ἐπιστολὴ ἀχρονολόγητος ταῖς μοναστρίαις τῆς αὐτῆς μονῆς· — ια') ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀχρονολόγητος, τῇ (καθηγουμένῃ) Δομετιανῇ·—ιβ') γράμμα σιγιλλιῶδες Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας, 26 ἀπριλίου 1584 (7092)·—ιγ') ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, 1584·—ιδ') ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, 1584. Τὰ τρία ταῦτα γράμματα σώζονται καὶ ἐν πρωτοτύπῳ, ἀριθ. ἀρχείου 11-13·—ιε') Μεθοδίου «γραφὴ ἡ περὶ τῶν σκανδαλοποιῶν τοῦ μὴ εἰσέρχεσθαι ἔνδον» ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, κατὰ μῆνα ἰανουάριον 1576·—ις') Μεθοδίου, συλλογὴ ῥήσεων ἐκ διαφόρων ἀσκητικῶν βι-

βλίων περὶ μοναχικῆς πολιτείας, ἐπιγραφομένη «Λόγοι ἡμέτεροι ὑπὸ τῶν Γραφῶν» κτλ.· —ιζ′) ἀντίγραφον τοῦ προσηλωτικοῦ γράμματος Μανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ, καταχωρισθὲν ἐν σελ. 6-7, κατὰ τὸ πρωτότυπον (ἀριθ. ἀρχ. 2)· —ιη′) Μεθοδίου δευτέρα διαθήκη, ἤτοι νέα διάταξις·—ιθ′) ἐπικυρωτικὸν αὐτῆς ἔγγραφον Σιλβέστρου Ἀντιοχείας, ὑπογραφὲν ἰδιοχείρως, κατὰ ἀπρίλιον τοῦ 1584 (7092) ἔτους·—κ′) Μεθοδίου «κεφάλαια διάφορα ἐκβληθέντα ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων»·—κα′) «ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῶν τῆς ἱερωσύνης, πῶς δεῖ φυλάττειν οἱ θέλοντες ἐπιστατεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς παρθενῶνας»·—κβ′) Μεθοδίου ἑτέρα διάταξις.

2. **Τετραευάγγελον** ἐν διστήλῳ. Τεῦχος μεμβράνινον (0,135×0,04), γραφὲν καὶ κοσμηθὲν πιθανῶς ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΒ′ ἑκατ., ἐκ φ. 225, ἰσχυρῶς δεδεμένον μετὰ δύο πινακίδων ἐπικεκαλυμμένων ὑπὸ ἀργυρῶν ἀναγλύπτων πλακῶν, κατασκευασθεισῶν δὲ ὑπὸ ἀργυροχόου Κωνσταντίνου τῇ 13 ἰανουαρίου 1625. Τὰ φ. 7–9 χαρτῶα — Προηγοῦνται «ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας», ἐπιστολὴ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανόν, ἐρυθροῖς γράμμασι, καὶ πίνακες δέκα τῶν περικοπῶν ἐν 5 φ. Τῶν κατὰ Μάρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην εὐαγγελίων προτάσσονται πίνακες κεφαλαίων, ὑποθέσεις Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου, παραγραφαὶ καὶ ἕτερα σημειώματα. Τὸ τετραευάγγελον τοῦτο συνιστᾶσιν ἰδίᾳ ὡραῖα καὶ μεγάλα κοσμήματα, λειογραφίαι τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ πολυκρίθμοι πίνακες ἐν τῷ κειμένῳ, παριστῶντες ἐν μικρογραφίᾳ διαφόρους σκηνὰς τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον περιλαμβάνει 23 πίνακας, ἡ δὲ πρώτη σελὶς τοῦ κειμένου αὐτοῦ ἐστὶ χρυσογεγραμμένη. Λεπτομερεστέρα περιγραφὴ τοῦ παρόντος τεύχους καταχωρισθήσεται ἀλλαχοῦ.

3. Μικρὸν τεῦχος ὀγδόου σχήματος, ἐπιγραφὴν φέρον «**τοπολόγιον**» καὶ περιλαμβάνον ἀναγραφὴν λεπτομερεστάτην χωραφίων, ἀμπελώνων, περιβολίων, ἐλαιῶν, ποιμνίων *(μανδροστάματα)*, μύλων καὶ τὰ ὅρια *(συνούρια)* ἑκάστου κτήματος, ὅπερ ἀνέκτησεν ἢ ἐβελτίωσε πρὸς ὄφελος τῆς μονῆς αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Μεθύμνης. Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μεθοδίου καὶ ἐπεκυρώθη ἰδιοχείρως ὑπὸ Σιλβέστρου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τὴν πρώτην διατριβὴν αὐτοῦ ἐν τῇ μονῇ (1575). Τὰ ὅρια δὲ αὐτῆς ὁρίζονται οὕτω· «Σύνορον πρῶτον, τὸ βουνάκι λεγόμενον *Τυραϊδηr*· ἕτερον σύνορον, τὸ *Κυνηγάρικον*· ἕτερον σύνορον, ὁ *Τριπιτός*· ἕτερον σύνορον, τοῦ *Ῥοδωπούλου*· ἕτερον σύνορον, τὰ *Σπαθάδικα*». Τὸ τεῦχος τοῦτο συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὀνοματολογίαν μεγάλου τμήματος τῆς νήσου Λέσβου.

β′) Ἐν τῷ ἡγουμενείῳ.

4. **Κατάστιχον** ἐπίσημον, σχήματος 2ου (0,293×0,268), ἐκ φύλλων 365, περιλαμβάνον τοὺς ἐτησίους τῆς μονῆς λ/μούς, πρακτικὰ ἀποφάσεων κτλ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτοῦ, ἐπικεκυρωμένη ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀγαθαγγέλου Α′, ἔχει ὧδε· «ϡωκζ^{η}., κατὰ μῆνα αὔγουστον. Κῶδιξ ἱερὸς τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μιτυλήνην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μηθύμνης κειμένου ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμετέρου πατριαρχικοῦ, καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, ἐπιλεγομένου τοῦ Λειμῶνος, ὅστις συνετάχθη ἐπὶ τῆς θείᾳ ἐλέει πατριαρχείας τοῦ ἤδη εὐκλεῶς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διέποντος παναγιωτάτου, καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Ἀγαθαγγέλου· προνοητικῇ γὰρ κηδεμονίᾳ, καὶ ἀγρύπνῳ προστασίᾳ τῆς αὐτοῦ θειοτάτης παναγιότητος, καὶ περὶ τὰ θεῖα σκηνώματα, καὶ ἱερὰ καταγώγια, δι' ἀποστολῆς πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, δοθείσης καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον τῆς ἀναγκαίας εὐρυθμίας, καὶ ἀποκατασταθείσης ἐν αὐτῷ κοινῆς εὐταξίας, καὶ ἀρίστης διαιτήσεως τῶν ἐν αὐτῇ ὁσιωτάτων πατέρων καὶ πάντων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων, συνετάχθη κατὰ παναγίαν αὐτοῦ ἐπιταγὴν ὁ ἱερὸς οὗτος κῶδιξ ἐπὶ τῷ καταγράφεσθαι τά τε κτήματα καὶ πράγματα αὐτοῦ κινητὰ καὶ ἀκίνητα, καὶ τὰ ἀφιερώματα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ οἱ μέχρι σήμερον θεωρηθέντες λογαριασμοὶ αὐτοῦ ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων εἰς διηνεκῆ μνήμην, ἀσφάλειάν τε καὶ εὐταξίαν τοῦ κατὰ καιρὸν ἡγουμενεύοντος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ συνασκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων· ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ ἐν μηνὶ αὐγούστῳ».

γ′) Ἐν ἑρμαρίῳ τῆς ἐκκλησίας.

5. Τεῦχος χαρτῶον (0,247×0,18) ἐκ φ. 22, ἀρχ. ΙΖ′ ἑκατοντ., περιλαμβάνον α′) ἀκολουθίαν εἰς τὸν ἅγιον Μόδεστον ἀρχιεπίσκοπον

Ἱεροσολύμων, καὶ δ΄) παρακλητικὸν κανόνα εἰς τὸν αὐτόν.

6. Τεῦχος χαρτῶον (0,225×0,16) ἐκ φ. 32, γραφὲν τῷ 1572. **Παρρησία** τῆς μονῆς.

7. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 13, τῆς ΙΖ΄ ἑκατοντ. α΄) κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους, β΄) ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ, γ΄) Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ραιδεστοῦ ἕτερος κανὼν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν[1].

8. Τεῦχος χαρτῶον (0,194×0,145) ἐκ φ. 168, γραφὲν ὑπὸ Νεοφύτου μοναχοῦ, ὑπερμεσούσης τῆς Ις΄ ἑκατοντ. «Τοῦ ταπεινοῦ Νικηφόρου Κρήτης κανόνες θρηνητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τῶν η΄ ἤχων, ψαλλόμενοι εἰς τὰ ἀπόδειπνα».

9. Τεῦχος χαρτῶον (0,18×0,135) ἐκ φ. 203, γραφὲν ὑπὸ Ραφαὴλ ἱερομονάχου τῷ 1621-22. Ἐλλείπουσιν ἡ ἐπιγραφὴ καὶ τὰ δύο πρῶτα φύλλα. Περιεχόμενα· α΄) τριῴδια· β΄) ἀκολουθία εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· γ΄) ἀκολουθία εἰς τοὺς μάρτυρας Ὀνησίφορον καὶ Πορφύριον· δ΄) ἀκολουθία εἰς τὴν σύναξιν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· ε΄) ἀκολουθία εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ· ς΄) ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν Κρήτης· ζ΄) ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον μητροπολίτην Μεθύμνης[2]. Ἐν τέλει ἑκάστης ἀκολουθίας ἀναγινώσκεται ἡ ὑπογραφὴ τοῦ καλιγράφου Ραφαήλ, μετὰ χρονολογικῶν σημειώσεων, ἐξ ὧν πληροφορούμεθα ὅτι ἔγραψεν αὐτὰς μεταξὺ τῶν μηνῶν νοεμβρίου καὶ ἀπριλίου τοῦ ἔτους 7130, ἰνδικτιῶνος ς΄.

10. Τεῦχος χαρτῶον (0,188×0,13) ἐκ φ. 42, γραφὲν τῷ 1696 ὑπὸ Σεραφείμ ἱερομονάχου καὶ ἀφιερωθὲν ὑπ' αὐτοῦ τῷ 1703. Περιεχόμενα· α΄) κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς Ἀσωμάτους· β΄) ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Τύχωνα, ἐπίσκοπον Ἀμαθοῦντος, οὗ ἡ κάρα ὑπῆρχε πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἐν τῇ κυριότητι τῆς μονῆς· γ΄) ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνάτιον Μεθύμνης, διάφορος τῆς ἐκδεδομένης· δ΄) οἶκοι κδ΄ εἰς τὸν ταξίαρχον Μιχαήλ.

11. Τεῦχος χαρτ. (0,245×0,173) ἐκ φ. 16, γραφὲν τῇ 26 μαρτίου 1818 ὑπὸ ἀρχιδιακόνου Παρθενίου τοῦ Γιαννακίδου. Ἀκολουθία εἰς τὴν μνήμην «Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης τοῦ θαυματουργοῦ, ἥτις τῇ ζ΄ ἀπριλίου οὖσα πρότερον, μετετέθη τανῦν εἰς τὴν ις΄ τοῦ μαΐου μηνός, διὰ τὸ ἐμπίπτειν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε τῇ μεγάλῃ μ΄ καὶ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι»[1].

12. Τεῦχος χαρτῶον (0,228×0,162) ἐκ φ. 232, γραφὲν ἀρχομένης τῆς Ις΄ ἑκατ. **Ἀκολουθίαι** εἰς διαφόρους ἁγίους· α΄) εἰς Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας· β΄) εἰς τὰ προεόρτια τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν Μιτυλήνῃ, Δαβίδ, Συμεὼν καὶ Γεωργίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος· γ΄) εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου· δ΄) εἰς τὸν ἅγιον Ἰσίδωρον τὸν Πηλουσιώτην· ε΄) εἰς τὴν μάρτυρα Ἀγάθην· ς΄) εἰς τὸν ὅσιον Βουκόλον ἐπίσκοπον Σμύρνης· ζ΄) εἰς τὸν ὅσιον Παρθένιον ἐπίσκοπον Λαμψάκου· η΄) εἰς τὸν μάρτυρα Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην καὶ τὸν προφήτην Ζαχαρίαν· θ΄) εἰς τὸν μάρτυρα Νικηφόρον· ι΄) εἰς τὸν ἱερομ. Χαράλαμπον· ια΄) εἰς τὸν ἱερομ. Βλάσιον· ιβ΄) εἰς τὸν ἅγιον Μελέτιον Ἀντιοχείας· ιγ΄) εἰς τὸν ὅσιον Μαρκιανόν· ιδ΄) εἰς τὸν ὅσιον Αὐξέντιον· ιε΄) εἰς τὸν ἀπόστολον Ὀνήσιμον· ις΄) εἰς τὸν ἱερομ. Πάμφιλον καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ· ιζ΄) εἰς τὸν μεγαλομ. Θεόδωρον Τήρωνα· ιη΄) εἰς τὸν ἅγ. Λέοντα πάπαν Ρώμης· ιθ΄) εἰς τὸν ἀπόστολον Ἄρχιππον· κ΄) εἰς τὸν ἅγιον Λέοντα ἐπίσκοπον Κατάνης· κα΄) εἰς τοὺς ὁσίους Τιμόθεον τὸν ἐν Συμβόλοις καὶ Εὐστάθιον Ἀντιοχείας· κβ΄) εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν λειψάνων τῶν ἁγ. μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου· κγ΄) εἰς τὸν ἱερομ. Πολύκαρπον Σμύρνης· κδ΄) εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· κε΄) εἰς τὸν ἅγιον Ταράσιον Κωνσταντινουπόλεως· κς΄) εἰς τὸν ὅσιον Πορφύριον ἐπ. Γάζης· κζ΄) εἰς τὸν ἅγιον Προκόπιον τὸν Δεκαπολίτην· κη΄) εἰς τὸν ὅσιον Βασίλειον τὸν ὁμολογητήν· κθ΄) εἰς τὸν ὅσιον Κασσιανὸν τὸν Ῥωμαῖον· λ΄) εἰς τὸν ὅσιον Παχώμιον.

1. Ἐξεδόθη ἐν Σμύρνῃ ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐπιγραφῆς.

2. Πρβλ. σελ. ια΄.

1. Ὅρα περὶ τοῦ ἁγίου τούτου Νικοδήμου Συναξαρ. τ. Β΄, σ. 80 (ζ΄ ἀπριλίου).

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Α'.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ.

Ἀριθ. 1.

Τεῦχος μεμβράνινον δευτέρου σχήματος, τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος. Τὰ φ. 1-15 χαρτῶα, γραφέντα τῇ 10 νοεμβρίου 1598 ὑπὸ Ἰωάννου ἀναγνώστου. Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ. Ἔστι δὲ τὸ τεῦχος λείψανον ὀγκωδεστέρου κώδικος, διὸ ἐλλείπουσι πολλὰ μέρη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων.

1. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** ὁμιλίαι εἰς τὴν ἑξαήμερον, φ. 1^{α}-54^{α}. Ὁ γ' λόγος ἐλλιπής, λήγων ἐν τοῖς «*ἐκτροπὰς ἐξευρίσκουσιν*» (ἐκδ. *Garnier*. Paris 1721, σ. 31 A)· ἐπίσης ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ τοῦ ς' λόγου, ἀναγινωσκομένου ταυτὸν ἀπὸ τῶν «*δὲ ταῖς μυρίαις ταύταις μεταβολαῖς*» (σ. 56, D, g)· ἔτι ὁ ζ' λόγος λήγει ἐν τοῖς «*καὶ ἐπαλλήλοις συνδρομαῖς*» (σ. 69, C, d)· καὶ πάλιν ἀκέφαλος ὁ η' λόγος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «*το φιλοπάτορας καταστῆσαι*» (σ. 75, c). Ἐν ταῖς ὥαις τοῦ κειμένου πασῶν τῶν ὁμιλιῶν ἀναγινώσκονται ἔνια σχόλια ταχυγραφικῶς γεγραμμένα, ἤτοι μετὰ πολυαρίθμων συντετμημένων λέξεων.

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου. Ἀρχ. «*Εἰ ταῖς διὰ χρημάτων*»[1], φ. 54^{β}-85^{δ}. Ἐν ταῖς ὥαις σχόλιά τινα.

Ἀριθ. 2.

Τεῦχος χαρτῶον (0,32×0,215) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 636, κτῆμα ὃν πρότερον Κωνσταντίνου ἱερομονάχου. Προηγοῦνται 7 φ., ἐν οἷς γέγραπται ἐν ἀρχῇ ἀπόσπασμα «περὶ φθόνου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης», οὗ ἡ ἀρχή· «*Φθόνος τὸ ἀρχέκακον πάθος*». Παρέπονται διάφορα σημειώματα.

1. **ΙΩΣΗΦ ΒΡΥΕΝΝΙΟΣ**, σελ. 1-608. «Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ σοφωτάτου, καὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωσὴφ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου»[1]. Προτάσσονται πίναξ τῶν ὁμιλιῶν (μζ') καὶ «πρόγραμμα τοῦδε τοῦ συγγράμματος ὅλου συντομώτατόν τε αὐτὸ καὶ ἁπλούστατον». Ἐν ταῖς ὥαις κριτικαί τινες διορθώσεις. Ἐν τέλει δὲ τοῦ κειμένου σημείωμα, ἔχον οὕτω· «*Καὶ τόδε πρὸς τοῖς λοιποῖς Κωνσταντίνου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Μιτυλήνης καὶ τῶν φίλων. ,αψκβ', μαΐου θ'*».

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ** ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ α' ἀποδεικτικοῦ λόγου Ἀρχ. «*Ὦ θεὲ τοῦ παντός, ὁ μόνος δοτήρ*», σελ. 609.

3. «Ὁμολογία πίστεως, ἣν ὀφείλουσι μεθ' ὅρκου καὶ ἰδιοχείρως ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον διδόναι ὁπόσοι περιέπεσαν εἰς τὴν τοῦ λατινοφρονεῖν ὑποψίαν». Ἀρχ. «*Ἐγὼ ὁ Παράρετος*», σελ. 610. Ἡ αὐτὴ ὁμολογία μετὰ τῆς χρονολογίας 1721 (ἀπριλίου) ἀναγινώσκεται καὶ ἐν σελ. 420.

4. Τύπος πατριαρχικῆς πράξεως, γραφεὶς τῇ 4 νοεμβρίου 1720, σελ. 613.

5. Συνοδικὴ πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας κατοίκους (5 νοεμβρίου 1720), σελ. 615.

---

1. Migne, Patrol. τ. 46, σ. 125.

1. Πᾶσαι αἱ ὁμιλίαι αὗται ἐξεδόθησαν ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως ἐν τόμ. Α' καὶ Β' τῶν εὑρεθέντων Ἰωσὴφ Βρυεννίου, ἐν Λειψίᾳ, 1768.

6. «ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ΓΕΜΙΣΤΟΥ, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται». Ἀρχ. «*Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι*»[1], σελ. 615-636. Ἐν τέλει· «*Εἰς χρῆσιν Κωνσταντίνου ἐκ νήσου Μιτυλήνης καὶ τῶν ἀληθῶς φιλούντων αὐτόν*».

Ἔπονται 12 φ. κενὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐν οἷς σὺν ἄλλοις εὕρηται καὶ ἀπόσπασμα Μάρκου Ἐφέσου, οὗ ἡ ἀρχή· «*Τεσσαρακαιδέκατον καὶ τελευταῖον ἦν τῶν ἠρωτημένων*». Αἱ σελίδες 596-608 καὶ 615-621 ἐγράφησαν ὑφ' ἑτέρου.

Ἀριθ. 3.

Τεῦχος μεμβράνινον (0,305×0,225) ἐκ φ. 178, συγκείμενον ἐκ τετραδίων ἠριθμημένων, ἐξ ὧν ἐλλείπει τὸ α' καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κβ'. Τὸ κείμενον ἐν διστήλῳ· μελάνη ὑπόξανθος· γραφὴ δὲ Ι'-ΙΑ' αἰῶνος.

ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

1. Συνέχεια τοῦ μαρτυρίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἀπὸ τῶν λέξεων· «*πρὸς αὐτὴν οὐκ ἔφριξε*», φ. 1ᵃ.

2. Μαρτύριον Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν ἐν τύποις*», φ. 8ᵃ.

3. Μαρτ. Χαριτίνης. Ἀρχ. «*Ἐκράτει ποτὲ*», φ. 16ᵃ.

4. Μαρτ. Σεργίου καὶ Βάκχου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος*», φ. 24ᵟ.

5. Μαρτ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς θεογνωσίας*», φ. 41ᵃ.

6. Μαρτ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου. Ἀρχ. «*Διοκλητιανὸς*», φ. 47ᵃ.

7. Μαρτ. Κάρπου καὶ Παπύλου. Ἀρχ. «*Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ*», φ. 52ᵟ.

8. Πολιτεία καὶ ἄθλησις Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου. Ἀρχ. «*Νέρωνος ἄρτι τὰ Ρωμαίων*», φ. 62ᵃ.

9. Βίος καὶ μαρτ. Λουκιανοῦ. Ἀρχ. «*Σαμόσατα πόλις*», φ. 67ᵃ.

10. Μαρτ. Λογγίνου. Ἀρχ. «*Τοῦ Θεοῦ λόγου*», φ. 74ᵟ.

11. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου*», φ. 80ᵃ.

12. Μαρτ. Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Μαξιμιανοῦ*», φ. 85ᵃ.

13. Μαρτ. Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει. Ἀρχ. «*Πολλὴ κατὰ τῶν*», φ. 93ᵃ.

14. Μαρτ. Ἀρτεμίου. Ἀρχ. «*Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου*», φ. 100ᵟ.

15. Βίος καὶ πολιτεία Ἰλαρίωνος. Ἀρχ. «*Ἐν Παλαιστίνῃ*», φ. 124ᵃ.

16. Βίος καὶ πολιτεία Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως. Ἀρχ. «*Μάρκου Ἀντωνίνου*», φ. 143ᵟ.

17. Ὑπόμν. εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως ἡδύ τι*», φ. 159ᵟ.

18. Μαρτ. Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Ἔτος μὲν ἦδη*», φ. 168ᵟ. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 4.

Τεῦχος χαρτῶν (0,29×0,21) δίστηλον, ἐκ φ. 279. ΙΕ' ἑκατοντ.

1. ΑΔΗΛΟΥ κυριακοδρόμιον συνιστάμενον ἐκ λα' ὁμιλιῶν, φ. 1-146. Ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ 82ᵃ φ. «*Μανουὴλ ἱερεὺς εὐχὴν ἀπορέμει τὸν γράψαντα τὴν βίβλον ταύτην*».

2. «Τὰ παρὰ τοῦ λογιωτάτου μεγάλου σακελλαρίου κυροῦ [ΘΕΟΔΩΡΟΥ] τοῦ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ, ἱερᾶς τριβίβλου ἡ πρώτη ἡ συναξάρια ἐκτιθεμένα εἰς τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, καὶ ἀφηγούμενα ὡς ἐν ἐπιτόμῳ, μετά τινων ἐπιστασιῶν, μίαν ἑκάστου αὐτῶν διήγησιν». Ἀρχ. «*Τοῦ αὐ ἑωθινοῦ*», φ. 146៯-166៯.

3. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ «συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς». Ἀρχ. «*Συναξάριον μετὰ τὴν ἁγίαν*», φ. 167ᵃ-232៯.

4. ΑΔΗΛΟΥ λόγος τῇ δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, οὗ ἡ ἀρχή· «*Τὸ ῥάθυμον ἡμῶν*», φ. 233៯.

5. ΙΩΣΗΠΠΟΥ διήγησις εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων. Ἀρχ. «*Φιλοσοφώτατον λόγον*»[1], φ. 235ᵃ.

6. ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «ἐκ τῆς πρὸς Κολασσαεῖς περικοπῆς ὁμιλία». — «Τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρὸς Ἐφεσίους δευτέρας ὁμιλίας».—Περικοπαὶ ἑτέρων, φ. 243ᵃ.

7. «ΕΥΣΕΒΙΟΥ, περὶ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῶν λαϊκῶν τοῖς ἱερεῦσι τιμῆς καὶ ὑποπτώσεως». Ἀρχ. «*Πολλοὶ ἁμαρτωλοὶ*», φ. 244ᵃ. Τὸ ὅλον κείμενον δὲν ἐγράφη, ἀφεθείσης τῆς ὄπισθεν σελίδος κενῆς.

8. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομ. Γεωργίου. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας*»[2], φ. 245ᵃ.

9. Μαρτύρ. τοῦ μεγαλομ. Δημητρίου. Ἀρχ. «*Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων*», φ. 251ᵃ.

10. Βίος καὶ πολιτεία Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων. Ἀρχ. «*Σοφόν τι χρῆμα*», φ. 255៯.

11. «Διάταξις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ με-

1. Migne, Patrol. τ. 160, σ. 889.

1. Fabricii-Harless, Bibl. Gr. τ. X, σ. 272. — Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. Β', σ. 291 ἐν ὑποσημ.

2. Acta Sanct. τ. III april., ἐν παραρτ. σ. xy.

γάλων μαρτύρων». Ἀρχ. «*Μελέτιος· καὶ Ἀέτιος· καὶ Εὐτύχιος*», φ. 268α.

12. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας». Ἀρχ. «*Μαρτύρων μνήμη*», φ. 270α.

13. «Τοῦ εὐσεβοῦς καὶ σοφωτάτου **ΙΩ(ΑΝ)ΝΟΥ τοῦ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ**, λόγος προσφωνητικὸς ἢ χαριστήριος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «*Χαίρετε· τοῦτό μοι*». Ὅρα ἀνωτ. σ. 75, ἀριθ. 86, 2.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τέλει πρόσθετον μεμβράνινον φύλλον προερχόμενον ἐξ *εὐαγγελισταρίου* τῆς Θ' ἑκατοντ. καὶ περιλαμβάνον μέρος τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναγινωσκομένης τῇ παρασκευῇ τῆς ε' ἑβδομάδος περικοπῆς. Ἀνῆκε δὲ πρότερον τὸ τεῦχος πιθανῶς τῷ ἐν Πάτμῳ μοναστηρίῳ, ὅπερ, κατὰ σημείωσιν τῆς Ις' ἑκατ. (φ. 268) ὠνομάζετο *μονὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου, ἡ λεγομένη Κελλία*. Ἐν ἑτέρᾳ σημειώσει ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Μακαρίου καθηγουμένου τῆς ἁγίας βασιλικῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου* (φ. 273δ). Εὑρηνται δὲ καί τινα κρυπτογραφικὰ σημειώματα.

Ἀριθ. 5.

Τεῦχος μεμβράνινον (0,305×0,235) ἀκέφαλον, ἐκ φ. 127 ἢ τετραδίων ἠριθμημένων 16· τῆς ΙΑ' ἑκατοντ. Τὸ κείμενον δίστηλον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ς' ἀρχικοῦ περιεχομένου, ἀκεφάλου ὄντος. Ἀρχ. «... *ἐν ᾧ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα*» κτλ., φ. 1α. Ἔπονται τὰ ἀκόλουθα κείμενα, φέροντα ἀριθ. ζ'-ιδ'[1].

1. **ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ** «λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν» κτλ. Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ οἱ μακάριοι*»[2], φ. 8δ.

2. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων· ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησιν». Ἀρχ. «*Τὰ τῶν βρωμάτων*»[3], φ. 32β.

3. **ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Κ/ΠΟΛΕΩΣ** «διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου· καὶ περὶ νηστείας». Ἀρχ. «*Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος*», φ. 48α. Ὅρα ἀνωτ. σ. 59, 18.

4. **ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.** «Περὶ τοῦ γεγονότος μεγίστου θαύματος ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιστήθιον βασταζούσης τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου. Μετάφρασις τοῦ Λογοθέτου». Ἀρχ. «*Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνει οὐδὲν ἀνδρὸς φιλοθέου*», φ. 58γ.

5. **ΑΔΗΛΟΥ** «διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τῆς τοῦ κ. ἡ. Ι. Χ. τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων» κτλ. Ἀρχ. «*Δεσποτικῶν θαυμάτων*», φ. 65α. Ὅρα ἀνωτ. σ. 59, 19.

6. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὸ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς, καὶ ὅτι τὸν ἀνέσεως καὶ τρυφῆς ἀπολαύοντα σωθῆναι ἀδύνατον· ἐν ᾗ καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης καὶ μετανοίας ἐμνημόνευσεν». Ἀρχ. «*Φέρε δὴ καὶ σήμερον*», φ. 82α.

7. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λόγ. εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «*Λάζαρος τὸν παρόντα*» φ. 99α.

8. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος, καὶ κατὰ Ἰουδαίων καὶ μνησικάκων». Ἀρχ. «*Ἑβδομήκοντα ἀγαπητοί*», φ 115α.

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ κώδικος ἀφεθὲν ἄγραφον ἀρχῆθεν περιέλαβεν ἐν ἔτει 1606 τὸ ἑπόμενον σημείωμα· «† *αὕτη ἡ βίβλος ἠγωράστ(η) ἐκ νήσου Χίου διασυνδρομῆς κώπουτε καὶ ἐξόδου καμου Κλημεντος ἱερο(μον)άχου τουεκνήσου Λέσβου τοἔπικλην τὸ πρικῶν* (= πατρικὸν) *Χρησόσκολος· καὶ ἠγωρασα αὐτῶ διαχρησίους τεσάρους ἀπο των παπ(ὰ) κὺρ Ἰω(άννην) καὶ ἀφηέρόρο αὐτῶν εἰς την σεβασμίαν μονὴν τῶν μπαμεγίστων ταξιάρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ των ἐν τω Δριόκόπο διαψυχηκὴν μου σοτιρήάν καὶ τῶν γοναίων ἡμῶν καὶ ὁ αποξένοσας αὐτῶν κτλ. : — ἀφοῦ ἠγωραστη καμ(νει) ζ(κις) χιλιωστῶ ρ ι δ ἐρμηνὴ ιουνίω εις τα δ' ἡμερα δ'*».

Ἀριθ. 6.

Τεῦχος χαρτῶον (0,29×0, 205) ἐκ φ. 345 στιλπνοῦ χάρτου, φιλοκάλως καὶ ὀρθότατα γραφὲν ἐν ἔτει 1569.

1. **ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ** Φιλοκαλία[1]. «Ἐκλογὴν ἡ

1. Παραλείπονται τὰ σφάλματα τῶν ἐπιγραφῶν.
2. Migne, Patrol. τ. 10, σ. 904.
3. Αὐτ. τ. 95, σ. 248.

1. Πρὸς τοῖς γνωστοῖς κώδιξι σημειωτέον καὶ τὸν παρὰ L. Duchesne, De cod. mss. graecis Pii II in bibliotheca Alexandrino-Vaticana. Paris, 1880, σ. 7, ἀριθ. 3.

παροῦσα περιέχει βίβλος γραφικῶν ζητημάτων καὶ ἐπιλύσεων διαφόρων βίβλων τῶ 'Ωριγένει πονηθεισῶν· ἠθροισμένη ὑπὸ τῶν τὰ θεῖα σοφῶν Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου· ἐν πυκτίω τὲ παρὰ θατέρου τούτων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Θεοδώρω τῶ τηνικαῦτα ἐπισκοποῦντι τὰ Τύανα λέγεται ἐπεστάλθαι, καθὼς ἡ πρὸς αὐτὸν δείκνυσιν ἐπιστολή» κτλ., φ. 1^{α}—74^{δ}.

2. «Τοῦ Μηδείας Θεοφάνους, καὶ φιλοσόφου τοῦ 'Αμοιρούτζη, ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι περὶ τῆς ὕλης τοῦ ἐφεξῆς συγγράμματος»[1], φ. 75^{α}.

3. «**ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** τοῦ **ΜΗΔΕΙΑΣ**, πρότερον δὲ μεγάλου οἰκονόμου τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας, πρὸς τοὺς νομίζοντας ἐὰν φύγωσιν ὅθεν λοιμώδεις ἀέρες καταπνέουσι διασώζονται· ἐμμένοντες δὲ ἐκεῖσε καὶ σπῶντες αὐτούς, τὸν θάνατον ἐπισπῶνται, λόγος ἀποδεικνύων κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαμαρτάνοντας· συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν μύστου τινὸς διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου· καὶ μυσταγωγοῦ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. Προλέγει ὁ μύστης· *Μύστης. "Ωσπερ ἄλλοτε πολλάκις»*, 79^{δ}.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ**. «'Εγχειρίδιον κατὰ 'Ιουδαίων· παρεξεβλήθη δὲ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ μεγάλου φωστῆρος τῆς οἰκουμένης 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, διὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου οἰκονόμου, ὕστερον δὲ τῆς Μηδείας, Θεοφάνους, αἰτήσαντος τινὸς τῶν ἱερέων». Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο τμήματα. 'Αρχ. «*Τμῆμα αὐ, ἐν ᾧ δείκνυται ὅτι οἱ 'Ιουδαῖοι»* κτλ., φ. 97^{δ}.

5. «Τοῦ μητροπολίτου **ΜΗΔΕΙΑΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** λόγος γενόμενος πρός τινας ἑλλογίμους τῶν 'Ιουδαίων παρατυχόντας ἐν τῆ Μηδείᾳ». 'Αρχ. «*'Επειδὴ ξυνελήλυθημεν»*, φ. 109^{δ}.

6. «Τοῦ **ΜΗΔΕΙΑΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** λόγος ἀποδεικνύων ὅτι τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρματος ἀψύχου καταβληθέντος, τῆ δὲ σπερματικῆ αὐτοῦ δυνάμει συμπήξαντος ἐν τῆ μήτρα τὸ ἔμβρυον ἐνίησιν αὐτῶ τὴν ψυχὴν ὁ Θεός». 'Αρχ. «*Τῆς ψυχῆς τοῦ τί ἦν εἶναι»*[2], φ. 126^{δ}.

7. «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς κυροῦ **ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ** (Σχολαρίου), πρὸς τὸν μητροπολίτην Μηδείας Θεοφάνην περὶ τῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐπιστήσαντος τὸ προηγησάμενον ἐνταῦθα τούτου σύγγραμμα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως». 'Αρχ. «*'Εδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα»*[3], φ. 133^{α}.

8. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ὅπως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης οὐ συμφωνεῖ τοῖς λόγοις τούτοις, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἐπὶ τῆ τριαύτη ὑποθέσει, καὶ κατὰ 'Απολιναρίου». 'Αρχ. «*Περὶ δὲ τοῦ μακαρίου Γρηγορίου»*, φ. 139^{α}.

9. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐκ τοῦ τῶν θεολογικῶν τρίτου, ὅτι εἰ καὶ τινὲς ἐξηνέχθησαν ἢ ἑκόντες ἢ ἄκοντες ἀσύμφωνόν τι τῆ ὀρθῆ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν δόξη πρὸ τοῦ θαυμασθῆναι καλῶς, οὐ δεῖ προσέχειν τούτω». 'Αρχ. «*Οὐκ ἐστιν ἀνάγκη»*, φ. 140^{δ}.

10. **ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** «τοῦ **ΜΗΔΕΙΑΣ** πρός τινα τῶν ἀρχόντων». 'Αρχ. «*Πολλάκις πυνθανομένω»*[1], φ. 141^{α}.

11. «'Επιστολαὶ τοῦ μητροπολίτου Μηδείας» **ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ**[2], φ. 141^{δ}.

12. «**ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ** ὑποθῆκαι». 'Αρχ. «*Παραφύλαττε σαυτὸν»*, φ. 144^{δ}.

13. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «εἰς τὸ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε». 'Αρχ. «*Οὔκουν χρὴ παροράσθαι»*, φ. 145^{α}.

14. **ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ** «ἀπόδειξις δι' ἐπιβολῶν τινῶν, ἀναγκαίων νομιζομένων, ὅτι ἐδύνατο ἐξ ἀϊδίου γεγενῆσθαι τὰ ὄντα, καὶ ἀνατροπὴ ταύτης καὶ ἔλεγχος τῆς ἀπάτης τῆς δοκούσης ἐκ τῶν ἐγχειρημάτων ἀνάγκης»[3]. 'Αρχ. «*Δόξειεν ἄρ τισιν»*, φ. 147^{α}.

15. «**ΠΑΥΛΟΥ** τινὸς ἐπισκόπου τῆς Λατίνων ἐκκλησίας ἐπιστολή, ζητήματά τινα δογματικὰ ἔχουσα πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ 'Ιωάννην τὸν Καντακουζηνὸν τὸν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντα 'Ιωάσαφ». 'Αρχ. «*'Υψηλότατε καὶ σοφώτατε»*, φ. 158^{α}.

16. **ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ**. «'Επιστολὴ ἐν ἐπιτόμω δηλοῦσα τίνα δόξαν ἔχει ἡ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησία περὶ τῶν παρὰ τοῦ Παύλου προσενηνεγμένων ζητήσεων· συγγραφεῖσα παρὰ Θεοφάνους ἐπισκόπου Νικαίας ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως». 'Αρχ. «*Τοῖς πρὸ μικροῦ μοι σταλεῖσι»*, φ. 158^{δ}.

17. «**ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** ἐπισκόπου **ΝΙΚΑΙΑΣ**, λόγος πρῶτος ἀποκρινόμενος πρὸς ἐρώτησίν τινα κακούργου καὶ περιέργου προβεβλημένην παρά τινος, κατὰ τοῦ ἐν τῶ Θαβωρίω τοῖς 'Αποστόλοις ὀφθέντος θειοτάτου φωτός· ἐπιλύων

---

1. Α. Π. Κεραμέως, 'Ελλ. 'Ανέκδ. σ. 23-29.
2. 'Εξεδόθη σὺν τῆ λογικῆ Νικ. Βλεμμίδου. 'Εν Λειψίᾳ, 1784, βιβλ. τρίτου σελ. 49.
3. Αὐτόθι σ. 77.

1. 'Ελλην. 'Ανεκδ. σ. 29.
2. Αὐτ. σ. 29-35.
3. Περὶ Θεοφάνους Νικαίας καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ὅρα Fabric. Bibl. Gr. XI, σ. 221.— Α. Δημητρακοπούλου, 'Ορθόδ. 'Ελλάς, σ. 84-85.

δὲ καί τινας ἀναγκαίας ζητήσεις· ἐν ᾧ καὶ περὶ θείας οὐσίας καὶ κοινωνίας». Ἀρχ. «*Καὶ παντὸς μὲν ὀτουοῦν*», φ. 162ᵃ. Προηγεῖται ὑπόθεσις, ἧς ἡ ἀρχή· «*Ὁ μὲν σκοπὸς ἐστι τῆς πραγματείας*».

18. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος δεύτερος, ἐχόμενος μὲν καὶ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ τοῦ πρώτου σκοποῦ, ἐπιλύων δὲ καὶ τὴν ἀπορίαν τοῖς ζητοῦσι περὶ τῆς θείας χάριτος, πῶς ἀπτομένη πάντων τῶν ἑαυτῆς ἀξίων, οὐκ ἐν ἑκάστῳ τῶν πάντων ὁμοίως πάσας τὰς ἑαυτῆς ἐνεργείας διαδήλους καθίστησιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ διαφορᾶς τε καὶ τάξεως θεωρίας θείας καὶ ἑνώσεως». Ἀρχ. «*(Ἐ)πεί περ ἐκ τῶν πρόσθεν*», φ. 170ᵃ.

19. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος τρίτος ἁπάντων πρὸς τὸ προφερόμενον καθ' ἡμῶν παρὰ τῶν Ἀκινδυνιανῶν αἱρετικῶν ῥητὸν τοῦ θείου Μαξίμου τὸ λέγον, *τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ θειότατον φῶς σύμβολον εἶναι*, καὶ ἀποδεικνὺς τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ σύμβολον καὶ ἀλήθειαν». Ἀρχ. «*[Π]ερὶ λύσεων τινῶν ἀπόρων*», φ. 183ᵃ.

20. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος τέταρτος, ἀνατρέπων τὴν ἀντεπαγομένην παρὰ τῶν Ἀκινδυνιανῶν ἀπάντησιν περὶ τοῦ θείου Συμβόλου καὶ τῆς κατ' αὐτὸ θεωρίας, ἐν ᾧ καὶ ἕτεραι τῶν τοιούτων ἀπορίαι καὶ λύσεις». Ἀρχ. «*[Ἴ]σως ἄν τις περὶ τοῦ θείου*», φ. 193ᵇ.

21. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος πέμπτος, ἄλλην ἀπορίαν λύων δοκοῦσαν ἰσχυροτέραν τῶν ἄλλων περὶ τῆς συμβολικῆς θεωρίας τῶν θείων· ἐν ᾧ λύεται ἐντελέστερον καὶ ἡ αⁿ ἐρώτησις, δι' ἣν καὶ ἡ παροῦσα γέγονε πραγματεία». Ἀρχ. «*[Ἀ]λλὰ κἀνταῦθα, πάλιν ἑτέρα*», φ. 207ᵇ.

22. «**ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ** μητροπολίτου **ΝΙΚΑΙΑΣ** ἐπιστολὴ διδασκαλικὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς κληρικοὺς τῆς κατ' αὐτὸν ἁγίας ἐκκλησίας, δεικνύουσα τί ἐστι τὸ τῆς ἱερωσύνης χρῆμα, καὶ ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ταύτης ἠξιωμένον»[1]. Ἀρχ. «*[Θ]εοφάνης ἐλάχιστος*», φ. 214ᵃ.

23. «**ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἐπιστολὴ διδασκαλικὴ πρὸς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινομένους χριστιανούς, περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας»[2]. Ἀρχ. «*Θεοφάνης ἐλάχιστος*», φ. 220ᵃ. Ἐν τέλει· «*ζοζ*ϡ (*1569*) *ἰανουαρίου β'. Ὁ ἐκ Μονεμβασίας ἀρχιβύτης Ἰωάννης καὶ αὐτόχθων ὑπάρχων*».

24. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΗΣ.** «Τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τῆς ἁγιωτάτης Μεγάλης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῶν διδασκάλων, καὶ ἀρχιδιακόνου, Θεοδώρου τοῦ Μελιτηνιώτου, τῶν εἰς τριάδα τριπλὴν ἑξηγήσεων τοῦ διὰ τεσσάρων ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ πέμπτον»[1]. Ἀρχ. «*Διάλεξις πρώτη τοῦ πέμπτου. Θεοῦ τρισυποστάτου*» κτλ., φ. 228ᵃ—345ᵇ. Προτάσσεται ὁ πίναξ ἐν φ. 227.

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους σημείωμα τοῦ καλλιγράφου, ἔχον οὕτως· «*Ἐγράφη μοι καὶ τόδε μάλα ἀθυμοῦντι, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεομένῳ· ἐξορία καὶ θλῖψει τοῦ κατὰ καιροὺς Θ(εο)ῦ παραχωρήσει π(ατ)ριαρχοῦντος, Μ(ητ)ροφάνους· ἐν χωρίῳ· Ἅγιος Δημήτριος ἐπονομαζομένῳ· ἐν τῷ Καταστέρῳ κειμένῳ· ἀναμέσον τοῦ τε Ἁγίου Φωκᾶ· καὶ τῶν Ἀσωμάτων*[2]· *ἐν ἔτει ζοζ*ϡ (*1569*) *κατὰ μῆνα μάρτιον δ*ⁿ.— *Ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἱερόθεος, ὁ εὐτελὴς ἱερομόναχος ∴ ὁ ἐξ Ἰωαννίνων:—Δόξα σοι ὁ Θεός*».

Ἀριθ. 7.

Τεῦχος χαρτῶν (0,285×0,195) ἐκ φ. 316, γραφὲν πιθανῶς μετὰ τὸ ἔτος 1492· σητόβρωτον· δύο γραφικοὶ χαρακτῆρες. **Σύνταγμα τοῦ κανονικοῦ δικαίου,** ὅπερ ἦν πρότερον κτῆμα τοῦ μητροπολίτου *Μιτυλήνης Παχωμίου*. Διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ δεύτερον (φ. 244ᵇ) φέρει τὴν ἑπομένην σημείωσιν· «† *βιβλίον Νεοφύτου μητροπολίτου Ἐφέσου*». Ἐκ τοῦ περιεχομένου δὲ σημειῶ τὰ ἀκόλουθα κείμενα.

1. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ** ἑξάβιβλος, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν ταῖς ὥαις.

2. **ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ** «νεαρὰ νομοθεσία ἐν σχήματι, περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων,

1. Migne, Patrol. τ. 120, σ. 320.
2. Αὐτ. σ. 300.

1. Ἐν τῇ Bibliotheca nova Patrum (τ. VI, σ. 449) κατεχωρίσθη τὸ τέταρτον μόνον βιβλίον, ὅπερ καὶ μετετυπώθη ὑπὸ Migne, Patrol. τ. 149, σ. 883 κἑ. Ὁ δὲ Ἀλλάτιος (de Theodoris παρὰ Maii, Bibl. nova Patrum τ. VI, ἀριθ. cxxxiii) συγχέει πιθανῶς τοῦτο πρὸς τὸ τέταρτον, διότι ἡ εἰς αὐτὸ ἀναφερομένη παρ' αὐτοῦ εἰσαγωγὴ ἄρχεται ἀκριβῶς ὡς καὶ ἐν τῷ λεσβιακῷ κώδικι.

2. Σώζεται πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου τούτου ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β', ἐν Turcograec. σ. 292, ἔνθα ὁ Κρούσιος σημειοῖ· «Asomâtorum pagus, non longè a C/poli distat, in Propontide situs: à Templo, quod ibi est, hoc nomen habens». Περὶ τῶν λοιπῶν δὲ χωρίων ὅρα Β. Μυστακίδου, περὶ Κουρουτσεσμέ, σ. 17 ἐν ὑποσημ.

ὥστε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι». Ἀρχ. «*Ἡ τοῦ Μωσέως νομοθεσία*» φ. 149ˣ.

3. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ δευτέρα νομοθεσία, περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν παρὰ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης» κτλ. Ἀρχ. «*Ταῦτα νομοθετεῖν*», φ. 150ˣ.

4. ΛΕΟΝΤΟΣ τοῦ σοφοῦ «νεαρὰ ἑκατοστὴ δεκάτη», ἧς ἡ ἀρχή· «*Περὶ τοῦ τὴν γυναῖκα*», φ. 151⁶.

5. «Τοῦ δικαιοφύλακος κυροῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ΦΟΒΗΝΟΥ περὶ κάσσου». Ἀρχ. «*Ἡ τὸν κάσσον σημασία*», φ. 152⁶.

6. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ὑποβόλου». Ἀρχ. «*Τὸ ὑπόβολον*», φ. 153ˣ.

7. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ «νόμοι γεωργικοί, κατ' ἐκλογήν». Ἀρχ. «*Χρὴ τὸν γεωργὸν*», φ. 155ˣ.

8. «Ἡ κατὰ τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συναθροισθεῖσα σύνοδος», φ. 160ˣ.

9. «Ἐπιστολαὶ Ἰνοκεντίου πάπα Ρώμης πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον, περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «*Φωνὴ αἵματος*», φ. 162².

10. Νόμοι Ῥοδίων κατ' ἐκλογήν. Ἀρχ. «*Ἐὰν πλοῖον ὁρμᾷ*», φ. 227ᵃ.

11. «Κεφάλαια περὶ στρατιωτικῶν ἐπιτιμίων» ἐκ τῶν διγέστων, τὸ ὅλον νγ'. Ἀρχ. «*Ποινάλιος· περὶ στρατιωτικῶν*» κτλ., 233².

12. «Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ Θεοῦ δοθέντος νόμου τοῖς Ἰσραηλίταις». Ἀρχ. «*Περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης*», φ. 237ᵃ. Ἔπονται τύποι ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ κεφάλαιον περὶ μνηστειῶν.

13. «Οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ' ἐπιτομήν», μετὰ σχολίων. Ἀρχ. «*Περὶ ἐπισκόπων α'. περὶ ψήφου*», φ. 245ˣ.

14. ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ «περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ. «*Πιστεύειν δεῖ*», φ. 261ᵃ.

15. «ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ περὶ ὧν οἱ αἱρετικοὶ ἐδόξασαν». Ἀρχ. «*Οἱ περὶ τὸν Ἄρειον*», φ. 262ˣ.

16. Συνοδικὸν παρασημείωμα τοῦ ἔτους 1197 «περὶ ἐνοριακῶν δικαίων», συνταγὲν ὑπὸ Ἰωάννου Καματηροῦ, φ. 263².

17. ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΕΩΣ «περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου». Ἀρχ. «*Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἄν τις*», φ. 264ˣ.

18. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ πατριάρχου νεαρά, ἧς ἡ ἀρχή· «*[Ε]ἰ καί τιν.. τῶν δικαιωθέντων*», φ. 268ᵃ.

19. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΛΑ «ἐκ τοῦ ζ' λόγου τοῦ περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς». Ἀρχ. «*Δυοῖν ὄντοιν*», φ. 268⁶. Ἕτερον τεμάχιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐν φ. 293ˣ.

20. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ «ἔκθεσις τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «*Ὅστις βούλεται*», φ. 269ᵃ.

21. «Ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμ. πρώτης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ, περὶ πίστεως κατὰ συντομίαν, καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν». Ἀρχ. «*Εἴτις βούλοιτο σωθῆναι*», φ. 269².

22. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ «ὅτι ἀπερίγραπτος ὁ κ. ἡ. Ἰ. Χ. κατὰ τὴν θεότητα, περιγραπτὸς δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πῶς δεῖ νοεῖν τὴν τῶν δύο φύσεων ἀσύγχυτον ἕνωσιν». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν Θεὸς*», φ. 270².

23. «ΜΙΧΑΗΛ συγκέλλου Ἱεροσολύμων, λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «*Πιστεύω εἰς ἕνα*», φ. 271ᵃ.

24. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ «ἐκ τῶν ἀπόρων, περὶ τοῦ τί ἐστι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν». Ἀρχ. «*Ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς*», φ. 272⁶. Παρέπονται περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀποσπάσματα Θεοδωρήτου, Χρυσοστόμου, Βασιλείου, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ κτλ.

25. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ «στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον». Ἀρχ. «*Ἀγνὴ κόρη ζωῆς*», φ. 277ˣ—«Γνωμικὰ κατὰ ἀλφάβητον»—«ἕτεροι στίχοι» κτλ.

26. «Διδασκαλία τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάσαφ (sic), πρὸς τὸν μέλλοντα ἀνάγεσθαι πρὸς ἱερωσύνην· ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος κυροῦ Ματθαίου τοῦ Βαλσαμών». Ἀρχ. «*Ὁ ἀναγνώστης οὗτος*», φ. 279².

27. Τύποι πατριαρχικῶν γραμμάτων, ἐν οἷς καὶ ἐνταλτήριον πνευματικοῦ κατὰ τὸ ἔτος ϛϡϞ=1492, φ. 281⁶.

28. «Προφητεῖαι τῶν ἑπτὰ σοφῶν». Ἀρχ. «*Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα*», φ. 283⁶. Ἕπεται χρησμὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, οὗ ἡ ἀρχή· «*Μή, ὄφελόν σε*», φ. 284ˣ.

29. Συνοδικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀντωνίου, περὶ τοῦ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθίμου (1389, φευρ. 19), φ. 284ᵃ.

30. «Περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν καὶ τίνες αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι, τίνες δὲ ὑπέρτιμοι μόνον». Ἀρχ. «*α' ὁ Καισαρείας*» κτλ., φ. 285ᵃ.

31. Ἀποσπάσματα Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας, Γρηγορίου Νύσσης, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰουστίνου,

Κυρίλλου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, περὶ διαφορῶν καθ' οὓς τρόπους διενήνοχεν ἡ θεία οὐσία τῆς θείας ἐνεργείας, φ. 286ᵃ.

32. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ** «ὁμολογία τῆς κοινῆς ἡμῶν ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «*Εἰς Θεὸς ὁ πρὸ πάντων*», φ. 290ᵃ.

33. **ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ** ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, φ. 292ᵃ.

34. «Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ». Ἀρχ. «*Εἷς Θεὸς*», φ. 292ᵇ.

35. **Κ. ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ** «ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων», φ. 294ᵃ.

36. «Λέξεων ῥωμαϊκῶν συναγωγὴ κατὰ στοιχεῖον». Ἀρχ. «*Ἀναλλίων*», φ. 298ᵃ.

37. «Ἐκλογὴ τῶν νόμων ἐν συντόμῳ γενομένη παρὰ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν φιλευσεβῶν ἡμῶν βασιλέων, ἀπό τε τῶν ἰουστίνων, τῶν διγέστων, τοῦ κώδικος, τῶν νεαρῶν τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ διατάξεων· καὶ διόρθωσις εἰς τὸ φιλανθρωπότερον, ἐκτεθεῖσα ἐν μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος θ', ἔτους ζ͵σϡμζϡ'». Ἀρχ. «*Ὁ δεσπότης καὶ ποιητὴς*», φ. 301ᵃ.

38. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν» καὶ «τάξις προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κ/πόλεως τελούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων», φ. 309ᵃ.

39. «Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου», φ. 312ᵃ.

40. «Ἀπολογία Ἀρκαδίου βασιλέως πρὸς Ἰνοκέντιον πάπαν». Ἀρχ. «*Ὅλως οὐδὲν ἀρχιερεῖ*», φ. 313ᵃ. Ἔπονται τὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὀφφίκια».

41. «Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως», φ. 314ᵃ.

42. «Ἡ γενομένη ἔκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι Κ/πόλει μητροπόλεων, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν Παλαιολόγων», φ. 315ᵃ.

Ἀριθ. 8.

Τεῦχος χαρτῶον (0,28×0,18) ἐκ σελίδων 526, γραφὲν ἐν ἔτει 1760 καὶ περιλαμβάνον *ψυχαγωγίαν* εἰς ὁμιλίας τοῦ Καισαρείας Βασιλείου, συγγραμμάτια τοῦ Λουκιανοῦ, Πλοῦτον τοῦ Ἀριστοφάνους, στίχους Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ καὶ εἰς ἐπιγράμματα τῆς παλατ. Ἀνθολογίας. Ἐν σελ. 524 ἡ ὑπογραφὴ τοῦ πατριάρχου *Ἀλεξανδρείας Παρθενίου*, ἐν δὲ σελ. 345 σημείωμα, οὗ πολλαὶ λέξεις εἰσὶν ἀπεσβεσμέναι· «*Ἔλαβε πέρας τῷ ᾳωψωξω ἔτει τοῦ κοσμοσωτηρίου μηνὸς φευρουαρίου διδάσκοντος καὶ ἐξηγοῦντος Δημητρίου ἐρασμίου . . . λογίου διδασκάλου. . .* ».

Ἀριθ. 9.

Τεῦχος μεμβράνινον (0,26×0,19) ἐκ φ. 292, τῆς ΙΒ'-ΙΓ' ἑκατοντ., καὶ ἑτέρων 8 χαρτῴων συμπληρωματικῶν.

Τετραευάγγελον δίστηλον, περιλαμβάνον λειογραφίας τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ πολυαρίθμους μικρὰς εἰκόνας ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἀριθ. 10.

Τεῦχος μεμβράν. (0,25×0,175) ἐκ φ.389, τῆς ΙΓ' ἑκατοντ. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν διακρίνεται.

Συναξαριστής. Ἐν τέλει σημείωσις· «† *ἔχη φήλα υδ', 404*».

Ἀριθ. 11.

Δύο τόμοι εἰς 4ᵒᵛ (0,241×0,175) ἐκ σελ. 334+589, οἵτινες ἦσαν πρότερον κτῆμα τοῦ μητροπολίτου Μιτυλήνης Μελετίου.

«*Στοιχεῖα φυσικῆς*. Συνταχθέντα καὶ παραδοθέντα ἐν τῇ κλεινῇ σχολῇ τῶν Κυδωνιῶν· παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυροῦ *Βενιαμὶν* ἱερομονάχου τοῦ Καρέ· *τοῦ ἐκ τῆς Λέσβου*· ἐν ἔτει ᾳωαᵒ»[1]. Ἐν τέλει τοῦ β' τόμου· «Ὧδε εἴληφε τὸ πέρας 1805: κατὰ μῆνα ἀπρίλιον». Διαιρεῖται εἰς ξη' κεφάλαια.

Ἀριθ. 12.

Τεῦχος χαρτῶον (0,242×0,173) ἐκ φ.112, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος· ἦν δὲ κτῆμα Ἰγνατίου Μιτυληναίου.

[**ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ**] «περὶ ἀορίστων προβλημάτων τοῦ α' βαθμοῦ»—«Παραπληρώματά τινα τῶν προόδων, τῶν σειρῶν, τῶν λογαρίθμων καὶ ἑτέρων τινῶν»—«Περὶ κεφαλαιώσεων τῶν ἀλγεβραϊκῶν σειρῶν καὶ τῶν ἀλγεβρικογεωμετρικῶν» — «Τὰ τριγωνομετρικὰ παρὰ διαφόρων συγγραφέων συνερανισθέντα, τὰ πλείονα δὲ παρὰ τοῦ ἀββᾶ Μαρία».

Ἀριθ. 13.

Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (0,23×0,165) ἐκ φ. 151, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνε-

1. Ὅρα Γ. Ἀριστείδου, Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος. Ἐν Κ/πόλει, 1880.

στῶτος αἰῶνος καὶ περιλαμβάνον α') Ἀναστασιματάριον Πέτρου λαμπαδαρίου, β') Κοινωνικὰ Δανιὴλ ἐξηγηθέντα παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου καὶ γ') Χερουβικὰ μεγάλα Δανιὴλ πρωτοψάλτου.

Ἀριθ. 14.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ *στοιχεῖα Φυσικῆς* εἰς 2 τόμους ἐκ φ. 170+286, γραφέντος ὑπὸ Πολυκάρπου ἱεροδιακόνου. Ἐν τέλει· «*Τέλος τῆς τοῦ κυροῦ Βενιαμὶν Λεσβίου Φυσικῆς Πραγματείας ἥτις ἤρξατο μὲν κατὰ τὸ 1801: νοεμβρίου ζ^{η} εἴληφε δὲ τέρμα κατὰ τοὺς 1805 νοεμβρίου ια^{η}*».

Ἐκ τοῦ φ. 84^{α} ἀποσπῶ τὴν § 805, ἔχουσαν ὧδε· «Ἐτήσιοι ἄνεμοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πνέουν εἰς καιρὸν διωρισμένον τοῦ ἔτους. Τοιοῦτοι εἶναι ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἱ καικίαι, εἴτε βόρειοι, οἱ ὁποῖοι ἄρχονται εἰς τὰς θερινὰς τροπάς. Εἰς τοὺς 1801 ἤρξαντο οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι ἰουνίου ιβ', ἔπνευσαν ὅμως μικρόν τι εἰς τὰς 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εἰς τοὺς 1802 ἤρξαντο οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι ἰουνίου 8. Εἰς τοὺς 1803 ἤρξαντο εἰς τὰς 29 μαΐου. Ἐτήσιοι ἄνεμοι εἶναι καὶ οἱ ζέφυροι ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι πνέουν τὸ θέρος· ἄρχονται ὅμως περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ παύουν πρὸς τὸ ἑσπέρας».

Ἀριθ. 15.

Τεῦχος χαρτῶον (0,23×0,175) ἐκ φ. 185, δεθὲν τῷ 1803 καὶ γραφὲν ὑπὸ Ἰγνατίου Μιτυληναίου.

1. **ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ** «*στοιχεῖα μεταφυσικῆς*», ἔχοντα ἐν τέλει τὸ ἑπόμενον σημείωμα· «*Τέλος τῆς μεταφυσικῆς τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Βενιαμὶν Πλωμαρίτου. Τέλος εἴληφε κατὰ: ᾳὠς^{ω}: κατὰ μῆνα νοέμβριον περὶ τὰς ἀρχάς*».

2. **ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ** «*στοιχεῖα ἠθικῆς*», φ. 102.

Ἀριθ. 16.

Τεῦχος χαρτῶον (0,23×0,165) ἐκ φ. 384, γραφὲν ἐν ἔτει 1800, κατὰ μῆνα αὔγουστον, ὑπὸ Παρθενίου (ἱεροδιακόνου).

«Ἑρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ὀκτωήχου ἐκδοθεῖσα παρὰ **ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ** τοῦ Ξανθοπούλου ἀξιώσεως ἕνεκα τινὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων, οὗπερ τῆς κλήσεως, διεφθαρμένου τοῦ πρωτοτύπου σὺν τῷ προοιμίῳ, ἡμοιρήσαμεν».

Ἀριθ. 17.

Τεῦχος χαρτῶων (0,237×0,175) ἐκ φ. 125.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ α') Ἀριθμητική, β') Γεωμετρίας Εὐκλείδου στοιχεῖα.

Ἀριθ. 18.

Τεῦχος χαρτῶον (0,235×0,17) ἐκ φ. 346, γραφὲν ἐν ἔτει 1778· ἦν δὲ κτῆμα Ἰγνατίου Μιτυληναίου.

1. **ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ** ἐπιστολὴ τῷ ἐπισκόπῳ Καμπανίας Θεοφίλῳ «τίνα τὰ πάλαι καὶ νῦν περὶ τῶν παλιρροιῶν φιλοσοφηθέντα ζητήσαντι». Ἀρχ. «*Ἐμοὶ μὲν εἰς τὴν παροῦσαν*»[1], φ. 6.

2. **ΑΔΗΛΟΥ** «σημ(ειώσεις) εἴτουν σχόλια εἰς τὴν τοῦ κυροῦ Εὐγενίου χειρόγραφον λογικ(ήν)». Ἀρχ. «*Εὐδαιμονία ἐν τῷ δε*», φ. 30^{α}.

3. «Περὶ συντάξεως ἀνώνυμον». Ἀρχ. «*Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις*», φ. 42.

4. Θεματογραφία. Ἐν τέλει· «*κατὰ τὸ ᾳψοη^{ον} ἔτος: Ἰαννουαρίου. κβ ∴ Ἐν Βασιλίδι τῶν Πόλεων*».

5. «Διατριβαὶ φυσικαὶ τοῦ Ἀρίστου καὶ Εὐδόξου, ἢ φυσικὴ νέα εἰς διαλόγους. Τόμος τρίτος. Διατριβὴ α'. Περὶ τῆς ἀρχῆς, γεννήσεως, εὐθύνσεως, καὶ θρεπτικῶν ζωμῶν τῶν φυτῶν». Ἀρχ. «*Εὔδοξος. Ἡ βοτανικὴ ἢ ἡ γνῶσις τῶν φυτῶν, ἔχει αὐτὴ διὰ ἐσᾶς*», φ. 295^{α}.

Ἀριθ. 19.

Τεῦχος χαρτῶον (0,213×0,165) ἐκ φ. 379, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Μητροφάνους Γρηγορᾶ, οὗ καὶ κτῆμα ἦν, ὡς γράφει ὁ αὐτός.

ΝΙΚΗΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ «συναγωγὴ ἐξηγήσεως ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων εἰς τὴν βίβλον τῶν Ψαλμῶν». Μέρος πρῶτον (ψαλμοὶ α'-μ').

Ἀριθ. 20.

Τεῦχος χαρτῶον (0,23×0,165) ἐκ φ. 189, ἐξ ὧν ἄγραφα 12. Ἐγράφη ὑπὸ Παρθενίου ἱεροδιακόνου (ὅρα ἀριθ. 16) ἐν ἔτει 1787.

«ΑΚΑΚΙΟΥ ἀρχιεπισκόπου καὶ Χαβούτου πρὸς τὸν αἰτήσαντα καὶ πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε τοῦ φέροντος τὴν ἑρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ

1. Ἐξεδόθη ὑπὸ Γ. Αἰνιᾶνος ἐν τῇ συλλογῇ ἀνεκδότων συγγραμμάτων Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.

Ἱεροσολυμίτου». Ἀρχ. «*Ἀγαμαί σε ἀγαπητέ*». Ἐν τέλει· «*Ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Παρθενίου ἱεροδιακόνου, ἐνέτι ᾱψπζ΄: κατὰ μῆνα φευρουάριον*».

Ἀριθ. 21.

Τεῦχος χαρτῶον (0,235×0,175) ἐκ φ.308, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν α΄) εἰς τὴν πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολὴν τοῦ πατριάρχου Φωτίου, β΄) εἰς τὴν Σοφίαν Σειράχ, γ΄) εἰς ἐπιγράμματα, γνωμικὰ δίστιχα, στίχους, τετράστιχα καὶ ὁμιλίας Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, δ΄) εἰς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας Κοσμᾶ Μαϊουμᾶ καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Ἀριθ. 22.

Τεῦχος χαρτῶον (0,22×0,16) ἐκ φ. 98, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος ὑπὸ Μιχαὴλ Βασιλείου Παππάνη.

«*Προκοπίου ἀρχιερέως πέλω.* — Ἡ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ πλήρους συντομίας καθεστηκυῖα καὶ λίαν κεκριμένη τεχνολογία, ὁλοσχερής τε αἰτιολογία, καὶ ἔκθεσις ἀναγκαίων τινῶν κανόνων εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν, καὶ φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν πρωτοπείρων μαθητῶν, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν».

Ἀριθ. 23.

Τεῦχος χαρτῶον (0,227×0,17) ἐκ σελίδων 117, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος. «Περὶ πολιτικῶν ἁμαρτημάτων καὶ ποινῶν· σύγγραμμα Καίσαρος Βεκκαρίου μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης καὶ διὰ σημειώσεων ἐξηγηθὲν ὑπὸ Διαμαντῆ Κοραῆ ἰατροῦ»[1].

Ἀριθ. 24.

Τεῦχος χαρτῶον (0,218×0,155) ἐκ φ.502, τῆς ΙΖ΄ ἑκατοντ., χρυσόδετον καὶ καθαρῶς γεγραμμένον.

ΜΑΛΑΞΟΥ νομοκάνων ἐκ κεφαλ. 355, ὅστις ἦν πρότερον κτῆμα τοῦ μητροπολίτου Μιτυλήνης Μελετίου.

1. Οὕτως ἐπιγράφεται ἡ πρώτη ἔκδοσις (1802), περὶ ἧς ὅρα πρόλογον Α. Μ ά μ ο υ κ α ἐν τόμ. Α΄, σ. λα΄, τῶν μετὰ θάνατον εὑρεθέντων συγγραμμάτων Ἀδ. Κοραῆ. Ἐν Ἀθήναις, 1881.

Ἀριθ. 25.

Τεῦχος χαρτῶον (0,208×0,17) ἐκ φ. 385, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. Δύο γραφικοὶ χαρακτῆρες.

1. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΩΝΑΡΑ**, ἑρμην. κανόνων. Ἀρχ. «[*Ἐ*]*πεὶ κανόνων ἐστὶ*», φ. 2ᵃ.

2. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ** «ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «*Ἔοικα ὦ ἄνθρωπε*», φ. 12ˣ.

3. **ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ** «ἑρμηνεία εἰς τοὺς τοῦ ὀκτωήχου ἀναβαθμούς». Ἀρχ. «*Δεῖ μὲν οὖν*», φ. 287.

4. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ἐξήγησις εἰς τὸ *τὴν τιμιωτέραν* πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ὁδηγητρίας ἱερομόναχον κὺρ Νεόφυτον». Ἀρχ. «*Ὅτε σε τοῦ θάρρους*», φ. 348ˣ.

5. **ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΥ** «ἐπίλυσις τινῶν ζητημάτων θεολογικῶν. Ἀρχ. «*α΄ εἰς τὸ θεολογικὸν ῥητὸν ὁ τοῦ πατρὸς ὅρος καὶ λόγος. Ζητεῖτε τί ἐστιν*», φ. 357ᵃ.

Ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ 2 φ. σημειώματα· «*καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Γεωργίου Νικολάου Κώου, νῦν δὲ Ἀποστόλου Φυτείου Διοδώρου τοῦ ἐκ Μιτυλήνης, δωρηθὲν παρὰ τοῦ παρασιολογιωτάτου κὺρ Ἀγαθαγγέλου Ἀνδριανοπολίτου*». Ἐν τέλει· «*καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἀγαθαγγέλου Λεσβίου· τοῦ πίκλην Φωτόγλου:— νῦν δὲ Ἰβηρίτου:—ἐσχάτως δὲ ἐκ τῶν τοῦ Μιτυλήνης Μελετίου*».

Ἀριθ. 26.

Τεῦχος χαρτῶον (0,212×0,155) ἐκ φ.294, τῆς Ις΄ ἑκατ. Σητόβρωτον. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα *Βενεδίκτου* ἱερομονάχου τοῦ *Φράγκου*[1].

1. «Διάλεξις τοῦ ἀρχιεπ. Γρηγεντίου μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πόλει Τεφὰρ τῶν Ὁμηριτῶν». Ἀρχ. «*Τῆς νυκτὸς διελθούσης*», φ. 3ˣ.

2. **ΓΕΡΜΑΝΟΥ Κ/ΠΟΛΕΩΣ** «ὁμιλία εἰς τὴν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ παραβολὴν τοῦ δείπνου, ἀναγινωσκομένη τῇ κυριακῇ τῶν Προπατόρων». Ἀρχ. «*Ἔχει μὲν τῆς εὐαγγελικῆς*», φ. 116ˣ.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ὁμιλία ἀναγνωσθεῖσα τὴν κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας». Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ πολυανθρωπότερον*», φ. 133ᵃ.

1. Παραλείπονται αἱ ἀνορθογραφίαι τῶν ἐπιγραφῶν.

4. Μαρτύριον Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Ἀρχ. «*Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων*», φ. 144α.

5. Μαρτ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ. Ἀρχ. «*Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων*»; φ. 157α.

6. Μαρτ. τῶν δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων. Ἀρχ. «*Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης*»[1], φ. 167α.

7. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ**. «λόγος εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου», κτλ. Ἀρχ. «*Χριστὸς γεννᾶται*», 172β.

8. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λ. εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Χριστοῦ γέννησις*», φ. 183α.

9. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ὁμιλία εἰς τὰ γενέθλια» κτλ. Ἀρχ. «*Ὁπότ' ἂν ἐκ χειμῶνος*», φ. 194α.

10. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων*»[2], φ. 201α.

11. **ΑΔΗΛΟΥ** «στίχοι ἰαμβικοὶ ψυχωφελεῖς παραινετικοί». Ἀρχ. «*Τί βρωμάτων γε τερπρότης*», φ. 219α.

12. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὰ Βαΐα». Ἀρχ. «*Ἤδη τῆς δεσποτικῆς*», φ. 220α.

13. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὸν θεῖον καὶ μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ τῆς Ἰούδα προδοσίας, καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν θείων μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Ἠβουλόμην, ἀγαπητοί*», φ. 227α.

14. **ΑΔΗΛΟΥ** ὁμιλία εἰς τὴν κυριακὴν πρὸ τῶν Φώτων. Ἀρχ. «*Τὸν ὕστερον καὶ τελευταῖον*», φ. 239α.

15. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** δύο ἀποσπάσματα «περὶ τῆς παραμονῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσ.». Ἀρχ. «*Ἐν μὲν οὖν τῇ παραμονῇ*», φ. 246α. (Παρέπονται διάφορα ἀποσπάσματα ἑτέρων τῆς ἐκκλησίας πατέρων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως).

16. «Εὐχαὶ ὀπισθάμβωναι (sic) τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λεγόμεναι εἰς τὰς θείας ἱερουργίας», φ. 255α.

17. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ Ἡρώδου». Ἀρχ. «*Ἡρώδης ὁ παράνομος βασιλεύς*», φ. 255α.

18. **ΠΕΤΡΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ** περὶ ἀζύμων. Ἐλλείπει ἡ ἀρχή, τοῦ κειμένου ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ «..... *Κ]πόλεως, ὅτι τὴν θεοτίμητον ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν*»[1], φ. 266α.

19. **ΙΩ. ΖΙΦΙΛΙΝΟΥ** «περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα*», φ. 264α.

20. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ φιλαργυρίας. Ἀρχ. «*Τῆς φιλαργυρίας οὐδέν ἐστι*», φ. 269α.

21. **ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ** «περὶ τῶν ἀζύμων». Ἀρχ. «*Καὶ ἐπιφέρει λέγων*», φ. 269α.

22. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ τῶν Φραγγῶν τὰς αἱρέσεις». Ἀρχ. «*Ὁ πάπας τῆς Ῥώμης καὶ ὅσοι τοῦ μέρους*», φ. 269β.

23. **ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ** πάπα Ζ' ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος περὶ τῶν προνομιῶν τῶν Γραικῶν[2], μαρτίου 26 ἔτους 1526, ἐπικυροῦσα ἑτέραν σχετικὴν βούλλαν τοῦ πάπα Λέοντος Ι'.

24. «*Ἐν ἄλλῳ*. Πράξεις τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ὀγδόης τῆς ἐν Κων]πόλει συναθροισθείσης συνόδου τῆς α' καὶ β' λεγομένης». Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην προὔταξε χεὶρ μεταγενεστέρα, ἡ δὲ τοῦ γραφέως τοῦ παρόντος κώδικος ἔχει ὧδε· «Πράξεις τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ὀγδόης ἐν Κ]πόλει συνόδου. Γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου, κυροῦσαι καὶ βεβαιοῦσαι τὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον». Ἀρχ. «*Βασιλεύσαντες οἱ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς*», φ. 277α.

Ἀριθ. 27.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,208, Χ 0,155) τῆς ΙΗ' ἑκατοντ., ἐκ φύλλων 166, ὧν ἑπτὰ ἄγραφα ἐν τέλει.

1. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ** τοῦ ἐξ Ἀπορρήτων, τέχνης ῥητορικῆς βιβλία τρία. Ἀρχ. «*Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν*»[3], φ. 1α.

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «*Τί ἐστι ῥητορική;*», φ. 129α.

Ἀριθ. 28.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215Χ0,165)

1) *Migne*, Patrol. τ. 116, σ. 565.
2) *Combefisii*, Auctuar. Novi, τ. I, σ. 569.

1) *Will*, Acta et scripta, quæ de controversiis ecclesiæ Græcæ et Latinæ sæculo undecimo composita exstant. Lipsiæ, 1861.
2) Ἐξεδόθη παρ' ἡμῖν πολλάκις. Ὅρα Βρετοῦ, Νεοελλ. Φιλολογ. τ. Α', σ. 74, ἀρ. 206, σ. 83, ἀρ 227.
3) Ἕτερον ἀντίτυπον εὕρηται (ἀνωνύμως) ἐν

τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ., ἐκ φύλλων 103, ὧν τέσσαρα ἄγραφα ἐν τέλει.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἀρχιεπ. Καισαρείας, μετὰ ὑποθέσεως, σχολίων καὶ ψυχαγωγίας. Ἀρχ. « *Ἐμελλεν ἄρα* » κτλ.

Ἀριθ. 29.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,15) τῆς ΙΖ′ ἑκατοντ., ἐκ φ. 157.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ἱερεύς. «Λεξικὸν σὺν θεῷ ἁγίῳ, τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων· εἰσὶ δὲ ἄλφα στοιχεῖον, ὁλόκληρον ἐκ τοῦ ἐτυμολογικοῦ, τοῦ ἐπονομαζομένου Νικολάου Βλαστοῦ[1]· διασαφισθέντα ἐς κοινὴν γλῶτταν παρ' ἐμοῦ τλήμονος Θεοδώρου ἱερέως· ἃ τοῖς πολλοῖς ὑπῆρχον δύσληπτα καὶ δυσνόητα τοῖς ἀδαέσιν, ὡς ἐμέ· τοῖς δ' ἀγχινοίᾳ καὶ ἴδροις μεμεστωμένοις οὐδεμία χρεία σαφηνείας ». Ἀρχ. « *Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Ἄλφα, τὸ στοιχεῖον, τὸ αον γράμμα* » κτλ. Τὸ λεξικὸν τοῦτο φαίνεται ὂν αὐτόγραφον, λήγει δὲ ἐν τῷ στοιχείῳ Χ, μεθ' ὃ « γνῶμαί τινες πρὸς ὠφέλειαν.».

Ἀριθ. 30.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,15) τῆς ΙΗ′ ἑκατοντ., ἐκ φ. 318.

1. **ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΣ** « ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας ἁπάσης». Ἀρχ. « *Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις* »[1], φ. 2α. Ἐν τέλει πέντε φύλλα ἄγραφα.

2. [**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ**] « προοίμιον εἰς τὴν ῥητορ. τέχνην ». Ἀρχ. « *Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν* », φ. 105α. Τὸ κείμενον τῆς ῥητορικῆς ταύτης εὑρηται ἐν συνόλῳ ἐν τῷ προσημειωθέντι 27 τεύχει.

3. « **ΝΙΚΗΤΑ** φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαβὶδ ἑρμηνεία εἰς τὸν 6′ λόγον τὸν εἰς τὸ ἅγιον πάσχα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ θεολόγου ». Ἀρχ. « *Ἀββακοὺμ ὁ προφήτης* », φ. 121.

4. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** « λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα τῶν Ἐπιφανίων », μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 185α.

5. **ΣΥΜΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ.** « Ἠθικοὶ λόγοι κδ′ ἐκλεχθέντες διὰ Συμεὼν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου ἐκ πασῶν τῶν πραγματειῶν Βασιλείου Καισαρείας». Ἀρχ. « *Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας λόγος α′.— Ὁ μὲν Κύριος* » κτλ. Ἀναγινώσκεται ὧδε μόνον ὁ παρὼν πρῶτος λόγος.

6. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** « ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς », μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 233α.

Ἀριθ. 31.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,155) τῆς ΙΗ′ ἑκατ., ἐκ φ. 320.

ΑΔΗΛΟΥ ὁμιλίαι ἐκκλησιαστικαὶ ἐν δημώδει γλώσσῃ. Ἀρχ. « *Εἰς τὴν γ′ κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.—Εἰς ὅλην τὴν ἄλλην δημιουργίαν*».

Ἀριθ. 32.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,15) τῆς ΙΗ′ ἑκατ., ἐκ φ. 198, ὧν τινα ἄγραφα.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** ἑρμηνεία τοῦ περὶ συντάξεως συντάγματος τῆς Θεοδώρου Γαζῆ γραμματικῆς. Ἀρχ. «*Εἰς δύο τοῖς παλαιοῖς τῶν γραμματικῶν* », φ. 1α.

τῇ βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς. Ὅρα τοῦ ἡμετέρου καταλόγου σελ. 31, ἀριθ. Β—4, περιέχοντα ὁμοίως καὶ τὴν σύνοψιν τῆς ῥητορικῆς τοῦ αὐτοῦ Μαυροκορδάτου. Τῆς συνόψεως δὲ ἀντίγραφον τοῦ 1786 ἔτους ὑπάρχει καὶ ἐν Παρισίοις, κατὰ τὸ **Inventaire sommaire du Suppl. Grec par *H. Omont*** (Paris, 1883, σ. 71, ἀριθ. 649). Δύο ἕτερα ἀντίτυπα ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐν σελ. 5—6 τῆς ἐμῆς ἐκθέσεως περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθ. τῆς Π. Φωκαίας χειρογράφων (ἐν Σμύρνῃ, 1876). Ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις ἡ τοῦ Μαυροκορδάτου ῥητορικὴ φέρεται ἐσφαλμένως ἐπ' ὀνόματι Θεοφίλου Κορυδαλλέως, τοῦ προοιμίου μόνου ἀνήκοντος αὐτῷ. Ὁ μεταφραστὴς τῆς ἔτι ἀνεκδότου « Λευκειμονούσης Ῥητορικῆς», Ἀναστάσιος ὁ Παπαβασιλόπουλος (ὅρα ἀριθ. 43) τρανῶς μαρτυρεῖ ἐν τῷ προοιμίῳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἐξ ἀπορρήτων Μαυροκορδάτος εἶναι συγγραφεὺς ῥητορικῆς. «Ἔδει μὲν οὖν, λέγει, ἀνὰ χεῖρας ἔχειν καὶ διδάσκειν τὴν ῥητορικὴν ἐκείνην βίβλον, ἥτις ἐξυφάνθη τῷ σοφωτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐξ ἀπορρήτων, μεγάλῳ ὄντι τῇ σοφίᾳ, τῇ τύχῃ καὶ τῷ ἀξιώματι· ἐπεὶ δὲ ταύτης οὐκ εὐπορούμεν, σκοπὸς ἡμῖν ἐνταῦθα ἀναλέξασθαι» κτλ.

1) Ἐννοεῖ τὸ ἀναλώμασιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν τῷ 1499 ἐτυμολογικὸν τὸ μέγα, οὗ τὴν περιγραφὴν ὅρα παρὰ *E. Legrand*, Bibliographie Hellénique. Paris, 1885, τ. I, σ. 55, ἀριθ. 23.

1) Α. Π. Κεραμέως, Κατάλ. τῶν χειρογρ. τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. σχολῆς, σ. 25, 26, 30, 38, 40. Ἕτερον ἀντίτυπον γραφὲν ὑπὸ Ἰω. Βαπτιστοῦ Καββαδία ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ κατόχου Ι. Ν. Σταματέλλου ἐν Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν, ἔτους ΙΣΤ′, σ. 1462.

2) ***Migne***, Patrol. τ. 32, σ. 1116.

2. **ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝ** « ὑπεξηγήσεις πρὸς τὸν ἐπιτάφιον λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἀρχ. «*Παθαιομένης καὶ ἀπολοφυρομένης*», φ. 155α. Κείμενον ἀτελές.

3. « Συλλογὴ τροπαρίων κατανυκτικῶν, καὶ εὐχῶν παρακλητικῶν πρός τε τὴν ὑπεραγίαν πανύμνητον καὶ ἀειπάρθενον Θεοτόκον, καὶ πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ψαλλόμενα (sic) καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ ἀναγινώσκοντος », φ. 161α.

Ἀριθ. 33.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,202×0,16) γραφὲν ἐν ἔτει 1774. Περιεχόμενα·

1. Ἀπάνθισμα ἐκ τῶν τοῦ Διοσκορίδου, σελ. 1—424.

2. «Δίαιτα διὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν» ἐκ τῶν τοῦ Ῥούφου Παύλου Αἰγινήτου κτλ., ἐν 7 φύλλοις.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ Παύλου Αἰγινήτου ἐπιστολὴ πρὸς Διοκλέα . . . προφυλακτική ». Ἀρχ. «*Ἐπειδή σοι συμβαίνει*», ἐν 3 φ.

4. «Ἐκ τῶν τοῦ Παύλου Αἰγινήτου περὶ τῶν κενωτικῶν τῆς κεφαλῆς ἀποφλεγματισμῶν τε καὶ ἐρρίνων καὶ διαχιστῶν· μς΄». Ἀρχ. « *Τοὺς ἐν τῇ κεφαλῇ χυμοὺς* » κτλ. (1 φ.)

5. **Ὀνειροκριτικόν,** οὗ ἐγράφη μόνον ἡ ἀρχή. Παρέπονται διάφορα ἰατρικὰ σημειώματα.

Προηγοῦνται δὲ τοῦ ἀπανθίσματος τοῦ Διοσκορίδου 16 φύλλα περιλαμβάνοντα ἰατρικάς τινας σημειώσεις, πίνακα λεπτομερῆ τοῦ ἀπανθίσματος καί τινα ἐκ τοῦ «λεξικοῦ τετραγλώσσου».

Ἀριθ. 34.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,133×0,143) τῆς Ις΄ ἑκατονταετηρίδος.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΛΑΞΟΥ « νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων εἰς πάντας ἀρχιερεῖς » κτλ. Σύγκειται ἐκ κεφ. 307, ὧν προτάσσεται ὁ πίναξ μετὰ τοῦ συνήθους προοιμίου. Ἐν τέλει δὲ σημειώσις τις τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. λέγει ταῦτα· « † *ἐτοῦτο. τοὡρεώτατο. βειβλοίο. καὶ θησαύρος. νῶμος εἰπάρχοι καμού. Γρηγώρυου ιερωμοναχου της μονής του Διώνυσίου. Εὐρυπιότη* ».

Ἀριθ. 35.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,203×0,145) ἐκ φ. 255, γραφὲν ἐν ἔτει 1601 ὑπὸ Ἀνθίμου Ζαβερδινοῦ.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΛΑΞΟΥ νομοκάνων, συγκείμενος ἐκ κεφ. 484, ὧν προτάσσεται ὁ πίναξ μετὰ τοῦ συνήθους προοιμίου (ἴδε ἀριθ. 34). Ἐν τέλει· « † *ἐτελειώθη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀνθίμου ἱερομοναχου τοῦ Ζαβερδινοῦ, ἐπὶ ἔτους, ζρθ΄. ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αχά, ἐν μηνὶ ἰουνίῳ ς΄, ἡμέρᾳ σαββάτῳ*». Ἑτέρα σημείωσις· «*ἔχο παρμένα απο τον νόμιμον ἄσπρα ασουλαρία 500* ». Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ σελίδι ἀναγινώσκονται τὰ ἑπόμενα δύο ἱστορικὰ σημειώματα. « *Ἀπὸ Χριστοῦ αχέ μηνὶ ἀπριλλίου 3 ἐπείραν τὴν Πρέβεζα ὁ δουκας με πεντε κατεργα της νυκτος εἰς σε δίο ὥρες να ξιμερόση. —Ἐπι ετους ζρμ΄ (1632) επεσε στάκτι ενα δακτυλο ησε ὁλην την γην* ».

Ἀριθ. 36.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145) ἐκ φ. 231, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΔ΄ ἑκατονταετηρίδος.

1. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** διαλεκτικά, ὧν προηγεῖται ἡ πρὸς Κοσμᾶν ἐπίσκοπον Μαϊουμᾶ ἐπιστολὴ αὐτοῦ[1].

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. « *Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε* »[2], φ. 70α.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** στίχ. μετὰ ψυχαγωγίας. Ἀρχ. « *Σῶμα δίχα ψυχῆς ζώειν πάρος*», φ. 227.

4. **ΑΔΗΛΟΥ** ἰατροῦ ὑπόμνημα περὶ τῆς ἑαυτοῦ αἰχμαλωσίας καὶ ἀπολυτρώσεως. Ἀρχή. «*Ὠδ' ἂν γνοίης*»[3], φ. 228.

Ἀριθ. 37.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,19×0,13) ἐκ φ. ἠριθμημένων σνθ΄, ἐξ·ὧν ἐλλείπουσι τὰ φ. οη΄ καὶ ρϟ΄. Ἐγράφη δὲ πιθανῶς περὶ τέλος τῆς ΙΕ΄ ἑκατονταετηρίδος. Περιεχόμενα :

1. Διήγησις τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἀρχ. « [*Βίον*] *εὐάρεστον* », φ. α΄.

2. «Στίχοι ἐπὶ τελευτὴν θρηνητικοί». Ἀρχή. « *Τίς δώσει μου τῇ κεφαλῇ σὺν κατανύξει δῶρον* », φ. ρμζ΄.

3. «Στίχοι ὡραιότατοι». Ἀρχ. «*Ὁ βα-*

---

1) *Migne*, Patrol. τ. 94, σ. 521 κέ.
2) Αὐτόθι σ. 789.
3) Κατεχωρίσθη ἐν Ἑλλην. ἀνεκδ. σ. 72.

σιλεὺς ὁ Σολομὼν εἴρηκε πάλαι λόγον », φ. ρξα'.

4. « Ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· *τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία* » κτλ. Ἀρχ. « *Παρθένους δέκα ὑποτίθεται* », φ. ρξέ'.

5. « Περὶ τῶν λαβόντων τὰ τάλαντα ». Ἀρχ. « *Ἀποδημεῖν δὲ λέγεται* », φ. ρξς'.

6. «Περὶ Εὐλογίου τοῦ λατόμου, τοῦ γεγονότος πατρικίου ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως· περὶ ταπεινώσεως καὶ εὐφροσύνης». Ἀρχ. «*Γέγονέ ποτε κατὰ τὴν Θηβαΐδα* », φ. ρξθ'. Παρέπονται δύο μοναστικαὶ διηγήσεις, ἡ μὲν περὶ Θεοδωρήτου πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἡ δὲ περὶ Ἐλπιδίου.

7. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «ἐπιστολὴ σταλεῖσα ἀπὸ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ πρὸς Κυριακὸν ἐπίσκοπον, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἐξορίᾳ». Ἀρχ. «*Φέρε δὴ ἀπαντλήσω*», φ. ρʼη'.

8. « Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ταπεινώσεως καὶ ὑπακοῆς». Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου*», φ. σς'.

Παρέπονται πεντεκαίδεκα μοναστικαὶ διηγήσεις.

Ἀριθ. 38.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,198×0,145) τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. ἐκ φ. 148. Ἦν δὲ κτῆμα «Βασιλείου Μπούλλια τοῦ ἐκ Λέσβου».

1. **ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ** Πλοῦτος. Ἀρχ. « *Ἀργαλέον πρᾶγμ'* », φ. 1.

2. **ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΣ** «ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων »[1] μετὰ παραφράσεως καὶ ψυχαγωγίας, φ. 9.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** « γενικὴ σύνταξις τοῦ ὀνόματος ». Ἀρχ. « *Εἰς τρία διαιρούμενον τὸ ὄνομα* », φ. 81.

4. **ΑΔΗΛΟΥ** « εἰσαγωγὴ τῆς Λογικῆς ». Ἀρχ. «*Λογικὴ ἐστιν ἐπίκτητος*», φ. 84.

5. **ΑΦΘΟΝΙΟΥ** σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «*Ὁ μῦθος ποιητῶν*», φ. 108.

6. **ΑΔΗΛΟΥ** «περὶ συντάξεως κατὰ τὴν κοινὴν προφοράν». Ἀρχ. « *Φαίνεταί μου κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα*», φ. 128.

Ἀριθ. 39.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,196×0,14) ἐκ σελίδων 248, γραφὲν δὲ περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Κύρου παιδεία, ἐπιμελῶς γεγραμμένη καὶ μετὰ σημειώσεων πεπλουτισμένη ἐν ταῖς ὥαις.

Ἀριθ. 40.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,192×0,14) ἐκ φ. 277, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΛΑΧΟΣ. «Εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους παραφράσεις τε καὶ ζητήματα παρὰ Γεωργίου Βλάχου τοῦ Κρητὸς ἐκτεθέντα»[1]. Ἀρχ. «*Προοίμιον. Καὶ ἐνταῦθα τὰ πρὸ παντός*». Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 41.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,18×0,135) ἐκ φ. 258, γραφὲν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος.

Τετραευάγγελον ἀκέφαλον καὶ ἐνιαχοῦ ἐλλιπές. Τρία φύλλα αὐτοῦ ἔχουσι γραφὴν μεταγενεστέραν, ἀναπληρωθέντα, ὡς φαίνεται, κατὰ τὴν ΙΓ' ἑκατ. ἱκανὰ δὲ ἐν ἀρχῇ εἰσι βεβλαμμένα ἐξ ὕδατος.

Ἀριθ. 42.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,168×0,114) γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος καὶ συγκείμενον ἐκ φ. πλέον τῶν 150.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΥ ἄλγεβρα, ἧς ἡ ἀρχή· « *Ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου δύναταί τις* » κτλ.

Ἀριθ. 43.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,152×0,105) ἐκ φ. 254, γραφὲν ἐν ἔτει 1786 ὑπὸ Κωνσταντίνου Βερροιαίου καὶ συγκείμενον ἐκ φ. 254, ἐξ ὧν ἱκανὰ ἄγραφα ἐν τέλει, ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ μέσῳ.

1. « Περίληψις, ἤγουν σύντομος ἔκθεσις περὶ ποιητικῆς ». Ἀρχ. « *Τί ἐστι ποιητική ; Ποιητικὴ ἐστι κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην* κτλ., φ. 17α. Ἐν τέλει τοῦ φ. 78α « *ἀψπς· αὐγούστου ι'* ». Ἕπονται φ. ἄγραφα 79—107.

---

1). Ἴδε Βρετοῦ, Νεοελ. Φιλολ. τ. Β', σελ. 31, ἀρ. 49, σελ. 49, ἀριθ. 98, σ. 41, ἀρ. 132.

1) Τοῦ συγγράμματος τούτου γίγνεται μνεία ἐν καταλόγῳ τῶν βιβλίων Γερασίμου Βλάχου Ὅσα Α. Δημητρακοπούλου, Προσθ. καὶ διορθώσ. σελ. 55.

2. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ**. « Λευχειμονοῦσα ῥητορική, εἴτουν Ἀφθονίου προγυμνάσματα, ἐκ τῆς Λατίνων ἀνθολογηθέντα φωνῆς, καὶ ἐν ἑλληνικῇ διαλέκτῳ ὑποστρωθέντα, σπουδῇ καὶ πόνῳ Ἀναστασίου παπᾶ Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐν τῇ κωμοπόλει Τυρνάβῳ τῆς Θετταλίας διατρίβοντος· χάριν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένων πρωτοπείρων μαθητῶν », φ. 108α. Ἐν τέλει· « *αψπς'. ἰουλίου. η' 1786· ἐστὶ γραφθεῖσα αὕτη ἡ βίβλος παρὰ τοῦ εὐτελεστάτου Κωνσταντίνου Βερροιαίου* ».

Τῆς ῥητορικῆς ταύτης προτάσσονται α') ἐπιγράμματα δύο εἰς τὴν βίβλον παρὰ Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυπρίου· β') ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Λαρίσσης Παρθένιον· γ') ἐπιγράμματα δύο εἰς τὸν αὐτόν, καὶ δ') προοίμιον, οὗ ἡ ἀρχή· « *Ἐρορῶν ὕμῶν τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον*»[1] κτλ.

Ἀριθ. 44.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,153×0,10) ἐκ φ. 210, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατοντ., ἦν δὲ κτῆμα Στεφάνου ἱεροδιακόνου.

1. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΓΔΟΥΡΗ** γραμματική[1], φ. 7α —89α.

2. Κανόνες ὀρθογραφίας καὶ συντάξεως, φ. 90α —174α.

Ἀριθ. 45.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,148×0,103) ἐκ φ. 152, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

ΑΑΝΙΗΛ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἡ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν γραμματική, ἧς ἡγοῦνται προοίμιον καὶ « τοῖς μαθητιῶσιν Ἑλλήνων παισὶν εἰσαγωγὴ περὶ τοῦ ὅπως δεῖ ἑρμηνεύειν τὸν κατὰ γραμματικὴν λόγον »[2].

---

1) Τὴν ῥητορικὴν ταύτην, ἧς μέμνηται ὁ Δημήτριος Προκοπίου (*Fabric.* Bibl. Gr. τ. XI, σ. 445, § 84), ἐγνώρισε τὸ πρῶτον ὁ Χ. Φιλητᾶς, περιγράψας ἐν τ. Η', σ. 550 τῆς « Πανδώρας » ἀξιόλογον ἀντίγραφον. Ἕτερον ἐσημείωσεν ὁ κ. Μ. Παρανίκας ἐν Σχεδιάσματι, σ. 82. Καὶ ἐν Ἰασίῳ ἀνευρέθησαν δύο ἀντίγραφα τῶν ἐτῶν 1771 καὶ 1783, περιγραφέντα ὑπὸ K. Erbiceanu ἐν Revista Teolog. τ. III, σ. 21—22 καὶ 79.

1) Ὅρα Α. Βρετοῦ, Νεοελλ. Φιλολ. τ. Β', σ. 58, ἀριθ. 123.

2) Τῆς εἰσαγωγῆς ταύτης μὴ ἀπαντώσης ἐν ταῖς ἐκδόσεσι τῆς γραμματικῆς εὕρηται ἀντίγραφον τοῦ 1770 ἔτους καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. Γ—18 κώδ. τῆς βιβλ. τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγ. Σχολῆς. Ὅρα σελ. 57 τοῦ ἐμοῦ καταλόγου τῆς εἰρημένης βιβλιοθήκης, ἔνθ' ἀνεπαρκῶς χαρακτηρίζεται ὡς «ἐπιστολιμαία γραμματικὴ διατριβή».

Β'.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ[1]

Ἀριθ. 1.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,325×0,245) ἐκ φ. 88, γραφὲν πιθανῶς ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΓ' ἑκατ. Ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἱκανὰ φύλλα· τὸ κείμενον δίστηλον.

1. **Συναξαριστὴς** ἐξαμηναῖος ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς 11 ἡμέρας τοῦ μηνὸς νοεμβρίου καὶ λήγων εἰς τὸν φεβρουάριον, φ. 1α —86β.

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «περὶ θεότητος Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ». Ἀρχ. «*Οἷόν τι πάσχουσι*»[2], φ. 86β.

Ἀριθ. 2.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς φ. (0,305×0,21) ἐκ τετραδίων ιδ', ἤτοι φ. 112, γραφὲν δὲ τελευτώσης τῆς ΙΕ' ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον μὲν ἐν τοῖς τετραδίοις 6'—ιδ', μονόστηλον δὲ ἐν ἀρχῇ.

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λόγοι κατὰ Ἰουδαίων α'—ζ'.

Ἐν τέλει· «† *τῶ παρὸν βιβλίον ὑπάρχη ἐμοῦ Λεοντίου ἱερωδιακόνου τοῦ Κύπρέου· τωὸπίον βιβλίον ἐγώρασα το ἀπο τον παπὰ κυρ Λεόντιον· καὶ μιδὶς ἐρωχλήτω*». Κατωτέρω· «*Ιωαννίκιος Σιναήτῦς μαρτ. δοκίμιον τῆς πέννας*». Αὐτόθι εὑρηται καὶ τύπος τῆς σφραγίδος τοῦ ἱεροδ. Λεοντίου.

Ἀριθ. 3.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς φ. (0,305×0,205) γραφὲν ἐν ἔτει 1643 καὶ συγκείμενον ἐκ τετραδίων λγ', ἤτοι φ. 262.

ΕΦΡΑΙΜ ΣΥΡΟΥ τὰ ἀσκητικὰ ἐν διστήλῳ, ὧν ἡγεῖται ὁ πίναξ. Ἐν τέλει τῆς δέλτου (φ. 261α)· «† *Ἐγράφ(η) ἐπὶ ἔτους ,ζρνα'. | Δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ ἡμῶν, ἀμήν*». Μεταξὺ τῶν δύο τούτων στίχων μονόγραμμα τοῦ ὀνόματος «*Σεραφείμ*», κατόπι δὲ «στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου» ἔχοντες οὕτω :

Σύρος μὲν Ἐφραίμ, ἀλλὰ γλώσσαις ἀγγέλων,
ὡς ἄγγελός τις φθέγγεται πρὸς ἀγγέλους·
μονότροποι γὰρ ἄγγελοι γῆς εἰσί πως,
πρὸς οὓς ἐκεῖνος καὶ λαλεῖ καὶ συγγράφει.

Ἰ	ω
ά	σ

Ὄπισθεν τοῦ αὐτοῦ φ. 261β «† *Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτη ,ζρνά, ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, διὰ ἐξόδου καὶ δαπάνης, Δοσιθέου μοναχοῦ τοῦ Μυτηλιναίου, ἐκ χώρας Τελώνια· καὶ ἐπροσήλωσα αὐτὸ ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς αὐτῆς χώρας· καὶ ὁ μέλλων ἀποξενῶσαι αὐτὸ ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, καὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ἐπροσήλωσα αὐτὸ ἕνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας*».

Ἀριθ. 4.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,28×0,205) τῆς ΙΕ' ἑκατ., ἐκ φ. 161.

Μηναῖον νοεμβρίου ἀκέφαλον.

Ἀριθ. 5.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,288×0,21) τῆς ΙΕ' ἑκατ., ἐκ φ. 332.

Τριῴδιον.

1) Περί τε τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῆς μονῆς ταύτης ὅρα ἐν σελ. ιγ'—ιδ' τῆς προταχθείσης ἐκθέσεως.

2) *Migne*, Patrol. τ. 46, σ. 553.

Ἀριθ. 6.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 4ον (0,28×0,205) ἐκ φ. 349, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΒ' ἑκατ. Τὰ φύλλα εἰσὶ πεπασσωμένα καὶ ἐστιλβωμένα, ὄψιν ἀποτελοῦντα λευκόφαιον· τὸ δέσιμον ἰσχυρόν, ἀμφοτέρων τῶν πινακίδων φερουσῶν ἀνὰ πέντε ὀρειχαλκίνους ἧλους· ἡ δὲ γραφὴ καθαρὰ καὶ ἐπιμεμελημένη· τὸ κείμενον μονόστηλον καταλαμβάνον μῆκος 0,125, γραμμὰς δὲ 26 ἐν ἑκάστῃ σελίδι· ι ὑπογεγραμμένον πανταχοῦ. Ἄνωθεν τῶν ἐπιγραφῶν κοσμήματα ταινιώδη, κεχρωματισμένα, ἕκαστον δὲ ἀρχικὸν κεφαλαῖον στοιχεῖον πεποικιλμένον. Παντὸς δὲ λόγου τὸ ποσὸν τῶν φύλλων σημειοῦται ἐρυθροῖς γράμμασιν ἐν τῇ ἄνω ὥρᾳ. Ἐν γένει τὸ τεῦχος τοῦτο τυγχάνει πολύτιμον καλλιγραφικὸν μνημεῖον.— Τὸ α' φύλλον ἄγραφον· ἔπονται τέσσαρες λωρίδες μαρτυροῦσαι ὅτι ἰσάριθμα ἄγραφα φύλλα ἐκόπησάν ποτε διὰ μαχαιριδίου· εἶτα χρυσοῖς γράμμασι «*πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος*» καταλαβὼν τρεῖς σελίδας. Περιεχόμενα:

1. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** εἰς τὴν Ἑξαήμερον ὁμιλίαι θ', κατέχουσαι φ. 89, ἤτοι θ'+ι'+ια'+ζ'+ι'+ιγ'+η'ια'+ι'. Ἀρχ. «*Πρέπουσα ἀρχή*», φ. 4α — 94.

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** ὁμιλίαι β' «περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς». Ἀρχ. «*Παλαιοῦ χρέους ἔκτισιν*»[1], φ. 95α.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «πρὸς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφόν· καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ἑξαημέρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, τουτέστιν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «*Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων*»[2], φ. 117α».

4. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀνομίου». Ἀρχ. «*Εἰ μὲν ἐβούλοντο πάντες*»[3], φ. 190α.

5. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀνομίου ἀντιρρητικὸς β'». Ἀρχ. «*Τοίνυν τοῖς περὶ Θεοῦ*»[4], φ. 216β.

6. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀνομίου γ'». Ἀρχ. «*Μόλις δὲ κορεσθείς*»[5], φ. 246α.

7. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐνομίου ἀντιρρητικὸς δ'». Ἀρχ. «*Εἰ φύσει Θεὸς ὁ Υἱός*»[1], φ. 251α.

8. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΥΣΣΗΣ** «ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πέτρον, ἐπίσκοπον Σεβαστείας». Ἀρχ. «*Μόλις ἐπιτυχών*»[2], φ. 288α.

9. **ΠΕΤΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ** «ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν». Ἀρχ. «*Ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι*»[3], φ. 289β. Παρέπονται οἱ πίνακες τοῦ ἐφεξῆς κειμένου, διηρημένου εἰς λόγους δώδεκα, ἀποτελοῦντας ἐν συνόλῳ κεφάλαια 67.

10. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐνομίου, εἰς τοὺς ἐκδοθέντας παρ' αὐτοῦ δύο λόγους μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἁγίου Βασιλείου». Ἀρχ. «*Οὐκ ἦν ὡς ἔοικε τὸ πάντας ἐθέλειν*»[4], φ. 300—351α. Τὸ κείμενον ἀτελές, ἀφεθέντων πολλῶν ἴσως φύλλων ἀγράφων, ἅτινα, ὡς φαίνεται, ἀπέκοψεν ὁ σταχωτής.

Ἀριθ. 7.

Τεῦχος μεμβράνινον 8ου σχήματος (0,265×0,20) ἐκ φ. 278, γραφὲν πιθανῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΓ' ἑκατοντ.

1. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.** ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «*Ἔστι μὲν ἀνθρώπων οὐδείς*»[5], φ. 1α.

2. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ** καὶ ῥαιφερενδαρίου «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. μεγαλομ. Δημήτριον» Ἀρχ. «*Πάρεστιν ἡ μνήμη*»[6], φ. 8α.

3. **ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ** καὶ χαρτοφύλακος «ἐγκώμιον τῶν ἁγ. ἀσωμάτων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπουρανίων δυνάμεων». Ἀρχ. «*Ἀγγελικῆς παρηγύρεως*»[7] φ. 13β.

4. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «ἐγκ. εἰς τὸν ἅγ. πρωτομ. καὶ πρωτοδιάκονον Στέφανον». Ἀρχ. «*Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν*»[8], φ. 18β.

5. **ΝΙΚΗΤΑ ΠΑΦΛΑΓΟΝΟΣ** «ἐγκ. εἰς τὸν ἅγ.

---

1) *Migne*, Patrol. τ. 44, σ. 252, ἔνθα ἄλλως ἐπιγράφονται αἱ ὁμιλίαι αὗται.
2) Αὐτόθι, σ. 125.
3) Αὐτόθι τ. 29, σ. 497.
4) Αὐτόθι, σ. 573.
5) Αὐτόθι, σ. 653.

1) Αὐτόθι, σ. 672.
2) Αὐτόθι, τ. 45, σ. 237.
3) Αὐτόθι, σ. 241.
4) Αὐτόθι, σ. 248.
5) *Migne*, Patrol. τ. 96, σ. 721.
6) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 219. Ἐξεδόθη ὑπὸ Θεοφίλου Ἰωάννου. Μνημ. ἁγιολ. Βενετίᾳ, 1884, σ. 54—66.
7) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 199.
8) *Migne*, Patrol. τ. 46, σ. 701.

μεγαλομ. τοῦ Χριστοῦ Θεόδωρον»[1]. Ἀρχ. «Ὡς λαμπρὰ καὶ διαυγής», φ. 23β.

6. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «ἐγκ. εἰς τοὺς ἁγ. τεσσαράκοντα μάρτυρας». Ἀρχ. «*Μαρτύρων μνήμη*»[2], φ. 30β.

7. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ. Ἀρχ. «*Τυραννικόν τι χρῆμα*»[3], φ. 33β.

8. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», φ. 39β.

9. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν*», φ. 40β.

10. Βίος καὶ πολ. καὶ ἀνάπαυσις Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων. Ἀρχ. «*Ἄρτι τῆς εὐσεβείας*», φ. 44α.

11. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. ἱερομ. Βλασίου. Ἀρχ. «*Βλάσιος ὁ μάρτυς*»[4], φ. 46β.

12. **ΑΔΗΔΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. Λέοντα ἐπίσκοπον γενόμενον Κατάνης». Ἀρχ. «*Ὅσοι τῶν ὑλικῶν*», φ. 50β.

13. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. «*Εἴ τις εὐσεβής*», φ. 53β.

14. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «*Πάντες ὑμεῖς*», φ. 57α.

15. Μαρτύριον Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀρχ. «*Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός*»[5], φ. 61.

16. Μαρτ. τοῦ ἁγ. Νικήτα. Ἀρχ. «*Νικητικοὺς ἀγῶνας*», φ. 63α.

17. Μαρτ. τῆς ἁγ. Εὐφημίας. Ἀρχ. «*Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων*», φ. 65α.

18. «**ΣΥΜΕΩΝ** μαγίστρου καὶ λογοθέτου, ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγ. ἀπόστολον Φίλιππον». Ἀρχ. «*Ὁ τοῦ θεοῦ Θεοῦ λόγος*», φ. 72β.

19. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Ματθαῖον. Ἀρχ. «*Ἤδη μὲν τήν*», φ. 76α.

20. «Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου». Ἀρχ. «*Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου*»[6], φ. 78α.

21. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «*Τὰς τῶν ἀγαθῶν*», φ. 89α.

22. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «*Καὶ πάντων μέν*», φ. 106α.

23. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν. Ἀρχ. «*Ἄρτι τοῦ παιδός*», φ. 120β.

24. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**, βίος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «*Τοῖς τετηρηκόσι*»[1], φ. 129α.

25. **ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ** «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγ. μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Ἀγάθην». Ἀρχ. «*Ἐπειδή με τὸ θαῦμα*»[2], φ. 143α.

26. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ** «λόγος εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ὁσ. π. ἡ. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ». Ἀρχ. «*Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστι*», φ. 151α.

27. **ΠΕΤΡΟΥ** ἐπισκόπου Ἄργους «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Βαρβάραν». Ἀρχ. «*Πολλαὶ μὲν αἱ κατά*»[3], φ. 173β.

28. Βίος καὶ πολ. καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσ. Νικολάου. Ἀρχ. «*Σοφόν τι χρῆμα*», φ. 181β.

29. Μάρτ. τοῦ ἁγ. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ*», φ. 193α.

30. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστ. Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Εἰ καὶ δικαίου μνήμην*», φ. 207α.

31. Ὑπόμν. εἰς τὸν ἀπ. Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Ἀρχ. «*Οὐχ οὕτως ἡδύ τι*», φ. 210β.

32. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Πολλοὶ τῶν μεγάλων*», φ. 215β.

33. Ὑπόμν. εἰς τὸν ἀπ. Ἰωάννην. Ἀρχ. «*Ὅτι μὴ πολύ*», φ. 220α.

34. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ** βίος ἀκέφαλος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ[4], ἀρχόμενος ἐκ τῶν λέξεων «*μετέπειτα· ὥσπερ αὐτὸς πεποίηκεν*», φ. 227α.

35. **ΠΕΤΡΟΥ** ἐπ. Ἀργείων «λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου»[5]. Ἀρχ. «*Λαμπρὰν ὁρῶ*», φ. 243α.

36. Ὑπόμν. εἰς τὸν προφ. Ἠλίαν. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα*»[6], φ. 251α.

---

1) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 749.—*J. B. Pitra.* Codices Mss. Palatini biblioth. Vaticanæ. Romæ, 1885. σ. 3, cod. 4 f. 130.

2) *Migne*, Patrol. τ. 31, σ. 508.

3) Ἕτερα ἀντίγραφα ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω, σελ. 40, 43.

4) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 207.

5) *Fabric.* Bibl. Gr. τ. X, σ. 277.

6) Αὐτόθι, σ. 311.

1) *Migne*, Patrol. τ. 94, σ. 429.

2) Αὐτόθι λατινιστί, τ. 100, σ. 1272.

3) Τοῦ ἐγκωμίου τούτου οὐ ποιοῦνται μνείαν ὅ τε Fabricius καὶ Harless.

4) Εὑρηται ἐν τῇ πατρολογίᾳ τοῦ Migne, τ. 35, σ. 244 κέ.

5) Καὶ τούτου τοῦ λόγου οὐ ποιοῦνται μνείαν ὅ τε Fabricius καὶ Harless.

6) Τοῦ κειμένου τούτου μνημονεύει ὁ Νικόδη-

37. Μαρτ. τῆς ἁγ. Μαρίνης. Ἀρχ. «*Πάλαι μὲν ἡ τοῦ ἀργεκάκου*»[1], φ. 258β.

38. Μαρτύρ. τοῦ ἁγ. Ἱππολύτου. Ἀρχ. «*Δεκίου τοῦ ἀσεβεστάτου*», φ. 263α.

39. Μαρτ. τῶν ἁγ. Λαυρεντίου, Ξύστου καὶ Ἱππολύτου. Ἀρχ. «*Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων*»[2], φ. 266β.

40. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** « λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν*», φ. 269β.

41. « Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἁγῶνας καὶ ἆθλα, ἀποδημίαν τε καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου». Ἀρχ. «*Καὶ τῶν τεχνῶν*»[3], φ. 274.

42. **ΝΙΚΗΤΑ** τοῦ καὶ Δαβὶδ « ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου». Ἀρχ. «*Ἐβουλόμην μακροτέρας*», φ. 278α. Ἡ ἑρμηνεία λήγει ἐν τῷ νδ΄ στίχῳ, τοῦ τέλους αὐτῆς ἐλλείποντος.

Ἀριθ. 8.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 8ον (0,255×0;18) ἐκ φ. 227, τῆς ΙΒ΄ ἑκατ. τὰ φ. 1—69 καὶ 164—227 ἀνεπληρώθησαν κατὰ τὸ τέλος πιθανῶς τῆς ΙΔ΄ ἑκατ. διὰ χάρτου ἐνσήμου.

Μηναῖον δεκεμβρίου.

Ἀριθ. 9.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,243×0,188) ἐκ φ. 106, γραφὲν πιθανῶς περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΔ΄ ἑκατοντ. Τετράδια ιη΄, ὧν ἐλλείπουσι τό τε ιδ΄ καὶ τὸ ιε΄. Τὰ πρῶτα φύλλα φέρουσι τὰς σελίδας α΄—ρκ΄, ἐξ ὧν ἐλλείπουσιν αἱ σελ. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, καὶ 12.

1. « **Βιβλίον δεύτερον τοῦ ἁββᾶ Ἡσαΐου** ». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «*Βίβλος καλλίστη Ἑλέγης Κατελούζενας κυρᾶς μεγάλης Λάγου πεμφθὲν* (sic) *ἐκ πατρὸς πρὸς γλυκύτατον τέκνον, φαῖνον παραινῶν, νουθετῶν τε καὶ λέγων: Εἰ θέλεις, τέκνον*»[1], κτλ.

Τὸ προοίμιον τῆς βίβλου ἄρχεται ὧδε· «*Τῶν ἐαρινῶν λειμώνων*». Ἔπονται γνῶμαι καὶ ῥήσεις ὁσίων γυναικῶν, ὡς Σάρρας, Συγκλητικῆς, Μελάνης, Θεοδώρας, Μαιρώνης. Παρέπονται (φ. 47α—68β) ἐπιστολαὶ 4 τοῦ μοναχοῦ Ἡσαΐου, ὧν ἡ α΄ πρὸς τὴν εὐγενεστάτην μοναχὴν Θεοδώραν τὴν Φωκαίτισσαν, ἡ δὲ β΄ πρὸς τὴν ἐπίσης εὐγενεστάτην μοναχὴν Θεοδώραν τὴν Ἀγγελίναν.

2. «**Βιβλίον τρίτον τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ**», φ. 69α. Προτάσσεται «ἐπιστολὴ τοῦ μοναχοῦ Ἡσαΐου πρὸς τὴν εὐγενεστάτην μοναχὴν Θεοδώραν τὴν Ἀγγελίναν». Παρέπονται 6 ἀσκητικοὶ λόγοι τοῦ ἁββᾶ Ἰσαάκ, ὧν ὁ α΄ « περὶ ὀλιγοψυχίας καὶ διψυχίας ». Ἀρχ. «*Μὴ δῶμεν χώραν*»[2], φ. 92α.

3. **ΝΕΙΛΟΥ** ἁββᾶ «κεφάλαια γνωμικὰ 157». Ἀρχ. «*Φόβον δεῖ ἔχειν*», φ. 101β. Τὸ τέλος τοῦ τεύχους ἐλλείπει.

Ἀριθ. 10.

Τεῦχος βομβύκινον εἰς 8ον (0,238×0,175) τῆς ΙΒ΄ ἑκατοντ., ἐκ φ. 265, ὧν 60 εἰσὶ χαρτῶα ἀναπληρωθέντα πιθανῶς ἐν τέλει τῆς ΙΔ΄ ἑκατονταετηρίδος.

Μηναῖον σεπτεμβρίου.

Ἀριθ. 11.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,235×0,175) τῆς ΙΒ΄ πιθανῶς ἑκατοντ., ἐκ φ. 157, ὧν τὸ 2, 5 καὶ 6 εἰσὶ χαρτῶα.

Εὐαγγελιστάριον.

Ἔσωθεν τῆς α΄ πινακίδος ὁ βιβλιοδέτης ἐκόλλησεν ἐν φύλλον μεμβράνινον ἀπολεσθέντος κώδικος τῆς ΙΑ΄ ἑκατοντ , περιέχον δὲ μέρος τοῦ μεγάλου κανόνος τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ μεμουσουργημένων τινῶν τροπαρίων.

μος (Συναξαρ. τ. Α΄, σ. 269 ἐν ὑποσημ.). Ἡ λατινικὴ δὲ μετάφρασις σημειοῦται ὑπὸ τοῦ Φαβρικίου (Bibl. Gr. τ. X, σ. 222).

1) Ἄγνωστον κείμενον. *Fabric.* τ. X, σ. 287. — Νικοδ. Συναξαρ. τ. Β΄, σ. 266 ἐν ὑποσημ. Ἑτέρου δὲ μαρτυρίου παράφρασιν ὅρα ἐν τῇ Καλοκαιρινῇ τοῦ Ἀγαπίου. Ἐν Βενετίᾳ, 1851, σ. 187.

2) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 267.

3) Αὐτόθι, σ. 310.

1) Ἕτερον ἀντίτυπον σώζεται ταυῦν ἐν τῇ τῆς Πετρουπόλεως αὐτοκρατορ. βιβλιοθήκῃ, ὑπ' ἀριθ. CCXLIII. Ὅρα τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη συλλογῆς (σ. 85). Ὁ κατάλογος δὲ οὗτος ἐπιγράφεται ὧδε· Краткій Робзоръ Совранія укописей принадлежавшаго Преосвященному Порфирію, а нынѣ хранащагося въ Императорской Публичной Библіотекѣ. Ἐν Πετρουπόλει, 1885, εἰς 8ον.

2) Ὁ λόγος οὗτος οὐχ εὕρηται ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς τοῦ Ἰσαὰκ Σύρου, τοῖς ἐπιμελείᾳ Νικηφόρου Θεοτόκου ἐκδοθεῖσι τῷ 1770 ἐν Λειψίᾳ.

Ἀριθ. 12.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,225×0,18) ἐκ φ. 110, γραφὲν πιθανῶς τελευτώσης τῆς ΙΒ΄ ἑκατοντ. Δίστηλον.

Εὐαγγελιστάριον.

Ἀριθ. 13.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,22×0,155) ἐκ φ. 149, γραφὲν ὑπὸ Νικολάου ἱερέως ἐν ἔτει 1573.

1. **Μηναῖον ἀπριλίου**, οὗ ἐν τέλει σημείωσις ἔχουσα ὧδε· « *ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον· διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως· ἁμαθούς· ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ· ,ζπα΄· ἀπὸ δὲ Χριστοῦ· αφογ΄· ἰνδικτιῶνος α΄· ἐν μηνὶ μαρτίῳ κα΄· ἡλίου κύκλος, κθ΄· σελήνης κύκλοι, ιγ΄· θεμέλιον σελήνης, κς΄· ἐν ἡμέρᾳ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ: Εὔχεσθαί με τῷ ἁμαρτωλῷ, διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, καὶ μὴ καταράσθαι* ».

2. *Ματθαίου Εὐαγγέλιον* μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων. Τὸ τέλος ἐλλείπει.

Ἔσωθεν τῆς α΄ πινακίδος φύλλον μεμβράν. μετὰ σημαδοφώνων, ἀποσπασθὲν ἐξ ἀπολεσθέντος Πραξαποστόλου τῆς ΙΑ΄ ἑκατοντ.

Ἀριθ. 14.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,223×0,16) ἐκ φ. 360, γραφὲν ἐν ἔτει 1643.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ πνευματικαὶ πλάκες.

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· « † *Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, δι' ἐξόδου τοῦ ἐν μοναχοῖς κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ διακοναρίου: Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους, αχμγ΄, μηνί, ὀκτωβρίῳ, ιη΄: Τῇ γ΄ τῶν βαΐων εἰς τὴν θ΄ ὥραν τελεῖται ἡ παροῦσα βίβλος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος* ».

Ἀριθ. 15.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,145) ἐκ φ. 191, τῆς ΙΕ΄ ἑκατοντ. Ἐν τέλει ἐλλιπές.

Θεοτοκάριον, περιέχον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνωνύμους κανόνας. Ἀπὸ τοῦ 6 φ. *Φωτίου Πατριάρχου* κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, 6΄ ἦχου, ψαλλόμενος τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἀρχ. « *Ἡ παντουργὸς τριάς* ».

Ἀριθ. 16.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,165) ἐκ φ. 135, γραφὲν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ΄ ἑκατοντ.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ « τῆς μετὰ Μάρκου βασιλείας» βιβλία η΄, μετὰ σχολίων τινῶν νεωτάτων, φ. 12—128. Προτάσσεται *Φωτίου* πατριάρχου «μαρτυρία τῆς ἐπὶ λόγου ἰδέας», ἧς ἡ ἀρχή· « *Ἔστι δὲ* (ὁ Ἡρωδιανὸς) *τὴν φράσιν σαφὴς* » κτλ. Τὰ δὲ φ. 1—11 περιλαμβάνουσι τεμάχια τῆς χρονογραφίας τοῦ Ζωναρᾶ καὶ πίνακα ἠθικῶν κεφαλαίων ὁμιλιῶν τινων τοῦ Ἰω. Χρυσοστόμου.

Ἀριθ. 17.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκφ. 315, γραφὲν ἐν ἔτει 1446. **Μηναῖον ἰανουαρίου,** οὗ ἐν τέλει (φ. 309β) σημείωσις· « *Ἔτους ,ςφνεψ, ἰνδικτιῶνος ι΄, μηνὶ σεπτεμβρίῳ* ».

Ἀριθ. 18.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,145) ἐκ φ. 251, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΕ΄ ἑκατοντ. Πολλὰ φύλλα εἰσὶν ἀναπληρωματικά.

Μηναῖον σεπτεμβρίου ἀκέφαλον.

Ἔσωθεν τῆς 6΄ πινακίδος προσέθηκεν ὁ βιβλιοδέτης δύο μεμβρ. φύλλα (τῆς Ι΄ ἑκατοντ.) ἔχοντα μέρος ἑκκλησ. ὁμιλίας.

Ἀριθ. 19.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,16) ἐκ φ. 158, γραφὲν ὑπὸ Γρηγορίου μοναχοῦ ἐν ἔτει 1561.

Μηναῖον ὀκτωβρίου, οὗ ἐν τέλει σημείωσις τοῦ γραφέως, ἔχουσα ὧδε· « *Δόξα σοι Χριστὲ ὁ δοὺς ἀρχὴν καὶ τέλος.·. † ἰουνίῳ ιβ΄. Ἰδοὺ τὸ τέλος εἴληφε ὁ βίος ὀκτωβρίου· ἐν βραγυτάτοις γράμμασι τοῦ εὐτελοὺς Γρηγορίου τάγα καὶ μοναχοῦ· τοῦ ποτὲ υἱοῦ Ταβουλαρίου· ὃν ταῖς εὐχαῖς παμβασιλεῦ, πάντων τῶν ἁγίων, ῥυσθῆναι δέομαι ἐκ πάσης ἁμαρτίας· καὶ τύχημεν μικρὸν, χαρᾶς τῶν σωζομένων.·. Ἔτους ,ζωξθῳ ἰνδικτιῶνος δ΄* ».

Ἔσωθεν τῆς 6΄ πινακίδος σημείωσις μεταγενεστέρα· « *Ἐ'τούτων τό χαρτί ἐγε τοῦ Δημήτρι του παπᾶ Βενιαμῖ καὶ ἐγραψέ το ο Παλολόγος του Μουσαλίμι* ».

Ἀριθ. 20.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,21×0,15) συγκροτηθὲν ἐκ τετραδίων τριῶν διαφόρων γραφικῶν χαρακτήρων τῆς ΙΖ΄ ἑκατοντ. Ἡ ἀρίθμησις τῶν φύλλων ἐστὶν ἐσφαλμένη μετὰ τὸ φ. 329. Τὰ ἐν αὐτῷ δὲ αὐτόγραφα τοῦ Ἀνθίμου Κυπρίου γέμουσιν ἀνορθογραφιῶν.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα:

1. **ΑΔΗΛΟΥ** « ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου σεπτεμβρίου α΄ ». Ἀρχ. « *Εὐλογητὸς ὁ Θεός* », φ. 1α.

2. « Διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν Κολασσαῖς Φρυγίας Σαλουταρίας ». Ἀρχ. « *Εἶναι ἀγαπητὸν καὶ πάνυ ὠφέλιμον* », φ. 17α.

3. **ΑΔΗΛΟΥ** ὁμιλίαι ἕξ, φ. 28α—89.

4. **ΝΕΟΦΥΤΟΥ** πρεσβυτέρου « εἰς τὴν δωδεκάτην κυριακὴν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου » κτλ. Ἀρχ. « *Οὐδὲν τὸ κωλύσον ἡμᾶς* », φ. 90α.

5. Δύο ἀποσπάσματα ἐκ τῆς χρονογραφίας Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ, φ. 106α.

6. « Στίχοι εἰς τὸν δυστυχῆ βίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου » κ΄, ὧν ἡ ἀρχή· « *Γῆν γὰρ ἅπασαν καὶ θάλασσαν ἂν δράμῃς* », φ. 107.

7. **ΑΔΗΛΟΥ** « λόγος εἰς τὴν κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ θείαν γέννησιν ». Ἀρχ. « *Ἔσωσε λαόν* », φ. 108α.

8. **(ΑΝΘΙΜΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ)** ὁμιλία εἰς τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν. Ἀρχ. « *Εὐλογητὸς ὁ Θεός* », φ. 129α.

9. **ΛΕΟΝΤΟΣ** βασιλέως, διατύπωσις « ὅπως ἔχωσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ)πόλεως », φ. 134α.

10. « Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου », φ. 142β.

11. Κατάλογος αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης μέχρι Δομετιανοῦ, φ. 144β. Ἐλλείπουσι τὰ φ. 145—152 καὶ 431—451.

12. **ΑΔΗΛΟΥ** « σημείωμα σχεδίου τοῦ λόγου τῆς περιτομῆς », φ. 167.

13. **ΑΝΘΙΜΟΣ ΚΥΠΡΙΟΣ** « Λόγος εἰς κοινὴν γλῶτταν παραινετικός, λεχθεὶς τῇ πέμπτῃ κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐν Κ)πόλει παρὰ Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου, ἐν τῷ ναῷ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ἐν τῷ Κυνηγῷ ». Ἐν τέλει « *τέλος ἀχθ΄.* » Ἀρχ. « *Ἰδοὺ διὰ μέσου* », φ. 169.

14. **ΑΔΗΛΟΥ** « σύντομος ἑρμηνεία εἰς τὸν Μωσαϊκὸν δεκάλογον » κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. « *Τίνι τρόπῳ πᾶς* », φ. 193.

15. **ΑΝΘΙΜΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ** « λόγος εἰς τὴν α΄ κυριακὴν τῶν ἁγ. νηστειῶν ». Ἐν τέλει « *ἐτελειώθη εἰς φύλλ(α) ιθ΄. ᾳχβ΄. ἰνδικτιῶνος ε΄, Ἄνθιμος ἱερομόναχος* », φ. 207—225.

16. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἕτερος λόγος ῥηθεὶς τῇ β΄ κυρ. τῶν νηστειῶν, φ. 226α 245. Ἐν τέλει· « *ἐτελειώθη εἰς φύλλ(α) ιθ΄ <΄΄* (= 19½) *ᾳχβ΄. ἰνδ. ε΄, μαρτίῳ, α΄. Ἄνθιμος ἱερομόναχος* ».

17. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἕτερος λόγος ῥηθεὶς τῇ γ΄ κυριακῇ[1], φ. 246—260. Ἐν τέλει· « *ᾳχδ΄. ἰνδ. β΄ μαρτίῳ ι΄ πρὸς ἑσπέραν, ἐν ᾗ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει* ».

18. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** ἕτερος λόγος ῥηθεὶς τῇ δ΄ κυριακῇ, φ. 261—281. Ἐν τέλει· « *ἐτελειώθη εἰς φύλλ(α) κα΄, μαρτίῳ θ΄, ᾳχθ΄ τοῦ Χριστοῦ* ».

19. « Ἱστορία ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσ. π. ἡ. Ποπλίου τοῦ ἀσκητοῦ ». Ἀρχ. « *ὁ παραβάτης· Ἰουλιανός* », φ. 282α. Ἔπονται ἀνώνυμα θεολογικά τινα κεφάλαια.

20. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λόγος εἰς τὸν προφ. Ἠλίαν. Ἀρχ. « *Ὁ μακάριος καὶ μέγας* », φ. 285α. Ἐν τέλει. « *Μακάριος Λέσβιος ἀλητρὸς ἱερεύς* ».

21. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀρχ. « *Τί τοῦτο σήμερον* », φ. 314α.

22. **ΑΝΘΙΜΟΣ ΚΥΠΡΙΟΣ** « Λόγος ῥηθεὶς εἰς ἰδιωτικὴν καὶ κοινὴν φράσιν τῇ κυρ. τῶν Βαΐων παρὰ Ἀνθίμου Κυπρίου καὶ ἱερομονάχου, ἐρανισθεὶς ὑπὸ διαφόρων λόγων τῆς αὐτῆς ἑορτῆς καὶ λεχθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ἐν τῷ Κυνηγῷ Κ)πόλεως ἐν ἔτει ᾳωχωθω ἰνδ. α΄ ». Ἀρχ. « *Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα* », φ. 329.

23. « Ἐπιγράμματα ἀνδρῶν παλαιῶν » τρία, α΄) « εἰς οἶκον νέον κατασκευασθέντα »· β΄) « εἰς θείαν μονὴν ἀνοικοδομηθεῖσαν »· γ΄) « εἰς τάφον ἀνδρὸς σοφωτάτου » (τοῦ Κορνούτου), φ. 457α.

Ἀριθ. 21.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,218×0,145) γραφὲν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΕ΄ ἑκατ.

1) Ὁ αὐτὸς λόγος ἐρρήθη καὶ τῷ 1608, διὸ ὑπάρχει καὶ δεύτερον ἀντίγραφον ἀπὸ φ. 428—435.

1. **ΑΔΗΛΟΥ** ἀκέφαλος λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «*εἰς αὐτὰ τὰ τῶν ἁγίων ἅδυτα*», φ. 1.

2. Διήγησις περὶ τῶν τριῶν ἁγίων παίδων Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ. Ἀρχ. «*Βούλομαι τοίνυν*», φ. 8.

3. Δανιὴλ προφήτου ὁράσεις, φ. 13α.

4. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Χριστὸς γεννᾶται*», φ. 46α.

5. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «διήγησις . . . τοῦ τε βίου καὶ τῶν θαυμάτων» τοῦ ἁγίου Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί μου*»[1], φ. 61α.

6. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὰ Θεοφάνεια». Ἀρχ. «*Ἡ πηγή*», φ. 109α.

7. Βίος Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης. Ἀρχ. «*Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου*», φ. 116α.

8. Βίος ἐνεπίτομος Ἰωάνν. Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «*Ὁ μακαριώτατος*», φ. 152α.

9. **ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ** μάρτυρος «λόγος περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου» κτλ. Ἀρχ. «*Ἐπειδὴ οἱ μακάριοι*», φ. 156α.

10. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** «λόγος περὶ νηστείας». Ἀρχ. «*Σαλπίσατέ φησιν*», φύλ. 187α.

11. **ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ** «διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ α' σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης» Ἀρχ. «*Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος*», φ. 201δ.

12. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** «λόγος α' ἀπολογητικός, πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς εἰκόνας». Ἀρχ. «*Ἐχρῆν μέν*», φ. 216δ.

13. **ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** βίος καὶ πολ. τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἀρχ. «*Μυστήριον βασιλέως*», φ. 237α.

14. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν» κτλ. Ἀρχ. «*Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια*», φ. 268α.

15. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Νεοφύτου. Ἀρχ. «*Νεόφυτός τις*»[2], φ. 272α.

16. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «λόγ. εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «*Φέρε πάλιν*», φ. 276α.

17. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λ. εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «*Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ*», φ. 280δ.

18. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος, ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν». Ἀρχ. «*Ἔλεον Θεοῦ*», φ. 296α.

19. **ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** «λ. εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου», κτλ. Ἀρχ. «*Τί τοῦτο σήμερον*», φ. 302δ.

20. **ΓΡ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ** «εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα», Ἀρχ. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», φ. 325α.

21. **ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΒΟΣΤΡΩΝ** λ. εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν*», φ. 329α.

22. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀποστ. Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἀρχ. «*Οὐρανοῦ καὶ γῆς*», φ. 338α.

23. **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «*Ἔστι μὲν ἀνθρώπων*», φ. 345α.

Ἀριθ. 22.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,21×0,15) ἐκ φ. 63, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΣΤ' ἑκατοντ.

1. Ἀκολουθία εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγ. πάντων, φ. 1α.

2. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λόγοι δύο εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. Ἀρχ. «*Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν*», φ. 456. «*Αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταί*», φ. 576.

Ἀριθ. 23.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,205×0,13) ἐκ φ. 167, ὧν τὰ μὲν πρῶτα 147 ἐγράφησαν κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατ., τὰ δὲ φ. 148—150 κατὰ τὴν ΙΕ', τὰ δὲ λοιπὰ (φ. 151—157+165—167) κατὰ τὴν ΙΣΤ' ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

Τὰ πρῶτα τρία φ. περιέχουσι σημειώματά τινα, ὧν τὸ ἑπόμενον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐν φ. 4—146 τυπικόν. «*Οἱ ποιηταὶ τοῦ τυπικοῦ Σάββας, Θεοδόσιος, Εὐθύμιος, Κυριακὸς ἀναχωρητὴς καὶ Κυριακὸς ὁμολογητής, Γεράσιμος ᾧ δεδούλευκεν ὁ θήρ*». Ὄπισθεν τοῦ φ. 2 ἕτερα σημειώματα, ἔχοντα ὧδε· «† *ἐγϊροτονίθι ὁ υἱός μου ὁ Πανσελινος*[1] *ἔτους ,ζξζ'* (= 1559) *ἐνιϊνὶ ἰωλίο β'*. — † *ἐχϊρωτονίθι ὁ*

1) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. VIII, σ. 379.
2) *Migne*, Patrol. τ. 94, σ. 1232.
3) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 296.

1) Περί τε τοῦ ὀνόματος τοῦ Πανσελήνου καὶ τοῦ παρόντος σημειώματος ἀνάγνωθι *Ch. Bayet*, Notes sur le peintre byzantin Manuel Panselinos et sur le guide de la peinture du moine Denys (Paris, 1884). Ὅρα καὶ τὰς ἐν σελ. ιζ' ὑποσημειώσεις. — Συνιστῶμεν τὴν μετὰ μεγάλης προσοχῆς διαφύλαξιν τοῦ περιγραφομένου ἐνταῦθα

υιος μου ὁ Βενιάμὴν ἔτους ,ζοη' (= 1570) *ερ μηνὶ αυγουστ(ω) κθ'. καὶ ἐπι την ἄβριον ἤγουν του αυτοῦ μηνὸς της Λ' του αυγούσ(ου) ἐτελιῶθι πρεσβιτερ(ος)* — (φ. 3α) « *Ετι ἀπο της χειροτονήας μου ἐτους ,ζλς'.* (= 1528) *ἰνδ. α'—Ετους ἀπο κτήσεως του ναοῦ του μεγαλου Γεωργίου ἔτους ,ζμα'* (= 1533) *καὶ ἀπο της κ(α)λογραφήσεως ἤγουν οπου εστοριστι ἔτους ,ζξβ'* (= 1554) ».

Ἐπὶ τῆς α' σελίδος τοῦ 2 φ. ἀναγινώσκονται στίχοι τινές, οὓς καταχωρίζω ὧδε ἄνευ τῶν ἀνορθογραφιῶν τοῦ καλλιγράφου.

Κτῆμα τίμιον ἀνὴρ ἀγνεύων σῶμα,
κρεῖσσον δ' ὁ τυχὼν μιᾶς ἀνὴρ συζύγου·
ὁ γὰρ συμπλεκόμενος πολλαῖς ἀγκάλαις
σύμμορφος ἐγένετο ὑῶν ἀγρίων.
Ὀρθὰς φύλαττε τοῦ νοός σου τὰς τρίβους·
καὶ κοιλίαν δάμαζε, καὶ γλῶτταν πλέον·
καὶ τὴν στενὴν δίωκε τοῦ βίου πύλην·
καὶ φεῦγε κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα·
πλανῶν γὰρ πάντας ὁ τρισάθλιος βίος
γυμνοὺς προπέμπει πρὸς τὸν ᾅδου πυθμένα.

Ἕπεται « πρόγνωσις τῶν μηνῶν σὺν τῇ σελήνῃ », ἧς ἡ ἀρχή· « *Μὴν σεπτέμβριος ἐὰν ἵσταται* » κτλ.

Περιεχόμενα τοῦ τεύχους.

1. « Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς τῶν Ἱεροσολύμων μεγάλης μονῆς τοῦ ἁγ. καὶ θεοφ. π. ἡ. Σάββα », φ. 4α.

2. **ΣΥΜΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** « τινὰ ζητήματα ἀναγκαῖα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων καὶ νοημάτων ». Ἀρχ. « *Τὸ Κύριε ἐλάσθητι* », φ. 147α.

3. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** ἀπόσπασμα « περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ διαφορᾶς τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας». Ἀρχ. « *Τρεῖς εἰσιν ὅροι τῶν κεκωλυμένων* », φ. 148α.

4. « Ἐρωτήσεις τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἀποκρίσεις ». Ἀρχή. « *Ποία γενεὰ μετρεῖται* », φ. 150α.

5. « Κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος ἐπὶ ἐξόδῳ ψυχῆς ». Ἀρχ. « *Δεῦτε συνάχθητε* », φ. 151α.

6. « Τροπάρια κδ' εἰς τὴν ὑπεραγ. Θεοτόκον, ἔχοντα ἀκροστιχίδα κατὰ ἀλφάβητον, ψαλλόμενα πρὸς τὴν τιμιωτέραν ». Ἀρχ. « *Ἄχραντε παρθένε* », φ. 154β.

7. **ΞΑΝΘΙΝΟΥ** διακόνου[1] « ἔκθεσιν περὶ τῶν γαμικῶν συναλλαγμάτων ». Ἀρχ. « *Πολλοὶ τῶν κατὰ καιρούς* », φ. 157α.

8. « Περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ φυλάσσειν τὸν προεστῶτα μὴ παροράσθαι τὰ ἐν τῷ ἐμπικῷ ἅπαντα, καὶ περὶ τοῦ μὴ διατρίβειν τοῦτον ἔξω τῆς μονῆς καὶ ἀμελεῖν τῶν πιστευθέντων αὐτῷ ψυχῶν ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης». Ἀρχ. « *Δεῖ τοίνυν τὸν προεστῶτα* », φ. 165α.

Ἀριθ. 24.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκ φ. 250, γραφὲν ἐν Ἀθωνι ὑπὸ Σωφρονίου, τῷ 1635.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ, κυριακοδρόμιον διηρημένον εἰς ΙΗ' ὁμιλίας[2].

Ἐν τέλει σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· « † *Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐγράφη ἐν τῷ ἁγιωρύμῳ Ὄρει· χειρὶ μὲν Σωφρονίου ἱερομονάχου, ἐξόδῳ δὲ καὶ σπουδεῖ κυροῦ Ματθαίου, καὶ κυροῦ Δοσιθέου: ἐν ἔτει ,ζρμγ'. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων· καὶ ἀφιερώσομεν αὐτὸ εἰς τὸ μοναστήριον, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, εἰς τὴν Μυτιλήνην* ».

Ἔσωθεν τῆς α' πινακίδος τρία διάφορα σημειώματα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος· « *το παρὸν βιβλίον ὑπάρχι της μητροπολεως μιτιλήνης λάκιμ μουναστιρίν τιρ ἐβελ* »—« † *τὸ παρὸν ὑπάρχη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σήσηρος* »—« † *ετουτο το βιβλιον ερε του Θεολογου ενόρι Ζήσιρίω προσιλοθής καὶ καλὸς στέρεοθής*».

Ἀριθ. 25.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145)

ὑπ' ἀριθ. 23 κώδικος, ἵνα μή τις μοχθηρὰ καὶ ζηλότυπος ψυχὴ κατασυρέψῃ ἐκ κακοβουλίας τὴν ἐν αὐτῷ περὶ Πανσελήνου σημείωσιν, σπουδαιοτάτην οὖσαν ὡς ἐνέχουσαν πολύτιμον μαρτυρίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐποχῆς διασημοτάτου Ἕλληνος ζωγράφου, τοῦ Πανσελήνου.

1) Ὅρα σαμείωσιν Ἰωάννου Βελούδου παρὰ *E. Legrand*, Bibliogr. Hellénique II, σ. 1.

2) Τὰ μέχρι τοῦδε γνωστά μοι ἀντίγραφα τοῦ κυριακοδρομίου τούτου ἐσημειώθησαν ἐν ἀρχαιολ. παραρτήματι ΙΖ' τόμ. τοῦ Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγου, σελ. 4, 35, 38, οἷς πρόσθες τὰ περιγραφέντα ὑπὸ τῶν κκ. Ν. Τζιγαρᾶ καὶ Ι. Σακελλίωνος παρὰ Β. Μυστακίδῃ, Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις σχολείων (ἐν Ἀθήναις, 1886, σ. 31, 36), ἔνθα διορθωτέον (σ. 31) τὸ ἔτος 1613 εἰς 1635, διότι ὁ τοῦ κ. Τζιγαρᾶ κῶδιξ δὲν ἐγράφη τῷ 1613 ἀλλὰ τῷ 1635, ὡς δηλοῖ ἡ ἐν τέλει ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία 7143· τῷ 1613 ἔτει συνετάχθη τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον, καὶ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς συντάξεως φέρουσι πάντα πάσης ἐποχῆς τὰ ἀντίγραφα. Πρόσθες ἔτι καὶ τὰ ἐν Ζακύνθῳ ἀντίγραφα, περὶ ὧν ὅρα Ν. Κατραμῆ, Φιλολογ. Ἀνάλεκτ. σ. 159, ἀριθ. Η', σελ. 167, ἀριθ. ΚΕ'.

ἐκ φ. 307, γραφὲν ὑπὸ Φιλοθέου ἱερομ. Λεσβίου ἐν ἔτει 1689.

Πατερικὸν περιέχον διαφόρους διηγήσεις κτλ.

1. Ἀρχ. «*Διηγήσατο ὁ ἀββᾶς Κασσιανός.*», φ. 1α.

2. «Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὀπτασίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Γεωργίου». Ἀρχ. «*Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος ὁ λεγόμενος Ἰουλᾶς, διηγήσατό μοι, ὅτι ἐν Διὸς πόλει, ἣν καλοῦσιν οἱ Σαρακηνοὶ τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ Ῥάμπλε, ἀπέστειλεν ὁ Οὐμηρμηῆς Συρίας τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν πρὸς τὸ διοικῆσαι δουλείας τινάς. Ἔστι δὲ εἰς τὸ εἰρημένον κάστρον, πλησίον, ναὸς μέγας καὶ θαυμαστὸς ἀρχαῖος τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Γεωργίου· ὃν ἰδὼν μακρόθεν*» κτλ., φ. 119α.

3. «Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων», φ. 133α.

4. «Περὶ τοῦ σφραγίσαντος τὸν δαίμονα εἰς τὸ σταμνίον». Ἀρχ. «*Ἐδιηγήθηκεν ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Πίωρ*», φ. 169β.

5. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακήν». Ἀρχ. «*Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάντες χριστιανοί*», φ. 175β.

6. **ΙΣΑΑΚ** ἀββᾶ «λόγος πρὸς ἀρχαρίους μοναχούς, μεταφρασθεὶς πεζῇ γλώσσῃ παρὰ Διονυσίου ἱερομοράχου τοῦ ῥήτορος». Ἀρχ. «*Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ταῦτα τὰ λόγια*»[1], φ. 195β.

7. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΙΤΟΥ** «λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «*Δέος μὲν ἡ τοῦ*»[2], φ. 223α.

8. «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ νέου: πῶς δεῖ τοὺς ἐν ἐρήμῳ, μὴ παρόντος ἱερέως, τῶν ἁγίων μυστηρίων μεταλαμβάνειν· καὶ εἰ καλὸν τὸ βαστάζειν ἁγίαν κοινωνίαν ἐν σκεύει ἀπερχόμενον τινὰ ἐπὶ ξένης ἢ κοινωνεῖν ὅπου δ' ἂν καὶ εὕροιμεν κοινωνίαν». Ἀρχ. «*Ὁ τῆς Κορίνθου πρόεδρος εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνιὼν*»[3], φ. 300α.

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «† *Τὸ παρὸν πατερικὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς Φιλοθέου ἱερομοράχου καὶ πνευματικοῦ τοῦ Μυτυλινέου καὶ ἀφιερόω αὐτὸ εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς τὸ ὄρος τὸ Ζήσιρο εἰς τὸ μοναστήριον τὸν Θεολόγον . . . Ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ 1689, ἀπριλλίου κγ'*».

1) Ἕτερον ἀντίγραφον ἐσημειώθη ἐν ἀρχαιολ. παραρτ. τοῦ ΙΖ' τόμου, σ. 44.

2) *Migne*, Patrol. τ. 89, σ. 1825,

3) Παύλου Εὐεργετινοῦ, Συναγωγή, σ. 1065.

Ἀριθ. 26.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,135) τῆς ΙΔ' ἑκατοντ., ἐκ φ. 233.

Εὐχολόγιον ἐλλιπὲς ἐν τέλει.

Ἐν τῷ φ. 221β σημειώματα τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. «[*Ἡμ*]*έρα λ'. του αυγουστου μηνος ομολογ*[ῶ] *ἐγὼ αρτοριος ιερομοναχ*[ος]· *ὁτι επαραλαβα σο*[*λ*]*δ*[*ια*] . . . . . *χ*[*α*]*λκη*[*να*] *τουμελήσι ὑπέρπυρα δαρικά· ἐ. και δια το πιστότερον* [*ὑπογρ*]*άφω διὰ χειρὸς μου ταβουλαριου Νικηφορου του Ζωγράφου. ἰνδικτιῶνος· γ'*». — «[*Ὁμολο*]*γὸ ἐγω Αρτωριος ὅτι εδαρίστηκα· ἀπο τον παπαρ κυρ Διονυσιον ὅπου ψάλει* [*εἰς τὸ . . . . .*] *λείσι . . ὑπέρπυρα ζ'. καὶ σόλδ*[*ια*]. *ς'. ἰνδ. γ'*».

Ἔσωθεν δὲ ἀμφοτέρων τῶν πινακίδων προσέθηκεν ὁ βιβλιοδέτης εἰς δύο διαιρέσας ἓν μεβρ. φ. διστήλου κώδικος τῆς ΙΑ' ἑκατ., περιέχον μέρος μηναίου τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἤτοι τὴν ἀρχὴν τῆς ια' ἡμέρας, καθ' ἣν τελεῖται ἡ μνήμη τῶν ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα. Ἑνὸς δὲ τροπαρίου ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «*Πλ*[*άγιος*] *ἦχος δ'* — *Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου*» κτλ.

Ἀριθ. 27.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,215×0,15) ἐκ φ. 220, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. ἦν δὲ πρότερον κτῆμα «Νικηφόρου ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Καλημέρη Ψαριανοῦ».

1. **ΑΔΗΛΟΥ** ὁμιλίαι νζ' ἐπιγραφόμεναι· «Ὁμιλίαι ἑκάστης κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ ὅλου χρόνου, καὶ ἐπὶ δεσποτικαῖς καὶ ἑτέραις ἑορταῖς ἐπισήμοις λεγόμεναι πρὸς τὸν συναθροιζόμενον θεοφιλῆ λαόν· ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἑτέρων σοφῶν ἀνδρῶν». Ἀρχ. «*Ἡ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρ. παραβολή*», φ. 1—196β.

2. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Ὁπόταν ἐκ χειμῶνος*», φ. 197α.

3. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγ. ἡμέραν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «*Μυστήριον ξένον*», φ. 200α.

4. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ** «λόγος εἰς

ἄφραστον οἰκονομίαν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «*Εἰς βάθος ἐμπεσών*»[1], φ. 203β.

5. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ἁγ. ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «*Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος*», φ. 205β.

6. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ** «λ. εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσπ. ἡμ. Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Μυστήριον ἡ παροῦσα*», φ. 207α.

7. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ** «ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «*Φωνὴ σάλπιγγος*»[2], φ. 211β.

8. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου τὸ λέγον· ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν» κτλ. Ἀρχ. «*Τῶν δένδρων ὅσα*», φ. 214β.

9. Στίχοι ἀνεπίγραφοι (ιζ΄) εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ εἰς τὸν θάνατον. Ἀρχ. «*Οἵμοι τὸ τέλος*», φ. 220.

Ἔσωθεν τῆς 6΄ πινακίδος προτέθηκεν ὁ βιβλιοδέτης φύλλον ἓν μεμβρ. διστήλου κώδικον τῆς Ι΄ ἑκατ., περιέχον μέρος Χρυσοστομικῆς ὁμιλίας.

Ἀριθ. 28.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,135) ἐκ φ. 646, ἐλλειπὲς ὂν ἐν τέλει καὶ ἔχον πολλὰ φύλλα ἐφθαρμένα καὶ ἀποκεκομμένα. Ἀρχ. ΙΕ΄ ἑκατ.

Ἑκλόγιον καὶ **τριῴδιον.**

Ἀριθ. 29.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,155) ἐκ φ. 243, ἀρχ. τῆς ΙϚ΄ ἑκατονταετηρίδος.

Μηναῖον δεκεμβρίου ἀκέφαλον. Ἐν τέλει· «*Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον, τὸν δὲ θύτην λέγοντα ἐν κατανύξει φύλαττε τοὺς τρεῖς ὦ Τριὰς τρισαγία*». Παρέπεται ὁ ρλδ΄ ψαλμός.

Ἀριθ. 30.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,14) ἐκ φ. 77, ἀρχ. τῆς ΙϚ΄ ἑκατ. Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Αἱ λειτουργίαι. Ἔσωθεν τῆς 6΄ πινακίδος, ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου ἡ ἑξῆς σημείωσις, σχετιζομένη πρὸς ἕτερον σημείωμα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 23 κώδικι· « † *οπωταν εκτιστην ο μέγας Γεωργϊος εν μηνι μαϊῶ εις τας η΄ ϊ΄ ἡμέρα παρασκεβὴ του αγιου Ιάνου του Θεολογ(ου) ερετη ,ζμγ΄* » = 1535.

Ἀριθ. 31.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,15) ἐκ φ. 284, ἀρχ. ΙϚ΄ ἑκατ.

Μηναῖον αὐγούστου ἀκέφαλον.

Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα (φ. 1436) Ἰωάννου ἱερέως καὶ σακελλαρίου τῆς μητροπόλεως Μιτυλήνης, τοῦ καὶ πρωτονοταρίου αὐτῆς γεγονότος, ἀγορασθὲν παρ' αὐτοῦ ἀντὶ λ΄ ἀσπρων.

Ἀριθ. 32.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145) ἐκ φ. 200, τῆς ΙΕ΄ ἑκατ. Φύλλα τινὰ ἀνεπληρώθησαν βραδύτερον (ΙϚ΄ καὶ ΙΖ΄ αἰῶνος).

Μηναῖον σεπτεμβρίου.

Ἐπὶ τοῦ φ. 2α σημείωμα ἀρχ. τῆς ΙΘ΄ ἑκατ. «*Τὸ παρὸν ὑπάρχει κτῆμα τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγ. μεγαλομ. Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου τοῦ ἐπ' ὀνομαζομένου Τατάρια*».

Ἀριθ. 33.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,195×0,14) ἐκ φ. 168, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Κυρίλλου Ναυπάκτου, 1550, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ φ. 87 βραδύτερον ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

Μικρὸν εὐχολόγιον ἀκέφαλον, ἔχον ἐν ἀρχῇ ἀποσπάσματα τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας Βασιλείου τοῦ μεγάλου· «*Ἔτους ,ζνη΄ ἰνδ. η΄ Κύριλλος Ναυπάκτου*». Ἐν τῷ φ. 80β οἰκογενειακὰ σημειώματα τῶν ἐτῶν ,ζπγ΄, ,ζϡϐ΄, ,ζϡς΄.

Ἀριθ. 34.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,145) ἐκ φ. 64, ἀρχ. τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. «Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Προχώρου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων». Ἀρχ. «*Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι*» κτλ.

Ἔσωθεν τῆς α΄ πινακίδος πρόσθετον μεμβρ. φύλλον διστήλου κώδικος τῆς ΙΑ΄ ἑκατ., περιέχον μέρος μηναίου (πρβλ. ἀριθ. κώδ. 26).

---

1) Ἄγνωστος ὁ λόγος οὗτος τοῦ ἱεροῦ Βασιλείου Σελευκείας, οὔτε παρὰ Φαβρικίῳ (IX, σελ. 90) οὐδὲ παρὰ Migne (τ. 85) μνημονευόμενος.

2) *Migue* Patrol. τ. 99, σ. 720.

Ἀριθ. 35.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,20×0,15) τῆς ΙΖ′ ἑκατ., ἐκ φ. 57. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουσιν ἱκανὰ φύλλα.

1. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων ἀσκητικῶν ζητημάτων, ὧν μία ἐπιγράφεται «περὶ τοῦ μὴ ῥέμβεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῇδε κακεῖσε· τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «*Ἐν τίνι καταργεῖται ὁ δαίμων*».

2. **ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ** «λόγος περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «*Ὡς γλυκεῖα ἐστίν*»[1], φ. 35α.

3. Βίος καὶ πολ. τοῦ ὁσ. Ἀλεξίου. Ἀρχ. «*Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβής*», φ. 45β.

4. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «περὶ μετανοίας καὶ ὄφελος ψυχῶν». Ἀρχ. «*Φοβοῦμαι τὸν θάνατον*», φ. 54α. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

Ἀριθ. 36.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,205×0,155) τῆς ΙΕ′ ἑκατ., ἐκ φ. 224, οὗ ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Τριῴδιον.

Ἔσωθεν ἀμφοτέρων τῶν πινακίδων ὑπάρχουσι δύο φ. μεμβρ. μεμουσουργημένου εὐαγγελισταρίου τῆς ΙΒ′ ἑκατ.

Ἀριθ. 37.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,14) τῆς ΙΕ′ ἑκατ., ἐκ φ. 215, ὧν ἱκανὰ ἀνεπληρώθησαν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙϚ′ ἑκατ.

Μηναῖον αὐγούστου.

Ἀριθ. 38.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,15) λίαν ἀνορθόγραφον, ἐκ φ. 299, γραφὲν ἐν ἔτει 1591 ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

1. «Διήγησις ἐκ τῶν βίβλων τῶν θεσπεσίων πατέρων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων». Ἀρχ. «*Γέρων τις τῶν μεγάλων*», φ. 1α.

2. «Λόγος περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ σωθέντος ἐλεήμονος Μαγιστριανοῦ». Ἀρχ. «*Μαγιστριανός τις τοὔνομα*», φ. 6α.

3. «Διήγησις περὶ πίστεως εἰλικρινοῦς καὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Μοναστήριον γυναικεῖον ὑπῆρχεν*», φ. 8α.

4. Βίος καὶ πολ. τῆς ἁγίας Ταϊσίας. Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί μου ... βούλομαι διηγήσασθαι*»[1], φ. 10α.

5. Διήγησις περὶ Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν. Ἀρχ. «*Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν*», φ. 15β.

6. «Διήγησις περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παίδων». Ἀρχ. «*Οὗτοι οἱ ἅγιοι*», φ. 17β.

7. «Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφ. Ἱερεμίου». Ἀρχ. «*Ἱερεμίας οὗτος*», φ. 20α.

8. Μαρτ. τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τεσσαράκοντα. Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς χρόνους*», φ. 26α.

9. Βίος καὶ πολ. Εὐφημιανοῦ τοῦ ἐν Ῥώμῃ. Ἀρχ. «*Ἐγένετο ἐν τῇ Ῥώμῃ*», φ. 32α.

10. «Διήγησις περὶ τοῦ ματαίου βίου τούτου». Ἀρχ. «*Πάντας μὲν ἀγαπητοί*», φ. 37α.

11. Θαῦμα γενόμενον ἐν Κ]πόλει ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου». Ἀρχ. «*Ἐν ταῖς ἡμέραις*», φ. 45α.

12. Διήγησις περὶ τριῶν γυναικῶν τῶν φανερωθεισῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «*Διηγήσατό τις λέγων*», φ. 49β.

13. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «περὶ μετανοίας καὶ Ἀχαάβ». Ἀρχ. «*Εἴδετε τῇ παρελθούσῃ*», φ. 53α.

14. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας, καὶ ὅτι οὐ δεῖ σφοδρῶς θρηνεῖν τοὺς τελευτῶντας, καὶ μάλιστα ὅταν νήπιοι καὶ καθαροὶ τοῦ βίου χωρίζωνται». Ἀρχ. «*Φέρε δὴ σήμερον*», φ. 57α.

15. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λόγος εἰς τὸν ᾅδην καὶ εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τὸν σταυρόν». Ἀρχ. «*Ἀκούσας ὁ διάβολος*», φ. 74α.

16. Βίος καὶ θαύματα Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «*Ἀγαπητοὶ οὐκ ἦν ἀπεικός*», φ. 81α.

17. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** πρεσβυτέρου «ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν θεολόγον». Ἀρχ. «*Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς*», φ. 105α.

18. **ΛΕΟΝΤΙΟΥ** πρεσβυτέρου, διήγησις περὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκράγαντος. Ἀρχ. «*Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον*»[2], φ. 125β.

19. Βίος τοῦ ὁσ. Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. «*Ἀλλὰ τῶν σπουδαίων*»[2], φ. 164α.

20. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφ. Ἠλίαν. Ἀρχ. «*Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα*», φ. 183β.

21. Μαρτ. Εὐτροπίου καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ. Ἀρχ. «*Βίον θεάρεστον*», φ. 191β.

---

1) *Migne* Patrol. τ. 89, σ. 1657.
2) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 330.

1) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 232.
2) Νικοδήμου, Συναξαρ. Β′, σ. 138 ἐν ὑποσημ.

22. Μαρτ. Παντελεήμονος. Ἀρχ. «*Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου*»[1], φ. 200α.

23. Διήγησις περὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. Ἀρχ. «*Πληρωθέντων ἐτῶν*», φ. 212α.

24. Διήγησις περὶ τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. Ἀρχ. «*Ἐπεφάνη ὁ τρισόλβιος*», φ. 217β.

25. Περίοδοι τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Ἀρχ. «*Ἐγένετο μετά*», φ. 224α.

26. «Πράξεις τοῦ ἁγ. ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ ὅτε τὸ οὐράνιον παλάτιον ᾠκοδόμησε τῷ βασιλεῖ». Ἀρχ. «*Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν*», φ. 279β.

27. Διήγησις περὶ τῆς ἐξορίας Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «*Ἤκουσται πάντως*», φ. 288α.

Σημείωσις. —Ἕπεται ὁ πίναξ τοῦ παρόντος πανηγυρικοῦ. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου ἀπαντᾷ δὶς ἡ ὑπογραφὴ Διονυσίου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τέλει δὲ τοῦ φ. 296 ἀναγινώσκεται τόδε τὸ σημείωμα· «† *1591 μὴν δεκεβρίῳ ια' ἐλήφων τέκμορ οἱ λόγοι οἱ ἐκλελεγμένοι διὰ χειρὸς κἀμοῦ ἀντωνίου ἐξ Ἀθηνῶν*».

Ἀριθ. 39.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,22×0,154) ἐκ φ. 325, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Δανιὴλ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Μανταμάδου.

Ἐκκλ. μουσική. *Ἀνθολόγιον* περιέχον κατ' ἐκλογὴν τροπάρια εἰς πάντας τοὺς ἁγίους κτλ.

Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις· «*1807ῳ — ὀκτωμβρίου: —31 ἐγγενιάσθη, ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, εἰς χωρίον, Τελόνια, καὶ ἔστο εἰς ἐνθήμησιν*».

Ἀριθ. 40.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,189×0,125) ἐκ φ. 439, γραφὲν ὑπερμεσ. τῆς ΙΗ' ἑκατοντ. ὑπὸ Νεκταρίου ἱερομονάχου.

Ἐκκλησ. μουσική. *Παπαδικὴ* περιέχουσα μαθήματα Ἰωάννου Κουκουζέλους, Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ[2], Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ νέου, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Μπαλασίου ἱερέως, Κωνστ. Μαγουλᾶ, Ξένου Κορώνη, «Πέτρου Εὐτυχέως τοῦ Κωνσταντινοπολίτου, ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης», Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ, Ἰωάννου Χρυσοβέργη, Ἀντωνίου, Ἰωάσαφ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἀρσενίου, Παναγιώτου πρωτοψάλτου, Μελετίου ἱερομονάχου. Ἐν τέλει· «*Ἐγράφη δὲ παρὰ Νεκταρίου ἱερομονάχου*».

Ἀριθ. 41.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,173×0,115) ἐκ φ. 140, γραφὲν ἐν ἔτει 1785 ὑπὸ Ἰγνατίου τοῦ ἐξ Ἐρεσσοῦ.

Ἐκκλησ. μουσική. α') Τὰ κατ' ἦχον κεκραγάρια καὶ στιχηρὰ ἀναστάσιμα, μελοποιηθέντα ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομ. τοῦ ἐξ Ἐρεσσοῦ.—β'. Κοινωνικὰ τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἡ συνήθης πραγματεία *περὶ σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης*.

Ἐν τέλει τῶν κεκραγαρίων· «*ἀψπε' ἐν μηνὶ μαρτίου: α' ἤλυφε τέλος, τοπαρον ἀναστασιματάριον διαγυρὸς καμοῦ του· ευτελοῦς καὶ ἁμαθοῦς Ἰγνατίου ἱερομονάχου· ἐκ πατρίδος Μητιλήνης: ἀπο χῶρακ Ἱερησσῶ, και ἐκ τῆς μονῆς τουαγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. τοὔ κε επικαλουμένου Ζυσίρου· κὲ οἱαναγινόσκοντες αὐτῶ μὴ μέμφεσθε δια τον Κύριον ὅτι ἁμαθῆς ἠμῆ*».

Ἀριθ. 42.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,168×0,12) ἐκ φ. 184, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειῶ

1. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΑΖΗ** «γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τρίτον». Ἀρχή. «*Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτόν*», φ. 16—60.

2. **ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ**[1] «περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τοῦ κατὰ γραμματικήν». Ἀρχ. «[*Ἴ*]*στέον οὐ μόνον δεῖ τοὺς τεχνολόγους*», φ. 61—177. Ἐν ταῖς ὥαις πολυάριθμα σχόλια.

Ἀριθ. 43.

Τεῦχος χαρτῶν εἰς 12ον (0,165×0,105) ἐκ φ. 306, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ.

---

1) *Fabricii*, X, σ. 303.

2) Οὗτος, κατὰ τὸν παρόντα κώδικα, ἦν λαμπαδάριος ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Παλαιολόγου.

1) Τούτου θέματα ἐσημειώθησαν ἐν σελ. 88, ἀριθ. 118.

Ἐκκλησ. μουσική. « *Ἀνθολόγιον* καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν ».

Ἀριθ. 44.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155×0,10) ἐκ φ. 230, γραφὲν ἐν ἔτει 1564.

Παρακλητικὴ ἀκέφαλος. Ἐν τέλει· « *ἐν ἔτει ζοβ' ἰνδ. ιζ'. μηνὶ μαρτίῳ* ».

Ἀριθ. 45.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,153×0,130) γραφὲν ἐν ἔτει 1739.

Ἐκκλησ. μουσική. *Στιχηράριον* περιέχον 43 ἑορτῶν δοξαστικά.

Ἀριθ. 46.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155×0,95) ἐκ φ. 128 ἀρχ. τῆς ΙΖ' ἑκατ.

1. Περὶ συντάξεως ῥημάτων πραγματεία ἀκέφαλος μετὰ παραφράσεως εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν. Ἐπὶ τοῦ 26 φ. ἐπιγραφὴ « *περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ῥημάτων, καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ τοὺς παλαιούς* ». Ἀρχ. « *Τὰ εἰς αἰτιατικὴν πτῶσιν συντασσόμενα τῶν ῥημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν, ἤγουν τῆς φύσεως* » κτλ.

2. « Περὶ παθῶν τῶν λέξεων, ἐκ τῶν τοῦ γραμματικοῦ Τρύφωνος· ἐξήγησις ». Ἀρχ. « *Τὰ τῶν λέξεων· εἰς της λέξες· πάθη· τὰ πάθη τους* » κτλ. φ. 78.

3. « Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον ». Ἀρχ. « *Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Ἄζω· κάμνει ὁ ἐνεστώς* », φ. 87.

4. « Περὶ πνευμάτων ». Ἀρχ. « *Πόσα πνεύματα; δύο* », φ. 111α.

Ἀριθ. 47.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,155×0,105) ἐκ φ. 22, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. ὑπὸ Κυρίλλου μοναχοῦ (ὅρα φ. 37α).

ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λειτουργία, ᾗ τινι παρέπονται ἥ τε εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἀριθ. 48.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,143×0,10) τῆς ΙΖ' ἑκατοντ. ἐκ φ. 181.

Ἐκκλησ. μουσική. *Παπαδικὴ* περιέχουσα μαθήματα Ἰωάννου Κουκουζέλους, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰω. Κορώνη, Ἰωάννου λαμπαδαρίου, Μελετίου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου. Ἐν τέλει ἐλλείπουσιν ἱκανὰ φύλλα.

Ἀριθ. 49.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 12ον (0,14×0,10) ἐκ φ. 180, γραφὲν ὑπὸ Φανουρίου ἱερέως ὑπερμεσούσης τῆς ΙϚ' ἑκατ.

1. « Τάξις ἁρίστη τῆς θείας λειτουργίας τοῦ θείου Χρυσοστόμου· ἀρχὴ τοῦ διακονικοῦ. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, ἤγουν ἐν τῇ σεβασμίᾳ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθω· ἐκεῖθεν γὰρ ἐστι τὸ παρὸν **διακονικόν** ». Ἀρχ. « *Μέλλων ὁ ἱερεὺς λειτουργῆσαι* », φ. 1—19α.

2. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λειτουργία, φ. 186.

3. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** λειτουργία, φ. 78α. Ἐν τέλει ἐρυθροῖς γράμμασι·

« *Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα μετ' εὐλαβείας, φύλαττε τοὺς τρεῖς ἡ Τριὰς τρισολβία* ». Ἐν ταῖς δεήσεσιν ὑπὲρ τῶν ζώντων γίγνεται μνεία (φ. 127β) « *Μητροφάνους τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, Ἰωακεὶμ Ἀντιοχείας, Μακαρίου Ἀλεξανδρείας, Γερμανοῦ Ἱεροσολύμων τῶν ὀρθοδόξων πατριαρχῶν· Ἀθανασίου τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου* » κτλ.

4. « Ἡ θεία λειτουργία τῶν ἡγιασμένων. Ποίημα τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Κ]πόλεως κυροῦ **Γερμανοῦ** », φ. 130. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου Φανουρίου ἱερέως, δηλοῦσα ὅτι ἀφιέρωσε τὸ λειτουργικὸν τοῦτο βιβλίον εἰς « *τὴν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐπονομαζομένου Καμψέα* ».

Ἀριθ. 50.

Βιβλίον ἔντυπον περιέχον τὰς ὑπὸ Ζαχαρίου Καλλιέργη ἐκδοθείσας ἐν Ῥώμῃ τῷ 1517 ἀτθίδος διαλέκτου ἑκλογὰς Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. Σὺν αὐτῷ προσερράφησαν 70 χαρτῶα φύλλα ἐν λεπτογραμμίᾳ γεγραμμένα κατὰ τὴν τετάρτην δεκαετηρίδα τοῦ ΙϚ' αἰῶνος καὶ περιλαμβάνοντα σπουδαστοῦ μαθήματα, ἤτοι σημειώσεις γραμματικάς, συντακτικάς, φιλοσοφικὰς καὶ θέματα ἐπιστολογραφίας εἴς τε ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν φράσιν, ἐν οἷς καταλέγονται ἐπιστολαὶ ἀπὸ Χίου εἰς Ῥώμην (1536), ἀπὸ Ἐνετιῶν, Κερκύρας, Μιτυλήνης, Θρᾴκης, Ναβαρίνου καὶ ἄλλων μερῶν.

Ὁ σπουδαστὴς δὲ οὗτος ὀνομάζεται Ἰγνάτιος μοναχός, Χῖος ὢν τὴν καταγωγήν, ὡς δηλοῖ ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων ἀλληλογραφία αὐτοῦ.

Ἀριθ. 51.

Τεῦχον χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 280, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ΄ ἑκατ.

(ΜΑΛΑΧΟΥ) « νόμιμον συλλεχθὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἑτέρων ἁγιωτάτων ἀρχιερέων, καί τινων νεαρῶν βασιλικῶν νόμων καὶ ἄλλων τινῶν, μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν». Ἀρχ. « *Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι* » κτλ., φ. 24α.

Προηγοῦνται 3 φ. περιέχοντα σημειώσεις τινάς, ἐν αἷς καὶ ὑπόμνησιν Ἱερεμίου ἐπισκόπου Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτων (1680)· παρέπονται ἕτερα 20 φύλ. καταλαμβάνοντα τὸν πίνακα τοῦ νομίμου, διηρημένου ὄντος εἰς 294 κεφάλαια. Ἐν τέλει δὲ τοῦ τεύχους ὑπάρχουσι α΄) σημείωσις αὐτόγραφος τοῦ εἰρημένου ἐπισκόπου ἐν ἔτει 1689 — καὶ β΄) σημείωσις κρυπτογραφικὴ τοῦ ἔτους 1620.

Ἀριθ. 52.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,23×0,16) ἐκ φ. 63, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ΄ ἑκατ., καὶ ἀγορασθὲν ἀντὶ 110 ἄσπρων (φ. 2).

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ κατηχήσεις τινὲς παραπεφρασμέναι.

Ἀριθ. 53.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,145) ἐκ φ. 89, γραφὲν ἐν ἔτει 1692 ὑπὸ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου.

« **Αἱ περίοδοι** τοῦ ἁγ. ἀποστόλ. καὶ εὐαγγελ. ἠγαπημένου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγ. Προχώρου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων ». Ἀρχ. « *Ἐγένετο μετὰ* » κτλ. Ἐν τέλει· « *χειρὶ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου, καὶ ἁμαρτωλοῦ, ἐκ μονῆς τοῦ Λειμῶνος: ᾳ᾽χῳ᾽ζῳ* ».' Ἐν ἔτει 1772 ἦν κτῆμα Ἰγνατίου τοῦ ἐξ Ἐρεσσοῦ (ἴδε ἀριθ. 41).

Ἀριθ. 54—55.

Τεῦχος μεμβράνινον εἰς 8ον (0,195×0,152) διηρημένον εἰς 2 τόμους, συγκείμενον ἐκ φ. 142+..., ἐσταχωμένον μετ' ἀργυρῶν πλακῶν καὶ γραφὲν πιθανῶς περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΓ΄ ἑκατ.

Τόμ. Α΄. Εὐαγγέλια Ματθαίου καὶ Μάρκου.

Τόμ. Β΄. Εὐαγγέλια Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου. Ἐν τέλει αἱ ἀρχοτελεῖαι καὶ τὸ μηνολόγιον. Ἑκάστου εὐαγγελίου προτάσσεται σύντομος ὑπόθεσις καὶ λειογραφία παριστῶσα τὸν εὐαγγελιστήν.

Ἀριθ. 56.

Ἐπίμηκες κατάστιχον τῆς μονῆς ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ καὶ ἐπικαλουμένου Ζησίρου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 28 μαρτίου 1784 καὶ περιλαμβάνον αὐτογράφους λογαριασμοὺς τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς ταύτης, Ἰγνατίου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἐρεσσοῦ (1784—1789).

Ἀριθ. 57.

Τεῦχος χαρτῶον εἰς φύλ. (0,308×0,215) ἐκ φ. 382, λίαν ἀνορθόγραφον καὶ δίστηλον, γραφὲν ἐν ἔτει 1604 ὑπὸ Νικολάου ὑπομνηματογράφου καὶ ἱερέως Μεθύμνης (ὅρα φύλλ. 255). Διαιρεῖται εἰς δύο μέρη.

1. ΑΝΤΩΝΙΟΥ μοναχοῦ διήγησις περὶ τοῦ βίου τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συμεῶνος τοῦ Στυλίτου. Ἀρχ. « *Παράδοξον καὶ ξένον*[1] », φ. 1α.

2. ΑΡΧΙΠΠΟΥ διήγησις περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν Χώναις. Ἀρχ. « *Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων* », φ. 6α.

3. ΙΑΚΩΒΟΥ τοῦ ἀδελφοθέου λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. « *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις* », φ. 9β.

4. ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ πρεσβυτέρου « ἐγκώμιον εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ... Σταυροῦ». Ἀρχ. « *Πάλιν ὑψοῦται* », φ. 14α.

5. Μαρτύριον ἁγ. Νικήτα. Ἀρχ. « *Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος* », φ. 15α.

6. ΗΣΥΧΙΟΥ πρεσβυτέρου « λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ τιμίου Προδρόμου ». Ἀρχ. « *Πάντα μεγάλα* »[2], φ. 18α.

7. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην. Ἀρχ. « *Οἱ μὲν ἄλλοι* », φ. 22β.

---

1) *Fabricii*, Bibl. Gr. X, σ. 34.

2) Ἀγνωστος μὲν τυγχάνει ὁ λόγος οὗτος τοῦ Ἡσυχίου πρεσβ. Ἱεροσολύμων, ἀλλ' εὑρηται καὶ ἐν ἑτέρῳ κώδικι ἄνευ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, οὔσης ἐφθαρμένης. *Montfaucon*, Bibl. Coisliniana σ. 196.

8. Μαρτ. Ἀνανίου. Ἀρχ. «*Ἀνέτειλεν ἡ μετά*»[1], φ. 24α.

9. Πράξεις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἀρχ. «*Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν*», φ. 25α.

10. Περίοδος καὶ τελείωσις τοῦ ἀπ. Λουκᾶ. Ἀρχ. «*Οἱ μὲν ἅγιοι*»[2], φ. 28α.

11. Ἐγκώμ. εἰς τὸν ἀπ. Λουκᾶν. Ἀρχ. «*Πράξεων καὶ λόγων* », φ. 29α.

12. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. Ἀρχ. «*Διαδέχεται τὴν ἐκκλησίαν*»[3], φ. 30β.

13. Μαρτ. μεγαλομ. Δημητρίου. Ἀρχ. «*Μαξιμιανὸς ὁ καὶ Ἔρκ.* »[4], φ. 31β.

14. Πράξεις Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων. Ἀρχ. « *Τοῦ κυρίου ἡμῶν* », φ. 34α.

15. **ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ** διακόνου τῆς μεγάλ. Ἐκκλησίας «ἐγκ. εἰς τὸν ἀρχάγ. Μιχαήλ». Ἀρχ. « *Ὁ τῶν ἀγγέλων* », φ. 36α.

16. Βίος καὶ πολ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « *Ἀγαπητοί, ἀψευδής*»[5], φ. 38β.

17. Ἐγκ. εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον. Ἀρχ. « *Ἀποστολικῆς μνησθῆναι* »[6], φ. 47α.

18. Θαῦμα τῶν ἁγίων Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου. Ἀρχ. « *Νῦν καιρός* », φ. 50α.

19. **ΓΕΡΜΑΝΟΥ Κ/ΠΟΛΕΩΣ**, λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον. Ἀρχ. « *Πάλιν ἑτέρα* », φ. 54β.

20. Περίοδος καὶ τελείωσις τοῦ ἀποστόλ. Ἀνδρέου. Ἀρχ. « *Ἅπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς* »[7], φ. 57α.

21. Μαρτ. ἁγ. Βαρβάρας. Ἀρχ. « *Κατὰ τοὺς καιρούς* »[8], φ. 61β.

22. **ΕΦΡΑΙΜ ΣΥΡΟΥ** «λόγος εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ ». Ἀρχ. «*Ἀποικίζει ὁ Θεός* », φ. 64α.

23. **ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «λόγος εἰς τοὺς ἁγ. τρεῖς παῖδας καὶ Δανιὴλ τὸν προφήτην ». Ἀρχ. « *Πρόφασις καιροῦ* »[9], φ. 66β.

24. Μαρτ. ἁγ. Ἀναστασίας. Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς καιρούς* »[10], φ. 69β.

25. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** « λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου » κτλ. Ἀρχ. « *Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν* », φ. 72α.

26. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ** λόγος εἰς τὴν γέν. τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. « *Χριστὸς γεννᾶται* », φ. 75β.

27. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** « εἰς τὰ ἅγια νήπια » κτλ. Ἀρχ. « *Ἤθελον μέν* », φ. 79β.

28. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** « λόγος ἀπὸ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ». Ἀρχ. « *Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις* », φ. 81α.

29. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** προτρεπτικὸς εἰς τὸ βάπτισμα. Ἀρχ. « *Ὁ μὲν σοφός* », φ. 83α.

30. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** « λόγος εἰς τὰ ἅγ. φῶτα». Ἀρχ. «*Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν*», φ. 87α.

31. Βίος καὶ πολ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. « *Βίον καλόν* », φ. 88β.

32. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ** «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου » κτλ. Ἀρχ. « *Πολλοὶ τῶν μεγάλων* », φ. 93α.

33. Μαρτ. τῶν ἁγ. τεσσαράκοντα. Ἀρχ. « *Κατὰ τοὺς καιρούς* », φ. 95β.

34. Βίος τοῦ ὁσ. Ἀλεξίου. Ἀρχ. « *Ἐγένετο ἐν τῇ Ῥώμῃ* », φ. 98β.

35. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** « λ. εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν » κτλ. Ἀρχ. « *Πάλιν χαρᾶς* », φ. 101α.

36. **ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ** « λ. εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν ». Ἀρχ. « *Τῆς παρούσης τιμίας* »[1], φ. 102β.

37. **ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ** βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἀρχ. « *Μυστήριον βασιλέως* », φ. 108α.

38. Μαρτ. ἁγ. Γεωργίου. Ἀρχ. « *Ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος*»[2], φ. 118α.

39. Λόγος εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον περὶ τῆς Ῥωμάνας. Ἀρχ. « *Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις* », φ. 124α.

40. Ἡ ζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ

---

1) *Fabr.* X, σ. 193.
2) Αὐτόθι, σ. 270.
3) Δὲν σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ.
4) *Fabr.* X, σ. 219.
5) Αὐτόθι, σ. 210.
6) Αὐτόθι, σ. 313.
7) *C. Tischendorf*, Acta Apost. apochrypha, σελ. 105.
8) *Fabricii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 203.
9) Αὐτόθι, σ. 217.
10) Αὐτόθι, σ. 193.

1) Ὁ λόγος οὗτος δὲν ἀναφέρεται ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς ἐν Κύπρῳ. (*Fabricii*, Bibl. Gr. τόμ. VIII σελ. 320—323). Ἐπ' ὀνόματι ὅμως αὐτοῦ φέρεται ἐν ἑνὶ κώδικι τῆς Biblioth. Coisl. τοῦ *Montfaucon*, σ. 196. Κατ' ἄλλους δὲ κώδικας ἀποδίδεται τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανῷ, οὗ τῷ ὀνόματι καὶ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ *Combefis* (Auct. nov. σ. 1424), μετετυπώθη δὲ καὶ ἐν τῇ Patrol. τοῦ *Migne* (τ. 98, σ. 320).
2) *Fabrisii*, Bibl. Gr. τ. X, σ. 229.

ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἀρχή. « *Ἐγένετο κατὰ τόν* »[1], φ. 125β.

41. Θαῦμα τοῦ μεγαλομ. Θεοδώρου, διασώσαντος τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δράκοντος. Ἀρχή. « *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις*», φ. 129α.

42. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** « λόγ. εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «*Μωϋσῆς ὁ μέγας*», φ. 131α.

43. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** « λόγ. εἰς ἀποστ. Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «*Ἀγαπητοί, οὐραοῦ*», φ. 133β.

44. Μαρτ. ἁγ. Προκοπίου. Ἀρχ. «*Κατὰ τοὺς καιρούς*»[2], φ. 135β.

45. Μαρτύρ. ἁγ. Κυρίκου καὶ Ἰουλίττης Ἀρχ. «*Ἡγεμονεύοντος*»[3], φ. 139β.

46. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου. Ἀρχ. «*Ἠκούσαμεν, ἀγαπητοί*», φ. 144α.

47. Μαρτύρ. ἁγίας Μαρίνης. Ἀρχ. «*Τῆς ἀναστάσεως*»[4], φ. 145β.

48. Μαρτ. ἁγ. Παρασκευῆς. Ἀρχ. «*Ἐν τοῖς καιροῖς*», φ. 150β.

49. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου » κτλ. Ἀρχ. « *Δεῦτε, φίλοι*», φ. 152α.

50. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «*Τῇ θαυμαστῇ*», φ. 153β.

51. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λ. εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. « *Πάλιν Ἡρωδιάς*», φ. 160α.

52. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος» κτλ. Ἀρχ. «*Ὥσπερ τις ἀνήρ*», φ. 163α.

53. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὴν πόρνην γυναῖκα». Ἀρχ. «*Πάντοτε μέν*», φ. 165α.

54. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** περὶ τοῦ μὴ θρηνεῖν σφοδρῶς τοὺς τελευτῶντας. Ἀρχ. « *Φέρε σήμερον* », φ. 167α.

55. **ΕΦΡΑΙΜ ΣΥΡΟΥ** «λόγ. περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «*Καλῶς εἶπεν*», φ. 171β.

56. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λ. εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον». Ἀρχ. «*Ἄνθρωποι δύο*», φ. 173β.

57. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** «λ. εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «*Δεῖ γὰρ τὴν τοῦ Κυρίου*», φ. 175β.

58. **ΕΦΡΑΙΜ ΣΥΡΟΥ** « περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου ». Ἀρχ. «*Πῶς ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός*», φ. 179α.

59. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** λ. εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ κτλ. Ἀρχή. « *Πρόκειται ἡμῖν* », φ. 183β.

Ἕπονται 37 ὁμιλίαι καὶ διηγήσεις, τὸ Λαυσαϊκὸν καὶ ἕτεραι 7 ὁμιλίαι καὶ διηγήσεις. Ὁ πίναξ τοῦ πρώτου μέρους ἐν φ. 256.

---

1) Ἡ διήγησις αὕτη δὲν καταλέγεται ταῖς ἤδη γνωσθείσαις, ὧν τὰς ἀρχὰς ὅρα παρὰ Φαβρικίῳ (X, σ. 248).

2) *Fabricii*, X, σ. 317.

3) Κείμενον τέως ἄγνωστον, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον περὶ τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου.

4) *Fabricii*, X, σ. 287.

Γ'.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΩΝ ΛΕΣΒΙΑΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ.

Ἐν τῇ κωμοπόλει Ἁγιάσου.

Ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ τῆς διασήμου μονῆς τῆς Θεοτόκου[1] εὑρηται πλουσία συλλογὴ ἐντύπων βιβλίων, ἐν οἷς συγκαταλέγονται καὶ τὰ ἑπόμενα χειρόγραφα τεύχη:

Α'. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,23×0,17) ἐκ φ. 328, γραφὲν ἐν ἔτει 1793 καὶ περιλαμβάνον

1. **ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ** «ἐξήγησιν εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων καὶ ποιητῶν Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ». Ἀρχ. « *Προοίμιον. Εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ὀρφανοτροφείου τίμιον ἄνδρα ἀξιώσαντα ἐξηγεῖσθαι τούτους. Ἔοικας* » κτλ. φ. 1α.

2. **ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ** « ἐξήγησιν εἰς τὸν ἐπὶ τῇ μεταμορφώσει τοῦ Κυρίου ἕτερον κανόνα, οὗ ποιητὴς ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ Δαμασκόθεν ». Ἀρχή. « *Προοίμιον. Ἐπέβαλον τὴν ὄψιν* » κτλ. φ. 305. Ἐν τέλει σημείωσις (φ. 316α)· *Γέγραπται τὰ παρόντα παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Νικολάου ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀγχίαλον σχολῇ*[2] *σωτήριον ἔτος ᾳψϟγ' ἀπριλλίου ιζ'*». Ἔπονται ὀκτὼ δίστιχα εἰς ἁγίους καὶ ἓν τετράστιχον εἰς ἁμαρτωλόν.

—

Β'. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,21×0,155) ἐκ σελίδων 692, γραφὲν ἐν ἔτει 1759 ὑπὸ Διονυσίου μοναχοῦ. Ἦν δὲ κτῆμα Ἀκινδύνου ἱεροδιδασκάλου Αἰνειάδος[1].

1. **ΑΣΚΗΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ** διηγήσεις καὶ παραινέσεις. Ἀρχή. « *Πρόλογος περὶ βίου καὶ ἀσκήσεως τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων* », σελ. 1α.

2. **ΗΣΥΧΙΟΥ** πρεσβυτέρου « ἐκ τῶν κεφαλοίων . . . ἅπερ ἔγραψε πρὸς Θεόδουλον μοναχόν[2]. Κεφάλαια κδ' κατὰ ἀλφάβητον. Ἀρχ. « *Κεφάλ. α'. Ἀληθινὸς ὄντως μοναχός* », σελ. 241.

3. **ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ** ἀνεπίγραφον. Ἀρχή. « *Ὥσπερ ἀμήχανον ὀφθαλμῶν ἄνευ* »,

---

1) Περί τε τῆς μονῆς καὶ τῆς κωμοπόλεως ἀνάγνωθι τὸ ἑπόμενον φυλλάδιον· « Τὸ ἐξάκουστον προσκύνημα, ἤτοι περιγραφὴ τῆς ἐν Λέσβῳ κωμοπόλεως Ἁγιάσου καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ Κοίμησις ἐπιφημιζομένης, μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν στιχηρῶν καὶ τῶν μεγαλυναρίων τῶν ἐν τῇ λιτανείᾳ αὐτῆς ψαλλομένων, ὑπὸ Β. Βράνη τοῦ Λεσβίου. Δαπάνῃ Βρανᾶ Ἰσκιᾶ καὶ Γρηγορίου μοναχοῦ. Ἐν Σμύρνῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μάγνητος. 1861 », σελίδες 48 εἰς 8ον.

2) Ὁ κ. Μ. Παρανίκας ἐν Σχεδιάσματι, σ. 45, λέγει ὅτι ἐν Ἀγχιάλῳ συνέστη σχολὴ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατ., ἤτοι τῷ 1800, ἐνῷ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἡ σχολὴ αὕτη ὑφίστατο ἔτι τῷ 1793 ἔτει.

1) Τὰ βιβλία αὐτοῦ, εἴτε ἔντυπα εἴτε χειρόγραφα, ἀφιερώθησαν τῇ ἐν Ἁγιάσῳ μονῇ τῆς Θεοτόκου. Ἔντυπά τινα βιβλία φέρουσι τὸ ἑπόμενον αὐτόγραφον σημείωμα· « Ἀκινδύνιοι καὶ τό δε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰβηρίτου ἔνεστι, τ' ἀζύγου, τοῦ καὶ Ἀμυγδαλῆος, τῆς ὑπ' Αἶνον τελούσης ». Ὁ Ἀκίνδυνος ἦν μοναχός, ἐμαθήτευσεν ἐν Κυδωνίαις καὶ ἐχρημάτισε διδάσκαλος ἐν Ἁγιάσῳ πρὸ τοῦ 1821, ὡς τινες τῶν κατοίκων εἶπόν μοι. Μετῆλθε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὁριστικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ 1831, ὅτε ἱδρύθη ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ σχολή. Ἡ νέα οἰκοδομὴ τῆς σχολῆς ἐγένετο τῷ 1848. Περὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοδομῶν ὅρα τὰς σημειώσεις Β. Βράνη ἔνθ. ἀνωτ. σ. 43—44.

2) Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εὑρηται ἐν συνόλῳ παρὰ *Migne* (Patrol. τ. 93, σ. 1480 κέ.), ὡς καὶ ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ τῶν ἱερῶν νηπτικῶν (Ἐνετίησι, 1782, σ. 127 κέ.).

σ. 299. Παρέπονται ἀποσπάσματα Νείλου μοναχοῦ, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, ἀββᾶ Μάρκου κλπ.

4. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ** «Ἐρωταποκρίσεις ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «*Τί ἐστι Θεός;*», σελ. 337.

5. **ΙΩ. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ** «περὶ μνήμης θανάτου». Ἀρχ. « *Παντὸς λόγου προηγεῖται* »[1], σελ. 385. Παρέπονται ἀποσπάσματα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως Νείλου μοναχοῦ, Μαξίμου, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Διαδόχου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἐφραὶμ Σύρου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, Θεοδωρήτου, Ἀνδρέου Καισαρείας, ἀββᾶ Ἡσαΐου, Ἀντωνίου, Βασιλείου Καισαρείας.

6. «Ἐκ τῆς βίβλου τῆς λεγομένης *δογματικῆς παραμυθίας*, κεφάλαιά τινα συνάγματα εἰς μίαν ἑκάστην αἵρεσιν ἁρμόζοντα. Ἐκ τοῦ προοιμίου κεφάλαιον κατὰ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων». Ἀρχ. « *Πόθεν οὖν ἡμῖν ἀρκτέον* », σελ. 433.

Ἐν τέλει ἐπίγραμμα τοῦ ἀντιγραφέως :

Δῶρον θεῖον μέν, πόνος δὲ ἡ παροῦσα
βίβλος πέλει τοὔνομα Διονυσίου,
μελανείμονος καὶ ἁλιτροῦ ἀνέρος·
γέγραπται καὶ γὰρ σωτηρίῳ ἐν ἔτει,
τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ γε,
πεντηκοστῷ ἐννάτῳ, μηνί μαρτίῳ.
Οἱ δὲ ἐντυγχάνοντες ταύτῃ ἐμπόνως
μνείαν πρὸς Θεὸν τοῦ γράψαντος ποιεῖσθε.

Ἐδόθη τὸ παρὸν Πατερικὸν Κυρίλλῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἐκ Φιλιππουπόλεως.

—

Γ'. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φύλ. 160 τῆς ΙΗ' ἑκατοντ., περιλαμβάνον τρεῖς ὁμιλίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μίαν Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, τετράστιχα καὶ ἐπιγράμματα Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ μετὰ ψυγαγωγικῆς ἑρμηνείας καὶ ἕτερα ἀνεπίγραφα θεολογικὰ θέματα.

Ἐν δυσὶ τόποις ἀναγινώσκονται τὰ ἑπόμενα σημειώματα· « *τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι τοῦ μετοχίου τῆς Πορταΐτησσας τῶν Ἰβήρων εἰς τὴν Ἄθω εἰς τὸν μακαλὰ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν* » — « *Βιβλίον Ἰβηρίτικο τοῦ μετοχίου μας εἰς τὴν Ἄθω : 1800 νοεμβρίου 11. Ὁ προηγούμενος Νεόφυτος* ».

—

Δ'. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΗ' ἑκατ. περιλαμβάνον **ΙΩ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ** ἔκδοσιν ἀκριβῆ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Σχήματος 12ου.

—

Ε'. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐνέχον **ΑΛ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ** ῥητορικὴν τέχνην μετὰ τοῦ προοιμίου Θεοφίλου Κορυδαλλέως, οὗ ἡ ἀρχή. « *Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν* ».

—

ΣΤ'. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον. Παράφρασις τῶν στοιχείων Α, Β, Γ τῆς Ἰλιάδος καὶ Α τῆς Ὀδυσσείας, ἀρξαμένη τῇ 20 νοεμβρίου 1803. Ἐν ἀρχῇ « *Ἐν τῷ ᾳωγ' ἔτει. Ἐν Φιλιππουπόλει ἰουλίου κ'* ».

—

Ζ'. Τεῦχος χαρτῶον ἀκέφαλον τῆς ΙΗ' ἑκατ. *Ἀνθολογία* ἀρχαίων ἐπιγραμμάτων μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

—

Η'. Τεῦχος χαρτῶον σχήματος δευτέρου, γραφὲν ἐν ἔτει 1815. « Στιχηρὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ λιτανείᾳ τῇ τῆς κοιμήσεως ἑορτῇ τῆς Θεομήτορος ». Ἐν τέλει· « *Γέγραπται διὰ χειρὸς Θεοφάνους ἱερομονάχου τοῦ Γρημάνη, κατὰ τὸ ᾳωιε' σωτήριον ἔτος, κατὰ μῆνα ἰούλιον· δι' ἐπιταγῆς τοῦ πανιερωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου δεσπότου ἁγίου Μιτυλήνης κυρίου κυρίου Καλλινίκου διὰ τὴν ἣν φέρει πρὸς τὴν ἀειπάρθενον καὶ Θεοτόκον Μαρίαν ὑπερβολικὴν εὐλάβειαν καὶ σέβας· καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῷ κατὰ τὴν χώραν Ἀγκίσου* ». Ἕπεται « θρηνητικὸς κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ψαλλόμενος τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ μετὰ τὴν θ' ». Ἐν τέλει· « *χεὶρ Προκοπίου Χατζῆ Μιχαλάκη* ».

—

Θ'. Τεῦχος χαρτῶον γραφὲν ἐν τέλει τῆς ΙΗ' ἑκατ. **Ἐκκλ. μουσική.** « *Δοξαστικὰ* τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, καί τινα ἰδιόμελα τοῦ τριῳδίου, καὶ πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ *Ἰακώβου*[1], δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσῳ γνώ-

1) *Migne*, Patrol. τ. 88, σ. 793.

1) Χρυσάνθου, Θεωρητ. μέγα τῆς μουσικῆς, σ. LI—LIII.

μη κινηθέντος, πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας».

—

Ι΄. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,21×0,15) ἀφιερωθὲν τῷ 1871 ὑπὸ Βασιλείου ἱεροδιακόνου. **Ἐκκλησ. μουσική.** « *Στιχηράριον* σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καλλωπισθὲν παρὰ *Γερμανοῦ* ἀρχιερέως *Νέων Πατρῶν* »[1]. Ἐν τέλει· « *Εἴληφε τέλος τὸ παρὸν στιχηράριον, ἐν ἔτει 1716 ἐν μηνὶ ἰουνίῳ 21. Ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ γένους τῶν Γραικῶν, καὶ τῆς ἀφ' Ἑλλάδος ῥιζουγίας, ἐντυγχάροντες τῷ μικρῷ πονήματι τούτῳ, ἁσματομελῳδεῖτε καὶ ψάλλοντες αἰνεῖτε Θεὸν τὸν ἐν ὑψίστοις, εἰς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν τῆς τρισηλίου, καὶ τρισακτίνου αὐτοῦ θεότητος, ἁσματοφωνίαις ἐπιμελούμενοι. Μέμνησθε καμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγραφέως Ἰγνατίου ἱερομονάχου διὰ τὸν Κύριον* » κτλ.

Ἐν τῇ σχολῇ τῆς κωμοπόλεως Μανταμάδου.

ΙΑ΄. Τεῦχος χαρτῶον ὀγκωδέστατον, εἰς φύλλον, φέρον τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν:

« Ὁλκὰς ἐπιστημονικῆς *Ἀθανασίου Κομηνοῦ Ὑψηλάντου* τόμος 6ος περιέχων α΄) ἰδέαν τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἀριθμητικῆς στοιχεῖα· β΄) Κωικὴν ἰδμοσύνην ἡμέτερον πόνημα· γ΄) Aritmetica del Rondelli per li vocci· δ΄) Calculo delle venziole dal Gabriel Mamfredi· ε΄) Spiegazione delle proporsione e raggioni delle quali si servono li matematici nelle loro operazioni· ϛ΄) Della trasformazione delle figure piane velinea· ζ΄) Lezioni che prendeno nell Instituto di Bologna· η΄) Della forza fatta dalli fluidi stagnanti che si movono verso del loro cenno· θ΄) Del monimento de corpi gravi· ι΄) Στερεομετρία osia misurà de corpi solidi· ια΄) Θέσις τῆς Λαύρας Αἰκατερίνης πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς Βονωνίας καὶ τοῦ Ἱππολύτου Βετζάνι, καὶ τοῦ Μάνου (ἔντυπα)· ιβ΄) Ἐξήγησις φαινομένων ἰατρικῆς, μηχανικῆς, φυσικῆς, ἀνατομικῆς καὶ χημικῆς· ιγ΄) Medicamenti pratticasi dall Emo Sansonini. κτλ. ιδ΄) Διαγνωστικὰ σημεῖα καὶ προγνωστικά· ιε΄) Σημειώματα πρακτικῆς ἰατρικῆς τοῦ Ἀλβερτίνου καὶ ἰατρικά του, καὶ ἅμα ἀπὸ ἀνάγνωσιν κτλ. ιϛ΄) Ellementi di geometria prattica del Rondelli· ιζ΄) Περὶ τοῦ Καμπέ, σύγγραμμα ἀραβικόν. ιη΄) Ἀπόκρισις τῶν Ἀνατολικῶν πρὸς τοὺς Ἐγκλέζους (τανῦν ἐλλείπει)· ιθ΄) Μετάφρασις τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Περαβίου εἰς ἁπλῆν φράσιν παρ' ἐμοῦ· κ΄) Δυνάμεις τῶν ἰατρικῶν ».

Ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη συλλογὴ εἶναι αὐτόγραφον τοῦ Α. Κ. Ὑψηλάντου, συγγραφέως τῆς γνωστῆς χρονογραφίας « τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν », τῆς ἐκδοθείσης ἐπιστασίᾳ τοῦ Σιναΐτου ἀρχιμανδρ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου (ἐν Κ)πόλει, 1870). Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ὁ Ὑψηλάντης γράφει· « *Ἄρχησα τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τοὺς 1736 ἰουνίου* $^{13}/_{2}$ *εὑρισκόμενος εἰς Μπολόνιαν* ». Τὸ 6΄ κείμενον, ὅπερ ὀνομάζει ἴδιον πόνημα, ἐπιγράφεται ὧδε. « *Ἁγία Τριὰς βοήθει μοι, 1738 αὐγούστου 15 — Ὑψηλάντου Κωικῆς ἰδμοσύνης βιβλία ἕνδεκα* ». Ἀρχ. « *Σκιαγραφία τοῦ παρόντος συγγράμματος. Ἀπὸ ὅλα τὰ ὄντα, ὁποῦ μὲ τὸ νὰ ἔχουν ποσότητα* » κτλ.

—

ΙΒ΄. Τεῦχος χαρτ. **Ἐκκλ. μουσική.** Ἐν τέλει· « *Ἐνταῦθα περιέχονται τὰ ἑξῆς: ἀναστασιματάριον, τὰ ἕνδεκα ἑωθινά, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα, τὰ χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰ κοινωνικά, τὸ ἀλληλουάριον τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ τρισάγιον τοῦ βήματος, τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ δύναμις τοῦ βήματος, ἕτερον δύναμις, τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ δόξα σοι Κύριε, Κύριε ἐλέησον δέκα, καὶ τὸ συνειθισμένον δύναμις, εἰς χρῆσιν τῶν ψαλλόντων, καὶ μνήμην τῶν γραψάντων, τοῦ τε κυροῦ Νεοφύτου μουσικοῦ τοῦ ἐκ Μανταμάδου, καὶ Γρηγορίου διδασκάλου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου· 1820: ἰουνίου 12* ». Τὸ τεῦχος τοῦτο ἦν πρότερον κτῆμα Καλλινίκου ἱερομονάχου, ὅστις, καθ' ἕτερον μουσικὸν τεῦχος, ἦν ψάλτης ἐν Κ)πόλει τῷ 1794· αὐτῷ δὲ ὀφείλεται καὶ ἡ διάσωσις τοῦ προσημειωθέντος Β΄ τόμου τῆς τοῦ Ὑψηλάντου ἐπιστημονικῆς ὁλκάδος.

—

ΙΓ΄. Τεῦχος χαρτῶον **ἐκκλησ. μουσι-**

1) Αὐτόθι, σ. XXXIV.

κῆς, γραφὲν «*διὰ χειρὸς Σταυράκη μαθητοῦ καὶ γραφέως κὺρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας*» περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

—

ΙΔ'—ΙΕ'. Τρία τεύχη **ἐκκλησ. μουσικῆς**, ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ.

—

ΙΣΤ'. Τὰ τελευταῖα φύλλα τεύχους **ἐκκλησ. μουσικῆς** ἔχοντα ἐν τέλει τὸ σημείωμα· «*1828: ἐν μηνὶ μαΐου: 23: ἐν τῇ πόλει Σμύρνῃ, παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Μυτιληναίου, ἐκ χωρίου Μανταμάδου*».

—

ΙΖ'. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,17×0,118) ἐκ φ. 172, ἀφιερωθὲν τῇ σχολῇ Μανταμάδου ἐν ἔτει 1852 ὑπὸ Καλλινίκου ἱερομονάχου (ἴδε ἀριθ. ΙΒ').

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΕΣΣΙΟΥ «ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψιν». Ἀρχ. «*Περὶ τοῦ Ἰωάννου πρῶτον*» κτλ. Ἐν τέλει· «*αψξδ': ἰουλίου ιγ'*».

—

ΙΗ'. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον (0,195×0,135) γραφὲν ἐν ἔτει 1634.

1. **ΙΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ** «λόγος περὶ ῥητῶν καὶ ἀῤῥήτων». Ἀρχ. «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν*», φ1α.

2. «Περὶ τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων». Ἀρχ. «*Τὸ τῆς γῆς σχῆμα*», φ. 156.

3. «Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «*Ἀρχήσω θέλω νὰ ᾽παινῶ*» κτλ., φ. 33α (ἔμμετρον).

4. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΕΣΙΝΟΥ** τοῦ Κορινθίου, *πνευματικὴ θεωρία* καὶ ἐξήγησις εἰς αὐτὴν πεζῇ φράσει[1]. Ἀρχ. «*Ἀρχὴ τί σημαδεύει ὁπόταν θέλει ὁ ἱερεύς*», φ. 346.

5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, φ. 104. Ἐν τέλει· «† *χεὶρ Μαξίμου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλου· ἐγράφει ἐν τῇ περιφύμῳ πόλει Κίῳ: κατὰ ,ζρμβ': ἰνδ. β'. μηνὶ μαρτίῳ*». Ἕπεται ἑπτάστιχον εἰς τὴν Θεοτόκον· ἐν προσθέτῳ δὲ φύλλῳ εὑρηνται στίχοι Καλλινίκου ἱερομονάχου καὶ τὸ σημείωμα· «*Τὸ παὸν κτῆμα ὑπάρχει κάμοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου καὶ ἐν ὀφικιαλίοις ἱερομήμορος, τοῦ ἐκ κώμης Μανδαμάδου τῆς Λέσβου, τοῦ ποτὲ Χατζῆ Γεωργίου*».

1) Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εὕρηται καὶ ἐν κώδικι ἀνήκοντι τῷ Κ. Παύλῳ Λάμπρῳ, ἐγνώσθη δὲ ὑπὸ Χ. Φίλητᾶ ἐν Πανδώρας τόμ. Η', σ. 551. Πρβλ. Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογ. σ. 111.

ΙΘ'. (Ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐκκλησίας Μανταμάδου). Τεῦχος χαρτ. ἀρχ. ΙΘ' αἰῶνος, ἐκ σελίδων 282. «*Ἀνθολογία στιχηραρίου σύντομος περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ἥτις ἐμελουργήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ τοῦ διδασκάλου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου*»[1].

—

Κ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. εἰς μ. 4ον. α') «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἱεράρχην Μυρέων καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον, ποιηθεὶς ὑπὸ *Γεωργίου Λεσβίου*». β') «Ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν· ποίημα *Νικηφόρου* ἱερομονάχου *τοῦ Κρητός*». Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ ἀρχ. ΙΘ' αἰῶνος.

—

Ἐν τῇ μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν, τῇ παρὰ τὴν κωμόπολιν Μανταμάδου.

ΚΑ'. Τεῦχος μεμβρ. εἰς 8ον (0,22×0,165) ἐκ τετραδίων λς', ἤτοι φ. 288, περιλαμβάνον τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ τὰς ἀρχοτελείας τῶν ἀναγινωσκομένων ἀποσπασμάτων. ΙΓ' αἰῶνος. Ἐν τέλει τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου· «*Μέμνησθε κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ γραφέως Μακαρίου μοναχοῦ ταπεινοῦ τε καὶ θύτου· ὁ ἁμαρτωλὸς Μακάριος*».

—

ΚΒ'. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,203×0,150) ἐκ φ. 56, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΘ' ἑκατ. α') «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰγνατίου ἀρχιεπ. Μηθύμνης τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ) ψαλλομένη τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ ὀκτωβρίου μηνός· συντεθεῖσα παρὰ *Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ*» — β') «κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον, ποιηθεὶς παρὰ *Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ*, ὡς ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν θεοτοκίων αὐτοῦ πᾶσι σαφῶς δείκνυται». Προτάσσεται ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ Διο-

1) Χρυσάνθου, θεωρητικὸν τὸ μέγα τῆς μουσικῆς (ἐν προλόγῳ Π. Πελοπίδου, σ. ϛ').

νυσίῳ Μηθύμνης, ἐν ᾗ ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι ἔγραψε τὸν κανόνα, διότι εἰς τὸν ἐν τῇ μητροπόλει (ἐν Ἀχερῶνι) ναὸν τοῦ Προδρόμου οὐδεὶς παρακλητικὸς κανὼν ὑπῆρχεν. — γ΄) «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς παμμεγίστους Ταξιάρχας, ποιηθεὶς παρὰ *Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ*»[1]. Προτάσσεται τοῦ κανόνος τούτου ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ «Νικηφόρῳ πρωτοσυγκέλῳ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μηθύμνης κυρίου κυρίου Διονυσίου[2], καὶ προεστῶτι τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Μανταμάδου καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ χωρίου αὐτοῦ εὐσεβέσιν ἀδελφοῖς χριστιανοῖς». Ἐν τέλει ἑξάστιχον, οὗ οἱ δύο πρῶτοι στίχοι ἔχουσιν ὧδε·

Πόνος καὶ σπουδὴ τόδε Ἀθανασίου,
ἡ δ' ἀντιγραφὴ Χρυσάνθου αὐτοῦ φίλου.

—

ΚΓ΄. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,205×0,148) ἐκ φ. 38, περιέχον τὸ ἀρχέτυπον τοῦ Χρυσάνθου ἀντίγραφον τῶν ἐν τῷ ἀριθ. ΚΒ΄ κειμένων· α΄) ὁ κανὼν εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον ἐγράφη τῇ 21 μαρτίου 1786· β΄) ἡ ἀκολουθία Ἰγνατίου Μηθύμνης τῇ 18 μαρτίου 1785 καὶ γ΄) ὁ κανὼν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ τῇ δ΄ μαρτίου 1786.

—

ΚΔ΄. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,208×0,148) ἐκ φ. 82, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνος ὑπὸ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου, τοῦ ἐκ Μανταμάδου καὶ περιλαμβάνον α΄) Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ παρακλητικὸν κανόνα εἰς τοὺς παμμεγίστους Ταξιάρχας — β΄) ἀνωνύμους κανόνας εἰς τοὺς αὐτούς — γ΄) διήγησιν τῶν θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρ. Μιχαήλ, ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας — δ΄) οἴκους εἰς τὸν ἀρχιστράτ. Μιχαὴλ καὶ ε΄) σημείωμα ἱστορικὸν ἔχον ὧδε[3]. «Οὗτος ὁ περικαλλὴς καὶ θαυμάσιος ναὸς τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν (= ἡ ἐν Μανταμάδῳ μονὴ) Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ πρότερον μὲν ἀκαλλὴς καὶ πάνυ σμικρὸς ἦν, εἶτα δὲ ἀνηγέρθη κατὰ τὸ ᾠψκη΄ ἔτος μαΐου κε΄, ἐν δὲ τῷ ᾠψξη΄ ἔτει μηνὶ αὐγούστῳ λ΄ ἀνηγέρθη καὶ αὖθις τὸ δεύτερον καὶ ἀνεκαινίσθη· κατὰ δὲ τὸ τρίτον ἐν τῷ ᾠψζ΄ ἔτει, σεπτεμβρίου ιϐ΄ ἀρχινήθη, ἀνεκαινίσθη τε καὶ ὑπερεκοσμήθη μεγάλως καὶ ἐτελειώθη ἰουλίου ϐ΄».

1) Ἐξεδόθη ἐν Σμύρνῃ ἄνευ ἐπιγραφῆς καὶ χρονολογίας.

2) Α. Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν, σ. 540. «Τῇ κη΄ (δεκεμβρ. 1774) φθάσασα ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Μηθύμνης, ἔκαμον τὸν ἐλθόντα πρωτοσύγκελλόν του τοὔνομα Διονύσιον, ὅστις ἐπρόσφερεν εἰς τὸ Κοινὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 90 πουγγεῖα».

3) Παραλείπονται αἱ ἀνορθογραφίαι.

—

ΚΕ΄. Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον ἐκ φ. 19 γραφὲν ὑπὸ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου (ἴδε ἀριθ. ΚΔ΄) καὶ περιέχων ἀνώνυμον ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, ψαλλομένην τῇ 26 νοεμβρίου[1].

—

ΚΣΤ΄. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,25×0,185) ἐκ φ. 144, γραφὲν ἐν ἔτει 1732.

«**Θεοτοκάριον** ὡραιότατον καὶ χαρμόσυνον, συλλεχθὲν παρά τινος *Λουκᾶ ἱεροδιακόνου τοῦ Νικαέως* μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ θεωρίας τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ πολυμαθῶν, ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους βίβλων, εἰς δόξαν τῆς ἀειπαρθένου κόρης καὶ Θεομήτορος. Ψάλλεται δὲ εἰς τὰ ἀπόδειπνα μετὰ τὸ πιστεύω, ἢ καὶ ὅταν βούληταί τις ἕκαστος, εἰς παράκλησιν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς. Προσετέθησαν ἕτεροι κανόνες ὀκτὼ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, λεγόμενοι εἰς μνήμην ἁγίων· καὶ προσέτι ἄλλοι η΄ ἱκετήριοι εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τοὺς ἐν ἡσυχίᾳ διάγοντας καὶ τῶν κοινῶν βιβλίων ἀπορουῦντας, ἀκτημοσύνης χάριν καὶ ἄλλοι δύο, ὁ μὲν εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, ὁ δὲ εἰς τοὺς ἁγίους πάντας καὶ τινας εὐχάς».

Ἐν τῷ Θεοτοκαρίῳ τούτῳ, ὅπερ ἐστὶν αὐτόγραφον τοῦ συλλογέως Λουκᾶ ὑπάρχουσι κανόνες τῶν ἑπομένων ποιητῶν: *Ἀνδρέου Κρήτης* (φ. 11α, 22ϐ, 34ϐ, 46ϐ, 55α, 59α, 70ϐ, 78ϐ, 80α, 90α), *Ἀρσενίου* (φ. 5ϐ, 31ϐ), *Ἀγαπίου* (φ. 94ϐ), *Γεωργίου*, *Ἰωάννου μοναχοῦ* (φ. 60ϐ, 72α), *Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ* (φ. 4α, 16α, 27α, 50α, 62α, 74α), *Ἰωάννου Εὐγαίτων* (φ. 9α, 17ϐ, 30α, 67α, 75α, 86α), *Ἡλιοῦ Ἐκδίκου* (φ. 45α), *Θέκλης* (φ. 25ϐ, 28ϐ, 57α, 83α, 93α), *Θεοκτίστου Στουδίτου*, *Θεοκλήτου Φιλαδελφείας*, *Θευδώρου βασιλέως* (φ. 38α), *Θεοδώρου Στουδίτου* (φ. 24α), *Θεοφάνους Νικαίας* (φ. 12ϐ, 19α, 40α, 51ϐ, 84ϐ κ. ἑ.), *Ἰγνατίου*, *Ἰω-*

1) Ὁ Νεόφυτος ἱεροδιάκονος ἀπεβίωσε τῷ 1848 ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν $60\frac{1}{2}$, κατά τι σημείωμα ἐν ἑτέροις αὐτογράφοις περιλαμβάνουσι τοὺς 4 εὐαγγελιστὰς καὶ τὸν κανόνα Ἰω. τοῦ Προδρόμου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ.

ἄνου Ἱεροσολύμων, Ἰωσὴφ (φ. 7α, 48β, 63β), *Καλλίστου μοναχοῦ, Καλλινίκου Ἡρακλείας, Κλήμεντος* (φ. 14β, 81β, 94β), *Μανουὴλ Κορινθίου* (κανν. τρεῖς εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 23α, 41β, 65β), *Μητροφάνους Σμύρνης* (φ. 20β, 36β, 43β, 53β, 71α, 91β), *Νικολάου μοναχοῦ* (φ. 69α), *Παύλου Ἀμορίου* (φ. 88), *Φωτίου Κ/πόλεως*.

Ὁ συλλογεὺς προὔταξε προσφώνησιν τῇ Θεοτόκῳ ἐκ 34 στίχων πολιτικῶν, μεθ' ἣν τὸ σημείωμα τόδε :

> Λουκᾶ ὁ πόνος, ἀλλὰ Θεοῦ τὸ δῶρον,
> μελανείμονος καὶ ἀλιτροῦ ἀνέρος,
> ναιετάοντος τὸ ὄρος μονοτρόπων,
> τὸ τοῦ Ἄθωνος λαχὸν προσηγορίαν,
> μορφὰς σκοτοῦντος ψυχικῶν ἐνδαλμάτων,
> στήλας δ' ἱστῶντος ὑλικῶν ἱδρυμάτων.
> Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, ᾳψλϐ'.

Ἕπεται πρόλογος, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις γράφει ὁ συλλογεύς· « Διὸ καὶ πόνους ἐθέμην πολλοὺς ὑπὲρ τῆς τούτων συλλογῆς τε καὶ ἐπιλέξεως· ἑώρων γὰρ τοσούτων ὄντων τῶν μελοποιῶν καὶ τοσαῦτα ἑκάστου πρὸς τὴν πανύμνητον ἡμῶν Δέσποιναν ἐπᾴσαντος ἄσματα καὶ θείους κανόνας, οἷς ἀδύνατον τοῖς βουλομένοις ἐντυγχάνειν, καὶ τὴν ἐκ τούτων καρποῦσθαι πνευματικὴν εὐφροσύνην καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν· καὶ τὴν τοσαύτην τῶν φιλοθεομητόρων ἀνδρῶν ἐπὶ τούτοις ζημίαν μὴ ἀνασχών, καὶ πάντας τοὺς τῇ Θεοτόκῳ ἐπᾳδομένους ἱεροὺς κανόνας τοσούτους ὄντας περιττὸν ἔδοξέ μοι γράφειν, ἢ μᾶλλον ἀδύνατον (καὶ γὰρ οὐδ' ἂν βουλομένῳ μοι τοῦτο προσεγένετο), ἐκλογὴν δὲ ποιήσασθαι τούτων εἰς ἀπαρτισμὸν ὀκτωήχου, ἀνὰ ἑπτὰ κανόνας φέρων ἕκαστος τῶν ἤχων, πρὸς τὸ διαρκεῖν τούτους διὰ πάσης τῆς ἑβδομάδος, ἀφ' ἑνὸς ψαλλομένου ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις (τὸ γὰρ τοῦ Ἁγαπίου Θεοτοκάριον ἐλλείπεται τῶν τοῦ εἰς τελείωσιν τῆς ὅλης ἑβδομάδος δύο κανόνων ὀκτωήχου) ὥστε συμπληροῦσθαι τοὺς ἅπαντας ἐν ὅλοις ὀκτὼ ἑβδομᾶσι καὶ δύνασθαι τὸν βουλόμενον πᾶσιν ἅμα ἐντυγχάνειν τοῖς μελοποιοῖς καὶ εὐμαρῶς ὡς ἐν συντόμῳ τῇ βίβλῳ ταύτῃ. Τοῦτο κατὰ τὸ ἐμοὶ ἐγχωροῦν ἔδοξέ μοι ἐπιχειρήσασθαι ὡς δυνατῷ ὄντι ἀμφοτέροις, ἐμοί τε ἐκλογῇ παραδοῦναι καὶ ὑμῖν ἀναγινώσκειν. Ὅθεν καὶ ἐπεβαλόμην τοὔργῳ, καὶ εἰς τέλος τῇ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου ἀντιλήψει ἤγαγον, οὐ μὴν δὲ τῇ ἐμοὶ διανοίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ πολυμαθῶν τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τούτῳ κατὰ καιροὺς ἐπιδημούντων κρίσει ἐπιτρέψας, παραβάλων αὐτοῖς καὶ ἐπερωτῶν, καὶ ὃν ἂν ἐκεῖνοι κρείττω καὶ ὑπερέχοντα ἔκρινον, τοῦτον ἐγὼ φιλοπόνως τοῖς λοιποῖς συντάττων ἴσχυσα καὶ τέλος ταύτῃ καὶ σφραγῖδα ἐπιθῆναι... ἀλλὰ καὶ μετέγραψα τούτους οὐκ ἐξ εὐκρινῶν καὶ νεωστὶ γεγραμμένων, ἀλλ' ἐκ παλαιῶν τε καὶ διεφθαρμένα ἐχόντων τὰ στοιχεῖα, τῶν ἐν μεμβράναις φημὶ καὶ ἐν χάρταις παλαιαῖς καὶ διερρωγυίαις ἀντιγράφων » κτλ.— Ὁ Λουκᾶς ἡτοίμασε τὴν συλλογὴν τοῦ πρὸς τύπωσιν, διότι λέγει κατωτέρω· « Πρέπον ἐστίν, ὡς οἶμαι, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βίβλου νὰ τυπωθῇ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς παναγίας Θεοτόκου, σὺν τῷ Δαμασκηνῷ Ἰωάννῃ, καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ κδ' οἶκοι » κτλ.

—

ΚΖ'. (Ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κοινότητος Μανταμάδου). Τὸ πρωτότυπον ἐπιτιμίου Καλλινίκου Β' τοῦ Ἀκαρνᾶνος, πατριάρχου Κωνπόλεως, ἀπολυθὲν μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτιῶνι ε' (1697), πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς τε κοινότητος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πτωχῶν, ζημιουμένων διαφοροτρόπως παρὰ τῶν ἀρχόντων. Τὸ γνήσιον τοῦ ἐγγράφου ἐπεκύρωσε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ ὁ τότε Μηθύμνης μητροπολίτης, οὗ τὸ ὄνομα δυσανάγνωστον (Καλλίνικος?).

—

ΚΗ'. (Αὐτόθι). Τὸ πρωτότυπον συνοδικῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς *(ἀπαντᾶγούσης)* Παϊσίου Β', πατριάρχου Κ/πόλεως, προτρεπούσης εἰς χρηματικὴν βοήθειαν ὑπὲρ ἀποπληρώσεως τοῦ χρέους, εἰς ὃ ὑπέπεσεν ἡ κοινότης Μανταμάδου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μοναστηρίου τῶν Ταξιαρχῶν. Ἀπελύθη κατὰ ἰούλιον τοῦ 1728, ἰνδικτ. ς'.

—

ΚΗ* (Αὐτόθι). Τὸ πρωτότυπον ὁμολογίας (1661, ἰουνίου 16), δι' ἧς τὸ ἐν Κων/πόλει ἀδελφάτον τῶν ἐκ Κάστρου Μολύβου ὠνόμασεν ἐπιτρόπους τοῦ ἐν Μανταμάδῳ μοναστηρίου τῶν Ταξιαρχῶν, ὀφείλοντας τηρεῖν κατάστιχον καθαρόν, ἰδιόγραφον τοῦ διακόνου Βενιαμίν, προσέρχεσθαι κατ' ἔτος εἰς Μόλυβον ἐπὶ τῷ δοῦναι λογαριασμὸν τοῖς ἐκεῖσε ἀδελφοῖς, μὴ κατεπεμβαίνοντος τὸ παράπαν τοῦ ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα ἔχοντος ἢ λαμβάνειν τὸ ἐμβατικιόν του καὶ ὅσα κατὰ τὰς δύο ἑορτὰς ὡρίσθησαν δι' ἐνυπογράφου ὁμολογίας του.

—

ΚΘ'. ('Εν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἐν τῇ κώμῃ Τελώνια). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον περιλαμβάνον ἀκολουθίαν τῆς συνάξεως τῶν 'Ασωμάτων, ψαλλομένην τῇ 8 Νοεμβρίου. 'Εν τέλει· « *Μητροφάνους ἱερομονάχου. Ἔτους ,ζρμξ', ἐν μηνὶ 'Ωκτωμβρίου κ'* ».

—

Λ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶον. 'Ακολουθία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῆς νέας, τῆς 'Επιβατηνῆς[1], ψαλλομένη τῇ 14 'Οκτωβρίου. 'Εν τέλει· « *'Ετελειώθη τὸ παρὸν βιβλιάριον κατὰ ᾱψλαϙ' παρ'ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιερέως 'Ανθίμου ἐξοδιασθέν, ἔχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθείαν τῆς ὁσίας καὶ ἁγίας Παρασκευῆς τῆς νέας, ὁρμομένου ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας καὶ κώμης Τελόροιον ὀνώματι· καὶ ἁφιερωθὲν τῇ αὐτῇ μονῇ· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτό, μέμνησθαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ προΐ. Ἔτι δέ, καὶ οἱ κατακαιρὸν, ἰ ἐφημέριοι ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλη σαρακοστὴ τῷ σαββάτῳ διαβάζειν τὸν ἕνα κανόνα τῆς αὐτῆς μονῆς κατατοτριόδιον· καὶ ὅστις οὐκ ἀναγινώσκειν καὶ ἀμελὴς φανῇ ἔστω ὑπόδικος τῇ κολάσει. — † 'Ο Μηθύμνης Ἄνθιμος* ».

—

ΛΑ'. (Αὐτόθι, παρὰ τῷ κ. Νικολάῳ 'Αντωνίῳ Κωνσταντίῳ). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 240, τελειωθὲν ὑπὸ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου ἐν ἔτει 1684.

Νομοκάνων πεζῇ φράσει.

'Εν τέλει· « † *'Ετελειώθη τὸ παρὸ βηβλίον, τοῦ θείου, καὶ ἱεροῦ νόμου, ἀπὸ τὴν μέσην καὶ ἐμπρὸς : διὰ χειρὸς σεραφείμ, ἱερομονάχου, καὶ ἁμαρτωλοῦ ; καὶ μουσικοῦ, ἐκ μονῆς του λειμονος : ὅπερ ὑπάρχη, τοῦ πανύσιωτατου, λογιωτάτου, καὶ ἐν πτικοῖς τιμίῳ· καὶ ἐν Χῷ ἡμῶν ἀδελφῷ ἀγαπητῷ καὶ περήποθήτω ; ἁγίῳ καθ' ἡγουμένῳ : του ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου ἐπιστηθείου φίλου, παρθένου, ἠγαποιμένου, 'Ιωάννου τοῦ θεολόγου, του, καὶ ζήσιρος λεγομένου· κῳ, κυρίῳ, κὺρ ματθαίῳ· τῷ ἐμοὶ ἀγαποιτῷ· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι, τῷ κῳ, ἵνα λάβωμεν ἅμα τὴν συγχώρισιν : — ἐγράφη, καὶ τὸ τέλος ἔλαβεν ; εἰς ᾱψχψπδῳ: σεπτεβρίω ιη'* ». Κατωτέρω· « † *χειρὶ μὲν, θύτου σεραφεὶμ, τοῦ λεσβίου ; πολεος, καλον(ῆς) ; καὶ μον(ῆς), τοῦ λειμόρος* ». Καὶ πάλιν ἐν τέλει τοῦ πίνακος· « *κατὰ μῆναν, σεπτέμβριον:—τοῦ ἔτους ,ζρῳ ,ηβῳ· ἔτους· σεραφεὶμ ἱερομόναχος ἁμαρτωλός* ».

—

ΛΒ'. ('Εν τῇ μονῇ Πιθάρι). Τεῦχος μεμβράν. εἰς 4ον τῆς ΙΑ' ἑκατ. ἐκ φ. 235. 'Εν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐλλείπουσι φύλλα.

ΣΥΜΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ βίοι καὶ μαρτύρια κ' ἁγίων ἑορταζομένων κατὰ μῆνα. Σεπτέμβριον. 'Εν ἀρχῇ ἀκέφαλος βίος τοῦ ὁσίου Συμεῶνος τοῦ στυλίτου, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων « *οὐκ ἔζωθεν περιθείς, ἀλλ' αὐτῷ προσφύσας τῷ δέρματι* » κτλ.

—

ΛΓ'. ('Εν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς κωμοπόλεως 'Αχυρῶνος). Τεῦχος χαρτῶον ἐπιγραφόμενον· « **Παρρησία** τῆς ἐν 'Αχυρῶνι ἱερᾶς ἐκκλησίας τιμωμένης ἐπ'ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν ᾗ καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν βουλομένων, ζώντων τε καὶ τεθνεώτων, ἐπὶ τὸ μνημονεύεσθαι ἐκφώνως ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἢ ἱεροδιακόνου ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς λειτουργίαις. ᾱωλδ' Σεπτεμβρίου α' ».

—

ΛΔ'. ('Εν τῷ ἀναγνωστηρίῳ «.Βενιαμὶν » τῆς πόλεως Ποταμοῦ). Τεῦχος χαρτῶον εἰς φύλλον (0,31×0,21) ἐκ φύλ. 378 στιλπνοῦ χάρτου. **Εὐαγγελιστάριον** λειτουργικόν, ἐπιμελῶς γραφὲν ἐν ἔτει 1565, ὡς δηλοῖ ἡ ἐν τέλει σημείωσις· « † ,ζῳοψγῳ *μηνὶ ἀπριλλίου, ϛ'* ».

—

ΛΕ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ σελίδων 758. *Βενιαμὶν Λεσβίου*, φυσικὴ καὶ μετεωρολογία. Τεῦχος ἀκέφαλον γραφὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΘ' ἑκατ. ὑπὸ Φιλοθέου 'Ραϊσοπούλου τοῦ ἐξ Ἄνδρου.

—

ΛϚ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 137, γραφὲν ἐν ἔτει 1837. *Βενιαμὶν Λεσβίου*, στοιχεῖα ἠθικῆς.

—

ΛΖ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 102. *Βενιαμὶν Λεσβίου*, στοιχεῖα ἀριθμητικῆς.

—

1) Ὅρα Νικοδήμου Συναξαρ. τ. Α', σελ. 130—131.

ΛΗ'. (Αὐτόθι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγ. Νικολάου). **Ἐκκλησ. μουσική.** Τόμοι τέσσαρες ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ. «*Ἀνθολογία* στιχηραρίου σύντομος περιέχουσα πάντα, δοξαστικά, τῶν δεσποτικῶν, καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἥτις ἐμελουργήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου, τοῦ Πελοποννησίου, κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς, παρὰ τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου», πρωτοψάλτου τῆς μεγ. Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει τοῦ Δ' τόμου· «*Ἐγράφη δέ τε καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις, διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου Γεωργιάδους, τοῦ ἐκ Λέσβου, ἐκ χώρας Πλουμαρίου*».

—

ΛΘ'. (Αὐτόθι, παρὰ τῷ ἐκκλησιάρχῃ Γεωργίῳ Ἀγριτέλῃ). **Ἐκκλησ. μουσική.** «*Προκείμενα* μελουργηθέντα παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου Βαρθολομαίου τοῦ Ἰμβριώτου».

—

Μ'. (Αὐτόθι, παρὰ τῷ σχολάρχῃ Ἐμμ. Μαχτούρῃ). Τεῦχος χαρτῷον εἰς 8ον ἐκ φ. 234. *Βεριαμὶρ Λεσβίου*, στοιχεῖα ἠθικῆς. Ἐν τέλει· «*Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κάμοῦ τοῦ Εὐστρατίου Εὐστρατιάδου Σαρέλη τοῦ ὄντος ἐξ Ἁγιάσου· καὶ ἐτελειώθη εἰς τὰ 1843: φεβρουαρίου, 11 κάμοντας ἀρχὴν ἐκ τὰ 1842 αὐγούστου 11*».

—

ΜΑ'. (Ἐν τῇ κώμῃ Πλουμάρ. ἐκκλησία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ θεολόγου). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον ἐκ φ. 90. *Προχώρου*, περίοδοι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Ἀρχ. «*Ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος*», σελ. 1—125. Ἐν τέλει· «*1780 — αὐγούστου — 15, γέγραπται ὁ παρὼν βίος τοῦ Θεολόγου τῇ μὲν χειρὶ τλήμονος Βεριαμὶρ ἱεροδιακόνου (= τοῦ Λεσβίου), πέλει κτῆμα δὲ κάμοῦ Γεωργίου Τζημαρολέλι*» κτλ. Παρέπεται ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, γραφεῖσα βραδύτερον ὑφ' ἑτέρου.

—

ΜΒ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. σύγχρονον. Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Γρηγορίου ἐπισκ. Ἄσσου, Ἰγνατίου Μηθύμνης καὶ Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

—

ΜΓ'. (Αὐτόθι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μεταμορφώσεως). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον ἐκ φ. 300, γραφὲν ὑπὸ Φιλοθέου τοῦ ἐξ Ἄνδρου, διδασκάλου (ὁρα ἀριθ. ΛΕ'). «Ἐξηγήσεις τῶν τοῦ Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ἐπιστολῶν ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις σοφολογιωτάτου καὶ ἀρίστου ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ μαθήσει Δανιὴλ μοναχοῦ Κεραμέως τοῦ Πατμίου, ἐν τῇ κατὰ Πάτμον πατριαρχικῇ σχολῇ εἰσηγητοῦ».

—

ΜΔ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον. *Μαλαξοῦ* νομοκάνων ἐκ κεφ. 304. Ἐν τέλει τοῦ προλόγου. «*Ἤνηται αὕτη ἡ βίβλος, μὲ τὰ πολλοῦ μοχθου ἐνταῦθα· ἐν τῇ περιφήμῳ ἁγιωτάτῃ, μητροπολι τῆς Μιτυλίνης, ἧς χωρίον Ἵππιος, ἥτις ἐστὶν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, μεγαλομάρτυρος, Προκοπίου, ἐπὶ τοῦ καλῶς καὶ θεαρέστως, ταύτην ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου, καὶ θεοτιμήτου, λογιοτάτου τε, καὶ μουσικοτάτου, μητροπολίτου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λέσβου, κὺρ Δανιήλ, οὗ ἡ γενήτορες, εὐγενέστατοι, θεοφιλεῖς, ἐλεήμονες, καὶ εὐλαβεῖς, Μακρὴς τούτου τὸ ἐπώνυμον, καὶ ἡ ἐπίγειος πατρὶς αὐτοῦ, ἡ θεοφύλακτος νήσος, Μητιλήνη, ἐκ κώμης, Τζουκαλοχώρι, παρεμοῦ, τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἐλαχίστου, δοῦλου αὐτοῦ Μεθοδίου, ἡ καὶ θύτου, ἐκ κάστρων, Φώκιαις· καὶ ἡ ἀναγινώσκοντες, εὔχαστε ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ τὸν Κύριον, ἐν ἔτει ,ζσδ', ἰνδ. δ'. τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γενήσεως, τοῦ κυρίου, ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾰχϟϛ'. μηνὶ, α'*». Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἑτέρα σημείωσις δηλοῦσα, ὅτι ἡ ἀντιγραφὴ ἔσχε πέρας τῇ 8 ἰουνίου 1696.

—

ΜΕ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον ἐκ φ. 180 περίπου, ὅπερ ἦν κτῆμα τοῦ διδασκάλου Φιλοθέου τοῦ ἐξ Ἄνδρου. *Ὁμήρου* Ἰλιάδος Α, Β, καὶ *Θουκυδίδου* βιβλίον Α' καὶ Β' — *Πλάτωνος* Τίμων ὁ μισάνθρωπος (μετὰ ψυχαγωγίας). Ἐγράφη τῷ 1814.

—

ΜϚ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον ἐκ φ. 220 περίπου, γραφὲν ὑπὸ Φιλοθέου τοῦ ἐξ Ἄνδρου μαθητεύοντος ἐν Πάτμῳ. Περιλαμβάνει λόγους Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ καὶ κανόνας ἰαμβικοὺς ἐκκλησιαστικοὺς μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας — καὶ παραφράσεις Δανιὴλ Πατμίου τοῦ Κεραμέως μελετῶν τινων τοῦ Λιβανίου, τοῦ πρὸς τοὺς νέους λόγου Βα-

σιλείου Καισαρείας, καὶ τοῦ περὶ φιλίας λόγου Θεμιστίου. Αἱ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἑρμηνεῖαι καὶ παραφράσεις ἐδιδάσκοντο ἐν τῇ κατὰ Πάτμον σχολῇ. Εὕρηται καὶ σημείωμα· «*Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ διδασκάλου Φιλοθέου εἶναι ἑτοῦτο τὸ βιβλίον : 1773*».

—

ΜΖ'. (Ἐκκλησία ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῇ κώμῃ Σκόπελος). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον ἐκ φ. 28, γραφὲν ὑπερμεσούσης ΙΗ' ἑκατ. *Ἀκολουθία* τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ.

—

ΜΗ'. (Ἐν τῇ κώμῃ Ἵππιος· ἐκκλησ. τοῦ ἁγ. Προκοπίου). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8ον ἐκ φ. 12. *Ἀκολουθία* τοῦ ἁγίου Προκοπίου, ψαλλομένη τῇ 8 ἰουλίου. Ἐν τέλει· «*Ἐγραύθη ἡ παροῦσα ἱερὰ ἀκολουθία ἐν ἔτει, ἀψπά: ἐν αὐγούστῳ· ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ, διὰ ἐξόδων καὶ ἀναλωμάτων τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου καθηγουμένου κυρίου Λαυρεντίου, χειρὶ δὲ καὶ κόποις, εὐτελοῦς προηγουμένου Κυρίλλου*».

—

ΜΘ'. Ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ τῆς μητροπόλεως Μιτυλήνης). Τεῦχος χαρτῶον εἰς μέγα 4ον τῆς ΙΔ' ἑκατ. οὐ πολλὰ φύλλα ἐπεδιορθώθησαν καὶ ἀνεπληρώθησαν περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ' ἑκατ. **Μηναῖον δεκεμβρίου**, ἔχον ἐν τέλει σημείωμα· «† *Ἀνεκαινίσθησαν οἱ βίβλη τὸν παμεγίστον Ταξιάρχῶν τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Κριοκώπου διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, Ματθαίου μοναχοῦ*».

—

Ν'. (Ἐν Μιτυλήνῃ· ἐκκλ. ἁγ. Συμεών). Τεῦχος μεμβράν. εἰς 8ον (0,20×0,155) ἐκ φ. 349. Ι'—ΙΑ' ἑκατ. *Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια*, ὧν προτάσσονται οἱ πίνακες τῶν κεφ. Ἐν φ. 1—2 χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῷ. Φ. 3—6 τέσσαρες πίνακες κεκοσμημένοι καὶ κεχρυσωμένοι. Φ. 9 λειογραφία παριστῶσα τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον· ἑτέρα τοῦ εὐαγγ. Μάρκου ἐν φ. 106. Ἀφιερώθη δὲ τὸ τεῦχος τοῦτο τῇ ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Συμεὼν παρὰ ἀρχιμανδρίτου Νικηφόρου Βρανᾶ, οὗ ὁ πατὴρ ἀπεβίω τῇ 24 ἰανουαρίου 1783, ἡ δὲ μήτηρ Ἐριγοὺ τῇ 19 αὐγούστου 1782.

—

ΝΑ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶον εἰς 4ον (0,27×0,20) ἐκ φ. 22, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. *Ἀκολουθία* τοῦ ἁγ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου, ψαλλομένη τῇ ι' ἰουλίου. Ὁ βίος αὐτοῦ ἐν παραφράσει.

—

ΝΒ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτ. εἰς 8ον (0,205×0,15) ἐκ φ. 69. Σύγκειται ἐκ τριῶν προσερραμμένων φυλλαδίων διαφόρων ἐτῶν. α') Ἀκολουθίαι τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος (φ. 1—9) καὶ Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης (6 μαίου, φ. 10—19), ἔχουσαι ἐν τέλει τοὺς ἑπομένους στίχους· «*Τῇ παρακλήσ(ε)ι τοῦ χατζῆ Δημητρίου | τοῦ Μιτυλίνης, ἁγίου Γεωργίου, | συντεθέμην ἅπασαν ἀκολουθίαν, | καίπερ μὴ ἔχων ὡς πρέπει τὴν σοφίαν, | Ἀθανάσιος Λίνδιος Ἰβηρίτης*[1] : | *μελανείμων ἄναγνος ὁ μακερδύτης* : | *ἐξ εὐλαβείας κ' ἀγάπης τῆς τῶν δύω | τῆς πρὸς τὸν Δημήτριον καὶ Γεώργιον θεῖον*». — β') Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γρηγορίου ἐπ. Ἄσσου μετὰ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν ἀρχαΐζοντι ἰδιώματι (φ. 20—35). Ἐν τέλει· «*Αἱ παροῦσαι τρεῖς ἀκολουθίαι, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρόνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν τοῦ τε Γεωργίου, ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσοῦ ἐγράφησαν κατὰ τὸ : ᾳψοζ, ἔτος ἐν μηνὶ, ἰουλίου : κη' : διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου, τοῦ πίκλην Φωτί, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μιτυλήνης. Εὔχεσθαι οἱ ἐντυγχάνοντες τὸν παρὸν βιβλιαρίδιον*». — γ') Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μιχαὴλ Συνάδων ψαλλομένη τῇ κγ' μαίου, καὶ κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγ. Χαράλαμπον ψαλλόμενος ἐν φόβῳ πανώλης (φ. 37—50). Ἐν τέλει· «*1823: ἰανναρίου 18 : Μιτυλήνη : ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ δούλου τοῦ ἁγίου Θεοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημαρίδη τοῦ ὄντος μου ἐνέχειρον, ἐν τῇ νήσῳ Μιτυλήνῃ, καὶ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου νὰ μᾶς ἀπαλάξῃ : Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε κἀμοῦ τοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημαριάδους*». — δ') φ. 52—69. Βίβλος περιέχουσα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγ. ἐνδ. ἱερομάρ. Θεράποντος : ψαλλομένη κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μαίου μηνός, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὴν ἐν τοῖς μηναίοις ὡς δεῖ γεγραμμένην κατὰ τὴν τάξιν τε καὶ τὸ ἔθος τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, ἐγράφη ἐνταῦθα ἀνελλιπῶς διὰ

1) Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογ. σ. 604—.

προτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μιτυλήνης Κυρίου Ἱερεμίου, καὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἱεροθέου Λεσβίου, ἥτις καὶ ἀφιερώθη τῷ πανσέπτῳ καὶ θειοτάτῳ ναῷ τοῦ ὁσ. καὶ θεοφ. π. ἡ. Συμεὼν τοῦ στυλίτου. Ἐγράφη δὲ ἐν Μιτυλήνῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ : ᾳψζῳ ἐν μηνὶ μαΐῳ λαῃ : —Μέμνησθε δέ μου ἀδελφοὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ σύγγνωτέ μου τῆς πρὸς τὸ γράφειν ἀπειρίας. Ἱερόθεος ἱερομόναχος Λέσβιος καὶ ἐφημέριος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ »· ἐπωνυμεῖτο δὲ Ἐπανωμάτης, καθ' ἕτερον ἐν τέλει σημειωμά του.

—

ΝΓ'. (Αὐτόθι· ἐν τῇ ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Θεράποντος). Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,25 × 0,175) ἐκ φ. 24 γραφὲν ἐν Μιτυλήνῃ, μηνὶ ἰουνίῳ 1785, ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοσυγκέλλου, προτροπῇ Ἱερεμίου μητροπ. Μιτυλήνης. *Ἀκολουθία* τοῦ ἁγ. Θεράποντος, ἔχουσα ἐν τέλει στίχους τινάς· « *Μνήσθητι δέσποτα Χριστὲ κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου,* | *λιταῖς τοῦ σοῦ Θεράποντος, Ἀγαπίου Παρίου* | *τοῦ ἐπιδιορθώσαντος δέλτον τὴν τοῦ ἁγίου,* | *χάριν εὑρεῖν καὶ ἔλεος παρὰ σοῦ τοῦ Κυρίου,* | *τοῦ ἀρχιδιακόνου τε αὐτοῦ τοῦ Μιτυλήνης* | *Ἱερεμίου τοῦ σοφοῦ τοῦ ὄντος ἐκ τῆς Κρήτης :* | *Ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε,* | *πέμπτῳ τῷ σωτηρίῳ δὲ τῷ ὀγδοηκοστῷ τε* » κτλ.

—

ΝΔ'. (Αὐτόθι). Τεῦχος χαρτῶν εἰς 8ον (0,238 × 0,175) ἐκ φ. 10. *Ἀκολουθία* τοῦ ἁγίου Θεράποντος, ἀντιγραφεῖσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΝΓ' ὑπὸ Μακαρίου ἱεροδιακόνου τοῦ Κομνηνοῦ, μηνὶ ἀπριλίῳ 1809.

ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΙΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

(σωζομένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μονῆς Λειμῶνος).

Ἀριθ. 1. Γράμμα ἐπὶ μεμβράνης τοῦ ἔτους 6995 (= 1486), ὀκτωβρίου 19, δι' οὗ ὁ Ἐφέσου μητροπολίτης Δανιὴλ καὶ ἔξαρχος καθολικὸς πάσης νήσου Μιτυλήνης ἐπικυροῖ γράμμα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Συμεὼν Λ', ὅπερ ἐπιτρέπει τῇ γυναικὶ τοῦ πρώην οἰκονόμου Μεθύμνης παπᾶ Ξενητοῦ, ἵνα εἰσάγῃ ἱερέα ὃν τινα βούλεται εἰς τὸν ναόν, ὃν ἠγόρασε παρὰ τῆς ἐξουσίας τῶν νῦν κατακυριευόντων τῆς νήσου Μιτυλήνης. (Κατεχωρίσθη ἐν τῷ ἀρχαιολ. παραρτήματι τοῦ ΙΖ' τόμου Ἑλλ. Φ. Συλλ. σ. 56).

Ἀριθ. 2. Γράμμα προσηλωτικὸν Μανουὴλ Ἀγαλλιανοῦ, πατρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου καὶ Σακελλίου Μηθύμνης, συνταγὲν μαρτίῳ 25 τοῦ 7035 ἔτους, ἤτοι τῷ 1527. Ἀνάγνωθι αὐτὸ ἐν σελ. 6—7.

Ἀριθ. 3. Σιγιλλιῶδες ἐπὶ μεμβράνης γράμμα τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Ἱερεμίου Α', ἀπολυθὲν κατὰ μῆνα ἰούνιον, ἰνδ. ιε', ἐν ἔτει 7035 = τῷ 1527, καὶ προσεπικυρωθὲν βραδύτερον ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν πατριαρχῶν Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωακεὶμ Ἀντιοχείας. Ὅρα σελ. 7—8.

Ἀριθ. 4. Ὅρα σελ. 129.

Ἀριθ. 5. Ἐπὶ μεμβράνης, ὕψ. 0,54, πλ. 0,50, μετὰ μολυβδοβούλλου ἀχρονολογήτου. Ἱερεμίου Α' Κ)πόλεως σιγίλλιον ἀπολυθὲν μηνὶ μαρτίῳ, ἰνδ. δ', ἔτους 7039 = 1531 καὶ κατασφαλίζον τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀδέσποτον τῆς ὑπὸ τοῦ Μηθύμνης μητροπολίτου Ἰγνατίου ἀνεγερθείσης ἐκ θεμελίων μονῆς τοῦ Ταξιάρχου τῶν ἄνω Δυνάμεων, ᾗ τινι προσήρτηται καὶ τὸ πατριαρχικὸν σταυροπήγιον, ἡ Παναγία ἡ Μερσινιώτισσα, ὅπερ ἀνέκτισεν ὁ αὐτὸς Ἰγνάτιος, καὶ δι' ὃ οἱ ἐν τῷ Ταξιάρχῃ μοναχοὶ ὀφείλουσιν « ἐκπληροῦν τὸ κατ' ἔτος διδόμενον κανονικόν ». Ἐπεκυρώθη καὶ τοῦτο βραδύτερον ταῖς ὑπογραφαῖς Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωακεὶμ Ἀντιοχείας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθ. 6. Ἐπὶ μεμβρ. (0,582×0,465) μετὰ τοῦ μολυβδοβούλλου δευτέρας ἐκδόσεως. Ἱερεμίου Α′ Κ)πόλεως σιγίλλιον ἀπολυθὲν μηνὶ μαΐῳ, ἰνδ. ιγ′, ἔτους 7048 = 1540, δι' οὗ κατασφαλίζονται αἱ προνομίαι τῆς γυναικείας μονῆς Μερσινιωτίσσης. Τὸ γνήσιον αὐτοῦ κατησφάλισται ταῖς ὑπογραφαῖς Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωακεὶμ Ἀντιοχείας. Ἐν τῷ σιγιλλίῳ τούτῳ ὁρίζεται, ἵνα ἡ μονὴ αὕτη τελῇ « καὶ τὸ σύνηθες τεταγμένον ἐτήσιον κανονικὸν καὶ τέλος τῇ καθολικῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ ἄσπρα, ὡς ἐτάχθη, ἑβδομήκοντα πέντε ».

Ἀριθ. 7. Ἐπὶ μεμβρ. (527×345) ἄνευ μολυβδοβούλλου. Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας σιγίλλιον τοῦ ἔτους 7083=1575 (φευρ. ἰνδ. γ′), δι' οὗ ἐπικυροῦνται τὰ σιγιλλιώδη γράμματα τῶν πατριαρχῶν Κ)πόλεως Ἱερεμίου Α′ καὶ Διονυσίου Β′ (ὅρα σελ. 10—12) καὶ αἱ διαθῆκαι τοῦ τε « αἰωνίως μακαριστοῦ » κτίτορος ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, Ἰγνατίου Μηθύμνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μεθοδίου μοναχοῦ. Συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη ἐπιτοπίως, φέρει δὲ καὶ τὴν ἰδιόχειρον τοῦ Ἰωακεὶμ Ἀντιοχείας ὑπογραφήν.

Ἀριθ. 8. Ἐπὶ χάρτου (0,215×0,305). Ἱερεμίου Α′ Κ)πόλεως γράμμα πρὸς τὸν Μηθύμνης (Ἰγνάτιον) κατὰ ἱερέων μὴ βουλομένων θάψαι ἐκ ζηλοτυπίας τοὺς ἐνδιαθέτως καταλιμπάνοντας χριστιανοὺς τῷ μοναστηρίῳ τῶν Ταξιαρχῶν « εἴ τι ἂν ἐθελήσωσιν ἐξ ἰδίας αὐτῶν προαιρέσεως ». Φέρει τὸ ἰδιόχειρον « μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ζ′ », συμπιπτούσης τῷ 1534—1535 ἔτει.

Ἀριθ. 9. Ἐπὶ χάρτου (0,215×0,313). Ἱερεμίου Β′ Κ)πόλεως ἔγγραφον ἐπικυρωτικὸν ἀφιερώσεως τοῦ μονυδρίου τοῦ ἁγ. Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ παρὰ τοῦ τελευτήσαντος Ῥηγοπούλου, τοῦ μετονομασθέντος Γαβριὴλ μοναχοῦ (7086=1578, αὐγ. ἰνδικτ. ς′). Ὅρα σελ. 120.

Ἀριθ. 10. Ἐπὶ χάρτου (0,45×0,305) Ἱερεμίου Β′ γράμμα πρὸς τὸν Μηθύμνης, δεύτερον καὶ σφοδρότερον, κατασφαλίζον ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τῶν συγγενῶν τὰ διὰ διαθήκης κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματά τε καὶ πράγματα παρὰ Δούκα τοῦ Παλαιολόγου· « μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ζ′ », συμπιπτούσης τῷ 1579 ἔτει.

Ἀριθ. 11. Ἐπὶ χάρτου (0,49×0,355). Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας γράμμα ἀσφαλιστικὸν δοθὲν κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ διατριβὴν ἐν Λέσβῳ (26 ἀπριλ. ἰνδικτ. ιϐ′, ἔτους 7092 = 1584) καὶ προσεπικυροῦν τὰ ἐν ταῖς διαθήκαις καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς σιγιλλίοις διαταχθέντα περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ Μερσινιωτίσσης μοναζουσῶν. Ἐν τῷ γράμματι τούτῳ ἀναφέρονται διαχειριστικοὶ ἐπίτροποι ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, οὓς εὗρεν ἐν ἐνεργείᾳ ὁ ἱερὸς Σίλβεστρος καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται ὧδε, ὡς δηλοῦντα τὴν ἀρχαιότητα ἐνίων οἰκογενειῶν, περὶ ὧν ἐλάχισται εἰδήσεις σώζονται: Κιλαδίτης τοῦ Μαρτζέλου ὁ τοῦ Χιμευτοῦ, Κωνσταντὶς ὁ τοῦ Λέου, Δημήτριος Μανουὴλ τοῦ Κεφαλᾶ, Παῦλος τοῦ Ράλι[1], Ἀντώνιος Δημητρίου τοῦ Κεφαλᾶ καὶ Δούκας Ρεΐζης ὁ λεγόμενος τῆς Θεοδώρας.

Ἀριθ. 12. Ἐπὶ χάρτου (0,475×0,337). Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας σιγιλλιώδης διάταξις περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἐν τῇ Μερσινιωτίσσῃ μοναζουσῶν, ἀπολυθεῖσα κατὰ τὸ 7092= 1584 ἔτος, ἰνδικτιῶνος ιϐ′. Ἐν αὐτῇ λέγει περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰγνατίου μητροπολίτου Μηθύμνης, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐν Λέσβῳ διαμονήν του «καὶ αὐτοχείρως ἀνακομιδὴν ποιήσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ λείψανον εὗρεν αὐτό, ὡς καὶ μεμαρτύρητο ὑπὸ πάντων, τίμιον». Συνυπέγραψε καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ.

Ἀριθ. 13. Ἐπὶ χάρτου (0,432×0,322). Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας σιγιλλιῶδες γράμμα τοῦ 7092=1584 ἔτους, ἰνδικτ. ιϐ′, ἐνισχύον τὸ κῦρος τῶν διαθηκῶν τοῦ ἱεροῦ Ἰγνατίου, περὶ οὗ καὶ πάλιν γράφει, ὅτι «ἀνακομιδὴν ποιήσας οἰκειοχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ τίμιον λείψανον εὗρεν αὐτὸ μυροβλυτοῦν, ὡς καὶ τὰ ἔργα καὶ ὁ βίος αὐτοῦ ἐμαρτύρει».

Ἀριθ. 14. Ἐπὶ μεμβρ. (0,77×0,53) μετὰ μολυβδοβούλλου. Θεολήπτου Β′ Κων]πόλεως σιγίλλιον, δι' οὗ γνώμῃ κοινῇ τῶν καθευρεθέντων, τοῦ τε Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου, τοῦ Ἀντιοχείας Ἰωακεὶμ καὶ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων, ἀμφότερα τὰ μοναστήρια, τό τε γυναικεῖον καὶ τὸ ἀνδρῶον, ὀνομάζονται καθολικὰ σταυροπήγια τῆς καθολικῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπικυροῦνται αἱ τοῦ κτίτορος διαθῆκαι, κηρύσσονται κοινοβιακά, καὶ σὺν ἄλλοις ὁρίζεται ἵνα «ὁ κατὰ καιροὺς πατριάρχης

1) Ἐν Turcograeciæ σ. 260—61 ὑπάρχει ἐπιστολὴ ἀχρονολόγητος τοῦ Κ)πόλεως Ἱερεμίου Β′ ἀποκαθιστῶσα Ἰωάννην τὸν Ῥάλλην ἐπίτροπον καὶ ἔξαρχον αὐτοῦ πρὸς συλλογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀργοῦ καταστάντος Μηθύμνης (Ἱππολύτου?) χρεωστουμένων χαρατζίων καὶ πατριαρχικῶν δόσεων.

μηδὲν ἄλλο ἐκεῖθεν ἔχῃ ἢ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ». Ἀπολέλυται τῷ 7093=1585 ἔτει. Προσυπέγραψαν δὲ ὅ τε Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ἀντιοχείας.

15. Ἐπὶ μεμβρ. (0,555×0,395). Ἱερεμίου Β΄ Κ]πόλεως συνοδικὴ πρᾶξις ἀποκαθιστῶσα μητροπολίτην Μιτυλήνης τὸν σακελλάριον τῆς αὐτῆς μητροπόλεως «κὺρ Παλαιολόγον, τὸν μετονομασθέντα νῦν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Παΐσιον, ἄνδρα ἄξιον καὶ ἁρμόδιον, καὶ μεμαρτυρημένον δι' ἀναφορᾶς ἐνυπογράφου παρὰ τῶν ἐκεῖσε πάντων, εἰς προστασίαν λαοῦ καὶ διοίκησιν». Ἀπολέλυται τῇ 6 αὐγούστου τοῦ 7098=1590 ἔτους, ἰνδικτ. γ΄. Ἐν αὐτῇ μέλη τῆς συνόδου ἀναφέρονται ὁ Φιλιππουπόλεως Θεοφάνης, ὁ Λαρίσσης Ἰωάσαφ καὶ ὁ ἐπίσκοπος Μυριοφύτου Σέργιος.

Ἀριθ. 16. Ἐπὶ μεμβρ. (0,65×0,454). Γαβριὴλ Α΄ Κ]πόλεως σιγιλλιῶδες γράμμα περὶ τοῦ μονυδρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ, μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτ. θ΄, ἔτους 7104=1596. Κατεχωρίσθη ἐν σελ. 120—121.

17. Ἐπὶ χάρτου (0,424×0,308). Ματθαίου Β΄ Κ]πόλεως γράμμα συνοδικὸν βεβαιωτικὸν περὶ τῶν ἀφιερωθέντων ὑπὸ τοῦ Μιτυλήνης Παϊσίου ἱερῶν ἀμφίων. Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδ. ιδ΄, ἔτους 7109=1601. Ὑπογραφαὶ τοῦ Ἀδριανουπόλεως Ἀνθίμου, Ἀθηνῶν Θεοφάνους, Βάρνης Θεολήπτου, Διδυμοτείχου . . ., Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης (?) Γαβριήλ, Αἴνου Παρθενίου, Λακεδαιμονίας Χρυσάνθου, Ἀμυκλῶν Καλλινίκου, Ζητουνίου Δανιήλ, Λαρίσσης Θεωνᾶ, Ἱέρακος μεγάλου λογοθέτου τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Καισαρείας, τοῦ μεγάλ. σκευοφύλακος, τοῦ μεγ. ῥήτορος, τοῦ ῥήτορος, τοῦ λογοθέτου Ἀλεξάνδρου.

Ἀριθ. 18. Ἐπὶ μεμβρ. (0,715×0,605) μετὰ μολυβδοβούλλου ἀχρονολογήτου. Ῥαφαὴλ Β΄ Κ]πόλεως σιγιλλιῶδες ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, ὡς καὶ τοῦ ἐν τῷ Παρασιγίῳ. Μηνὶ νοεμβρ. 6, ἰνδικτ. δ΄, ἔτους 7114=1605. Προσυπεγράφη ὑπὸ τριῶν ἀρχιερέων, τοῦ Σερρῶν Ἰωάσαφ, τοῦ Σμύρνης Γαβριὴλ καί τινος ἀρχιεπισκόπου, οὗ τὸ ὄνομα δυσσύμβλητον.

Ἀριθ. 19. Ἐπὶ χάρτου (0,433×0,302). Ῥαφαὴλ Β΄ Κ/πόλεως συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα περὶ τῶν ἀφιερωθέντων ἱερῶν ἀμφίων ὑπὸ τοῦ Μιτυλήνης Παϊσίου. Μηνὶ νοεμβρ., ἰνδικτ. δ΄, ἔτους 7114=1605. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Σερρῶν Ἰωάσαφ, τοῦ Σμύρνης Γαβριὴλ κτλ.

Ἀριθ. 20. Ἐπὶ μεμβρ. (0,685×0,565) μετὰ μολυβδοβούλλου ἀχρονολογήτου. Νεοφύτου Β΄ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιωτήριον σιγιλλιῶδες γράμμα περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀμφοτέρων τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν, τοῦ τε Ταξιάρχου καὶ τῆς Μερσινιωτίσσης[1]. Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδικτ. ζ΄, ἔτους 7117=1608. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀδριανουπόλεως Ἀνθίμου, τοῦ Βερροίας Παϊσίου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Μιτυλήνης Σωφρονίου, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Καλλινίκου, τοῦ μητροπολίτου Ναυπλίου καὶ Ἄργους καὶ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου Παρθενίου, τοῦ Μηθύμνης Κωνσταντίου, τοῦ μεγάλου λογοθέτου Ἱέρακος ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀθηνῶν, καὶ ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου, ἔχοντος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Φιλιππουπόλεως, τοῦ Σερρῶν καὶ τοῦ Δρύστρας.

Ἀριθ. 21. Ἐπὶ χάρτου, Νεοφύτου Β΄ Κ/πόλεως συνοδικὸν συγχωρητικὸν γράμμα, ἐξ οὗ πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ μητροπολ. Μιτυλήνης Παΐσιος « οὐδὲν ἄλλο ἐπαφῆκεν ἀποθήσκων, πλὴν ὧν ἀφιερώσατο ἐπὶ ζωῆς αὐτοῦ ἑκουσίως, καὶ ἀδιάστως παραίτησιν δοὺς καὶ μεγαλόσχημος γεγονώς, καὶ ζήσας ὑπὲρ τοὺς ὀκτὼ χρόνους ἐν τῇ κοινοβιακῇ » ταύτῃ μονῇ τοῦ Ταξιάρχου. Μηνὶ αὐγούστῳ 22, ἰνδικτ. ή, ἔτους 7118=1610. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Μονεμβασίας Γερμανοῦ, τοῦ Λαρίσσης Τιμοθέου, τοῦ Ἀγκύρας Ἀρσενίου, τοῦ Ἰκονίου καὶ Τυάνων Νικηφόρου, τοῦ Μιτυλήνης Παρθενίου, τοῦ πρώην Διδυμοτείχου... ....., τοῦ ἀρχιεπ. Δημητζάνης ....., τοῦ Μηθύμνης Γρηγορίου, τοῦ Νικομηδείας Δανιήλ, τοῦ μεγάλου ῥήτορος, ἔχοντος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Λαρίσσης, τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Θηβῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου, ἔχοντος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Τουρνόβου, τοῦ Π. Πατρῶν, τοῦ Ἰωαννίνων, τοῦ Σερρῶν καὶ τοῦ Μεσημβρίας.

Ἀριθ. 22. Ἐπὶ μεμβρ. (0,625×0,46).

---

1) Ἀντίγραφον εὕρηται καὶ ἐν τῇ νομικῇ συναγωγῇ τοῦ Δοσιθέου. Ὅρα **Σάθα**, Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. Γ΄, σ. 555.

Τιμοθέου Α΄ Κ/πόλεως ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα περὶ τῶν διὰ διαθήκης κληρονομηθέντων τῇ μονῇ ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων παρὰ τοῦ μακαρίτου Μηθύμνης Γρηγορίου. Μηνὶ φεβρ., ἰνδικτ. 6΄, ἔτους [7126=1616. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Π. Πατρῶν Θεοφάνους, τοῦ Ἀμασείας Γρηγορίου, τοῦ ..... Μακαρίου, τοῦ Προικοννήσου Κλήμεντος, τοῦ Σερρῶν Τιμοθέου καὶ τοῦ Μηθύμνης Γαβριήλ.

Ἀριθ. 23. Ἐπὶ μεμβρ. (0,685×0,53). Κυρίλλου Α΄ τοῦ Λουκάρεως, πατριάρχου Κ/πόλεως, ἐπιβεβαιωτήριον σιγιλλιῶδες γράμμα, δι' οὗ « ἄρτι τοὺς οἴακας ταύτης τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ἀναδεξαμένου», ἐπικυροῖ τὰς σταυροπηγιακὰς προνομίας ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, τῆς τε γυναικείας καὶ τῆς ἀνδρώας, « μηδενὶ μηδὲν ὀφειλουσῶν τελεῖν καὶ διδόναι, εἰμὴ μόνον τὸ μνημόσυνον τῷ κατὰ καιροὺς οἰκουμ. πατριάρχῃ, καὶ λυχνοκαίας ἕνεκα τὸ κατ' ἔτος διδόμενον ἥμισυ καντάριον τοῦ ἐλαίου». Μηνὶ μαρτίῳ 7, ἰνδικτ. δ΄, ἔτους 7129 = 1621. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας Γερασίμου, τοῦ Κυζίκου Παρθενίου, τοῦ Μεσημβρίας Κυπριανοῦ, τοῦ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου Ἰγνατίου, τοῦ Ἰωαννίνων..... καὶ τριῶν ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα δυσανάγνωστα.

Ἀριθ. 24. Ἐπὶ χάρτου (0,43×0,573). Κυρίλλου Α΄ Κ/πόλεως ἐπιβεβαιωτήριον συνοδικὸν γράμμα, ἵνα ὁ οἰκειοθελῶς παραιτηθεὶς Μιτυλήνης Κωνστάντιος —« ἀρχιερατεύσας πρὸ χρόνων ἔν τε τῇ μητροπόλει Λήμνου καὶ ἐν Μιτυλήνῃ ἱκανῶς » — μένῃ κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λειμῶνος ἀνενόχλητος, ἀνεπηρέαστα δὲ ὦσι τὰ αὐτῇ προσηλωθέντα παρ' αὐτοῦ κινητά τε καὶ ἀκίνητα κτήματα καὶ πράγματα, ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων πατέρων, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ μητροπολίτου Κωνσταντίου, δοῦναι τῇ μεγ. Ἐκκλησίᾳ δεκακιςχίλια ἄσπρα. Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτ. ιϐ΄, 1629. Προσυπεγράφη ὑπὸ 7 ἀρχιερέων, ὡς τοῦ Ἡρακλείας Νεοφύτου, τοῦ Π. Πατρῶν Θεοφάνους, τοῦ Προύσσης Παναρέτου (?), τοῦ Ἀδριανουπόλεως Παρθενίου, κτλ.

Ἀριθ. 25. Ἐπὶ χάρτου. Κυρίλλου Α΄ Κ/πόλεως γράμμα πρὸς τὸν Μηθύμνης κατὰ τῶν βουλομένων ἀποξενῶσαι τὸ ἐν τῷ Παρασιγίῳ μονύδριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Μηνὶ δεκεμβρ., ἰνδικτ. α΄, ἔτους 1632.

Ἀριθ. 26. Ἐπὶ χάρτου. Κυρίλλου Β΄ τοῦ ἐκ Βερροίας γράμμα συνοδικὸν περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ ἤδη ἀποβιώσαντος πρώην Μιτυλήνης Κωνσταντίου. Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτ. δ΄ (= 1636). Προσυπεγράφησαν ὁ Ἀγκύρας Λαυρέντιος, ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος, ὁ Διδυμοτείχου Διονύσιος, ὁ Κορίνθου Δανιήλ, ὁ Ἰωαννίνων Παρθένιος, ὁ Δρυϊνουπόλεως Κάλλιστος, ὁ Σμύρνης Μακάριος, ὁ Βάρνης Μελέτιος, ὁ Ναυπάκτου Λαυρέντιος, ὁ Λακεδαιμονίας Ἰωάσαφ, ὁ Φιλίππων καὶ Δράμας Θεόκλητος, ὁ Διαυλείας καὶ Ταλαντίου Δανιήλ, καὶ δύο ἕτεροι μητροπολῖται, ὧν τὰ ὀνόματα δυσξύμβλητα.

Ἀριθ. 27. Ἐπὶ μεμβρ. (0,72×0,505) μετὰ μολυβδοβούλλου ἀχρονολογήτου. Ἰωαννικίου Β΄ Κωνσταντινουπόλεως σιγιλλιῶδες ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα περὶ τῶν προνομιῶν καὶ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦ Ταξιάρχου, τῆς Μερσινιωτίσσης καὶ τοῦ Παρασιγίου. Φευρουαρ. 5, ἰνδικτ. ε΄, ἔτους 7160=1652. Προσυπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείας Μεθοδίου, τοῦ Κυζίκου Ἀνθίμου, τοῦ Νικομηδείας Κυρίλλου, τοῦ Χαλκηδόνος Γαβριήλ, τοῦ Μηθύμνης Ἀνθίμου, τοῦ Λαρίσσης Παϊσίου, τοῦ Φαναρίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ Προύσσης Κλήμεντος.

Ἀριθ. 28. Ἐπὶ χάρτου. Κυρίλλου Δ΄ Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀνθίμου μητροπολίτου Ἰκονίου. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτ. ς΄, ἔτους 1713. Συνυπεγράφησαν ὁ Κυζίκου Λαυρέντιος, ὁ Νικομηδείας Παρθένιος, ὁ Χαλκηδόνος Στέφανος, ὁ Θεσσαλονίκης ...., ὁ Νικαίας Γα ...., ὁ Ἀγκύρας Μελέτιος, ὁ Αἴνου Νεόφυτος, ὁ Βιζύης Νικόλαος, ὁ Σερρῶν Κωνσταντῖνος, ὁ Βάρνης Καλλίνικος, ὁ Μιτυλήνης Νικόδημος.

Ἀριθ. 29. Ἐπὶ χάρτου (0,443×0,315) Κοσμᾶ Γ΄ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους Μανταμάδου περὶ τῆς περιουσίας τῆς ἀποθανούσης Περμαθούλας, γυναικὸς Γεωργίου. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτ. ζ΄ (= 1714). Συνυπογράφονται ὁ Κυζίκου Λαυρέντιος, ὁ Νικομηδείας Παρθένιος, ὁ Νικαίας Γεννάδιος, ὁ Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος, ὁ Δρύστρας Ἱερόθεος, ὁ Μηθύμνης Μελέτιος.

Ἀριθ. 30. Ἐπὶ χάρτου (0,432×0,305). Κοσμᾶ Γ΄ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους Μανταμάδου περὶ τῆς κατακρατουμένης περιουσίας τῆς μοναχῆς Μελάνης. Μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος ζ΄. Συνυπογράφονται ὁ Κυζίκου Αὐξέντιος, ὁ Νικομηδείας Παρθένιος, ὁ Νικαίας Γεννάδιος, ὁ

Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος, ὁ Δρύστρας Ἱερόθεος, ὁ Μηθύμνης Μελέτιος (?).

Ἀριθ. 31. Ἐπὶ χάρτου (0,446×0,312). Κοσμᾶ Γ′ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Κεράμη περὶ Στρατηγάκη τινὸς καὶ περὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτοῦ δοσιμάτων (φόρων). Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτ. η′. Συνυπογράφονται ὁ Ἡρακλείας Γεννάδιος, ὁ Κυζίκου Αὐξέντιος, ὁ Νικομηδείας Παΐσιος, ὁ Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, ὁ Δρύστρας Ἱερόθεος, ὁ Μηθύμνης Μελέτιος (?).

Ἀριθ. 32. Ἐπὶ χάρτου (0,425×0,31). Ἱερεμίου Γ′ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τοὺς κατοίκους Μολύβου περὶ Γρηγορίου ἱερομονάχου καταλιπόντος τὴν μετάνοιάν του. Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτ. θ′, ἔτους 1716. Συνυπεγράφησαν ὁ Ἡρακλείας Γεννάδιος, ὁ Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος, ὁ Αἴνου Δανιὴλ, ὁ Μιτυλήνης Νικόδημος, ὁ Μηθύμνης Μελέτιος (?).

Ἀριθ. 33. Ἐπὶ χάρτου. Ἱερεμίου Γ′ Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Ἁγίου Κοσμᾶ καὶ Ἀχυρῶνος περὶ τῆς περιουσίας Ἰωνᾶ μοναχοῦ. Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτιῶνος θ′. Συνυπεγράφη ὑπὸ ἑπτὰ ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 34. Ἐπὶ χάρτου. Ἱερεμίου Γ′ Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Ἀθύρας περὶ τῶν ἑκατὸν γροσίων τοῦ ἀποβιώσαντος μοναχοῦ Γερμανοῦ. Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτιῶνος δ′. Ὑπογραφαί. Ἡρακλείας Δανιήλ, Νικαίας Γεράσιμος, Βερροίας Μακάριος.

Ἀριθ. 35. Ἐπὶ χάρτου. Νεοφύτου Ϛ′ Κ/πόλεως ἀγγελτήριος ἐπιστολὴ περὶ ἐκδόσεως σιγιλλίου. 18 σεπτεμβρίου 1737. Κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ γράμματος σωζομένην κηρωτὴν σφραγῖδα, ἔτος ἐνθρονίσεως τοῦ Νεοφύτου εἶναι τὸ 1734.

Ἀριθ. 36. Νεοφύτου Ϛ′ Κωνσταντινουπόλεως εὐχετικὸν καὶ συμβουλευτικὸν γράμμα, ἐν ᾧ ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τότε Μηθύμνης Ἀρσενίου. 11 φεβρουαρίου 1738.

Ἀριθ. 37. Νεοφύτου Ϛ′ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς πατέρας τῆς μονῆς περὶ τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ἡγουμένου τρία ἐτήσια ἐξαρχικὰ δικαιώματα, τῷ τε ἄρχοντι Μιχαλάκῃ Καρυοφύλλῃ καὶ τῷ μεγάλῳ πριμικηρίῳ Τζανῇ. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτιῶνος γ′, ἔτους 1740. Ὑπογραφαὶ τεσσάρων ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 38. Νεοφύτου Ϛ′ Κ/πόλεως συνοδικὸν ἀθωωτικὸν γράμμα περὶ τῶν καλογήρων παπᾶ Διονυσίου, Γαβριὴλ καὶ Παγκρατίου. Μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδικτ. ά, ἔτους 1737. Ὑπογραφαὶ ἐννέα ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 39. Νεοφύτου Ϛ′ Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἐφέσου καὶ Μιτυλήνης περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Περγάμῳ ἀποβιώσαντος Κοσμᾶ ἱερέως. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτιῶνος δ′. (=) Ὑπογρ. 5 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 40. Κυρίλλου Ε′ Κ)πόλεως συνοδικὸν συγχωρητικὸν γράμμα τῆς μοναχῆς Μυρανθίας. Μηνὶ φεβρουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος γ′, ἔτους 1750. Ὑπογραφαὶ 11 ἀρχιερέων καὶ δύο πατριαρχῶν.

Ἀρ. 41. Παϊσίου Β′ Κ/πόλεως συνοδ. συγχωρητικὸν γράμμα τοῦ κεκοιμημένου Δανιὴλ ἱερομονάχου. 1751, νοεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιε′. Συνυπεγράφη ὑπὸ δύο πατριαρχῶν καὶ ἑπτὰ ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 42. Παϊσίου Β′ Κ/πόλεως ἔγγραφον συγχωρητικόν. 1751. Ὑπογραφαὶ δύο ἑτέρων πατριαρχῶν καὶ ἑπτὰ ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 43. Κυρίλλου Ε′ Κ/πόλεως συστατικὸν ἐξάρχου διὰ τὴν συλλογὴν βοηθειῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς μεγ. Ἐκκλησίας. 12 φεβρουαρίου 1755.

Ἀριθ. 44. Σεραφεὶμ Β′ Κ/πόλεως διαταγὴ περὶ ἐξώσεως δύο ξένων μοναχῶν. 7 ὀκτωβρίου 1759.

Ἀριθ. 45. Σαμουὴλ Α′ Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Πλουμάρι περὶ χρηματικῆς ὑποθέσεως Δημητρίου τινὸς Πετριανοῦ ἐπονομαζομένου. Μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτ. ιε′, ἔτους 1766. Ὑπογραφαὶ δύο ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 46. Σαμουὴλ Α′ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Ψιλομετώπου, κατὰ συκοφαντίας γενομένης τῷ ἱερομονάχῳ Μιχαὴλ Ἀλεβρούδῃ. 16 ἀπριλίου 1767. Ὑπογραφαὶ ἕνδεκα ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 47. Θεοδοσίου Β′ Κ)πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Σαντάρι, περὶ τῶν ὀφειλομένων παρά τινος χρημάτων τῷ ἱερομ. Μεθοδίῳ. Μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε′. (=) Ὑπογραφαὶ 4 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 48. Σωφρονίου Β′ Κ)πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν κωμοπόλεων Κιρκαγάτζι καὶ Πέτραν, ἀφορῶσα εἰς χρηματικὴν ὑπόθεσιν. Μηνὶ μαΐου, ἰνδικτιῶ-

νος η', ἔτους 1775. Ὑπογραφαὶ 4 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 49. Σωφρονίου Β' Κ)πόλεως συνοδικὴ ἀπόφασις ὑπὲρ τῆς κοσμιότητος τῶν ἐν τῇ Μερσινιωτίσσῃ ἀσκουμένων γυναικῶν 1775. Ὑπογρ. 10 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 50. Σωφρονίου Β' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ ἀγγελτικὴ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως. 22 ὀκτωβρίου 1775.

Ἀριθ. 51. Σωφρονίου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸν συγχωροχάρτιον συνυπογραφὲν ὑπὸ 13 ἀρχιερέων. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτ. ί, 1777.

Ἀριθ. 52. Σωφρονίου Β' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος ὑπὲρ ἐλέους πρὸς τὴν μονὴν Λειμῶνος. Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτ. ιγ', ἔτους 1780.

Ἀριθ. 53. Γαβριὴλ Δ' Κ/πόλεως συνοδικὸν περὶ τεμαχίων τιμίου ξύλου. Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτ. γ', ἔτους 1785. Ὑπογραφαὶ 9 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 54. Νεοφύτου Ζ' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα πρὸς τὸ χωρίον Πέτρα περὶ χρηματικῆς ὑποθέσεως. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτ. ιά, ἔτους 1793. Ὑπογραφαὶ 12.

Ἀριθ. 55. Νεοφύτου Ζ' Κ/πόλεως συνοδικὸν κατὰ τριῶν μοναχῶν. Μαΐῳ, ἰνδικτ. ιά, ἔτους 1793.

Ἀριθ. 56. Ἐπὶ μεμβρ. (0,715×0,525). Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως σιγίλλιον ἀνακαινιστικὸν κατὰ τὰς τότε κοινῇ ληφθείσας περὶ μοναστηρίων ἀποφάσεις. Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτ. ά, ἔτους 1797. Ὑπογρ. 12 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 57. Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ διασαφητικὴ τοῦ εἰρημένου σιγιλλίου.

Ἀριθ. 58. Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως ἐπιστολή, δι' ἧς ἐκφράζεται ὁ προσήκων τῆς Ἐκκλησίας ἔπαινος περὶ τῆς ἐντελοῦς τῶν πατέρων συμμορφώσεως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νέου ἀνακαινιστικοῦ σιγιλλίου. Μαΐου 23, ἔτους 1798.

Ἀριθ. 59. Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως προτρεπτικόν, ἵνα ἡ μονὴ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ καταπεπτωκότος μοναστηρίου Κριοκόπου διὰ τοῦ διορισμοῦ ἡγουμένου, γιγνομένων οὕτω τῶν πατέρων αὐτῆς νέων ἐκείνου κτητόρων. 24 ἰουνίου 1798.

Ἀριθ. 60. Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως συνοδικὸν πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Ἀνεμότια περὶ τῆς μητρικῆς κληρονομίας Σωσάννης τινὸς μοναχῆς. Μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος 6', ἔτους 1798. Ὑπογραφαὶ 5 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 61. Νεοφύτου Ζ' Κ)πόλεως συνοδικὴ διαταγὴ πρὸς ἀποστολὴν τῆς ἐτησίας μοναστηριακῆς δόσεως τοῦ ἔτους 1799. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρονται καὶ τὰ ὀνόματα ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένης νὰ συνάζῃ «εἰς τὸ ἑξῆς ὅλα τὰ μοναστηριακὰ ἐτήσια» καὶ ἀπαρτιζομένης ἐκ δύο ἀρχιερέων, τοῦ Προϊλάβου καὶ Τομαρόβου Παρθενίου, καὶ τοῦ Μαρωνείας Νεοφύτου. 9 ἰανουαρίου 1800. Ὑπογραφαὶ 6.

Ἀριθ. 62. Νεοφύτου Ζ' Κ)πόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τὰς καλογραίας τῆς Μερσινιωτίσσης ἀγγέλλουσα τὴν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν ἀποφασισθεῖσαν διατριβὴν ἐξοστρακισθείσης φαυλοβίου γυναικός. 23 μαΐου 1800.

Ἀριθ. 63. Καλλινίκου Ε' Κ)πόλεως συνοδικὸν ὑπομνηστικὸν τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς μονῆς ἐκκλησιαστικῆς χρηματικῆς δόσεως τοῦ 1801 ἔτους, 1 δεκεμβρίου 1801. Ὑπογραφαὶ 7.

Ἀριθ. 64. Κυρίλλου Ϛ' Κ)πόλεως ἔντυπος εἰρηνικὴ ἐπιστολὴ ἀγγέλλουσα τὰ κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησιν αὐτοῦ, κτλ. 20 μαΐου 1803.

Ἀριθ. 65. Πατριαρχικὴ ἐπικύρωσις ὑποσχετικοῦ ἐμμαρτύρου ἐγγράφου τοῦ μοναχοῦ χατζῆ Γρηγορίου περὶ τῆς μελλούσης διαγωγῆς αὐτοῦ. 29 ἀπριλίου 1805.

Ἀριθ. 66. Γρηγορίου Ε' Κ)πόλεως ἐγκύκλιος ἔντυπος πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ σταυροπ. μοναστήρια, ἀφορῶσα εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν. 1 μαρτίου 1807.

Ἀριθ. 67. Γρηγορίου Ε' Κ/πόλεως ἐνταλτηριῶδες ἐκκλησιαστικὸν γράμμα, δι' οὗ δωρεῖται ἀνωνύμῳ τινὶ ἱερομονάχῳ τὸ τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως ὑπούργημα. Μηνὶ μαρτίῳ, ἰνδικτ. ι', ἔτους 1807.

Ἀριθ. 68. Ἱερεμίου Δ' Κ/πόλεως προτρεπτικόν, ἵνα οἱ πατέρες τῆς μονῆς ἐλαφρύνωσι διὰ μιᾶς ἀποχρώσης χρηματικῆς βοηθείας τὰ χρέη τοῦ ἄρτι διορισθέντος μητροπολίτου Μιτυλήνης Καλλινίκου, ἀνεψιοῦ τοῦ πατριάρχου, 9 αὐγούστου 1809.

Ἀριθ. 69. Ἱερεμίου Δ' Κ/πόλεως συνοδικὸν συγχωρητικὸν γράμμα διὰ πάντας τοὺς ἐν τῇ μονῇ, ζῶντάς τε καὶ τεθνεῶτας. Κατὰ μῆνα μάϊον 1810. Ὑπογραφαὶ 12 ἀρχιερέων.

Ἀριθ. 70. Ἱερεμίου Δ' Κ/πόλεως ἔντυπον συστατικὸν συγχωρητικὸν γράμμα διὰ τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ Παράκελα κοιμηθέντας, Θεόδωρον, Χρυσοῦλαν καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Κατὰ μῆνα μάϊον 1810. Ὑπογραφαὶ 12.

Ἀριθ. 71. Ἱερεμίου Δ' Κ/πόλεως γράμμα συμβουλευτικὸν πρὸς τοὺς πατέρας τῆς μονῆς,

ἀγγέλλον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀνακαινισθέντων αὐτῆς βασιλικῶν φιρμανίων. 8 ὀκτωβρίου 1811.

Ἀριθ. 72. Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων προτρεπτικὸν ὑπὲρ χρηματικῆς βοηθείας, λόγῳ δανείου, πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ χρέους εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ ἐκκλησία Ἱεροσολύμων διὰ τὴν ἀνοικοδομὴν τοῦ ἐν ἔτει 1808 πυρποληθέντος ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. (Ἐκ Κ)πόλεως) 1811.

Ἀριθ. 73. Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἀγγελτήριος ἐπιστολὴ περὶ τῆς παραλαβῆς βοηθείας ἐκ 250 γροσίων. 1 ἰουνίου 1812.

Ἀριθ. 74. Ἱερεμίου Δ΄ Κ)πόλεως φιλοφρονητικὴ καὶ προτρεπτικὴ ἐπιστολή. 3 ἰουνίου 1812.

Ἀριθ. 75. Ἱερεμίου Δ΄ Κ)πόλεως, προτρεπτικόν, ἵνα ἡ μονὴ ὑποδεχθῇ ἀξιοπρεπῶς τὸν ἐν περιοδείᾳ εὑρισκόμενον Μιτυλήνης Καλλίνικον. 27 ἀπριλίου 1812.

Ἀριθ. 76. Κυρίλλου ϛ΄ Κ)πόλεως γράμμα προτρεπτικόν. 9 ἰουνίου 1813.

Ἀριθ. 77. Κυρίλλου ϛ΄ Κ)πόλεως ἀγγελτήριον τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐτησίου δοσίματος. 21 ἀπριλίου 1814.

Ἀριθ. 78. Κυρίλλου ϛ΄ Κ)πόλεως, ἕτερον ὅμοιον. 17 μαίου 1816.

Ἀριθ. 79. Κυρίλλου ϛ΄ Κ)πόλεως ἔντυπον ἀγγελτήριον γράμμα περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κιβωτοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης», μετὰ προτροπῆς ὅπως ἡ μονὴ συνδράμῃ διὰ τρία ἀντίτυπα. Ἕπεται ὁδηγία πρὸς ἀποστολὴν τοῦ τύπου τῆς ἐπισήμου σφραγῖδος τῆς μονῆς. Ἰούλιος 1816. Ὑπογραφαὶ 20.

Ἀριθ. 80. Γρηγορίου Ε΄ Κ)πόλεως ἔντυπον συνοδικὸν ἀγγελτηριῶδες γράμμα, ὅτι τὰ ἐτήσια δοσίματα τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν θὰ συνάζωνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀρχιερέων. 1 μαίου 1820. Ὑπογραφαὶ 20.

Ἀριθ. 81. Ἀγαθαγγέλου Α΄ Κ)πόλεως εὐχαριστήριον γράμμα διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐτησίου δοσίματος. 7 μαίου 1828.

Ἀριθ. 82. Ἀγαθαγγέλου Α΄ Κ)πόλεως ἕτερον ὅμοιον μετὰ ἐντολῆς ἵνα ὁ κατὰ καιρὸν «καζαβεκίλης κασσῆρος» συνεπιτροπεύῃ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς μονῆς ἐπιτρόπων. 2 ἰουνίου 1830.

Ἀριθ. 83, 34, 85. Ἔγγραφα τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντίου Α΄, Γρηγορίου ϛ΄ καὶ Ἀνθίμου Ε΄ (1834, 1836, 1840).

Ἀριθ. 86. Σαμουὴλ Α΄ Κ)πόλεως συνοδικὸν συγχωρητικὸν γράμμα διὰ πέντε μοναχούς. Μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτ. ζ΄, ἔτους 1759. Ὑπογραφαὶ 11, ἐν αἷς πρώτη ἡ τοῦ Ἱεροσολύμων Παρθενίου.

Ἀριθ. 87. Ἱερεμίου Δ΄ Κ)πόλεως συνοδικὸν γράμμα πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Προικονήσου περὶ τοῦ μετοχίου Ἀλώνης καὶ τῶν κτημάτων αὐτοῦ. Μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτ. ιέ, ἔτους 1811. Ὑπογραφαὶ 8.

Ἀριθ. 88. Γρηγορίου Ε΄ Κ)πόλεως συγχωρητικὸν διά τινας ἀποβιώσαντας ἐν τῷ χωρίῳ Παράκελα. Μηνὶ μαΐῳ 1819. Ὑπογραφαὶ 10.

Ἀριθ. 89. Ἀγαθαγγέλου Α΄ Κ)πόλεως συγχωρητικὸν γράμμα. Μηνὶ μαΐῳ 1828. Ὑπογραφαὶ 7.

Ἀριθ. 90. Τιμοθέου Α΄ Κ)πόλεως πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Μεθύμνης προτρεπτικὸν γράμμα ὑπὲρ συντηρήσεως τῆς μονῆς διὰ μνημοσύνων, ἐξομολογήσεων, εὐχελαίων, λειτουργιῶν, λειψάνων, σαρανταρίων καὶ προθέσεων. Μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ά, (=1618).

Ἀριθ. 91. Καλλινίκου Ε΄ Κ)πόλεως διαταγὴ πρὸς τὸν ἡγούμενον περὶ αὐστηρᾶς διοικήσεως τῆς μονῆς. 15 ὀκτωβρίου 1804.

Ἀριθ. 92. Καλλινίκου Ε΄ Κ)πόλεως ἀγγελτήριον περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ καταδεδικασμένου μοναχοῦ Χατζῆ Γρηγορίου, ὑποσχεθέντος δι' ἐμμαρτύρου ἐγγράφου (ἀριθ. 65) ἐφησυχάζειν τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ χωρίῳ του. 16 μαίου 1805.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ, ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Ἐν τέλει τῆς σελίδος 16 σημειοῦνται παροράματά τινα, οἷς προστίθενται νῦν καὶ ἕτερα, παραλειπομένων ἀνωμαλιῶν τινων εἰς τὴν τοῦ ἀναγνώστου ἐπιείκειαν, ἣν ἐν τοσούτῳ φρονεῖ ὁ συγγραφεὺς ὅτι δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ — διότι ἱκανὰ τετράδια τοῦ παρόντος βιβλίου καὶ βιαίως ἐγράφησαν καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐξετυπώθησαν. Συγγνώμης δὲ δέονται καὶ ὅσα κατόπιν σφάλματα θέλουσι φανερωθῆ ἐν ἀριθμοῖς καὶ ἄλλαις λεπτομερείαις, ὧν ἡ ἐξακρίβωσις τό γε νῦν εἶναι ἀδύνατος. Ἐν ταῖς διορθώσεσι δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἐν ἐγγράφοις, ἐπιγραφαῖς καὶ σημειώμασι παρατηρούμενα τῶν καλλιγράφων καὶ ἀντιγραφέων λάθη, ἅτινα, ἀκριβείας χάριν, ἐτηρήθησαν ὅσον ἦν δυνατὸν πιστῶς.

Σελὶς ἡ, στήλη ἀ, γραμμὴ 29, γράφε *Ἀουρίσπα* ἀντὶ Ἀουρισπέργα. — Αὐτόθι ἐν γραμμῇ 5 τῆς ϛ′ στήλης γράφε *ἀπολεσθέντα*. — Σελ. θ′, στήλ. ϛ′, γραμ. 36, γράφε *βυζαντιακά*. — Σελ. ί, στήλ. ϛ′, γραμ. 38, γράφε *ἐντιμοτάτου*. — Σελ. ιδ′, στήλ. ἀ, ὑποσημ. 1, γραμ. 2, γράφε *ὅτι* ἀντὶ ὅτε. — Σελ. ιέ, στήλ. ἀ, γραμ. 1, τὸ ἔτος 1600 διόρθου εἰς *1601*. — Σελ. ις′, στήλ. ϛ′, γραμ. 4, γράφε *ἕτερον*. — Ἐν ὑποσημειώσει 1 τῆς ιζ′ σελίδος, στήλ. ϛ′, κἀπὰ παραδρομὴν ἐγράφη « Γερμανός τις περιηγητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ». Διόρθου νῦν εἰς *Γερμανός τις λόγιος*, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐσημειώθη ἐν τῇ ὥρᾳ ἱκανῶν ἀντιτύπων ἀποσταλέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ ϛ′ κῶλον τῆς (ἐν τῇ αὐτῇ ὑποσημειώσει) τελευταίας περιόδου, ἤτοι τὸ «ἦν ἀξιόπιστος» κτλ., ἀναφέρεται εἰς τὴν χρονολογίαν τῆς συγγραφῆς τοῦ Διονυσίου καὶ οὐχὶ εἰς τὴν σύγγραφὴν αὐτοῦ, ὡς πᾶς εὐσυνείδητος ἀναγνώστης δύναται νὰ πεισθῇ. — Σελ. ιζ′, στήλ. ϛ′, γραμ. 16, ἀντὶ τοῦ ἀναγράφων ἀνάγνωθι *ἀναγράφω*. — Ἀποσβεστέαι αἱ ἐν σελ. ιθ′ (στήλ. ἀ. γραμ. 1-3) λέξεις: « δικαιολογοῦντα τοὺς λόγους τοὺς ἀναγκάσαντας » κτλ. — Σελ. ιθ′, στήλ. ἀ, γραμ. 21, τὸ ἔτος 1583 διόρθου εἰς *1584*. — Αὐτόθι, γραμ. 26, γράφε *πολυτιμότερα*. Ὁμοίως καὶ ἐν γραμ. 43. — Αὐτόθι, στήλ. ϛ′, γραμ. 25-27, ἀνάγνωθι οὕτως: « Ἀνέκδοτα κεφάλαια τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐπιφανίου φερομένου «Φυσιολόγου», ἐκ χειρογρ. τῆς ΙΑ′ ἑκατονταετηρίδος ». Προσθετέον ὅτι ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς κώδικος, τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β-8. — Σελ. ιθ′, στήλ. ϛ′, γραμ. 32, γράφε « *τῆς ΙΔ′—ΙΕ′ ἑκατ.* » — Αὐτόθι, γραμ. 15-16. Ἡ ἐνταῦθα σημειωθεῖσα ἐπιστολὴ εὑρέθη ἤδη προεκδεδομένη πολλάκις. — Σελ. ιθ′, στήλ. ϛ′, γραμ. 20, γράφε « *Ἀπόσπασμα λεξικοῦ ἀκεφάλου* » κτλ.

Σελ. 1, στήλ. ἀ, γραμ. 21, γράφε *χώρα*. — Σελ. 2, στήλ. ἀ, γραμ. 42, γρ. *Ἡσαΐου*. — Σελ. 4, στήλ. ϛ′, γραμ. 26, ἀντὶ 1319, γράφε *1318*. — Αὐτόθι, γραμ. 27, ἀνάγνωθι *1419* ἀντὶ 1418. — Αὐτόθι, γραμ. 28, ἀντὶ ἀριθ. 6, γράφε 7. — Αὐτόθι, γραμ. 29, ἀντὶ 1447, γράφε *1446*. — Αὐτόθι, γραμ. 31, ἀντὶ τοῦ «χρονολογημένα», γράφε *μετὰ χρονολογιῶν*. Τὴν αὐτὴν διόρθωσιν σημειωτέον καὶ ἐν γραμ. 24 καὶ 34 τῆς αὐτῆς στήλης. — Αὐτόθι, γραμ. 36, ἀντὶ τοῦ ὑπέρ, γράφε *περί*. — Σελ. 7, γραμ. 21 γράφε *ῥεφερενδάριος*. — Σελ. 7, στήλ. ϛ′, τὸ ἐν ὑποσημ. 2 ἔτος 1487 διόρθου εἰς *1486*. — Σελ. 10, στήλ. ἀ, ἐν ὑποσημ. 1, γραμ. 1, γράφε *διωρθωμένον*. — Σελ. 12, στήλ. ϛ′, γραμ. 19, ἀντὶ τῶν « μεταβαίνων εἰς Κ)πολιν », ἀνάγνωθι «*ἐπιστρέφων ἀπὸ Κ)πόλεως εἰς Αἴγυπτον* ». — Σελ. 13, στήλ. ἀ, γραμ. 8, ἀντὶ τοῦ « Κωνσταντινούπολιν », γράφε *Ἀλεξάνδρειαν*. — Σελ. 13, στήλ. ϛ′, γραμ. 13, κατὰ παραδρομὴν ἐσημειώθη τὸ «ἐν Μαδρίτῃ», ἀφοῦ πασίγνωστον εἶναι, ὅτι

τὸ Escurial κεῖται μακρὰν τῆς ἱσπανικῆς πρωτευούσης. — Σελ. 16, στήλ. ά, γραμ. 11, γράφε *παρελείφθη*. — Τὰ ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι «ὡς γίνεται» (ἐν τῷ πίνακι) διόρθου εἰς «ὧν γίγνεται χρῆσις» κτλ. — Σελ. 16, ἐν ὑποσημειώσει, γράφε *παρεισφρήσαντα*. Ἐκ τῆς αὐτῆς σημειώσεως ἀπάλειψον τὰ περὶ τοῦ ἔτους 1487 σημειωθέντα, διότι τὸ ἐν σελ. ιϐ′ καὶ ιθ′ ἔτος 1486 ἔχει καλῶς. — Τὴν ἐν σελ. 17, 18, 19 καὶ 32 σημειωθεῖσαν κατ' ἀνάγκην ἀνύπαρκτον λέξιν «δίγωνον» περίφρασον εἰς «*κοσμήματος ἐν σχήματι* Π». — Σελ. 17, στήλ. ϐ′, γραμ. 9, γράφε *ἀναγινωσκομ. περικοπῆς*. — Σελ. 19, στήλ. ά, γραμ. 32, γράφε *κεκαλλιγραφημένα*. — Αὐτόθι, στήλ. ϐ′, Ἀριθ. 2. Ἡ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ ἀνώνυμος ὁμιλία Σαββάτῳ ά τῶν νηστειῶν φέρεται ἐν ἄλλοις κώδιξιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νεκταρίου Κ)πόλεως. Ὅρα Migne, Patrol. τ. 39, σ. 1821, καὶ Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. σ. 134 καὶ 152. — Σελ. 20, στήλ. ϐ′, γραμ. 18, γράφε «ἔσωθεν μιᾶς τῶν πινακίδων». — Αὐτόθι ἐν γραμ. 6 τῆς 3 ὑποσημειώσεως γράφε «*ἕτεραι δὲ πρὸς αὐτὸν*» κτλ. — Σελ. 21, στήλ. ά. Τὸ δεύτερον κείμενον τοῦ ἀριθ. 5 συνεγράφη ὑπὸ Κυρίλλου μοναχοῦ τοῦ Σκυθοπολίτου. — Σελ. 22, στήλ. ϐ′, γραμ. 18, γράφε «*πάσῃ*». — Σελ. 22. Ἀριθ. 6. Πρόσθες ὅτι καὶ τὰ φύλλα 26-30, ὡς καὶ τὸ 69, εἰσὶ χαρτῶα. Ἐλλείπει δὲ καὶ τὸ τέλος τοῦ 12 κειμένου. Τὸ δὲ ποσὸν τῶν φύλλων ἐστὶν ὑπὲρ τὰ 180 καὶ οὐχὶ 171. — Σελ. 23, στήλ. ά, γραμ. 23. Ἔν τισιν ἀντιτύποις μετὰ τὴν λέξιν «διατύπωσις» παρεισέφρησεν ἓν Ε′, ὅπερ θετέον ἐν γραμ. 22. — Σελ. 24, στήλ. ϐ′, ἀριθ. 38. Ἡ αὐτόθι σημειουμένη ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπάρχει παρὰ Migne, Patrol. τ. 89, σελ. 1400. — Σελ. 28, στήλ. ά, ἀριθ. 9, γράφε «ἐπιπλήξεσι». — Αὐτόθι, στήλ. ϐ′, γραμ. 3, γράφε «πηγήν». — Σελ. 31, στήλ. ϐ′, γραμ. 17. Μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ὀζίου πρόσθες ταῦτα: «καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ ὅτι οὐ χρὴ θαρρεῖν τὸν ἐνάρετον» κτλ. — Σελ. 32, στήλ. ϐ′, γραμ. 10, γράφε *ἐπεδιωρθώθη*. — Σελ. 32, στήλ. ά, γραμ. 20. Ὁ βίος τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου ἐξεδόθη ἤδη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, Ἁγιολογ. Μνημ. (Βενετ. 1884), σελ. 129-164. — Σελ. 36, στήλ. ϐ′, γραμ. 6. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἐν ἁγίοις Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἀναγινώσκεται παρὰ Migne, Patrol. τ. 4, σ. 590. — Σελ. 39. Ἀριθ. 22. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ καλλιγράφου *Ψωμάϊα* οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν, πάνυ ἀσφαλὴς οὖσα. — Σελ. 40, στήλ. ϐ′. Ἡ ἐν τῷ κώδ. 24 διήγησις Νείλου μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων εὑρηται παρὰ Migne, Patrol. τ. 79, σ. 589. Πρϐλ. σελ. 43 τῆς Μακρογ. Βιβλιοθ. ἀριθ. 26, 6. — Σελ. 41, στήλ. ϐ′, γραμ. 4. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου ἐξεδόθη ἤδη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἱεροδ. Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημ. Ἁγιολογ. σ. 239-251. — Σελ. 43. Ἀριθ. 26, 10. Ὁ βίος τοῦ μεγ. Ἀθανασίου ὑπάρχει παρὰ Migne, Patrol. τ. 25, σελ. CLXXXV. Ἐπίσης ὁ βίος Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ (16) ἀναγινώσκεται ἐν τ. 35, σελ. 244. — Σελ. 45, στήλ. ϐ′, γραμ. 3. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάμαντος ἀνάγνωθι παρὰ Φιλοθέῳ Ἰωάννου, Μνημ. Ἁγιολογ. σελ. 338-351.

Σελ. 47, στήλ. ά, γραμ. 8. Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει κανόνες ἐπιγράφονται οὕτω· ά) «Ἕτερος κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐπὶ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει καὶ περιστάσει». Ἀρχ. «Χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος» κτλ., φ. 262. — ϐ′) «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον καὶ ἅγιον Πρόδρομον, ψαλλόμενος ἐπὶ συμφορᾷ καὶ θλίψει καὶ εἰς ἀσθενοῦντας· φέρει ἀκροστιχίδα τήνδε: Λύσιν παθῶν βράβευε καὶ νοσημάτων», φ. 266α. — γ′) «Ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ἅγιον Πρόδρομον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἀλφάβητον. Ἰωσήφ», φ. 269ϐ. — δ′) «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ψαλλόμενος ἐν πολέμοις καὶ συμφοραῖς καὶ λύπαις· οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Κλεινοῖς ἀθληταῖς τὴν δέησιν προσάγω», φ. 274α. Παρέπονται «τῇ ϐ′ μακαρισμοὶ» εἰς ἦχον α′, στιχηρὰ προσόμοια καὶ πολυάριθμοι κανόνες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. — Σελ. 49, ἀριθ. 34. Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τοῦ ἑξαστίχου γράφε «*Θεὸς τὸ διττόν*». Τὸ δὲ ἐν στίχῳ 3 ἀκατάληπτον «οὐρεούσης», ὅπερ ὑπάρχει πραγματικῶς ἐν τῷ κώδικι, διώρθωσεν ἤδη εἰς «*οὐκ ἐρούσης*» ὁ φίλος μου καθηγητὴς Dr Fr. Hultsch (ἐν Lit. Centralblatt, 1886, ἀριθ. 7, 6 Februar, σ. 255), δοὺς καὶ τὴν κατάλληλον ἑρμηνείαν τῶν στίχων. — Σελ. 50, στήλ. ά. Ἐν τῷ σημειώματι τοῦ ἔτους 1349 ἀναγνωστέον πιθανῶς *Συαχερίμ*

ἀντὶ «Σιναλερίμ». — Αὐτόθι, στήλ. 6′, γραμ. 2. Ἐξάλειψον τὸ ἄρθρον ὁ. — Αὐτόθι, γραμ. 10, γράφε «*Δαυὶδ λέγει*». — Σελ. 53, ἀριθ. 43. Ἐν ἀρχῇ τοῦ 1 φ. ἀνάγνωθι ἀπροσωπόληπτος. — Σελ. 54, στήλ. ά. γρ. 15. Ὁ ὅσιος Βάρας, κατὰ τὸν κώδικα 43, ἑορτάζεται μηνὶ μαΐῳ ις′. Τὸ κείμενον τοῦ ἐγκωμίου αὐτοῦ ἐξέδωκα ἤδη ἐν Ἑλλην. ἀνεδότοις, σ. 36-45. — Σελ. 58, ἀριθ. 49, ἀντὶ Καισαρίου γράφε *Καισαρείας*. — Σελ. 60, στήλ. ά, γραμ. 16. Ὁ ἐν τῷ κώδικι ἀναγινωσκόμενος ἀνώνυμος βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συνεγράφη ὑπὸ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων. — Σελ. 59, στήλ. ά, γραμ. 5, γρ. *Πᾶσα*. — Σελ. 57, στήλ. 6′, γραμ. 29. γράφε *οὗ ἡ ἀρχή*. — Σελ. 61, στήλ. 1, ἀριθ. 52, γράφε *παηγυρικόν*. — Σελ. 65, ἀριθ. 62, γράφε «*συγκείμενον ἐκ φ. 176*». — Σελ. 68, στήλ. 6′, ἐν ὑποσημ. 3 ἀντὶ Ἰω. Μαυροκορδάτου ἀνάγνωθι *Ἰωάννου Δούκα βοεβόδα*. — Σελ. 70. Ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ ἀριθ. 75 γράφε *Κουλουμιδάδου*. — Σελ. 73. Τὸ ποσὸν τῶν φύλλων τοῦ ἀριθ. 81 δὲν εἶναι 28 ἀλλ' ὑπὲρ τὰ 280. — Σελ. 74, στήλ. 6′. γρ. 38, γράφε *καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ*. — Αὐτόθι, γραμ. 51. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπὶ σωμάτων μὴ διαλυθέντων εὐχῆς ἔχει οὕτω: «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ τῶν σῶν μαθητῶν» κτλ. — Σελ. 75, στήλ. ά, ὑποσημ. 4, γρ. *ἐσβεσμένον*. — Σελ. 80, στήλ. ά, ἀριθ. 91. Ἡ ἀκέφαλος αὕτη γραμματικὴ εἶναι τοῦ Μοσχοπούλου, ὡς καὶ τὰ κατόπιν ἐρωτήματα· διὸ ἀποσβεστέον τὸ ὄνομα τοῦ Χρυσολωρᾶ. — Σελ: 89, ἀριθ. 122. Τοὺς ἐν τῷ κώδικι τούτῳ διαφόρους λόγους ἐπεγράψαμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰωσὴφ Βρυεννίου κατὰ πιθανότητα, τοῦ χειρογράφου οὐδαμοῦ μνημονεύοντος αὐτοῦ, καὶ ἐνδέχεται ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν νὰ ᾖ ἡμαρτημένη. Ὅτι δὲ ὁ συγγραφεύς, ὅστις δήποτε καὶ ἂν ᾖ, συνεχρόνιζε τῷ Βρυεννίῳ, βεβαιούμεθα ἐκ τῶν ἐν ιγ′ λόγῳ εἰρημένων, ἐξ ὧν δῆλον γίγνεται, ὅτι ἔζη 420 ἔτη μετὰ τὸν Κ)πόλεως πατριάρχην Σέργιον Β′, ἤτοι κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας δεκαετηρίδας τοῦ ΙΕ′ αἰῶνος. «Σεργίου τηνικαῦτα τῆς βασιλίδος πατριαρχοῦντος, εἴκοσιν ἤδη πρὸς τοῖς τετρακοσίοις παρῆλθον ἔτη». — Σελ. 94, ἀριθ. 144, γράφε «Μηναῖα μαρτίου καὶ ἀπριλίου». — Σελ. 95, ἀριθ. 149. Αἱ ὁμιλίαι τοῦ Ἰωάννου Καλέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν 18, ἐρρήθησαν δὲ ταῖς κυριακαῖς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, δ′ καὶ ε τῶν νηστειῶν, τοῦ Θωμᾶ, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, τῶν τιη′ Πατέρων, τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ταῖς κυριακαῖς α′-η′ μετὰ τὴν πεντηκοστήν. Ἀπὸ τοῦ φ. 160α ἀναγινώσκεται «διδασκαλία ἐκ τοῦ πατερικοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Εὔκαιρον ἡμῖν βοῆσαι» κτλ. — Σελ. 96. Ἐν τέλει τοῦ 150 τεύχους ὑπάρχουσιν ἔτι ά) Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὴν γέννησιν· β′) στιχηρὰ εἰς τὸν ὅσιον Νικόλαον, ὧν ἡ ἀρχή: «Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα» κτλ. — Σελ. 100, ἀριθ. 165. Πρόσθες ὅτι ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὑπάρχουσι ά) «ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας συντεθεῖσα παρὰ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου», ἧς ἡ ἀρχή: «Ἰστέον ὁπόταν μέλλῃ ὁ διάκονος». φ. 8α· β′) δήλωσις περὶ τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων, φ. 71· γ′) «ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 86· δ′) «Εὐαγγέλια ἀναστάσιμα ἑωθινὰ τὰ ἕνδεκα», φ. 94· ε) «εὐχὴ ψαλλομένη εἰς κῆπον ὑπὸ βασκάνου ὀφθαλμοῦ ἐμποδισθέντος». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ» κτλ., φ. 101β· ς′) ἀποστολοευαγγέλια εἰς τοὺς ἁγίους Νικόλαον, Ἀντώνιον τὸν μέγαν καὶ εἰς λοιποὺς ὁσίους μεγάλους, φ. 103α. — Σελ. 100, ἀριθ. 170. Ἐν ἀρχῇ (φ. 1α) ἀναγινώσκεται «εὐχὴ τῶν σταφυλῶν», καὶ ἐν φ. 45 «εὐχὴ τῶν κολλύβων».

Σελ. 101, ἀριθ. 176. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτω (φ. 1α)· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ πρώτου σχέδους κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ . . . φώτισον τὸν νοῦν τοῦ νῦν ἀρξαμένου τοῦ σχεδιογραφεῖν, καὶ τὴν κατ' ἀρχὴν εὐλόγησον τοῦ σχέδους». — Σελ. 106, ἀριθ. 199. Ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου ὑπογραφή: «Ἰωάννης Παλάγος, ἐκ τῆς μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ Ἱεροσολυμίτης». Ἀπὸ φ. 10-40 ὑπάρχει «διάταξις τοῦ διακονικοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ. Ἐλθὼν ὁ ἱερεὺς καὶ φορέσας» κτλ. Φύλ. 41-45α· «τάξις ἁρίστη τῆς θείας λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Ἰωάννου ἀρχιεπ. Κ/πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου». Φύλ. 456-80· «διάταξις τῆς τοῦ ἀρχιερέως λειτουργίας». Φ. 82α-83α· «εἴδησις τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων»· ἐν τέλει δὲ αὐτῆς ὑπάρχει δὶς ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουὴλ τοῦ Καπασούλη. — Σελ. 111, στήλ. ά, γραμ. 43, γράφε *ὡράριον*. — Σελ. 112, ἀριθ. 223. Αἱ πνευματικαὶ ὁμιλίαι τοῦ Μακαρίου Αἰγυπτίου γινώσκονται παρ' ἡμῖν καὶ ἐν παραφράσει, ἧς

ὑπάρχουσι διάφοροι ἐκδόσεις, ὧν τελευταία ἐστὶν ἡ ὑπὸ Ἀντωνίου Σ. Γεωργίου μοναχοῦ τυπωθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῷ 1886. — Σελὶς 117 ἐν ὑποσημ. 2 γράφε *Πύρραν*. — Σελὶς 119, ἀρ. 254, ἀντὶ ΙϚ′ γράφε *ΙΖ′* ἑκατοντ. — Σελ. 120, στήλ. ά, γραμ. 14 καὶ 16, ἀντὶ 7075 (δὶς) γράφε 7035. — Σελ. 124. ἀριθ. 268. Ἐκ τῶν 179 κεφαλαίων παρελείφθησαν ἐν τῇ ἀναγραφῇ αἱ ὑποδιαιρέσεις τῆς Διόπτρας. — Σελ. 129, στήλ. β′, γραμμὴ 26 καὶ 31, γράφε *σιγιλλίου*. — Σελ. 130, στήλ. ά, γραμ. 5, ἀντὶ τῆς λέξεως « πρωτότυπον » γράφε *ἐπίσημον ἀντίγραφον*. — Αὐτόθι, γραμ. 8, ἀντὶ τοῦ « Ἀντιοχείας» γράφε *Ἀλεξανδρείας*. — Σελ. 130, ἀριθμ. 3. Κατά τινα σημείωσιν τὸ τοπολόγιον τοῦτό ἐστιν « ἔτους ζπ′ ἰνδικτιῶνος ιέ » (1572). — Σελ. 135, στήλ. β′, γραμ. 44, ἀντὶ « κακούργου καὶ περιέργου » γράφε *κακούργως καὶ περιέργως*. — Σελ. 135, ἀρ. 6. Ὑπῆρξε καὶ κτῆμα «οἰκονόμου Μιτυλήνης Ἰωάννου (?) ἱερέως τοῦ Λικινίου», κατὰ τὴν ἐν τῷ τεύχει αὐτάγραφον σημείωσίν του. — Σελ. 136, ἀριθ. 7. Ὁ Ἐφέσου Νεόφυτος, οὗ καὶ κτῆμα τὸ τεῦχος ὑπῆρχεν, ἔζη ἐν ἔτει 1467, κατὰ πατριαρχικὴν πρᾶξιν τοῦ Κ/πόλεως Διονυσίου, ἧς τὸ ἀντίγραφον ὀφείλω τῷ κ. E. Legrand. Ἐκδοθήσεται δὲ αὕτη μετὰ σημειώσεων. — Σελ. 136, ἀριθ. 6. Πρόσθες καὶ τὰ ἑπόμενα κείμενα. Φ. 6α· «Κριτοῦ πρότασις ἡ περὶ δικαιοσύνης· γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ Ἀρμενοπούλου τοῦ συντεταχότος τὸ βιβλίον τοῦτο ». Ἀρχ. « Ὁ κρίνειν λαχὼν καὶ κριτὴς εἶναι » κτλ. Φ. 7α· «Κατάκρισις ἐκτεθεῖσα εἰς τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ». Ἀρχ. « Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων » κτλ. Φ. 8α· « Πρόχειρον νόμων, τὸ λεγόμενον ἡ Ἑξάβιβλος, συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογήν, καὶ κατ' ἐπιτομὴν συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου, καὶ νομοφύλατος». Ἀρχ. « Βιβλίον νόμων πάλαι πεποίηται » κτλ. — Σελ. 139, ἀριθ. 15, ἀντὶ 1803 γράφε 1806. — Σελ. 141, στήλ. ά, γραμ. 47, ἀντὶ 255α γράφε 263α. — Αὐτόθι, στήλ. β′, γραμ. 7, ἀντὶ 269α γράφε 265α. — Σελ. 141, ἀριθ. 27, ἀντὶ φύλλων 166, γράφε 266. — Σελ. 141, στήλ. β′, γραμ. 1-3. Τὸ ἐν φ. 266 ἀπόσπασμα περὶ ἀζύμων Πέτρου Ἀντιοχείας εἴληπται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ τῆς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκ. Γραδένσης. Ὅρ. C. Will, Act. et scripta, σ. 213, στίχ. 10 κέ. — Σελ. 144, ἀριθ. 43, ἀπάλειψον τὸ ἐν ἀρχῇ «ἐκ φ. 254». — Σελ. 149, στήλ. β′, ἐν ὑποσημ. 1, γραμ. 3, ἀντὶ Робзоръ γράφε обзоръ καὶ εἶτα ἀνάγνωθι рукописей· γραμ. 4 γράφε епископу Порфирю. — Σελ. 149, ἀριθ. 10, ἔνθα ἀντὶ 0,238, γράφε 0248, καὶ ἀντὶ τῆς ΙΒ′ γράφε τῆς ΙΒ′-ΙΓ′ ἑκατονταετηρίδος. — Σελ. 149, ἀριθ. 11, ἔνθα ἀντὶ 157 γράφε «ἐκ φ. 187». — Σελ. 150, ἀριθ. 14· ἐν τῷ σημειώματι γράφε *Κωνσταντίου* ἀντὶ Κωνσταντίνου. — Σελ. 150, ἀριθ. 17, γράφε «ἐκ φ. 312» ἀντὶ 315. — Σελ. 153, στήλ. β′, γραμ. 1, γράφε *ἔκθεσις*. — Σελ. 153, ἀριθ. 24, ἀντὶ « ἐκ φ. 250 » ἀνάγνωθι « *ἐκ φ. 520*». — Σελ. 154, στήλ. ά, γραμ. 44, γράφε « διὰ χειρὸς ἐμοῦ Φιλοθέου » κτλ. — Σελ. 154, ἀριθ. 26. Τὸ εὐχολόγιον τοῦτο ἄρχεται ὧδε· «Εἴδησις τῆς θείας λειτουργίας. Μετὰ τὸ ποιῆσαι μετάνοιαν τῷ προεστῶτι εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς καὶ ποιεῖ μετανοίας τρεῖς ἐνώπιον τῶν ἁγίων θυρῶν» κτλ. — Σελ. 154, ἀριθ. 27, γραμ. 2, γράφε «*ἦν δὲ πρότερον*» κτλ. — Σελ. 156, στήλ. β′, γραμ. 37, γράφε ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ. — Σελ. 158, ἀριθ. 47, γράφε « *ἐκ φ.* 52 » ἀντὶ 22. — Σελ. 159, ἀριθ. 51, ἐν ἀρχῇ, γράφε « Τεῦχός ». — Σελ. 162, στήλ. β′, γραμ. 14, γράφε «*κεφαλαίων*». — Σελ. 172, στήλ. ά, γραμ. 45, ἐξέπεσεν ἡ λέξις «*ἀφιερωθέντα*». — Σελ. 172, στήλ. β′, γραμ. 12, ἀνάγνωθι ὧδε· « *Μαρτζέλλου, Μαρουλλ ὁ τοῦ Χιμευτοῦ* » κτλ. — Σελ. 173, στήλ, ά, γραμ. 43, γράφε «*ὡς καὶ τῆς*». — Αὐτόθι. γραμ. 47, γράφε «*δυσξύμβλητον*». — Σελ. 174, στήλ. ά, γραμ. 5, ἀντὶ 1616 γράφε *1618*. — Σελ. 175, στήλ. ά, γραμ. 33, ἀνάγνωθι « *τριῶν ἐτησίων ἐξαρχικῶν δικαιωμάτων* » κτλ. — Σελ. 175, στήλ. β′, γραμ. 10, πληρωτέον τὸ κενὸν τῷ ἀριθμῷ 1740. — Αὐτόθι, γραμ. 13, ἀνάγνωθι «*ἰνδικτιῶνος ιγ′*». — Αὐτόθι; γραμ. 47, πληρωτέον τὸ κενὸν τῷ ἀριθμῷ 1772. — Αὐτόθι, γραμ. 51, γράφε «*Πέτρας*». — Σελ. 176, στήλ. β′, γραμ. 50, ἀντὶ 1810 γράφε 1811. — Σελ. 176, στήλ. β′. γραμ. 22, ἀντὶ 1803 γράφε 1813.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Διὰ τοὺς 4 χρωματολιθογραφικοὺς πίνακας, οὓς ὁ βιβλιοδέτης ὀφείλει νὰ τοποθετήσῃ ὄπισθεν τοῦ ἐφεξῆς γενικοῦ πίνακος τοῦ Α΄ τόμου.

Πίναξ Α΄, ἀριθ. 1. Σχέδιον κεφαλαιώδους γραφῆς δεκάτου αἰῶνος ἐκ τοῦ ἐν σελ. 17-19 περιγραφέντος ὑπ' ἀρ. 1 τεύχους. Τὰ ἐρυθρὰ σημάδιά εἰσι τόνοι μουσικοί, οἱ σταυροὶ στιγμαί. Τὸ ὅλον δὲ ἀναγινώσκεται ὧδε: « (σιωπή)σωσιν· οἱ δὲ μείζων (sic) ἔκραζον λέγοντες, *Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβίδ. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς* (sic), *καὶ εἶπεν, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ*» κτλ. (Εὐαγγέλιον Ματθαίου, 20, 31-32). — Ἀριθ. 2. Τεμάχιον λεξικοῦ ἀντιγραφέντος ἐν ἔτει 1263 καὶ περιγραφέντος ὑπ' ἀριθ. 228 ἐν σελ. 113, ἔνθα παρετέθη καὶ ἡ ἀνάγνωσις. — Ἀριθ. 3. Ἐπιγραφή, περὶ ἧς ὅρα σελ. 47, ἀριθ. 31.

Πίναξ Β΄, ἀρ. 1. Τὸ τέλος τῆς ἑρμην. τοῦ Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, ἀντιγραφείσης ἐν ἔτει 1322 ὑπό τινος μοναχοῦ Μιχαὴλ (ὅρα σελ. 50, ἀριθ. 35). Ἀναγινώσκεται δὲ ὧδε· « *ἀγαθὸν χορηγοῦντι, καὶ πάλιν συνεσομένῳ τελειοτέρως μετὰ τὴν σύντέλειαν· τὴν δ' ἐξήγησιν ἐνταυθοῖ συνετελέσαμεν· αὐτῷ γὰρ πρέπει πᾶσα εὐχαριστία καὶ τιμή, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:* — † *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ὁ κατὰ Ματθαῖ(ον) διὰ χειρὸς Μιχαὴλ ἁλιτροῦ· καὶ μὴ μέμψησθε διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων. Ἔτους ,ϛωλ'*». — Ἀριθ. 2. Κατάλογος ὀνομασιῶν μουσικῶν σημαδίων, εὑρεθεὶς ἐν τεύχει τῆς Ι΄-ΙΑ΄ ἑκατονταετηρίδος. (Ὅρα σελ. 5, 51, ἀριθ. 38).

Πίναξ Γ΄, ἀριθ. 1. Τὸ τέλος τῶν λυθέντων ἐρωτημάτων ὑπὸ Πέτρου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος, κατὰ τεῦχος τοῦ 1421 ἔτους (ὅρα σελ. 26 ἐν διαιρέσει 84) ἀναγινώσκεται ὧδε: « *Ἀπόκρισις. Ἀπολουσάμενοι, ἐν τῇ ἐξῆς τῶν ἁγιασμάτων οὐ κωλυθήσονται. Ἐρώτησις. Εἰ δὲ καὶ τὸ βρέφος βαπτισθῇ, ὀφείλει θηλάζεσθαι παρὰ τῆς αὐτοῦ μητρός, ἐτι οὔσης ἀκαθάρτου; Ἀπόκρισις. Θηλάσει πάντως τὸ βρέφος, ἵνα μὴ ἀπόληται* (sic). *Ἐρώτησις. Ἱερεὺς ἐὰν ἀποκαρῇ ἔστιν ἄξιον ἱερουργῆσαι; Ἀπόκρισις. Ἐὰν καὶ πρώην ἦν ἄξιος, οὐ κωλύεται διὰ τῆς ἀποκάρσεως:* — † *Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βέβλος ἐν ἔτει ,ϛ^ω ϡ^ω κθ', ἰνδικτιῶνος ιδης*». — Ἀριθ. 2. Σημείωσις τοῦ καλλιγράφου Ἰωάννου Χιονοπούλου ἐν τέλει μηναίου τοῦ ὀκτωβρίου, ἧς ἡ ἀνάγνωσις εὕρηται ἐν σελ. 29, ἀριθ. 10. — Ἀριθ. 3. Τρία κριτικὰ σημεῖα, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν οἱ ἀρχαῖοι καλλιγράφοι. — Ἀριθ. 4. Τὸ πανομοιότυπον τοῦαὐτογράφου ὀνόματος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Α΄ κατὰ τὸ ἐν σ. 7-8 σιγίλλιον αὐτοῦ (1527). — Ἀριθ. 5. Μέρος ψαλτηρίου τοῦ ἔτους 1527, περιλαμβάνοντος τοὺς ἓξ πρώτους στίχους τοῦ οη' ψαλμοῦ. Ὅρα σελ. 110-111, ἀρ. 220.

Πίναξ Δ΄, ἀριθ. 1. Ἡ ἀρχὴ ὁμιλίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, κατὰ τεῦχος τοῦ Ι΄-ΙΑ΄ αἰῶνος σημειωθὲν ἐν σελ. 38 ὑπ' ἀριθ. 20. — Ἀριθ. 2. Ἀλφάβητον κεφαλαιώδους γραφῆς τοῦ Ι΄ αἰῶνος, κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 κώδικα (σ. 17-19). — Ἀρ. 3, 4, 5. Μονόγραμμα τοῦ ὀνόματος Χρυσοστόμου, κατὰ τὸ 27 τεῦχος, σ. 43. — Ἀριθ. 6-9. Τύποι πνευμάτων τοῦ Ι΄ αἰῶνος.

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΙ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Α΄.

Ὀνόματα συγγραφέων καὶ ἄλλων.

Ἀβαγιανός, ὄνομα Λεσβίου ἀναφερόμενον ἐν σημειώματι τοῦ ἔτους 1632, σελ. 93, ἀριθμ. 131.

Ἀγαθαγγέλου Α΄ Κ)πόλεως, γράμματα, σ. 177, ἀριθμ. 81, 82, 89.

Ἀγαλλιανός, ἐπώνυμον λεσβίας οἰκογενείας, σ. 6, 71, 171. Ὅρα *Μαρ. Ἀγαλλιανόν*.

Ἀγαπητὸς διάκονος· ἀπόσπασμα συγγραφῆς αὐτοῦ, σελ. 101, ἀριθμ. 175.

Ἀγάπιος (Λάνδος), συγγραφεὺς κανόνος εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθμ. κς΄, καὶ μνείαν θεοτοκαρίου αὐτοῦ ἐν σ. 167, στήλῃ ά.

Ἀγάπιος Πάριος, ἐπιδιορθωτὴς ἀκολουθίας εἰς τὸν ἅγιον Θεράποντα, σ. 171, ἀρ. νγ΄.

Ἄγγελοι· τεμάχιον περὶ αὐτῶν ἀδήλου συγγραφέως, σ. 82, ἀριθμ. 98.

Ἀγγελίνα (Θεοδώρα)· ἐπιστολὴ πρὸς αὐτὴν Ἡσαΐου μοναχοῦ, σ. 149, ἀριθ. 9.

Ἁγιασμός· ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, σ. 83, ἀριθ. 100, σ. 86, ἀριθ. 110, σ. 108, ἀριθ. 212, σ. 158, ἀριθ. 47, σ. 165, ἀριθ. ιη΄.

Ἀγησίλαος· γνῶμαι αὐτοῦ ἐν ἀνθολογίῳ, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀδαμαντίου Κοραῆ, μετάφρασις τοῦ Βεκκαρία, σ. 140, ἀριθ. 23.

Ἀετίου πρεσβυτέρου Κ)πόλεως ὁμιλία, σ. 77, ἀριθ. 87.

Ἄζυμα· λόγος τινὸς σοφοῦ περὶ αὐτῶν, σ. 127, στήλ. ά.

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, λόγοι καὶ ὁμιλίαι διάφοροι, σ. 91, ἀριθ. 22, σ. 73, ἀριθ. 82, σ. 160, σ. 60 — περὶ προνοίας τεμάχιον, σ. 97 — σύμβολον περὶ τῆς ἁγ. Τριάδος σ. 99, ἀριθ. 159 — ἔκθεσις τῆς χριστιαν. πίστεως, σ. 137 — περὶ ἁγ. Τριάδος ἐρωταποκρίσεις, σ. 81, ἀριθ. 92 — τεμάχια ἑρμηνείας εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49 — ἀπορούμενα γραφικὰ πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα, σ. 85, ἀριθ. 106, σ. 80, ἀριθ. 99, σ. 104 ἀριθ. 191 — ἐρωταποκρίσεις ὠφέλιμοι, σ. 163, ἀριθ. 6΄ — ἀποσπάσματα, σ. 27, ἀριθ. 7, σ. 101, ἀριθ. 175, σ. 126, 127, 128, 137, 163 — βίος Ἀντωνίου μεγάλου, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 43, ἀριθ. 26 — διήγησις θαύματος ἐν Βηρυτῷ, σ. 94, ἀριθ. 143.

Ἀθανασίου Α΄ πατριάρχου Κ)πόλεως, νεαρά, σ. 137.

Ἀθανάσιος Λίνδιος Ἰβηρίτης, συγγραφεὺς δύο ἀκολουθιῶν, σ. 170, ἀριθ. νβ΄.

Ἀθανασίου Ῥαιδεστηνοῦ, ἀκολουθία καὶ κανόνες παρακλητικοί, σ. 70, ἀριθ. 77, σ. 131, 165, 166, ἀριθ. κβ΄, κγ΄, κδ΄.

Ἀθανασίου Κ. Ὑψηλάντου, τόμος ά ἐπιστημονικῆς ὁλκάδος, σ. 164, ἀριθ. ιά.

Αἰνίγματα, σ. 103.

Αἰσώπου γνωμικὰ ἐν ἀνθολογίᾳ, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀκάθιστος, σ. 119, ἀριθ. 256.

Ἀκακίου ἀρχιεπ. Χαβαίτου, πρόλογος ἑρμηνείας εἰς τὸν μέγαν κανόνα Ἀνδρέου Κρήτης, σ. 139, ἀριθ. 20.

Ἀκολουθίαι διάφοροι, σ. 100, ἀριθ. 167, σ. 112, ἀριθ. 222 — εἰς ὀνείρωξιν ἢ ὅταν ἐνυπιασθῇ τις, σ. 86, ἀριθ. 109, σ. 109, ἀρ. 217 — εἰς τὴν ὑπάπαντὴν τοῦ Κυρίου,

σ. 131 — εἰς τὴν ὕψωσιν τῆς Παναγίας, σ. 107, ἀριθ. 206 — εἰς τὴν θείαν μετάληψιν, σ. 86, ἀριθ. 109. Αἱ ἀκολουθίαι εἰς διαφόρους ἁγίους σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἁγίων.

Ἀκροπολίτης· ἴδε Κωνστ. Ἀκροπολίτης.

Ἀκτημοσύνη· λόγος περὶ αὐτῆς ἀδήλου (πιθανῶς Θεοδώρου Στουδίτου), σ. 47, ἀριθ. 32.

Ἀλεξάνδρου γνωμικὰ ἐν ἀνθολογίᾳ, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων, ῥητορικὴ καὶ πρόλογος εἰς αὐτήν, σ. 141, ἀριθ. 27, σ. 142, ἀριθ. 30, σ. 160, ἀριθ. έ.

Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Βαρνάβαν, σ. 53, ἀριθ. 43.

Ἀλεξάνδρου τινός, περὶ μνημοσύνων, σ. 109, ἀριθ. 216.

Ἀλεξίου Α΄ Κομνηνοῦ, νεαρὰ περὶ μνηστείας, σ. 26. Αὐτόθι καὶ λύσις αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόμνησιν Ἰω. Θρακησίου.

Ἀλεξίου Α΄ Κων)πόλεως πατριάρχου, περὶ ζ΄ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας, σ. 24 — περὶ δισεξαδέλφων δύο κτλ., σ. 26.

Ἀλληλουάρια, σ. 116, ἀριθ. 240.

Ἁλώσεις πόλεων· χρονολογικαὶ περὶ αὐτῶν σημειώσεις (1303-1536), σ. 106, ἀριθ. 204.

Ἀμβακοὺμ προφήτου ᾠδή, σ. 67, ἀριθ. 66.

Ἀμμωνίου μοναχοῦ, διήγησις περὶ τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων πατέρων σ. 91, ἀριθ. 123.

Ἀμοιρούτζης· ἴδε Γεώργ. Ἀμοιρούτζην.

Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου ὁμιλίαι καὶ λόγοι διάφοροι, σ. 66, ἀριθ. 64, σ. 77, ἀριθ. 87, σ. 76, ἀριθ. 86, σ. 105, ἀριθ. 196, σ. 148, 160 — ἐπιστολὴ ἰαμβικὴ πρὸς Σέλευκον, σ. 83, ἀριθ. 102 — βίος Βασιλείου Καισαρείας, σ. 42, 152.

Ἀναβαθμοὶ ὀκτωήχου· ἑρμηνεία αὐτῶν σελ. 139, ἀριθ. 16, σ. 140, ἀριθ. 25.

Ἀναστάσιμα, σ. 115, 116, ἀρ. 239, 242, σ. 119, ἀριθ. 253.

Ἀναστασιματάριον, σ. 115, ἀριθ. 239, σ. 119; σ. 254, σ. 139, ἀριθ. 13, σ. 164, ἀριθ. ιϐ΄.

Ἀναστασίου Βασιλοπούλου, λευχειμονοῦσα ῥητορική, σ. 145, ἀριθ. 43.

Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, σ. 76 — ἀποσπάσματα, σ. 101, ἀριθ. 175, σ. 128 — ἔκθεσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως (μετὰ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας), σ. 24.

Ἀναστασίου Καισαρείας, περὶ ἀρτζιβουρίου, σ. 107, ἀριθ. 206.

Ἀναστασίου Σιναΐτου λόγοι τινές, σελ. 59, 60, 73, 78, 108, 137, 154 — ἑρμην. ς΄ ψαλμοῦ, σ. 95, ἀριθ. 148, σ. 96, ἀρ. 151 — ἀποσπάσματα, σ. 27, 125, 163.

Ἀνδρέου Κρήτης λόγοι, σ. 22, ἀριθ. 6, σ. 30, ἀριθ. 13, σ. 38, ἀριθ. 21, σελ. 67, ἀριθ. 64, σ. 76, ἀριθ. 86, σ. 78, ἀριθ. 87, σ. 96, ἀριθ. 150, σ. 10, ἀριθ. 177, σ. 134, 149, 152, 155 — λόγ. εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ, σ. 77, ἀριθ. 87, σ. 94, ἀριθ. 143 — λ. εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, σ. 94, ἀριθ. 143 — ὁ μέγας κανών, σ. 139, ἀριθ. 20, σ. 149, ἀριθ. 14 — κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς΄ — κανὼν περὶ μνήμης θανάτου, σ. 121, ἀρ. 361 — ἀπόσπασμα, σ. 125.

Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου αὐτοκράτορος, τάξις μητροπόλεων, σ. 25, 138.

Ἀνθίμου Κυπρίου ὁμιλίαι, σ. 151, 152.

Ἀνθίμου Κ)πόλεως (1848) γράμμα, σ. 177, ἀριθ. 85.

Ἀνθολόγιον γνωμῶν (ἐκ τῆς Μελίσσης), σελ. 123, ἀριθ. 264 — ἀνθολογία ἐπιγραμμάτων, σ. 163, ἀριθ. ζ΄ — στιχηραρίου, σ. 165, ἀριθ. ιθ΄, σελ. 169, ἀριθ. λή — ἐκκλησ. μουσικῆς, σ. 115, ἀριθ. 239, σελ. 157, ἀριθ. 39, σ. 158, ἀριθ. 43.

Ἀντιγόνου γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀντιόχου Μιχαὴλ λόγ. περὶ μετανοίας, σελ. 156, ἀριθ. 35

Ἀντιπάτρου Βόστρων λ. εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγ. Ἰω. Προδρόμου, σ. 53, 75, 77, 152.

Ἀντισθένους γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀντιφάνους γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀντιφωνητής, ὀνομασία εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σ. 59.

Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, διδασκαλία, σ. 128 — ἀπόσπασμα, σ. 163.

Ἀντωνίου τοῦ Ζωγράφου (ὁσίου) εὐχαί, σελ. 112, ἀριθ. 222.

Ἀντωνίου Δ΄ Κ)πόλεως πατριάρχου, συνοδικὴ πρᾶξις τοῦ ἔτους 1389, σ. 137.

(Ἀντωνίου τοῦ τῆς Μελίσσης) ἀνθολόγιον γνωμῶν, σελ. 123, ἀριθ. 264 — βίος τοῦ ὁσ. Συμεῶνος στυλίτου, σ. 159, ἀρ. 57.

Ἀπόκρυφα· ἀ) διάταξις τῶν ἀποστ. Πέτρου καὶ Παύλου, σελ. 107, ἀριθ. 206 — β΄) λόγος ἱστορικὸς Ἰακώβου περὶ τῆς γεννή-

σεως τῆς Θεοτόκου, σελ. 30, 77, 159 — γ') πράξεις τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου, σελ. 36, 73, 93 — δ') περίοδοι τοῦ ἀποστόλ. Ἰωάννου Θεολόγου ὑπὸ Προχόρου, σελ. 73, 159, 169 — ε) περίοδοι τοῦ ἀποστ. Φιλίππου, σ. 35, 73 — ς') Ἰωάννου Θεολόγου, λόγος περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, σ. 90, ἀριθ. 123, σελ. 96, ἀριθ. 150 — ζ') τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σελ. 95, ἀριθ. 148, σελ. 97, ἀριθ. 151 — Πράξεις καὶ ὑπομνήματα περὶ ἄλλων ἀποστόλων ὅρα ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἁγίων.

Ἀπολλιναρίου ἀπόσπασμα, σ. 128.

Ἀπολλωνίου γνῶμαι, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀποστολικαὶ διατάξεις, σ. 95, ἀριθ. 148.

Ἀποστολοευαγγέλια, σ. 83, ἀριθ. 100, σελ. 100, ἀριθ. 170.

Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαί, σ. 62-64, σελ. 93, ἀριθ. 132, σελ. 105, ἀρ. 195 — κανόνιον, σ. 89, ἀριθ. 121.

Ἀρεταὶ ἄρχουσι ἁρμόζουσαι, σ. 25 — ψυχῆς καὶ σώματος, σ. 126.

Ἀριστείδου γνωμ. σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀριστίππου γνωμ. σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἀριστοτέλους, φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλία ἀ-έ, σ. 64, ἀριθ. 58 — γνωμικά, σελ. 123, ἀριθ. 264 — κατηγορίαι ἐν παραφράσει, σ. 144, ἀριθ. 40.

Ἀριστοφάνους, πλοῦτος, σ. 144, ἀριθ. 38.

Ἀριστωνύμου, γνωμικά, σελ. 123, ἀρ. 264.

Ἀρκαδίου αὐτοκρ., ἀπολογία, σελ. 138, ἀριθ. 7.

Ἀρκαδίου Κύπρου, ὁμιλία εἰς τὸν μεγαλομ. Γεώργιον, σελ. 90, ἀριθ. 123, σελ. 100, ἀριθ. 166.

Ἀρσενίου Περγάμου, στιχηρὰ εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 127, ἀριθ. 87 — κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν αὐτήν, σελ. 166, ἀριθ. κς'.

Ἀρχίππου προσμοναρίου, διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν Χώναις, σελ. 159, ἀριθ. 57.

Ἀρχύτα Μαξίμου, κυκλικῆς θεωρίας μετέωρα, σ. 85, ἀριθ. 108, 2, σελ. 86, ἀριθ. 108, 4.

Ἀσκητικὰ ἀνώνυμα, σ. 156, ἀριθ. 35, 36 — διηγήσεις, σ. 162, ἀριθ. 6'.

Ἀσκληπιάδους, ὑγιεινὰ παραγγέλματα, σελ. 126.

Ἀστερίου Ἀμασείας, λόγος εἰς τὸν μρτ. Φωκᾶν, σ. 46, ἀριθ. 28 — ἀποσπ. ἑρμ. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49.

Ἀτούμης, ἐπώνυμον βυζαντινῆς οἰκογενείας ἐν σημειώμ. τοῦ ἔτους 1349, σ. 50, ἀρ. 35.

Αὐξεντίου Καρπάθου, ἔγγραφον, σ. 27.

Ἀφθονίου, προγυμνάσματα, σελ. 83, ἀριθ. 102, σ. 144, ἀριθ. 38.

Ἀφρική, περὶ τριῶν μοναχῶν αἰχμαλωτισθέντων ἐν αὐτῇ διήγησις ἀνώνυμος, σελ. 83, ἀριθ. 98.

Βάβριος, σ. 123, ἀριθ. 264.

Βασιλείου Θεσσαλονίκης, περὶ βαθμῶν συγγενείας, σ. 26.

Βασιλείου Ἰσαυρίας, λόγος, σελ. 91, ἀριθ. 123.

Βασιλείου Καισαρείας, συγγράμματα διάφορα (λόγοι καὶ ὁμιλίαι), σ. 32, ἀριθ. 13, σ. 39, ἀριθ. 22, σελ. 59, ἀριθ. 51, σ. 68, ἀριθ. 68, σ. 70, ἀριθ. 75, σ. 77, ἀριθ. 87, σ. 84, ἀριθ. 102, σ. 101, ἀριθ. 177, σ. 113, ἀριθ. 229, σ. 135, 141, 152, 160 — ἀσκητικά, σ. 109, ἀριθ. 216, σ. 112, ἀριθ. 224, σ. 125 — ὁμ. περὶ βαπτίσματος, σ. 100, ἀριθ. 172 — ἐγκώμιον τοῦ μρτ. Βαρλαάμ, σ. 91, ἀρ. 123 — ἐγκ. 40 μαρτύρων, σελ. 134, 148 — ἑξαήμερος, σ. 132, ἀριθ. 1, σ. 147, ἀρ. 6 — ἀποσπ. ἑρμ. εἰς ψαλμούς, σελ. 58, ἀριθ. 49 — ἀποσπάσματα, σελ. 27, 72, 101, 125, 126, 127, 137, 153, 163 — εὐχαί, σ. 99, ἀριθ. 159, σ. 141 — κανόνες, σ. 89, ἀριθ. 121 — λειτουργία, σ. 92, ἀριθ. 127, 128, σ. 98, ἀρ. 155, 156, 158, σ. 99, ἀριθ. 160, 161, σελ. 100, ἀριθ. 165, σ. 108, ἀριθ. 214, σελ. 158, ἀριθ. 49 — ἐκλογαὶ ὑπὸ Συμεὼν μεταφράστου, σ. 142, ἀριθ. 30 — ἐρωταποκρίσεις (μετὰ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου), σ. 125.

Βασιλείου Μακεδόνος αὐτοκρ. παραίνεσις, σ. 83, ἀριθ. 102.

Βασιλείου Σελευκείας, λόγοι σελ. 76, ἀριθ. 86, σ. 101, ἀριθ. 177, σελ. 141, 154, ἀριθ. 27.

Βασιλεύς· περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ τεμάχιον κανονικόν, σ. 25.

Βατοπεδίου πάτρια, σ. 121, ἀριθ. 263.

Βεκκαρίας, περὶ ποινῶν, μεταφρ. ὑπὸ Κοραῆ, σ. 140, ἀριθ. 23.

Βενιαμὶν Λεσβίου συγγράμματα μαθηματικά, σ. 138, ἀριθ. 12 — ἄλγεβρα, σ. 144, ἀριθ. 42 — στοιχεῖα ἀριθμητικῆς καὶ γεω-

μετρίας, σ. 139, ἀριθ. 17, σ. 168, ἀρ. λζ′ — στοιχεῖα φυσικῆς, σ. 138, ἀριθ. 11, σ. 139, ἀριθ. 14, σ. 168, ἀριθ. λε′ — στοιχεῖα μεταφυσικῆς, σ. 139, ἀρ. 15 — στοιχεῖα ἠθικῆς, σελ. 168, ἀριθ. λς′, σ. 169, ἀριθ. μ′, σ. 139, ἀριθ. 15.

Βίας, σ. 123, ἀριθ. 264.

Βυζάντιον· διήγησις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας περὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐφόδου τῶν Περσῶν ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου, σ. 60, 96 — διήγησις θαύματος γενομένου ἐν Βυζαντίῳ, σελ. 47, ἀριθ. 32.

Γαβριὴλ ἱερομονάχου, περὶ σημαδίων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, σ. 121.

Γαβριὴλ Α′ Κ)πόλεως, γράμμα συνοδικόν, σ. 120-121, 173, ἀριθ. 16.

Γαβριὴλ Δ′ Κ)πόλεως, γράμμα, σελ. 176, ἀριθ. 53.

Γάϊος, σ, 123, ἀριθ. 264.

Γαλεωμυομαχία, σ. 83, ἀριθ. 102.

Γαληνοῦ, ἀποσπ. σ. 101, ἀριθ. 175.

Γερασίμου Βυζαντίου, παραφρ. κατηγοριῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, σ. 144, ἀριθ. 40.

Γερασίμου Βυζαντίου, θέματα, σ. 88, ἀριθ. 118 — τεχνολογικὸν γραμματικῆς, σ. 157, ἀριθ. 42.

Γερασίμου Ζακυνθίου, ἐπιστολή, σελ. 88, ἀριθ. 118.

Γερμανοῦ Α′ Κ)πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, λόγοι, σελ. 19, 20, 32, 35, 76, 77, 91, 96, 140, 160 — λειτουργία προηγιασμένων, σ. 158, ἀριθ. 49.

Γεροντικόν, σ. 28, 83, ἀριθ. 98.

Γεωργίου, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. ις′.

Γεωργίου (Ἁμαρτωλοῦ) μοναχοῦ, λόγος ἱστορικός, σ. 47, ἀριθ. 32 — ἀπόσπασμα, σ. 151.

Γεωργίου Ἀμοιρούτζη, ἐπιστολαί, σ. 135.

Γεωργίου Γεμιστοῦ, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται, σ. 133.

Γεωργίου Κεδρηνοῦ ἀπόσπασμα, σ. 125.

Γεωργίου Κορεσσίου, ἑρμηνεία τῆς ἀποκαλύψεως Ἰω. Θεολόγου, σ. 165, ἀριθ. ιζ′.

Γεωργίου Λεσβίου (τοῦ μουσικοῦ) κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Νικόλαον, σ. 165, ἀριθ. κ′.

Γεωργίου Νικομηδείας, λόγοι, σελ. 32, 35, 60, 61, 77, 105.

Γεωργίου Ξιφιλίνου πατριάρχου, συνοδ. πρᾶξις, σ. 25.

Γεωργίου Σουγδουρῆ, γραμματική, σελ. 145, ἀριθ. 44.

Γερμανοῦ Σχολαρίου, συγγραμμάτια τρία, σελ. 135.

Γεωργίου Φοβηνοῦ, περὶ κάσσου καὶ ὑποβόλου, σ. 137.

Γεωργίου Χαρτοφύλακος, ἐγκώμιον τῆς Θεοτόκου, σελ. 101, ἀριθ. 177.

Γραμματικά· ἡ Γραμματικὴ (Μοσχοπούλου), σ. 80, ἀριθ. 91, σ. 123, ἀριθ. 265 — β′) ἀδήλου (1825) κανόνες συντάξεως, σ. 98, ἀριθ. 157 — γ′) ἀδήλου περὶ συντάξεως, σ. 139, ἀριθ. 18 — δ′) ἀδήλου γενικὴ σύνταξις τοῦ ὀνόματος, περὶ συντάξεως κατὰ τὴν κοινὴν προφοράν, σ. 144, ἀριθ. 38 — ε) ἀδήλου περὶ συντάξεως ῥημάτων, σελ. 158, ἀριθ. 46. Αὐτόθι, περὶ πνευμάτων καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων — ς′) ἀδήλου (πιθανῶς Δανιὴλ Κεραμέως) ἑρμηνεία τοῦ δ′ βιβλίου τῆς γραμματικῆς Θεοδ. Γαζῆ, σ. 142, ἀριθ. 32.

Γρηγορίου Βουλγαρίας ἀπόσπασμα, σ. 126.

Γρηγορίου διακόνου, ἐγκώμιον τοῦ μρτ. Δημητρίου, σ. 147, ἀριθ. 7.

Γρηγορίου Διαλόγου, πάπα Ῥώμης, ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα Ἴσαυρον· περὶ εἰκόνων, σ. 22, ἀριθ. 6 — ἀποσπ. σ. 101, ἀρ. 175 — λειτουργία προηγιασμένων, σ. 101, ἀρ. 175, σ. 92, ἀρ. 128, σ. 100, ἀρ. 165, σ. 106, ἀριθ. 199.

Γρηγορίου Κυπρίου (πατριάρχου Κ)πόλεως), λόγος εἰς τὸν μεγαλομ. Γεώργιον, σελ. 75, ἀριθ. 86.

Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ, λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, σ. 77, ἀριθ. 87 — ἀποκάλυψις, σ. 138, ἀριθ. 7.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ θεολόγου, ὁμιλίαι, σ. 22, ἀρ. 6, σ. 55, ἀριθ. 45, σελ. 56, ἀριθ. 46, σ. 58, ἀριθ. 49, σ. 66, ἀριθ. 64, σ. 78, ἀριθ. 87, σ. 82, ἀριθ. 98, σ. 92, ἀριθ. 126, σ. 96, ἀρ. 150, σ. 140, ἀριθ. 21, σελ. 141, 142, 148, 152, 156, 160, 169 — λόγος μετὰ ψυχαγωγίας, σ. 70, ἀριθ. 75 — μετὰ ἑρμηνείας Νικήτα Σερρῶν, σ. 72, ἀριθ. 78 — περὶ αἰωνίου ζωῆς, σ. 127 — λ. εἰς μρτ. Κυπριανόν, σ. 38, ἀριθ. 21 — περὶ Μασσαλιανῶν, σ. 24 — στίχοι, σ. 110, ἀριθ. 219 — ἀκροστιχίς, σ. 110, ἀριθ. 219 — ἔμμετρα διάφορα, σ. 164, ἀριθ. γ′ — τετράστιχα, σ. 149 — στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 137 — ἀποσπάσματα, σ. 123, ἀριθ. 264, σ. 24, 101, 125, 126, 128.

Γρηγορίου Νύσσης, συγγραφαὶ διάφοροι, σελ.

77, ἀριθ. 87, σ. 78, σ. 91, ἀριθ. 123, σ. 132, ἀριθ. 1, σ. 101, ἀριθ. 177, σ. 146, ἀριθ. 1, σ. 147, ἀριθ. 6 καὶ 7, σ. 60, ἀριθ. 51 — βίος Γρηγορίου τοῦ θαυματοῦργοῦ, σ. 61, ἀριθ. 52, σ. 148 — ἀποσπάσματα ἑρμ. εἰς ψαλμούς, σελ. 58, ἀριθ. 49 — περὶ φθόνου ἀπόσπασμα, σελ. 132, ἀριθ. 2 — ἀποσπάσματα· διάφορα, σ. 101, ἀριθ. 175, σ. 27, σ. 125, 128, 137, 123.

Γρηγορίου Παλαμᾶ (ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης), ὁμιλία εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποστ. Πέτρου καὶ Παύλου, σ. 76 — ὁμ. εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, σελ. 77 — ὁμολογία τῆς ὀρθοδ. πίστεως, σ. 138 — ἀπόσπασμα, σ. 132.

Γρηγορίου Ε' Κ)πόλεως πατριάρχου, γράμματα, σ. 176, 177.

Γρηγορίου ΣΤ' Κ)πόλεως, γράμμα, σ. 177, ἀριθ. 84.

Γρηγορίου πρεσβυτέρου, βίος τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ νέου, σελ. 66, ἀριθ. 63 — βίος Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 148, σ. 156, ἀριθ. 38.

Δαβὶδ ὁ καὶ Νικήτας. Ἴδε Νικήταν.

Δανιὴλ Κεραμέως Πατμίου, θέματα, παραφράσεις καὶ ἑρμηνεῖαι, σ. 83, ἀριθ. 102, σ. 92, ἀριθ. 126, σ. 169, ἀρ. μγ', μς' — γραμματική, σ. 145, ἀρ. 45.

Δεκάλογος· ἑρμηνεία καὶ παράφρασις αὐτοῦ, σ. 81, ἀριθ. 92, σ. 151.

Δημήτριός τις διδάσκαλος χρηματίσας ἐν ἔτει 1760, σ. 138, ἀριθ. 8.

Δημήτριος Κάλφα Παλαιολόγου, μουσικός, μαθητεύσας παρὰ τῷ Ἰακώβῳ, μητροπολ. Γάνου καὶ Χώρας, σ. 117, ἀριθ. 245.

Δημήτριος Κυζίκου, περὶ Ἰακωβιτῶν, σ. 24 — περὶ γάμων, σ. 26.

Δημήτριος Φαληρεύς, σ. 123, ἀριθ. 264.

Δημόκριτος, σ. 123, ἀριθ. 264.

Δημόναξ, σ. 123, ἀριθ. 264.

Δημοσθένης, σ. 123, ἀριθ. 264.

Διακονικόν (κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐν ἁγίῳ ὄρει Λαύρας), σ. 158, ἀριθ. 49.

Διάλογος ἐπισκόπου μετὰ ἡγουμένου, σ. 112, ἀριθ. 221.

Διαμαντῆ Ῥυσίου ἐπιστολὴ περὶ Συνεσίου, σ. 69, ἀριθ. 72.

Διδύμου, ἀποσπ. ἑρμην. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49.

Διογένης, σ. 123, ἀρ. 264, σ. 128.

Διόδωρος, σ. 123, ἀριθ. 264.

Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, ἀπόσπασμα, σ. 24.

Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, ἀποσπάσματα, σελ. 27, σ. 101. ἀρ. 175, σ. 126, 137.

Διονυσίου Α' Κ)πόλεως πατρ., σιγίλλιον, σ. 10-12, 129.

Διονύσιος Στουδίτης, σ. 109, ἀριθ. 216.

Διόπτρα, σ. 69, ἀρ. 71, σ. 124, ἀρ. 268.

Διοσκουρίδης, σ. 143, ἀρ. 33.

Δίωνος Ῥωμαίου, γνωμ. σ. 123, ἀρ. 264.

Δοξαστάριον, σ. 114, ἀρ. 234.

Δοξαστικά, σ. 80, ἀριθ. 90, σ. 114, ἀριθ. 232, σ. 163, ἀριθ. θ'.

Δοξολογία, σ. 114, ἀριθ. 233, σ. 116, ἀρ. 244, σ. 116, ἀριθ. 243.

Δωροθέου (κθβ'), διδασκαλίαι, σ. 82, ἀριθ. 98, σ. 97, ἀριθ. 152 — ἀποσπάσματα, σ. 125, 128.

Ἐγκράτεια· στίχοι περὶ αὐτῆς, σελ. 110, ἀριθ. 219.

Εἱρμοί, σελ. 113, ἀριθ. 230, σ. 117, ἀριθ. 246, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, σ. 119, ἀριθ. 257, 258.

Εἱρμολόγιον, σ. 115, ἀριθ. 239, σελ. 116, ἀριθ. 241, σ. 119, ἀριθ. 252, 254, σ. 108, ἀριθ. 208.

Ἐκκλησία· ἔκθεσις τῆς ἑνώσεως αὐτῆς ἐπὶ αὐτοκρ. Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ, σ. 25.

Ἑκλόγιον καὶ *Τριῴδιον*, σ. 155, ἀριθ. 28.

Ἑξαποστειλάρια, σ. 101, ἀριθ. 180.

Ἐξόδια στιχηρὰ εἰς κοσμικοὺς καὶ μοναχούς, σ. 106, ἀριθ. 203.

Ἐξομολογητάριον, σ. 100, ἀριθ. 169 — ἐξομολογουμένου λογισμοί, σ. 113, ἀρ. 229.

Ἐπιγράμματα, σ. 151.

Ἐπίκτητος, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἐπικούριος, σ. 123, ἀριθ. 264.

Ἐπιτάφιος· ἀκολουθία αὐτοῦ, σ. 92, ἀρ. 129.

Ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια· διατριβὴ περὶ αὐτῶν ἀνώνυμος, σ. 165, ἀριθ. ιή.

Ἐπιφανίου Κύπρου λόγοι, σ. 60, ἀριθ. 51, σ. 75, ἀριθ. 84, σ. 78, ἀρ. 87, σ. 84, ἀριθ. 103, σ. 85, ἀριθ. 106, σ. 96, ἀρ. 150, σ. 105, ἀρ. 196, σ. 151, 152 — Ὠριγενιασταί, σ. 24 — ἀποσπάσματα, σ. 101, ἀριθ. 175, σ. 127.

Ἑρμοῦ χρησμός, σελ. 127 — ἀπόσπασμα, σ. 126.

Ἑσπερινός, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 116, ἀριθ. 244.

Εὐαγγελίου παραβολή, σ. 144, ἀριθ. 37 — περικοπαί, σ. 125, 127 — εὐαγγέλια ἑωθινά, σ. 112, ἀριθ. 221.

Εὐαγγελιστάριον (=εὐαγγέλιον λειτουργικόν), σ. 17-19, ἀριθ. 1, σ. 51, ἀριθ. 37, 38, 40, 41, σ. 67, ἀρ. 66, σ. 95, ἄρ. 146, σ. 149, 150, σ. 168. — ἀποσπάσματα, σ. 134, 156.

Εὐαγρίου ἀποσπάσματα, σ. 123, ἀριθ. 264, σ. 72, ἀρ. 77α.

Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολή, σ. 139, ἀρ. 18 — σχόλια εἰς τὴν λογικὴν αὐτοῦ, σελ. 139, ἀριθ. 18.

Εὐκλείδης, σ. 123, ἀριθ. 264.

Εὐριπίδης, σ. 123, ἀριθ. 264.

Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας, λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, σ. 61.

Εὐσεβίου (?), περὶ τιμῆς τοῖς ἱερεῦσι, σελ. 133, ἀριθ. 4.

Εὐσεβίου Καισαρείας, ὑπόθεσις εἰς τοὺς ψαλμούς, σελ. 112, ἀριθ. 221 — ἀπάνθισμα ψαλμῶν, σ. 104, ἀριθ. 191 — ἀποσπάσματα ἑρμην. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀρ. 49 — Καρπιανῷ ἐπιστολή, σ. 130 — γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.

Εὐσταθίου ἐπισκόπου (?), περὶ Μελχισεδὲκ ἀπόσπασμα, σ. 127.

Εὐσταθίου πατρικίου Ῥωμαίου, περὶ δύο ἑξαδέλφων λαβόντων δύο ἑξαδέλφας, σ. 26.

Εὐστρατίου Κ)πόλεως πατρ., πρᾶξις περὶ συνοικεσίου τινὸς ἀνόμου, σ. 26.

Εὐχολόγιον, σ. 75, ἀρ. 85, σ. 80, ἀρ. 90, σ. 106, ἀριθ. 200, 204, σ. 154, ἀριθ. 26, σ. 155, ἀριθ. 33, σ. 121, ἀριθ. 263 — (ἐκ τοῦ εὐχολογίου) τάξεις χειροτονιῶν, σ. 98, ἀριθ. 155, σ. 99, ἀριθ. 161 — τάξις ἀκολουθίας τῆς ζύμης, σ. 78, ἀριθ. 88 — τάξις ἀρίστη τῆς λειτουργίας, σελ. 158, ἀριθ. 49 — τάξις διακονικοῦ κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς ἐν ἁγίῳ ὄρει Λαύρας, σ. 158, ἀριθ. 49. — εὐχαὶ διάφοροι, σελ. 74, ἀριθ. 84, σ. 83, ἀριθ. 100, σ. 100, ἀριθ. 170, σελ. 112, ἀριθ. 221, 224 — εὐχὴ τῶν κολλύβων, σελ. 108, ἀριθ. 212, σελ. 158, ἀριθ. 47 — εὐχὴ ἐπὶ σωμάτων ἀδιαλύτων, σελ. 74, ἀριθ. 84 — εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά, σελ. 98, ἀριθ. 155 — εὐχαὶ ὀπισθάμβωνοι, σελ. 141 — εὐχαὶ εἰς ἐξομολογούμενον καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 86, ἀριθ. 109 — εὐχαὶ κατανυκτικαὶ καὶ παρακλητικαί, σελ. 99, ἀριθ. 159 — εὐχαὶ παρακλητ. εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, σελ. 86, ἀριθ. 109. — Ἑτέρας τάξεις καὶ εὐχὰς ὅρα ἐν ταῖς προσθήκαις.

Ἐφραὶμ Σύρου, ἀσκητικὰ καὶ λόγοι διάφοροι, σ. 22, ἀριθ. 6, σ. 56, ἀριθ. 47, σ. 59, ἀριθ. 51, σ. 62, ἀριθ. 54, σ. 65. ἀριθ. 60, σ. 78, ἀριθ. 78, ἀριθ. 87, σ. 84, ἀριθ. 103, σ. 96, ἀριθ. 150, 151, σ. 97, ἀριθ. 152, σ. 108, ἀριθ. 207, σ. 146, ἀριθ. 3, σ. 160, 161 — ἀποσπάσματα, σ. 127, 163.

Ἑωθινά, σ. 113, ἀρ. 230, σ. 116, ἀρ. 240.

Ζωγραφική· ἀ) συνταγαὶ πρὸς παράστασιν τῶν χαρακτήρων τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σ. 112, ἀριθ. 221 — β') χαρακτῆρες τοῦ ἀποστόλου Παύλου, σελ. 104, ἀρ. 191 — γ') λειογραφίαι (miniatures), σ. 18 (Μάρκος), σ. 83, ἀρ. 99 (Μάρκος), σ. 98, ἀριθ. 159 (ἀρχάγγελοι, Θεοτόκος, Ἰησοῦς Χριστός, Δαβίδ), σελ. 111, ἀριθ. 220 (ἀρχάγγελοι, ἁγία Τριάς, Θεοτόκος, Δαβίδ), σελ. 130, ἀριθ. 2 (μικρογραφικαὶ σκηναὶ πολυάριθμοι τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ), σ. 159, ἀριθ. 54-55 (εὐαγγελισταί) — δ') κοσμήματα, σ. 32, ἀρ. 13α, σ. 55, ἀριθ. 45, σ. 58, ἀρ. 49, σ. 70, ἀριθ. 76, σ. 117, ἀριθ. 245, σελ. 147, ἀριθ. 6 — ε) κεφαλαῖα στοιχεῖα σημειωτέα διὰ τὴν κόσμησιν αὐτῶν, σ. 19, ἀριθ. 1, σ. 38, ἀριθ. 20, σ. 43, ἀριθ. 27, σ. 51, ἀριθ. 38, σ. 55, ἀριθ. 44, σ. 64, ἀριθ. 56, σ. 70, ἀριθ. 76, σ. 88, ἀριθ. 115, σ. 98, ἀριθ. 155, σ. 99, ἀρ. 159, 160, 164, σ. 115, ἀριθ. 239, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 147, ἀριθ. 6.

Ἠλιοὺ Ἐκδίκου, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς'.

(Ἠλίας ὁ τῆς Μελίσσης), ἀνθολόγιον γνωμικῶν, σ. 97, ἀριθ. 152.

Ἡρωδιανοῦ, ἱστορία τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας, σ. 150, ἀριθ. 16.

Ἡρώδης· σημείωσις περὶ αὐτοῦ ἀνώνυμος, σ. 141.

Ἡσυχίου Ἱεροσολυμίτου, λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Προδρόμου, σελ. 159, ἀριθ. 57 — κεφάλαια, σ. 162, ἀριθ. 6' — τεμάχια ἑρμην. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49 — ἀποσπάσματα, σ. 97, ἀριθ. 152.

Ἡσαΐου (ἀββᾶ), βιβλίον 6', σ. 149 — ἀποσπάσματα, σ. 79, ἀριθ. 89, σ. 97, ἀριθ. 152, σ. 163, ἀριθ. 6'.

Ἡσαΐου μοναχοῦ, ἐπιστολαὶ π.ὸς Θεοδώραν Φωκαίτισσαν καὶ Θεοδώραν Ἀγγελίναν, σ. 149 — περὶ λειτουργιῶν, σελ. 109, ἀριθ. 216.

Ἠμερά, σ. 118, ἀριθ. 248.

Ἦχοι κύριοι· ἀνωνύμου διατριβὴ περὶ αὐτῶν, σ. 121, ἀριθ. 260.
Θάλασσα (Νεκρά)· ἀνώνυμος σημείωσις περὶ αὐτῆς, σ. 127.
Θαλάσσιος (ἀββᾶς), σ. 97, ἀριθ. 152.
Θεάματα (ἑπτά), σ. 128.
Θέκλης (ἁγίας), κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς΄.
Θεματογραφία, σ. 139, ἀριθ. 18.
Θεμιστίου, περὶ φιλίας, ἐν παραφράσει, σελ. 170, ἀριθ. μζ΄.
Θέογνις, σ. 123, ἀριθ. 264.
Θεοδοσίου Β΄ Κ)πόλεως πατρ. γράμμα, σελ. 175, ἀριθ. 47.
Θεοδοσίου τοῦ καὶ *Θεοφίλου*, εὐχὴ ἐξομολογ. εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, σ. 87, ἀρ. 112.
Θεόδοτος Ἀγκύρας, σ. 126.
Θεοδούλου, *μέθοδος* περὶ σημαδοφώνων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, σελ. 116, ἀριθ. 243.
Θεοδώρητος Ἀντιοχείας· διήγησις περὶ αὐτοῦ ἀνώνυμος, σ. 144, ἀριθ. 37.
Θεοδωρήτου Κύρου, περὶ προφητῶν, σ. 127 — ἀποσπάσματα ἑρμην. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49 — ἀποσπάσματα διάφορα, σ. 125, 163.
Θεοδώρου Γαζῆ γραμματικῆς βιβλίον γ΄, σελ. 157, ἀριθ. 42 — ἀδήλου ἑρμηνεία εἰς τὸ δ΄ βιβλίον, σ. 142, ἀριθ. 32.
Θεοδώρου Δαφνοπάτου, ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου, σ. 75, ἀριθ. 86.
Θεοδώρου Ἐδέσσης, ἀποσπάσματα, σελ. 72, ἀριθ. 77α.
Θεοδώρου Ἡρακλείας, ἀποσπ. σ. 25.
— *ἱερέως*, λεξικόν, σ. 142, ἀριθ. 29.
— *Κριτοπούλου*, ἔγγραφον παραιτήσεως, σ. 25.
Θεοδώρου Καρῶν ἐπισκόπου, ἀποσπ. σ. 125.
— *Λασκάρεως* αὐτοκράτορος, παρακλητικὸς κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 107, ἀριθ. 205, σ. 166, ἀριθ. κς΄.
Θεοδώρου Μελιτηνιώτου, συναξάρια σ. 133, ἀριθ. 4, σ. 136.
Θεοδώρου Πατρῶν, βίος τοῦ ὁσ. Θεοδοσίου, σ. 42, ἀριθ. 25.
Θεοδώρου Προδρόμου, ἑρμηνεία κανόνων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, σελ. 28, 68, ἀριθ. 70, σ. 70, ἀριθ. 74, σ. 70, ἀριθ. 79, σ. 140, ἀριθ. 25. σ. 162, ἀριθ. ά — περὶ ὑπακοῆς, σ. 73, ἀριθ. 80.
Θεοδώρου Στουδίτου, κατηχήσεις σ. 28, 100, ἀριθ. 172, σ. 159, ἀριθ. 52 — προοίμιον εἰς τὸν κατηχητ. λόγον τοῦ Χρυσοστόμου, σ. 98, ἀριθ. 155 — λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ, σελ. 60 — λ. περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου, σ. 96, ἀριθ. 150 — ἐγκώμιον τῆς Θεοτόκου, σ. 155, ἀριθ. 27 — κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς΄ — ἐγκώμιον Ἰω. Προδρόμου, σ. 76, 78 — ἐγκώμ. Ἰωάν. Θεολόγου, σελ. 90, 101 — ἐπιγράμματα, σ. 110, ἀριθ. 219 — διαθήκη, σ. 28, 32 — ἀποσπάσματα, σ. 127.
Θεοκλήτου Φιλαδελφείας, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς΄.
Θεοκτίστου Στουδίτου, κανὼν εἰς τοὺς Ἀσωμάτους, σ. 87, ἀριθ. 112, σ. 112, ἀριθ. 224 — κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 107, ἀριθ. 205, σ. 166, ἀριθ. κς΄.
Θεολήπτου Β΄ Κ)πόλεως πατριάρ. σιγίλλιον, σ. 172, ἀριθ. 14.
Θεοστηρίκτου μοναχοῦ, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 98, ἀριθ. 159.
Θεοτοκάριον, σ. 87, ἀριθ. 112, σ. 93, ἀριθ. 135, σ. 150, 166.
Θεοτοκία, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 116, ἀριθ. 240, σ. 117, ἀριθ. 247, σ. 121, ἀριθ. 260 — θεοτοκίον Γόρτυνος, σελ. 116, ἀριθ. 244 — θεοτοκίον Χάνδακος, σ. 117, ἀριθ. 244.
Θεοτόκος· ά) ἀδήλου ἐγκώμιον τῆς Θεοτόκου, σ. 165, ἀριθ. ιή — β΄) ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 112, ἀριθ. 221 — γ΄) κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν αὐτήν, σ. 104, ἀριθ. 193, σ. 112, ἀριθ. 224. — δ΄) κανόνες θρηνητικοί, σ. 131, 163 — ἑ) περὶ τῶν ἑτῶν τῆς ζωῆς τῆς Θεοτόκου, σ. 128.
Θεοφάνους Κεραμέως ὁμιλίαι, σ. 76, 77, 95.
Θεοφίλου Κορυδαλλέως, ἐπιτομὴ λογικῆς, σ. 142, ἀριθ. 30 — ἔκθεσις ἐπιστολ. τύπων, σ. 144, ἀριθ. 38.
Θεοφάνους Μηδείας συγγραφαὶ καὶ ἐπιστολαί, σ. 135.
Θεοφάνους Νικαίας συγγραφαί, σ. 135-136 — κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς΄.
Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, σ. 50, ἀριθ. 35 — ἀπανθίσματα, σ. 104, ἀριθ. 191.
Θηκαρᾶς, σ. 86, ἀριθ. 109, σελ. 101, ἀριθ. 178, σ. 107, ἀριθ. 205.
Θουκυδίδης, σ. 169, ἀριθ. με΄.
Ἰακώβου ἀδελφοθέου, λόγος π. Θεοτόκου, σ. 30, ἀριθ. 13, σελ. 77, ἀριθ. 87.

'Ιακώβου ἱερέως, ἐπιστολὴ 'Ιγνατίῳ Μηθύμνης, σ. 100, ἀριθ. 170.
'Ιακώβου Κυπρίου ἱεροδιακόνου, ἐπιγράμματα εἰς τὴν ῥητορικὴν 'Αναστασίου Βασιλοπούλου, σ. 145.
'Ιγνατίου, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀριθ. κς'.
'Ιγνατίου Μηθύμνης, ἔμμετρά τινα, σελ. 86, ἀριθ. 109, σ. 98, ἀριθ. 159, σελ. 111, ἀριθ. 220 — ἐπιστολαί, σ. 129 — διαθήκη, αὐτόθι — βίος αὐτοῦ, σελ. 70-72. Πρβλ. σ. ϛ', 6-13.
'Ιγνατίου ἱερομ. ἐξ 'Ερεσσοῦ, κατάστιχον, σ. 159, ἀριθ. 56.
'Ιγνατίου Σηλυβρίας, σχόλια εἰς τὸν Χρυσόστομον, σ. 125 — βίος τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης, σ. 128.
'Ιγνατίου Χίου μοναχοῦ, ἐπιστολαί, σελ. 158-159, ἀριθ. 50.
'Ιδιόμελα, σ. 114, ἀριθ. 233.
'Ιέραξ μ. λογοθέτης, σ. 173, ἀριθ. 17, 20.
'Ιερεμίου Α' Κ)πόλεως, σιγίλλια καὶ γράμματα, σ. 7, 9, 129, 171, 172.
'Ιερεμίου Β' Κ)πόλεως, σιγίλλια καὶ γράμματα, σ. 120, 129, 172, 173.
'Ιερεμίου Γ' Κ)πόλεως, γράμματα, σ. 175.
'Ιερεμίου Δ' Κ)πόλεως, γράμματα, σ. 171, 176.
'Ιερόθεος Μονεμβασίας, σελ. 80, ἀριθ. 92, σ. 136.
'Ιέρων, σ. 123, ἀριθ. 264.
'Ιερώνυμος, σ. 123, ἀριθ. 264.
'Ιερωαύνη· διηγήσεις ἁγίων πατέρων περὶ αὐτῆς· σ. 81, ἀριθ. 92.
'Ινδικτος, σ. 74, ἀριθ. 84.
'Ιουστινιανοῦ αὐτοκράτορος, νόμοι γεωργικοί, σ. 25, 65, 103, 137.
'Ιουστίνου ἀποσπάσματα, σ. 27, 126, 137.
'Ιπποκράτους, ἀποσπ., σ. 101, ἀριθ. 175.
'Ιππολύτου, λόγος περὶ 'Αντιχρίστου, σελ. 134, 152.
'Ισαὰκ Σύρου, ἀσκητικῶν βιβλίων γ', σ. 149 — λόγος πρὸς ἀρχαρίους μοναχούς, σελ. 154, ἀριθ. 25 — περὶ τάξεως ἀρχαρίων, σ. 97, ἀριθ. 152 — ἀποσπάσματα, σελ. 79, ἀριθ. 89, σ. 97, ἀριθ. 152, σ. 125, σ. 163.
'Ισαακίου 'Αγγέλου αὐτοκρ.; σημείωμα περὶ γαμετῶν τῶν ὑποψηφίων ἐπισκόπων, σ. 23.
'Ισιδώρου Πηλουσιώτου, ἀποσπάσματα, σελ. 101, ἀριθ. 175, σελ. 54, ἀριθ. 49, σελ. 125, 128.
'Ισοκράτους, σ. 123, ἀριθ. 264.
'Ιωάννου Γεωμέτρου, λ. εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, σ. 75, ἀριθ. 86, σ. 134.
'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ, λόγοι, σελ. 60, ἀριθ. 51, σ. 76, ἀριθ. 86, σελ. 77, ἀριθ. 87, σ. 78, 91, ἀρ. 123, σ. 128, 134, 152 — λίβελλος, σ. 99, ἀριθ. 159 — περὶ ἀρετῶν, σ. 97, ἀριθ. 152 — περὶ μνημοσύνων, σ. 95, ἀριθ. 148 — λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 30, ἀριθ. 13, σ. 147, ἀριθ. 7 — θεοτοκάριον, σ. 82, ἀρ. 95, σ. 93, ἀριθ. 135 — ὀκτώηχος, σ. 93, ἀρ. 136, σ. 121, ἀριθ. 262 — ἔκθεσις τῆς ὀρθοδ. πίστεως, σ. 143, ἀριθ. 36, σ. 163, ἀριθ. δ' — διαλεκτικά, σ. 143, ἀρ. 36 — κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀρ. κς' — κανόνες εἰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ ἄλλας, σ. 70, ἀριθ. 74, σελ. 72, ἀριθ. 79, 80, σ. 140, ἀριθ. 25, σ. 162, ἀρ. α' — ἀποσπάσματα, σελ. 27, 101 (ἀριθ. 175), 125, 128, 138 — βίος Βαρλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ, σελ. 66, ἀριθ. 62 — περὶ αἱρέσεων, σελ. 24.
'Ιωάννου Εὐγενικοῦ, εὐχὴ εἰς τὴν ἁγ. Τριάδα, σ. 87, ἀριθ. 112.
'Ιωάννου Εὐγαΐτων, λ. εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας: Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Χρυσόστομον, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 77, ἀρ. 87, σ. 102, ἀριθ. 180 — λ. εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 102, ἀριθ. 180, σελ. 76, ἀριθ. 86 — βίος τοῦ ὁσίου Βάρα, σ. 54, ἀριθ. 43 — κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 166, ἀρ. κς'.
('Ιωάννου) Ζωναρᾶ, ἀποσπάσματα περὶ παραιτήσεως ἐπισκόπων, περὶ τοῦ τί δύνανται τὸ χρίσμα καὶ περὶ μνηστείας, σελ. 24 — ἑρμηνεία κανόνων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, σ. 68, ἀριθ. 70, σ. 140, ἀρ. 25 — λύσεις κανονικαί, σ. 71, ἀριθ. 77α — ἀπόσπασμα χρονογρ. σ. 150, ἀριθ. 16.
'Ιωάννου Θεολόγου, ἀποκάλυψις, σ. 93, ἀρ. 132, σ. 110, ἀριθ. 219 — λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, σ. 96, ἀριθ. 150, σ. 90, ἀριθ. 123 — ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, σ. 97, ἀριθ. 151, σ. 95, ἀριθ. 148.
'Ιωάννου Θεσσαλονίκης, λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, σ. 96, ἀρ. 123, σ. 161.
'Ιωάννου Θρακησίου, ὑπόμνησις πρὸς νεαρὰν 'Αλεξίου Κομνηνοῦ αὐτοκράτορος, σ. 26.
'Ιωάννου 'Ιεροσολύμων, βίος 'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ, σ. 148 — κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 167, ἀριθ. κς'.

Ἰωάννου Ἰωαννοπούλου, πιττάκιον πατριαρχικόν, σ. 26.
Ἰωάννου Καλέκα, ὁμιλίαι, σ. 95, ἀρ. 149.
Ἰωάννου Καματηροῦ, συνοδικὴ πρᾶξις ὑπ' αὐτοῦ συνταγεῖσα, σ. 25, σ. 137.
Ἰωάννου Καρπαθίου, κεφάλαια, σ. 125 — ἀποσπάσματα, σ. 128.
Ἰωάννου Κομνηνοῦ Σωζοπολίτου, στίχοι, σ. 110, ἀριθ. 219.
Ἰωάννου Κίτρους, ἀποκρ. κανονικαί, σ. 23.
Ἰωάννου Κουκουζέλους, μέθοδος ψαλτικῆς τέχνης, σ. 116, ἀριθ. 242.
Ἰωάννου Νηστευτοῦ, ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ, σ. 22, ἀριθ. 7 — περὶ ἐξαγορεύσεως, σ. 89, ἀρ. 121 — ἀποσπ. σ. 101, ἀρ. 175.
Ἰωάννου Ξιφιλίνου, ἀποσπ. περὶ ἀγάπης καὶ περὶ φιλαργυρίας, σελ. 141 — περὶ μνηστείας, σ. 25 — ἀποσπ. σ. 101, ἀριθ. 175.
Ἰωάννου Πλουσιαδηνοῦ, σαφισμὸς τῶν φωνῶν τῆς ἐκκλ. μουσικῆς, σελ. 166, ἀριθ. 243.
Ἰωάννου Ῥαΐθηνοῦ, ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Σχολαστικόν, σ. 102, ἀριθ. 180, σ. 49, ἀριθ. 33, 34.
Ἰωάννου Σκυλίτζη, εἰσαγωγὴ εἰς τὰς κοσμογραφίας κτλ., σ. 85, ἀριθ. 108.
Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, τοῦ τῆς Κλίμακος, πνευματικαὶ πλάκες, σ. 49, ἀριθ. 33, 34, σελ. 106, ἀριθ. 201, σ. 112, ἀριθ. 226, σ. 150 — περὶ μνήμης θανάτου, σ. 163, ἀριθ. 6' — ἀποσπάσματα, σ. 50, ἀριθ. 35, σ. 72, ἀριθ. 77α, σελ. 97, ἀρ. 152, σ. 125, 127 — γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.
Ἰωάννου (τοῦ λεγομένου τέκνον ὑπακοῆς), ἐξομολογητάριον, σ. 83, ἀριθ. 101.
Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἑρμηνεία τοῦ ἑξαημέρου, σ. 58, ἀριθ. 50 — ἀπανθίσματα ἐκ τῆς Γενέσεως, σ. 104, ἀριθ. 191 — ἑρμην. εἰς τοὺς ψαλμούς, σ. 65, ἀριθ. 59, σ. 112, ἀριθ. 221, σ. 58, ἀριθ. 49 (ἀπόσπασμα) — ἑρμην εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, σ. 34, 38, ἀριθ. 20 — ἑρμην. εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, σ. 21, ἀριθ. 4, σ. 29, ἀριθ. 12, σ. 37, ἀριθ. 17 — ἑρμην. εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, σ. 37, ἀριθ. 18 — λόγοι καὶ ὁμιλίαι διάφοροι, σ. 22, ἀρ. 6, σ. 30-31, σ. 32, ἀρ. 13, σ. 40, ἀρ. 23, σ. 47-49 ἀριθ. 32, σ. 50, ἀριθ. 35, σ. 52-53 ἀριθ. 42, σελ. 54-55, ἀριθ. 43, 44, σελ. 58-59, ἀριθ. 51, σ. 61, ἀριθ. 51, σελ. 66, ἀριθ. 64, σ. 67, ἀριθ. 67, σελ. 72, ἀριθ. 77α, σ. 74, ἀριθ. 84, σ. 75, ἀριθ. 86, σ. 76, 77, 78, σ. 84, ἀριθ. 103, σ. 86, ἀριθ. 109, σ. 90, ἀριθ. 123, σελ. 91, 94, ἀριθ. 143, σελ. 96, ἀριθ. 149, 150, 151, σ. 100, ἀριθ. 172, σ. 101, ἀριθ. 177, σ. 105, ἀριθ. 196, σ. 107, ἀριθ. 207, σ. 108, σ. 109, ἀριθ. 216, σ. 126, 127, 128, σ. 133, ἀριθ. 4, σ. 134, 141, 148, 150, ἀρ. 16, σ. 151, 152, 154, 155, 156, 160, 161, 163, 165 — ἀποσπ. περὶ ἱερωσύνης σ. 130 — μαργαρίται, σ. 43-45. 46 — λόγοι κατὰ Ἰουδαίων, σ. 146, ἀριθ. 2 — ὁμιλία εἰς τὴν ἴνδικτον, σ. 38, ἀριθ. 21 — περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς, σ. 82, ἀρ. 98 — περὶ Μελχισεδέκ, σ. 127 — περὶ τοῦ ἀποστ. Παύλου, σ. 127 — λόγος κατηχητικός, σ. 28 — λ. εἰς τὸν ἅγ. Ἰω. τὸν Πρόδρομον, σελ. 53, ἀριθ. 43 — λ. εἰς τὸν μρτ. Ἰουλιανόν, σ. 53, ἀριθ. 43 — ἑρμην. παραβολῶν τοῦ εὐαγγελίου, σελ. 125 — ἐκλογαὶ ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ, σ. 80, ἀριθ. 92 — ἐπιστολαί, σ. 97, ἀριθ. 152, σ. 144, ἀρ. 37 — εὐχαί, σ. 109, ἀριθ. 217 — λειτουργία, σελ. 86, ἀριθ. 110, σ. 92, ἀριθ. 128, σ. 98, ἀρ. 155, 156, σ. 99, ἀριθ. 160, 161, 164, σελ. 100, ἀριθ. 165, 168, 170, σ. 105, ἀρ. 198, σ. 106, ἀριθ. 199, σ. 108, ἀριθ. 212, 214, σ. 158, ἀριθ. 47, 49 — ἀποσπάσματα, σ. 27, 97, (ἀριθ. 152), σ. 101, ἀριθ. 173, 175, σ. 109, ἀρ. 217, σ. 113, ἀριθ. 229, σ. 127, 137, 123.
Ἰωαννικίου Β' Κ)πόλεως πατρ. σιγίλλιον, σ. 174, ἀριθ. 27.
Ἰωάσαφ φιλοσόφου, περὶ ἀρετῆς, σ. 127.
Ἰώβ, στίχοι εἰς Χρυσόστομον, σ. 110, ἀριθ. 219.
Ἰωσήπου, μαρτύριον τῶν ἁγ. Μακκαβαίων, σ. 133, ἀριθ. 4.
Ἰωσὴφ Βρυεννίου, ὁμιλίαι, σελ. 132, ἀριθ. 2 — λόγοι κατὰ Λατίνων τοῦ αὐτοῦ (?), σ. 89, ἀριθ. 122.
Ἰωσὴφ ὑμνογράφου, κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 113, ἀρ. 228, σ. 167, ἀρ. κς'.
Καθίσματα τοῦ ψαλτηρίου, σελ. 109, ἀριθ. 217.
Καισαρίου, ἀποσπάσματα, σ. 127, 128.
Καλαβάρισσα οὐγκρικόν, σ. 128.
Καλλίμαχος, σ. 110, ἀριθ. 219.

Καλλινίκου Ἡρακλείας, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 167, ἀριθ. κς'.
Καλλινίκου Β' Κ)πόλεως πατρ., ἐπιτίμιον, σ. 167, ἀριθ. κζ'.
Καλλινίκου Ε' Κ)πόλεως πατρ., γράμμα, σ. 176, ἀριθ. 63, σ. 177, ἀριθ. 91, 92.
Καλλινίκου μοναχοῦ, ἐπιστολὴ πρὸς Φίλιππον μοναχόν, σ. 69, ἀριθ. 71, σ. 125.
Καλλίστου μοναχοῦ, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 167, ἀριθ. κς'.
Καρονικὸν ἀνθολόγιον, σ. 107, ἀριθ. 206.
Καρυοφύλλης· ἴδε τὸ ὄνομα Μιχαλάκης.
Κασσιανοῦ (ἁββᾶ), συγγραφαί, σ. 97, ἀριθ. 152.
Καταβασίαι, σελ. 116, ἀριθ. 243, σ. 117, ἀριθ. 246.
Κατάστιχα, σ. 130. ἀριθ. 4, σ. 159, ἀριθ. 56.
Κάτωγος, γνῶμαι παραινετικαί, σ. 110, ἀρ. 219.
Κεκραγάρια, σ. 113, ἀριθ. 230, σελ. 157, ἀριθ. 41.
Κελσίου Ἐδέσσης ἀπόσπ. σ. 128.
Κλεάρθης, σ. 123, ἀριθ. 264.
Κλείταρχος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Κλεύστρατος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Κλήμεντος Ῥώμης, πράξεις καὶ ἐπιδημίαι τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, σ. 35, 61 — ἀποσπάσματα, σ. 58, ἀριθ. 49, σ. 123, ἀρ. 264.
Κλήμεντος Ζ' Ῥώμης, βούλλα τοῦ ἔτους 1526, σ. 141.
Κλήμεντός τινος, κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον σ. 167, ἀριθ. κς'.
Κλήμεντος ἱερομονάχου, τροπάρια, σ. 108, ἀριθ. 212 — ἐγκώμιον Ἰω. τοῦ Θεολόγου, σ. 116, σ. 239.
Κοινωνικά, σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 117, ἀρ. 245, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, σ. 119, ἀριθ. 253, σ. 139, ἀρ. 13, σ. 157, ἀρ. 41.
Κοραῆς· ὅρα τὸ ὄνομα Ἀδαμάντιος.
Κοσμᾶ Γαϊδουρίτου, παρακλητικοὶ κανόνες. σ. 104, ἀριθ. 193.
Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου, ὑποθέσεις εὐαγγέλ. σ. 130.
Κοσμᾶ Γ' Κ)πόλεως πατρ., σελ. 174-175, ἀριθ. 29-31.
Κοσμᾶ Μαϊουμᾶ, κανόνες διάφοροι, σ. 70, ἀριθ. 74, σ. 72, ἀριθ. 79, σ. 140, ἀρ. 25, σ. 162, ἀριθ. ά — παρακλητ. κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 107, ἀριθ. 205.
Κοσμᾶ τινος μοναχοῦ ὀπτασία, σ. 47, ἀριθ. 32, σ. 94, ἀριθ. 139.
Κρατήματα, σ. 116, ἀριθ. 240, σελ. 117, ἀριθ. 246, σ. 119, ἀριθ. 251.
Κράτων, σ. 123, ἀριθ. 264.
Κριτήρια βασιλικά, πατριαρχικὰ καὶ ἀρχοντικά, σ. 25.
Κυριακοδρόμια, σ. 70, ἀριθ. 76, σ. 133, ἀριθ. 4, σ. 154, ἀριθ. 27. Διὰ ἑτέρας ὁμιλίας ἀνωνύμους ὅρα σ. 59, ἀριθ. 51, σ. 95, ἀριθ. 148 (πιθανῶς Ἰω. Καλέκα), σ. 151.
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, λ. κατὰ Νεστορίου, σ. 78, ἀρ. 87, σ. 90, ἀρ. 123 — κεφάλ. κατὰ Νεστορίου, σ. 23 — ὁμιλία τις, σελ. 163, ἀρ. γ' — περὶ μετανοίας, σ. 156, ἀρ. 35 — λ. εἰς Δανιὴλ τὸν προφήτην, σ. 160 — ἀποσπάσματα, σ. 27, 58, 125. 126, 127, 138 — γνωμικά τινα, σ. 123, ἀρ. 264 — Λεξικόν, σ 113, ἀρ. 228.
Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, λόγος εἰς τὸν παραλυτικόν, σ. 60 — ἀποσπ., σ. 128, 163.
Κυρίλλου Α' Κ)πόλεως (τοῦ Λουκάρεως), σιγίλλιον καὶ γράμματα, σ. 174, ἀριθ. 23, 24, 25.
Κυρίλλου Β' Κ)πόλεως (τοῦ ἐκ Βερροίας), γράμμα, σ. 174, ἀριθ. 26.
Κυρίλλου Δ' Κ)πόλεως, γράμμα, σελ. 174, ἀριθ. 28.
Κυρίλλου Ε' Κ)πόλεως γράμματα, σ. 175, ἀριθ. 40, 43.
Κυρίλλου Ϛ' Κ)πόλεως, γράμμα, σελ. 176, ἀριθ. 64, σ. 177. ἀριθ. 76-79.
Κυρίλλου Μαρμαρινοῦ (ἀρχ. Τήνου), εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἐκκλ. μουσικήν, σ. 118, ἀριθ. 250.
Κυρίλλου (*Σκυθοπολίτου*), βίος τοῦ ὁσίου Σάββα, σ. 21, ἀριθ. 5.
Κύψελος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου, λόγοι τρεῖς εἰς Ἰωάννην Θεολόγον, Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν καὶ εἰς τὴν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν, σ. 75, ἀριθ. 86.
Κωνσταντίνος τις ἀργυροχόος (1625), σελ. 130.
Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, ἑξάβιβλος, ἐπιτομὴ τῶν θείων κανόνων, περὶ πίστεως ὀρθοδόξου, περὶ αἱρετικῶν καὶ προσηλυτισμοῦ, σελ. 24; 26, 65, 103, 107, 110, 136, 137.
Κωνσταντίνου Βέστου, στίχοι εἰς τὴν διόπτραν σ. 69, 125.

*Κωνστα*ντίνου *Βεστήτορος*, ἐγκώμιον εἰς τὸν προφ. Ζαχαρίαν, σ. 30, ἀριθ. 13.
Κωνσταντίνου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος, ἐγκ. εἰς τοὺς ἁγίους πάντας, σ. 61, ἀριθ. 51.
Κωνσταντίνου Κούμα, συγγραφαί τινες, σελ. 128, ἀριθ. 270.
Κωνσταντίνου αὐτοκρ. τοῦ μεγάλου, θέσπισμα περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης, σ. 65, ἀριθ. 61, σ. 103, ἀριθ. 190.
Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου αὐτοκρ. τόμος, σ. 85, ἀριθ. 105, σ. 65, ἀρ. 61, σ. 136.
Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ, πνευματικὴ θεωρία, σ. 165, ἀριθ. ιη'.
Κωνσταντίου Α' Κ/πόλεως γράμμα, σ. 177, ἀριθ. 83.
Κωνσταντίνου Μιτυλίνης, ἐπιστολὴ (1627), σ. 103, ἀριθ. 190.
Λάκων, σ. 423, ἀριθ. 264.
Λατῖναι α') ἀδήλου λόγος ἀντιρρητικὸς κατ' αὐτῶν, σελ. 74, ἀριθ. 84 —6') διήγησις περὶ τῆς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ προσθήκης ἓν τῷ Συμβόλῳ τῆς πίστεως, σελ. 128 —γ') ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ Λατίνων ἐπιστρέφοντας, σ. 106, ἀριθ. 200.
Λαυσαϊκόν, σ. 161.
Λαύσου, πατερικὸν ἐπίτομον, σελ. 85, ἀριθ. 107.
Λεξικὸν ἀκέφαλον, σ. 123, ἀρ. 266 — λέξεις ῥωμαϊκαί, σ. 25, σ. 138, ἀριθ. 7.
Λειτουργίαι, σ. 83, ἀριθ. 100, σ. 86, ἀρ. 110, σ. 92, ἀριθ. 127, 128, σ. 98, ἀρ. 155, 156, 158, σ. 96, ἀριθ. 160, 161, 164, σ. 100, ἀριθ. 165, 168, 170, σ. 105, ἀριθ. 198, σ. 106, ἀριθ. 199, σ. 108, ἀριθ. 212, 214, σ. 155, ἀριθ. 30, σ. 158, ἀριθ. 47, 49.
Λεοντίου Βουλγαρίας, περὶ ἀζύμων, σελ. 141.
Λεοντίου Δαμασκηνοῦ ἀποσπ. σ. 126.
Λεοντίου Νεαπόλεως, λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, σ. 160.
Λεοντίου πρεσβ. Κ/πόλεως, λόγος εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν, σ. 60 — λ. εἰς τὰ βαΐα, σ. 67, ἀριθ. 64, σ. 84, ἀρ. 103 — λ. εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰώβ, σ. 96 — βίος Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων, σ. 156, ἀριθ. 38.
Λέοντος καὶ *Κωνσταντίνου* αὐτοκρ., ἐκλογὴ νόμων, σ. 138, ἀριθ. 7.
Λέοντος τοῦ σοφοῦ αὐτοκρατ., ἐγκώμιον εἰς Ἰω. Πρόδρομον, σ. 76, ἀριθ. 86 — φυσιογνωμικά, σ. 80, ἀριθ. 90 — ᾠδάριον, σ. 110, ἀριθ. 219 — κατάλογος ἐπισκοπῶν κτλ., σελ. 23, 65, 103, 112, 138, 151 — ἀποσπάσμ. σ. 101, ἀριθ. 175 — νεαρά, σ. 137 — τόμος κατὰ τῆς τετραγαμίας αὐτοῦ, σ. 25.
Λεωνίδης, σ. 123, ἀριθ. 264.
Λιβανίου, μελέται ἐν παραφράσει, σελ. 169, ἀριθ. μς'.
Λουκᾶ Ἁγιορείτου, θεοτοκάριον, σ. 166-167.
Λουκιανός, σ. 123, ἀριθ. 264.
Λύσανδρος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Μάγων ὀνόματα, σ. 126.
Μαθηματάριον μουσικόν, σ. 114, ἀρ. 231.
Μακαρίου Αἰγυπτίου, ὁμιλίαι, σ. 78, ἀριθ. 89, σ. 112, ἀριθ. 223 — ἀνεπίγραφον, σ. 162, ἀριθ. 6' — ἀποσπάσμ. σ. 110, ἀριθ. 217.
Μακαρίου Βηθλεεμίτου, ἀποσπάσματα, σελ. 125, 128.
Μακαρίου Χρυσοκεφάλου, λόγος εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, σ. 34, ἀρ. 15, σ. 57.
Μαρουὴλ Ἀγαλλιανοῦ, ἔγγραφον· σελ. 6-7, 130.
Μαρουὴλ Κορινθίου, κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 167.
Μαρουὴλ Β' Κ)πόλεως πατρ. περὶ μεταθέσεων, σ. 24.
(Μαρουὴλ) Μαλαξοῦ, νομοκάνων, σελ. 86, ἀριθ. 111, σ. 87, ἀριθ. 113, σ. 88, ἀρ. 116, σ. 92, ἀριθ. 131, σελ. 103, ἀριθ. 190, σ. 112, ἀρ. 225, σ. 140, ἀρ. 24, σ. 143, ἀριθ. 34, 35, σ. 159, ἀριθ. 51, σ. 169, ἀριθ. μδ' — περὶ τῶν αὐθεντῶν τῶν Τουρκῶν, σ. 103, ἀριθ. 190.
Μαρουὴλ Μοσχοπούλου γραμματικά, σ. 80, ἀρ. 91, σ. 101, ἀρ. 176, σ. 123, ἀρ. 265.
(Μαρουὴλ) Ξανθιοῦ, ἔκθεσις γαμικῶν συναλλαγμάτων, σ. 153, ἀριθ. 23.
Μαρουὴλ Χρυσάφη, ἑρμηνεία περὶ φθορῶν, σ. 85, ἀριθ. 104.
Μαξίμου ὁμολογητοῦ, συγγραφαί τινες, σελ. 128 — περὶ ἀγάπης, σ. 79, ἀριθ. 89 — παραινέσεις, σ. 97, ἀριθ. 152 — περὶ τῶν τριάκονυα ἀργυρίων, σ. 126 — ἀποσπάσματα, σ. 123, ἀριθ. 264, σ. 27, σ. 79, ἀριθ. 89, σ. 109, ἀριθ. 217, σελ. 125, 126, 127, 163.
Μαξίμου Πελοποννησίου, κυριακοδρόμιον, σ. 153, ἀριθ. 24.

Μαξίμου Πλανούδη, μετάφρασις τῶν παραιν. γνωμῶν τοῦ Κάτωνος, σ. 110, ἀρ. 219.
Μαρίνου ἱερομ. ἀποσπ. σ. 101, ἀριθ. 175.
Μάρκου (ἀββᾶ), ἐπιστολὴ πρὸς Νικόλαον, σ. 97, ἀριθ. 152 — ἀποσπάσματα, σ. 79, ἀρ. 89, σ. 128, 163.
Μάρκος Εὐγενικός, σελ. 107, ἀριθ. 206 — ἀποσπ. σ. 133, ἀριθ. 2.
Μάρκου ἱερομ. ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ, σελ. 78, ἀριθ. 88.
Μαρτύριος Ἀντιοχείας, σ. 25.
Ματθαῖος Βαλσαμών, τεμάχιον περὶ μνηστείας, σ. 24 — διδασκαλία κτλ. σ. 137.
Ματθαίου Βλαστάρεως, σύνταγμα, σελ. 22, ἀριθ. 7 — μακαρισμοί, σελ. 24 — περὶ βαθμῶν γάμου, σ. 137 — λατινικαὶ λέξεις, σ. 23 — ἀποσπ. σ. 89, ἀριθ. 121.
Ματθαῖου Β΄ Κ/πόλεως πατρ., γράμματα, σ. 173, ἀριθ. 17, 20, 21.
Ματθαίου Παναρέτου, λόγος, σ. 80, ἀρ. 92.
Ματθαίου ἱερομον., ἔγγραφα, σ. 129, 130.
Μεθοδίου Κ/πόλεως, ἐγκώμιον μρτ. Ἀγάθης, σ. 148.
Μεθοδίου Πατάρων, ὁμιλία, σ. 66, ἀριθ. 64 — πρόφθεγμα, σ. 128.
Μελετίου ἀρχιμ. (Λεσβίου), τροπάρια εἰς Ἰγνάτιον Μηθύμνης, σ. 104, ἀριθ. 192.
Μελετίου μοναχοῦ ἀποσπ. σ. 101, ἀρ. 175.
Μελχισεδὲκ (περὶ) ἀδήλου, σ. 127.
Μέναρδος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Μεσώρια, σ. 94, ἀριθ. 142.
Μετρολογικά, σ. 126.
Μηναῖον ἰανουαρίου, σ. 102, ἀριθ. 182, σ. 150, ἀριθ. 17 — μαρτίου, σ. 93, ἀριθ. 138 — μαρτίου καὶ ἀπριλίου, σ. 94, ἀρ. 144 — ἀπριλίου, σ. 102, ἀριθ. 186, σ. 150 — μαΐου, σ. 88, ἀριθ. 117, σ. 95, ἀριθ. 147, σ. 103, ἀριθ. 188 — ἰουνίου, σ. 29, ἀριθ. 11, σ. 102, ἀριθ. 183, σ. 154, ἀριθ. 26 — ἰουλίου, σελ. 82, ἀριθ. 96, σ. 88, ἀριθ. 114 — αὐγούστου, σελ. 101, ἀριθ. 173, σ. 105, ἀριθ. 197, σ. 155, ἀριθ. 31, σ. 156, ἀριθ. 36 — σεπτεμβρίου, σ. 94, ἀρ. 139, σ. 102, ἀρ. 185, 187, σ. 103, ἀριθ. 188, σ. 149, 150, 155 — σεπτεμβρίου καὶ ὀκτωβρίου, σ. 29, ἀριθ. 10 — ὀκτωβρίου, σ. 102, ἀριθ. 181, σελ. 150, ἀριθ. 19 — νοεμβρίου, σ. 91, ἀριθ. 124, σ. 93, ἀρ. 133, σ. 146, ἀριθ. 3 — δεκεμβρίου, σελ. 101, ἀριθ. 174, σ. 102, ἀριθ. 184, σ. 149, ἀριθ. 8, σ. 155, ἀριθ. 29, σ. 170, ἀριθ. μθ΄ — ἀνθολογία τετραμηναίου, σελ. 81, ἀριθ. 94.
Μητροφάνους Σμύρνης, κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 167.
Μιχαὴλ μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σ. 173, ἀριθ. 20.
Μιχαὴλ Κηρουλαρίου ἀποσπ. σ. 25 — περὶ γάμων, σ. 26.
Μιχαὴλ Συγκέλλου, λόγος π. τῆς ζώνης τῆς Θεοτόκου, σ. 77, ἀριθ. 86, σ. 90, ἀριθ. 123 — λίβελλος πίστεως, σ. 137.
Μιχαὴλ Ψέλλου, διδασκαλία παντοδαπή, σ. 125 — λύσεις ζητημάτων θεολογικῶν, σ. 140, ἀριθ. 25 — περὶ ἰαμβικοῦ μέτρου, σ. 123 — ἴαμβοι, σ. 110, ἀριθ. 219 — στίχοι περὶ γάμου, σ. 23 — παρακλ. κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 107, ἀριθ. 205 — ἀποσπάσμ. σ. 125.
Μιχαλάκης Καρυοφύλλης, ἄρχων ἐξαρχικός, σ. 175, ἀριθ. 37.
Μοναστικαὶ διηγήσεις, σ. 84, ἀριθ. 103.
Μοσχιανός, σ. 127.
Μοσχίων, σ. 123, ἀριθ. 264, σ. 135.
Μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς τεύχη διάφορα, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231-235, σ. 115, ἀ. 236-239, σ. 116, ἀριθ. 240-244, σελ. 117, ἀριθ. 245-248, σ. 118, ἀριθ. 249, 250, σελ. 119, ἀρ. 251-258, σ. 120, ἀριθ. 259, σελ. 121, ἀριθ. 260-262, σ. 129, ἀριθ. 271-293, σ. 157, ἀρ. 39-41, σ. 158, ἀριθ. 43, 45, 48, σ. 163, ἀριθ. θ΄, σελ. 164, ἀριθ. ι΄, ιϐ΄, ιγ΄, σ. 165, ἀριθ. ιδ΄, ιε΄, σ. 169, ἀριθ. λη΄, λθ΄.
Ναγμές, σ. 117, ἀριθ. 246.
Ναθαναὴλ Πενταπόλεως, διδασκαλία, σελ. 123, ἀριθ. 264.
Ναυκρατίου, ἐγκύκλιος περὶ Θεοδ. Στουδίτου, σ. 28, ἀριθ. 9, σ. 32, ἀριθ. 13.
Νείλου (ἀββᾶ), κεφάλαια διάφορα, σελ. 97, ἀριθ. 152, σ. 149 — ἀποσπάσματα, σ. 123, ἀριθ. 264, σ. 163, ἀρ. 6΄ — περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν Σινᾷ πατέρων, σελ. 40, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.
Νεκταρίου τοῦ ἐξ Αἴνου, ἐπιστολαί, σελ. 88, ἀριθ. 118.
Νεκταρίου Κ)πόλεως πατρ., ὁμιλία περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγ. Θεοδώρου, σ. 19, ἀριθ. 2, σ. 134, ἀριθ. 5, σ. 152.
Νεοφύτου μοναχοῦ, λόγοι διάφ., σ. 20, 151.
Νεοφύτου ϛ΄ Κ)πόλεως πατρ., γράμματα, σ. 175, ἀριθ. 35-39.

Νεοφύτου Ζ' Κ)τόλεως πατρ., γράμματα, σ. 176, ἀριθ. 54, 61, 62.
Νεοφύτου Πελοποννησίου, ἐπιστολαί, σ. 88, ἀριθ. 118.
Νικήτα τοῦ καὶ *Δαβίδ*, ἑρμην. λ. Γρηγ. Ναζιανζηνοῦ, σ. 142, ἀριθ. 30 — ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ αὐτοῦ, σ. 149.
Νικήτα Ἡρακλείας, ἀπόκρισις κανονικὴ πρός τινα Κωνσταντῖνον, σελ. 23, 89 — σειρὰ εἰς τοὺς ψαλμούς, σ. 139, ἀριθ. 19.
Νικήτα Παφλαγόνος, ἐγκώμ. τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, σ. 147-148.
Νικήτα ῥήτορος, ἐγκώμια εἰς ἀποστόλους, σ. 77, ἀριθ. 87, σ. 90, ἀριθ. 123, σ. 91.
Νικήτα Σερρῶν, ἑρμην. ὁμιλ. Γρηγ. Ναζιανζηνοῦ, σ. 72, ἀριθ. 78 — ἐπεξηγ. λ. τοῦ μ. Βασιλείου, σ. 143, ἀριθ. 32.
Νικηφόρου Βοτανειάτου, χρυσόβουλλον, σ. 25.
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἑρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν, σ. 73, ἀριθ. 80, σ. 139, ἀριθ. 16, σ. 140, ἀριθ. 25.
Νικηφόρου Κρήτης, κανὼν θρηνητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 131, ἀριθ. 8.
Νικηφόρου Κρητός, ἀκολουθία εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ, σ. 165, ἀριθ. κ'.
Νικηφόρου Κ)πόλεως πατρ. κανόνες, σ. 23.
Νικηφόρου μοναχοῦ, λόγ. ἀσκητικοί, σ. 82, ἀριθ. 98.
Νικηφόρου Πέτρου, κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 91, ἀριθ. 125.
Νικοκλῆς, σ. 123, ἀριθ. 264.
Νικολάου Ξανθοπούλου, παρακλ. καν. εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 107, ἀριθ. 205, σελ. 167 (μοναχοῦ).
Νικολάου Γραμματικοῦ πατρ. Κ)πόλεως, ἀπόκρισις κανονική, σ. 26.
Νικόλαος Ἰλλούστριος, σ. 43, ἀριθ. 27.
Νόμιμον καὶ *Νομοκάνων*, σ. 106, ἀρ. 202, σ. 108, ἀρ. 208, σ. 81, ἀριθ. 93, σελ. 86, ἀριθ. 111, σ. 87, ἀριθ. 113, σ. 89, ἀριθ. 121, σ. 92, ἀριθ. 131, σ. 98, ἀρ. 154, σ. 108, ἀριθ. 210, 213, σ. 136, ἀριθ. 7, σ. 140, ἀριθ. 24, σ. 143, ἀριθ. 34, 35, σ. 159, ἀριθ. 51, σ. 168, ἀρ. λα', σ. 169, ἀριθ. μδ' — ἀπόσπασματα, σ. 112, ἀριθ. 221 — περὶ βαθμῶν ἀγχιστείας καὶ γάμων, σ. 74, ἀριθ. 84 — περὶ κληρονομίας καὶ περὶ ἀφηλίκων (αὐτόθι).
Ξάνθος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Ξενοφῶντος, Κῦρου παιδείᾳ μετὰ σχολίων, σ. 144, ἀριθ. 39 — γνωμικά, σ. 123, ἀρ. 264.
Οἶκοι εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, σελ. 99, ἀριθ. 162, σ. 131, ἀριθ. 10, σελ. 166, ἀριθ. κδ'.
Ὀκτώηχος, σ. 93, ἀριθ. 136.
Ὁμήρου Ἰλιάδος α, β, γ, σ. 163, ἀριθ. ς', σ. 169, ἀριθ. μέ.
Ὀνειροκριτικόν, σ. 143, ἀριθ. 33.
Ὀρβικίου, περὶ τάξεως στρατιωτῶν, σ. 112, ἀριθ. 221.
Ὀφφίκια τῆς μ. Ἐκκλησίας, σ. 112, ἀριθ. 221 — ὀφ. τοῦ παλατίου, σελ. 25, 103 (ἀριθ. 190), σ. 112, ἀριθ. 221, σ. 138, ἀριθ. 7, σ. 151.
Παϊσίου Β' Κ)πόλεως πατρ., γράμμα (1728), σ. 167, ἀριθ. κη' — ἕτερα γράμματα, σ. 175, ἀριθ. 41-42.
Παλλαδίου, λαυσαϊκόν, σελ. 161 — ἀποσπ. σ. 97, ἀριθ. 152.
Πανοπλία δογματική, σ. 163, ἀριθ. 6'.
Παϊσέληνος, σ. ιζ', 152-153 (ἀριθ. 23).
Παντολέοντος διακόνου, διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλ. Μιχαήλ, σελ. 30, 31, 77, 160 — λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, σ. 30, 159.
Παπαδική, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀρ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 119, ἀριθ. 251, σ. 120, ἀριθ. 259, σ. 157, ἀριθ. 40, σ. 158, ἀρ. 48.
Παρακλητική, σ. 87, ἀριθ. 112, σελ. 158, ἀριθ. 44.
Παρρησία, σ, 131, 168.
Πασαπτοάρια, σ. 114, ἀριθ. 233, σ. 116, ἀριθ. 243.
Πάσχα (περὶ εὑρέσεως τοῦ), σ. 74, ἀριθ. 82.
Πασχάλιον τῶν ἐτῶν 1341-1387, σ. 50, ἀριθ. 34-τῶν ἐτῶν 1503-1542, σελ. 94, ἀριθ. 142.
Πατερικὸν (περὶ σαρανταρίων), σ. 109, ἀριθ. 216 — ἀποσπάσματα, σ. 75, ἀριθ. 84, σ. 95, ἀριθ. 148.
Πατριαρχικαὶ πράξεις (1720), σ. 132, ἀριθ. 2 — τύποι πατρ. γραμμάτων, σ. 137.
Παῦλος Αἰγινήτης, σ. 143, ἀριθ. 33.
Παύλου Ἀμορίου, κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 87, ἀριθ. 112, σ. 167, ἀριθ. κς'.
Παῦλος Εὐεργετηνός, σ. 112, ἀριθ. 180.
Παύλου ἐπισκόπου λατίνου, ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτοκρ. Ι. Καντακουζηνόν, σελ. 135.
Πεντηκοστάριον, σ. 73, ἀριθ. 81.
Περίοδοι ἴδε *ἀπόκρυφα*.
Πέτρου Ἀντιοχείας, περὶ ἀζύμων, σ. 141.
Πέτρου Ἄργους, ἐγκώμ. τῆς ἁγ. Βαρβάρας,

σελ. 148 — ἐγκώμιον τῆς Θεοτόκου, σελ. 148.
Πέτρου διακόνου, περὶ ἐξομολογήσεως, σ. 128.
Πέτρου μοναχοῦ ἐρωτήσεις, σ. 107, ἀρ. 207, σ. 109, ἀριθ. 216.
Πέτρου Σεβαστείας, ἐπιστ. Γρηγορίῳ Νύσσης, σ. 147, ἀριθ. 6.
Πέτρου χαρτοφύλακος λύσεις, σ. 26, 113 (ἀριθ. 229).
Πιττακός, σ. 123, ἀριθ. 264.
Πλάτωνος, Τίμων, σ. 169, ἀριθ. με'.
Πλούταρχος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Ποιητικῆς (περὶ) ἀδήλου, σ. 144, ἀριθ. 43.
Πολύαινος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Πολυεύκτου, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀρ. 233, σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 117, ἀριθ. 247, σ. 118, ἀριθ. 248, σ. 119, ἀριθ. 250 — Ἰακώβου πρωτοψάλτου, σ. 116, ἀρ. 243 — λατρινός, σ. 112, ἀρ. 221 — Χρυσάφου τοῦ νέου, σ. 116, ἀρ. 239 — εἰς Δοσίθεον Ἱεροσολύμων, σ. 115, ἀριθ. 238.
Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων, γράμματα, σελ. 177, ἀριθ. 72, 73.
Πολυχρονισμὸς Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, σ. 114, ἀριθ. 230 — Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως, σ. 115, ἀριθ. 238 — Μακαρίου Μηθύμνης, σ. 121, ἀριθ. 260.
Πουλολόγος, σ. 81, ἀριθ. 92.
Πραξαπόστολος, σ. 93, ἀριθ. 137, σ. 150, ἀριθ. 13 — μηνολόγιον πραξαποστόλου, σ. 62, ἀριθ. 55.
Προγνωστικὸν μηνῶν σὺν τῇ σελήνῃ, σελ. 153, ἀριθ. 23.
Προικὸς (περὶ) κεφάλαιον νόμιμον, σ. 24.
Προκείμενα, σ. 169, ἀριθ. λθ'.
Πρόκλου σφαῖρα, σ. 85, ἀριθ. 108.
Πρόκλου Κ/πόλεως, ἐγκ. τῆς Θεοτόκου, σελ. 32, ἀριθ. 13 — Ἰωάννου Θεολόγου, σ. 77, ἀριθ. 87.
Προκόπιος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Προκοπίου ἀρχιερέως (?), τεχνολογία γραμματικῆς, σ. 140, ἀριθ. 22.
Προκοπίου διακόνου, ἐγκ. τῶν ἁγ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου, σελ. 38, ἀριθ. 21 — ἐγκ. τῶν ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, σ. 39, ἀριθ. 21, ἐγκ. τῶν ἀρχαγγέλ. Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, σ. 147, ἀριθ. 7.
Προφητεῖαι περὶ Χριστοῦ, σ. 127.
Prochirum auctum (?), σ. 85, ἀρ. 105, σ. 103, ἀριθ. 191.
Προχόρου, περιοδεῖαι Ἰω. Θεολόγου, σ. 73, ἀριθ. 82, σ. 155, ἀριθ. 34, σ. 159, ἀρ. 53, σ. 169, ἀριθ. μα'.
Πυθαγόρας, σ. 83, ἀριθ. 102, σ. 123, ἀρ. 264.
Πυργοποιΐας (περὶ τῆς), ἀδήλου, σ. 112, ἀρ. 221.
Πύρρος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Ῥαματᾶ, οἶκος εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, σ. 99, ἀριθ. 162.
Ῥαφαὴλ Β' Κ/πόλεως πατρ., γράμματα, σ. 173, ἀριθ. 18, 19.
Ῥηγόπουλος, ὄνομα Λεσβίου, σ. 120, ἀριθ. 259.
Ῥοδίων νόμοι, σ. 137.
Σάββα (ἁγ.) τυπικόν, σ. 78, ἀριθ. 88, σ. 93, ἀριθ. 134, σ. 101, ἀριθ. 179, σελ. 153, ἀριθ. 23.
Σαμουὴλ Α' Κ/πόλεως πατρ. (τοῦ Χαντζερῆ), γράμματα, σ. 175, ἀριθ. 45, 46, σ. 177, ἀριθ. 86.
Σαραντορίων (περὶ) σ. 81, ἀριθ. 92.
Σειράχ, σ. 140, ἀριθ. 21 — σειρὰ ὑπομνηματιστῶν εἰς τὴν σοφίαν Σειράχ, σ. 72, ἀριθ. 78.
Σεκοῦνδος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σεληνοδρόμιον, σ. 74, ἀ. 82, σ. 93, ἀ. 125.
Σέξτος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σεραφεὶμ Β' Κ/πόλεως πατρ. γράμμα, σελ. 175, ἀριθ. 44.
Σευηριανοῦ Γαβάλων, περὶ Χερουβίμ, σελ. 127 — γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας πατρ. ἔγγραφα καὶ σιγίλλια, σ. 129, 130, 172 (ἀριθ. 7, 11, 12, 13).
Σιλβέστρου Ῥώμης (ἁγ.), διάλεξις μετὰ Ἰουδαίων, σ. 127.
Σιμωνίδης, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σκαρλάτος, αὐθέντης Οὐγκροβλαχίας, σελ. 118, ἀριθ. 249.
Σλαυϊκὸν χειρόγραφον μουσικόν, σελ. 119, ἀριθ. 258.
Σολομῶντος, ῥήσεις νουθετικαί, σελ. 104, ἀριθ. 191.
Σόλων, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σουΐδα περὶ Μακαρίων, σ. 79, ἀριθ. 89.
Σοφῶν ἑπτὰ προφητεῖαι, σ. 137.
Σοφοκλέους Αἴας μαστιφόρος, Ἠλέκτρα καὶ Οἰδίπους τύραννος, σ. 124, ἀριθ. 267 — γνωμικά, σ. 123, ἀριθ. 264.
Σταυρός· διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως αὐτοῦ, σ. 31, 81 (ἀριθ. 91), σ. 84, ἀριθ. 103, σ. 113, ἀριθ. 229, σ. 160-161.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα, σ. 157, ἀριθ. 41 — εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, σελ. 163, ἀριθ. η′ — στιχηρὸν εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, σ. 126 — στιχηρὰ ἐξόδια, σελ. 106, ἀριθ. 203.

Στιχηράριον, σ. 64, ἀριθ. 57, σ. 115, ἀρ. 236, 237, 239, σ. 158, ἀριθ. 45, σελ. 164, ἀριθ. ι′ — στιχηρ. καὶ τριῴδιον, σ. 114, ἀριθ. 235.

Στίχοι ἀστεῖοι (περὶ τῶν τετραπόδων ζώων), σ. 81, ἀριθ. 92 — περὶ ἐγκρατείας, σελ. 110, ἀριθ. 219 — ἐπὶ τελευτὴν θρηνητικοὶ καὶ στίχοι ὡραιότατοι, σ. 143, ἀριθ. 37 — μετὰ ψυχαγωγίας, σελ. 143, ἀριθ. 36 — ἰαμβικοί, σ. 141 — κατὰ φιλαργύρων, σ. 110, ἀριθ. 219 — εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, σελ. 155, ἀριθ. 27 — εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου, σελ. 151 — (περὶ ψυχῆς), σ. 70, ἀριθ. 74.

Συγγενείας βαθμοί, σ. 26.

Σύμβολον τῆς πίστεως ἐν Ῥώμῃ, σ. 126.

Συμεὼν Θεσσαλονίκης συγγραφαί, σ. 68, ἀρ. 69, σ. 153, ἀριθ. 23 — ἀποσπάσματα, σ. 155, ἀριθ. 33.

Συμεὼν Μεταφράστου, λόγοι, σ. 74, ἀρ. 83, σ. 142, ἀριθ. 30, σ. 102, ἀριθ. 180 — βίοι ἁγίων τοῦ σεπτεμβρίου, σ. 168, ἀριθ. λϐ′ — βίος Γρηγορίου Δεκαπολίτου, σελ. 32 — ὑπόμνημα περὶ Μαρίας τῆς Ῥωμαίας, σελ. 59 — ὑπόμνημα εἰς Φίλιππον ἀπόστολον, σελ. 148 — περὶ θαύματος ἐν τῷ φρέατι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σ. 134 — εὐχαί, σ. 109, ἀριθ. 217, σ. 110, ἀριθ. 220 — βίοι ἁγίων διαφόρων μηνῶν, ἀνωνύμως ἐν σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 30-34, ἀρ. 13, σ. 34, ἀριθ. 15, σ. 36, ἀριθ. 16, σ. 37, ἀριθ. 18, σ. 38, ἀρ. 21, σ. 40-41, ἀριθ. 24, σ. 42-43, ἀριθ. 25, 26, σελ. 45, ἀρ. 28, σ. 57, ἀριθ. 48, σ. 61, ἀρ. 52, σ. 64, ἀριθ. 56, σ. 94, ἀριθ. 143, σ. 109, ἀριθ. 316, σ. 133, ἀριθ. 3, σελ. 148-149.

Συναξάριον πραξαποστόλου, σελ. 62, ἀριθ. 55 — ἑξαμήναιον, σ. 50, ἀριθ. 36.

Συναξαριστὴς ἑξαμήναιος, σ. 50, ἀριθ. 36, σ. 138, ἀριθ. 10, σελ. 146, ἀριθ. 1.

Συνεσίου Κυρήνης ἐπιστολαί, σ. 69, ἀρ. 72, σ. 169, ἀριθ. μγ′.

Συνεσίου ἱεροδιακόνου, στίχοι εἰς Θεοτόκον τὴν Ἐσφραγισμένην, σ. 122.

Σύνοδοι· ἀ) κατὰ Χρυσοστόμου, σ. 137 — ϐ′) συνόδου Α′ οἰκουμ. ἀποσπάσματα, σ. 74, ἀριθ. 84, σ. 137 — γ′) οἰκουμ. Η′ συνόδου πρακτικά, σ. 141 — δ′) κανόνες τῶν 7 οἰκουμ. καὶ τῶν τοπικῶν συνόδων, σελ. 23 — ἐ) συνοδικὸς τόμος κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου, σ. 26 — ς′) διήγησις περὶ τῶν 4 πρώτων οἰκουμ. συνόδων, σ. 101, ἀριθ. 177.

Σωκράτης, σ. 123, ἀριθ. 264.

Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, σ. 30 — ἐγκώμ. εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, σ. 60 — βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, σ. 96, ἀριθ. 150, σ. 97, ἀρ. 151, σ. 152, 160 — στίχοι εἰς Ἰωάννην Ἀλεξανδρείας, σ. 110, ἀριθ. 219 — ἀποσπ. σ. 127.

Σωφρονίου Β′ Κων/πόλεως, γράμματα, σελ. 175-176, ἀριθ. 48, 49, 50, 51, 52.

Τοπαζίου (περὶ) λίθου, σ. 127.

Τετραευάγγελον, σελ. 67, ἀριθ. 67, σ. 82, ἀριθ. 97, σ. 83, ἀριθ. 99, σ. 95, ἀριθ. 145, σ. 112, ἀριθ. 227, σ. 130, ἀρ. 2, σ. 138, ἀριθ. 9, σ. 144, ἀριθ. 41, σελ. 159, ἀριθ. 54, 55, σ. 165, ἀριθ. κα′, σ. 170, ἀριθ. ν′.

Τζαρῆς πριμικήριος, σ. 175, ἀριθ. 37.

Τιμοθέου Α′ Κ)πόλεως πατρ. γράμμα, σελ. 174, ἀριθ. 22, σ. 177, ἀριθ. 90.

Τίμων, σ. 123, ἀριθ. 264.

Τοπολόγιον, σ. 130, ἀριθ. 3.

Τρισάγια, σ. 117, ἀριθ. 245.

Τριῴδιον, σ. 47, ἀριθ. 31, σ. 51, ἀρ. 39, σ. 61, ἀρ. 53, σ. 103, ἀρ. 189, σ. 146, ἀρ. 5, σ. 155, ἀρ. 28, σ. 156, ἀρ. 36.

Τροπάριά τινα, σελ. 110, ἀριθ. 219 — εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Χριστοῦ, σ. 78, ἀριθ. 88. — κατανυκτικὰ εἰς τὴν Θεοτόκον, σ. 143, ἀριθ. 32, σ. 153, ἀριθ. 23 — εἰς τὸν ἅγ. Ἀθανάσιον τὸν ἐν Ἄθῳ, σελ. 111, ἀριθ. 221 — εἰς ἁγίους τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου, σ. 103, ἀρ. 188.

Τρύφωνος, περὶ παθῶν τῶν λέξεων, σ. 158, ἀριθ. 46.

Τρύφωνος διδασκάλου ἐπιστολή, σελ. 88, ἀριθ. 118.

Τυπικὸν στιχηραρίου, σελ. 64, ἀριθ. 57 — Σάββα ἱεροσολυμίτου, σ. 78, ἀριθ. 88, σ. 93, ἀριθ. 134, σ. 153, ἀρ. 23, σ. 145, ἀριθ. 43.

Ὑπερείδης, σ. 123, ἀριθ. 264.

Φιλήμων, σ. 123, ἀριθ. 264.

Φιλίππου μοναχοῦ, διόπτρα, σελ. 69, ἀριθ. 716, σ. 124, ἀριθ. 268.

Φιλιστίων, σ. 123, ἀριθ. 264.
Φιλοθέου Ἡρακλείας, ὁμολογία πίστεως, σ. 138, ἀριθ. 7.
Φιλοθέου Κω)πόλεως, ἀνατροπὴ ἀναθεμ. σ. 25 — κατὰ Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ, σ. 74, ἀριθ. 84 — ἑρμηνεία λειτουργίας, σ. 100, ἀριθ. 170.
Φιλόθεος Ῥαϊσόπουλος ἐξ Ἄνδρου, χρηματίσας διδάσκαλος ἐν Πλουμάρ, σελ. 169, ἀριθ. μγ', με', μς'.
Φίλων, σ. 123, ἀριθ. 264,
Φιλωνίδης, , σ. 123, ἀριθ. 264.
Φλωρεντινῆς (περὶ τῆς). ψευδοσυνόδου, σελ. 107, ἀριθ. 206.
Φυσιολόγος, σ. 81, ἀριθ. 92.
Φωτίου Κ)πόλεως, ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας, σ. 140, ἀριθ. 21, σ. 84, ἀριθ. 102 — κατὰ Λατίνων, σ. 74, ἀριθ. 84 — κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, σελ. 150, 167 — ἀποσπ. σελ. 75, ἀριθ. 84, σ. 123, ἀριθ. 264.
Χαλκοπρατεῖα Κ/πόλεως· διήγησις περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σελ. 59, ἀριθ. 51, σ. 134.
Χείλων, σ. 123, ἀριθ. 264.
Χερουβικά, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 116, ἀρ. 243, σ. 117, ἀριθ. 245, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, σ. 119, ἀριθ. 223, σ. 139, ἀριθ. 13.
Χορίκιος, σ. 123, ἀριθ. 264.
Χρησμοὶ παλαιῶν, σ. 127.
Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας λόγος, σ. 107, ἀριθ. 307.
Χριστοφόρου πατρικίου, στίχοι, σ. 50, ἀρ. 36.
Ψαλμοὺς (εἰς) σειρὰ ἑρμηνευτῶν, σ. 58, ἀριθ. 49.
Ψαλτήριον, σ. 47, ἀριθ. 30, σελ. 67, ἀριθ. 65, σ. 88, ἀριθ. 115, σ. 94, ἀριθ. 140, σ. 98, ἀριθ. 159, σ. 109, ἀριθ. 217, σ. 111, ἀριθ. 220, σελ. 94; ἀριθ. 142, σ. 99, ἀριθ. 163.
Ψελλός· ἴδε Μιχαὴλ Ψελλόν.
Ψυχή, κανὼν ἐπὶ ἐξόδῳ ψυχῆς, σ. 153, ἀρ. 23.
Ὠριγένους, φιλοκαλία, σ. 134-135 — ἀπ. ἑρμην. εἰς ψαλμούς, σ. 58, ἀριθ. 49 — Ὠριγενιασταί, σ. 24.
Ὡρολόγιον, σ. 94, ἀρ. 142, σ. 99, ἀρ. 153.

Β'.

Βίοι, ἐγκώμια, κανόνες καὶ ἀκολουθίαι ἁγίων, ὁσίων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν κλπ.

Ἀβέρκιος Ἱεραπόλεως, σ. 33, ἀριθ. 36, σ. 37, ἀριθ. 19, σ. 38, ἀριθ. 21, σ. 64, ἀριθ. 56, σ. 133, ἀριθ. 3.
Ἀβράμιος, σ. 88, ἀριθ. 19, σελ. 34, ἀριθ. 13, σ. 37, ἀριθ. 16, σ. 64, ἀριθ. 56.
Ἀγάθη, σ. 131, ἀριθ. 9 (ἀκολουθ.), σ. 148 (ἐγκώμιον).
Ἁγίων Πάντων ἀκολουθία, σ. 152, ἀρ. 22.
Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, σ. 41, ἀριθ. 24.
Αἰκατερίνη, σ. 85, 62 (ἀριθ. 52).
Ἀκεψιμᾶς Ἰωσὴφ καὶ *Ἀειθαλᾶς*, σελ. 34, 57 (ἀριθ. 48).
Ἀκίνδυνος, Πηγάσιος, Ἀνεμπόδιστος κτλ., σ. 34, 57 (ἀριθ. 48).
Ἀλέξανδρος Μηθύμνης, σ. 131 (ἀκολουθία).
Ἀλέξιος, σελ. 81; ἀριθ. 92, σελ. 85, ἀριθ. 103, σ. 156, ἀριθ. 35, σ. 160.
Ἀλύπιος ὁ κιονίτης, σ. 36, 61.
Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 98, ἀριθ. 158.
Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, σ. 35, 61 (ἀριθ. 52).
Ἀναρίας (ἀπόστολος), σ. 32, ἀριθ. 13κ, σ. 36, 37 (ἀριθ. 19), σ. 64, ἀριθ. 56, σ. 94, ἀριθ. 143, σ. 160.
Ἀναρίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ, σ. 152.
Ἀναστασία ἡ Ῥωμαία, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 34, 37 (ἀριθ. 16), σ. 38, ἀριθ. 19, σελ. 42, ἀριθ. 25, σ. 64, ἀριθ. 56.
Ἀναστάσιος ὁ Πέρσης, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.

Ἀνδρέας (ἀπόστολος), σ. 36, 73 (ἀριθ. 82), σ. 93, ἀριθ. 133, σ. 148, 160.
Ἀνδρέας Κρήτης, σ. 131 (ἀκολουθία).
Ἀνδρέας ὁ ἐν τῇ Κρίσει, σ. 33, 36 (ἀρ. 16), σ. 37, ἀριθ. 19, σελ. 64, ἀριθ. 56, σελ. 133, ἀριθ. 3.
Ἀνδρέας ὁ σαλός, σ. 79, ἀριθ. 89, σ. 88, ἀριθ. 119, σ. 143, ἀριθ. 37.
Ἄνθιμος Νικομηδείας, σ. 38, ἀριθ. 21, σ. 45, ἀριθ. 28.
Ἀρτώριος ὁ μέγας, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 43, ἀριθ. 26.
Ἀπολλιναρία, σ. 42, ἀριθ. 25.
Ἀρέθας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σ. 33, 36, 38 (δίς), 64, 133.
Ἀρσένιος, σ. 156, ἀριθ. 38.
Ἀρτέμιος, σ. 33, 36, 37, 38, 64, 133.
Ἄργιππος, σ. 94, ἀριθ. 143 — ἀκολουθία, σ. 131.
Ἀσώματοι: ἀκολουθίαι, σ. 80, ἀριθ. 96, σ. 168, ἀριθ. κθ′ — Κανόνες παρακλητικοί, σ. 99, ἀριθ. 162.
Αὐξέντιος, σ. 131 (ἀκολουθία).
Αὐτόνομος, σ. 45, ἀριθ. 28.
Βαβύλας Ἀντιοχείας, σ. 45, ἀριθ. 28.
Βάρας, σ. 54, ἀριθ. 43.
Βαρβάρα, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 84, ἀριθ. 103, σ. 91, ἀριθ. 123, σ. 148, 160.
Βαρλαάμ, σ. 32.
Βαρλαὰμ καὶ *Ἰωάσαφ*, σ. 66, ἀριθ. 62.
Βαρνάβας (ἀπόστολος), σ. 53, ἀριθ. 43.
Βασίλειος Καισαρείας, σ. 42, 152.
Βασίλειος ὁ ὁμολογητής, σ. 131, ἀριθ. 12.
Βασίλειος ὁ νέος (Σελευκείας), σ. 66, ἀρ. 63.
Βησσαρίων Λαρίσσης, σελ. 104, ἀριθ. 193 (ἀκολουθία).
Βλάσιος, σ. 148.
Βρυφάτιος ὁ Ῥωμαῖος, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀριθ. 25.
Βουκόλος Σμύρνης, σελ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Γαβριὴλ (ἀρχάγγελος), σ. 131, ἀριθ. 9 (ἀκολουθία).
Γαλακτίων καὶ *Ἐπιστήμη*, σ. 34, 57.
Γερμανὸς Α′ Κ/πόλεως, σ. 53, ἀριθ. 43.
Γεώργιος, σ. 75, ἀριθ. 86, σ. 77, ἀριθ. 87, σ. 92, ἀριθ. 130, σ. 96, ἀριθ. 150, σ. 100, ἀριθ. 166, σ. 108, ἀριθ. 207, σελ. 133, ἀριθ. 7, σελ. 160 — ἀκολουθία εἰς μεγαλομ. Γεώργιον τὸν ἐν Λύδδῃ, σ. 100, ἀριθ. 166.
Γεώργιος Μιτυλήνης, σ. 131, ἀριθ. 11 (ἀκολουθία), σ. 170, ἀριθ. νϐ′.
Γουρίας, Σαμωνᾶς, Ἄβιβος, κτλ. σ. 35, 58, 160.
Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων, σ. 35, 61, 156.
Γρηγόριος μγ. Ἀρμενίας, σ. 46, ἀριθ. 28.
Γρηγόριος Ἄσσου, σ. 170, ἀριθ. μζ′, να′, νϐ′, σ. 169, ἀρ. μϐ′ (ἀκολουθία καὶ βίος).
Γρηγόριος Δεκαπολίτης, σ. 32, ἀριθ. 13.
Γρηγόριος θαυματουργός, σ. 61, ἀριθ. 52, σ. 148.
Γρηγόριος θεολόγος, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26, σ. 148.
Δανιὴλ προφήτης κλπ., σ. 21, ἀριθ. 5, σελ. 42, ἀριθ. 25, σ. 95, ἀριθ. 149.
Δανιὴλ Στυλίτης, σ. 21, ἀριθ. 5.
Δημήτριος, σ. 33, 37, 38, 39, 65, 77, 94, 133, 147, 160.
Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Ἐλευθέριος, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀρ. 25.
Ἐπίμαχος, σ. 34, 37, 38, 64.
Ἐπιφάνιος Κύπρου, σ. 53, ἀριθ. 43.
Ἑρμύλος καὶ *Στρατόνικος*, σ. 40, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.
Εὐγένιος καὶ *Μαρία* θυγάτηρ, σ. 109, ἀριθ. 215.
Εὐγενίου (ἐν τοῖς) εὑρεσις μαρτυρικῶν λειψάνων, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Εὐδόξιος, Ῥώμυλος, Ζήνων καὶ *Μακάριος*, σ. 45, ἀριθ. 28.
Εὐθύμιος, σ. 41, ἀριθ. 24, 43, ἀρ. 26.
Εὐλάμπιος καὶ *Εὐλαμπία*, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Εὐσεβία ἡ καὶ *Ξένη*, σ. 41, ἀριθ. 24.
Εὐστάθιος καὶ *Θεοπίστη*, σελ. 38, ἀριθ. 21, σελ. 46.
Εὐστράτιος, Αὐξέντιος, Εὐγένιος, Μαρδάριος, Ὀρέστης, σ. 91, ἀρ. 123, σ. 148.
Εὐτρόπιος καὶ ἡ σύμβιος, σ. 157.
Εὐφημία, σ. 45, ἀριθ. 28, σ. 94, ἀρ. 143, σ. 148.
Εὐφημιανός, σ. 156.
Εὐφροσύνη, σ. 46, ἀριθ. 28.
Ἐφέσῳ (οἱ ἐν) ἑπτὰ παῖδες, σ. 156.
Ἐφραὶμ Σύρος, σ. 65, ἀριθ. 60.
Ζαχαρίας (προφήτης), σ. 30, ἀριθ. 13.
Ζηνόβιος καὶ *Ζηνοβία*, σελ. 34, 37, 38, 64 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 12.
Ἠλίας (προφήτης), σ. 148, 156.
Θέκλα, σ. 38, ἀριθ. 21, σ. 46, ἀριθ. 28, σ. 94, ἀριθ. 143.

Θεοδοσία, σ. 75, ἀριθ. 86.
Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης, σ. 40, ἀριθ. 24, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 43, ἀριθ. 26.
Θεοδώρα ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, σ. 45, ἀρ. 28.
Θεόδωρος Στουδίτης, σ. 31, ἀριθ. 13.
Θεόδωρος στρατηλάτης, σελ. 19, ἀριθ. 2, σ. 75, ἀρ. 86, σ. 134, 148, 152, 161 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 12.
Θεόδωρος ὁ *Τύρων*, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Θεοκτίστη Λεσβία, σ. 34, 57.
Θεράπων, σ. 170, 171 (ἀκολουθία).
Θύρσος, Λεύκιος, Καλλίνικος, Φιλήμων καὶ Ἀπολλώνιος, σ. 42, ἀριθ. 25.
Θωμᾶς (ἀπόστολος), σελ. 33, 36, 37, 38, 64, 148 — πράξεις, σ. 85, 157, 160.
Ἰάκωβος ἀδελφόθεος, σελ. 33, 36, 38, 64, 133, 148, 160.
Ἰάκωβος ὁ Πέρσης, σ. 36.
Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος, σ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 141.
Ἰγνάτιος Μηθύμνης, σ. 70-72, σ. 105, ἀρ. 194, σ. 131, ἀριθ. 10, σ. 165, ἀρ. κδ′, σ. 166, ἀριθ. κγ′, σ. 169, ἀριθ. μβ′.
Ἱέρων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σ. 30, ἀριθ. 13, σ. 57, ἀριθ. 48.
Ἱλαρίων, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Ἰουλιανὴ ἡ ἐν Νικομηδείᾳ, σ. 42, ἀρ. 25, σ. 141.
Ἰουλιανός, σ. 53, ἀριθ. 43.
Ἱππόλυτος, σ. 149.
Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, σελ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Ἰωαννίκιος, σ. 34, 57.
Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας ὁ ἐλεήμων, σελ. 35, 58, 94, 148.
Ἰωάννης ὁ *Πρόδρομος*. σ. 75, ἀριθ. 86, σ. 81, ἀριθ. 92, σ. 157, ἀριθ. 38 — κανόνες, σ. 165, ἀριθ. κδ′, σ. 166, ἀριθ. κγ′ — ἀκολουθία εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, σ. 131, ἀριθ. 12.
Ἰωάννης Δαμασκηνός, σελ. 95, ἀριθ. 148, σ. 148.
Ἰωάννης ὁ θεολόγος, σελ. 38, ἀριθ. 21, σ. 46, ἀριθ. 28, σ. 94, ἀριθ. 143, σ. 148 — περίοδοι, σ. 155, ἀριθ. 34, σ. 157, ἀριθ. 38, σ. 159, ἀριθ. 53, σ. 160 — ἀκολουθία, σ. 169, ἀριθ. μα′.
Ἰωάννης Καλυβίτης, σελ. 109, ἀριθ. 215, 216, σ. 160.
Ἰωάννης ὁ διὰ Χριστὸν πτωχός, σ. 40, ἀρ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26, σ. 148.
Ἰωάννης Κουκουζέλης, σ. 109, ἀριθ. 215.
Ἰωάννης Χρυσόστομος, σελ. 25, 41, 57, 148, 152, 157, 160.
Καλλίστρατος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σελ. 46, ἀριθ. 28.
Κάρπος, *Παπύλος* καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Κασσιανὸς Ῥωμαῖος, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Κλήμης Ἀγκύρας, σ. 43, ἀριθ. 26.
Κλήμης Ῥώμης, σ. 35, 61.
Κορνήλιος ἑκατόνταρχος, σ. 45, ἀριθ. 28.
Κοσμᾶς καὶ *Δαμιανὸς* οἱ ἀνάργυροι, σ. 34, 39, 57, 94, 148, 160.
Κρήτη (οἱ ἐν) δέκα μάρτυρες, σ. 141.
Κυπριανὸς καὶ *Ἰουστίνη*, σ. 32, ἀριθ. 13α, σελ. 37, ἀριθ. 19, σ. 38, ἀριθ. 21, σ. 64, ἀριθ. 56, σ. 133, ἀριθ. 3.
Κυριακὸς ἀναχωρητής, σ. 46, ἀριθ. 28.
Κύρικος καὶ *Ἰουλίττη*, σ. 161.
Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Κῦρος καὶ *Ἰωάννης*, σ. 41, ἀριθ. 24.
Κωνσταντῖνος καὶ *Ἑλένη*, σ. 53, ἀριθ. 43, σ. 75, ἀριθ. 86, σ. 128, 156.
Λαυρέντιος, Ξύστος καὶ Ἱππόλυτος, σ. 149.
Λέων Κατάνης, σ. 148 — ἀκολουθία, σελ. 131, ἀριθ. 12.
Λέων Ῥώμης, σ. 131, ἀρ. 12 (ἀκολουθία).
Λογγῖνος ἑκατόνταρχος, σ. 33, 36, 37, 64.
Λουκᾶς (ἀπόστολος), σ. 33, 37, 66, 133, 148, 160.
Λουκᾶς Στειριώτης, σ. 154, ἀριθ. 25.
Λουκιανός, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Μακάριος Αἰγύπτιος, σ. 109, ἀριθ. 215.
Μακκαβαῖοι, σ. 133, ἀριθ. 4.
Μάμας, σ. 45, ἀριθ. 28.
Μαρία ἡ μάρτυς, σ. 113, ἀριθ. 229.
Μαρία ἡ *Αἰγυπτία*, σ. 60, 97, 152, 160.
Μαρία ἡ *Ῥωμαία*, σ. 59, ἀριθ. 51.
Μαρίνα, σ. 90, ἀριθ. 123, σ. 149, 161.
Μαρκιανὸς πρεσβύτερος, σ. 42-43 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 12.
Μαρκιανὸς καὶ *Μαρτύριος*, σελ. 33, 36, 38 (δίς), 40, 64.
Μάρκος Ἀθηναῖος, σ. 79, ἀριθ. 89.
Μάρκος (ἀπόστολος), σ. 148.
Ματθαῖος (ἀπόστολος), σ. 35, 58, 148.
Ματρώνα, σ. 34, 57 — ἀκολουθία, σ. 169, ἀριθ. μβ′, σ. 170, ἀριθ. νβ′.
Μερκούριος, σ. 35, 61.
Μεθόδιος Κ)πόλεως, σ. 53, ἀριθ. 43.

Μελέτιος Ἀντιοχείας, σ. 181, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Μηνᾶς Αἰγύπτιος, σ. 35, 57, 58.
Μηνᾶς, Ἑρμογένης καὶ Εὔγραφος, σελ. 21, ἀριθ. 5, σ. 42, ἀριθ. 25.
Μηνοδώρα, Νυμφοδώρα καὶ Μητροδώρα, σελ. 45, ἀριθ. 28.
Μιτυλήνη (οἱ ἐν) ὅσιοι Δαβίδ, Συμεών, Γεώργιος, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Μιχαὴλ Συνάδων, σελ. 170, ἀριθ. νϑ' (ἀκολουθία).
Μιχαὴλ (ἀρχάγγελος), σ. 45, 151, 166 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 9 — κανόνες, σ. 88, ἀριθ. 120, σ. 131, ἀριθ. 7.
Μόδεστος Ἱεροσολύμων, σ. 130, ἀριθ. 5 (ἀκολουθία).
Ναζάριος, Γερβάσιος, Προτάσιος, Κέλσιος, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Νεόφυτος, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 152.
Νικήτας, σ. 46, ἀριθ. 28, σ. 94, ἀρ. 143, σ. 109, ἀριθ. 216, σ. 148, 159.
Νικηφόρος ὁ μάρτυς, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Νικόλαος Μίρων, σ. 21, ἀριθ. 5, σελ. 42, ἀριθ. 25, σ. 91, ἀριθ. 123, σ. 96, ἀριθ. 150, σ. 133, ἀριθ. 4, σ. 148.
Ξενοφῶν, Ἰωάννης, Ἀρκάδιος, σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 109, ἀριθ. 216.
Ὀρήσιμος (ἀπόστολος), σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Ὀρησίφορος καὶ Πορφύριος, σ. 131, ἀριθ. 9 (ἀκολουθία).
Ὀρούφριος, σ. 53, ἀρ. 43, σ. 161.
Οὔαρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σελ. 33, 36, 37, 64, 133.
Πάμφιλος, σ. 131, ἀρ. 12 (ἀκολουθία).
Παντελεήμων, σ. 81, ἀριθ. 92, σ. 90, ἀρ. 123, σ. 157, ἀρ. 38.
Παρασκευὴ μεγαλομάρτυς, σ. 161.
— ἡ Ἐπιβατηνή, σ. 168, ἀριθ. λ' (ἀκολουθία).
Παρθένιος Λαμψάκου, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Πατάπιος, σ. 21, ἀριθ. 5.
Παῦλος Θηβαῖος, σ. 40, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.
Παῦλος Κων/πόλεως ὁ ὁμολογητής, σελ. 34, 57, 94.
Παχώμιος, σ. 53, ἀρ. 43 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 12.
Πελαγία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ, σελ. 33, 36, 37, 64, 95.
Πέτρος Ἀθωνίτης, σ. 73, ἀριθ. 82.
— *Ἀλεξανδρείας*, σ. 36, 61.
— (ἀπόστολος), σελ. 35, 61, 41, 43, 148.
Πέτρος καὶ Παῦλος (ἀπόστολοι), σελ. 76, ἀριθ. 86.
Πλάτων, σ. 61, ἀριθ. 52.
Πολύευκτος, σ. 40, ἀριθ. 24, σ. 42, ἀριθ. 25, σ. 43, ἀριθ. 26.
Πολύκαρπος Σμύρνης, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Πόπλιος, σ. 151.
Πορφύριος Γάζης, σελ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Πρόβος, Τάραχος, Ἀνδρόνικος, σ. 33, 36, 37, 64, 133.
Προκόπιος, σ. 161 — ἀκολουθία, σελ. 131, ἀρ. 12, σ. 170, ἀριθ. μη'.
Ῥωμανὸς μεγαλομάρτυς, σ. 32, ἀριθ. 13.
Σάββας, σ. 21, ἀριθ. 5.
Σεβηριανός, σ. 45, ἀριθ. 28.
Σεβαστεία (οἱ ἐν) 40 μάρτυρες, σ. 59, ἀριθ. 51, σ. 841, ἀρ. 163, σ. 133-134, 148, 156, 160.
Σεραφεὶμ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, σ. 104, ἀριθ. 193 (ἀκολουθία).
Σέργιος καὶ *Βάκχος*, σελ. 33, 36, 37, 38, 64, 133.
Σίλβεστρος Ῥώμης, σ. 42, ἀρ. 25, σ. 152.
Σιναΐται πατέρες (οἱ ἀναιρεθέντες), σελ. 40, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.
Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, σ. 46.
Σπυρίδων, σ. 21, ἀριθ. 5.
Στέφανος πρωτομάρτυς, σ. 147, ἀρ. 7.
— ὁ νέος, σ. 36, 61,
Στυλιανὸς Παφλαγών, σ. 166, ἀριθ. κε' (ἀκολουθία).
Συμεὼν Σαλός, σ. 73, ἀριθ. 82.
— *Στυλίτης*, σ. 38, 45, 159, 168.
— Θαυμαστοορείτης, σ. 53, ἀριθ. 43.
Σώζων, σ. 45, ἀρ. 28.
Ταϊσία, σ. 156, ἀριθ. 38.
Τατιανή, σ. 42, ἀριθ. 25.
Τιμόθεος (ἀπόστολος), σ. 41, ἀριθ. 24, σ. 43, ἀριθ. 26.
Τιμόθεος ὁ ἐν Συμβόλοις καὶ Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, σ. 131, ἀριθ. 12 (ἀκολουθία).
Τύχων, σ. 131, ἀρ. 10 (ἀκολουθία).
Ὑπάτιος, σ. 109, ἀρ. 216, σ. 156, ἀρ. 38.
Φεβρωνία, σ. 73, ἀριθ. 82.
Φιλάρετος, σ. 81, ἀρ. 92, σ. 84, ἀρ. 103, σ. 107, ἀριθ. 207.

Φίλιππος (ἀπόστολος), σ. 35, 58, 148, 160 — περίοδοι, σ. 73, ἀριθ. 82, σ. 35.
Φωκᾶς, σ. 46, ἀριθ. 28, σ. 94, ἀριθ. 143.
Χαράλαμπος, σ. 73, ἀρ. 82, σ. 109, ἀριθ. 215 — ἀκολουθία, σ. 131, ἀριθ. 12 — κανὼν παρακλητικός, σ. 170, ἀριθ. νδ'.
Χαριτίνη, σ. 33, 36, 64, 133.
Χαρίτων, σ. 46, ἀριθ. 28.

Γ'.

Μουσικοὶ συνθέται ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων.

Ἀγάθων, σ. 27, ἀρ. 8, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Ἀγαλλιανός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244.
Ἀθανάσιος μοναχός, σ. 27, ἀρ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἀθανάσιος ἱερομόναχος Ἰβηρίτης, σελ. 27, ἀρ. 8, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 118, ἀρ. 249.
Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 119, ἀριθ. 253.
Ἀθανάσιος πατριάρχης Κ/πόλεως, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 117, ἀριθ. 246.
Ἀθανάσιος Νικαίας, σ. 27, ἀριθ. 8.
Ἀθανάσιος Τουρνόβου, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἀναστάσιος Ῥαψανιώτης, σ. 118, ἀρ. 249.
Ἀναστάσιος Σιγηρός, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἄνθιμος μοναχός, σ. 117, ἀριθ. 245, σελ. 129, ἀριθ. 273.
Ἄνθιμος δομέστικος τῆς ἐν Ἄθωνι ἁγ. Λαύρας, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 118, ἀρ. 249.
Ἄνθιμος Ῥόδιος, σ. 116, ἀριθ. 240.
Ἀρτώριος ἱερεύς, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 157, ἀριθ. 40.
Ἀργυρόπουλος, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 116, ἀρ. 240, 244, σ. 129, ἀριθ. 273.
Ἀρκάδιος, σ. 129, ἀριθ. 273.
Ἀρσένιος ὁ μικρός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 157, ἀριθ. 40, σ. 118, ἀρ. 249, σ. 119, ἀρ. 253 — Βατοπεδινός, σ. 115, ἀριθ. 238.
Βαρθολομαῖος, σ. 114, ἀριθ. 231.
Βαρθολομαῖος Ἴμβριος, σ. 169, ἀριθ. λθ'.
Βλατηρὸς Θεσσαλονικεύς, σ. 115, ἀρ. 238.
Γαβριὴλ μοναχὸς ὁ ἐξ Ἀγχιάλου, σελ. 28, 117 (ἀριθ. 245), σ. 118, ἀριθ. 249.
Γαβριὴλ ἐπίσκ. Ἱερισσοῦ, σ. 115, ἀρ. 238.
Γαβριὴλ ἱερομόναχος, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 121, ἀριθ. 260.
Γαβριὴλ ὁ ἐκ Ξανθοπούλων, σελ. 115, ἀριθ. 238.
Γαζῆς, σ. 27, ἀριθ. 8.
Γεννάδιος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεράσιμος ἁγιορείτης, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 115, ἀριθ. 249.
Γεράσιμος Ἡρακλείας, σ. 28.
Γεράσιμος ἱερομόναχος ἐκ Ξανθοπούλων, σελ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεράσιμος μοναχός, σ. 117, ἀριθ. 245.
Γεράσιμος Χαλκιόπουλος, σ. 114, ἀρ. 231, σ. 129, ἀριθ. 273.
Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 236, 238, σ. 116, ἀρ. 243, σ. 117, ἀριθ. 246, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, 249, σ. 119, ἀριθ. 250, 253, σ. 157, ἀριθ. 40, σ. 158, ἀριθ. 43, σ. 164, ἀριθ. ι'.
Γερώνυμος τραγωδιστής, σ. 116, ἀριθ. 240.
Γεώργιος δομέστικος Ἀργυρόπουλος, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεώργιος Κοντοπετρής, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεώργιος Κρής, σ. 114, ἀριθ. 233.
Γεώργιος Πανάρετος, σ. 115, ἀριθ. 238.

Γεώργιος Πλαγίτης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεώργιος πρωτοψάλτης Γάνου καὶ Χώρας, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γεώργιος Ῥαιδεστηνός, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 113, ἀριθ. 230, σ. 118, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 241, σ. 121, ἀριθ. 260.
Γεώργιος Σγουρόπουλος, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238.
Γούτας Θεσσαλονικεύς, σ. 107, ἀριθ. 246.
Γρηγόριος Μπούνης Ἀλυάτης, σ. 27, 28, 115 (ἀριθ. 238), σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γρηγόριος δομέστικος, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Γρηγόριος ἱερομόναχος, σ. 114, ἀριθ. 231.
Γρηγόριος λαμπαδάριος; σ. 114, ἀριθ. 233, σ. 129, ἀριθ. 273, σελ. 169, ἀριθ. λη′ (πρωτοψάλτης τῆς μ. Ἐκκλησίας), σ. 165, ἀριθ. ιθ′.
Γρηγόριος Πούζας, σ. 116, ἀριθ. 240.
Δαμαλᾶς μοναχὸς, σ. 116, ἀριθ. 244.
Δαμασκηνὸς μοναχὸς Ἰβηρίτης, σ. 118, ἀρ. 248.
Δαμιανὸς ἱερομόναχος Βατοπεδινός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 118, ἀριθ. 246, 249.
Δαμιανὸς ἱερεύς, σ. 118, ἀριθ. 249.
Δανιὴλ Μιτυλήνης, σ. 121, ἀριθ. 260.
Δανιὴλ πρωτοψάλτης τῆς μ. Ἐκκλησίας, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 114, ἀριθ. 233, σ. 117, ἀριθ. 246, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, σ. 139, ἀρ. 13, σ. 165, ἀριθ. ιγ′.
Δημήτριος δομέστικος, σ. 28, 113 (ἀρ. 230), σ. 117, ἀριθ. 246.
Δημήτριος Δογειανός, σ. 115, ἀριθ. 238.
Δημήτριος Μιτυληναῖος, σ. 117, ἀριθ. 248.
Δημήτριος Ῥαιδεστηνός, σ. 116, ἀριθ. 240, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Διονύσιος Ἡρακλείας, σ. 27, ἀρ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Δοκιανός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 118, ἀρ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Δούκας Λαοσύνακτος, σ. 118, ἀριθ. 249.
Δούκας Συρόπουλος, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἐλευθέριος ἱερεύς, σ. 116, ἀριθ. 244.
Θεόδουλος μοναχὸς ἁγιορείτης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 116, ἀριθ. 240, 243, σ. 118, ἀριθ. 249.
Θεόδωρος Γλαβᾶς, σ. 28, 115 (ἀριθ. 238), σ. 118, ἀριθ. 249.
Θεόδωρος δομέστικος Καλλικράτους ἢ Καλλικρατείας, σ. 115, ἀριθ. 238, σελ. 118, ἀριθ. 249.
Θεοφάνης Καρύκης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 248, 249, σ. 119, ἀριθ. 251, 253.
Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος ἢ Ἀργυρουπόλεως, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238 (δομέστικος), σ. 118, ἀριθ. 249.
Θεσσαλονικαῖος, σ. 27, ἀριθ. 8.
Θηβαῖος, σ. 115, ἀριθ. 238.
Ἰάκωβος Σίδης καὶ ὕστερον Γάνου καὶ Χώρας, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἰάκωβος πρωτοψάλτης τῆς μ. Ἐκκλησίας σ. 114, ἀριθ. 234, σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 163, ἀριθ. θ′.
Ἰγνάτιος ἱερομόναχος ἐξ Ἐρεσσοῦ, σ. 157, ἀριθ. 41.
Ἱερώνυμος Τρανός, σ. 116, ἀριθ. 240. Ὅρα καὶ Γερώνυμος.
Ἰωακεὶμ Βιζύης, σ. 118, ἀρ. 248, σ. 119, ἀριθ. 253.
Ἰωάννης Ἀναρεώτης, σ. 115, ἀριθ. 238.
Ἰωάννης Γλυκύς, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, 247, σ. 129, ἀριθ. 273.
Ἰωάννης Δαμασκηνός, σ. 27, ἀριθ. 8.
Ἰωάννης διάκονος, σ. 115, ἀριθ. 238.
Ἰωάννης Ἠθικός, σ. 114, ἀριθ. 231.
Ἰωάννης Κλαδᾶς, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀρ. 230, σ. 115. ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 240, 244, σελ. 117, ἀριθ. 245, 247, σ. 118, ἀριθ. 248, 249, σ. 119, ἀρ. 256, σ. 157, ἀριθ. 40.
Ἰωάννης ἢ Θωμᾶς Κορδωκοτός, σ. 116, ἀρ. 240.
Ἰωάννης Κουκουζέλης, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀρ. 242, 244, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 119, ἀριθ. 250, σ. 121, ἀριθ. 260, σ. 129, ἀριθ. 273; σ. 157, ἀριθ. 40.
Ἰωάννης Κουκουμᾶς, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἰωάννης Λάσκαρις, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244.
Ἰωάννης Ναυπλιεύς, σελ. 117, ἀριθ. 245.
Ἰωάννης Ξηρός, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 118, ἀριθ. 249.

Ἰωάννης Οὐρανιώτης πρωτοψάλτης, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἰωάννης Πλουσιαδηνός, σ. 116, ἀριθ. 243, 244, σ. 119, ἀριθ. 255.
Ἰωάννης πρωτοψάλτης τῆς μ. Ἐκκλησίας, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 114, ἀριθ. 233, σ. 117, ἀριθ. 246, 248.
Ἰωάννης Σγουρόπουλος, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἰωάννης Φωκᾶς, σ. 116, ἀριθ. 244.
Ἰωάννης Χρυσοβέργης, σ. 157, ἀριθ. 40.
Ἰωάσαφ, σ. 157, ἀριθ. 40.
Ἰωάσαφ Κουκουζέλης, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἰωάσαφ Μιτυληναῖος, σ. 129, ἀριθ. 274.
Καμπάνας, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244.
Κατάκαλος δομέστικος, σ. 118, ἀριθ. 249.
Κελαδηνός, σ. 129, ἀριθ. 273.
Κλήμης Λέσβιος ἢ Μιτυληναῖος, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 113, ἀριθ. 230, σελ. 115, ἀριθ. 238, σ. 119, ἀριθ. 253.
Κοντοπετρῆς, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 129, ἀριθ. 273.
Κορνήλιος Ἁγιορείτης, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Κοσμᾶς διδάσκαλος, σ. 115, ἀριθ. 238.
Κοσμᾶς Μακεδών, σ. 118, ἀριθ. 249.
Κουκουμᾶς ὁ καὶ *Κουκουμῆς*, σελ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 115, ἀριθ. 238, σελ. 117, ἀριθ. 245, σελ. 129, ἀριθ. 273. Ἴδε καὶ Ἰωάννην Κουκουμᾶν.
Κρήτης διδάσκαλοι, σ. 117, ἀριθ. 244.
Κύριλλος Μαρμαρηνός, σ. 118, ἀριθ. 250.
Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 113, ἀριθ. 230, σελ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 119, ἀριθ. 253, σ. 157, ἀριθ. 40.
Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 118, ἀριθ. 249, σελ. 157, ἀριθ. 40.
Κωνσταντῖνος Μοσχιανός, σ. 115, ἀριθ. 238.
Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Φαλαγκῆς ἢ Φλάγγης, σ. 116, ἀριθ. 240.
Λαλοΐτζος, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σελ. 118, ἀριθ. 246.
Λάσκαρις, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 117, ἀριθ. 245.
Λέων βασιλεὺς (ὁ Σοφός), σ. 116, ἀριθ. 240.
Λογγῖνος μοναχὸς ἁγιορείτης, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 117.
Μαγουλᾶς, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 129, ἀριθ. 273. Ἴδε καὶ Κωνσταντῖνον Μαγουλᾶν.
Μάνος, σ. 118, ἀριθ. 249.
Μανουὴλ Ἀγαλλιανός, σ. 118, ἀριθ. 249. Ἴδε τὸ ὄν. Ἀγαλλιανός.
(Ἐμ)μανουὴλ Ἀργυρόπουλος, σ. 115, ἀριθ. 238, σελ. 118, ἀριθ. 249. Ἴδε τὸ ὄνομα Ἀργυρόπουλος.
Μανουὴλ Ἀργυρὸς Ῥόδιος, σελ. 116, ἀριθ. 244.
Μανουὴλ Βλατηρός Θεσσαλονικεύς, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 118, ἀριθ. 248. Ὅρα καὶ τὰ ὀνόματα Βλατηρὸς καὶ Θεσσαλονικαῖος.
Μανουὴλ Γαζῆς, σ. 113, ἀριθ. 230; σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, 247.
Μανουὴλ Θεσσαλονίκης ὁ *Γούτας*, σ. 118, ἀριθ. 249. Ἴδε καὶ τὸ ὄν. Γούτας.
Μανουὴλ ῥήτωρ (ὁ Κορίνθιος), σ. 118, ἀριθ. 249.
Μανουὴλ Κορώνης, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Μανουὴλ Λογγῖνος, σ. 129, ἀριθ. 273.
Μανουὴλ Ὀρφανοτρόφος, σ. 129, ἀρ. 273.
Μανουὴλ Χρυσάφης (ὁ παλαιότ), σ. 27, ἀρ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀρ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, 239, σ. 116, ἀριθ. 240, 244, σ. 117, ἀ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 121, ἀριθ. 260.
Μάρκος Εὐγενικὸς μητροπ. Κορίνθου, σ. 27, ἀρ. 8, σ. 113, ἀρ. 230, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 116, ἀριθ. 244 (ἱερομόναχος), σ. 118, ἀριθ. 249 (ἐκ μονῆς τῶν Ξανθοπούλων), σ. 129, ἀριθ. 273.
Μελέτιος Σιναΐτης ἱερομόναχος, σ. 28, 117 (ἀριθ. 246, 247), σ. 157, ἀριθ. 40.
Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 157, ἀριθ. 40.
Μιχαὴλ Κακουλᾶς ἱερεύς, σ. 115, ἀρ. 238.
Μιχαὴλ Μυστάκωνος, σελ. 116, ἀριθ. 244, σ. 129, ἀριθ. 273.
Μιχαὴλ ἐκ *Φωκαίας*, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Μοσχιανός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 118, ἀριθ. 249 (Μοσχιαῖος). Ἴδε καὶ τὸ ὄν. Κωνστ. Μοσχιανός.
Μουρουρᾶς, σ. 129, ἀριθ. 273.

Μπαλάσης ἢ Μπαλάσιος ἱερεύς, σ. 27, ἀρ. 8, σελ. 113, ἀριθ. 230, σελ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 246, 247, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 119, ἀριθ. 253, 254, σελ. 157, ἀριθ. 40.
Μπερεκέτης, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ναθαναὴλ Νικαίας, σ. 115, ἀριθ. 238, σ.
Νεόφυτος ὁ ἐκ Μανταμάδου, σ. 164, ἀρ. ιϐ'. 128, ἀριθ. 249.
Νικηφόρος Ἠθικός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Νικόλαος Ἀσάρ, σ. 115, ἀριθ. 238,σελ. 118, ἀριθ. 249.
Νικόλαος Πετρόπουλος, σ. 116, ἀριθ. 240.
Νικόλαος πρωτοψάλτης Χίου, σελ. 129, ἀριθ. 273.
Ξένος Κορώνης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 116, ἀριθ. 244, σ. 117, ἀριθ. 245, 247, σελ. 118, ἀριθ. 248, 249, σ. 129, ἀριθ. 273, σελ. 157, ἀριθ. 40.
Ξενοφῶν, σ. 115, ἀριθ. 238.
Ξηρός, σ. 115, ἀριθ. 238. Ἴδε τὸ ὄν. Ἰωάννης Ξηρός.
Παγκράτιος μοναχὸς Ἁγιορείτης, δομέστικος τῆς μονῆς Ἰβήρων, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 231, σ. 115, ἀριθ. 238, σελ. 118, ἀριθ. 249.
Παΐσιος μοναχός, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238 (ἱερομόναχος).
Παλάτιος ὁ ἐκ Μελενίκου, σ. 117, ἀριθ. 245.
Παναγιώτης Χαλάτζογλους, σελ. 113, ἀριθ. 230 (δομέστικος), σ. 28, 117 (ἀριθ. 246, πρωτοψάλτης τῆς μ. ἐκκλησίας), σ. 157, ἀριθ. 40.
Παράρετος, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Παῦλος Βασᾶ ἱερομόναχος, σελ. 116, ἀριθ. 240.
Πέτρος Βυζάντιος, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 114, ἀριθ. 233, σελ. 116, ἀριθ. 243, σ. 118, ἀριθ. 248.
Πέτρος Μπερεκέτης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 117, ἀριθ. 246, σελ. 118, ἀρ. 249, σελ. 157, ἀριθ. 40. Ἔτι ἴδε τὸ ὄν. Μπερεκέτης.
Πέτρος Πελοποννήσιος λαμπαδάριος, σ. 114, ἀριθ. 232, 233, σ. 116, ἀριθ. 241, σελ. 117, ἀριθ. 246, 247, σ. 118, ἀρ. 248, σ. 119, ἀριθ. 254, σ. 129, ἀριθ. 273, σ. 139, ἀριθ. 13, σ. 157, ἀριθ. 41, σ. 165, ἀριθ. ιθ', σ. 169, ἀριθ. λή.
Πλαγίτης, σ. 129, ἀριθ. 273. Ἴδε τὸ ὄνομα Γεώργιος Πλαγίτης.
Πλουσιαδηνὸς ἱερεύς, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249. Ἔτι ἴδε τὸ ὄν. Ἰωάννης Πλουσιαδηνός.
Πράσινος, σ. 28.
Σαμουήλ, σ. 118, ἀριθ. 249.
Σγουρόπουλος, σ. 129, ἀρ. 273. Ἴδε τὸ ὄν. Ἰω. Σγουρόπουλος.
Σίμος ἱερομόναχος, σ. 118, ἀριθ. 249.
Σταυρινὸς ὁ Λαζός, σ. 118, ἀριθ. 249.
Στυλιανὸς ἱερεύς, σ. 27, ἀριθ. 8, σελ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Συρόπουλος, σ. 117, ἀρ. 245. Ἴδε καὶ τὸ ὄν. Δούκας Συρόπουλος.
Σωζομενός, σ. 116, ἀριθ. 240.
Φαρδιβοῦκος, σ. 117, ἀριθ. 245.
Φωκᾶς δομέστικος, σ.115, ἀριθ. 238, σελ. 116, ἀριθ. 244, σ. 118, ἀριθ. 249, σελ. 28 (λαμπαδάριος). Ἴδε καὶ τὸ ὄν. Ἰωάννης Φωκᾶς.
Χαλιβούρης, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 129, ἀριθ. 273.
Χουρμούζης ἱερεύς, σ. 117, ἀριθ. 246, σελ. 118, ἀριθ. 248.
Χριστόφορος Μυστάκων, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀρ. 249. Ἴδε καὶ τὸ ὄνομα Μυστάκων.
Χρυσάφης ὁ νέος, σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 114, ἀριθ. 235, σ. 115, ἀριθ. 238, 239, σ. 116, ἀριθ. 239, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 119, ἀριθ. 253, σ. 121, ἀριθ. 260, σ. 157, ἀριθ. 40.
Χρυσάφης Γαζῆς (ἴσως ὁ λεγόμενος νέος), σ. 118, ἀριθ. 249.

Δ'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ.

α) Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀγαθάγγελος Α', σ. 130, ἀρ. 4, σ. 177, ἀριθ. 81, 82, 89.
Ἀθανάσιος Ε', σ. 27, ἀριθ. 8, σ. 117, ἀριθ. 246.
Ἄνθιμος (1848), σ. 177, ἀριθ. 85.
Γαβριὴλ Α' (1596), σελ. 120-121, 173, ἀριθ. 16.
Γαβριὴλ Δ' (1785), σ. 176, ἀριθ. 53.
Γρηγόριος Ε' τὸ α' (1797, 1798), σ. 176, ἀριθ. 56-60.
Γρηγόριος Ε' τὸ β' (1807), σελ. 176, ἀριθ. 66, 67.
Γρηγόριος Ε' τὸ γ' (1819) σελ. 177, ἀριθ. 88, 80.
Γρηγόριος ϛ' (1836), σ. 177, ἀριθ. 84.
Διονύσιος Β' (1546), σ. 10-11.
Θεοδόσιος Β' (1772), ἰνδ. ι', σ. 175, ἀρ. 47.
Θεόληπτος Β' (1585), σ. 172, ἀριθ. 14.
Θεοφάνης Καρύκης, σ. 27, 113, 115, 117, 118 (δίς), 119 (δίς).
Ἱερεμίας Α' (1527, 1531, 1540, 1535), σ. 7, 9, 171 (ἀριθ. 3, 4, 5), 172 (ἀριθ. 6, 8).
Ἱερεμίας Β' (1578), σ. 120, 172, ἀριθ. 9, 10 (1579), σ. 173, ἀριθ. 15 (1590).
Ἱερεμίας Γ' (1716, 1725), σ. 175, ἀρ. 32, 33, 34.
Ἱερεμίας Δ' (1809-1812, σ. 176, 177, ἀρ. 68, 69, 70, 71, 74, 75, 87.
Ἰωαννίκιος Β' (1652), σ. 174, ἀριθ. 27.
Καλλίνικος Β' (1697), σελ. 167, ἀριθ. κζ', σ. 115, ἀριθ. 238.
Καλλίνικος Ε' (1801, 1804, 1805), σ. 176, ἀριθ. 63, σ. 177, ἀριθ. 91, 92.
Κοσμᾶς Γ' (1714, 1715) σ. 174-175, ἀρ. 29, 30, 31.
Κυπριανὸς Α' , σ. 122.
Κύριλλος Α' (162, 1629, 1632, 1637), σ. 37, ἀριθ. 17, σ. 174, ἀριθ. 23, 24, 25.
Κύριλλος Β' (1636), σ. 174, ἀριθ. 26.
Κύριλλος Δ' (1713), σ. 174, ἀριθ. 28.
Κύριλλος Ε' (1750), σελ. 175, ἀριθ. 40. (1755), ἀριθ. 43.
Κύριλλος ϛ' (1813, 1814, 1816), σ. 176, ἀριθ. 64, σ. 177, ἀρ. 76, 77, 78, 79.
Κωνστάντιος Α' (1834), σ. 177, ἀριθ. 83.
Μάξιμος Γ', σ. 122.
Ματθαῖος Β' (1601), σ. 173, ἀριθ. 17.
Μητροφάνης Γ' (1569), σ. 136, 157, ἀρ. 49.
Νεόφυτος Β' (1608, 1610), σ. 173, ἀριθ. 20, 21.
Νεόφυτος ϛ' (1737, 1738, 1740), σ. 175, ἀριθ. 35, 36, 37, 38, 39.
Νεόφυτος Ζ' (1787,1793, 1800), σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 176, ἀρ. 54, 55, 61, 62.
Παΐσιος Β' (1728, 1751), σ. 167, ἀρ. κή, σ. 175, ἀρ. 41, 42.
Ῥαφαὴλ Β' (1605), σ. 173, ἀρ. 19.
Σαμουὴλ Α' (1759, 1766, 1767), σ. 175, ἀρ. 45, 46, σ. 177, ἀρ. 86.
Σεραφεὶμ Β' (1759), σ. 175, ἀρ. 44.
Σωφρόνιος Β' (1775, 1777, 1780), σελ. 175-176, ἀριθ. 48, 49, 50, 51.
Τιμόθεος Α' (1617, 1618), σ. 174, ἀριθ. 22, σ. 177, ἀρ. 90.

β') Ἀλεξανδρείας.

Γεράσιμος Α' (1621), σ. 174, ἀριθ. 22.
Γεράσιμος Β' († 1714), σ. 122.
Μακάριος, σ. 158, ἀριθ. 40.
Παρθένιος, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 138, ἀρ. 8.
Σίλβεστρος (1575, 1584), σ. 7, 8, 12 (ὅρα καὶ διορθώσεις), 95, ἀριθ. 147, σ. 129, 130, 171, 172.

γ') Ἀντιοχείας.

Ἰωακεὶμ, σ. 158, 171, 172.
Κύριλλος, σ. 114, ἀριθ. 230.
Νεόφυτος, σ. 115, ἀριθ. 238.

δ') Ἱεροσολύμων.

Γερμανός, σ. 158, ἀριθ. 49.

Νεκτάριος, σ. 115, ἀριθ. 115, ἀρ. 238, σ. 121, ἀριθ. 269.
Δοσίθεος, σ. 115, ἀρ. 238.
Χρύσανθος, σ. 114, ἀριθ. 230, σελ. 118, ἀριθ. 249.
Πολύκαρπος (1811, 1812), σελ. 177, ἀριθ. 72, 73.

Ε'.

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΤΕΟΙ.

Ἀθανάσιος Ἀγχιάλου (1596), σ. 121.
Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως (1601), σ. 173, ἀριθ. 17. (1618), σ. 173, ἀριθ. 20· ἕτερος μουσικός, ὁ κατόπιν πατρ. Κ/πόλεως, σ. 113, ἀριθ. 230, σ. 119, ἀριθ. 253.
Ἀθανάσιος Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς, σελ. 114, ἀριθ. 234, σ. 163, ἀριθ. θ'.
Ἀθανάσιος Φαναρίου (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Ἀθανάσιος Ἐφέσου (1576), σ. 106, ἀριθ. 199, σ. 158, ἀριθ. 49.
Ἀθανάσιος Νικαίας, σ. 27, ἀρ. 8.
Ἀθανάσιος Τουρνόβου, σ. 118, ἀριθ. 249.
Ἄνθιμος Μηθύμνης (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Ἄνθιμος Μηθύμνης, ἕτερος (1731), σ. 168, ἀριθ. λ'.
Ἄνθιμος Μιτυλήνης, σελ. 118, ἀριθ. 249. (1546), σ. 12.
Ἀρσένιος Ἀγκύρας (1610), σ. 173, ἀρ. 21.
Ἀρσένιος Ἐφέσου (1596), σ. 121.
Ἀρσένιος Μηθύμνης (1738), σ. 175, ἀρ. 36.
Αὐξέντιος Κυζίκου (1714, 1715), σελ. 174, ἀριθ. 30, 31.
Γαβριὴλ . . . . . (1596), σ. 121. (1546), σ. 12.
Γαβριὴλ Ἱερισσοῦ, σ. 115, ἀριθ. 238.
Γαβριὴλ Μηθύμνης (1618), σ. 174, ἀρ. 22.
Γαβριὴλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης (1601), σ. 173, ἀριθ. 17.
Γα[βριὴλ] Νικαίας (1713), σ. 174, ἀρ. 28.
Γαβριὴλ Σμύρνης (1605), σ. 173, ἀρ. 18, 19.
Γαβριὴλ Χαλκηδόνος (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Γερμάδιος Ἡρακλείας (1715, 1716), σελ. 175, ἀριθ. 31, 32, σ. 28.
Γερμάδιος Νικαίας (1714), σελ. 175, ἀριθ. 29, 30.
Γερμάδιος πρώην Φιλίππων (1546), σελ. 12. Ὅρα καὶ παράρτημα ἀρχαιολ. ΙΖ' τόμου Ἑλλην. Φιλ. Συλλόγου, σ. 61.
Γεράσιμος Ἀρκαδιουπόλεως, (1785), σ. 87, ἀριθ. 113.
Γεράσιμος Θεσσαλονίκης (1716), σελ. 175, ἀριθ. 32.
Γεράσιμος Νικαίας (1725), σ. 175, ἀρ. 34.
Γεράσιμος Τραπεζοῦντος (1596), σ. 121.
Γερμανὸς Μονεμβασίας (1610) σ. 173, ἀρ. 21.
Γρηγόριος Ἀμασείας (1618), σ. 174, ἀρ. 22.
Γρηγόριος Μηθύμνης, σελ. 174, ἀριθ. 22. (1610), σ. 173, ἀριθ. 21.
Δαριὴλ Αἴνου (1716), σ. 175, ἀριθ. 32.
Δαριὴλ Διαυλείας καὶ Ταλαντίου (1636), σ. 174, ἀριθ. 26.
Δαριὴλ Ζητουνίου (1601), σ. 173, ἀρ. 17.
Δαριὴλ Ἡρακλείας (1725), σ. 175, ἀρ. 34.
Δαριὴλ Μιτυλήνης, σ. 121, ἀρ. 260. (1696), σ. 169, ἀριθ. μδ'.
Δαριὴλ Νικομηδείας (1610), σ. 173, ἀρ. 21.
Διονύσιος Γάνου καὶ Χώρας (1596), σ. 121.
Διονύσιος Διδυμοτείχου (1636), σελ. 174, ἀριθ. 26.
Διονύσιος Ἐφέσου, σ. 114, ἀριθ. 233.
Διονύσιος Ἡρακλείας, σελ. 27, ἀριθ. 8, σ. 115, ἀρ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Διονύσιος Μηθύμνης, σ. 165, ἀριθ. κδ'.
Διονύσιος Σωζοπόλεως (1546), σ. 12.
Δοσίθεος Βελλᾶς (1546), σ. 12.
Δωρόθεος Ἄργους καὶ Ναυπλίου (1546) σ. 12.
Εὐθύμιος Χαλκηδόνος (1546), σ. 12.
Θεόγνωστος Μοκοτονί(ας)? (1429), σελ. 93, ἀριθ. 134.
Θεοδόσιος Μηδείας (1633), σ. 99, ἀρ. 160.
Θεόκλητος Φιλίππων καὶ Δράμας (1636), σ. 174, ἀριθ. 26.
Θεόληπτος Βάρνης (1601), σ. 173, ἀρ. 17.
Θεοφάνης Ἀθηνῶν (1601), σ. 173, ἀρ. 17.
Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν (1618), σ. 174, ἀριθ. 22. (1629), σ. 174, ἀριθ. 23.

Θεοφάνης Φιλιππουπόλεως (1590), σ. 173, ἀριθ. 15.
Θεωνᾶς Λαρίσσης (1601), σ. 173, ἀρ. 17.
Ἰάκωβος Σίδης, σ. 116, ἀρ. 242, σ. 118, ἀριθ. 249. Ὁ αὐτὸς
Ἰάκωβος πρώην Γάνου καὶ Χώρας, σ. 117, ἀριθ. 245.
Ἰγνάτιος Μηθύμνης (1531), σ. 9, 171 (ἀρ. 2, 5)· 1535, σελ. 174, ἀριθ. 7, 8, 12, 13. Ἴδε ἔτι σελ. 86, ἀριθ. 109, σ. 93, ἀριθ. 131, σ. 98, ἀρ. 159, σ. 100, ἀρ. 170, σ. 165, ἀρ. κδ', σ. 166, ἀρ. κγ'.
Ἰγνάτιος Σκιάθου καὶ Σκοπέλου (1621), σ. 174, ἀριθ. 23.
Ἰγνάτιος Σκύρου (1596), σ. 121.
Ἱερεμίας Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτου (1680 -1689), σ. 159, ἀριθ. 51.
Ἱερεμίας Λακεδαιμονίας (1546), σ. 12.
Ἱερεμίας Μιτυλήνης (1797) σ. 171, ἀρ. νγ'.
Ἱερεμίας Μονεμβασίας († (1572), σ. 23.
Ἱερόθεος Δρύστρας (1714), σ. 174, ἀρ. 29, σ. 175, ἀριθ. 30, 31.
Ἱππόλυτος Μηθύμνης, σ. 20, ἀρ. 3, σ. 93, ἀριθ. 133.
Ἰωακεὶμ Βιζύης, σ. 118, ἀρ. 248, σ. 119, ἀριθ. 253.
Ἰωάσαφ Ἀδριανουπόλεως (1546), σ. 12.
Ἰωάσαφ Κορίνθου (1546), σ. 12.
Ἰωάσαφ Λακεδαιμονίας (1636), σ. 174, ἀριθ. 26.
Ἰωάσαφ Λαρίσσης (1590), σ. 173, ἀρ. 15.
Ἰωάσαφ Μονεμβασίας (1546), σ. 12.
Ἰωάσαφ Σερρῶν (1605) σ. 173, ἀρ. 18, 19.
Καλλίνικος Ἀμυκλῶν (1601) σ. 173, ἀρ. 17.
Καλλίνικος Βάρνης (1713), σ. 174, ἀρ. 28.
Καλλίνικος Μηθύμνης (1697), σελ. 167, ἀριθ. κζ'.
Καλλίνικος Μιτυλήνης (1809), σ. 176, ἀρ. 68. (1815), σ. 163, ἀριθ. ή.
Καλλίνικος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (1608), σ. 173, ἀρ. 20.
Καλλιστος Δρυϊνουπόλεως (1636), σελ. 174, ἀριθ. 26.
Κλήμης Προικοννήσου (1618), σελ. 174, ἀριθ. 22.
Κλήμης Προύσσης (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Κυπριανὸς Μεσημβρίας (1621), σελ. 174, ἀριθ. 23.
Κύριλλος Ναυπάκτου (1550) σ. 155, ἀρ. 33.
Κύριλλος Ἡρακλείας (1546), σ. 11.
Κύριλλος Νικομηδείας (1652), σ. 174, ἀριθ. 27.
Κύριλλος Τήνου, σ. 118, ἀριθ. 250.
Κωνστάντιος Μηθύμνης (1608), σ. 173, ἀριθ. 20.
Κωνστάντιος Μιτυλήνης (1625), σ. 103, ἀρ. 190. († 1631), σ. 93, ἀρ. 131. Ἴδε ἔτι σ. 105, ἀριθ. 198, σ. 174, ἀριθ. 24.
Κωνσταντῖνος Σερρῶν (1713) σ. 174, ἀρ. 28.
Κωνστάντιος Χαλκηδόνος (1714), σελ. 175, ἀριθ. 30, 31, 32, σ. 174, ἀριθ. 29.
Λαυρέντιος ἀρχιερεύς, σ. 99, ἀριθ. 160.
Λαυρέντιος Ἀγκύρας (1636), σ. 174, ἀρ. 26.
Λαυρέντιος Ἀθηνῶν (1546), σ. 12.
Λαυρέντιος (;) Κυζίκου (1713, 1714), σελ. 174, ἀριθ. 28, 29.
Λαυρέντιος Ναυπάκτου (1636), σ. 174, ἀριθ. 26.
Μακάριος . . . . (1618), σ. 174, ἀριθ. 22.
Μακάριος Βερροίας (1725) σ. 175, ἀρ. 34.
Μακάριος Θεσσαλονίκης († 1546), σ. 123.
Μακάριος Α' Μηθύμνης (1527), σ. 7.
Μακάριος Β' Μηθύμνης, σ. 121, ἀριθ. 260.
Μακάριος πρώην Πισσιδείας (1527), σ. 7.
Μακάριος Σμύρνης (1636), σ. 174, ἀρ. 26.
Μεθόδιος Ἡρακλείας (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Μελέτιος Ἀγκύρας, (1713), σ. 174, ἀρ. 28.
Μελέτιος Ἀθηνῶν (1714), σ. 174, ἀρ. 29, σ. 175, ἀριθ. 30.
Μελέτιος Βάρνης (1636), σ. 174, ἀρ. 26.
Μελέτιος Μηθύμνης (1714), σ. 174, ἀρ. 29, σ. 175, ἀριθ. 30, 31, 32.
Μελέτιος Μιτυλήνης (ΙΘ' αἰῶνος), σελ. 138, ἀριθ. 11, σ. 140, ἀριθ. 24.
Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ, σ. 118, ἀριθ. 249, σ. 157, ἀριθ. 40.
Μητροφάνης Νικομηδείας (1596), σ. 121.
Ναθαναὴλ Νικαίας († 1657), σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.
Νεῖλος πρώην Εὐρίπου (1546), σ. 12.
Νεόφυτος Αἴνου (1713), σ. 174, ἀριθ. 28.
Νεόφυτος Ἐφέσου, σ. 136, ἀριθ. 7 (1467).
Νεόφυτος Ἡρακλείας (1629) σ. 174, ἀρ. 24.
Νεόφυτος (;) Μαρωνείας (1800), σελ. 176, ἀριθ. 61.
Νεόφυτος Ταλαντίου (1567) σ. 103, ἀρ. 190.
Νεόφυτος Φιλαδελφείας (1546), σ. 12.
Νήφων Ἰωαννίνων (1542), σ. 12.
Νικηφόρος Ἰκονίου καὶ Τυάνων (1610), σελ. 173, ἀριθ. 21.
Νικόδημος Μιτυλήνης (1713), σ. 174, ἀριθ. 28. (1716) σ. 175, ἀριθ. 32.
Νικόλαος (;) Βιζύης (1713) σ. 174, ἀρ. 28.
Παΐσιος Βερροίας (1608), σ. 173, ἀρ. 20.

Παΐσιος Λαρίσσης (1652), σ. 174, ἀρ. 27.
Παΐσιος Μιτυλήνης (1590), σελ. 103, ἀριθ. 190, σ. 173, ἀριθ. 15, 17, 19, 21.
Παΐσιος Νικομηδείας (1715) σ. 175, ἀρ. 31.
Παράρετος Προύσσης (1629), σ. 174, ἀριθ. 24. (Πρβλ. Ἐπετηρίδα τῆς ἡγεμ. Σάμου ὑπὸ Ε. Σταματιάδου, 1877, σ. 163).
Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως (1629, 1636), σ. 174, ἀριθ. 24, 26.
Παρθένιος Αἴνου (1601), σ. 173, ἀριθ. 17.
Παρθένιος Κερασοῦντος (1596), σ. 121.
Παρθένιος Κυζίκου (1621), σ. 174, ἀρ. 23.
Παρθένιος Λαρίσσης (ἀρχ. ΙΗ′ αἰῶνος), σελ. 145, ἀριθ. 43.
Παρθένιος Μηθύμνης († 1831), σελ. 114, ἀριθ. 232.
Παρθένιος Μιτυλήνης (1610) σ. 173, ἀρ. 21.
Παρθένιος Ναυπλίου καὶ Ἄργους (1608), σ. 173, ἀριθ. 20.
Παρθένιος Νικομηδείας, σ. 114, ἀριθ. 230. (1713, 1714), σ. 174, ἀρ. 28, 29, 30.
Παρθένιος Προϊλάβου καὶ Τομαρόβου (1800), σ. 176, ἀριθ. 61.
Παχώμιος Μιτυλήνης (ΙϚ′ ἑκατ.), σελ. 136, ἀριθ. 7.
Ῥαφαὴλ Μηθύμνης (1596), σ. 120, 121.
Σαββάκιος Ἀγκύρας (1596), σ. 121.
Σάββας Μολδαβίας, σ. 115, ἀρ. 238.
Σαββάτιος Ἀμασείας (1546), σ. 12.
Σεραφεὶμ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (1596), σ. 121.
Σέργιος Μυριοφύτου (1590), σ. 173, ἀρ. 15.
Στέφανος (;) Χαλκηδόνος (1713), σελ. 174, ἀριθ. 28.
Σωφρόνιος Καφᾶ (1546), σ. 12.
Σωφρόνιος Μιτυλήνης (1608) σ. 173, ἀρ. 20.
Τιμόθεος Λαρίσσης (1610), σ. 173, ἀρ. 21.
Τιμόθεος Σερρῶν (1618), σ. 174, ἀρ. 22.
Φιλόθεος Δημητριάδος (1596), σ. 121.
Χρύσανθος Λακεδαιμονίας (1601), σ. 173, ἀριθ. 17.

ΣΤ′.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ.

Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Ῥαιδεστοῦ (ὑπερμεσ. ΙΗ′ ἑκ.), σ. 70, ἀριθ. 77.
Ἀθανάσιος Ἐφέσου (1576), σ. 106, ἀριθ. 199.
Ἀκάκιος ἱερομόναχος (ΙΖ′ ἑκ.), σ. 110, ἀρ. 219.
Ἄνθιμος Ζαμβερδηνὸς ἱερομόναχος (1601), σ. 143, ἀριθ. 35.
Ἄνθιμος Μηθύμνης (1731), σ. 168, ἀρ. λ′.
Ἀντώνιος (ΙΖ′ ἑκ.), σ. 107, ἀριθ. 206.
Ἀντώνιος Ἀθηναῖος (1591), σ. 157, ἀριθ. 38.
Ἀρσαβήρ, τονίσας τὸν ἐν σελ. 62, ἀριθ. 55, πραξαπόστολον.
Βενιαμὶν Λέσβιος (1780), σ. 169, ἀριθ. μά.
Γαβριὴλ ἱερομόναχος, σ. 100, ἀριθ. 165. (1572), σ. 120, ἀριθ. 259.
Γαβριὴλ ἱερομ. (1802), σ. 117, ἀριθ. 247.
Γεννάδιος Ἰβηρίτης ἱερομ. σ. 68, ἀριθ. 71, σ. 117, ἀριθ. 246, σ. 118, ἀριθ. 248. (1782, 1783, 1787, μοναχός), σελ. 70, ἀριθ. 74, σ. 72, ἀριθ. 79, 80, σ. 116, ἀριθ. 243, σ. 69, ἀριθ. 71. (1790), σελ. 70, ἀριθ. 73, (1797).
Γεράσιμος μοναχός (ΙΖ′ ἑκ.), σ. 108, ἀριθ. 209.
Γεώργιος Κυνηγός (1534), σ. 93, ἀρ. 133.
Γεώργιος τοῦ Φωτὶ Μιτυληναῖος (1777) σελ. 170, ἀριθ. νϚ′.
Γρηγόριος μοναχός (1554), σελ. 102, ἀριθ. 185. (1561), σ. 150, ἀριθ. 19.
Δαμιανός (1649), σ. 100, ἀρ. 167.
Δανιὴλ Ξερητὸς ἱερεύς (1442), σελ. 88, ἀρ. 117.
Δανιὴλ ἱερομόναχος (1604), σ. 98, ἀρ. 155.
Δανιὴλ ἱερομόναχος ἐκ Μανταμάδου (ΙΗ′ ἑκατοντ.), σ. 157, ἀρ. 39.
Διονύσιος μοναχός (1759), σ. 169, ἀρ. Ϛ′.
Εὐστράτιος Εὐστρατιάδου Σαρέλης (1843), σ. 169, ἀριθ. μ′.

Θεόγνωστος Μοκοτιρίας (;), 1429, σ. 93, ἀριθ. 134.
Θεοδόσιος Μηδείας (1633), σ. 99, ἀρ. 160.
Θεόδοτος ἀναγνώστης (ΙΔ' ἑκατοντ,), σ. 101, ἀριθ. 180.
Θεοφάνης Γρημάνης ἱερομ. (1815), σ. 163, ἀριθ. ή.
Θεόφιλος (1546), σ. 100, ἀριθ. 170.
Θεοφύλακτος (ΙΔ' ἑκατ.), σ. 101, ἀρ. 180.
Ἰάκωβος μοναχός (ΙϚ' ἑκ.), σ. 106, ἀρ. 200.
Ἰάκωβος Γάνου καὶ Χώρας μητροπολίτης (1649), σ. 117, ἀριθ. 245, σ. 116, ἀρ. 242, σ. 117, ἀριθ. 244.
Ἰγνάτιος ἱερομόναχος (1716) σ. 164, ἀρ. ί.
Ἰγνάτιος ὁ ἐκ Κουλομιδάδου (1776-1778), σ. 70, ἀριθ. 75.
Ἰγνάτιος ὁ ἐξ Ἐρεσσοῦ (1772), σ. 159, ἀρ. 53. (1785), σ. 157, ἀριθ. 41.
Ἰγνάτιος Μιτυληναῖος (1803), σελ. 139, ἀριθ. 15.
Ἱερόθεος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων (1569), σ. 136.
Ἱερόθεος ἱεροδιάκ. (1588), σ. 83, ἀρ. 100.
Ἱερόθεος Λέσβιος (1797), σ. 171.
Ἰωάννης Χιωρόπουλος (1419) σ. 29, ἀρ. 10.
Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος Ἄρτης (1541), σ. 86, ἀρ. 110.
Ἰωάννης ἀναγνώστης (1598), σ. 132, ἀρ. 1.
Ἰωάννης Σαμαρᾶς (1649), σ. 99, ἀρ. 161.
Ἰωάσαφ Λέσβιος μοναχός (1604), σελ. 100, ἀριθ. 166.
Ἰωάσαφ Μιτυληναῖος ἱερομόναχος (ΙΗ' ἑκ.), σ. 129, ἀριθ. 274.
Καπέλλος Πελοποννήσιος (1776), σελ. 108, ἐν ὑποσημειώσει.
Καταξηνὸς Νικόλαος Ῥόδιος (1779), σ. 92, ἀριθ. 126.
Κορνήλιος (Λέσβιος) μοναχός (1604), σ. 90, ἀριθ. 123. (1607), σ. 58, ἀριθ. 51.
Κύριλλος Ναυπάκτου μητροπολίτης (1550), σ. 155, ἀριθ. 33.
Κύριλλος Λαυριώτης, προηγούμενος τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει σεβασμίας Λαύρας (1781), σ. 170, ἀριθ. μη'.
Κύριλλος μοναχός (1601), σ. 92, ἀρ 127.
Κωνσταντῖνος Βερροιαῖος (1786), σελ. 144, ἀριθ. 43.
Κωνστάντιος μοναχός, διακονάριος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει (1643), σ. 150, ἀριθ. 14.
Κωνσταντῖνος μοναχός (1629), σ. 88, ἀριθ. 120, σ. 99, ἀριθ. 164 (ἱερομόναχος).
Κωνσταντῖνος πρωτοσύγκελλος Μιτυλήνης (1785), σ. 171, ἀριθ. νγ'.
Λουκᾶς Ἁγιορείτης (1732), σελ. 167, ἀριθ. κϚ'.
Μακάριος ἱεροδιάκονος (1527), σ. 119-120, ἀριθ. 258.
Μακάριος ἱερομόναχος (ΙΖ' ἑκ.), σ. 98, ἀριθ. 156.
Μακάριος Κομνηνὸς ἱεροδ. (1809), σ. 171, ἀριθ. νδ'.
Μακάριος μοναχός (ΙΓ' ἑκ.), σ. 165, ἀριθ. κά.
Μακάριος Σιληγνὰς ἐν Κρήτῃ (1498), σελ. 28.
Μανουὴλ Μαγγούσης ἀναγνώστης (1501), σ. 94, ἀριθ. 142.
Μάξιμος ἱεροδιάκονος (1520), σελ. 94, ἀριθ. 139.
Μάξιμος ἱερομόναχος ἐν Κίῳ (1634), σ. 165, ἀριθ. ιή.
Ματθαῖος μοναχός (ΙΖ' ἑκ.), σ. 100, ἀριθ. 171, σ. 102, ἀριθ. 187. (1607), σ. 65, ἀριθ. 60 (ἱερεύς), 1617, σελ. 105, ἀριθ. 197 (ἱερομόναχος).
Μεθόδιος Λέσβιος, υἱὸς Ἰγνατίου Μηθύμνης (1552), σελ. 124, ἀριθ. 268. Ιρβλ. σ. 129.
Μεθόδιος Φωκαεὺς ἱερεὺς (1696), σελ. 169, ἀριθ. μδ'.
Μελέτιος ἀρχιμανδρίτης (ΙΗ' ἑκ.), σελ. 104, ἀριθ. 192.
Μητροφάνης ἱερομόναχος (1583, 1585), σ. 91, ἀριθ. 125, σ. 100, ἀριθ. 168.
Μητροφάνης ἱερομόναχος (1637), σ. 168, ἀριθ. κθ'.
Μητροφάνης Γρηγορᾶς (ΙΗ' ἑκ.), σελ. 139, ἀριθ. 19.
Μιχαὴλ (1322), σ. 50, ἀριθ. 35.
Μιχαὴλ Βασιλ. Παππάνης (ἀρχ. ΙΘ' ἑκ.), σ. 140, ἀριθ. 22.
Νεκτάριος ἱερομόναχος (ΙΗ' ἑκ.), σελ. 157, ἀριθ. 40.
Νεόφυτος ἐπίσκοπος Ταλαντίου (1567), σελ. 103, ἀριθ. 190.
Νεόφυτος μοναχός (1591), σ. 88, ἀριθ. 119, σ. 131, ἀριθ. 8.
Νεόφυτος Κύπριος ἱερομόναχος (ΙΗ' ἑκ.), σ. 116, ἀριθ. 240.
Νεόφυτος ἐκ Μανταμάδου ἱεροδιάκων. (ἀρχ. ΙΘ' ἑκ.), σ. 166, ἀριθ. κδ', κέ. (1820), σ. 164, ἀριθ. ιϐ'. (1828), σελ. 165, ἀριθ. ιϛ'.
Νικηφόρος Καλημέρης ἱερομόναχος ἐκ Ψαρῶν (ΙΖ' ἑκ.), σ. 154, ἀριθ. 27.

Νικόλαος Νίκας ἱερεύς (1539), σ. 86, ἀριθ. 110.
Νικόλαος ἱερεύς (1573), σ. 150, ἀριθ. 13.
Νικόλαος ὑπομνηματογράφος καὶ ἱερεὺς Μηθύμνης (1604), σ. 159, ἀριθ. 57.
Νικόλαος ἐν Ἀγχιάλῳ (1793), σ. 162, ἀριθ. ά.
Παΐσιος Μπούρας ἱερεὺς Λέσβιος (1757), σ. 105, ἀριθ. 194.
Παρθένιος ἐκκλησιάρχης καὶ σύνδικος Μιτυλήνης (ΙϚ' ἑκ.), σ. 129, ἀριθ. 289.
Παρθένιος ἱεροδιάκονος (1787), σ. 139, ἀριθ. 20. (1800), σ. 139, ἀριθ. 16.
Παρθένιος Γεωργιάδου ἱερομ. Λέσβιος (ἀρχ. ΙΘ' ἑκ.), σ. 169, ἀριθ. λή. (1828), σελ. 129, ἀριθ. 272.
Παρθένιος Γιαννακίδου διάκ. Λέσβιος (1818), σ. 131, ἀριθ. 11.
Προκόπιος χατζῆ Μιχαλάκης (ΙΘ' ἑκ.), σελ. 163, ἀριθ. ή.
Ῥαφαὴλ Λέσβιος ἱερομόναχος, σ. 116, ἀριθ. 242, σ. 119, ἀριθ. 275, σ. 129, ἀριθ. 287. (1602), σ. 82, ἀριθ. 96. (1608), σ. 93, ἀριθ. 138. (1621-22), σ. 131, ἀριθ. 9. (1637), σ. 102, ἀριθ. 181.
Ῥωμαῖος χαρτοφύλαξ Λαμίας (1316), σελ. 68, ἀριθ. 70, σ. 73, ἀριθ. 80.
Σεραφεὶμ ἱεροδιάκονος καὶ εἶτα ἱερομόναχος, σ. 51, ἀριθ. 39, σ. 70, ἀριθ. 76. (1643), σ. 146, ἀριθ. 3. (1667), σελ. 86, ἀριθ. 109, σ. 109, ἀριθ. 217. (1672-1673), σ. 115, ἀριθ. 239. (1683), σ. 98, ἀριθ. 259. (1684), σ. 168, ἀριθ. λά. (1687), σ. 119, ἀριθ. 252. (1692), σ. 159, ἀριθ. 53. (1696), σελ. 131, ἀριθ. 10. (1704), σ. 101, ἀριθ. 174.
Σταυράκης μαθητὴς Δανιὴλ πρωτοψάλτου (ἴσως ὁ Ἀναγνώστης), σ. 165, ἀριθ. ιγ'.
Στυλιανὸς Σμυρναῖος (1786), σελ. 108, ἀρ. 210.
Σωφρόνιος ἁγιορείτης ἱερομόναχος (1622), σ. 50, ἀριθ. 36. (1635), σ. 153, ἀρ. 24.
Φανούριος ἱερεὺς (ΙϚ' ἑκ.), σ. 158, ἀρ. 49.
Φιλόθεος Λέσβιος ἱερομόναχος (1689), σελ. 154, ἀριθ. 25.
Φιλόθεος Ῥαϊσόπουλος Ἄνδριος (ἀρχομ. ΙΘ' ἑκ.), σ. 168, ἀριθ. λε', σελ. 169, ἀριθ. μγ', μς'.
Φωτεινὸς Γ. Γρημανίδου (1823), σελ. 170, ἀριθ. νϐ'.
Χριστόφορος (ΙΖ' ἑκ.), σ. 108, ἀρ. 214, 212.
Χρύσανθος (ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ.), σ. 166, ἀριθ. κϐ', κγ'.
Ψωμαίας (ΙΑ' ἑκ.), σ. 39, ἀρ. 22.

ΤΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ.

1262. Λεξικὸν Κυρίλλου, σ. 113, ἀριθ. 228.
1318. Ὁμιλίαι Χρυσοστόμου, σ. 50, ἀριθ. 35.
1421. Νομοκάνων, σ. 22, ἀριθ. 7.
1446. Μηναῖον ἰανουαρίου, σ. 150, ἀριθ. 17.
1527. Ψαλτήριον, σ. 110, ἀριθ. 220.
1532. Ἐξόδια στιχηρά. σ. 106, ἀριθ. 203.
1554. Τριῴδιον, σ. 51, ἀριθ. 39.
1562-66. Εὐαγγέλια, σ. 95, ἀριθ. 146.
1564. Παρακλητική, σ. 158, ἀριθ. 44.
1565. Εὐαγγέλιον, σ. 168, ἀριθ. λδ'.
1575. Μηναῖον Μαΐου, σ. 95, ἀριθ. 147—Βίοι ἁγίων, σ. 73, ἀριθ. 82.

1625. Διάφορα, σ. 80, ἀριθ. 92.
1664. Νόμιμον, σ. 108, ἀριθ. 208.
1655. Ἀνθολογία μουσική, σ. 129, ἀριθ. 293.
1699. Πατερικόν, σ. 109, ἀριθ. 216.
1774. Διάφορα, σ. 143, ἀριθ. 33.
1777. Παπαδική, σ. 115, ἀριθ. 238, σ. 118, ἀριθ. 249.

